

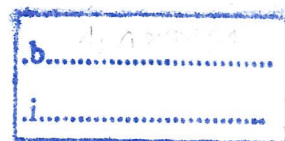
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน
โรงแรมเดอะวิลเลจ รีสอร์ท
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT
FOR THE VILLAGE RESORT

นางสาว เปรมกมล เกื้อหนุน
รหัสประจำตัว 45035148

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....95620
วัน,เดือน,ปี.....26 พ.ค. 2552

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

ปริญญาโท โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโรงแรมโรงแรมเดอะวิลเลจ รีสอร์ท
ชื่อนักศึกษา นางสาวเปรมกมล เกื้อหนุน
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อดิสร ชำยมาน

ปริญญาโทฉบับนี้ คณะกรรมการตรวจสอบปริญญาโทได้ตรวจพิจารณาเห็นชอบ
แล้วจึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ประจำปี
การศึกษา 2547

(รองศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล)
คณบดี

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)	โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโรงแรม เดอะวิลเลจ รีสอร์ท
(ภาษาอังกฤษ)	INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR THE VILLAGE RESORT
ชื่อนักศึกษา	นางสาวเปรมกมล เกื้อหนุน
สาขา	สถาปัตยกรรมภายใน
ภาควิชา	ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อดิสร ชำยม่าน

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมาย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบภายในโรงแรมเดอะ วิลเลจ รีสอร์ท

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัย เรื่อง โครงการออกแบบภายในโรงแรมเดอะ วิลเลจ รีสอร์ท วัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการออกแบบตกแต่ง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับลักษณะการใช้งานด้านต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มาใช้บริการ

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อที่จะให้สามารถกำหนดแนวทางการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต ให้สอดคล้องกับสภาวะความต้องการพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารผู้วิจัยได้ศึกษาดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ เพื่อทราบถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลัก
2. พฤติกรรมและลักษณะการใช้สอยของผู้ใช้บริการ
3. รวบรวมรายละเอียดของส่วนประกอบต่าง ๆ ของโรงแรม
4. วิเคราะห์ตัวอาคาร ที่ตั้ง และสภาพแวดล้อม

5. ศึกษาแนวทางในการออกแบบตกแต่งภายในให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ค้นคว้าข้างต้น

สรุปผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ลักษณะงานสถาปัตยกรรมของโครงการนั้นมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจ ดังนั้นในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในจึงต้องมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน
2. จากลักษณะของตัวอาคารที่มีผังกลมและพื้นที่ไม่มาก ทำให้ต้องวิเคราะห์ในการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ให้เหมาะต่อการใช้งานที่สะดวกและคำนึงถึงทางสัญจรหลังจากได้จัดวางเฟอร์นิเจอร์เรียบร้อยแล้ว
3. จากการวิเคราะห์รูปแบบของตัวอาคาร จะส่งผลกระทบต่อทางด้านสภาพแวดล้อมในด้าน ลม แสงแดด ในอาคารโถงต้อนรับและภัตตาคาร ซึ่งจะต้องคำนึงถึงป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งในเรื่องของการใช้วัสดุและวิธีการ

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์อดิสร ช่างมัน อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและคำปรึกษาจนปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาสถาปัตยกรรมภายในทุกท่าน และอาจารย์ที่ได้สอนสั่งมาตลอดระยะเวลาที่เดคกษาอยู่ที่สถาบันแห่งนี้ ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้อย่างเต็มที่

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุก ๆ คนในครอบครัว ที่เป็นกำลังใจที่ดีให้เสมอในทุกเวลาที่ต้องการและทำให้ลูกคนนี้มีทุกวันนี้ได้

ขอใจน้องสาวที่แสนจะน่ารัก (น้องฟาง) ที่เป็นกำลังใจอยู่ข้างกาย ที่สำคัญยังคงคอยช่วยเหลือในการทำปริญญาานิพนธ์ทุก ๆ อย่างที่สามารถช่วยได้ตลอดจนไปส่งงานด้วยกัน ไปนั่งฟังตอน Present ชนิดที่เรียกว่าติดขอบสนาม พี่สาวคนนี้ต้องบอกว่าชอบใจที่สุดน้องรัก

ที่ขาดไปเสียมิได้ก็กำลังใจอีกหนึ่งคน คุณวัชระ ในสระ ขอขอบคุณมากที่ช่วยเหลือในทุก ๆ อย่างและให้คำปรึกษาในทุก ๆ เรื่อง ตั้งแต่เริ่มจนจบการทำปริญญาานิพนธ์

ขอบคุณเพื่อนรักทุก ๆ ท่านที่เดินเคียงบ่าเคียงไหล่กันมา ตลอดระยะเวลาที่อยู่ภายใต้รั้วลาดกระบังขอบคุณความสนุกสนานที่มีให้ ขอขอบคุณกำลังใจที่ดีและขอบคุณสำหรับมิตรภาพนะ เพื่อนเจี๊ยบ เพื่อนเหม้ม เพื่อนปุย และท่านที่เป็นทั้งน้องและเพื่อน เอก(รัง) ยุง ที ชัน เอี้ยวและพีเต๋า

ขอขอบคุณทุก ๆ หน่วยงานที่ได้เข้าไปขอข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ได้ให้การอนุเคราะห์ในทุก ๆ ด้าน

(นางสาว เปรมกมล เกื้อหนุน)

ผู้ทำปริญญาานิพนธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	
กิตติกรรมประกาศ	ก
สารบัญเรื่อง	ข
สารบัญภาพ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	จ
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 เหตุผลในการเสนอปฏิญานิพนธ์	2
1.4 วัตถุประสงค์ของปฏิญานิพนธ์	2
1.5 ที่มาของปัญหา	3
1.6 แนวทางการแก้ไขปัญหา	3
1.7 ขอบเขตการศึกษาข้อมูล	3
1.8 ขอบเขตของโครงการ	4
1.9 ขอบเขตของการทำปฏิญานิพนธ์	4
1.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.11 แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล	6
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ	
2.1 ประวัติและความหมายทั่วไปของโรงแรม	7
2.2 การแบ่งประเภทของโรงแรม	9
2.3 องค์ประกอบของรีสอร์ท	22
2.4 การแบ่งหน่วยงานภายในรีสอร์ท	24
2.5 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท	31
2.6 ระบบเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงแรม	52

สารบัญ(ต่อ)	หน้า
2.7 ข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท	75
2.8 การศึกษาวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบรีสอร์ท	79
2.9 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ	84
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ	
3.1 การศึกษาลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต	117
3.2 การศึกษารายละเอียดของโครงการ	128
3.3 สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของอาคารส่วนการออกแบบ	132
3.4 การศึกษาระบบการดำเนินงานบุคลากรภายในโรงแรม	146
3.5 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร	155
บทที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	
4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและผลกระทบต่ออาคารของโรงแรม	171
4.2 การวิเคราะห์รูปแบบสถาปัตยกรรม	176
4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมและผู้ใช้บริการ	206
4.4 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	216
4.5 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ	238
4.6 การแบ่งเนื้อที่ใช้สอยตามการวิเคราะห์	282
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบภายในโรงแรม THE VILLAGE RESORT	
5.1 สรุปเพื่อการออกแบบ	303
5.2 แนวความคิดในการออกแบบ	304
5.3 สรุปแนวความคิดในการออกแบบและผลงาน	304
บรรณานุกรม	348
ประวัติผู้เขียน	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง	20
ตารางที่ 2.2 แสดงขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม	34
ตารางที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า	34
ตารางที่ 2.4 แสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดเตียง	47
ตารางที่ 2.5 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป	47
ตารางที่ 2.6 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา	47
ตารางที่ 2.7 แสดงขนาดความสูงของเตียง	47
ตารางที่ 2.8 แสดงข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว	49
ตารางที่ 2.9 แสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบชุด	54
ตารางที่ 2.10 แสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน	55
ตารางที่ 2.11 เปรียบเทียบการทำงาน - ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศ แบบ PACKAGE TYPE , SPLIT TYPE และ CENTRAL	58
ตารางที่ 2.12 แสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังเทียน	60
ตารางที่ 2.13 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ	62
ตารางที่ 2.14 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY โรงแรม สวัสดิ์ วิลเลจ ภูเก็ต	85
ตารางที่ 2.15 แสดงข้อดี - ข้อเสอแนะ	86
ตารางที่ 2.16 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบร้านอาหาร โรงแรม สวัสดิ์ วิลเลจ ภูเก็ต	87
ตารางที่ 2.17 แสดงข้อดี - ข้อเสีย	87
ตารางที่ 2.18 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบศาลานวด โรงแรม สวัสดิ์ วิลเลจ ภูเก็ต	88

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 2.19 แสดงข้อดี – ข้อเสีย	89
ตารางที่ 2.20 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบสปา โรงแรม สวิสดี วิลเลจ ภูเก็ต	90
ตารางที่ 2.21 แสดงข้อดี – ข้อเสีย	91
ตารางที่ 2.22 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก Pool Villa โรงแรมสวิสดี วิลเลจภูเก็ต	93
ตารางที่ 2.23 แสดงข้อดี – ข้อเสีย	93
ตารางที่ 2.24 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก TRIPER โรงแรมสวิสดี วิลเลจภูเก็ต	95
ตารางที่ 2.25 แสดงข้อดี – ข้อเสีย	95
ตารางที่ 2.26 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วน LOBBY	98
ตารางที่ 2.27 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	99
ตารางที่ 2.28 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหารเดอะคลิฟ	100
ตารางที่ 2.29 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	101
ตารางที่ 2.30 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหาร BAYVIEW	102
ตารางที่ 2.31 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	103
ตารางที่ 2.32 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนบริการสปา	104
ตารางที่ 2.33 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	105
ตารางที่ 2.34 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพักโรงแรมเซ็นทรัล	106
ตารางที่ 2.35 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	107
ตารางที่ 2.36 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY & LOBBY LOUGE	110
ตารางที่ 2.37 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	111
ตารางที่ 2.38 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหาร	112

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 2.39 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	113
ตารางที่ 2.40 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพัก(ห้องสูท)	113
ตารางที่ 2.41 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	114
ตารางที่ 2.42 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพัก Guest Room	115
ตารางที่ 2.43 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย	115
ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต	123
ตารางที่ 3.2 แสดงอัตรากำลังของแต่ละฝ่ายของโรงแรม THE VILLAGE RESORT	147
ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารสาธารณะ	180
ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารสปา	184
ตารางที่ 4.3 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A	188
ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B	191
ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก C	195
ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก D	199
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบหลักของโครงการ	220
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนโถงต้อนรับและลิโอบบี้เจ้าน์	222
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนภัตตาคาร	224
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	226
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ห้องนวดไทย)	228
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Standard room	230
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Deluxe Room	232
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Suite Room	234
ตารางที่ 4.15 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Executive Suite	236
ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและลิโอบบี้เจ้าน์	240

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนและลิอบบี้เจ้าจัน	244
ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)	246
ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร	247
ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร	251
ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนภัตตาคาร	252
ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)	253
ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วน อาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)	259 261
ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)	261
ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)	263
ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ STANDARD ROOM	269
ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ STANDARD ROOM (DOUBLE BED)	270
ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพัก DELUXE ROOM (TWIN BED)	272
ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)	273
ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ SUITE ROOM	276
ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ SUITE ROOM	277
ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE	280

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ EXECUTIVE ROOM	281
ตารางที่ 4.35 สถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัยชาวจังหวัดภูเก็ต แบบต่าง ๆ	290

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า	
แผนภูมิที่ 2.1	แสดงการแบ่งหน่วยงานโรงแรมรีสอร์ท	25
แผนภูมิที่ 3.1	แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารของโรงแรม THE VILLAGE RESORT	151
แผนภูมิที่ 3.2	แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารทั่วไป	152
แผนภูมิที่ 3.3	แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการ อาหารและเครื่องดื่ม	153
แผนภูมิที่ 3.4	แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการห้องพัก	154
แผนภูมิที่ 3.5	แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการแผนกบริการเพื่อสุขภาพ	155
แผนภูมิที่ 4.1	แสดงประเภทของผู้ใช้อาคาร	207
แผนภูมิที่ 4.2	แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALL	208
แผนภูมิที่ 4.3	แสดงพฤติกรรมส่วนล็อบบี้เลาจน์ (LOBBY LOUNGE)	211
แผนภูมิที่ 4.4	แสดงพฤติกรรมส่วนภัตตาคาร (RESTAURANT)	212
แผนภูมิที่ 4.5	แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)	213
แผนภูมิที่ 4.6	แสดงพฤติกรรมส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(SPA)	214
แผนภูมิที่ 4.7	แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ	220
แผนภูมิที่ 4.8	แสดงแผนภูมิฟองอากาศค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ	221
แผนภูมิที่ 4.9	แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ ส่วนหลักของโครงการ	221
แผนภูมิที่ 4.10	แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนเตียงนอนรบ และล็อบบี้เลาจน์	222
แผนภูมิที่ 4.11	แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนเตียงนอนรบ และล็อบบี้เลาจน์	223

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ 4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ ส่วนโถงต้อนรับและลิฟต์บับบี้ เลาจัน	223
แผนภูมิที่ 4.13 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนภัตตาคาร	224
แผนภูมิที่ 4.14 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนภัตตาคาร	225
แผนภูมิที่ 4.15 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนภัตตาคาร	225
แผนภูมิที่ 4.16 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	226
แผนภูมิที่ 4.17 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	227
แผนภูมิที่ 4.18 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	227
แผนภูมิที่ 4.19 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องนวดไทย	228
แผนภูมิที่ 4.20 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องนวดไทย	229
แผนภูมิที่ 4.21 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภท ผู้ใช้ส่วนห้องนวดไทย	229
แผนภูมิที่ 4.22 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Standard room	230
แผนภูมิที่ 4.23 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Standard room	231
แผนภูมิที่ 4.24 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วน ห้องพัก Standard room	231
แผนภูมิที่ 4.25 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Deluxe Room	232
แผนภูมิที่ 4.26 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Deluxe Room	233
แผนภูมิที่ 4.27 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ ส่วนห้องพัก Deluxe Room	233
แผนภูมิที่ 4.28 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Suite Room	234
แผนภูมิที่ 4.29 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Suite Room	235

สารบัญแผนภูมิ (ต่อ)

	หน้า
แผนภูมิที่ 4.30 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภท ผู้มีส่วนห้องพัก Suite Room	235
แผนภูมิที่ 4.31 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Executive Suite	236
แผนภูมิที่ 4.32 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Executive Suite	237
แผนภูมิที่ 4.33 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ ส่วนห้องพัก Executive Suite	237

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงบรรยากาศส่วน Lobby Hall	32
ภาพที่ 2.2 แสดงเคาน์เตอร์ส่วนหน้า	33
ภาพที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	36
ภาพที่ 2.4 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	36
ภาพที่ 2.5 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	37
ภาพที่ 2.6 แสดงภาพตัดและขยายพื้นที่ใช้สอยในส่วนเคาน์เตอร์	38
ภาพที่ 2.7 แสดงชั้นอุปกรณ์เก็บของ	38
ภาพที่ 2.8 แสดงบรรยากาศในส่วนสปา	42
ภาพที่ 2.9 แสดงอ่างน้ำวน Jacuzzi มีลักษณะเป็นวงกลม วงรี	45
ภาพที่ 2.10 แสดงลักษณะห้องพักแขก	46
ภาพที่ 2.11 แสดงลักษณะของแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)	54
ภาพที่ 2.12 แสดงลักษณะของการติดตั้งแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)	54
ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะการติดตั้งแอร์ระบบ (Split Type Air Condition)	56
ภาพที่ 2.14 แสดงอุปกรณ์ต่างๆของระบบแอร์	56
ภาพที่ 2.15 ทางเดินก่อนเข้าสู่ห้องพัก	85
ภาพที่ 2.16 บรรยากาศบริเวณด้านหน้ารีสอร์ต	85
ภาพที่ 2.17 ทางเข้าส่วน Lobby	86
ภาพที่ 2.18 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	86
ภาพที่ 2.19 พื้นที่ทานอาหารแบบ OutDoor	88
ภาพที่ 2.20 พื้นที่ทานอาหารในตัวอาคารโถงต้อนรับ	88
ภาพที่ 2.21 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ส่วนศาลานวดไทย	89
ภาพที่ 2.22 ส่วนนวดเป็นเตียงเดี่ยว	90

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.23 ทางเข้าศาลานวด	90
ภาพที่ 2.24 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ส่วนสปา	91
ภาพที่ 2.25 ส่วนพักผ่อนของสปา	92
ภาพที่ 2.26 เพดานส่วนโถงต้อนรับส่วนสปา	92
ภาพที่ 2.27 บรรยากาศภายในห้องนวดน้ำมัน	92
ภาพที่ 2.28 บรรยากาศห้องนวด	92
ภาพที่ 2.29 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก	94
ภาพที่ 2.30 บรรยากาศภายในห้องนอน	94
ภาพที่ 2.31 บรรยากาศการตกแต่งภายในห้องนอน	94
ภาพที่ 2.32 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก	96
ภาพที่ 2.33 บรรยากาศภายในห้องพัก	96
ภาพที่ 2.34 ห้องน้ำภายในห้องพัก	96
ภาพที่ 2.35 แสดงผังบริเวณ โรงแรมเซ็นทรัล恪रण วิลเลจ	97
ภาพที่ 2.36 การจัดวางผังอาคาร	98
ภาพที่ 2.37 อาคารโถงต้อนรับ	98
ภาพที่ 2.38 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วน LOBBY	99
ภาพที่ 2.39 โถงต้อนรับส่วนที่นั่งพักผ่อน	100
ภาพที่ 2.40 ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับและเคาน์เตอร์บริการรถรับ-ส่ง	100
ภาพที่ 2.41 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วนร้านอาหารเดอะคลิฟ	101
ภาพที่ 2.42 ร้านอาหาร	102
ภาพที่ 2.43 ร้านอาหารส่วน Out Door	102
ภาพที่ 2.44 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ส่วนร้านอาหาร Bay View	103
ภาพที่ 2.45 ส่วนเคาน์เตอร์บาร์	104

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 2.46 บรรยากาศร้านอาหารแบบ Out Door	104
ภาพที่ 2.47 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วนสปา	105
ภาพที่ 2.48 ศาลานวดสปา	106
ภาพที่ 2.49 ทางเดินไม้ทอดตัวยาวไปสู่สปา	106
ภาพที่ 2.50 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนห้องพัก	107
ภาพที่ 2.51 ห้องนอนการตกแต่งเน้นแบบเรียบง่าย	108
ภาพที่ 2.52 บริเวณทางเข้าห้องพัก	108
ภาพที่ 2.53 ห้องน้ำภายในห้องพัก	108
ภาพที่ 2.54 แสดงผังรวมของโรงแรมเดอะคลิฟ อ่าวนางรี รีสอร์ท	109
ภาพที่ 2.55 มุมมองด้านบนของรีสอร์ท	110
ภาพที่ 2.56 บรรยากาศด้านหน้าส่วนสระว่ายน้ำ	110
ภาพที่ 2.57 มุมมองจากภายนอกเข้าสู่ภายใน ตัวอาคาร	111
ภาพที่ 2.58 ด้านหน้ารีสอร์ทตกแต่งให้เกิดการประสานกลมกลืนด้วยโทนสี	111
ภาพที่ 2.59 ทางเดินนำไปสู่ตัวอาคารโถงต้อนรับ	112
ภาพที่ 2.60 มุมมองจากภายนอก	113
ภาพที่ 2.61 ลักษณะอาคารร้านอาหาร อาคารเปิดโล่ง	113
ภาพที่ 2.62 ห้องน้ำภายในห้องพัก	114
ภาพที่ 2.63 ห้องพักบรรยากาศนุ่มนวล	114
ภาพที่ 2.64 บรรยากาศภายในห้องพัก	116
ภาพที่ 2.65 บรรยากาศของการตกแต่งห้องพัก	116
ภาพที่ 2.66 บรรยากาศด้านหน้าห้องพัก	116
ภาพที่ 3.1 ตราประจำจังหวัดภูเก็ต	118
ภาพที่ 3.2 แสดงธงประจำจังหวัดภูเก็ต	119

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.3 แสดงอาณาเขตจังหวัดที่ติดต่อกับจังหวัดภูเก็ต	119
ภาพที่ 3.4 แสดงแผนผังที่ตั้งอาคารโครงการ	129
ภาพที่ 3.5 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ(ถนนปฎัก)	130
ภาพที่ 3.6 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ(ถนนปฎักไปกะรน)	130
ภาพที่ 3.7 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศเหนือ	130
ภาพที่ 3.8 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันตก	131
ภาพที่ 3.9 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศใต้	131
ภาพที่ 3.10 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันออก	131
ภาพที่ 3.11 แสดงกลุ่มอาคารโรงแรม THE VILLAGRESORT	133
ภาพที่ 3.12 แปลนอาคารอาคารสาธารณะ	133
ภาพที่ 3.13 แสดงรูปด้านทิศใต้อาคารสาธารณะ	134
ภาพที่ 3.14 แสดงรูปด้านทิศเหนืออาคารสาธารณะ	134
ภาพที่ 3.15 แสดงรูปด้านทิศตะวันตกอาคารสาธารณะ	134
ภาพที่ 3.16 แสดงรูปด้านทิศตะวันออกอาคารสาธารณะ	135
ภาพที่ 3.17 แสดงรูปแปลน	135
ภาพที่ 3.18 แสดงรูปด้านทิศตะวันออกอาคารสปา	136
ภาพที่ 3.19 แสดงรูปด้านทิศใต้อาคารสปา	136
ภาพที่ 3.20 แสดงรูปด้านทิศตะวันตกอาคารสปา	136
ภาพที่ 3.21 แสดงรูปด้านทิศเหนืออาคารสปา	137
ภาพที่ 3.22 แสดงรูปแปลน GUEST ROOM TYPE A	137
ภาพที่ 3.23 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก GUEST ROOM TYPE A	138
ภาพที่ 3.24 แสดงรูปด้านทิศใต้ GUEST ROOM TYPE A	138
ภาพที่ 3.25 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก GUEST ROOM TYPE A	139

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.26 แสดงรูปด้านทิศเหนือ GUEST ROOM TYPE A	139
ภาพที่ 3.27 แสดงรูปแปลน GUEST ROOM TYPE B	139
ภาพที่ 3.28 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก GUEST ROOM TYPE B	140
ภาพที่ 3.29 แสดงรูปด้านทิศใต้ GUEST ROOM TYPE B	140
ภาพที่ 3.30 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก GUEST ROOM TYPE B	140
ภาพที่ 3.31 แสดงรูปด้านทิศเหนือ GUEST ROOM TYPE B	141
ภาพที่ 3.32 แสดงรูปแปลน GUEST ROOM TYPE C	141
ภาพที่ 3.33 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก GUEST ROOM TYPE C	142
ภาพที่ 3.34 แสดงรูปด้านทิศใต้ GUEST ROOM TYPE C	142
ภาพที่ 3.35 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก GUEST ROOM TYPE C	142
ภาพที่ 3.36 แสดงรูปด้านทิศเหนือ GUEST ROOM TYPE C	143
ภาพที่ 3.37 แสดงรูปแปลน GUEST ROOM TYPE D	143
ภาพที่ 3.38 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก GUEST ROOM TYPE D	144
ภาพที่ 3.39 แสดงรูปด้านทิศใต้ GUEST ROOM TYPE D	144
ภาพที่ 3.40 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก GUEST ROOM TYPE D	144
ภาพที่ 3.41 แสดงรูปด้านทิศเหนือ GUEST ROOM TYPE D	145
ภาพที่ 4.1 แสดงแผนผังโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT	171
ภาพที่ 4.2 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศเหนือติดกับเทือกเขาป่าตองและพื้นที่ว่าง	172
ภาพที่ 4.3 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศใต้ติดกับโรงแรม FRONT VILLAGE,โรงแรม FELIX KARON	172
ภาพที่ 4.4 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศตะวันออกติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล	172
ภาพที่ 4.5 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศตะวันตกติดกับทาว์นเฮาส์	173
ภาพที่ 4.6 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม	173

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.7 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยาย ส่วนกลุ่มอาคารสาธารณะ	178
ภาพที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้านทิศเหนือ	179
ภาพที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้านทิศใต้	179
ภาพที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้านทิศตะวันออก	179
ภาพที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้านทิศตะวันตก	180
ภาพที่ 4.12 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยาย ส่วนกลุ่มอาคารสปา	182
ภาพที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารสปาทางด้านทิศเหนือ	182
ภาพที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารสปาทางด้านทิศใต้	183
ภาพที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารสปาทางด้านทิศตะวันออก	183
ภาพที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารสปาทางด้านทิศตะวันออก	183
ภาพที่ 4.17 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยาย ส่วนกลุ่มอาคารห้องพัก A	186
ภาพที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ	186

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
อาคารห้องพัก Aทางด้านทิศเหนือ	
ภาพที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก Aทางด้านทิศใต้	187
ภาพที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก Aทางด้านทิศตะวันออก	187
ภาพที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก Aทางด้านทิศตะวันตก	187
ภาพที่ 4.22 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม ขยายส่วนกลุ่มอาคารห้องพัก B	189
ภาพที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก Bทางด้านทิศเหนือ	190
ภาพที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก B ทางด้านทิศใต้	190
ภาพที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก Bด้านทิศตะวันออก	190
ภาพที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก B ทางด้านทิศตะวันตก	191
ภาพที่ 2.27 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม ขยายส่วนกลุ่มอาคารห้องพัก C	193
ภาพที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก C ทางด้านทิศเหนือ	193
ภาพที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ อาคารห้องพัก C ทางด้านทิศใต้	194
ภาพที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่อ	194

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ต่ออาคารห้องพัก C ทางด้านทิศตะวันออก	
ภาพที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบ	194
ต่ออาคารห้องพัก C ทางด้านทิศตะวันตก	
ภาพที่ 4.32 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม	197
ขยายส่วนกลุ่มอาคารห้องพัก D	
ภาพที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบ	197
ต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศเหนือ	
ภาพที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบ	198
ต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศใต้	
ภาพที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบ	198
ต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศตะวันออก	
ภาพที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบ	198
ต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศตะวันตก	
ภาพที่ 4.37 แสดงพื้นที่ภายในอาคารโถงต้อนรับและลิโอบบี้เลาจ์	201
ภาพที่ 4.38 แสดงพื้นที่ภายในอาคารภัตตาคาร	202
ภาพที่ 4.39 แสดงพื้นที่ภายในส่วนโถงต้อนรับอาคารเพื่อสุขภาพ	203
ภาพที่ 4.40 แสดงพื้นที่ภายในทางเข้าส่วนพักคอยอาคารเพื่อสุขภาพ	203
ภาพที่ 4.41 แสดงพื้นที่ภายในส่วนห้องนวด	204
ภาพที่ 4.42 แสดงพื้นที่ภายในห้องนวดไทย	204
ภาพที่ 4.43 แสดงพื้นที่ภายในอาคารห้องพัก A,B,C,D	205
ภาพที่ 4.44 แสดงพื้นที่ภายในส่วนอาคารห้องพัก A,B,C,D	206
ภาพที่ 4.45 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT	282
ภาพที่ 4. 46 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนโถงต้อนรับและลิโอบบี้เลาจน์	283

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4. 47 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคาร	284
ภาพที่ 4.48 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยใน ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (สปา) Spa	285
ภาพที่ 4.49 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Standard Room	286
ภาพที่ 4.50 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Deluxe Room	287
ภาพที่ 4.51 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Suite Room	288
ภาพที่ 4.52 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Suite Room	289
ภาพที่ 4.53 ตึกแถวใหญ่ใช้ดำเนินกิจการค้าขายและเป็นสำนักงานได้ รับอิทธิพลทางสถาปัตยกรรมแบบยุโรป – อินเดีย	292
ภาพที่ 4.54 แสดงแบบผังและโครงสร้างของตัวอาคารตึกแถว	293
ภาพที่ 4.55 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคแรก	294
ภาพที่ 4.56 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคที่ 2	294
ภาพที่ 4.57 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคที่ 3	295
ภาพที่ 4.58 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคที่ 4	296
ภาพที่ 4.59 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมชาวเล (ชุมชนเกาะสิเหร่)	297
ภาพที่ 4.60 แสดงคติความเชื่อในการตั้งทิศบ้านคติความเชื่อในการวาง ผังบ้านชาวทะเลคือวางผังบ้านตามแนวดวงอาทิตย์	297
ภาพที่ 4.61 แสดงการจัดวางผังสภาพแวดล้อมบ้านชาวทะเล	298
ภาพที่ 4.62 แสดงผังบ้านชาวทะเลลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า	298
ภาพที่ 4.63 แสดงรูปด้านบ้านชาวทะเลลักษณะ	299
ภาพที่ 4.64 แสดงรูปตัดบ้านชาวทะเลลักษณะช่องหน้าต่าง	299
ภาพที่ 4.65 แสดงลักษณะช่องลม	300
ภาพที่ 4.66 แสดงรายละเอียดผนังบ้านชาวทะเล	300
ภาพที่ 4.67 แสดงแสงที่ว่างภายในบ้านชาวทะเล	301

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.68 แสดงโครงสร้างบ้านชาวทะเลลักษณะ	301
ภาพที่ 4.69 แสดงคติความเชื่อในการตั้งทิศบ้าน	301
ภาพที่ 5.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโครงการ	305
ภาพที่ 5.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก LOBBY HALL	306
ภาพที่ 5.3 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก LOBBY	307
ภาพที่ 5.4 แสดงการจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์และผังพื้นที่ส่วน LOBBY	307
ภาพที่ 5.5 แสดงผังระบบไฟฟ้า ส่วน LOBBY HALL	308
ภาพที่ 5.6 แสดงผังฟ้าเพดาน ส่วน LOBBY HALL	308
ภาพที่ 5.7 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY HALL	309
ภาพที่ 5.8 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY HALL	309
ภาพที่ 5.9 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน LOBBY HALL	310
ภาพที่ 5.10 แสดงแนวความคิดในส่วน LOBBY LOUNGE	312
ภาพที่ 5.11 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก LOBBY	313
ภาพที่ 5.12 แสดงการจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์และผังพื้นที่ส่วน LOBBY LOUNG	313
ภาพที่ 5.13 แสดงผังระบบไฟฟ้าส่วน LOBBY LOUNG	314
ภาพที่ 5.14 แสดงผังฟ้าเพดาน ส่วน LOBBY LOUNG	314
ภาพที่ 5.15 แสดงรูปด้านในส่วน LOBBY LOUNG	315
ภาพที่ 5.16 แสดงรูปด้านในส่วน LOBBY LOUNG	315
ภาพที่ 5.17 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY LOUNG	316
ภาพที่ 5.18 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY LOUNG	316
ภาพที่ 5.19 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน LOBBY LOUNG	317
ภาพที่ 5.20 แสดงแนวความคิดในส่วน RESTAURANT	319
ภาพที่ 5.21 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก	320

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 5.22 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์, ผังพื้น RESTAURANT	320
ภาพที่ 5.23 แสดงผังระบบไฟฟ้าส่วน RESTAURANT	321
ภาพที่ 5.24 แสดงผังฝ้าส่วน RESTAURANT	321
ภาพที่ 5.25 แสดงรูปด้านในส่วน RESTAURANT	322
ภาพที่ 5.26 แสดงรูปด้านในส่วน RESTAURANT	322
ภาพที่ 5.27 แสดงทัศนียภาพในส่วน RESTAURANT	323
ภาพที่ 5.29 แสดงทัศนียภาพในส่วน RESTAURANT	323
ภาพที่ 5.28 แสดงทัศนียภาพในส่วน RESTAURANT	324
ภาพที่ 5.30 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน RESTAURANT	325
ภาพที่ 5.32 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก บริการ	327
ภาพที่ 5.31 แสดงแนวความคิดในส่วนบริการ SPA	328
ภาพที่ 5.33 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์, ผังพื้น ส่วนบริการ SPA	328
ภาพที่ 5.34 แสดงผังระบบไฟฟ้าและฟ้าเพดาน ส่วนบริการ SPA	329
ภาพที่ 5.35 แสดงทัศนียภาพในส่วนโถงต้อนรับ SPA	329
ภาพที่ 5.36 แสดงทัศนียภาพในส่วนพักผ่อน SPA	330
ภาพที่ 5.37 แสดงทัศนียภาพในส่วนนวดแผนไทย SPA	330
ภาพที่ 5.38 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องนวดทรีทเมนต์ SPA	331
ภาพที่ 5.39 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนบริการ SPA	332
ภาพที่ 5.40 แสดงแนวความคิดในส่วนห้องพักแบบ Standard Room	333
ภาพที่ 5.41 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก Standard	334
ภาพที่ 5.42 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์, ผังพื้น ส่วนห้องพัก STANDARD ROOM	334
ภาพที่ 5.43 แสดงผังระบบไฟฟ้าและฟ้าเพดาน ส่วนห้องพักแบบ Standard Room	335
ภาพที่ 5.44 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Standard Room	335

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 5.45 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Standard Room	
ภาพที่ 5.46 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพักแบบ Standard Room	337
ภาพที่ 5.47 แสดงแนวความคิดในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room	338
ภาพที่ 5.48 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอกส่วน Deluxe Room	339
ภาพที่ 5.49 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์.ผังพื้น ส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room	340
ภาพที่ 5.50 แสดงผังระบบไฟฟ้า ส่วนห้องพักแบบ Suite Room	340
ภาพที่ 5.51 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room	341
ภาพที่ 5.52 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room	341
ภาพที่ 5.53 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room	342
ภาพที่ 5.54 แสดงแนวความคิดในส่วนห้องพักแบบ Suite Room	343
ภาพที่ 5.55 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอกส่วน Suite Room	344
ภาพที่ 5.56 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์.ผังพื้น ส่วนห้องพักแบบ Suite Room	344
ภาพที่ 5.57 แสดงผังระบบไฟฟ้า ส่วนห้องพักแบบ Suite Room	345
ภาพที่ 5.58 แสดงผังระบบฝ้า ส่วนห้องพักแบบ Suite Room	345
ภาพที่ 5.59 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Suite Room	346
ภาพที่ 5.60 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพักแบบ Suite Room	347

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ประเทศไทย ได้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยวสูง ในปี พ.ศ. 2541 – 2542 ประเทศไทยได้ตั้งให้เป็นปีอะเมซิ่งไทยแลนด์ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการท่องเที่ยว จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7-8 ว่าด้วยการฟื้นฟูศักยภาพของคนและเศรษฐกิจและจากสภาพเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2541ทำให้รายได้ของประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม การท่องเที่ยวสูงขึ้นติดอันดับ 20 ในการท่องเที่ยวโลก จนมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ยึดหลัก "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" เป็นปรัชญานำทางการพัฒนาประเทศที่มี "คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา" และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุกด้านที่มุ่งสู่ "คุณภาพ" ในช่วง 5 ปี จะต้องสร้างรากฐานของสังคมให้เข้มแข็ง และปฏิรูประบบบริหารจัดการที่ดีทุกระดับ เพื่อขจัดปัญหาความยากจนมุ่งสู่ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ได้แก่ กระบี่ พังงา ภูเก็ต ได้มียุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกและเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจเอเชียได้ เนื่องด้วยเหตุผลการเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี คาดว่าเมื่อสิ้นปี 2550 จะมีนักท่องเที่ยวเข้าสู่จังหวัดทางภาคใต้ 11,380,000 คน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึง 1 แสนล้านบาท ในสิ้นปี พ.ศ. 2550 จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมพื้นที่ เพื่อรองรับประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจเอเชียใต้ของยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มสามเหลี่ยมอันดามัน (ภูเก็ต พังงา กระบี่) ทั้งยังก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นลูกโซ่ตามมา อาทิ เช่น กิจการโรงแรม ภัตตาคาร การซื้อขายและการบริหาร ฯลฯ

จากเหตุผลที่กล่าวมา เดอะวิลเลจ รีสอร์ท จึงเป็นโครงการที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้ตอบรับกับระบบบริหารจัดการเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวโดยเดอะวิลเลจ รีสอร์ท เป็นรีสอร์ทที่มีคุณภาพ และมีความเป็นเอกลักษณ์ ทางรีสอร์ทต้องการให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติมากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมนโยบายของภาครัฐ
2. เพื่อสร้างมาตรฐานของโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและรองรับนักท่องเที่ยวพร้อมการบริการที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านเศรษฐกิจแก่สังคม
 - เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้ดีขึ้น
 - ส่งเสริมนำเงินตราเข้าประเทศ
 - เป็นการสร้างงานและรายได้ให้กับผู้ให้บริการ
4. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเกิดการพัฒนาในทางที่ดีขึ้นทั้งในรูปแบบการให้บริการและรูปแบบที่พัก

1.3 เหตุผลในการเลือกเสนอปฏิญญานิพนธ์

1. เป็นโครงการที่น่าสนใจทางด้านสถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอก
2. เป็นโครงการจริงที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงปัญหาของโครงการได้อย่างชัดเจน
3. เป็นโครงการซึ่งสามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
4. เป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมและขยายขอบเขตการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ตให้กว้างขึ้น
5. เป็นโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. ทำให้เกิดการเรียนรู้ระบบการบริหารของโรงแรม รูปแบบของโรงแรมกับความต้องการและความนิยมในปัจจุบันนี้ ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพ
7. เมื่อดำเนินปฏิญญานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเป็นแนวทางแก่ผู้ต้องการศึกษาในอนาคต

1.4 วัตถุประสงค์ของการทำปฏิญญานิพนธ์

เพื่อให้การดำเนินการทำปฏิญญานิพนธ์เป็นไปตามหลักการและตรงตามวัตถุประสงค์จึงจำแนกตามหัวข้อดังนี้

1. เพื่อศึกษาระบบงานของโรงแรมและการดำเนินงานในการบริหาร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้และผู้ให้บริการและนำมาวิเคราะห์ใช้ในการออกแบบ

สถาปัตยกรรมภายใน ให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย

3. เพื่อศึกษารายละเอียดของส่วนต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของโครงการ

4. เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของบาทสี่และนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

5. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสำหรับผู้สนใจนำไปทำการค้นคว้าและวิจัยต่อไป

1.5 ที่มาของปัญหาและแนวทางในการแก้ไข

1. เป็นโครงการจริงที่ยังอยู่ในการดำเนินการก่อสร้างและยังไม่ได้รับการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

2. เป็นโครงการที่มีประชาชนใช้บริการ จึงต้องคำนึงถึงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในให้เหมาะสม

3. เป็นโครงการออกแบบอาคารของเอกชน ดังนั้นการออกแบบตกแต่งภายในจึงต้องคำนึงถึงกฎระเบียบของทางโรงแรม

1.6 แนวทางการแก้ไข

1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของโครงการ
2. ศึกษาพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
3. ศึกษาการจัดรูปแบบและกำหนดพื้นที่ใช้สอยให้สอดคล้องต่อกิจกรรมในการทำงานแต่ละหน่วยงานของโรงแรม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ

1.7 ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาความเป็นมาของโครงการ
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ
3. ศึกษาวัตถุประสงค์และนโยบายของโครงการ
4. ศึกษาพฤติกรรมและประเภทผู้ใช้โครงการ
5. ศึกษารายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ
6. ศึกษาจากอาคารประเภทเดียวกัน
7. ศึกษาวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ที่ใช้ภายในอาคาร
8. ศึกษาระบบเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในโครงการ

9. สรุปผลการดำเนินการวิจัย เพื่อนำไปสู่การออกแบบตามขอบนการออกแบบ

1.8 ขอบเขตของโครงการ

โครงการการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมเดอะวิลเลจ รีสอร์ท ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้ มีพื้นที่ประมาณ 11,707 ตารางเมตร

1. ส่วน LOBBY มีพื้นที่ 227 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - ส่วน CHECK IN
 - LOBBY
 - ส่วนเคาน์เตอร์ทัวร์
 - ส่วน BELL BOY
 - LOUNGE
2. ส่วนภัตตาคาร มีพื้นที่ 353 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - DINNING AREA
 - บุปเฟ่ต์
 - RESTAURANT
 - KITCHEN
3. ส่วนสปา มีพื้นที่ 550 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - OFFICE
 - TREATMENT
 - HALL
 - THAI MASSAGE
 - SALA
4. ส่วนห้องพัก มีพื้นที่ 2,179 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - GUEST ROOM TYPE A
 - GUEST ROOM TYPE B
 - GUEST ROOM TYPE C
 - GUEST ROOM TYPE D

1.9 ขอบเขตของปริญญาณิพนธ์

โครงการการออกแบบตกแต่งภายใน เดอะวิลเลจ รีสอร์ท ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ส่วน LOBBY มีพื้นที่ 227 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - ส่วน CHECK IN
 - LOBBY
 - ส่วนเคาน์เตอร์ทัวร์
 - ส่วน BELL BOY
 - LOUNGE
2. ส่วนร้านอาหาร มีพื้นที่ 353 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - DINNING AREA
 - BUFFET
 - RESTAURANT
 - KITCHEN
3. ส่วนสปา มีพื้นที่ 550 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - OFFICE
 - TREATMENT
 - HALL
 - THAI MASSAGE
 - SALA
4. ส่วนห้องพัก มีพื้นที่ 2,179 ตารางเมตร ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - GUEST ROOM TYPE A
 - GUEST ROOM TYPE B
 - GUEST ROOM TYPE C
 - GUEST ROOM TYPE D

1.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงรายละเอียดและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในรีสอร์ท
2. ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจด้านการทำงานวิจัย และค้นคว้าหาข้อมูลมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการทำงานอย่างมีขั้นตอน
3. สามารถเข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ปัญหาได้
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาต่อหรือประกอบวิชาชีพในอนาคต

1.11 แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1. ห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ห้องสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. INTERNET

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานประกอบโครงการ

2.1 ประวัติและความหมายทั่วไปของโรงแรม

ความหมายแต่เดิมนั้น คำว่า “ โรงแรม ” คือ เป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นที่พักแรมระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวเท่านั้น

สำหรับในปัจจุบัน โรงแรมได้เพิ่มความสะดวกสบายมีการให้บริการด้านต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยมีองค์ประกอบหลายอย่างมากมายที่จะเป็นขั้นตอนประกอบเป็นโรงแรมขึ้นมาเริ่มจากสถานที่เงินสนับสนุน การออกแบบวางผังอาคารการออกแบบตกแต่งภายในที่เหมาะสมและถูกต้อง การดำเนินการในงานส่วนอื่นๆที่จะสนับสนุนเป็นองค์ประกอบของโรงแรม โรงแรมในปัจจุบันมีรูปร่าง รูปทรงและโครงสร้างที่มั่นคงสวยงามเพื่อดึงดูดลูกค้ารวมทั้งการให้บริการที่มีต่อลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญ ในการดำเนินการธุรกิจโรงแรมค่อนข้างโยงใยรวมทั้งธุรกิจอื่นๆเข้าไว้ด้วยกันจะเห็นได้ว่าความสำคัญของโรงแรมนั้นมิได้เป็นเพียงสถานที่รองรับการเดินทางเช่นในอดีตที่ผ่านมา หากแต่ความหมายของโรงแรมในปัจจุบันครอบคลุมไปถึงการทำธุรกิจการติดต่อการพบปะสังสรรค์และการใช้ประโยชน์ทางด้านอื่นๆ ได้อีกมากมาย

2.1.1 ยุคแรกของธุรกิจโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมเริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ เรียกว่า “INN” มีสภาพเป็นที่พักค้างคืนและที่พักรับประทานอาหารของผู้ที่เดินทางมาจากแดนไกล ใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราวและเมื่อถึงเวลาที่ต้องไปผู้เดินทางก็อาจมีการให้เงินหรือทรัพย์สินตอบแทนแก่เจ้าของบ้านตามสมควร ต่อมาได้มีการดัดแปลงบ้านให้มีสภาพเป็นโรงแรม โดยจัดสถานที่สำหรับนอนและรับประทานอาหารออกเป็นสัดส่วน ผู้เป็นเจ้าของสถานที่ก็จะเรียกว่า “INN KEEPER” ก็จะเรียกค่าบริการจากผู้เดินทางเป็นค่าตอบแทน

นอกจากที่อังกฤษแล้ว ก็ยังมีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า “TAVERN” ในประเทศกรีซ มีสตรีคอยให้การปรนนิบัติและมีการบรรเลงดนตรีขับกล่อม ต่อมาในยุคอาณาจักรโรมันรุ่งเรือง (ค.ศ. 079) ได้มีการจัดรูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่ แต่ในปี ค.ศ. 500 กิจกรรมโรงแรมก็เสื่อมลง เมื่อถึงช่วงเวลาของยุคประวัติศาสตร์สังคม (SOCIAL EVOLUTION) ก็เป็นระยะพื้นตัวของธุรกิจโรงแรมอีกครั้งและเริ่มกลายเป็นอาชีพที่มั่นคงและแพร่หลาย

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจโรงแรมในระยะแรกจนถึงช่วงที่ได้รับการพัฒนาระบบโรงแรมของประเทศอังกฤษและอเมริกาเริ่มเป็นที่ยอมรับและเป็นต้นแบบของการดำเนินธุรกิจโรงแรมในสมัยต่อมา

สำหรับคำว่า “HOTEL” จากหลักฐานที่น่าจะเป็นไปได้ คือ เมื่อสมัยที่ยังไม่มีการดำเนินการธุรกิจโรงแรมอย่างแท้จริงนั้นเจ้าของบ้านเป็นผู้ต้อนรับด้วยตนเองเรียกว่า “HOST” ซึ่งเป็นคำที่มาจากคำว่า “HOSTIALITY” ซึ่งแปลว่า ความอาวี่ ต่อมาธุรกิจนี้ได้เจริญขึ้นอย่างมากจึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก,อาหารและเครื่องดื่มลงไปจึงเรียกธุรกิจนี้ว่า “HOSTEL” และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เรียกได้ง่ายและกระชับขึ้นเป็นคำว่า “HOTEL” เป็นต้นมา

สรุปได้ว่า “โรงแรม (HOTEL)” หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่เจริญขึ้นอย่างจริงจังตามความก้าวหน้าของธุรกิจ จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก อาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ เพื่อให้บริการแก่นักเดินทางและได้มีการเรียกธุรกิจนี้ว่า “HOTEL” เป็นต้นมา

2.1.2 ประวัติธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ในสมัยก่อน เมื่อคนไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปพักหรือค้างแรมนอกบ้านก็มักจะพักตามบ้านญาติพี่น้องหรือคนรู้จัก และพักตามศาลาวัดที่มีอยู่ทั่วไปในระหว่างการเดินทาง นอกจากนั้นผู้ที่เป็นหญิงก็ไม่นิยมการเดินทางเพราะเป็นการไม่สมควรและไม่ปลอดภัย จนกระทั่งเมื่อประมาณ 110 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการจัดที่พักชั่วคราวสำหรับผู้เดินทาง ซึ่งสันนิษฐานว่าเริ่มต้นกัน ในสมัยที่มีการเล่นพนันหอยซึ่งตอนนั้นยังไม่ผิดกฎหมาย ผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดจะเดินทางเข้ามาเล่นพนันในกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่ที่เล่นจะอยู่ที่สะพานเหล็กใกล้กับสะพานหันในปัจจุบัน จะเปิดให้เล่นกันวันละ 3 เวลา คือ เช้า บ่าย ค่ำ ผู้ที่อยู่ไกลก็ไม่อาจที่จะกลับบ้านได้ และการเดินทางในสมัยนั้นยังไม่สะดวกจึงต้องหาที่พักซึ่งนอกจากจะเป็นบ้านญาติหรือคนที่รู้จักแล้ว ก็ยังได้มีการจัดที่พักชั่วคราวไว้บริการใกล้บ่อนสำหรับผู้ที่มาเล่นการพนันด้วย

ที่พักที่จัดขึ้นมีลักษณะแบบห้องเปิดกันโดยตลอด สร้างเป็นแคร่ยกสูงแค่ว่า ให้นอนเรียงแถวต่อกันไปโดยไม่มีการแบ่งแยกเป็นสัดส่วน ต่อมาเมื่อมีผู้ใช้บริการมากขึ้นจึงเริ่มมีการแบ่งเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความสะดวกสบาย ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นห้องแถวชั้นเดียวและสองชั้น การเรียกเก็บค่าบริการก็จะสูงขึ้นตามลำดับ แต่ก็ยังอยู่ใกล้ๆกับสถานที่เล่นการพนันเช่นเดิมโดยเป็นที่แพร่หลายและเรียกว่า “ที่พักคนเดินทาง”

ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ได้มีชาวต่างประเทศเข้ามาเปิดกิจการโรงแรมในประเทศไทย ได้แก่ Captain James White , Carter and Howard C.Wo Thomas และ Lewis ซึ่งลงโฆษณาสถานที่พักในหนังสือพิมพ์ชื่อ Bangkok Calender ของ หมอบรัดเลย์ (D.R.Bradley) ซึ่งเป็นหมอสอนศาสนาชาวอเมริกันที่เดินทางเข้ามาอยู่ในเมืองไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2378

ปี พ.ศ.2419 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้มีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นที่ตำบลคอกควาย ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นโรงแรมโอเรียลเต็ลในปัจจุบัน ซึ่งในสมัยนั้นเป็นเพียงอาคารไม้ชั้นเดียวสร้างขนานกับริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) พระองค์ทรงเคยไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษ (ในสมัยดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระยุพราชเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ) นั้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว (พ.ศ.2455) ได้เสด็จกลับโดยผ่านประเทศสหรัฐอเมริกา พระองค์ทรงเห็นกิจการโรงแรมของต่างประเทศหลายแห่ง เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์พระองค์ทรงมีพระราชดำริที่จะให้มีการดำเนินกิจการโรงแรมขึ้นในประเทศ จึงมอบหมายให้พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ซึ่งเป็นผู้บัญชาการรถไฟในขณะนั้นได้สร้างโรงแรมหัวหินซึ่งเป็นโรงแรมชายหาดแห่งแรกของประเทศไทย และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้ทรงพระราชทานวังพญาไท เพื่อดัดแปลงเป็นโรงแรมแห่งใหม่ แต่พระองค์เสด็จสวรรคตก่อนจะดำเนินการเสร็จ โรงแรมดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จในสมัยพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ถือเป็นโรงแรมเดอลุกซ์แห่งแรกในประเทศไทยและได้รับการยกย่องว่าเป็น PALACE HOTEL ที่ยอดเยี่ยมที่สุด

โรงแรมที่เกิดขึ้นในสมัยต่อมา คือ โรงแรมรัตนโกสินทร์ โรงแรมทรอคราเดโร และต่อมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้ จึงได้สนับสนุนอย่างเต็มที่โดยดำเนินกิจการโรงแรมเป็นตัวอย่าง คือ โรงแรมเอราวัณ เพื่อต้อนรับแขกรัฐบาลเองและแขกต่างประเทศ เพื่อต้องการที่จะสนับสนุนภาคเอกชนให้ดำเนินธุรกิจนี้ โดยรัฐบาลได้ดำเนินการโฆษณาประเทศไทยและแหล่งท่องเที่ยวไปทั่วโลก ขณะเดียวกันก็ได้เปิดหน่วยงานของรัฐบาลขึ้น คือ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) ในสมัยนั้นเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนอย่างจริงจังทุกๆด้าน และมีการฝึกอบรมต่างๆ จนกระทั่งหน่วยงานนี้ได้ขยายไปเป็น "การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" (ท.ท.ท) ในปัจจุบัน

2.2 การแบ่งประเภทของโรงแรม

2.1 การแบ่งระดับของโรงแรม (HOTEL CLASSIFICATION)

การแบ่งระดับของโรงแรม เพื่อให้แขกสามารถมองสภาพโรงแรมอย่างกว้างๆ เป็นแนวทางเลือกโรงแรมที่จะเข้าพักได้ตามต้องการ การแบ่งระดับโรงแรมแตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศ บางแห่งใช้วิธีการแบบง่ายๆ โดยเน้นจุดสำคัญๆ เช่น ราคาห้องพัก ขนาดของโรงแรม แต่บางประเทศค่านึงจุดสำคัญมากมาย

วิธีการจัดระดับของโรงแรมที่นิยม อันเป็นแนวทางอย่างกว้างๆ พิจารณาจากสิ่งเหล่านี้คือ

1. ราคา คือ ราคาต่อห้องต่อคืนเพื่อเป็นแนวทางให้แขกมองอย่างกว้างๆ ตามกำลังเงินที่จะต้องจ่าย
2. สถานที่ตั้ง อาจจะใช้พื้นฐานการจัดระดับตามเขตอันเป็นสถานที่ตั้งของโรงแรม เช่น อยู่ใจกลางเมือง ชานเมืองรอบนอก ชายทะเล เป็นต้น
3. ขนาดของโรงแรม ขนาดของโรงแรมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางให้แขกรู้ว่ามีความสะดวกสบายมากน้อยเพียงใด เช่นโรงแรมขนาดใหญ่มักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าโรงแรมขนาดเล็ก แต่แขกบางกลุ่มอาจชอบโรงแรมขนาดเล็ก เนื่องจากจะได้รับการบริการที่อบอุ่นกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ๆ
4. สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้บริการแขกเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเลือกใช้บริการของแขก โรงแรมจึงจำเป็นต้องแจ้งให้ทราบว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส ห้องอาหาร บาร์ ห้องประชุม เป็นต้น
5. มาตรฐาน มาตรฐานเป็นสิ่งที่บอกค่อนข้างยาก ไม่เหมือนกับราคา ขนาดของโรงแรม หรือสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งสามารถบ่งชี้คุณภาพของโรงแรมได้อย่างชัดเจนคุณภาพของการให้บริการแก่แขก อาหารที่เสิร์ฟ การต้อนรับ เป็นเครื่องตัดสินว่ามีมาตรฐานเพียงใด โรงแรมที่มีมาตรฐานที่ดีประเทศหนึ่งอาจมีมาตรฐานกลางของอีกประเทศหนึ่งก็ได้ ฉะนั้นมาตรฐานของการบริการของโรงแรมต่างๆ จึงนิยมเปรียบเทียบกับประเทศนั้นๆ

2.2.2 ประเภทของโรงแรม (TYPE OF HOTEL ACCOMMODATION)

การแบ่งประเภทของโรงแรมแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการ ดังนี้

- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินงาน
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม

- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก
- การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่เข้าพัก

การแบ่งประเภทของของโรงแรมในแต่ละประเภทนั้นสามารถแยกตามแต่ละลักษณะออกได้ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง แบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)

คือโรงแรมในเมืองใหญ่ๆ ที่มีความสำคัญทางด้านธุรกิจ การค้า การทูต รวมทั้งการท่องเที่ยวโรงแรมประเภทนี้จะให้ความสะดวกสบายต่างๆครบครันแก่ผู้มาพักและบุคคลภายนอกเช่น ร้านอาหาร ภัตตาคารหรือบริการสำหรับนักธุรกิจ เช่น ศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTER)

1.2 โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL)

คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่อยู่ในชนบท และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

1.3 โรงแรมสำหรับการพักผ่อนตากอากาศ (RESORT HOTEL)

คือโรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่พักผ่อนตากอากาศตั้งอยู่สถานที่เป็นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายทะเล เป็นต้น มีการบริการด้านต่างๆเช่นเดียวกับโรงแรมในเมืองทั่วไป และมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน

1.4 โรงแรมท่าอากาศยาน (AIRPORTS HOTEL)

โรงแรมประเภทนี้ต้องมีจำนวนห้องพักไม่ต่ำกว่า 100 ห้อง มีภัตตาคาร คอฟฟี่ช็อป ห้องจัดเลี้ยง โรงแรมท่าอากาศยานเป็นที่นิยมการจัดเลี้ยงประชุม ซึ่งเป็นคู่แข่งโรงแรมในเมือง

2. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ดำเนินการ

2.1 ลักษณะอเมริกา (AMERICA – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักรวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ (ไม่ยกเว้นกรณีที่พักไม่มารับบริการอาหาร) เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่แขกผู้เข้าพัก

2.2 ลักษณะยุโรป (EUROPE – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่คิดอัตราราคาค่าห้องพักไม่รวมกับค่าอาหารด้วย ส่วนค่าอาหารแขกที่เข้าพักจะรับบริการจะต้องเสียเพิ่ม

2.3 ลักษณะผสม (DUAL – PLAN HOTEL)

คือ โรงแรมที่จัดบริการไว้ทั้ง 2 อย่างแรกตามที่กล่าวมาแขกเข้าพัก สามารถรับ การบริการแบบไหนก็ได้

3. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม

3.1 โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการต่างๆมากมายและ พิเศษ ครบครัน

3.2 โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

มีส่วนที่ให้บริการ และความสะอาดกลสบายอย่างครบครัน มีการจัดการด้านการ บริการและส่วนประกอบต่างๆ เป็นอย่างดี มีระบบการบริการที่ซับซ้อนมากมาย

3.3 โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและ ส่วนประกอบต่างๆ ดีน้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

3.4 โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและ ส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่างๆมีน้อย หรือบางส่วนก็ไม่มี

3.5 โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมราคาถูก ให้บริการด้านที่พัก ค้างคืนหรือห้องนอนเพียงเท่านั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยกองวิชาการได้แบ่งชนิดตามมาตรฐาน โรงแรมออกเป็น 5 อันดับเช่นกัน โดยกำหนดจำนวนดาวสำหรับโรงแรมระดับต่างๆ มีเกณฑ์ใน การกำหนดแตกต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะคณะส่งเสริมการลงทุน พิจารณาดังนี้

1. โรงแรมระดับพิเศษ (DELUXE)	5 ดาว
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS)	4 ดาว
3. โรงแรมนักท่องเที่ยว (TOURIST CLASS)	3 ดาว
4. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS)	2 ดาว
5. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS)	1 ดาว

4. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม

แบ่งประเภทของโรงแรมโดยถือห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

4.1 โรงแรมขนาดใหญ่

เป็นโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป เป็นโรงแรมที่จัดอยู่ใน มาตรฐานสากล มีการดำเนินกิจการที่ซับซ้อน เป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายการดำเนินการขยาย

เขตไปตามเมือง หรือ ต่างประเทศ

4.2 โรงแรมขนาดกลาง

เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง เป็นโรงแรมที่จัดให้มีบริการที่ได้มาตรฐาน แต่ถ้าตั้งอยู่ในสถานที่ต่างอากาศ ถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งก็ได้ เนื่องจากจำนวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง

4.3 โรงแรมขนาดเล็ก

เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัว ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในชนบท หรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางการเดินทาง

5. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก

5.1 TRANSIENT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกใช้บริการในการพักชั่วคราว หรือมีระยะเวลาสั้นๆ เข้าพักเพียงวันเดียว ไม่มีการจองล่วงหน้ามีที่จอดรถประมาณ 50 ที่ โรงแรมประเภทนี้ส่วนมากจะอยู่นอกเมืองซึ่งเป็นเส้นทางไปยังเมืองอื่น แขกที่พักจะมาพักผ่อน ชำระร่างกาย หรือพักรถเท่านั้น ตัวอย่างเช่นโมเต็ล (ซึ่งตรงกับความหมายว่าโรงแรมมาตรฐานของไทย แต่จุดประสงค์การใช้เหมือนกัน)

5.2 RESIDENT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกผู้มาพัก มาดำเนินการที่ต้องใช้เวลาทำสัญญา ซึ่งต้องใช้เวลาการเข้าพักยาวนานเป็นเดือน หรือนานกว่านั้น โรงแรมประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เสนอบริการที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่พร้อม อัตราค่าเข้าพักเป็นรายเดือนหรือรายปี

5.3 RESORT HOTEL

คือ โรงแรมที่แขกผู้เข้ามาพักต้องการพักผ่อน หรือพักผ่อนคนไข้ โดยมากจะอยู่บริการตามสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน มีระยะเวลาการเข้าพักตั้งแต่ 3 วัน ไปจนถึง 30 วัน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล เช่น โรงแรมแถบภูเก็ต สมุย และพัทยา จะเต็มหมดในช่วงเดือน เมษายน – พฤษภาคม รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์ มีการจัดให้บริการต่างๆมากมายตลอดจนมีการละเล่น การแสดงสนุกสนาน หรือจัดทัวร์ต่างๆด้วย

5.4 COMMERCIAL HOTEL

คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ๆ เมืองสำคัญ อยู่ตามย่านธุรกิจต่างๆ ระยะเวลาการเข้าพักจะอยู่ราว 1-5 วัน แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ราว 3-5 วัน

6. การแบ่งชนิดโรงแรมตามลักษณะการเข้าพัก

6.1 BUSSINESS

คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ โดยมากจะอยู่ตามเมืองใหญ่ ผู้มาพักจะดำเนินธุรกิจส่วนตัว เช่นมาประชุม สัมมนา เป็นต้น

6.2 TOURIST HOTEL

คือ โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อมาพักผ่อนหรือท่องเที่ยว โดยมากจะอยู่ตามสถานที่ตากอากาศทั่วไป

6.3 SPORTS

คือ โรงแรม สำหรับนักกีฬา เมื่อมาแข่งขันตามวาระต่างๆ มักอยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีการแข่งขัน

นอกจากนั้นการแบ่งชนิดโรงแรมดังกล่าวแล้ว ยังมีการแบ่งชนิดโรงแรมอีกอย่างหนึ่ง คือการแบ่งประเภทโรงแรมตามแบบยุโรป มีการดำเนินการคล้ายกันกับชนิดของโรงแรมที่กล่าวมาแล้ว แต่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ ยุโรปมีความเจริญก้าวหน้าด้านกิจการโรงแรมมากที่สุด พอแบ่งประเภทโดยสังเขป ดังนี้

- COMMERCIAL HOTEL เป็นโรงแรมธุรกิจมักตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวง ที่ที่กิจการการค้าใหญ่ๆ หรือท่าเมืองต่างๆ โรงแรมประเภทนี้มักมีที่ประชุมอยู่ด้วย
- RESIDENT HOTEL คือโรงแรมท่องเที่ยว มักอยู่ในเมืองหลวงหรือ เมืองที่มีความสำคัญในการท่องเที่ยว เช่น มีสถาปัตยกรรมสำคัญต่างๆ
- RESORT HOTEL โรงแรมที่ตั้งอยู่ตามสถานที่พักผ่อน มีธรรมชาติงดงาม เช่น ชายทะเล ริมหาด ภูเขา เทือกเขาที่มีหิมะและสถานที่เล่นสกี
- SEASONAL HOTEL คือโรงแรมที่เปิดในช่วงของฤดูกาลการท่องเที่ยว มักเปิดช่วงระหว่าง เดือนตุลาคม – พฤษภาคม เพื่อใช้เล่นสกีและปิดในช่วงฤดูร้อน
- PENSION คือ ที่พักคนชรา มักอยู่ในชนบทที่มีบรรยากาศที่ดี
- HOSPITAL คือ โรงพยาบาล เป็นสถานพยาบาลที่มีการบริการบางส่วนคล้ายกับโรงแรม
- BAHOTEL คือ โรงแรมขนาดเล็ก มีเฉพาะในยุโรปและอเมริกาเหนือ
- HIPOTEL คือ สถานที่พักบริเวณที่มีสนามกีฬาขนาดใหญ่ อาจเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เก็บตัวของนักกีฬา
- TERMAL คือที่พัก ที่มีแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติ มีการบริการอาบน้ำแร่ และการ

บริการเหมือนโรงแรมทั่วไป

- BETRW HOUSE คือบ้านพักที่อยู่ในชนบท

- REST HOUSE คือ บ้านพักที่เป็นบังกะโล มักตั้งอยู่ในสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติที่งดงาม สำหรับผู้มาพักเป็นครอบครัว หรือต้องการความเป็นส่วนตัว

2.2.3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับรีสอร์ท

2.2.3.1 ลักษณะทั่วไปของโรงแรมตากอากาศ

โรงแรมตากอากาศมักอยู่ในบริเวณที่มีภูมิประเทศที่สวยงามอากาศดี มุ่งบริการด้านที่พัก อาหารและการบริการ และด้านพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้มาพัก อันได้แก่ นักท่องเที่ยวและผู้ที่มาพักผ่อนจริงเป็นลำดับ ดังนั้นโรงแรมตากอากาศจะต้องมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากโรงแรมประเภทอื่นๆ ในหัวข้อต่างๆดังนี้

ลักษณะทำเลที่ตั้ง

1. โรงแรมตากอากาศจะตั้งอยู่ในทำเลที่มีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพักผ่อน แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ทะเล ภูเขา แม่น้ำ ป่าไม้ ทะเลสาบ
2. บรรยากาศของโรงแรมพักตากอากาศเป็นบรรยากาศที่บริสุทธิ์ ต้องไม่มีสิ่งรบกวน เช่น การจราจร ความแออัดของตึก อาคาร อันก่อให้เกิดการรบกวนประสาทสัมผัสทางด้านการมองเห็นและเสียง

สภาพแวดล้อม

1. ผู้ที่จะมาพักต้องได้สัมผัสธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นอากาศบริสุทธิ์ เช่น จากชายเขา ป่า ทะเล สายลม แสงแดด ซึ่งเป็นที่พึงพอใจของผู้ที่มาพัก ดังนั้นการปรับอากาศจึงไม่มีความจำเป็น อีกทั้งยังเป็นตัวปิดกั้นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอีกด้วย
2. กรณีของเสียงก็เช่นกัน ฉะนั้นของโรงแรมตากอากาศไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุกันเสียง เพราะผู้ที่มาพักต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเสียง คลื่น ลม น้ำตก เสียงสัตว์ ฯลฯ ยกเว้นบางห้องที่จำเป็น เช่น คลับ หรือสถานที่เต้นรำ เป็นต้น
3. ลักษณะของตัวอาคารต้องเข้ากับสภาพแวดล้อมไม่เป็นตัวทำลาย ธรรมชาติ เช่น โรงแรมชายทะเล ควรสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือ โรงแรมตามเชิงเขาควรมีการลดหลั่นของตัวอาคารตามแนวลาดของเชิงเขา
4. การเน้นด้านมุมมองของผู้ที่มาพัก โรงแรม ตากอากาศควรเน้นข้อนี้เป็นพิเศษ เช่น ภัตตาคาร สระน้ำ ฯลฯ จะต้องกลมกลืนสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างเต็มที่และเหมาะสม กับการใช้สอย เหมือนการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติจริงๆ

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่ง

1. การเลือกวัสดุในการตกแต่งภายในควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่นนั้น เพื่อเน้นถึงเอกลักษณ์ที่เฉพาะตัว สภาพแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมและท้องถิ่นนั้นๆ
2. คำนึงถึงผลกระทบในการใช้วัสดุนั้นเช่น อากาศบริเวณทะเลจะทำปฏิกิริยากับเหล็ก ทำให้ผุกร่อน หรือเกิดปัญหา การพัดพาเอากรวดทรายเข้ามายังบริเวณโรงแรม ดังนั้นวัสดุปูพื้นก็ไม่ควรเป็นพรม เพราะทำความสะอาดยาก การเลือกวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายและทนทานเข้ากับสภาพแวดล้อม สภาวะเกี่ยวกับอากาศ ลม ฝน เชื้อรา ฯลฯ
3. ห้องน้ำในห้องน้ำชายทะเลควรมีระบบระบายอากาศที่ดี และมีที่กรองทรายเพื่อป้องกันการอุดตันของท่อน้ำ

2.2.3.2 การอำนวยความสะดวกและกิจกรรมเป็นพิเศษ

การจัดตั้งตำแหน่งสระว่ายน้ำและห้องอาบน้ำจืด ควรจัดอยู่ด้านในที่ติดกับทะเลมากที่สุด เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นิยมอาบน้ำทะเลแล้วมาอาบน้ำจืดรวมทั้งการผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าซึ่งเป็นที่สะดวกกว่า ผู้ที่มาพักจะต้องกลับไปอาบน้ำที่ห้องพักและตัวอาคารก็รักษาความสะดวกง่ายอีกด้วย

จัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมด้านนันทนาการ เพลิดเพลินในการพักผ่อนและมีประโยชน์ต่อการพักผ่อน เช่น กิจกรรมทางน้ำ อาทิ การเล่นเรือใบ ดำน้ำ ตกปลา หรือการจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆเช่น เทนนิส วอลเลย์บอล ฯลฯ

ความต้องการพื้นฐานในโรงแรมตากอากาศ

นักธุรกิจโรงแรม สถาปนิก รวมทั้ง มัณฑนากร ผู้ออกแบบโรงแรมจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยที่จะต้องวิเคราะห์ถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้ถ่องแท้เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆได้ถูกต้องและสมบูรณ์ อันหมายถึงความสำเร็จในการออกแบบของธุรกิจโรงแรม ซึ่งผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าผู้เช่ามีความต้องการทางด้านต่างๆแบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้คือ

1. ความสะดวกสบาย เป็นอันดับแรกสำหรับผู้เข้าพักทุกคนต้องการ อันหมายถึงความสะดวกทางด้านบริการทุกประเภท ความสะดวกสบายทางด้านที่พัก ตลอดจนความปลอดภัย
2. ความต้องการที่นอนอ่อนนุ่ม และสีสันทนสวยงามสดชื่น
3. มีที่พักผ่อนหย่อนใจทั้งที่เป็นส่วนตัว และ ไม่เป็นส่วนตัวคือ บริเวณห้องนอน ซึ่งตัวเองสามารถทำสิ่งใดได้ตามความสะดวก ที่ไม่เป็นส่วนตัวคือบริเวณภายนอกอัน

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เป็นที่พบปะสังสรรค์

4. ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อ่างน้ำได้อย่างสะดวกสบายและบรรยากาศในห้องน้ำที่สดชื่นมีเครื่องสุขภัณฑ์ที่อำนวยความสะดวกอย่างพร้อมมูล
5. การติดต่อประชาสัมพันธ์ที่สะดวก พร้อมทั้งการบริการอย่างดีของทางโรงแรม
6. ต้องการพักในราคาที่พอสมควร ต้องการความสะดวกในเรื่องการกินและเครื่องดื่ม และถ้าต้องการรับประทานอาหารในห้องพักก็สามารถเรียกบริการทางโทรศัพท์ได้ ทั้งอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศนอกสถานที่พักทางโรงแรมก็ควรมี
7. มีอาหารไว้บริการพร้อม ทั้งการอำนวยความสะดวกในห้องพักและนอกสถานที่ด้วยรส ชาติอาหารที่ถูกปาก และอนามัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด
8. ที่เก็บเสื้อผ้า สิ่งที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่ต้องการพับเก็บให้มิดชิด เช่น เครื่องชั้นใน
9. ให้มีที่เก็บรองเท้าและเครื่องกีฬา ตลอดจนเครื่องใช้ต่างๆ เช่น หมวก กระเป๋า รองเท้า ร่ม ฯลฯ
10. มีที่เก็บของมีค่า อาจจะเป็นโต๊ะหัวเตียง หรือ โต๊ะแต่งตัวที่มีกุญแจ มีเครื่องเสียงหรือเครื่องบันเทิงต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนหนังสือสำหรับอ่านเล่น มีไฟฟ้าหรือแสงสว่างในที่ที่ต้องการและไม่รบกวนเวลานอน

2.2.4 การแบ่งประเภทของรีสอร์ท

สถานที่ตากอากาศจะประกอบไปด้วยที่พัก และ ส่วนประกอบอื่นที่มีลักษณะแตกต่างกัน สามารถแบ่งออกเป็น

2.2.4.1 THE BEACH, GOLF AND TENNIS RESORT สถานที่ตากอากาศประเภทนี้ส่วนใหญ่จะตั้งริมหาด โดยมีส่วนประกอบอื่นๆ คือ สนามกอล์ฟ และ เทนนิส บางแห่งอาจมีศูนย์สำหรับการประชุมเพื่อดึงดูดกลุ่มนักธุรกิจ การออกแบบส่วนใหญ่จะจัดสรรว่าน่าให้สัมพันธ์กับห้องพักและชายหาด การจัดห้องพักต้องให้ได้วิวชายหาดอย่างน้อย 90% และคำนึงถึงการเอาสภาพตามธรรมชาติมาใช้ในการออกแบบให้มากที่สุด

2.2.4.2 THE HEALTH SPA สถานที่ตากอากาศประเภทนี้นอกจากส่วนบ่อน้ำแร่แล้ว ยังประกอบด้วยส่วน HEALTH CLUB ส่วนกีฬากลางแจ้ง และกิจกรรมประกอบอื่นๆ ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่มาพักจะเป็นผู้สูงอายุ และการรับประทานอาหารจะนิยมทานในห้องพัก

จะเน้นทางสั้นจรต่างๆ ต้องให้สั้นและสะดวก ส่วนห้องพักจะมีขนาดใหญ่กว่ามาตรฐานประมาณ 20% ประมาณครึ่งของจำนวนแขกที่ HEALTH SPA นี้จะเป็นแขกจากภายนอกจะเน้นทางเข้าออกควรแยกกันโดยคำนึงความสะดวกและส่วนใช้สอยที่ต่อเนื่อง

2.2.4.3 THE VACATION VILLAGE สถานตากอากาศประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นหมู่บ้านที่ให้บรรยากาศที่สบายๆ เป็นกันเอง และกิจกรรมที่เป็นหมู่คณะ โดยให้ความรู้สึกที่เป็นการพักผ่อนจริงๆ ลักษณะของอาคารจะเป็นอาคารเดี่ยวเพื่อให้เข้ากับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยจัดให้อยู่กับธรรมชาติมากที่สุด สถานตากอากาศประเภทนี้ได้แก่ CLUB MED เป็นต้น

2.2.4.4 THE TIMEHARING AND CONDOMINIUM RESORT สถานตากอากาศประเภทนี้จะมีผู้ใช้สถานที่มากกว่าสถานตากอากาศประเภทอื่นๆ ถึง 20% เพราะผู้ใช้สถานที่จะเป็นเจ้าของหรือ เป็นผู้ลงทุนซื้อการใช้ห้องโดยจะผลัดเปลี่ยนไปตามสถานที่ตากอากาศอื่น ๆ ซึ่งในระยะยาวแล้วจะถูกกว่าการต้องเสียค่าเช่าในการไปสถานที่ตากอากาศแต่ละครั้ง ส่วนประกอบอื่น ๆ สำหรับสถานตากอากาศประเภทนี้จะมีเช่นเดียวกับสถานตากอากาศทั่วไป การออกแบบต้องเน้นให้เห็นความเป็นส่วนตัวและเอกเทศมากกว่าสถานตากอากาศประเภทอื่น ส่วนห้องพักจะมีลักษณะคล้ายอพาร์ทเมนท์ซึ่งมีส่วนนั่งเล่น ทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องนอน ในแต่ละยูนิต ห้องพักผ่อนต่างๆ ต้องมีมาตรฐานที่ดีเนื่องจากผู้ที่มาซื้อ จะเป็นกลุ่มรายได้สูง การออกแบบอาคารต้องให้เห็นวิวและรูปด้านที่น่าสนใจ รวมทั้งการจัดการภูมิสถาปัตยกรรมที่ดี

2.2.4.5 THE TOURIST/ SIGHT – SEEING RESORT สถานตากอากาศประเภทนี้ควรจัดให้ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด และออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่ตั้งและสภาพแวดล้อม สำหรับที่ตั้งบางแห่ง การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อแยกทั้ง 2 ส่วน จากกันก็เป็นสิ่งจำเป็น เช่นที่ DISNEY WORLD ในประเทศสหรัฐอเมริกา และใช้ระบบขนส่ง เช่น รถไฟเล็กเพื่ออำนวยความสะดวก

2.2.4.6 THE MULTIRESORT COMPLEX การพัฒนาสถานที่ตากอากาศขนาดใหญ่เป็นการตอบสนองต่อการพัฒนาต่อสังคมเศรษฐกิจการคมนาคมของรัฐ ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงแหล่งท่องเที่ยวที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวและลักษณะของตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสม สถานตากอากาศประเภทนี้ จะเป็นโครงการขนาดใหญ่ประกอบด้วยถนนที่มีการจัดภูมิสถาปัตยกรรม ขนานกับแนวชายหาดโดยมีโรงแรมทันสมัยส่วนกีฬาทางน้ำ ศูนย์การค้า สนามกอล์ฟ และหมู่บ้านตากอากาศอยู่ในโครงการ ศักยภาพในการทำโครงการประเภทนี้จะมี

ในที่ ๆ มีลักษณะธรรมชาติที่สวยงามเฉพาะตัวหรือที่ ๆ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ รวมทั้งสภาพภูมิอากาศที่ดี ปัจจุบันโครงการลักษณะนี้มีการจัดทำในประเทศเม็กซิโกหลายแห่ง และคาดว่าจะเกิดในที่อื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป ทั้งนี้ โครงการลักษณะนี้ต้องมีการสำรวจและศึกษาโดยการทำงานเป็นทีมในทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวข้อง

2.2.4.7 THE MARINA HOTEL โรงแรมประเภทนี้มีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อผู้ใช้เรือท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาเล่นกีฬาทางน้ำ โดยให้เป็นจุดที่พักสำหรับเรือยอร์ชหรือเรืออื่น ๆ และเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับกีฬาทางน้ำต่าง ๆ ในการออกแบบต้องเตรียมส่วนการให้บริการทางเรือที่มีประสิทธิภาพ และให้พื้นที่ส่วนใหญ่ได้ทัศนียภาพทางน้ำมากที่สุด โรงแรมประเภทนี้ จะพิเศษกว่าสถานตากอากาศชายทะเลอื่น ๆ เนื่องจากประเภทของแขกที่มาพัก

2.2.5 องค์ประกอบภายในของรีสอร์ท

2.2.5.1 แนวทางการกำหนดวางองค์ประกอบในพื้นที่

การจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่แต่ละส่วนของโครงการนั้น มีปัจจัยที่ยึดเป็นบรรทัดฐาน ดังนี้ (เรียงลำดับจากความสำคัญมากไปสู่น้อย)

1. พฤติกรรม
2. พื้นที่ใช้สอย
3. ความเหมาะสม

1. พฤติกรรม เป็นตัวกำหนดแนวทางการวางองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด คือการจัดวางองค์ประกอบ (ZONING) นั้นต้องมาจากพฤติกรรมของผู้ใช้อาคารเป็นหลักสำคัญ โดยดูว่ามีพฤติกรรมอย่างไรบ้าง พฤติกรรมใดที่อยู่ในลำดับก่อนหลัง มีลักษณะของพฤติกรรมต่อพื้นที่อย่างไร ตัวอย่างเช่น การลงทะเบียน เมื่อจะ CHECK IN ต้องมีขั้นตอนเป็นอย่างไร ต้องติดต่อกับส่วนไหน ใช้พื้นที่ติดต่อกว้างสัมภาระเท่าไร เป็นต้น เมื่อได้ทราบถึงพื้นที่ใช้สอยและตำแหน่งของหน้าที่ต่างๆ แล้ว ก็จะได้ข้อกำหนดอย่างแรก ที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางองค์ประกอบในพื้นที่

2. พื้นที่ใช้สอย พื้นที่ใช้สอยได้มาจากพฤติกรรม พื้นที่ใช้สอยในแต่ละส่วนเมื่อคำนวณเข้ากับจำนวนของผู้ใช้อาคารในแต่ละพื้นที่ในช่วงเวลาทั้งนี้ในแต่ละส่วนต้องคำนึงถึงเส้นทางสัญจรด้วยจะได้พื้นที่รวมโดยสังเขปในแต่ละส่วนซึ่งอาจจะมากหรือน้อยกว่าพื้นที่ของอาคารที่มีอยู่จริงซึ่งเป็นแนวทางอันดับต่อมาสำหรับการวางองค์ประกอบในพื้นที่

3. ความเหมาะสมในด้านต่างๆ เมื่อศึกษาพฤติกรรมและพื้นที่ใช้สอยแล้วจะทราบถึงข้อกำหนด 2 แนวทางดังกล่าวแล้วข้างต้น ก็คือ จะทราบถึงความสัมพันธ์และพื้นที่

ใช้สอย ซึ่งให้ได้มาซึ่งความเป็นไปได้โดยสิ้นเชิงแล้ว สิ่งที่จะคำนึงถึงเป็นข้อๆต่อไป คือความเหมาะสมในด้านต่างๆแล้วแต่กรณี

จากปัจจัยหลัก 3 ประการซึ่งเป็นเรื่องต้องคำนึงถึงเมื่อต้องการจัดวางองค์ประกอบในพื้นที่(ZONING) อันจะทำให้ได้มาซึ่งความสะดวกในด้านการใช้สอย , ด้านความสวยงามทางสายตา(VISUAL) และความเหมาะสมในปัจจุบันทางกายภาพอันจะทำให้เกิดความประทับใจของผู้ที่มาใช้บริการของโครงการ เพื่อเป็นการส่งเสริมการขายของโครงการอีกทางหนึ่ง

ตารางที่ 2.1 ข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง

สถานที่พักตากอากาศชายทะเล	สถานที่พักในตัวเมือง
1. ผู้ที่มาใช้บริการ ต้องการหาบรรยากาศที่สงบ เงียบต้องการสัมผัสกับธรรมชาติที่แท้จริง มีมุมที่ดูทิวทัศน์ได้สะดวก การนอนก็ต้องการให้เปล็ดเปล็นกับธรรมชาติจนนอนหลับไป	1. การพักสำหรับที่พักในตัวเมืองก็เพื่อการ พักผ่อน หลับอย่างแท้จริง โดยไม่ต้องการบรรยากาศ หรือเสียงรบกวนจากภายนอก ต้องการความสงบในการพักผ่อนหรือทำธุรกิจส่วนตัว
2. บรรยากาศของสถานที่ จะเป็นเรื่องที่สำคัญ ความงามตามธรรมชาตินี้จะช่วยประกอบกับการออกแบบทางสถาปัตยกรรม อันจะผลักดันให้สถานที่พักตากอากาศชายทะเลมีความงามตามลักษณะเฉพาะตัวของอาคารมักไม่สูงมากนัก เพื่อที่ไม่ต้องการทำลายธรรมชาติจนเกินไป	2. สถานที่พักในเมืองบริเวณที่ดินจะมีน้อยการจัดภูมิสถาปัตยกรรมก็ทำได้เพียงเล็กน้อย จะมีเพียงแต่ตัวสถาปัตยกรรมและบริเวณภายในส่วนต่าง ๆ ต้องตกแต่งให้มั่นคงถาวรสวยงาม ตัวอาคารจะสูงมาก เพราะมีเนื้อที่จำกัด
3. ระบบปรับอากาศภายใน ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องปรับอากาศในทุก ๆ ส่วนหรือตลอดเวลาเพราะอากาศตามธรรมชาติอันบริสุทธิ์สดชื่นของชายทะเลดีกว่ามากสามารถเปิดประตูออกไปรับลมทะเลได้ตามต้องการ	3. สถานที่พักในเมืองส่วนใหญ่ ต้องใช้เครื่องปรับอากาศแทบทุกส่วนและทุกเวลาเมื่อมาพักอยู่แต่ภายในห้องเพราะอากาศภายในตัวเมืองจะไม่บริสุทธิ์และอุณหภูมิก็สูง โดยเฉพาะในฤดูร้อนจำเป็นที่สุด ไม่สามารถจะหาอากาศสดชื่นจากธรรมชาติอย่างบริเวณชายทะเลได้เลย
4. สถานที่พักตากอากาศชายทะเล ส่วนมาก	4. ไม่จำเป็นต้องมีระเบียงยื่นออกไปนอก

ตารางที่ 2.1 ข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง(ต่อ)

สถานที่พักตากอากาศชายทะเล	สถานที่พักในตัวเมือง
หรือแทบทุกแห่งจะต้องมีระเบียงยื่นออกนอกอาคารเพื่อรับอากาศภายนอกหรือออกไปนั่งชมทิวทัศน์ได้	อาคารเพราะไม่มีทิวทัศน์และอากาศบริสุทธิ์เหมือนชายทะเล
5. การออกแบบสถานที่พักตากอากาศชายทะเลจำเป็นต้องมีสระว่ายน้ำและห้องน้ำสำหรับแขกผู้มาพักอยู่หน้าตัวอาคารหรืออยู่ติดชายทะเลมากที่สุดเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ลงเล่นน้ำทะเลและในสระว่ายน้ำ	5. ไม่จำเป็นต้องมีห้องน้ำและสระว่ายน้ำอยู่ด้านหน้าเหมือนสถานที่พักตากอากาศ สระว่ายน้ำอาจอยู่บนดาดฟ้าหรือบางที่อาจไม่ต้องมีก็ได้
6. การใช้วัสดุตกแต่งภายในห้องต่างๆ ของสถานที่พักชายทะเลจำเป็นต้องเลือกให้เหมาะสม เพราะอากาศทะเลซึ่งมีความเค็มอาจจะทำปฏิกิริยาต่อวัสดุบางชนิดได้ สำหรับวัสดุที่สมควรนำมาใช้ส่วนใหญ่จะเป็น ไม้ หวาย หิน ฯลฯ ผนังไม้จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง เพราะยากต่อการทำความสะอาดเนื่องจากผู้ที่มาใช้บริการอาจจะมีทรายติดตัวเข้ามาได้ตลอดเวลา ผนังที่ส่วนสาธารณะทั่วไป ใช้หินปูกระเบื้อง หรือเซรามิกปูพื้นเพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเลและรักษาง่ายคงทนถาวร	6. วัสดุตกแต่งภายในสถานที่พักในเมืองสามารถใช้วัสดุได้หลากหลายเพราะว่าไม่มีอุปสรรคอันใด นอกจากความเหมาะสมกับการออกแบบเท่านั้น ตัวอย่างเช่น การปูพื้นสามารถปูพรมได้ทุกที่
7. ห้องน้ำของสถานที่พักชายทะเล ควรจะติดตั้งที่กรองกรวดทรายในทางระบายน้ำเพื่อป้องกันท่ออุดตันได้ง่าย	7. ห้องน้ำของที่พักภายในตัวเมืองไม่จำเป็นต้องใช้ระบบที่ระบายน้ำแบบกรองทราย เพราะในตัวเมืองไม่มีทรายเหมือนชายทะเล
8. การป้องกันเสียงจากภายนอกสถานที่พักชายทะเล ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุกันเสียงเพราะผู้	8. ที่พักในตัวเมืองจำเป็นต้องมีวัสดุป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกอย่าง

ตารางที่ 2.1 ข้อแตกต่างระหว่างสถานที่พักตากอากาศกับที่พักในตัวเมือง(ต่อ)

สถานที่พักตากอากาศชายทะเล	สถานที่พักในตัวเมือง
ที่เข้าพักต้องการบรรยากาศของทะเล ซึ่งเป็นธรรมชาติ เช่น เสียง คลื่นซัด เสียงนกร้อง เป็นต้น	เด็ดขาด เพราะโดยมากมักจะเป็นเสียงที่ไม่ต้องการเช่น เสียงรถยนต์ เสียงอึกทึกต่างๆ
9. ขนาดของสถานที่พักตากอากาศชายทะเล มักจะมีขนาดเล็กกว่าที่พักในเมืองในระดับเดียวกันเนื่องจากจำนวนโดยเฉพาะจะเป็นนักธุรกิจบ้าง ก็เป็นในลักษณะการพักผ่อนในตัว หรือเป็นคู่แข่งงานใหม่ๆที่มาตีมน้ำผึ้งพระจันทร์	9. ขนาดจะใหญ่กว่าที่พักตากอากาศในระดับเดียวกันเพราะในตัวเมืองเป็นศูนย์กลางของรวมทั้งนักท่องเที่ยวทำให้จำนวนผู้ที่เข้ามาพักมีมากกว่า

2.3 องค์ประกอบของรีสอร์ท

โครงสร้างของรีสอร์ท

ธุรกิจด้านโรงแรมเป็นธุรกิจที่ดำเนินงานตลอด 24 ชั่วโมง ต่อวัน และไม่มีวันหยุด จึงต้องมีผู้บริการและพนักงานตลอดเวลา บุคคลเหล่านี้ต้องได้ผ่านการอบรมและมีมาตรฐานการบริการ (STANDARD OF SERVICE) จึงต้องมีการร่วมมือกันระหว่างพนักงานในแผนกต่างๆ เพื่อให้การบริการของโรงแรมเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพสูงสุด ทุกโรงแรมจะต้องให้มีโครงสร้าง (STRUCTURE)

โครงสร้าง (STRUCTURE) ประกอบด้วย

1. สายงานหรือแผนผังการลำดับการบังคับบัญชา (CHAIN OF COMMAND OR ORGANIZATION)

รายละเอียดในการจัดการนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับขนาดและมาตรฐานของโรงแรมนั้นๆ ถ้าหากจะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จก็จำเป็นต้องจัดโครงสร้างแบ่งลำดับการบังคับบัญชาให้แผนกต่างๆรับผิดชอบเฉพาะด้าน เพื่อให้กิจการนั้นดำเนินไปด้วยดีไม่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนหรือปะปนกัน ตามนโยบายและระบบที่วางไว้

2. นโยบายและระบบ (POLICIES AND SYSTEM)

การสร้างนโยบายหรือการกำหนดนโยบาย และระบบในกิจการโรงแรม ซึ่งมีเจ้าของคนเดียวหรือเป็นโรงแรมขนาดเล็ก ส่วนมากเจ้าของหรือผู้ลงทุนจะมอบหน้าที่ให้ผู้จัดการทั่วไป แต่บริษัทธุรกิจโรงแรมนานาชาติซึ่งมีโรงแรมในเครือตั้งอยู่หลายท้องถิ่น และ

ทั้งระบบรวมทั้งผู้ร่วมลงทุนหลายฝ่าย การดาเนินนโยบายหลัก (MAIN POLICIES) และ ระบบปฏิบัติการ เน้นมาจากสำนักงานใหญ่ (HEAD OFFICE) ซึ่งเป็นสำนักบริการส่วนกลาง เพื่อให้โรงแรมในเครือมีนโยบายและระบบมาตรฐานและแนวทางเดียวกัน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบและควบคุม อย่างไรก็ตาม ใครงก็จะมีปัญหารายละเอียดแตกต่างกัน โดยเฉพาะกฎหมายท้องถิ่น ประเพณี สภาพแรงงาน ฯลฯ ฉะนั้นสำนักงานใหญ่จะต้องร่วมมือกับผู้จัดการทั่วไปกำหนดนโยบายหลักและระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพเต็มที่ ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติกับผู้บริหารและพนักงานทั่วไป

ความต้องการของผู้ดำเนินการรีสอร์ท

แม้ว่าจะมีผู้ต้องการใช้บริการทางด้านการท่องเที่ยวมากขึ้นตามที่กล่าวไปแล้ว หากแต่จำนวนผู้ที่จะให้บริการก็มีมากขึ้นเช่นกัน จึงจำเป็นอยู่เองที่ผู้ดำเนินการของโรงแรมจะต้องทำการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ผู้ดำเนินการโรงแรมจึงต้องสร้างโรงแรมให้ดีที่สุดทางด้านสถาปัตยกรรมภายนอกและ สถาปัตยกรรมภายใน ภายในงบประมาณที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งความต้องการของผู้ดำเนินการสามารถแบ่งได้ดังนี้

- ต้องการสถานที่พักตากอากาศชายทะเลที่ได้มาตรฐาน และมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามและเข้ากับสภาพแวดล้อม
- มีห้องพักไม่น้อยกว่า 150 หน่วยและไม่เกิน 200 หน่วย
- ต้องการให้โรงแรมเพียบพร้อมไปด้วยความสะดวกสบาย ความสวยงาม ทั้งของบรรยากาศ เครื่องเรือนที่ใช้ รวมไปถึงของระดับตกแต่งต่างๆ ภายในโรงแรม ทั้งนี้ก็เพื่อให้การลงทุนไม่เสียไปเฉยๆ แต่กลับนำมาซึ่งผลกำไรและความเจริญก้าวหน้าแก่โรงแรม
- ต้องการมีทั้งที่พักและบริการต่างๆอย่างพร้อมมูล
- เป็นความต้องการที่สำคัญที่สุด คือต้องการให้โรงแรมมีสิ่งดึงดูดให้ผู้ใช้บริการเข้ามาใช้บริการของโรงแรมมากที่สุดและจะกลับมาใช้บริการอีกเมื่อมีโอกาส

ความต้องการของผู้มาใช้บริการ

- ความสะดวกสบายเป็นอันดับแรกของผู้มาใช้บริการทุกคนต้องการ เพราะจุดมุ่งหมายส่วนใหญ่ในการมาเที่ยวก็คือต้องการเปลี่ยนบรรยากาศและต้องการความสะดวกสบาย รวมทั้งความสดชื่นสนุกสนานอย่างเต็มที่ ไม่ต้องมีสิ่งใดๆมาเป็นตัวขัดขวางความรู้สึกดังกล่าวในระหว่างการท่องเที่ยวพักผ่อน

- ต้องการที่นอนอันอ่อนนุ่ม สะอาด และมีสีกลิ่นสวยงาม
- ต้องการมีที่พักร้อนที่ผ่อนคลายทั้งส่วนตัวและในที่สาธารณะ
- ต้องการห้องน้ำที่สะอาด อ่างน้ำได้อย่างสะดวกสบาย มีบรรยากาศสดชื่น
- มีการติดต่อประชาสัมพันธ์ที่ดีมีประสิทธิภาพ
- ราคาห้องพักและบริการต่างๆมีความเหมาะสม
- มีที่เก็บเสื้อผ้าทั้งที่ส่วนที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่สามารถพับได้
- มีที่ผึ่งผ้าเปียก หลังจากลงเล่นน้ำ เช่น อาจมีราวผ้าในห้องน้ำหรือที่ระเบียงและสามารถพับเก็บได้เมื่อไม่ต้องการใช้
- มีที่เก็บรองเท้า เครื่องกีฬา เครื่องใช้ต่างๆตลอดจนกระเป๋าเดินทาง
- มีที่เก็บของมีค่าเก็บของมีค่าที่ถอดเก็บในบางเวลา
- มีอุปกรณ์บันเทิงต่างๆ
- ต้องการความสะดวกในด้านเรื่องอาหารและเครื่องดื่ม
- ต้องการการบริการจากโรงแรมที่ดีที่สุดในทุกๆด้าน

2.4 การแบ่งหน่วยงานภายในรีสอร์ท

การจัดองค์กร หมายถึง การจัดแบ่งคนทำงาน โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้ทำเป็นแผนกๆ แต่ละงานจะสอดรับกันในฐานะเป็นองค์กรเดียวกัน จำเป็นต้องให้สายงานบังคับบัญชาชัดเจน และมีการสื่อสารที่ดีด้วย ลักษณะการจัดองค์กรจะเป็นรูปใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับโรงแรมแต่ละแห่ง ว่าเป็นโรงแรมประเภทไหน และมีขนาดใหญ่หรือเล็กแค่ไหนด้วย

2.4.1 พนักงานและฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญ(STAFF AND MAJOR DEPARTMENT)

โรงแรมมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมไม่สามารถที่จะดำเนินการและบริหารโดยคนเดียวได้ จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติในหน้าที่ต่างๆกัน ร่วมมือกันดำเนินการไปสู่ความสำเร็จ สำหรับการบริหารโรงแรมในปัจจุบันเราอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้

พนักงานของโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. ระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายไปปฏิบัติ คือ ผู้จัดการทั่วไป และระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (GENERAL MANAGER AND DEPARTMENT HEA)
2. ระดับรองและผู้ช่วยหัวหน้าหรือแผนก(SUB AND ASSISTANT

DEPARTMENT HEADS)

3. ระดับหัวหน้า (SUPERVISOR)

4. พนักงานทั่วไป (GENERAL STAFF)

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงแรมแบ่งเป็น 6 ฝ่าย คือ

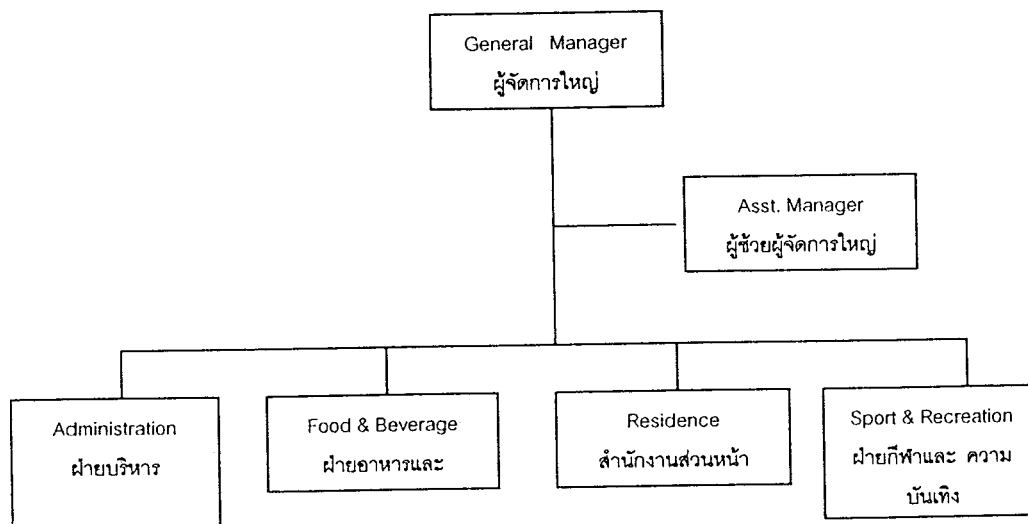
1. ฝ่ายจัดการและอำนวยการ (MANAGER AND ADMINISTRATION)
2. ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT OFFICE)
3. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE

DEPARTMENT)

4. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)
5. ฝ่ายครัว (KITCHEN)
6. ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

โรงแรมประเภทรีสอร์ท

โรงแรมประเภทรีสอร์ทสายงานการบริหารและการจัดหน่วยงานจะแตกต่างจากโรงแรมขนาดใหญ่เล็กน้อย เนื่องจากรีสอร์ทเป็นโรงแรมประเภทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสุขภาพและการพักผ่อนมากดังนั้น จึงมีการเน้นให้บริการสูงและจะมีการจัดกิจกรรมและสันทนาการต่างๆระหว่างวันที่อยู่ในรีสอร์ท ดังนั้น จึงมีการแบ่งแผนกในเฉพาะด้านออกไปอีก

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงการแบ่งหน่วยงานโรงแรมรีสอร์ท

จะเห็นได้ว่าการแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรมก็จะขึ้นอยู่กับขนาดของโรงแรม สำหรับโรงแรมขนาดเล็กการจัดองค์กรจะเป็นลักษณะง่าย ๆ และจะเป็นการติดต่อระหว่างตัวพนักงานกับ

ผู้จัดการโดยตรงแลพนักงานสามารถติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นได้เองด้วย

แผนงานและบุคลากรในโรงแรม

Hotel Personnel

ธุรกิจหลักๆ ของโรงแรมโดยทั่วไปได้แก่ การให้เช่าห้องพักและขายอาหาร/เครื่องดื่ม ดังนั้นแผนงานที่ถือว่าเป็นงานหลักของโรงแรม (line departments) จึงมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มห้องพักกับกลุ่มอาหาร/เครื่องดื่ม ซึ่งได้แก่แผนกต้อนรับ แผนกแม่บ้าน แผนกบริการอาหาร เครื่องดื่ม แผนกครัว นอกจากนี้ก็เป็นงานช่วยหรืองานสนับสนุน (staff หรือ auxiliary departments) ที่สนับสนุนให้การขายห้องพักและอาหาร/เครื่องดื่มเป็นไปด้วยดี

การวิเคราะห์งานและบุคลากรของแต่ละแผนก

1. แผนกต้อนรับ

ฝ่ายบริการส่วนหน้ามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขาย ตรวจสอบข้อมูลการจองห้องพักและขอให้แขกลงทะเบียนแล้วจึงจ่ายห้อง สำนักงานส่วนหน้านั้นอาจเปรียบได้กับศูนย์รวมเส้นประสาทของโรงแรมที่เดียวและมีบทบาทสำคัญยิ่งในการติดต่อประสานงานกับแผนกอื่น ๆ

1.1 ผู้จัดการสำนักงานส่วนหน้า(Front Office Manager)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมให้การดำเนินงานของแผนกต้อนรับเป็นไปโดยราบรื่น และมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังต้อง เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกเข้าทำงานและให้การฝึกอบรม วางงบประมาณของแผนกและควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามนั้น

1.2 พนักงานต้อนรับ (Receptionist)

พนักงานต้อนรับจะต้องทักทายและให้การต้อนรับแขกอันเป็นขั้นตอนที่สำคัญ

มาก

ลงทะเบียนแขกและจ่ายห้อง จ่ายกุญแจ ตอบข้อสอบถามและจัดการเกี่ยวกับเรื่องที่แขกไม่พอใจ เตรียมบิลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของแขก ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแขกนอกจากนี้ยังมีหน้าที่ต้องช่วยโรงแรมในการขายบริการต่าง ๆ ที่โรงแรมจัดไว้ขายแขกอีกด้วย

1.3 พนักงานสัมภาระ (Hall Porter)

พนักงานสัมภาระจะคอยต้อนรับแขกที่เข้ามาในโรงแรม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรม พร้อมทั้งบอกทางไปยังจุดต่างๆ ในโรงแรมอีกด้วย หากเป็นแขกห้องพักก็จะช่วยขนสัมภาระต่างๆ ของแขกขึ้นไปห้องพักเมื่อแขกจะเข้าพัก และช่วยขนลงจากห้องพักเมื่อแขกจะกลับตำแหน่ง Hall Porter นี้ ในเมืองไทยนิยมเรียกว่า Porter กลุ่มหนึ่ง กับ Bell Boy หรือ Bellman โดยมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหัวหน้าพนักงานสัมภาระในภาษาอังกฤษเรียกว่า Bell Captain

พนักงานเปิดประตู (Doorman)

มีหน้าที่หลักคือช่วยแขกเปิดประตูรถยนต์ขณะนำรถเข้ามาถึงประตูใหญ่ของโรงแรม ซึ่งอาจรวมถึงการเปิดประตูโรงแรมขณะแขกกำลังจะเดินเข้ามาก็ได้

ข. เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก (Concierge)

มีหน้าที่ช่วยเหลือแขก ตั้งแต่เรื่องสัมภาระ การเรียกรถ จองตั๋วเครื่องบิน

แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว แนะนำร้านค้าที่แขกต้องการไปซื้อของ ฯลฯ

ค. เจ้าหน้าที่ดูแลแขกพิเศษ (Guest Relations Officer หรือ G.R.O.)

มีหน้าที่บางส่วนคล้าย Concierge แต่มุ่งที่จะให้แขกเกิดความรู้สึกว่าได้รับบริการเป็นส่วนตัวจริงๆ ดังนั้น ในบางรายซึ่งเป็นแขกสำคัญ G.R.O. จะเป็นผู้พาแขกไปส่งที่ห้องพักด้วยตนเองเพื่อให้แขกเกิดความประทับใจบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งคือการแก้ปัญหาเรื่องที่แขกไม่พอใจ

1.4 พนักงานสัมภาระภาคกลางคืน (Night Porter)

จะรับช่วงงานต่าง ๆ ของแผนกต้อนรับ ตั้งแต่ประมาณ 23.00 น. หรือ 24.00 น. และดูแลแทนจนถึงเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น โดยจัดการดูแลแขกบางส่วนที่เข้ามาพักตอนดึกและบางส่วนที่เช็คเอาท์ตอนเช้ามืดด้วย ดูแลการรับโทรศัพท์ ดูแลตรวจตราความปลอดภัยทั่วไป จัดหาเครื่องดื่มและอาหารว่างให้แขก เดินเก็บใบสั่งอาหารเข้าที่เขว่นไว้หน้าประตูห้องพัก เพื่อให้แผนกครัว นำหนังสือพิมพ์สอดไว้ให้แขกตามห้องพัก และถ้ามีการประชุมหรืองานเลี้ยงตอนเช้าก็ช่วยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจัดเตรียมห้องที่จะจัดงาน

1.5 พนักงานรับโทรศัพท์ (Telephonist หรือ Telephone Operator)

มีหน้าที่รับโทรศัพท์แล้วโอนไปตามบุคคลและแผนกต่างๆ จัดข้อความที่มีคนโทรศัพท์ถึงแขกที่บังเอิญไม่อยู่ในโรงแรมในขณะนั้น โทรศัพท์ปลุกแขกตามเวลาที่แขกสั่งไว้

1.6 เจ้าหน้าที่สำรองห้องพัก (Reservations Clerk)

มีหน้าที่ดูแลเรื่องการจองห้องพักของลูกค้า โดยจะต้องยืนยันการจองทางจดหมายหรือโทรศัพท์หรือแฟกซ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

1.7 พนักงานแคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกไปเสร็จและเก็บเงินจากแขก รวมถึงบริการที่ให้แขกแลกเปลี่ยนเงินตราด้วย

2. แผนกประชาสัมพันธ์ (Public Relations)

พนักงานโรงแรมที่มีหน้าที่ที่ต้องติดต่อกับแขกถือได้ว่ามีบทบาทในเชิงประชาสัมพันธ์ อยู่ด้วย แต่ในบางโรงแรม โดยเฉพาะโรงแรมขนาดใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบงานด้านนี้ โดยตรง เรียกว่า ผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์ หรือเจ้าหน้าที่แผนกประชาสัมพันธ์

หน้าที่หลักๆ ของตำแหน่งนี้มีดังนี้

- ดูแลเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับแขกสำคัญ หรือที่นิยมเรียกกันว่าแขก V.I.P.
- ติดต่อและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับแขกของโรงแรมให้มากที่สุด
- ติดต่อและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน

3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Service)

พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มจะแตกต่างจากพนักงานแผนกครัวอยู่ อย่างหนึ่ง คือ แผนกบริการมีโอกาสติดต่อกับแขกโดยตรงในขณะที่แผนกครัวส่วนใหญ่จะไม่มีโอกาสเลย ในกรณีของห้องอาหารเล็กๆ ที่มีพนักงานเสิร์ฟเพียง 2-3 คน งานในความรับผิดชอบของพนักงานเสิร์ฟจะมีขอบข่ายกว้างมาก หน้าที่หลักๆ จะเป็นดังนี้

- ตกแต่งหรือจัดแจงห้องอาหารให้ดูดี และสะอาดสบาย
- จัดวางโต๊ะเก้าอี้ และอุปกรณ์เครื่องใช้บนโต๊ะ
- รับจองโต๊ะจากลูกค้าที่โทรศัพท์เข้ามาสั่งจอง
- ต้อนรับลูกค้า
- รับออเดอร์หรือคำสั่งเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากลูกค้า
- นำอาหารและเครื่องดื่มไปเสิร์ฟ
- เก็บโต๊ะเมื่อลูกค้ารับประทานอาหารเสร็จแล้ว
- กล่าวขอบคุณเมื่อแขกจะกลับ หรือส่งแขก
- ทำความสะอาดห้องอาหาร

ห้องอาหารขนาดใหญ่ จะมีเจ้าหน้าที่มาก หน้าที่ความรับผิดชอบจึงแบ่งกระจาย

กัน

ออกไปเป็นดังนี้

3.1 ผู้จัดการห้องอาหาร (Restaurant Manager)

ดูแลรับผิดชอบห้องอาหารทุกเรื่อง วาง/กำหนดมาตรฐานของการบริการ

3.2 หัวหน้าพนักงานเสิร์ฟ (ชาย Head Walter/ หญิง Head Waitress)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมการทำงานของพนักงานเสิร์ฟในเขตความรับผิดชอบของตน

3.3 พนักงานเสิร์ฟอาวุโสประจำเขต (Station Walter/Station Waitress)

มีหน้าที่เสิร์ฟในเขตของตน คอยปรับเปลี่ยนอุปกรณ์บนโต๊ะให้เหมาะกับอาหาร

3.4 ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ (Commis Walter/Commis Waitress)

มีหน้าที่ช่วยบริการด้านอาหาร จัดโต๊ะ เคลียร์โต๊ะ ยกอาหารจากครัวมา

ห้องอาหาร

3.5 พนักงานเสิร์ฟเหล้า (Wine Walter/Wine Waitress)

รับออเดอร์เกี่ยวกับเหล้าหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

3.6 พนักงานเก็บเงิน หรือ แคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกไปเสิร์ฟและเก็บเงิน

3.7 พนักงานประจำบาร์ชายเหล้า (Barperson, Barman/Barmaid,

Bartender)

พนักงานจะต้องมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับสุรา นอกจากนี้ต้องเป็นคนช่าง

พูดคุย

4. แผนกจัดเลี้ยง (The Catering Department)

แผนกจัดเลี้ยงจะบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มเหมือนกับแผนกอาหารและเครื่องดื่ม แต่มีส่วนแตกต่างกันอยู่โดยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจะดูแลห้องอาหารซึ่งเป็นการบริการแขกกลุ่มย่อย ๆ ในขณะที่แผนกจัดเลี้ยงจะต้องเตรียมการและบริการคนครั้งละมากๆ

5. แผนกแม่บ้าน (House Keeping หรือ Accommodation Services)

แผนกแม่บ้านรับผิดชอบความสะอาดเรียบร้อยของที่พัก และแขกหรือผู้มาใช้บริการจะได้รับผลโดยตรงจากคุณภาพของงาน

ตำแหน่งงานในแผนกแม่บ้านโดยทั่วไปจะมีดังนี้

5.1 หัวหน้าแผนกแม่บ้าน (Executive Housekeeper)

การตรวจสอบงานส่วนต่าง ๆ ของแผนกว่าได้มาตรฐานหรือไม่ ควบคุมงบประมาณ

5.2 หัวหน้าแม่บ้าน (Head housekeeper)

ดูแลตรวจตราการทำงานของผู้ช่วยแม่บ้านหรือแม่บ้านประจำฟลอร์

5.3 แม่บ้านประจำ ฟลอร์ หรือผู้ช่วยแม่บ้าน (Floor housekeeper)

ดูแลการทำงาน of พนักงานทำความสะอาดเฉพาะที่ฟลอร์ใดฟลอร์หนึ่ง

5.4 พนักงานดูแลห้องพัก (Room Attendant)

มีหน้าที่ทำความสะอาดและให้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าพักของแขก

5.5 พนักงานยกของ/ทำความสะอาด (Houseporter)

มีหน้าที่ยกเฟอร์นิเจอร์หนัก ๆ หรือนำขยะไปทิ้ง

5.6 หัวหน้าห้องผ้า (Linen Room Supervisor)

ต้องรับผิดชอบผาทุกชนิดที่ใช้ในห้องพักแขก ผ้าห้องอาหารและเครื่องแบบ

พนักงาน

6. แผนกบริการทั่วไป (Uniformed Service)

แผนกงานที่ให้บริการเบ็ดเตล็ดต่างๆ แก่แขก แต่เป็นงานที่ให้บริการเป็นส่วนตัว แก่แขกมากที่สุดแผนกหนึ่งของโรงแรม ตำแหน่งงานสำคัญๆ ในแผนกนี้ ได้แก่

- Bell Attendant : ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยขนจากบริเวณลิโอบบี้ไป

ห้องพัก

และจากห้องพักมายังลิโอบบี้

- Door Attendant : ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยยกจากรถมาไว้ที่ลิโอบบี้

และ

คอยควบคุมการจราจรที่ประตูทางเข้าโรงแรมด้วย

- Valet parking Attendant : มีหน้าที่อำนวยความสะดวกเรื่อง การจองรถแขก
- Transportation personnel : ดูแลเรื่องรถรับ-ส่งแขก
- Concierge : มีหน้าที่ช่วยแขกในการจองโต๊ะห้องอาหาร จัดแจงเรื่องรถรับส่ง การเดินทาง ซื้อตั๋วละคร กีฬา หรือเข้าร่วมงานนิทรรศการต่างๆ

7. แผนกรักษาความปลอดภัย (Security)

หน้าที่หลักๆ ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเป็นดังนี้ :-

- ฝ้าติดตามหรือคอยระมัดระวังบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าจะขโมยทรัพย์สิน

ของ

โรงแรม หรือทำอันตรายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม

- ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่แผนกอื่นเกี่ยวกับเรื่องรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สินที่สูญหายไป

- ดูแลควบคุมกุญแจต่างๆ และ ของมีค่าจำนวนมาก
- ช่วยจัดการฝึกอบรมเทคนิควิธีการดับเพลิงแก่พนักงาน รวมถึงการจัดให้มีการ

ซ้อม

ดับเพลิงด้วย

ในบางโรงแรม จะมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาเวลา (Time-Keepers) ซึ่งประจำอยู่ที่ประตูหลังของโรงแรมอันเป็นทางเข้าออกของพนักงาน

8. บริการต่างๆ สำหรับแขก (Guest Services)

ในโรงแรมทั่วไป โดยปกติจะมีบริการซักล้างเสื้อผ้า ซึ่งถือเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่มีไว้

สำหรับแขก นอกจากนี้ บางโรงแรมอาจมีร้านหนังสือ ร้านขายของที่ระลึก ร้านขายยา ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ศูนย์บริหารร่างกาย บริการให้เช่ารถยนต์ ตลอดจนถึงมีศูนย์บริการธุรกิจ เนื่องจาก การแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบัน โรงแรมต่างๆ มีแนวโน้มที่จะให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ แก่แขกมากขึ้นเรื่อยๆ

9. ฝ่ายจัดการ (Management)

ในธุรกิจโรงแรม คำว่า “ฝ่ายจัดการ” หรือ Management นั้น หมายถึง ผู้บริหารระดับสูง ของโรงแรม ได้แก่ ผู้จัดการโรงแรม (Hotel manager) หรือ ผู้จัดการใหญ่ (General Manager) หรือผู้ช่วยผู้จัดการโรงแรม (Assistant Manager หรือ Executive Assistant Manager) ซึ่งทำหน้าที่ดูแลโรงแรมแทนเมื่อผู้จัดการโรงแรมไม่อยู่

นอกจากนี้ โรงแรมอาจจะมีผู้จัดการภาคกลางคืน (Night Manager) ซึ่งดูแลโรงแรม ในช่วงกลางคืนด้วย ทั้งหมดนี้ถือเป็น “ฝ่ายจัดการ” ของโรงแรม

2.5 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

ในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม คำนี้ถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ โดยต้องวิเคราะห์ ส่วนต่างๆ อาจจำแนกได้เป็นส่วนต่างๆดังนี้

2.5.1 ส่วนทางเข้า (ENTRANCE)

โรงแรมจะมีทางเข้าหลายทางเพื่อแยกทางผู้ที่มาพักจากแขกที่มาใช้กิจกรรมของโรงแรม ทั้งยังเป็นการลดทางสัญจร ทางเข้าแต่ละส่วนจะต้องเห็นชัดเจนตามหน้าที่ใช้สอยและลักษณะ ของกิจกรรม การออกแบบทางเข้าของโรงแรมต้องพิจารณาถึง

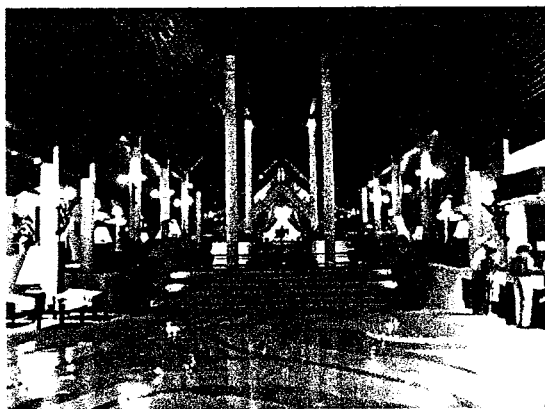
- ในส่วนที่จอดรถรับส่ง สำหรับทางเข้าหลักควรมี CANOPY เพื่อคุ้มแดดและ ฝน ต้องคำนึงความสูงที่พอเพียงถ้าจำเป็นต้องให้เป็นต้องให้เป็นที่จอดส่งของรถบัส
- ทางรถวิ่งต้องพิจารณาถึงทางสัญจรของรถ โดยจัดที่สำหรับรถที่จอด คอย บริเวณที่ส่งคนและกระเป๋ารวมทั้งบริเวณที่จอดส่งคนของรถบัสต่างๆเช่น รถทัวร์ ที่พอเพียง และเหมาะสม
- ส่วนที่จอดรถ ควรจัดทางเข้าที่จอดรถจากทางเข้าหลักให้สะดวกและคล่องตัว
- SIDEWALKS ต้องออกแบบบริเวณทางเดินเท้าให้กว้างพอสำหรับขนของ หรือวาง

กระเป๋

2.5.2 โถง (LOBBY)

ล็อบบี้ (LOBBY HALL)

ลักษณะเป็นห้องโถงพีทกรชนชาติใหญ่ด้านหน้า ประกอบด้วยบริเวณนั่งพีทกรไปจนถึง ส่วนต้อนรับ แคชเชียร์ ประชาสัมพันธ์ รวมถึงบริเวณที่มีการเดินเบาะมาโดยทั่วไป และ หน่วยงานอื่นๆที่จะคอยให้บริการแก่แขกผู้เข้ามาพักในโรงแรม ห้องโถงควรจะเป็นที่ที่แขก สามารถจะเข้าไปใช้บริการในส่วนอื่นๆต่อไปได้ และโรงแรมโดยทั่วไปควรจะเป็นจุดศูนย์รวมใจ กลางของการหมุนเวียนของแขก ดังนั้นโถงนี้ควรจะเป็นส่วนแรกและสำคัญที่แขกจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับโรงแรมนั้นๆ ดังนั้นจึงต้องเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องตกแต่งไว้ให้มีความสวยงาม น่าประทับใจ และควรออกแบบให้เห็นความสวยงามจากด้านนอกเข้ามาอีก เพราะจะเป็นการ ช่วยโฆษณาโรงแรมด้วย

ภาพที่ 2.1 แสดงบรรยากาศส่วน Lobby Hall

2.5.1.1 ขนาดของห้องโถง (SIZE OF LOBBY)

ขนาดของห้องโถงขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของโรงแรมนั้นๆ รวมถึงจำนวนของ ร้านค้าที่ให้เช่ากิจการบริการนี้อีกด้วย การออกแบบส่วนนี้ต้องคำนึงว่าส่วนนี้จะให้ความรู้สึก และมีความเหมาะสมกับแขกที่นั่งพีทกรอย่างไรขณะที่พีทกรอยู่ในโรงแรมใหญ่ๆห้องโถงเป็นส่วนที่จัดให้มีการออกแบบให้เป็นที่รวมบริการทั้งหลายที่ลูกค้าต้องการ สำหรับในโรงแรมเป็นส่วนที่แขกจะมาใช้ร่วมกันในตอนเย็นและเวลาอื่นๆเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน โถงควรมีขนาดใหญ่พอประมาณเพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

2.5.1.2 การออกแบบห้องโถง (LOBBY DESIGN)

เพื่อเน้นความสำคัญของโรงแรม การออกแบบจึงต้องมีความโดดเด่น และมีความสง่า เป็นการสร้างบรรยากาศและกำหนดจุดที่ตั้งของกลุ่มพักคอย จะไม่เป็นการสร้าง ปัญหาการสัญจร การวางชุดรับแขกควรวางในลักษณะตัวเดียวและอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อที่ว่าแขกที่มาคนเดียวสามารถที่จะเข้าไปนั่งโดยไม่รู้สึกละอาย

2.5.1.3 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK)

เป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ (FRONT OFFICE) ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับขนาดของ โถงพักคอยมาก เพราะการติดต่อรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถง การลงทะเบียน แคชเชียร์ และประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามพนักงานที่ เคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทำงาน (FRONT OFFICE) ซึ่งอยู่ด้านหลังได้โดยสะดวก แผนกต้อนรับควรจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกเข้ามาในโรงแรม และตำแหน่งของ เคาน์เตอร์ควรจะต้องอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟต์ และบันไดขึ้นลงได้อย่างชัดเจนทั้งแผนก ต้อนรับและแคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้งของประชาสัมพันธ์ไม่แน่นอนอาจอยู่รวมกับแผนก ลงทะเบียน นอกจากนี้ควรมี BELL CAPTAIN หรือ เคาน์เตอร์สำหรับ BELL CAPTAIN

ภาพที่ 2.2 แสดงเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

- การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

ลักษณะโดยทั่วไป เป็นเคาน์เตอร์ตามยาวอาจแบ่งตามช่วงของเสา ควรจัดให้เห็นเป็นกลุ่มเป็นก้อนของแผนกนี้ด้วย ควรใช้ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการ ออกแบบ และควรลดระดับความสูงของเพดานเพื่อนำความสำคัญมาสู่เคาน์เตอร์และ ขอบเขตบริเวณ ส่วนนี้ควรมีการออกแบบให้ชัดเจนด้วยตัวหนังสือ ขนาดสูงประมาณ 10 เซนติเมตรเพื่อการมองเห็นได้ชัดเจนในระยะจากทางเข้าและบริเวณพักคอยในห้องโถง

- สัดส่วนของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรมี 2 ระดับ คือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขก ยืนเขียน สูงประมาณ 1.00 เมตร และสำหรับด้านในของพนักงาน สูง 75 เซนติเมตร สำหรับนั่งทำงาน และเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตร ช่วงด้านในนี้เว้นช่องให้พนักงานเดิน อย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความต้องการความกว้างของ เคาน์เตอร์เพื่อสะดวกในกรณียืนของไปมา ควรกว้างประมาณ 60-85 เซนติเมตร ส่วนหลัง

ของเคาน์เตอร์จะเป็นแผงแสดงห้องพัก ช่องใส่กุญแจ กล่องใส่จดหมาย บอร์ดประชาสัมพันธ์ควรจัดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ไม่ควรให้แขกมองเห็นเคาน์เตอร์ช่องเก็บเงินได้

- ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

ตารางที่ 2.2 แสดงขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

จำนวนห้องพักของโรงแรม (ห้อง)	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ Front Desk (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.50	30.00

- อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งในส่วนต่างๆของส่วนให้บริการส่วนหน้า
- อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งเพื่อประกอบการออกแบบตัวเคาน์เตอร์
โดยสามารถจัดเป็นส่วนได้ดังนี้

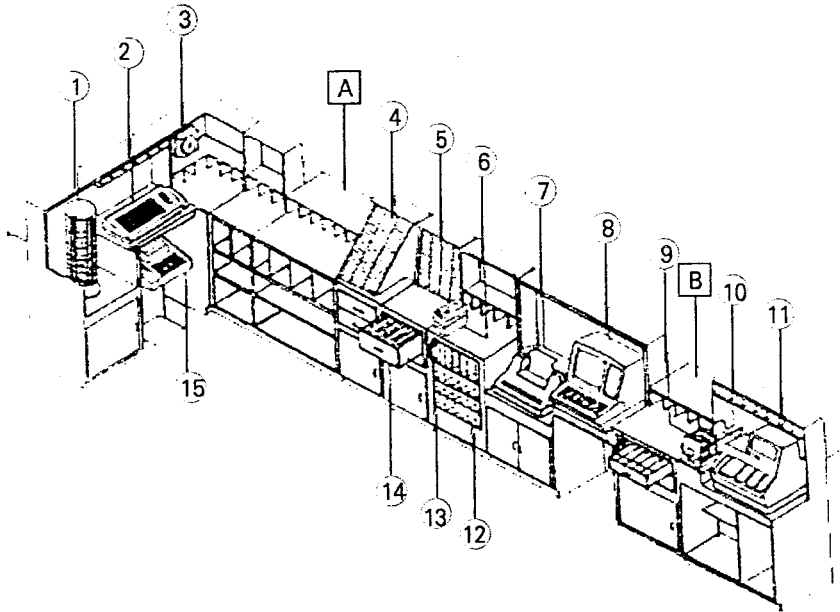
1. ส่วนธุรการ
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร
3. ส่วนแคชเชียร์

ตารางที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์ (Equipment)	ประโยชน์ใช้สอย(Function)
1.ส่วนธุรการ	
- คอมพิวเตอร์	เก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับห้องพัก เช่น แสดงถึงห้องพักที่มีแขกเข้ามาพัก ห้องที่จองแล้วที่ยังว่างเก็บข้อมูลชื่อแขกที่เข้ามาพักตามลำดับตัวอักษร และคู่กับหมายเลขห้องเพื่อได้ทราบว่าแขกพักห้องไหนชื่ออะไร ต้องการออกวันไหน ค้นหาการจองห้องพักล่วงหน้า

ตารางที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์และเครื่องมือของส่วนให้บริการส่วนหน้า(ต่อ)

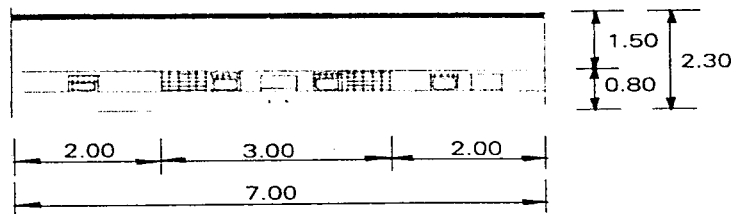
อุปกรณ์ (Equipment)	ประโยชน์ใช้สอย(Function)
<ul style="list-style-type: none"> - โทรศัพท์ - ลิ้นชักเก็บเอกสารและแบบฟอร์ม - ช่องเก็บข่าวสารและกุญแจ 	<p>เพื่อติดต่อส่วนต่างๆ ของโรงแรมและแขกที่ต้องการติดต่อของห้องพัก</p> <p>สำหรับเก็บเอกสาร แบบฟอร์มในการลงทะเบียนและจองห้องพักต่างๆ</p> <p>ช่องที่สำหรับมอบกุญแจหรือกุญแจกับทางโรงแรม ปัจจุบันการใช้กุญแจเปลี่ยนเป็นระบบ Key Card แล้ว การจัดเก็บจึงสะดวกขึ้น</p>
<p>(2). ส่วนติดต่อสื่อสาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - โทรศัพท์ - คอมพิวเตอร์ 	<p>เพื่อบริการโทรศัพท์ทางไกลและใกล้กับแขกผู้มาพัก</p> <p>ทำให้ทราบรายละเอียดในการโทรศัพท์ เช่นวัน เวลา สถานที่ ราคา เพื่อการเก็บเงินที่ถูกต้อง</p>
<p>(3.)ส่วนแคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์ - ลิ้นชักเก็บเงิน - ลิ้นชักสำหรับเก็บเอกสาร - เครื่องรูดการ์ด - โทรศัพท์ - ช่องฝากของมีค่า Safe Deposit Box - ห้องนิรภัย Safe 	<p>เพื่อคิดเงินรวมค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับแขก เป็นลิ้นชักสำหรับใส่เงินสด</p> <p>เป็นลิ้นชักสำหรับเก็บบิล เก็บเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ใช้สำหรับรับบัตรเครดิตของลูกค้า ในกรณีที่แขกไม่ต้องจ่ายเงินสด</p> <p>เพื่อติดต่อกับส่วนต่างๆ ภายในโรงแรม</p> <p>ใช้สำหรับเก็บของมีค่าของแขกบางโรงแรม อาจแยกเป็นห้องไว้เฉพาะเพื่อความปลอดภัยในการฝาก</p> <p>ห้องนิรภัยใหญ่เพื่อเก็บบัญชีประจำวันภายใน จะมีบริเวณสำหรับนั่งตรวจสอบบัญชีแยกต่างหากจากส่วนสำนักงาน</p>

ภาพที่ 2.3 แสดงอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

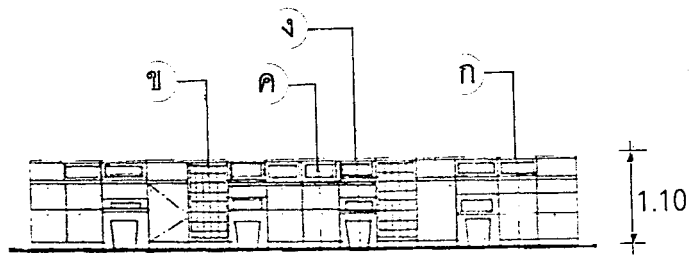
1. แผงใส่รายชื่อแขก	9. ก่องใส่บิลแขก
2. สวิตช์บอร์ดอัตโนมัติ	10. ก่องใส่เวลาเซอร์
3. เครื่องตั้งเวลา	11. เครื่องจักรลงเวลา
4. รুমเร็ค	12. ช่องใส่จดหมาย
5. แผงใส่กุญแจ	13. โทรศัพท์
6. เครื่องลงวันที่และเวลา	14. ลิ้นชักใส่กุญแจสำรอง
7. ปรีนเตอร์	15. เครื่องโทรพิมพ์
8. คอมพิวเตอร์	
A. บริเวณสำหรับ CHECK - IN	B. บริเวณสำหรับ CHECK - OUT

- ผังเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

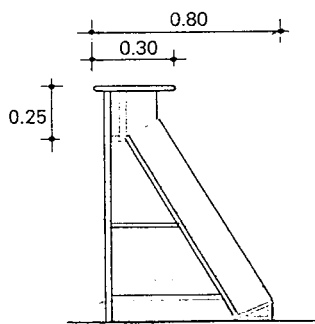

ภาพที่ 2.4 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

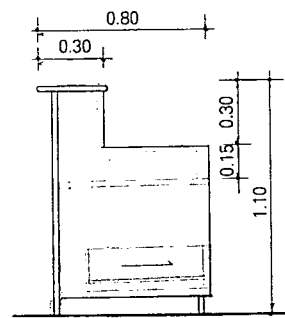
- รูปด้านในเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

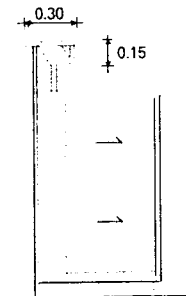
ภาพที่ 2.5 แสดงแบบขยายเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

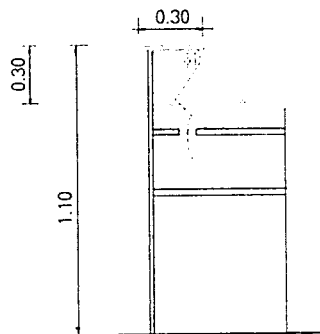
รูปตัด ก บริเวณแคชเชียร์

รูปตัด ข ช่องใส่กุญแจ และจดหมาย

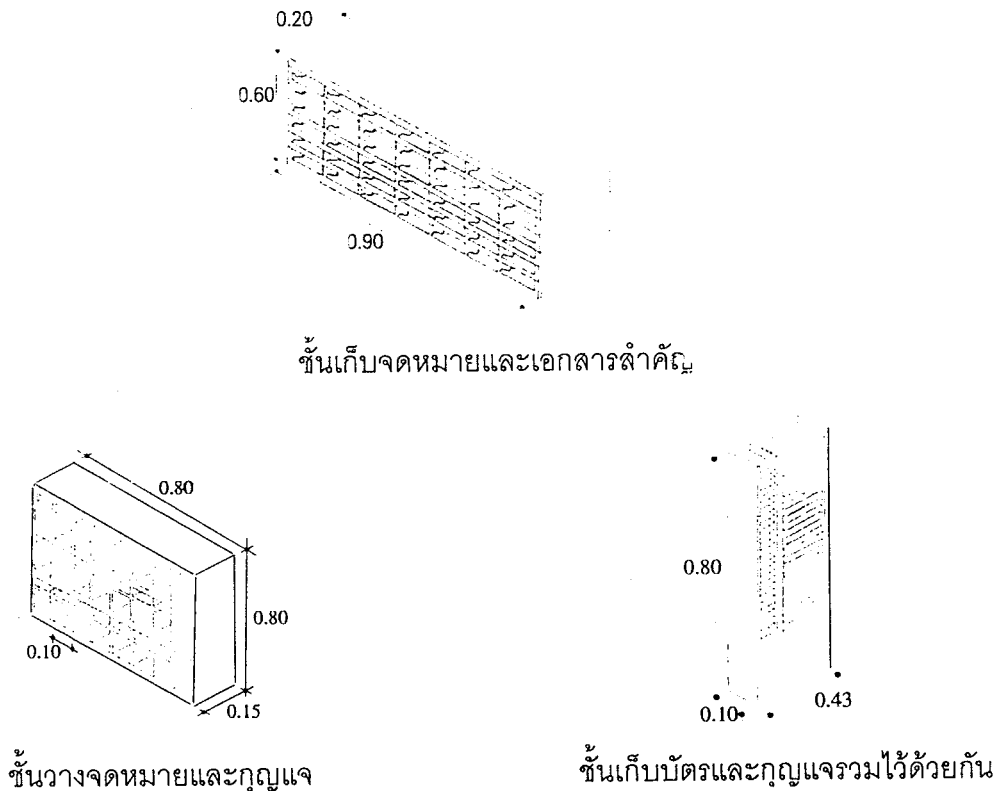

รูปตัด ค ช่องใส่คีย์กุญแจ

รูปตัด ง การติดตั้งเครื่องคอม

ภาพที่ 2.6 แสดงภาพตัดและขยายพื้นที่ใช้สอยในส่วนเคาน์เตอร์

ภาพที่ 2.7 แสดงชั้นอุปกรณ์เก็บของ

สรุป

พื้นที่ของ LOBBY นี้ต้องจัดให้เหมาะสมกับประเภทของโรงแรมและจำนวนของผู้ใช้ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ของรีสอร์ท รีสอร์ทส่วนใหญ่จะกำหนดพื้นที่ LOBBY 0.6-0.9 ม.2/ห้องพัก โดยไม่รวมสวนสัจจรไปสู่ส่วนกิจกรรมอื่นๆ การจัดส่วนบาร์ ส่วนภัตตาคาร และส่วนเคาน์เตอร์ขายของในส่วน LOBBY ก็เป็นวิธีที่เพิ่มขนาดของพื้นที่ในส่วน LOBBY โดยไม่เพิ่มขนาดของพื้นที่อาคารทั้งหมด

2.5.1.4 ห้องน้ำสำหรับแขก

นับว่าเป็นอีกส่วนที่สร้างความสุขให้แก่แขกที่มาใช้บริการ ในด้านความสบาย ถูกอนามัยและสวยงามจากการตกแต่ง แต่ควรระวังในตำแหน่งทางเข้าของห้องน้ำ การออกแบบควรจัดให้มีพื้นที่เล็กๆหรือทางผ่านสำหรับห้องน้ำสตรีเพื่อที่จะสามารถแต่งหน้าได้ ไม่ควรจัดให้อยู่ใกล้แผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่นๆ

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ

- มาตรฐาน จำนวนของส้วมชักโครก ที่บัสสาวะ อ่างล้างหน้า จะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้และความกว้างของบริเวณนี้
- แสงสว่างการให้แสงสว่างที่พอดีเหมาะสมสามารถช่วยลดความเสียหายลดการเกิดอุบัติเหตุได้
- การก่อสร้างผนังควรเลือกวัสดุผิวมันหรือโมเสก แต่พื้นไม่ควรปูหินอ่อนหรือผิวขัดมัน เพราะจะทำให้ลื่นเวลาเปียกน้ำเปดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียงและช่วยกั้นกลิ่นลงอากาศ ผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกลามิเนต เพื่อสะดวกในการทำ ความสะอาด ช่วงล่างควรสูงจากพื้น 15 เซนติเมตร และส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร
- การลดระดับเสียงใช้ผนังก่ออิฐกันห้อง เพื่อช่วยลดเสียงจากชักโครกและเสียงจากท่อน้ำประตูดควรจะสามารถที่จะหมุนกลับโดยอัตโนมัติเพดานบุด้วยวัสดุกันเสียง
- การระบายอากาศมีความจำเป็นมาก เพื่อให้อากาศหมุนเวียนตลอดและไม่เกิดอากาศอับที่บอจใช้พัดลมดูดอากาศ
- อุปกรณ์ที่ติดตั้งและส่วนประกอบ สำหรับส่วนสาธารณะอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำควรมีความแข็งแรงกว่าห้องน้ำส่วนของห้องพักการซ่อมแซมต้องทำได้ง่ายสะดวก

2.5.1.5 บริเวณสัมปทาน หรือบริเวณแบ่งเช่า

ส่วนต่างๆ ของบริเวณนี้ จะถูกออกแบบโดยผู้ที่มาเช่าสัมปทาน ซึ่งทำให้ทางเดินดูแปลกตา และน่าสนใจขึ้นอีก ทั้งทางเดินที่ได้จัดให้มีแสงไฟส่องให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นระยะแล้ว บริเวณนี้ควรอยู่ใกล้กับห้องโถงสามารถไปมาได้สะดวก

2.5.3 RESTAURANT

เป็นอาหารมือเย็นและมือค้ำ บรรยากาศต้องสงบ หรรษาและโรแมนติก ผู้ที่เข้ามาใช้ต้องแต่งกาย ย่อมจะเป็นพิเศษไปตาม ลักษณะของการใช้งาน ส่วนประกอบของ (DINING ROOM) ประกอบด้วยส่วนทางเข้า ส่วนพักรอส่วนรับประทานอาหารและที่สำคัญคือดนตรีเบาๆ

ข้อควรคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดภาพที่ดี มุมชวนมองและการใช้ไฟหลอดสีเน้นจุดสำคัญ ในการใช้ไฟฟ้าชนิดต่างๆ มากมาย การใช้ไฟฟ้าให้มีแสงลอดออกมา หรือการใช้ไฟตรงเหมือนเพดาน เหนือโต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว

2. เพดาน

เพดานควรสูงไม่น้อยกว่า 2.75 เมตร และต้องมีการดูดเสียง มีการเก็บเสียง

ป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึ่มมาจากเพดาน ควรติดตั้งดวงไฟในเพดานอย่างปราณีต

3. ผิวของผนัง

ผิวของผนัง อาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่น การกรุทับด้วยวัสดุต่อไปนี้ พลาสติก หลอมใยพลาสติก เพื่อความปลอดภัยจากเพลิงไหม้นอกจากนี้ยังมี ผนังกระจก กระจกเงาไม้ โลหะ ผิวพลาสติกทาสีปิดบุผ้าลายหินอ่อน หรืออิฐโชว์เปลือย

4. พื้นและผิวพื้น

พรม ส่วนใหญ่การปูพรมเพื่อการลดเสียงให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรม อาจจะมีบุบนคอนกรีตเลยก็ได้หรือปู(VINYL) และส่วนใหญ่พรมทอมือจะราคาสูงกว่าและคุณภาพ ดีกว่า

5. เครื่องเรือน

การออกแบบต้องไปด้วยกันกับลักษณะการตกแต่งภายใน ซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่ แบบที่สามารถเคลื่อนย้ายได้จนถึงแบบ ซึ่งจะออกแบบเฉพาะสำหรับขนาดและลักษณะของห้อง เครื่องเรือนต้องมีการออกแบบเป็นพิเศษและนั่งสบายเพราะใช้เวลาในการนั่งรับประทานอาหาร เป็นเวลานาน การจัดโต๊ะมักปู 2 ชั้นผืนล่างคลุมยาวลงไป โดยมักมีสีอ่อน ผืนบนคลุมส่วน หน้าโต๊ะใช้ผ้าสีเข้มเพื่อป้องกันความสกปรกเลอะเทอะของน้ำและเศษอาหาร ผ้าคลุมนี้ จะต้องเปลี่ยนทุกครั้งที่แขกรับประทานอาหารเสร็จ ส่วนประกอบมีดังนี้

5.1 เคาน์เตอร์และสตูล

เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี แล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ คือ แบบตรง แบบตัว U หรือแบบตัว U หลายตัวมาประกอบกัน ส่วนสตูลชนิดติดตายมีพนัก หรือไม่มีก็ได้ (จะต้องมีความห่างจากทางเดิน) ถึง 0.55 – 0.60

2.5.4 คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

COFFEE SHOP บริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม โดยมีการให้บริการ ตามโต๊ะของลูกค้าด้วย สามารถเลือกอาหารจากเมนู ส่วนของหวานจะตั้งเรียงไว้บนถาด ใหญ่ในตู้โชว์ที่ตั้งดูสวยงามตา ร้านอาหารนี้ค่อนข้างทันสมัย สำหรับผู้ที่มีรสนิยมสูงและความ ต้องการความเงียบสงบ การตกแต่งใช้สีที่อ่อนคลาสิก บรรยากาศสนุกสนานเป็นกันเองไม่หรูหรา

คอฟฟี่ช็อปมักจะเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนใหญ่จะมีการจัดเคาน์เตอร์ไว้บริการ เสมอ เพราะสะดวกในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม คอฟฟี่ช็อปเป็นสถานที่ที่ ต้องการความสบาย จึงมีบุคคหลายประเภท มีครัวต่างหากที่ใช้ปรุงอาหารเบา พื้นที่ครัว ประมาณ 20 – 25 % ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อป

ข้อคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า เป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ การสร้างบรรยากาศทำให้เกิดความน่าสนใจ และการใช้ไฟหลายสีเป็นการเน้นจุดสำคัญ การใช้ไฟที่เน้นโต๊ะที่นั่งทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว
2. เพดาน เพดานควรสูงอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 2.75 เมตร และต้องใช้วัสดุดูดเสียง ป้องกันเสียงจากเครื่องจักร และเสียงที่ซึ่มมาจากเพดาน
3. ผิวของผนังผิวของผนังอาจจะใช้ได้หลายชนิด เช่นการกรุทับด้วยยิปซัมทนไฟ นอกจากนี้ยังมีผนังกระจก ไม้ โลหะ ผิดพลาสติกทาสีปิดหรือหินอ่อน เป็นต้น
4. พื้นและผิวพื้น ส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อลดเสียง ให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบาย พรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้ ชนิดของพรมต้องผ่านการคัดเลือก ส่วนใหญ่พรมทอมือจะมีราคาสูง การเลือกพรมต้องไม่หนาจนเกินไปเพราะจะทำให้การเข็นรถอาหารยาก
5. เครื่องเรือน การออกแบบต้องสอดคล้องกับการตกแต่งภายใน และต้องให้เกิดความสบายในการนั่ง เพราะการรับประทานอาหารต้องใช้เวลาในการนั่งที่นาน การจัดโต๊ะมักมีผ้าปู 2 ชั้น ผืนล่างคลุมยาวลงไป โดยมักจะเป็นผ้าสีอ่อน ส่วนบนคลุมด้านบนและสีที่เข้มเพื่อป้องกันการเปื้อน ซึ่งผ้าคลุมด้านบนนี้ต้องเปลี่ยนทุกครั้งหลังที่แขกรับประทานอาหารเสร็จ ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้
 - เคาน์เตอร์และสตูล เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี แล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ที่นิยมคือแบบตรงแบบตัว U ส่วนสตูลชนิดติดตายจะต้องห่างจากทางเดิน 55- 60 เซนติเมตร
 - โต๊ะติดตาย การจัดนั้นอาจนั่งได้ 2-3 ด้าน โต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถวระกอบ โต๊ะนั้นเป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งติดกับผนัง บางครั้งอาจทำให้การเข้าออกลำบากขึ้น การแก้ไข คือจัดให้ฐานโต๊ะติดตายกับพื้น แต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความสะดวก
 - BOOTH ตามปกติโต๊ะควรมีขนาดเล็กเพื่อประหยัดเนื้อที่ แต่ควรมีขนาดพอที่ขาของผู้รับประทานอาหารจะไม่ชนกัน ซึ่งไม่ควรต่ำกว่า 60 เซนติเมตร และปกติความกว้างของโต๊ะจะประมาณ 75 เซนติเมตร ส่วนความยาวนั้นขึ้นอยู่กับขนาดความกว้างของไหล่ของผู้นั่ง ซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วความกว้างของแต่ละคนก็จะประมาณ 60 เซนติเมตร ปกติ BOOTH อาจมีความยาว 1.10 เมตร สำหรับนั่ง 2 คน ถ้าหากเป็น BOOTH ที่ด้านหนึ่งติดกับผนังจะต้องคำนึงถึงช่วงแขนของบริการที่เอื้อมเข้ามาบริการด้วยซึ่งไม่ควรเกิน 1.20 เมตร
 - โต๊ะอาหาร โต๊ะปกติมีขนาดใหญ่มาก ควรมี 4 ขา แต่ถ้ามีขนาดใหญ่มากจำนวนขาโต๊ะจะมากกว่านั้นก็ได้ วัสดุที่ใช้ทำโต๊ะอาจเป็นไม้ เหล็ก หรือพลาสติก

พื้นผิวของโต๊ะนั้นจะต้องเรียบไม่ว่าจะเป็นด้านบนหรือด้านล่าง วัสดุที่หน้าโต๊ะควรจะทำความสะดวกสบาย

- เก้าอี้ ขนาดของที่นั่งเฉลี่ยแล้วลึกเท่ากับ 43-45 เซนติเมตร ความเอียงของพนักพิง 3-5 องศา (ไม่นับความหนาของเบาะ) ความสูงของที่นั่ง 43 เซนติเมตร ควรใช้กับโต๊ะสูง 75 เซนติเมตร

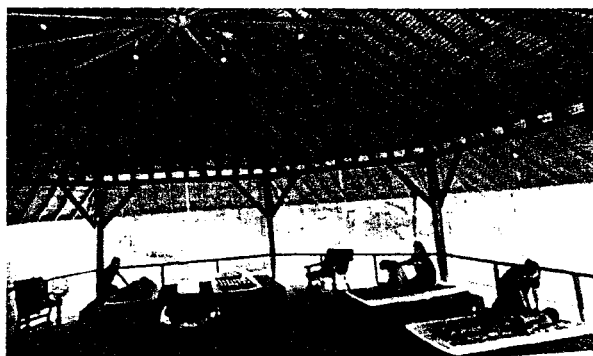
- โต๊ะบริการ เป็นจุดบริการในเรื่องของอุปกรณ์ต่างๆ เครื่องปรุง ฯลฯ ปกติอัตราส่วน 1 จุด ต่อที่นั่ง 50-60 ที่นั่ง

สรุป

จำนวนที่นั่งในภัตตาคารและค็อกฟีช็อปขึ้นอยู่กับขนาดประเภทตำแหน่งที่ตั้งของโรงแรมและการดำเนินงาน โดยทั่วไปแล้วจะคิด $.75 \times$ จำนวนห้องพักเป็นจำนวนที่นั่งของภัตตาคารและ $5 \times$ จำนวนห้องพัก เป็นที่นั่งของส่วน LOBBY ถ้าเป็นโรงแรมสำหรับการประชุมจะจัดพื้นที่ส่วน COFFEE SHOP มากเพื่อให้พบกับความต้องการในช่วงอาหารเช้า สำหรับ REESORT HOTEL ซึ่งแขกจะทานอาหารทั้ง 3 มื้อ ในโรงแรมอาจจัดส่วนพื้นที่กลางแจ้งหรือ บริเวณสระหรือสวน เทอเรซต่างๆ เป็นส่วนที่จัดอาหารก็ได้ ฉะนั้นการคิดจำนวนที่นั่งและพื้นที่ในส่วนนี้จะไม่คงที่

2.5.5 สปา

เป็นส่วนบริการเสริมให้กับแขกที่เข้ามาพักในโรงแรมที่ต้องการใช้บริการเมื่อต้องการผ่อนคลาย คลายเครียด

ภาพที่ 2.8 แสดงบรรยากาศในส่วนสปา

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ

1. เครื่องเรือนและการออกแบบ

- โถงต้อนรับและส่วนประชาสัมพันธ์ Lobby and Reception คือ โถงต้อนรับ ใช้

เป็นที่ติดต่อและพักคอย การจัดพื้นที่ของโถงต้อนรับโดยส่วนใหญ่มีลักษณะแบบและตกแต่งให้มีความโปร่งใส สบายงาม จะมีส่วนที่นั่งพักคอยสำหรับผู้ที่จะเข้ามาติดต่อและสมาชิกที่ใช้บริการ ซึ่งต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถพบเห็นได้ง่ายจากทางเข้าหลัก มีขนาดความต้องการของพื้นที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ

- ส่วน Reception Counter คือเป็นส่วนที่ลูกค้าต้องติดต่อก่อนเข้ารับบริการ เพื่อติดต่อสอบถาม และติดต่อการใช้บริการ คิดเงินค่าบริการ บริการทำบัตรสมาชิก มอบและรับคืนกุญแจลิคเกอร์ ซึ่งอาจจะใช้พนักงานเพียงคนเดียวเพราะลูกค้าในบริเวณนี้ไม่มากนัก
- ห้องติดต่อตรวจสุขภาพ Doctor Examination คือส่วนบริการทางการแพทย์ จะใช้เป็นที่ตรวจและทำทะเบียนประวัติ สุขภาพ รวมถึงการให้คำแนะนำ และข้อปฏิบัติต่างๆ ด้านสุขภาพแก่ผู้มาใช้บริการพร้อมกันนั้นแพทย์หรือพยาบาลก็จะทำการจัด Program สุขภาพให้แก่ผู้มาใช้บริการตามความเหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้มาใช้บริการในเวลาเดียวกัน
- ส่วนเก็บเสื้อผ้าและเปลี่ยนเสื้อผ้า Dressing Locker ในการออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ จะต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะทำ ทั้งยังต้องมีที่เก็บของมีค่า และสัมภาระที่เป็นส่วนตัว โดยจะแยกเป็นของสุภาพบุรุษ และสุภาพสตรี

เนื้อที่นี้ประกอบด้วย

- พื้นที่เก็บของลิคเกอร์เก็บของ สำหรับเก็บของมีค่า สัมภาระต่างๆ ของแขก
- พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า บริเวณเปลี่ยนเสื้อผ้า
- กระจกเงา อุปกรณ์แขวน ในบริเวณแต่งตัว
- ห้องนวด Massage Room การนวด Massage คือ การนวด การดึง และการดัด เป็นเทคนิคที่ใช้กันมากทางกายภาพบำบัดโดยใช้กับระบบข้อต่อและกล้ามเนื้อของร่างกาย ซึ่งถ้าใช้ไม่มีวิธีจะทำให้เกิดอันตรายจนถึงขั้นพิการได้

ปัจจุบันการนวดมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน การนวดที่เป็นที่นิยมใช้ในศูนย์สุขภาพ

1. การนวดแบบสวีดิช การทำการนวดแบบสวีดิช ควรเข้าห้องอบความร้อน หรือ เซาน่า ก่อนเพื่อเป็นการช่วยในการขับเหงื่อ เพราะหลังจากร่างกายเริ่มมีความรู้สึกเหนียวล้าจากการอบเซาน่าแล้ว เมื่อได้รับการนวดแบบสวีดิชจะทำให้ร่างกายรู้สึกผ่อนคลายได้เป็นอย่างดี ในการนวดแบบสวีดิชแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 60 นาที ขณะนวดจะมีทั้งหนักและเบาสลับกันไป โดยเริ่มนวดจากปลายเท้าเรื่อยขึ้นมาถึงไหล่

ห้องสำหรับนวดแบบสวีดิชจะเป็นห้องขนาดเล็ก มีเตียงสำหรับนอนนวดและมักมีการเปิดเพลงเพื่อบรรยากาศในการผ่อนคลายแก่ผู้ให้บริการด้วย

2 ห้องสำหรับนวดโดยใช้หัวน้ำมันอโรมา Aroma Therapy เป็นการนวดโดยการให้ Essential Oil คือน้ำมันที่มีความเข้มข้นสูงซึ่งสกัดจากพืช และผ่านกระบวนการลดความเข้มข้นลงเพื่อใช้สำหรับการนวด ส่วนของน้ำมันประเภทนี้จะมีสารผสมที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของการใช้งาน ตามสรรพคุณต่างๆ ดังนี้

- 2.1 เพื่อคลายเครียด
- 2.2 ลดน้ำหนัก
- 2.3 เพื่อการพักผ่อน
- 2.4 เพื่อสุขภาพและความแข็งแรง
- 2.5 หยุดบุหรี่

3. การนวดหน้า เป็นการเพื่อออกซิเจนกับผิวหน้า ซึ่งตามหลักวิชาการเรียกว่า O2 Marine Facial นอกจากให้ออกซิเจนแล้วยังมีส่วนผสมของสาหร่ายทะเลที่เป็นตัวช่วยเพิ่มออกซิเจนให้รับโดยตรงอีกด้วย

4. การนวดเท้า Reflexology Massage เป็นการนวดเท้าแบบกดจุด ซึ่งคิดค้นขึ้นโดยชาวจีน ต่อมาชาวอังกฤษได้นำไปทำการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาจนเป็นรูปแบบของอังกฤษในปัจจุบันการนวดที่เท้านับเป็นการนวดที่มีประโยชน์แก่ร่างกายเป็นอย่างยิ่งเพราะบริเวณฝ่าเท้าของคนเราจะมีจุดซึ่งเชื่อมต่อการทำงานในส่วนต่างๆ

5. การนวดแบบไทย Thai Massage เป็นการนวดที่จัดอยู่ในประเภทนวด ดัด ดึง และการบีบเพ้นเพื่อคลายความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ ผู้ถูกนวดจะรู้สึกโล่งสบาย ตัวเบา และหายปวดเมื่อย

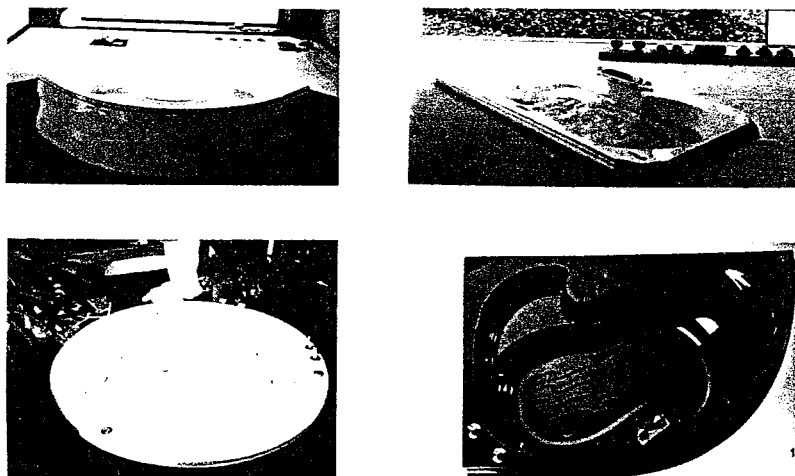
ลักษณะการนวดแบบไทยนี้ผู้นวดจะทำการนวดโดยใช้มือและอาจใช้น้ำมันบางประเภทเพื่อช่วยผ่อนคลายความปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

- อ่างน้ำวน Jacuzzi (Whirlpool Baths) เป็นลักษณะที่ดัดแปลงจากการอาบน้ำแร่ น้ำร้อน คือ "ถังน้ำวน" เป็นน้ำร้อนที่ถูกหมุนอยู่ภายในถึงขนาดต่างๆ สามารถปรับน้ำที่พุ่งออกมาให้เป็นน้ำวน ปรับให้นวดตัวหรือปรับให้พุ่งขึ้นเป็นฟูได้

ประโยชน์ที่ได้รับจาก Jacuzzi ช่วยในการผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่ใช้งานมาตลอดทั้งวัน ทำให้กล้ามเนื้อมีอาการคลายตัวจากการเกร็ง ทั้งยังช่วยพักผ่อนสมองได้มีความรู้สึกโล่ง ปลอดโปร่ง รวมถึงทำให้ผิวดึงตึงขึ้นขึ้นด้วย

ลักษณะรูปทรงที่มีในปัจจุบัน คือ วงกลม วงรีรูปเหลี่ยม ทำจากวัสดุประเภทไฟเบอร์กลาสภายในเคลือบ Acrylic หรือ Gelcent และรูปกระเบื้องเคลือบหรืออีกประการหนึ่งคือเป็นอ่าง

กระเบื้องเคลือบ ความกว้างของอ่างโดยมากมีขนาดตั้งแต่ 1.20 เมตรขึ้นไป

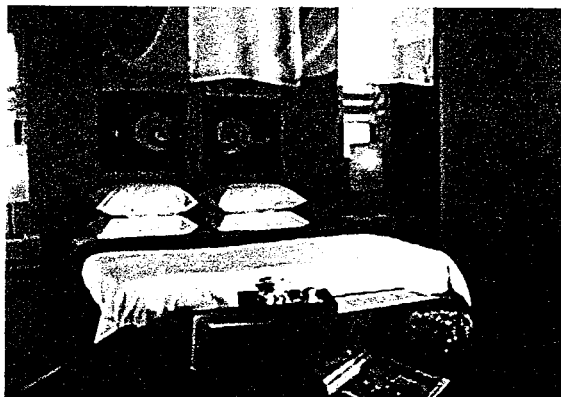

ภาพที่ 2.9 แสดงอ่างนํ้าวน Jacuzzi มีลักษณะเป็นวงกลม วงรี

- ห้องอบไอน้ำ Sauna Room เชน่าเป็นวิธีอบตัวเพื่อสุขภาพ พลาณามัยโดยการใช้ความร้อนแห้ง (Dryheat Bathing) ซึ่งได้รับความร้อนที่เกิดจากหินเผาไฟที่กระจายออกมา ความร้อนแห้งนี้จะมีอุณหภูมิสูงกว่าความร้อนในห้องอบไอน้ำชนิดที่เรียกว่า "เตอร์กิช บาส" (Turkish Bath) อุณหภูมิในห้องเซนา่าจะสูงถึง 200 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 93 องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิในห้องเตอร์กิชบาสจะสูงเพียง 149-158 องศาฟาเรนไฮด์ หรือ 65-70 องศาเซลเซียส การอบเซนา่าจัดได้ว่าเป็นขบวนการทำความสะอาดร่างกายและเป็นการพักผ่อนร่างกายอย่างหนึ่งที่สามารถทำให้ร่างกายมีความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า ช่วยเสริมสร้างสุขภาพพลาณามัยที่ดี ทั้งยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมอง ทำให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์เต็มที่

2.5.6 ห้องพักแขก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนที่สร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของโรงแรม เพราะว่าการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่และมีความสุขสบาย จะทำให้แขกผู้มาพักนึกถึงความสบายที่เกิดขึ้น จึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขก และดูว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไร แล้วจึงจัดสิ่งทีแขกต้องการในการออกแบบตกแต่งภายใน

ภาพที่ 2.10 แสดงลักษณะห้องพักแขก

ประเภทของห้องพัก มีดังนี้

- Single room
- Twin-bed room
- Double room
- Triple room
- Connecting room
- Adjoining room
- Deluxe suite room

2.5.6.1 การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบ ห้องที่มีความต้องการมาก คือห้องที่มีลักษณะเป็นเตียงคู่ การออกแบบเรื่องการใช้สีของห้องควรเลือกใช้สีเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกจอกจากแขกผู้เข้ามาพักและยังสร้างความสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไป ห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของโรงแรม เพื่อผู้ที่ต้องการพักแบบที่สบายขึ้นและยังเป็นที่ซึ่งนักธุรกิจจะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกัน และจัดปาร์ตี้เล็กๆระหว่างการประชุมใหญ่

2.5.6.2 ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่วไป

1. เตียงนอน โดยทั่วไปใช้แบบเตียงแฝด (TWIN BED) นอกจากนี้ที่ไม้อำนวย จึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่

ตารางที่ 2.4 แสดงขนาดของห้องนอนต่อขนาดเตียง

ลักษณะของห้อง	ขนาดของเตียง(เมตร)	เนื้อที่ห้องพัก (ตารางเมตร)
SINGLE BED	1.00 X 2.00	65
DOUBLE BED	1.80 X 2.00	90
TWIN BED	1.00 X 2.00	100

ตารางที่ 2.5 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (ม)	ขนาดความยาว (ม)
TWIN BED	0.95	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ตารางที่ 2.6 แสดงขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา

ลักษณะของห้อง	ขนาดความกว้าง (ม)	ขนาดความยาว (ม)
TWIN BED	1.00	2.00
DOUBLE BED	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.53	1.90

ตารางที่ 2.7 แสดงขนาดความสูงของเตียง

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	ขนาดความสูง (ม.ม.)	ขนาดความสูง (นิ้ว)
ใช้กันทั่วไป	400 – 450	16 – 18
ใช้สำหรับคนแก่	500 - 600	22 - 24
คำนึงความสะดวก	500 – 600	22 – 24

ข้อกำหนดสำหรับเตียงในโรงแรม

1. ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้าง ความยาว ความสูง ต่อขนาดห้องพัก

2. ให้ความรู้สึกสบาย คุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน
3. มีความทนทาน ประกอบด้วยขอบสันที่แข็งแรง
4. ไม่มีเสียงรบกวนเวลาขยับตัว
5. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่าย ในการซ่อมแซม

2. แผงหัวเตียง (HEAD BOARD AND BOARDS)

แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญที่กันและรักษาหมอน แผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียง ติดกับเตียงหรือเป็นเบาะกั้นกันกระแทก ควรป้องกันการถูกขีดข่วน เช่น กีบติดผม คราบน้ำมันใส่ผม ความสูงโดยทั่วไปประมาณ 90 เซนติเมตร สำหรับแผงปลายเตียงอาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอนให้เรียบร้อยและควรอย่าติดแน่นเพราะใช้เป็นที่จับเวลาเคลื่อนย้ายเตียง

3. ส่วนรางแขน

โดยปกติใช้เป็นตัวที่ติดตายไว้ทางเข้าห้องพัก และใช้เป็นตัวเก็บสัมภาระเพื่อให้แขกได้ตรวจสอบสิ่งของก่อนจะออกจากโรงแรม ความกว้างของตู้ประมาณ 50 – 60 เซนติเมตร รางแขนภายในตู้ควรมีความสูงประมาณ 145.50 เซนติเมตร และราวควรอยู่ต่ำกว่าพาดาน 5 – 7 เซนติเมตร เพื่อความสะดวกในการแขวนเสื้อผ้า บานตู้ควรเป็นบานเลื่อนบานเพี้ยม ภายในต้องมีแสงสว่างเพื่อสะดวกในการใช้ ส่วนล่างของตู้จะเป็นที่วางรองเท้า

4. ชั้นวางของ (SHELVES IN CLOSET)

ถ้าตู้มีเนื้อที่พอมักจะมีชั้นวางของอยู่ภายในตู้เสื้อผ้าเพื่อวางของ ถ้าเป็นโรงแรมที่พักในระแวกๆ ควรเป็นชนิดเปิดโล่ง

5. ลิ้นชัก

สำหรับโรงแรมควรจัดลิ้นชักสำหรับแต่งตัวหรือโต๊ะเขียนหนังสือ ลิ้นชักมีความสำคัญต่อแขกมาก เพื่อเก็บของจุจิกเล็กน้อย เครื่องสำอาง เครื่องประดับ

6. โต๊ะข้างเตียง (NIGHT TABLE)

ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องพัก คือ อาจอยู่ระหว่างเตียงคู่ (TWIN BED) หรือข้างเตียงใหญ่ ส่วนมากจะจัดเป็นชุดรวมสวิตช์ไฟฟ้า โทรทัศน์ วิทยุ และใช้วางโทรศัพท์ได้เช่นกัน ขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงของเตียงมากนัก คืออย่าให้สูงกว่า 60 – 70 เซนติเมตร โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ความกว้างของโต๊ะประมาณ 37 – 45 เซนติเมตร ถ้าอยู่ระหว่างสองเตียงใช้ขนาด 60 เซนติเมตร

7. ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75 – 90 เซนติเมตร ควรติดอยู่กับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ สูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตร สำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

8. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING TABLE)

ความกว้างประมาณ 40 – 45 เซนติเมตร ควรเป็นแบบติดตาย สูงประมาณ 75 เซนติเมตร ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43 – 45 เซนติเมตร

ตารางที่ 2.8 แสดงข้อเปรียบเทียบโต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว

แบบเคลื่อนย้ายได้	แบบติดตาย
1. มีแบบมากมายที่ให้เลือกใช้	1. การเลือกแบบอยู่ในเขตจำกัด
2. การออกแบบและใช้วัสดุที่ดีกว่า	2. โดยมากมักสร้างในเนื้อที่น้อย
3. ให้ความสะดวกในการเคลื่อนย้าย	3. ช่วยลดเนื้อที่การปูพรม
4. ใช้ต้นทุนในการผลิตสูง	4. ใช้ต้นทุนที่ถูกกว่าแบบเคลื่อนย้ายได้

9. เครื่องเรือนที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ประกอบด้วย

- เก้าอี้แต่งตัว (DRESSING CHAIR STOOL)
- เก้าอี้พักผ่อน (EASY CHAIR)
- โต๊ะตั้งโคมไฟ (SIDE TABLE , TABLE)
- โต๊ะกลาง (COFFEE)
- ตะกร้าทิ้งขยะ (WASTE BASKET)
- ที่เขี่ยบุหรี่ (ASHY)

10. สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

- โทรศัพท์ (TELEPHONE)
- โทรทัศน์ (TELEVISION)
- วิทยุ (RADIO)
- กริ่งที่กดเรียกบริการแผ่นป้ายบอกอัตราค่าห้องพัก แบบฟอร์ม 1 แผ่น

ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม

2.5.3.3 ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

แสงสว่างในห้องพักมีความสำคัญมาก เพราะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี สิ่ง

เหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับโรงแรม มีการจัดวางตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือ ไฟที่หัวเตียงซึ่งมีที่บัง เพื่อให้ว่าคนใช้ไฟคนหนึ่งจะไม่รบกวนอีกคนหนึ่งในเตียงเดียวกัน ควรติดตั้งสวิทช์สามทางเพื่อสะดวกในการดับไฟ ห้องพักแขกควรมีแสงไฟที่เพียงพอแต่ก็ไม่มากจนเกินไป

ตำแหน่งที่ให้แสงไฟในห้องพักแขก

1. เหนือทางเข้าบริเวณห้องพัก ควรใช้ดวงไฟประมาณ 60 - 100 วัตต์
2. โต๊ะแต่งตัวและเขียนหนังสือ ควรมีไฟติดอยู่เหนือกระจกส่อง หรือโคมไฟตั้งโต๊ะประมาณ 100 วัตต์
3. ไฟที่หัวเตียงมักจะอยู่ที่เหนือขึ้นไป ในกรณีเตียงแฝดอาจติดแบบสองจุดเหนือโต๊ะข้างตรงกลางหรือใช้แยกจากกันเลยก็ได้ ประมาณ 40 - 100 วัตต์
4. ห้องน้ำ เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิทช์แยกภายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้าหรือกระจกตามปกติจะคลุมด้วยสวิทช์เดียวกัน ใช้ไฟ FLUORETSCENT ประมาณ 30 วัตต์

5. ตู้เสื้อผ้า ใช้ไฟ FLUORETSCENT ประมาณ 15 วัตต์

6. บริเวณกลางห้องควรเป็นแสงสว่างที่ให้แสงสว่างได้ทั่วมีสวิทช์อยู่ที่ทางเข้าห้องพัก

ตำแหน่งติดปลั๊กและสวิทช์

- ปลั๊กตัวเมียทั่วไป	สูงเหนือระดับพื้น 0.30 เมตร
- ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต๊ะ	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
- สวิทช์	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
- ปลั๊กเครื่องโถงหนวด	สูงเหนือระดับพื้น 1.35 เมตร

ห้องน้ำแขก

1. ผนังห้องน้ำ

ผนังด้านอ่างอาบน้ำจะปูกระเบื้องเคลือบจากของอ่างถึงเพดาน ผนังด้านอื่นฉาบปูนเรียบทาสี หรือวัสดุที่ดีกว่า เช่น VINYL WALL PAPER ก็ได้ ผนังด้านหลังโถส้วมปูกระเบื้องเคลือบ

2. พื้นห้องน้ำ

พื้นที่อ่างอาบน้ำต้องใช้กระเบื้องเซรามิค บริเวณที่อ่างน้ำการปูกระเบื้องต้องเอียงลาดเพื่อให้น้ำไหลลงท่อได้สะดวก

3. อ่างอาบน้ำ

ที่มีฝักบัว ขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 - 1.70 เมตร

4. อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลือง

ควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็น มีตัวตัดของก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็นโดยเฉพาะ

5. โถส้วม

ควรเป็นแบบยาวหรือแบบกลมเปิดข้างหน้า ที่นั่งเป็นพลาสติกแข็งสามารถยกขึ้นได้โดยไม่ลื่น หรือโถส้วมที่สำเร็จรูปตามท้องตลาด

6. น้ำร้อน

ที่ใช้สำหรับห้องพักควรมีเครื่องปั๊มติดไว้ โดยเฉพาะเมื่อเวลาเปิดน้ำร้อนจะออกมาทันที สะดวกต่อการใช้งานเมื่อต้องการใช้

7. ที่แต่งตัวและที่อาบน้ำ

จะต้องมีอุปกรณ์ดังนี้

1. กระจกเช็ดหน้า
2. กระจกม้วนรวมทั้งที่ยึดกระจกสำหรับห้องส้วม
3. ราวแขวนผ้าเช็ดตัว ราวที่อาบน้ำและที่โถส้วมอย่างละ 1 ราว
4. มีผนังกันแยกออกจากกัน
5. ที่แขวนผ้าเช็ดตัวแบบซี่ง หรือแบบวางซ้อนกัน
6. ราวจับโครเมียมขนาด 60 ซม. อยู่เหนืออ่างน้ำ ที่ยึดราวต้องแน่นหนา

มาก

7. ที่วางสบู่

8. พรมยางปูภายในอ่าง

9. อ่างล้างหน้า ล้างมือ ที่วางสบู่

ควรมีลักษณะที่สวยงาม สะดวกต่อการใช้งาน และการวางตำแหน่งของสุขภัณฑ์นี้เพื่อให้เกิดความสะดวกลบคาย

10. กระจกเงา

ขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 ถึง 1.00 เมตร ติดอยู่เหนืออ่างล้างหน้า

11. เคาน์เตอร์ล้างหน้า

ที่กั้นน้ำกระเซ็นด้านหลังควรใช้วัสดุทนน้ำ

2.6 ระบบเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงแรม

ในที่นี้จะขอกล่าวถึงข้อมูลเชิงเทคนิคในเฉพาะส่วนที่ทำการออกแบบ มีอยู่หลายประเภท ดังนี้

2.6.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายในและภายนอก

2.6.2 ระบบปรับอากาศ

2.6.3 ระบบแสงสว่าง

2.6.4 ระบบเสียง

2.6.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย

2.6.6 ระบบไฟฟ้า

2.6.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ

2.6.1 ระบบติดต่อสื่อสารภายใน ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

ปัจจุบันระบบสื่อสารทั้งภายใน และภายนอกของโรงแรมจะใช้ระบบโทรศัพท์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถแบ่งได้เป็น 4 ชนิด คือ

1. Private Manual Branch Exchange

การใช้โทรศัพท์ เข้า - ออก กระทำได้โดยเชื่อมต่อระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอกโดยผ่านพนักงานต่อสาย โดยปกติช่วยการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้มากกว่า 50 ค่าสาย และติดต่อภายนอกได้กว่า 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน

2. Private Automation Brance Exchange

เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกและภายใน หรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะสำหรับการใช้ในธุรกิจ สำนักงาน ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย

3. Private Manual Exchange & Private Automation Brance

เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกเป็นระบบอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการเกี่ยวพันกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงาน การบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้

4. Interroom or Direct Speech System

เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวม

การติดต่อได้เต็มที 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องทำงานสู่ห้องประชุม

ระบบโทรศัพท์ PABX

เป็นระบบที่นิยมใช้ในธุรกิจ เนื่องจากมีการเพิ่มหรือกระจายสายภายในได้มากกว่าทั้งยังสามารถใช้ได้ในขณะที่มีการติดต่อเข้าไปในหน่วยงานอื่นๆ

การนำระบบ PABX ไปใช้พิจารณาได้จาก

- ปริมาณการใช้ การติดต่อจำนวนคู่สาย
- ระบบการติดต่อ ซึ่งดำเนินไปตามขั้นตอน
- ความต้องการอื่นๆ

การปฏิบัติตามหลัก PABX

ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ในหน่วยงานต่างๆ

ส่วนใหญ่จะ

กำหนดหมายเลขห้องและหมายเลขชั้น เช่น

ห้องหมายเลข 11 บนชั้น 3 0311

ห้องหมายเลข 14 บนชั้น 4 0414

ตำแหน่งที่ควรติดตั้งโทรศัพท์

ตำแหน่งที่ติดตั้งควรคำนึงถึงการใช้ในยามฉุกเฉินและการรักษาบำรุงได้

สะดวกเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่

1. ในลิฟท์ ห้องเครื่องลิฟท์
2. ห้องวิทยุ โทรทัศน์
3. ห้องครัว ภัตตาคาร บาร์ ที่เตรียมอาหาร
4. ทุก 3-4 ชั้นในบริเวณชานพัก
5. โถงต้อนรับ
6. โถงห้องจัดเลี้ยง
7. ส่วนพักคอยต่างๆ
8. ห้องพักผ่อนทำงานและส่วนทานอาหาร
9. ฯลฯ

2.6.2 ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่พบโดยทั่วไป มี 3 ระบบ คือ

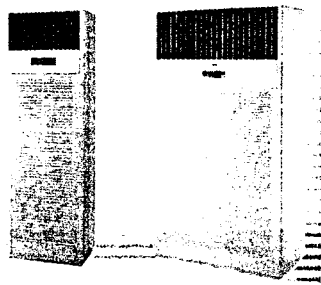
1. ระบบแอร์แบบชุด (Package Type Air Condition)

2. ระบบแยกส่วน (Split Type Air Condition)
3. ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type Condition)
 1. ระบบแอร์แบบชุด (Package Air Condition)

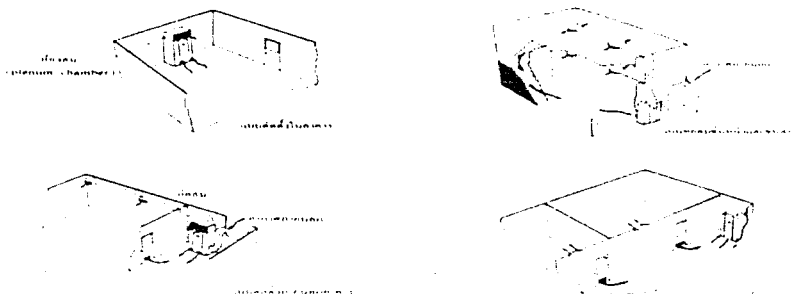
อุปกรณ์ส่วนประกอบทั้งหมด จะถูกบรรจุให้อยู่ภายในตู้เดียว มีขนาดเล็ก ราคาถูกและสะดวกในการติดตั้ง แต่อายุการใช้งานสั้นและไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในและภายนอก สำหรับการใช้นั้นเหมาะสำหรับใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก เช่น ห้องนอน ห้องทำงาน เป็นต้น มีขนาด 0.5 ถึง 5 ตัน

ตารางที่ 2.9 แสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบชุด

ข้อดี	ข้อเสีย
มีขนาดเล็กติดตั้งง่าย ราคาถูก เหมาะที่จะนำไปใช้ตามบ้านเรือน หรือสำนักงานขนาดเล็ก การบำรุงรักษาทำได้ง่าย โดยการถอด เครื่องปรับอากาศลงมาทั้งเครื่อง	ถูกจัดให้ใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก การติดตั้งจะทำให้อาคารขาดความสวยงาม เพราะต้องเจาะผนัง มีเสียงรบกวนมาก

ภาพที่ 2.11 แสดงลักษณะของแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)

ภาพที่ 2.12 แสดงลักษณะของการติดตั้งแอร์แบบชุด (PACKAGE TYPE AIR CONDITION)

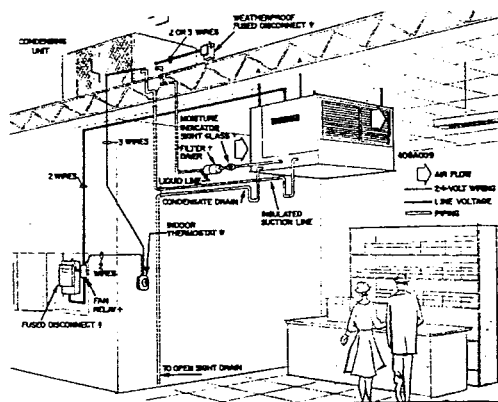
2. ระบบแยกส่วน (Split Type Air Condition)

เครื่องปรับอากาศที่มีการแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนทำความเย็นและท่อทำความเย็นไว้ในบริเวณปรับอากาศ กับหน่วยงานระบบความร้อน (ชุดที่ระบายความร้อนเครื่องอัดความดัน) ซึ่งเป็นส่วนระบายความร้อนไว้ภายนอกบริเวณเครื่องปรับอากาศ เชื่อมต่อกันด้วยท่อเป็นเครื่องปรับอากาศที่มีขนาดกลาง มักใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก จนถึงขนาดใหญ่ เช่น ห้องทำงาน สำนักงาน หอประชุมที่ไม่ใหญ่มากนัก มีขนาดตั้งแต่ 1.5 ตัน ถึง 60 ตัน มีการส่งลม 3 แบบ

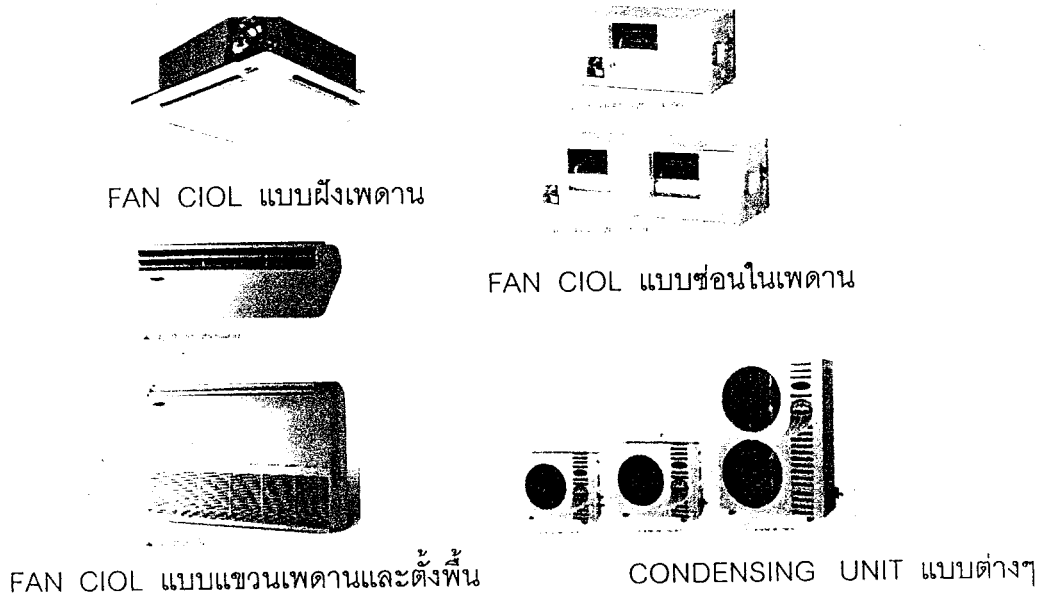
1. เครื่องส่งลมชนิดตั้งเป่า ใช้ตั้งกับพื้น
2. เครื่องส่งลมชนิดตั้ง มีท่อต่อออกไป แบบนี้สามารถใช้ได้กับห้องที่มีขนาดใหญ่ เพราะสามารถใช้ท่อลมจ่ายแอร์ไปตามที่ต่างๆได้ตามต้องการ
3. เครื่องส่งลมชนิดนอน (ต่อท่อลม) จะต่อท่อลมหรือไม่ก็ได้ ถ้าต่อท่อลมก็สามารถจ่ายแอร์ไปในที่ต่างๆ เครื่องส่งความเย็นชนิดนี้จะใช้เมื่อไม่มีตั้งพื้น หรือเมื่อต้องการให้เครื่องอยู่สูงระบบที่แขวนอยู่ในช่วง 2 - 3 เมตร สูงมากก็ไม่ดี เพราะลมไปเป่าลมร้อนระดับบนๆลงมา แต่ถ้าต่ำเกินไปจะเป่าโดนคน

ตารางที่ 2.10 แสดงข้อดี - ข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน

ข้อดี	ข้อเสีย
1. เครื่องเดินเรียบ เพราะอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดเสียง จะอยู่ภายนอกอาคาร	1. มีท่อน้ำยาระหว่างหน่วยทำความเย็นกับหน่วยระบายความร้อน ทำให้ต้องเจาะผนังอาคาร
2. มีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่	2. ความร้อนสามารถแทรกซึมเข้าไปในท่อต่างๆ
3. หน่วยทำความเย็นสามารถออกแบบให้สวยงามได้	ได้ ทำให้ประสิทธิภาพลดลง
	3. การกระจายอากาศไม่ทั่วถึง

ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะการติดตั้งแอร์ระบบ (Split Type Air Condition)

ภาพที่ 2.14 แสดงอุปกรณ์ต่างๆของระบบแอร์

3. ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type)

เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ เรียกอีกอย่างว่า "Chilled" หรือ Chilled Water System แบ่งการทำงานออกเป็น 3 เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้ คือ

3.1 เครื่องซิลเลอร์ (Chilled Water System) คือ เครื่องทำความเย็น ประกอบด้วยอุปกรณ์ 4 ส่วน คือ

- คอมเพรสเซอร์ มี 2 แบบ คือ แบบลูกสูบ และแบบหอยโข่ง สำหรับขนาดเครื่อง 120 ตันขึ้นไป จะใช้คอมเพรสเซอร์ แบบหอยโข่ง ซึ่งมีราคาแพงกว่าแต่จะช่วยลดการสั่นสะเทือน และสามารถเกิดคอมเพรสเซอร์ไว้ในส่วนทำความเย็น และส่วน

ระบายความร้อนได้เลย สามารถประหยัดเนื้อที่ได้มาก

- ส่วนระบายความร้อนซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง
- ลินลดความดัน
- ส่วนทำความเย็นซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง เครื่องต้องตั้งในที่โล่ง หรือ

ที่เครื่องสามารถระบายความร้อนออกนอกได้โดยสะดวก

เครื่องเป่าลมเย็น (Air Heading Unit)

ถ้าเป็นขนาดเล็กเรียกว่า “ Fan Coil Unit “ ขนาดใหญ่เรียกว่า “ Air Heading Unit “ ทำหน้าที่หลักของเครื่องเป่าลมเย็น คือ ดูดอากาศภายในห้องเข้ามาในเครื่อง เข้าไปในท่อโดยตรง หรือ ต่อกับท่อ ซึ่งทำหน้าที่เป็นอุโมงค์ให้ลมเย็นวิ่งกระจายไปตามห้องอีกที

3.3 คูลลิ่ง ทาวเวอร์ (Cooling Tower or Condensing Unit)

ทำหน้าที่คล้ายกับหม้อน้ำในรถยนต์ คือ ระบายความร้อนจากน้ำที่ออกมาจากเครื่อง เพื่อให้ลมเย็นจะได้หมั่นเวียนนำกลับไปใช้ระบายความร้อนจากเครื่องใหม่

3.4 ถังขยายน้ำ

ทำหน้าที่เป็นถังพักให้น้ำที่ขยายตัว เนื่องจากมีอุณหภูมิสูงขึ้น (เมื่อเปิดเครื่อง) และเป็นแหล่งเติมน้ำเข้าระบบเพื่อทดแทนน้ำบางส่วนที่รั่วออกไปที่ปั้มน้ำหรือ วาล์วบางตัว ปกติถังขยายน้ำจะต้องอยู่ที่ตำแหน่งสูงสุดของระบบ โดยควรอยู่ใกล้ด้านที่ติดตั้งตัวปั้มน้ำ ทั้งนี้โดยทั่วไปขนาดบรรจุจะประมาณ 1,000 ลิตร

3.5 ปั้มน้ำมี 2 ชุด

ชุดหนึ่งเป็นปั้มน้ำเย็น ทำหน้าที่หมุนเวียนน้ำเย็นระหว่างส่วนทำความเย็นของเครื่องซิลเลอร์กับเครื่องเป่าลมเย็นอีกชุดหนึ่งเป็นปั้มน้ำร้อน ทำหน้าที่หมุนเวียนทั้งที่เป็นตัวกลางระบายความร้อน ระหว่างส่วนระบายความร้อนของเครื่องกับคูลลิ่ง ทาวเวอร์

3.6 เครื่องกรองน้ำ

ทำหน้าที่ปรับสภาพน้ำก่อนนำไปเติมในระบบ เป็นการช่วยลดการเกิดตะไคร่ ตะกรัน และการกัดกร่อน

3.7 ท่อน้ำ

เป็นท่อเหล็กฉนวนยางหรือโฟมหุ้มกันไม่ให้ไอน้ำมาเกาะท่อ ซึ่งเย็นหรือหยดเลอะเทอะ หากเป็นเมนขนาดใหญ่ควรทำรางน้ำ ไว้ซับใต้ท่อ เมื่อน้ำรั่วหรือเวลาซ่อมจะได้ไม่เกิดปัญหาเรื่องน้ำหยด การเดินท่อต้องสามารถที่จะกลับมาดูแลท่อได้สะดวก ฉนวนที่หุ้มท่อ โดยปกติจะมีอายุประมาณ 10 ปี แล้วจึงเปลี่ยนใหม่

สารเคมี

ใช้เติมเข้าระบบทั้งทางด้านน้ำเย็นและน้ำร้อน เพื่อฆ่าราและตะไคร่น้ำไม่ให้เกาะตัวภายในเครื่อง

ข้อดีข้อเสียของระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central Type)

ข้อดี สามารถกระจายความร้อนได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่างบนเพดาน

Centrifugali Machine ประกอบด้วยส่วนทำงานเป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็น ให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

Air Heading Unit แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

- Air Heading ใช้ลมเป่า Coil นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง

- Air Heading จะเป่าลมผ่าน Coil เย็น และนำลมผ่านตู้ช่องท่อแล้วกระจายไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ Cooling Tower หรือ Condensing เป็นตัวถ่ายความร้อนและส่งความเย็นให้กับ Centrifugal Machine

ตารางที่ 2.11 เปรียบเทียบการทำงาน – ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศแบบ PACKAGE TYPE , SPLIT TYPE และ CENTRAL

	WINDOW TYPE	PACKAGE TYPE	SPLIT TYPE	CENTRAL
ขนาด	5000-30000 บีทียู/ชั่วโมง	3-5 ตัน	1-80 ตัน	20-10000 ตัน
ใช้ไฟฟ้า	มากที่สุด			น้อยที่สุด
อายุการใช้งาน	5 ปี	10 ปี		มากกว่า 20 ปี
ราคา	10000-15000 บาท/ตัน	15000-20000 บาท/ตัน		20000-25000 บาท/ตัน
เสียงรบกวน	ดัง	ดัง	เงียบ	เงียบ

2.6.3 แสงสว่าง

การจัดแสงสว่างเพื่อการตกแต่งภายในอาคาร

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แสงสว่างที่เกิดจากธรรมชาติ (NATURAL LIGHT)

เป็นส่วนหนึ่งในการจัดตกแต่งห้องให้สำคัญยิ่ง เพราะแสงจากธรรมชาตินี้ให้แสงที่นุ่มนวลและไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของวัสดุตกแต่ง ข้อเสียของแสงชนิดนี้ก็คือ ยากแก่การควบคุมระดับการส่องสว่างของแสง แสงจะไม่สม่ำเสมอเพราะบางโอกาสจะให้แสงมากหรือน้อยกว่าปกติเวลาที่อากาศไม่สดใส การใช้แสงจากธรรมชาติใช้ได้ 2 วิธี คือ

วิธีแรก การใช้แสงส่องโดยตรงตามทิศทางหรือ อาจผ่านกระจกฝ้าเพื่อให้นุ่มนวลขึ้น

วิธีที่สอง การกำหนดให้แสงสว่างกระทบกระจกเงาหรือผนังสีอ่อน ๆ แล้วสะท้อนแสงตามทิศทางที่ต้องการ

2. แสงสว่างที่เกิดจากพลังงานหรือแสงไฟฟ้า (ARTIFICIAL LIGHT)

หรือเรียกว่าแสงประดิษฐ์ เป็นแสงที่เราสามารถใช้ได้โดยตรงจากหลอดไฟหรือโคมไฟ ปัจจุบันเป็นที่นิยมกันมากมีผลิตภัณฑ์ทางด้านนี้เกิดขึ้นมากมาย และสามารถให้แสงสว่างได้ตามความต้องการ แต่บางครั้งก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะสีของแสงไฟมีผลทำให้สีของวัสดุตกแต่งเปลี่ยนแปลงไป จะเป็นผลดีเมื่อต้องการเปลี่ยนสีวัสดุด้วยแสงไฟตามต้องการ แสงไฟฟ้าที่นำมาใช้ในการตกแต่งมากในปัจจุบันมีสองอย่าง ได้แก่ หลอดเรืองแสงหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าหลอดนีออนส์และอีกประเภทหนึ่งคือหลอดชนิดที่มีไส้หลอด

หลักการให้แสงสว่างที่ดี

- เพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องแคล่วในการทำงาน
- ช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศโดยทั่วไป ทำให้ผ่อนคลายอารมณ์และความตึงเครียดได้

นอกจากหลักการดังกล่าว ในการเลือกให้แสงให้ได้ประโยชน์สูงสุดควรมีข้อพิจารณาดังนี้

- ความเข้มข้นของแสงสว่างต้องมีความพอดี
 - ควรเลือกให้แสงที่มีความผสมกลมกลืนกับพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกัน
- ไม่ให้สภาพของแสงตืดกันมากเกินไป ทั้งความเข้มอ่อนในการส่องสว่างและสีของแสงไฟ

3. การควบคุมแสงสะท้อน ควรคำนึงถึงวัสดุโดยรอบ ไม่ว่าจะเป็นผนัง ฝ้าบานมู่ลี่ เครื่องเรือนหรือสิ่งประดับตกแต่งอื่น ๆ การกำหนดทิศทางของแสง ไม่ควรให้แสงส่องตรง

เกินไปและควรสะท้อนแสงได้ไม่เกิน 45 % เท่านั้น แต่หากต้องการเน้นพื้นที่นั้นเป็นพิเศษ เช่นการตกแต่งหน้าร้านอาจใช้ได้บ้าง แต่ไม่ควรให้มีหลายจุดเพราะจะทำให้ลายตาได้

4. ในกรณีไม่ต้องการให้แสงสว่างมาก อาจเลือกใช้ให้แสงสะท้อนส่องขึ้นเพดาน จะช่วยให้แสงดูนุ่มนวลขึ้น

5. การใช้แสงจากหลอดที่ส่องสว่างของดวงโคม จะให้แสงที่สว่างยิ่งขึ้น การเลือกใช้จึงควรให้ความเข้มของแสงที่พอเหมาะ

ระบบการให้แสงสว่างภายในโรงแรม

ความมุ่งหมายของการให้แสงสว่างเพื่อให้สามารถเห็นสิ่งของได้ง่าย หรือที่เรา มองเห็นวัตถุนั้น เนื่องจากแสงสะท้อนจากวัตถุเข้ามายังตาเรา การที่จะสะท้อนออกมาได้นั้น ต้องมีแหล่งกำเนิดแสงสว่างออกไปยังวัตถุสะท้อนเข้ามายังตาเรา การที่ตาเราจะเห็นชัดเจน เพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแสงที่สะท้อนเข้ามายังตาของเรา จากการทดลองเมื่อเรา ค่อยๆเพิ่มแสงสว่างจะได้ความจริงว่า

ความต้องการการส่องสว่างมองวัตถุชัด

- เพื่อเพิ่มแสงสว่างมากขึ้นตามความสารถของการมองเห็น จะเป็นปฏิกภาค โดยตรงต่อการมองเห็น เมื่อเพิ่มต่อไปการเห็นเด่นชัดจะไม่เป็นปฏิกภาคกับแสงสว่าง

ตารางที่ 2.12 แสดงความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังเทียน

ตารางความสัมพันธ์ของความสูงและกำลังไฟ	
ความสูงของการติดตั้งห่างจากพื้น (ฟุต)	ขนาดของดวงไฟ (วัตต์)
7 - 10	40
8 - 12	60
10 - 14	75
12 - 16	100
17 - 20	160
17 - 27	250
25 - 35	400
30 - 40	500

ตารางแสงสว่างที่จำเป็นสำหรับการใช้งานในสถานที่ต่างๆ กัน หน่วยเป็นจุดฟุตต่อ กำลังเทียน ร้านอาหาร คอฟฟี่ช็อป ล็อบบี้แล้วจัน

โต๊ะเก็บเงิน	50	ฟุตกำลังเทียน
ห้องครัว	70	ฟุตกำลังเทียน
ห้องอื่น	30	ฟุตกำลังเทียน

แสงและการให้แสง

การให้แสงสว่างเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในงานสถาปัตยกรรมและการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม แสงเป็นส่วนที่ช่วยเน้นให้เห็นลักษณะรูปทรงของอาคารและช่วยสร้างบรรยากาศเชื้อเชิญเข้ามา ประโยชน์ของการให้แสงจะจะเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย แสงที่ใช้ในอาคารควรจะเป็นส่วนที่ช่วยเน้นลักษณะการออกแบบภายในและเน้นวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งสร้างความรู้สึกให้เกิดความสูงลิ่ว รู้สึกว่าเด็กลงสร้างสรรคให้มีคุณค่า

หลอดแสงชนิดต่างๆ รวมทั้งแสงที่ใช้กับการออกแบบตกแต่ง

- หลอดที่มีไส้ INCANDESCENT จะทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น และจะให้แสงในโทนร้อน มีแสงค่อนข้างไปในทางแดง-เหลือง เหมาะที่จะใช้กับเก้าอี้ ร้านอาหาร และห้องนอน

- หลอด FLUORESCENT และหลอดไม่ไส้ใ้อื่นๆ จะมีประโยชน์มาก เนื่องจากมีอายุการใช้งานที่นานกว่า และมีแสงนุ่มนวลเหมือนธรรมชาติ โดยมากใช้กับสวนที่ต้องการทำงาน เช่นโต๊ะทำงาน ทางสัญจร ครัว

- แสง INFRA - RED HEATING ใช้ในส่วนบริเวณบริการต่างๆ ส่วนที่ต้องการใช้ทำอาหาร และในบางครั้งอาจใช้ในห้องน้ำเพื่อสร้างความรู้สึกอบอุ่น

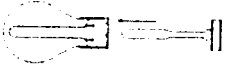

ชนิดของโคมและการกระจายแสง

1. DIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 90 - 100 %	ส่องขึ้น 100 %
2. INDIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 10 %	ส่องขึ้น 90 - 100 %
3. SEMI - DIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 60 - 90 %	ส่องขึ้น 10 - 40 %
4. SEMI - INDIRECT	แสงสว่างข้างล่าง 10 - 40 %	ส่องขึ้น 80 - 90 %
5. GENERAL DIFFUSE	แสงสว่างข้างล่าง 40 - 60%	ส่องขึ้น 40 - 60 %

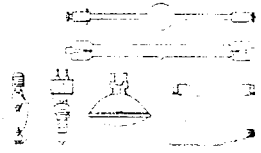
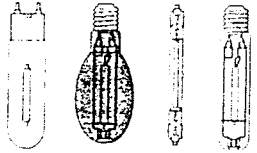
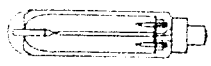
วิธีการติดตั้งดวงโคม (LIGHTING METHOD)

1. การใช้ดวงโคมติดเพดาน (CEILING MOUTED FITTING)
2. การใช้ดวงโคมห้อยลงมา (SUSPENED OF PENDENT FITTING)
3. การใช้ดวงโคมติดผนัง (WALL BRACKETS)
4. การใช้ดวงโคมซ่อน (CEILING RECESIED UNITS)
5. การใช้ดวงโคมตั้งโต๊ะ (TABLE LAMP)

ตารางที่ 2.13 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดไส้	ใช้และติดตั้งง่าย จุดติดทันที ราคาถูกมีให้เลือกทั้งหลอดแก้วใสและหลอดแก้วฝ้า ปรับหรี่แสงได้	เหมาะสำหรับไฟส่องสว่างและไฟประดับทั่วไป ไม่เหมาะกับบริเวณที่ต้องการแสงสว่างมากๆ
	หลอดทั้งสแตนฮา-โลเจน	ติดตั้งง่ายรูปร่างกระทัดรัด ใช้ส่องเน้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าหลอดไส้ธรรมดา	เหมาะสำหรับการส่องวัตถุชิ้นให้ดูโดดเด่น สะดุดตา และสร้างบรรยากาศให้ดูหรูหรา
	หลอดฟลูออเรสเซนต์	ให้แสงสว่างได้มากมีหลายโทนแสง มีประสิทธิภาพสูง	ใช้ทั้งภายในและภายนอก ให้แสงสว่างสม่ำเสมอ
	หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์	สามารถใช้แทนหลอดไส้ธรรมดาได้ มีประสิทธิภาพสูงหรือแสงไม่ได้	ใช้แทนหลอดไส้ธรรมดา ทั้งให้แสงทั่วไปและ SPOT LIGHT
	หลอดอินดิกซ์	ให้แสงคล้ายกับหลอดฟลูออเรสเซนต์แต่อายุการใช้งานมากกว่า	ไฟถนน ไฟพื้นที่ที่ดูแลยาก
	หลอดแสงจันทร์	ใช้แทนหลอดไส้ อายุการใช้งานยาวนาน ติดตั้งง่าย	โรงงานเล็ก ไฟถนน ที่จอดรถ สถานีบริการต่างๆ

ตารางที่ 2.13 แสดงลักษณะของหลอดไฟชนิดต่าง ๆ (ต่อ)

รูปร่าง	ชนิด	ลักษณะโดยทั่วไป	สถานที่ใช้
	หลอดเมทัล-เฮไลด์	ให้แสงมากกว่าและขาวกว่าหลอดชนิดอื่น มีความถูกต้องของสีมากกว่า อายุการใช้งานยาวนาน	ส่องสว่างตัวอาคาร ไฟถนน สนามกีฬา
	หลอดโซเดียมความดันสูง	ให้แสงสีเหลืองทอง อายุใช้งานยาวนานมาก	ไฟถนน ไฟโรงงาน
	หลอดโซเดียมความดันต่ำ	ให้แสงมากกว่าหลอดประเภทอื่น สีวัตดูเพี้ยน อายุใช้งานยาวนานมาก	ไฟถนนไฟนอกอาคารที่ต้องการเรื่องความประหยัด ไม่คำนึงความถูกต้องของสี

หลักการให้แสงสว่างในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

1. โถงทางเข้า (ENTRY HALL)

เพื่อให้สายตาสามารถปรับตัวเข้ากับแสง ความเข้มของแสงควรกำหนดให้เป็นระดับ ตั้งแต่ทางเข้าถึงส่วนห้องโถง ซึ่งความเข้มของแสงบริเวณนี้ประมาณ 20 LUX และเน้นส่วนของ RECEPTION COUNTER ความเข้มของแสงประมาณ 400 LUX สีของแสงที่ให้ความรู้สึกโล่ง ในส่วนทางเข้าเป็นส่วนสำคัญแสงที่ใช้สีเหลืองอ่อนให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง

การให้แสงในส่วนทางเข้าเป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม ค่าค่าความสว่างของแสงไฟสำหรับทางเข้ามีค่าเท่ากับ 30 กำลังเทียนซึ่งเป็นค่าที่เหมาะสม แต่ก็สามารถที่จะให้ค่าที่มากหรือน้อยกว่านี้ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการออกแบบ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือ ถ้าโคมไฟที่ได้รับการออกแบบที่สวยงามแล้วในตอนกลางวันแสงสว่างเพียงพอก็ไม่จำเป็นต้องเปิดแต่ก็ยังช่วยให้เกิดความสวยงามเข้ากับสภาพแวดล้อมได้

ลักษณะของการส่องสว่าง ควรจะสอดแสงลงทางเดียว ถ้ากรณีที่มีดวงโคมติดผนัง

หรือเสาคอร์จะให้มีการส่องสว่างกระจายโดยรอบและอยู่สูง แสงอันจัดจ้าของบริเวณนี้แสดงถึงความยิ่งใหญ่หรูหราได้ ความจ้าของแสงไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนดวงไฟที่ใช้แต่ยังขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบด้วย

ข้อปฏิบัติในการเลือกใช้แสงไฟฟ้าในส่วนทางเข้าใหญ่

1. ไม่ควรใช้ไฟช่อ เพราะรักษาทำความสะอาดยากและยังดูไม่เหมาะสม
2. ระวังแสงไฟเข้าตา ในกรณีที่ตรงทางเข้าประตูอยู่สูงกว่าระดับถนน ทำให้เวลาเดินออกมาแสงอาจจะสาดเข้าระดับสายตาพอดี
3. สำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งไม่ควรใช้แสงไฟสลัวๆ เพราะจะลดความหรูหราของการออกแบบภายใน

2. โถงต้อนรับ (LOBBY)

เป็นส่วนบริการที่ต้อนรับผู้ให้บริการ (ทั้งผู้ที่จะมาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่น ๆ) เป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่ามีการบริการระดับใด และใหญ่โตหรูหราทั้งรูปแบบและวัสดุ จะมี 2 ส่วน คือ ส่วนพักคอยและเป็นส่วนนัดพบของแขก

ฉะนั้นการใช้แสงไฟควรมีความสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไปเพราะแขกจะรู้สึกว้าวถ้าไปนั่งแล้วจะดูเด่นเกินไปและทางกลับกันถ้ามืดเกินไปแขกก็จะรู้สึกว่าเหมือนกับบริเวณนั้นอาจไม่ให้บริการ การให้แสงไฟสำหรับบริเวณโถงต้อนรับใช้ได้ทั้งแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ เพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรมและเปิดให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ถ้าเป็นกลางวันก็อาจใช้แสงธรรมชาติเข้ามาช่วยก็จะเป็นการประหยัดและยังมีความสวยงามแบบธรรมชาติอีกด้วย แสงธรรมชาตินี้ส่องเข้ามาได้ทั้งทางผนังและเพดาน

ข้อควรระวังในการใช้แสงธรรมชาติ

1. แสงธรรมชาตินั้นมีรังสีอุตราไวโอเล็ต ทำให้ของที่โชว์อาจจะมีการซีดจางลงของสีและวัสดุบางอย่างอาจเสื่อมสภาพเร็วขึ้น เช่น พลาสติกจะเหลืองลง และเปราะหักง่าย
2. แสงธรรมชาติจะแผ่ความร้อน ทำให้ต้องมีการป้องกันความร้อนภายในอาคาร โดยการเปิดพัดลมหรือแอร์ที่มากกว่าปกติซึ่งเป็นการสิ้นเปลือง
3. แสงธรรมชาติควบคุมไม่ได้ บางชั่วโมงแสงจ้า บางชั่วโมงแสงอ่อน มีดครีမ်ทำให้แสงสว่างนั้นไม่แน่นอนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ
4. หากใช้แสงที่ส่องผ่านเพดานที่ทำเป็นกระจก เวลาฝนตกแล้วไม่ดูแลรักษาให้ดีก็จะทำให้ขุ่นมัวลง และสกปรกได้

การใช้แสงประดิษฐ์ในบริเวณโถงพักคอย

1. ส่วนประชาสัมพันธ์หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็นเคาน์เตอร์และตู้สูง ด้านหลังสำหรับเก็บจดหมายและกุญแจห้อง ดวงไฟจึงต้องเป็นแบบติดเพดานให้ลำแสงลาดลงมายังส่วนหน้าเคาน์เตอร์ และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคอน

2. ส่วนพักคอย

ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยเป็นช่อและโคมไฟตั้งโต๊ะ ไฟฝังเพดานและไฟติดผนัง ลักษณะการกระจายแสงของโคมควรทั้งกระจายทั้งแสงขึ้นลง และรอบด้าน สำหรับแสงไฟที่ติดตั้งโต๊ะไม่ควรกระจายรอบเพราะจะทำให้แสงเข้ามายังตาคอนที่นั่งได้ ควรเป็นแสงที่ขึ้นลงเท่านั้น

3. ส่วนบริการโทรศัพท์และทางเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟพอสมควรเพื่อพอมองเห็นทางเดินเท่านั้นก็พอ เพราะคนที่จะใช้โทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัว และแสงสว่างทางเข้าห้องน้ำก็ไม่ควรสว่างมากเกินไปเพราะจะทำให้คนที่เข้าไปใช้รู้สึกเขิน

โดยสรุปแล้ว บริเวณส่วนต้อนรับเป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภท จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่าบริเวณโถงพักคอย มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วน การใช้ไฟก็ควรมีหลายประเภทที่เหมาะสมกัน แต่ที่สำคัญและน่าสังเกตคือ ถ้าใช้ดวงไฟหลายดวงตั้งแต่ละดวงมีกำลังส่องน้อยเมื่อรวมกันแล้วจะมีแสงที่พอดีและมีความสวยงามมาก ควรมีการให้แสงสว่างที่ต้องการความพิเศษ เช่น โต๊ะทำงาน โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ บอร์ดประกาศและโฆษณาของโรงแรม ตู้โชว์ของร้านค้า สำหรับหลักการในการให้แสงไฟนั้นใช้ผสมระหว่าง DIRECT LIGHT และ INDIRECT LIGHT ส่วนที่เป็น INDIRECT LIGHT นั้นเพื่อที่จะใช้แสงไฟส่องกระทบฝ้าเพดานแล้วสะท้อนกลับมา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและไม่เกิดเงา

3. โถงนั่งเล่น

ควรจะเป็นไฟซึ่งให้ความอบอุ่น ความสว่างของดวงไฟโดยทั่วไปค่อนข้างต่ำ และมักจะใช้โคมไฟสำหรับนั่งอ่านหนังสือ

4. ส่วนทางเดิน (CORRIDOR)

แสงไฟในส่วนทางเดินจะเป็นแสงที่ทำให้ความรู้สึกบรรยากาศน่าประทับใจและสงบเงียบ แสงสว่างจะต้องมีความสว่างเพียงพอที่จะเห็นหมายเลขห้องและเห็นที่สำหรับเสียบกุญแจได้ สำหรับระยะการติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสม ให้คิดระยะห่าง 2 เท่า ของความสูงระหว่างพื้นถึงเพดานทางเดิน และถ้าเป็นไปได้สวิตช์ไฟควรอยู่ใกล้กับประตูห้องพักแขก เพื่อที่จะติดตั้ง

ไฟฉุกเฉินประจำทางเดินในแต่ละชั้น

ข้อปฏิบัติสำหรับการให้แสงสว่างส่วนทางสัญจร

1. ตามทางแยกหรือหัวมุม หรือบริเวณที่มีสิ่งกีดขวางอยู่ ควรจะให้แสงสว่างมากขึ้น
2. ทางเชื่อมระหว่างห้องพักไม่ควรจะสว่างมาก ควรพอที่จะให้เห็นหมายเลขห้องและช่องสำหรับเสียบกุญแจก็เพียงพอ
3. ส่วนที่ใช้สอยร่วมกัน เช่น บริเวณห้องน้ำ โยธาพักคอย แพนเขียนบูหรือนาฬิกาติดผนังหรือว่าป้ายบอกทางต่างๆ ควรจะมีแสงสว่างที่มากขึ้น
4. ไม่ควรใช้แสงสว่างในทางเดินมาทำลายความโดดเด่นในส่วนบริการอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น โถงต้อนรับ ห้องอาหาร เป็นต้น
5. การให้แสงสว่างควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อการปรับสภาพสายตา
6. ส่วนที่ต้องการความปลอดภัยควรให้แสงสว่างที่มากขึ้น เช่น หน้าบันได หน้าลิฟต์ ทางเดินต่างระดับ หน้าประตู ทางไปโรงรถ สระน้ำ เป็นต้น
7. ควรจะให้แสงสว่างโดยเน้นจุดปลายทางเป็นสำคัญ เช่น ทางเดินไปสระน้ำ หรือไปห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับเล่นกีฬาหรือว่ายน้ำ ควรให้แสงสว่างในส่วนนั้นมาก ทั้งนี้ นอกจากจะเห็นได้ชัดเจนแล้วยังเป็นการนำสายตาได้เป็นอย่างดีและมีความสวยงาม
8. ถ้าเป็นป้ายที่ไม่ใช่ตู้ไฟ ต้องมีแสงสว่างที่ส่องให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน เห็นได้ในระยะไกลไม่ต่ำกว่า 5 เมตร (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของป้ายด้วย)

ไฟฉุกเฉิน การให้แสงกรณีฉุกเฉินมักจะติดตั้งไว้ประมาณ 20 % ความเข้มของการส่องประมาณ 100 LUX ในตอนกลางวัน เพื่อลดความแตกต่างของแสงที่มากเกินไประหว่างภายนอกอาคารกับภายในอาคาร และลดแสงประมาณครึ่งหนึ่งในตอนกลางคืน

5. ห้องพัก (GUEST ROOM)

การให้แสงในด้านหัวเตียงซึ่งเป็นเตียงแฝด ซึ่งอยู่ระหว่างเตียงทั้งสองหรือเป็นโคมไฟตั้งโต๊ะข้างเตียง และควรมีสวิตช์ที่สามารถเอื่อมเปิด - ปิดได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นจากที่นอน ความเข้มของแสงประมาณ 200 LUX ไฟกลางห้องโดยปกติประมาณ 800 LUX โดยมีสวิตช์ที่บริเวณทางเข้าห้อง ที่โต๊ะแต่งตัวก็มักจะติดตั้งที่เหนือกระจก

ไฟในห้องพักสามารถติดตั้งได้ 5 แบบ คือ ไฟห้อยจากเพดาน ไฟฝังในเพดาน ไฟติดผนัง ไฟกึ่ง โคมไฟที่ตั้งและเคลื่อนย้ายได้ ตัวสวิตช์ ปิด - เปิด ควรจะอยู่ที่ทางเข้าประตูและควรมีที่ควบคุมปริมาณของแสง (DIMMER) สำหรับไฟในห้องควรใช้หลอดไฟส่วนห้องน้ำควรเป็นฟลูออเรสเซนต์เป็นหลัก อาจมีโคมหลอดสวยงามบริเวณโต๊ะเครื่องแป้ง

ตำแหน่งของไฟที่เหมาะสมในห้องคือบริเวณใกล้เตียง บริเวณกลางห้อง หน้ากระจก ในห้องน้ำ (สว่างมาก) ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความหรูหราของห้องพักและราคา

6. ภัตตาคาร (RESTAURANT)

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะ โดยจะเน้นความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมื้อค่ำค่อนข้างมาก ฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง การให้แสงในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าให้บริการอาหารประเภทใดและมี CONCEPT ในการออกแบบอย่างไร

แสงที่ใช้ในภัตตาคารเป็นตัวช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการรับประทานอาหาร โดยปกติแสงในภัตตาคารจะใช้แสงจากหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างไปทางสีแดง – เหลือง ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองและเกิดความหรูหรามากกว่าหลอดไฟนีออน การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักใช้แสงหลาย ๆ ชนิดปะปนกัน แล้วแต่ลักษณะการออกแบบและประโยชน์ใช้สอย การให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษ เช่น สวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้นมีประโยชน์ในภัตตาคาร เพราะจะปรับให้สว่างหรือสลัวก็ได้และการให้แสงจัดในบริเวณที่ต้องการเน้นหรือจุดที่น่าสนใจ เช่น เหนือโต๊ะอาหาร เหนือเคาน์เตอร์ จะทำให้ภัตตาคารดูสวยงามขึ้น

สรุปวิธีการพิจารณาการให้แสงในส่วนภัตตาคาร

1. รูปแบบโดยทั่วไปของภัตตาคารเป็นแบบไหนก็ควรเลือกรูปแบบให้เหมาะสม
2. พิจารณาจากแปลน การวางเฟอร์นิเจอร์ที่สมบูรณ์แบบแล้วทำให้แสงไฟที่วางไม่ผิด ในกรณีที่ภัตตาคารนั้นใหญ่และหลายระดับอีกทั้งมีเวทีแสดงดนตรี
3. กำหนดความสว่างของไฟตามความเหมาะสมของแต่ละแบบ
4. ในกรณีที่มีไฟสลัวบ้างก็ต้องให้แขกสามารถอ่านเมนูเห็น
5. ศึกษาโครงสร้างของเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไฟไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
6. มีวิธีป้องกันแสงสะท้อนที่ดี ในกรณีที่ไม่ต้องการการสะท้อนแสง
7. แสงไฟที่ห่างจากเพดาน ควรเลือกแบบที่แสงไม่ส่องเข้ามายังตาแขก
8. สำหรับไฟที่ห้อยต้องไม่อยู่ในตำแหน่งที่ถูกศีรษะได้ เช่น อยู่เกินระดับศีรษะ หรือเหนือเฟอร์นิเจอร์ที่คนเข้าไม่ได้ เช่นเหนือโต๊ะ เป็นต้น

7. คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

เป็นส่วนบริการอาหารอย่างเป็นทางการ ส่วนนี้เน้นการบริการอาหารแบบรวดเร็ว

บรรยากาศโดยรวมจึงควรสบาย ๆ เป็นกันเอง ไม่หรูหราเกินไปนัก

การให้แสงสว่างส่วนนี้ควรให้สว่างปานกลาง มีความสว่างทั่วบริเวณ ไม่ควรเล่นไฟแสงเป็นจุด ๆ ให้มากนัก หากเป็นไปได้ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้ให้มาก ๆ ก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัดและยังทำให้บรรยากาศโดยรวมดู RELAX ขึ้นด้วย การเลือกหลอดไฟอาจเลือกใช้หลอดแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอด ฟลูออโร (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้รับประทานอาหาร

8. ครีว (KITCHEN)

การให้แสงไฟสำหรับครัวในปัจจุบันนั้น มักจะมีปัญหาเรื่องการสะท้อนของวัตถุ เช่น สเตนเลสตีล การให้แสงสว่างมักจะให้แสงที่สว่างมากเท่ากันทั้งห้องเพื่อความสะดวกสบายในการทำงาน

2.6.4 ระบบเสียง

เสียงเป็นพลังงานที่ไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้ ต้องผ่านตัวกลางทั้งอากาศของเหลวและของแข็ง หูคนโดยทั่วไปจะได้ยินเสียงที่ความถี่ประมาณ 16 – 2,000 HZ

2.6.4.1 หลักการจัดระบบเสียงภายในห้อง

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดี ต้องคำนึงถึงการสะท้อนเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายเสียง ทั้งนี้มีความเกี่ยวข้องกับ

- การเลือกใช้วัสดุ
- การออกแบบรูปร่างของห้อง
- การจัดเครื่องเรือน

2.6.4.2 การดูดเสียง

พลังงานของเสียงประกอบด้วย AIR PRESSURE ซึ่งเกิดจากการไหวตัวของมัชนิมในรูปแบบและขนาดที่เคลื่อนเสียงประสาทหูรับได้

PREFABRICATED ACOUSTICAL UNITS แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. เป็นแผ่นสำเร็จรูป รูปทูน หรือผิวหน้าขรุขระ แบ่งเป็น

1.1 ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆ

1.2 ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆ และใช้ยิปซัมหรือ LIMES

เป็นตัวยึด

1.3 MINERAL หรือใส่ไม้อ่อน ผสมกับ MINERAE BINDER ซึ่งไม่

ติดไฟ เช่น แผ่น SOFTION

2. เป็นแผ่นสำเร็จรูปที่เจาะรูพูนด้วยเครื่องจักร และมีรูเป็น PATTERN แบ่งเป็น

1.1 เป็นแผ่นที่มีผิวหน้าแข็งและแกร่ง เจาะรูพูน ใช้สำหรับเป็นแผ่นปิดหน้า หรือเป็นตัวยึดกับวัสดุดูดเสียงที่อ่อนนุ่ม

1.2 เป็นแผ่นวัสดุที่มีผิวหน้าอ่อนนุ่มกว่าแบบแรก เจาะรูพูน สามารถที่จะทาสีได้โดยไม่ทำให้คุณสมบัติดูดเสียงลดลง

1.3 เป็นวัสดุแบบเดียวกับ แบบที่ 2 แต่เจาะให้ทะลุเป็นทางบาง หรือทำเป็นร่องซึ่งสามารถดูดเสียงได้ดี

3. เป็นแผ่นที่ผิวหน้าเป็นใย (FISSURE SURFACE)

อาจทำได้จากวัสดุหลายชนิด เช่น จาก MINERAL UNIT เป็นเม็ดหรือพวก CORK มีคุณสมบัติดูดเสียง วัสดุชนิดนี้มีผิวหน้าหยาบเป็นหลุมเป็นบ่อมาก แบ่งเป็น

1.1 เป็นแผ่นทำด้วยใยไม้บางๆ เช่น ชี้กบผสมกับ MINERAL BINDER ผิวหน้าเรียบปานกลางและหยาบ

1.2 ทำด้วยใยไม้ชนิดต่างๆ เช่น ใยไม้สน ไม้ปล้อง ฯลฯ วัสดุประเภทนี้ติดตั้งยาก แต่ราคาถูก

การทำสีบนแผ่นวัสดุดูดเสียง

การพิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนการทำสีแผ่นวัสดุดูดเสียงเป็นอย่างมาก เพราะวัสดุบางชนิดเมื่อทาสีไปแล้วจะทำให้คุณสมบัติเปลี่ยนไป

1. วัสดุที่เป็นแผ่นบางๆ ดูดเสียงด้วยการสั่นไหวตัว และวัสดุที่มีรูพูนผิวหน้าเป็นรูขรุขระ ถ้าการทำสีแล้วไม่ไปอุดรูก็สามารถใช้สีทุกสีทำได้

2. วัสดุจาก ACOUSTIC PLASTER หรือ FIBER BOARD เมื่อทาสีแล้วสีจะไปเคลือบทำให้คุณสมบัติการดูดเสียงลดลง

2.6.4.3 เสียงรบกวน (NOISE)

คือ เสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่เราไม่ต้องการ เสียงรบกวนทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ทำให้ประสาทหูเสื่อมลง อาจทำให้เป็นผลเสียทางอารมณ์และอาจเกิดโรคประสาทได้

2.6.4.4 การใช้ระบบกระจายเสียงในส่วนต่างๆ

ระบบกระจายเสียง ประชาสัมพันธ์และเสียงเพลง ซึ่งเปิดจากสถานีวิทยุ หรือ

: ทบไปยังส่วนต่างๆ ของโรงแรมสำหรับระบบที่ใช้ แยกเป็น

- โดยทั่วไป ได้แก่ ส่วนของแขกและส่วนทำงานเจ้าหน้าที่
- เฉพาะส่วน ได้แก่ บริเวณโถงทางเข้าของส่วนห้องสัมมนา ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง และนิทรรศการ
- ระบบกระจายเสียงทั่วไป ใช้ระบบ CENTRAL SOUND TRANSMISSION หรือ AM/FM ควรแยกใช้เฉพาะห้องพักแขก

สรุประบบเสียง

1. ที่แผนกต้อนรับและแผนกประชาสัมพันธ์ จะมีเครื่องเสียงประกอบด้วยเครื่องขยายเสียงและเครื่องเทป 4 ช่องทาง
2. บริเวณโถงโถงและทั่ว ๆ ไป จะมีลำโพงติดซ่อนในเพดาน
3. ในห้องนอนมีลำโพงซ่อนในเพดาน ที่หัวเตียงจะมีสวิทช์
4. การเดินสายระบบเสียงแยกออกจากระบบอื่นๆทั้งหมดเดินในท่อ

2.6.5 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในอาคารต่างๆ ระบบที่จัดสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระบบป้องกันอัคคีภัย เพราะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นแล้ว จะสร้างความเสียหายให้กับอาคารได้ ดังนั้นอาคารควรจะมีระบบนี้เพื่อช่วยบรรเทาเพลิงไหม้ ก่อนที่รดับเพลิงจะมา

ระบบเตือน และ ป้องกันอัคคีภัย สามารถแบ่งได้หลายประเภท คือ

1. ป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ในขั้นแรก โดยการออกแบบที่ตัวอาคาร กำหนดแยกส่วนใช้งานที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ออกไปจากส่วนใช้สอยอื่นๆ หรือการใช้วัสดุทนไฟ เช่น ผนังโครงสร้าง ค.ส.ล. หรือกระจก เป็นต้น การกำหนดเขตที่อาจเป็นอันตรายให้งดสูบบุหรี่

2. การเตือนภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ซึ่งมีวิธีเตือนภัยให้แก่ผู้พักอาศัยภายในอาคารได้หลายวิธี คือ

- 2.1 เตือนด้วยคน โดยจัดให้มีปุ่มสัญญาณแจ้งเพลิงไหม้ (FIRE ALARM) ไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัด โดยไม่ควรอยู่ห่างไกลเกิน 50 เมตร จากจุดต่างๆ ปุ่มสัญญาณจะอยู่ในกล่องโลหะทาสีแดงและมีช่องกระจกบางๆปิดอยู่ เพื่อป้องกันการกดปุ่มสัญญาณโดยอุบัติเหตุ พร้อมทั้งมีท่อนโลหะเล็กไว้สำหรับทุบกระจกเพื่อกดปุ่มเตือนภัย

- 2.2 ระบบเตือนภัยอัตโนมัติ มี 2 วิธี คือ

- 2.2.1 แบบเตือนด้วยอุณหภูมิ (HEAT DETECTOR) โดยใช้หลักที่ว่าเมื่ออุณหภูมิในบริเวณเครื่องสูดผิดปกติ เครื่องก็จะแจ้งเตือนให้ทราบทันที ซึ่งปัจจุบันที่นิยมใช้

กัน คือ

- FIXED TEMP DETECTOR เลือกตั้งอุณหภูมิได้ระหว่าง 136 F
- RATE OF RISE DETECTOR ใช้อัตราการเปลี่ยนแปลงไป จะใช้ 165 F ก็ได้ คืออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้เครื่องก็จะเตือนทันที (รัศมีของเครื่องใช้ได้ 6 เมตร) แปลงอุณหภูมิภายในนั้นเป็นเกณฑ์ เช่น ในห้องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 70 F แล้วอุณหภูมิเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นรวดเร็วเครื่องก็จะทำงาน (รัศมีในการทำงานประมาณ 15 เมตร)

2.2.2 แบบเตือนด้วยควัน (SMOKE DETECTOR)

คือเมื่อมีควันเกิดขึ้นขึ้นในบริเวณนั้นมากผิดปกติ สัญญาณจะแจ้งทันที ซึ่งโดยมากจะติดตั้งในโถงบันได SMOKE DETECTOR ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน คือ

- LIGHT BEAM มีหลอดไฟให้แสงผ่าน แสงที่ตัว SMOKE DETECTOR เป็นตัวแสง คือ ถ้ามีควันไฟบังแสงก็จะทำให้วงจรทำงานทันที ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้แบบนี้เป็นส่วนใหญ่ โดยติดตั้งไว้ในท่อแอร์ก็ได้

- LONIZATION TYPE มีราคาแพง ทำงานโดยใช้ปฏิกิริยาทางเคมี คือ จะเกิดประจุเมื่อมีควันมาก

- HUMIDITY TYPE ใช้ความชื้นเป็นตัวนำให้วงจรสัญญาณแจ้งเตือนภัยของเครื่องทำงาน คือ เมื่อเกิดเพลิงไหม้มักจะเกิดความชื้นขึ้นมาด้วยและความชื้นนี้ก็เป็นสื่อที่จะทำให้วงจรทำงาน

2.2.3 การจำกัดบริเวณเพลิงไหม้ขึ้นเฉพาะบริเวณ

เช่น ห้องซึ่งใช้เครื่องปรับอากาศที่มีระบบท่อลม จะทำให้ลุกลามไปตามท่อลมได้จึงมักมีการติดตั้งประตูกั้นไฟในท่อด้วย การควบคุมจะถูกสั่งการจากห้องควบคุม ประตูกั้นไฟนี้จะทำให้ไฟไม่ลุกลามไปต่อและยังมีส่วนทำให้บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้นั้นเป็นห้องอับอีกด้วย

2.2.4 การหนีไฟ

ควรมีบันไดหนีไฟทุกชั้น กระจายอยู่ห่างกันไม่เกิน 90 เมตร เพื่อกระจายคนสู่พื้นด้านล่างได้เร็วที่สุด โดยบันไดหนีไฟที่ต้องควบคุมพัดลมอยู่บนสุด หรือ ช่องบันไดหนีไฟ โดยการดูดอากาศจากภายนอกเข้าไปข้างในและในขณะเดียวกันก็จะมีพัดลมดูดอากาศ ดูดควันจากบริเวณ SMOKE STAGE ซึ่งมีอยู่ทุกชั้น ไล่ควันจากบริเวณหนีไฟ

2.2.5 ระบบผจญเพลิง มีหลายระบบด้วยกัน คือ

- ระบบดับด้วยคน ได้แก่ ทราวย ถึงดับเพลิง และระบบหัวฉีด

น้ำ เป็นต้น ระบบฉีดน้ำเป็นระบบที่มีราคาไม่ค่อแพง แบบท่อเปียก ได้แก่ ท่อดับเพลิงพร้อมหัวฉีดน้ำ ซึ่งมีน้ำในท่อที่พร้อมที่จะใช้ทันที แต่เนื่องจากเป็นระบบที่ต้องมีถึงน้ำขนาดใหญ่สำหรับสำรองน้ำและต้องทำท่อความดันน้ำรอการไว้

- ระบบดับแบบอัตโนมัติ มีลักษณะการควบคุม 2 แบบ คือ แบบควบคุมด้วยตัวเอง ได้แก่ ระบบที่ทำงานเมื่อถูกกระตุ้นด้วยความร้อน ณ จุดที่เกิดเพลิงไหม้ และแบบควบคุมด้วยพนักงานในห้องควบคุม โดยจะใช้คู่กับระบบเตือนภัย

สารที่ใช้ในการดับเพลิง มี 2 ชนิด

1. แก๊ส มักเป็นสารที่ไม่ช่วยในการติดไฟและหนักกว่าอากาศ ใช้ในการปิดหรือคลุมบริเวณเพลิงไหม้ให้ขาดออกซิเจน ซึ่งใช้ในการเผาไหม้ทำให้ไฟไม่ติด แบบนี้มีราคาแพงมากเนื่องจากมีอุปกรณ์มากและใช้ความพิถีพิถันเป็นพิเศษ เช่น การติดตั้งท่อแก๊ส บี้มแก๊ส ถังบรรจุแก๊ส ส่วนแก๊สที่ใช้มักจะเป็นแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หรือแก๊สฮาโลน ซึ่งชนิดหลังเป็นแก๊สที่ไม่ทำให้อุณหภูมิลดลงต่ำ จนเป็นอันตรายต่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และยังมีประสิทธิภาพสูงอีกด้วย

2. น้ำ มีหลักการดับเพลิง โดยอุณหภูมิของวัตถุเชื้อเพลิงไม่ให้ถึงฉนวนและใช้สกัดเชื้อเพลิงบริเวณเพลิงไหม้ ระบบนี้เรียกว่า " ระบบหัวฉีดอัตโนมัติ "

ระบบหัวฉีด SPRINKLE SYSTEM

จัดวางท่อทางนอนไว้เป็นจุดๆใกล้เพดาน ท่อเหล่านี้จะมีหัวฉีดซึ่งเป็นแบบที่สร้างขึ้นไว้เมื่ออุณหภูมิถึงขีดที่ตั้งไว้ (ประมาณ 135 F - 160 F) หัวฉีดก็จะฉีดน้ำเป็นฝอยลงมา ระบบ SPRINKLE SYSTEM มีอยู่ 2 แบบ คือ

- ท่อเต็ม (WET TYPE) ระบบมีน้ำอยู่ตลอดในท่อหลักและท่อแยก
- ท่อเปล่า (DRY TYPE) ไม่มีน้ำอยู่ในท่อแยก เว้นแต่เมื่อเกิดเพลิงไหม้

โดยทั่วไปจะจำกัดในอาคารที่ไม่ติดระบบระบายความร้อน

ระยะห่างของหัวฉีด SRINKLE HEAD ขึ้นอยู่กับ

การก่อสร้างเพดาน ระยะห่างของการวางตง ประเภทของการใช้พื้นที่และเนื้อที่รวมทั้งหมด เช่น

- โครงสร้าง ไม่มีฝ้า อาคารที่ไม่ป้องกันไฟ (NON - FIREROOF BUILDING) ควรมีหัวฉีด 1 หัว / 7 ตารางเมตร

- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ควรมี 1 หัวฉีด / 6.5 ตารางเมตร

- อาคารที่เกิดอัคคีภัยได้ง่ายปานกลาง ควรมี 1 หัวฉีด / 9 ตารางเมตร

- สำหรับอาคารทนไฟ ควรจะมี 1 หัวฉีด / 18 ตารางเมตร
- อาคารทั่วไป ควรจะมี 1 หัวฉีด / 8 ตารางเมตร

2.6.6 ระบบไฟฟ้า

ระบบไฟฟ้าของโรงแรม ต่อสายไฟหลักจากเมนหลักของการไฟฟ้านครหลวง โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. มีแผงสวิตช์แรงสูง หม้อแปลงไฟฟ้า แผงเมนสวิตช์แรงต่ำ ประกอบเข้าด้วยกันเป็น UNIT SUBSTATION โดยใช้หม้อแปลงชนิด DRY TYPE CASTSEIN ซึ่งกินเนื้อที่น้อย สะดวกต่อการบำรุงรักษาและยังสามารถที่จะติดตั้งในห้องแบบธรรมดาได้

2. มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไว้สำรอง กรณีที่ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าเกิดการขัดข้อง ซึ่งมีสวิตช์อัตโนมัติสามารถเดินเครื่องได้เองและจ่ายไฟในส่วนที่สำคัญๆ เช่น ไฟแสงสว่างส่วนทางเดินลิฟต์ ห้องเย็น ห้องครัว

3. สายไฟซึ่งใช้เดินในท่อเดินท่อเป็นแบบ BUS DUST ซึ่งสะดวกต่อการแยกสายไฟเข้าแผงประจำชั้น แต่ละชั้นกินเนื้อที่น้อย ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในช่องของระบบ

4. ในห้องพัก ระบบแสงสว่างออกแบบให้สามารถ เปิด - ปิด ได้ในสวิตช์หลักที่หัวเตียงและที่ประตูห้อง เพื่อความสะดวกของผู้ใช้ห้อง และยังสามารถที่จะแยกปิดแต่ละส่วนได้

5. วงจรย่อยที่แยกเข้าห้องพัก ใช้วงจรอิสระไม่ปะปนกัน ดังนั้นในกรณีที่ไฟฟ้าห้องใดเกิดขัดข้องก็สามารถเข้าไปแก้ไขโดยไม่ส่งผลกระทบต่อห้องอื่นๆ

2.6.7 ระบบอุปกรณ์อื่นๆ

1. ระบบประชาสัมพันธ์และบริการเพลง

ประกอบด้วย ตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่น CD และลำโพงซึ่งติดตั้งอยู่ตามส่วนต่างๆ ที่กำหนดขึ้นภายในโรงแรมมีวงจรของไมโครโฟนติดตั้งอยู่ เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์

2. ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ การจัด และการติดตั้งอุปกรณ์ ประกอบด้วยระบบสายอากาศหลัก (TELEVISION) เครื่องขยายสัญญาณ และเครื่องกระจายสัญญาณไปยังเครื่องรับแต่ละเครื่อง โทรทัศน์วงจรเปิดและเชื่อมต่อเข้ากับระบบ VHF

3. ระบบส่งเอกสาร

เครื่องมือที่ติดตั้งใช้สำหรับการส่งเอกสาร บัญชี ใบส่ง หรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการ ส่วนงานต่างๆ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีความรวดเร็ว แน่นนอนในการแจ้ง

ข่าวสารต่างๆดังนี้

- ระบบท่ออากาศ จะใช้ระบบท่ออากาศใต้ระหว่างส่วนกลางไปยังสถานีย่อย เช่นในส่วนของแคชเชียร์ของภัตตาคาร บาร์ หรือติดต่อกับส่วนปฏิบัติงานอื่น ๆ เช่น ห้องทำงาน ห้องหัวหน้า ห้องทำงานแม่บ้าน

- ระบบสายพาน เป็นการส่งโดยการเคลื่อนที่ของสายพานหรือโซ่

- ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยแท่นพิมพ์ อักษรและจอภาพ สามารถป้อนข้อมูลไปยังแหล่งเก็บข้อมูล และเรียกข้อมูลที่บันทึกเอาไว้มาใช้ได้ตลอดเวลา. การส่งข้อมูลในระบบนี้จะรวดเร็วและแน่นอนในการแจ้งข่าวสารมากกว่าระบบอื่น

4. ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบ CLOSED CIRCUIT โดยเป็นระบบโทรทัศน์วงจรปิด ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. กล้องรับภาพ TV. CAMERA
2. จอรับภาพ TV. MONITOR
3. SEQUENTIAL SWITCHER อุปกรณ์ควบคุมต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีการรักษาความปลอดภัยในระบบ CARD TOUR อีกด้วย คือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเดินตรวจตราทั่วอาคารตลอด 24 ชม. ป้องกันคนที่ไม่มีความเหมาะสมเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต

5. ระบบ KEY CARD

เป็นระบบที่นำมาใช้แทนกุญแจ โดยการใช้ในลักษณะเป็นบัตร ขนาด 2 X 3 นิ้ว ซึ่งทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์

การทำงาน เมื่อแขกเข้ามา CHECK IN พนักงานต้อนรับจะป้อนข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของแขกลงในคอมพิวเตอร์ จากนั้นคอมพิวเตอร์จะบันทึกรหัสสำหรับแขกลงบน CARD ซึ่ง CARD จะใช้เป็นกุญแจห้องสำหรับเปิดประตูในห้องพัก และยังสามารถใช้บัตรนี้แทนการจ่ายเงินเมื่อเข้าใช้บริการในส่วนอื่นๆของโรงแรม เช่น LOBBY LOUNGE , COFFEE SHOP , RESTAURANT เป็นต้น โดยการบริการยืมบัตรนี้ให้แก่พนักงานหลักจากการให้บริการ ซึ่งพนักงานจะนำบัตรไปยังแคชเชียร์แล้วทำการบันทึกข้อมูลค่าบริการต่างๆ ที่ผู้มาพักได้ใช้ระหว่างที่เข้าพัก ซึ่งเป็นบริการที่สะดวกสบายและรวดเร็วแก่แขกผู้เข้าพัก

6. ระบบแผนควบคุม (CONTROL PLAN)

เป็นระบบที่อยู่ภายในห้องพัก ซึ่ง CONTROL นี้จะเป็นตัวควบคุมระบบต่างๆ ทั้งหมดภายในห้องพัก โดยแผงควบคุมที่ใช้อาจจะวางบนโต๊ะหรือจะทำติดกับหน้าต่างได้

ส่วนประกอบของ CONTROL PLAN

1. แผงควบคุมวิทยุ ประกอบด้วย

- ปุ่มเปลี่ยนคลื่น
- ปุ่มหรี - เร่งเสียง
- ปุ่มปิด - เปิดวิทยุ

2. แผงนาฬิกาบอกเวลา ซึ่งสามารถตั้งเวลาปลุกได้

3. แผงควบคุมไฟฟ้าภายในห้องในจุดต่างๆ เช่น ENTRANCE , BEDROOM , LIVING ROOM

4. แผงควบคุมทีวี ประกอบด้วย

- ปุ่มเปิด - ปิดทีวี
- ปุ่มเปลี่ยนช่อง
- ปุ่มหรี - เร่งเสียง

5. แผงควบคุม AIR CONDITIONING ประกอบด้วย

- ปุ่มเปิด - ปิดเครื่อง AIR CONDITIONING
- ปุ่มปรับระดับความเย็น

6. แผงควบคุมการบริการ เช่น DO NOT DISTURB เมื่อกดปุ่มนี้ไฟ

สัญญาณที่ติดไว้หน้าห้องจะสว่างขึ้นเมื่อแม่บ้านเห็นก็จะเข้ามาทำความสะอาด

2.7 ข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

จิตวิทยาการใช้สี

สีทุกสีมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์มาก เพราะสามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ ทั้งร้อนแรง อบอุ่น ชุ่มชื้น เยือกเย็น กระปรี้กระเปร่า ซึ่งการออกแบบตกแต่งภายในนั้น จำเป็นต้องให้สีที่มีความสัมพันธ์ตามหน้าที่ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆ ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และบางเวลาก็กช่วยแก้ความรู้สึกที่บกพร่องต่างๆได้ เช่นการใช้สีที่ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น อบอุ่น ได้ตามต้องการ

2.7.1 จิตวิทยาในการเลือกผ้าและสี

ในการเลือกชนิดและสีของผ้ามาควรคำนึงถึงสีสัน ลวดลายว่าเหมาะสมกับบรรยากาศและสภาพแวดล้อมนั้นหรือไม่ การจัดโดยไม่พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นอาจทำให้ผลงานออกแบบนั้นผิดเป้าหมายได้ พอที่จะแยกความรู้สึกที่ได้จากการตกแต่งผ้าชนิดต่าง ดังนี้

1. ผ้าไหม จะให้ความรู้สึกมีพิธีรีตอง เป็นระเบียบให้ความสง่างามแก่สถานที่
2. ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึกหรูหรา ฟุ่มเฟือย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
3. ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง สนุกสนาน
4. ผ้าป่าน ให้ความรู้สึกโปร่งสบาย โรแมนติก
5. ผ้าลูกไม้ ให้ความรู้สึกน่ารัก โรแมนติก
6. วัสดุยางชนิดบาง ให้ความรู้สึกแข็งแรง ชิงชัง เป็นทางการ น่าเชื่อถือ
7. ม่านไม้ไผ่ ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ สบาย

นอกจากนี้เนื้อผ้ายังมีอิทธิพลให้ความรู้สึกด้วย

1. ผ้าเนื้อหยาบ ให้ความรู้สึกหนักแน่น มีความเป็นพิเศษ สำหรับใช้ในห้อง ขนาดเล็กจะรู้สึกอึดอัด ควรใช้ในห้องขนาดใหญ่

2. ผ้าเนื้อเรียบ ให้ความรู้สึกเบา ผ่อนคลาย เหมาะกับห้องขนาดเล็กๆ แคบๆ

2.7.2 จิตวิทยาการใช้สี

สีมีอิทธิพลในทางจิตวิทยาแก่มนุษย์มาก ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกอิทธิพลของสีต่ออารมณ์มีรายละเอียดคร่าว ๆ ได้ดังนี้

- สีเทา (grey) ให้ความรู้สึกเป็นทางการ บางครั้งก็ดูเย็นชา
- สีดำ (black) ให้ความรู้สึก ลึกลับ มีด ทุกข์โศก น่ากลัว มีพลัง
- สีขาว (white) ให้ความรู้สึก สะอาด บริสุทธิ์ เปิดเผย สันติภาพ
- สีแดง ให้ความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจ อบอุ่นค่อนข้างร้อนแรง บาดตา
- สีเหลือง (yellow) ให้ความรู้สึกสดชื่น มีชีวิตชีวา สนุกสนาน

เป็นสีที่มองเห็นชัดที่สุด ในงานสถาปัตยกรรมภายใน มักจะใช้ขาวมาช่วย

- สีแดง (red) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น สะดุดตามากที่สุด แสดงความก้าวร้าว กล้า ถ้าเป็นสีแดงชาติให้ความรู้สึกมั่นคงสมบูรณ์

- สีน้ำเงิน (blue) ให้ความรู้สึกสงบ ขรึม มีศักดิ์ศรี สุภาพ ถ่อมตนหนักแน่น เยือกเย็น สุขุม ลึกลับ

- สีเขียว (green) ให้ความรู้สึกเป็นกลาง พักสบายตา เป็นกันเอง น่าวางใจ ว่างใจ สดชื่น กระชุ่มกระชวย สุขุม เยือกเย็น สันติ

- สีชมพู (pink) ให้ความรู้สึกน่ารัก นุ่มนวล อ่อนโยน บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา อำนาจความเป็นผู้ดี

สีม่วง (violet) รู้สึกเยือกเย็น ขรึม สงบ เงียบ บางครั้งให้ความรู้สึกเศร้า ลึกลับในตัว บางครั้งทำให้ดูเบื่อตา

การใช้สีนอกจากจะให้ผลทางด้านความงามแล้ว จะต้องคำนึงถึงด้านจิตวิทยา

2.7.3 อิทธิพลของสีต่อการออกแบบตกแต่งภายใน

ปัจจุบันนี้ สิ่งที่มีอิทธิพลและควรคำนึงในการออกแบบตกแต่งภายใน คือ การใช้สี สีจะช่วยเพิ่มความงามให้กับส่วนต่างๆภายในอาคาร ส่วนใดที่มีความสว่างน้อยสีก็สามารถช่วยให้ส่วนนั้นสว่างขึ้นได้ แต่ในขณะเดียวกันการใช้สีที่ไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้คุณค่าของงานนั้นลดลงไป สีจึงมีอิทธิพลในการให้ความรู้สึกอย่างมาก นับตั้งแต่เครื่องใช้ เครื่องประดับ ตลอดจนถึงที่อยู่อาศัย ด้วยเหตุนี้สีจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้

การใช้สีในการตกแต่งภายในของตัวอาคาร จะต้องศึกษาค้นคว้าว่ามีความเหมาะสมเพียงใด เพื่อที่จะได้ผลงานที่ออกมาสวยงาม มีคุณค่า เหมาะสมกับอาคารและประโยชน์ใช้สอยมากที่สุด

สีที่ใช้ในการตกแต่งภายในส่วนต่างๆของโรงแรม

โถงต้อนรับ

เป็นสถานที่ที่มีคนชุกชุมมาก ดังนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อบอุ่นและเบิกบานใจ นอกจากนี้จะมีการเพิ่มลายลงไปบ้างเพื่อให้ดูงามยิ่งขึ้น

ห้องทำงาน

ใช้เป็นที่ทำงานในเวลากลางวันเป็นส่วนมาก อาจจะใช้สีที่มีเนื้อสีเข้มข้นกว่าสีสำหรับห้องนอน โดยทั่วไปเราจะรู้สึกเบื่อหน่ายในสีเข้มและสดใส ฉะนั้นสีที่ใช้จึงเป็นสีที่อ่อนพอดู และถ้าห้องนั้นทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายซ้ำซาก สีสดใสในโทนอ่อนจะให้ความรู้สึกกระปี้กระเป่าได้ง่าย

ห้องรับแขก

โดยห้องรับแขกเป็นที่สนทนาปราศรัย รับแขก สีที่ใช้ควรเป็นสีที่เหมาะสมแก่การจะทำให้จิตใจเบิกบาน ไม่ควรใช้สีที่รุนแรง หลายสี เพราะจะทำให้รู้สึกวุ่นวาย สีที่เหมาะสมสำหรับห้องรับแขก เช่น สีส้มอ่อนๆ ใช้สำหรับผนัง ใช้สีครามหรือสีม่วงอมน้ำตาลเข้มสำหรับพรม ส้มแก่สำหรับโต๊ะ ผ้าบุเก้าอี้ เป็นต้น สิ่งตกแต่งเล็กๆน้อยๆใช้สีส้มแดง เมื่อรวมกันทั้งห้องจะรู้สึกเด่นสง่า

ห้องอาหาร

เป็นห้องซึ่งใช้เฉพาะเวลารับประทานอาหาร ต้องการบรรยากาศที่สะอาด สดใส สบายตา สีที่ใช้อาจเป็นสีเหลืองอ่อน หรือสีครีม สำหรับผนังไม่ควรใช้สีมืดครึ้มเพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเศร้า ไม่ชวนรับประทานอาหาร แต่ถ้าใช้ผนังสีอ่อน สดใส จะน่ารับประทาน ตกแต่งด้วยผ้าม่านหรือถ้วยชามด้วยสีสดๆ อาจเป็นฟ้าเข้ม เหลืองส้ม หรือน้ำเงิน ก็ช่วยให้บรรยากาศคึกคักน่าสนใจ

ห้องครัว

เป็นห้องที่ต้องการความสะอาดเช่นกัน เป็นห้องที่ใช้ปรุงอาหาร ซึ่งต้องการสีที่สะอาดเข้าช่วย ถ้าใช้สีไม่เหมาะสมถึงแม้อาหารจะสะอาดก็ดูไม่น่าสะอาดได้ และควรใช้วัสดุที่ทำให้ความสะอาดง่าย

คอฟฟี่ช็อป

การใช้สีต้องคำนึงถึงสีที่สะอาดสดใส เช่นเดียวกับห้องอาหารในบ้าน ต่างกันที่วาคอฟฟี่ช็อป ต้องตกแต่งให้ดูตื่นเต้น และแปลกตาให้ดูตื่นเต้นและแปลกตากว่าห้องอาหารภายในบ้าน คอฟฟี่ช็อปเป็นส่วนที่มีคนจำนวนมากเข้ามาใช้ ดังนั้นการออกแบบจึงต้องไม่ควรจำเจ ควรมีการปรับเปลี่ยนบ้าง เพื่อเป็นการจูงใจลูกค้าให้เข้ามาอยู่เสมอ

ห้องนอน

สำหรับห้องนอนอาจเป็นสีต่างๆ กันสุดแล้วแต่นโยบายของเจ้าของ แต่โดยทั่วไปจะต้องไม่เกิดความเย็บและค่าของของสีไม่เข้มเกินไปนัก สีเอกรงค์ ควรใช้สีอย่างยิงเพราะใช้สีเดียว แต่มีค่าของสีหลายสีและเพิ่มเติมสีอ่อนแก่ของสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงบ้าง จงระวังในการใช้สีเข้มของผนัง เพดาน แต่พื้นห้องเป็นสีอ่อนจะทำให้เกิดความวิตก ควรหลีกเลี่ยงสีเช่นนี้ และไม่ควรใช้สีที่เร้าอารมณ์มากนัก เพราะจะทำให้รู้สึกว่าได้พักผ่อนอย่างเต็มที่

ห้องน้ำ

สีสำหรับห้องน้ำซึ่งเป็นห้องที่ใช้อาบน้ำและมีใ้สวม ได้ความคิดมาจากสีเงาอ่อนแก่อย่างประณีตของสีน้ำทะเล สีเขียวอ่อน ฟ้าอ่อน เป็นสีที่เหมาะสมสำหรับน้องน้ำ ควรใช้สีในวรรณะเย็น ไม่ควรใช้สีในวรรณะร้อนเพราะจะทำให้รู้สึกร้อนถึงแม้ว่าเราจะอาบน้ำอยู่ก็ตาม อาจใช้สีอ่อนในการตกแต่งได้ที่ผ้าเช็ดตัวหรือพรมเช็ดเท้าบ้างเล็กน้อย ความมีชีวิตชีวาอาจจะอยู่ที่การปูกระเบื้องและสิ่งตกแต่งเล็กๆ

2.8 การศึกษาวัสดุที่นำมาใช้ในการออกแบบบรีสอร์ต

การใช้วัสดุตกแต่งภายในบรีสอร์ตและส่วนอื่น ๆ ซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถนำมาใช้ได้ถ้าจะทำให้เกิดปัญหาจากอากาศชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุนั้นๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษาอันเป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ จากการวิเคราะห์วัสดุที่จะใช้นั้นต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศแถบชายทะเล และง่ายต่อการรักษาทำความสะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านั้น ส่วนใหญ่ที่ใช้นั้นก็จะเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและจากการประดิษฐ์ต่างๆไป

ไม้ทุกชนิดเช่นไม้สัก ทวาย ไม้ไผ่ ไม้ฉำฉา ฯลฯ หิน ก็จะมีพวกหินอ่อน หินกาบ หรือ หินทะเล กระฉก และอื่นๆ ซึ่งในความจริงในส่วนของพื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง (นอกจากห้องที่ต้องการความหรูหราสบาย และสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาด เพราะชายทะเลกรวดและทรายจะติดตัว เสื้อผ้าของผู้ที่มาพักตลอดเวลา ซึ่งการที่มาพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศก็ต้องการความสบายโดยไม่ต้องคอยระวังรักษา หรือใช้โดยไม่อดขัด ไม้สะอาด พื้นส่วนสาธารณะโดยทั่วไปควรใช้หิน กระเบื้องดินเผา หรืออื่นๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเล และรักษาง่าย ทำความสะอาดง่าย และคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหินเหมาะสำหรับผนังภายในและภายนอกและพื้น ทั้งภายในและภายนอกอาคาร เพราะสามารถทนดิน ฟ้า อากาศและยังใช้งานที่สมบุกสมบัน ตลอดจนส่วนที่มีคนพลุกพล่าน เนื่องจากหินทนทานต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย ซึ่งยังให้ความงดงาม ประทับใจ มีค่าและดูหรูหรา หินแต่ละประเภทก็จะมีคุณสมบัติที่ต่างกันไป ดังนี้

หินแกรนิต

ส่วนมากใช้ในการกรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินที่แข็งแรงที่สุด และมีความทนทาน เมื่อขัดขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน บำรุงรักษาทำความสะอาดง่าย

หินกาบ

คือหินที่ซ้อนเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสี คือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้มแดง ม่วง(ราคาแพงมากที่สุด) หายากแต่ดูไม่เป็นธรรมชาติ นิยมนำมาปูพื้น ผนัง

หินอ่อน

การนำมาใช้จะใช้กับผนังภายในเป็นส่วนมาก มีสีให้เลือกหลากหลาย เป็นหินที่สามารถทนสกปรก ทนสารเคมีบางชนิดได้ หินอ่อนช่วยเสริมสร้างคุณค่าการตกแต่ง

ได้เป็นอย่างดี ให้ความรู้สึกโอ้อ่า สวยงามตามธรรมชาติ สีที่นิยมได้แก่ สีเทา สีขาว สีดำ สีชมพูและสีส้มเหลือง

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น กระเบื้องและเซรามิค สามารถใช้กรุผนังและพื้น ราคาถูกกว่าหิน ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ การสึกกร่อน บำรุงรักษาง่ายตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

อิฐ

อิฐสามารถนำมาใช้โดยสีธรรมชาติของมัน มีสีแดง สีเหลือง สีเทา ขาว มีราคาถูกกว่าหิน คงทนและง่ายต่อการรักษา

กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนัง ได้ทุก ๆ ห้องตามที่ต้องการและเหมาะสมสำหรับสภาพดินฟ้าอากาศ มีหลายขนาดหลายแบบและมีสีมากมายให้เลือก แบ่งเป็น 2 ชนิด

- กระเบื้องที่ผลิตในประเทศ มีทั้งคุณภาพและคงทนสวยงาม

ใกล้เคียงกับของต่างประเทศ

- กระเบื้องที่ผลิตจากต่างประเทศ ผลิตด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงทำให้มีคุณภาพมาก กระเบื้องที่ดีที่สุดคือกระเบื้องจากประเทศญี่ปุ่น และกระเบื้องที่สวยงามที่สุดมาจากอิตาลี

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการออกแบบตกแต่งภายใน เป็นวัสดุที่หาง่ายราคาไม่แพง มีความคงทนถาวร และให้คุณค่าทางความสวยงามตามธรรมชาติได้ดียิ่ง ที่ต้องการความเป็นธรรมชาติและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม้มีหลายชนิด ทั้งไม้ที่มีในประเทศและจากต่างประเทศ เช่น

ไม้สัก

เป็นไม้เนื้อปานกลาง ใช้กับงานประณีตได้ดี รวมทั้งมีสีและลวดลายสวยงามเหมาะแก่การนำมาทำเครื่องเรือน การนำมาขัดให้เรียบหรืออาจจะย้อมสีให้เข้มก็จะทำให้สวยงามขึ้นอีกแบบ

ไม้อัดสัก

คือไม้สักที่แปรรูปเป็นแผ่น อัดทับ ไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มีความแข็งแรง

ไม่บิดงอหรือหักใช้กรูเครื่องเรือนที่ทำโครงไม้สัก จะดูเลยากกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก

ไม้อัดยาง

เป็นไม้ชนิดเดียวกับไม้อัดสัก มีความแข็งแรงทนทานพอ ๆ กัน แต่เนื้อไม้และลวดลายจะน้อยกว่า นิยมนำมาพ่นสีหรือกรูวัสดุอื่นกับผิวหน้าอีกที ราคาถูก

ไม้อัดยมหิน

เป็นไม้ที่มีลักษณะคล้ายกับไม้อัดสัก แต่ว่า ลวดลายจะไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนกับไม้อัดสัก ผลิตน้อย ราคาไม่แน่นอน

ไม้ไผ่ วัสดุพื้นบ้าน

ไม้ไผ่ วัสดุพื้นบ้าน เป็นไม้ที่หาได้ง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทย เป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงจนเกินไป แต่มีความแน่นอน คือ ไม่ว่าจะแปรรูปแบบไปอย่างไร ก็ยังมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นได้อยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่ และไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติในตัวของมันเองได้เลยถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนำมาใช้แล้วก็ตาม ไผ่จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วอดนึกถึงธรรมชาติและความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้น ในสภาพว่าเหมือนนั่งอยู่ในบรรยากาศนั้นไม่ได้

ไม้ไผ่ ที่จะนำมาตกแต่งนั้น จะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่าง ตั้งแต่การแช่น้ำในน้ำยา ต้ม ย่าง และอบ ก่อนที่จะนำมาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างออกไป ไม้ไผ่นี้เหมาะสม เป็นอย่างมากสำหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัย หรือนำมาประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์ โคมไฟกั้นผนังแต่งเพดานและอื่น ๆ นับเป็นการเหมาะสมอย่างมากที่จะใช้กับสถานที่ เป็นชายทะเล เพราะปลอดภัยจากปัญหาจากไอน้ำเค็มที่จะทำให้เกิดสนิมเร็วขึ้นกว่าปกติ แต่ที่สำคัญในยุคเศรษฐกิจเท่าที่จำเป็นในปัจจุบัน จะเป็นวัสดุที่มีราคาถูกกว่าวัสดุอื่น ๆ และจากการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ มาแล้ว ทำให้ไม้ไผ่ที่นำมาใช้จะมีความคงทนถาวร และปลอดภัยจากมอดกัดเจาะ

การใช้ไม้ไผ่ปูพื้น

ปัจจุบันมีป่าแก่ไม้ไผ่ซึ่งมีความคงทนและมีพื้นผิวที่สวยงาม นำมาปูพื้นเฉพาะช่วงหรือปูตลอดแนว ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติดีกว่าไม้ปาเก้หรือพรม

การใช้ไม้ไผ่ทำม่านบังตา

เพราะลักษณะเป็นปล้องกลมเมื่อมาจับสานกันเป็นผืนก็ทำให้อุสวยงาม การสานตัวกันทำให้เป็นแผงขึ้นนี้ ทำให้เกิดลวดลายขึ้น เราสามารถออกแบบลวดลายของม่านบังตาไม้ไผ่นี้ได้หลายแบบ อาจจะเป็นตารางหรือเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หรือลายแบบอื่นๆ ได้อีกมาก

หรือจนกระทั่งเป็นลายอิสระไม่มีรูปทรงแน่นอน

4. วัสดุประเภทหวาย

วัสดุประเภทหวาย เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งโรงแรมประเภทตากอากาศ โดยตกแต่งส่วนที่ต้องการจะพักผ่อนทั่วไป เพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้บรรยากาศพื้นถิ่น รวมทั้งราคาถูกและน้ำหนักเบา

ข้อเสียของหวาย

1. ไม่ทนต่อการกัดกินของสัตว์เล็กๆ เช่น มอด หรือ เชื้อรา แต่ก็สามารถป้องกันได้โดยการทาน้ำยารักษาเนื้อไม้

2. ไม่แข็งแรงทนทานเหมือนไม้ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นหวายเส้นเล็กๆ อาจจะทำให้ขาดได้ง่าย มีชอกและมูมมากทำให้เกิดความสกปรกง่าย

3. ไม่ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มีอายุการใช้งานที่สั้นถ้าดูแลรักษาไม่ดี

4. ติดไฟง่าย

5. วัสดุประเภทแร่ธาตุต่างๆ

5. วัสดุโลหะ

สแตนเลส

เป็นโลหะที่ดีพิเศษกว่าเหล็กธรรมดาทั่วไป คือ ไม่เป็นสนิม แข็งแกร่งแต่มีราคาสูงกว่าเหล็ก มีทั้งชนิดแผ่นและท่อกลม มีผิวที่มันวาว เบากว่าเหล็ก

ทองเหลือง

เป็นโลหะที่มีความแข็งแรง ผิวสีเหลือง ราคาแพง บำรุงรักษายาก แต่ว่าคุณสมบัติของทองเหลืองสามารถดัดโค้ง งอ หรือหล่อเป็นรูปต่างๆได้

กระจก

ปัจจุบันกระจกเป็นวัสดุที่สำคัญมากในการออกแบบตกแต่งภายใน เพราะมีความสวยงามและสามารถใช้กับวัสดุอื่นได้ด้วย มีความโปร่งแสง หูหยาและมีคุณค่า กระจกสามารถทนไฟ กันลม กันฝนได้ ปลอดภัยจากเชื้อราและสามารถป้องกันเสียงรบกวนโดยไม่ปิดบังทัศนียภาพนอกได้ กระจกมีหลายรูปแบบทั้งสีสันทันและคุณสมบัติ เช่น กระจกดูดความร้อน กระจก 2 ชั้น ช่วยกระจายแสงและกรองความร้อน กระจกบานเกล็ดเปิดรับลมได้

พรม

ปัจจุบันนี้พรมที่ใช้กันอยู่ มี 5 ประเภท คือ

1. พรมมาตรฐานทั่วไป เป็นพรมทอจากไหมจริงๆ แบ่งเป็น

- พรหมชนิดขนสัตว์แท้

- พรหมใยสังเคราะห์

2. พรหมมาตรฐานแยกชั้น

เป็นพรหมลักษณะเดียวกันกับแบบแรกแต่มีขนาดย่อย และขายเป็นชั้นใช้วางบนพื้นโดยไม่ต้องติดยึด

3. พรหมกันน้ำ

เป็นพรหมที่ทำจากใยสังเคราะห์พิเศษ กันน้ำได้ดีกว่า 2 แบบแรก แต่ความสวยงามนั้นด้อยกว่า บางครั้งเรียกว่าพรหมอัด

4. พรหมที่ใช้วัสดุดิบพิเศษ

เป็นพรหมที่ผลิตจากวัตถุดิบท้องถิ่นเช่น ปอ มีความทนทาน สวยงาม ราคาถูก ไม่มีชนิดที่ใช้ปูเต็มห้อง เหมาะสำหรับการนำมาประดับที่ผนัง

5. พรหมชนิดอื่นๆ เช่น พรหมน้ำมัน

ข้อสังเกต พรหมเป็นวัสดุที่มีผิวอ่อนนุ่ม มีลวดลายให้เลือกมากมาย แต่จะต้องดูแลรักษาอย่างดี เหมาะสำหรับการนำไปใช้ในห้องที่มีการปรับอากาศ

ผ้าม่าน

เป็นวัสดุที่สำคัญในการตกแต่งภายใน มีความจำเป็นต่อประตู หน้าต่าง และกระจก ผ้าม่านทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น

- ผ้าไหมให้ความรู้สึกมีคุณค่า ให้ความรู้สึกเป็นทางการ สง่างาม เป็นระเบียบ

- ผ้ากำมะหยี่ให้ความรู้สึก หูหรร่า ภูมิฐาน พุ่มเฟิย นุ่มนวล มีราคา

- ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง สดุดสนาน

- ผ้าป่านให้ความรู้สึกเบา โปร่งสบาย

- ผ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกนุ่มนวล โรแมนติก

- ม่านไม้ใผ่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ

ประโยชน์ของผ้าม่านคือ ช่วยกรองแสง ควบคุมแสงสว่างตามความต้องการ ช่วยลดความร้อนจากแสงแดด ทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ช่วยกันฝุ่น ลม ป้องกันเสียง สร้างบรรยากาศในการตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

2.9 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

เหตุผลในการเลือกโครงการเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบภายในโรงแรม เพื่อนำมาสรุปหาแนวทางในการออกแบบ โดยเลือกเอาโครงการเปรียบเทียบบ้างนี้

2.9.1 วัตถุประสงค์การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

1. เพื่อศึกษารูปแบบโรงแรม ลักษณะการให้บริการใกล้เคียงกันโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT ในด้านการบริหารงานและการบริการ
2. เพื่อศึกษาลักษณะที่มาของงานออกแบบภายในโรงแรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ
3. เพื่อศึกษาการเลือกใช้วัสดุในการออกแบบตกแต่ง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางในการออกแบบตกแต่งโครงการที่กำลังศึกษา

2.9.2 โรงแรมที่ทำการศึกษามีดังนี้

1. โรงแรมสวีสวี วิลเลจ ภูเก็ต (SAWASDEE VILLAGE)
 2. เซ็นทรัล กระบี่ วิลเลจ ภูเก็ต (CENTRAL KARON VILLAGE PHUKET)
 3. เดอะคลิฟ อ่าวนางรี รีสอร์ท (THE CLIFF AO NANG RESORT)
1. โรงแรมสวีสวี วิลเลจ ภูเก็ต (SAWASDEE VILLAGE)

ที่ตั้ง

65 ถ.เทศบาล ๓ ต.กะตะ อ.เมือง จ.ภูเก็ต

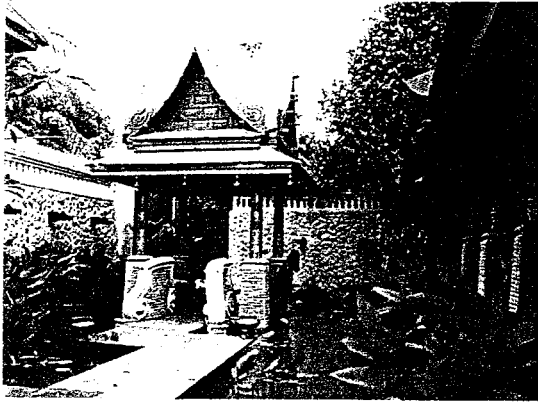
ประเภทโครงการ

รีสอร์ทตากอากาศ

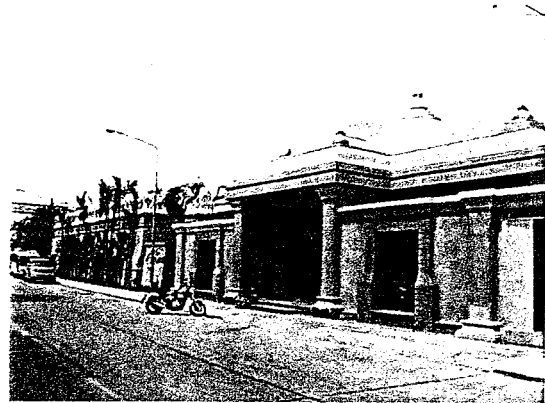
ลักษณะโครงการ

โครงการตั้งอยู่บนถนนเทศบาลสามสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เนื่องจากตั้งอยู่ริมถนนทางเข้าโครงการมี 2 ทางซึ่งเป็นทางที่ทำขึ้นมาใหม่จะเข้าทางห้องอาหารและทางเข้าเก่าจะเข้าที่สามารถเดินทะลุไปถึงสระว่ายน้ำได้ รูปแบบของอาคารจะมีความโดดเด่นด้านงานสถาปัตยกรรม ด้านหน้าของโครงการจะเป็นส่วนที่สร้างขึ้นใหม่ คือ ส่วนสปาและร้านอาหารเป็นงานสไตล์ยูรยา - โมริออคโค สำหรับบริเวณอื่นของโครงการจะเป็นงานสไตล์ไทยทักซิณภายในโครงการจะเน้นการใช้สายน้ ้นต้นไม้เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่เย็นสบายดูเป็นธรรมชาติให้เหมาะแก่การพักผ่อนของแขกที่เข้ามาพัก กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาพักจะมีทั้งแถบสแกนดิเนเวีย ยุโรป สวีเดน เยอรมันรองลงมาก็เป็นแถบเอเชีย

ส่วนประกอบโครงการ

ภาพที่ 2.15 ทางเดินก่อนเข้าสู่ห้องพักมี
ซุ้มซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมแบบไทย เป็นจุด
นำสายตา. ให้ความร่มรื่นด้วยบ่อน้ำและ
พันธุ์ไม้นานาชนิด

ภาพที่ 2.16 บรรยากาศบริเวณด้านหน้า
รีสอร์ท โดดเด่นด้วยสถาปัตยกรรมแบบ
ไทย โดยการก่อผนังขึ้นไปเหมือนกำแพง
เมืองตั้งตระหง่านอยู่บนถนนเทศบาลวิญ

ตารางที่ 2.14 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY โรงแรม สวิสดี วิลเลจ ภูเก็ต

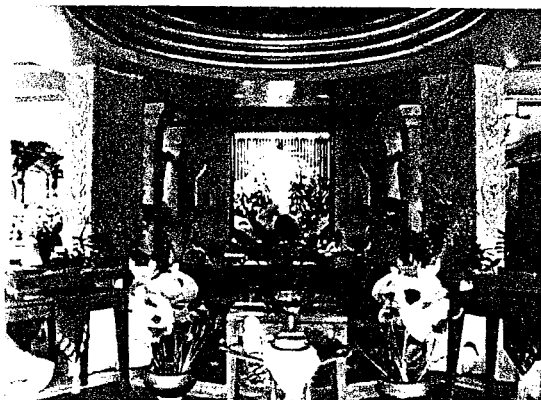
ส่วนศึกษา	LOBBY
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารมีรูปทรงที่เป็นสไตล์ไทยร่วมสมัย หลังคาของ อาคารเป็นแบบเจดีย์คว่ำ ตัวอาคารเปิดโล่ง ฝ้า เพดานสูง
2. การศึกษาลักษณะการจัดวาง ผัง	LOBBY ต่อเนื่องจากทางเข้าหลัก เมื่อเข้ามาจะพบกับ เคาน์เตอร์ FRONT DESK มีส่วนพักคอยอยู่ด้านข้าง เป็นชุดเก้าอี้ 4 ที่นั่ง 2 ชุดจัดวางเฟอร์นิเจอร์แบบชิดผนัง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งในลักษณะไทยร่วมสมัย หิบบอลวดลายไทย มาใช้ทั้งในส่วนของผนัง ,เสาหรือของตกแต่ง
3.1 การใช้สี	- ผนังสีส้ม - ผนังสีน้ำตาล - ฝ้าเพดานสีส้ม
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT

ตารางที่ 2.14 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY โรงแรม สวิสดีวิลเลจ ภูเก็ต (ต่อ)

ส่วนศึกษา	LOBBY
3.3 วัสดุ	- พื้นไม้ - ฉนวนปูนขาวผสมสีขัดมันผสมทองคำเปลว , อีฐูโซว์แนว , ไม้ - เพดานปูนขาวผสมสีขัดมัน , ทองคำเปลว
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- โต๊ะกลางสี่เหลี่ยมไม้สัก - เก้าอี้ไม้สักบุผ้าสีครีม

ตารางที่ 2.15 แสดงข้อดี - ข้อเสนอแนะ

ข้อดี	ข้อเสนอแนะ
- บรรยากาศภายใน Lobby ตกแต่งแบบ Open Air ทำฝ้าเพดานสูงเพื่อช่วยระบายความร้อน	- ช่องที่นำมาใช้ในการตกแต่งเยอะจนเกินไป ทำให้ Hi - Light ของส่วนนี้ ซึ่งเป็นบ่อน้ำพุ ถูกลดความสำคัญลง

ภาพที่ 2.17 ทางเข้าส่วน Lobby มีบ่อน้ำ และเพดานแบบเจตีย์คว่ำเป็นศูนย์กลางของอาคาร ตามคติความเชื่อของชาวอินเดีย

ภาพที่ 2.18 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า ถัดออกไปจากทางเข้าหลัก เจาะช่องที่ผนังเพื่อให้ดูมีมิติทั้งยังวางของประดับได้

ตารางที่ 2.16 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบร้านอาหาร โรงแรม สวัสดิ์ วิลเลจ ภูเก็ต

ส่วนศึกษา	ภาคอาคาร
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	เป็นอาคารเดียวกับส่วน Lobby ตัวอาคารเปิดโล่ง ฝ้าเพดานสูงและพื้นที่ทานอาหารแบบ Out door ที่อยู่ถัดออกมา
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จากทางเข้ามามีโต๊ะทานอาหารแบบ 4 ที่นั่ง อยู่ในตัวอาคารหลัก และบริเวณทานอาหารแบบ Out door โดยมีชุดรับประทานอาหารแบบ 4 ที่นั่ง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งสไตล์ไทยร่วมสมัย นำลวดลายไทยมาดัดแปลงใช้เป็นลวดลายทำผนัง เสา
3.1 การใช้สี	- ผนังสีน้ำตาล - ผนังสีน้ำตาล , สีส้ม , สีทอง - เพดานสีส้ม , สีทอง
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT - แสงจากโคมไฟ
3.3 วัสดุ	- ผนังไม้ - ผนังปูนขาวผสมสีขัดมันผสมทองคำเปลว , ผนังไม้ , เสาอิฐโชว์แนว - เพดานปูนขาวผสมสีขัดมันผสมทองคำเปลว, โชว์โครงสร้างไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- โต๊ะรับประทานอาหารสี่เหลี่ยมไม้สัก - เก้าอี้หวายถักโครงสร้างไม้สัก

ตารางที่ 2.17 แสดงข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อแนะนำ
- ตัวอาคารมีการเปิด Space ระหว่างภายใน – ภายนอก ทำให้ได้รับความร่มรื่นของธรรมชาติที่จัดไว้	- ทางสัญจรภายในคับแคบ ไม่สามารถเดินได้อย่างสะดวก

ภาพที่ 2.19 พื้นที่ทานอาหารแบบ Out Door ชุดรับประทานแบบสีที่นั่ง นาลวดลายไทยมาตกแต่งทั้งผนังและเสา หลังคาใช้วัสดุโครงสร้างไม้

ภาพที่ 2.20 พื้นที่ทานอาหารในตัวอาคาร โถงต้อนรับ ชุดรับประทานแบบสีที่นั่ง ลักษณะอาคาร Open Air

ตารางที่ 2.18 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบศาลานวด โรงแรม สวิสดี วิลเลจ ภูเก็ต

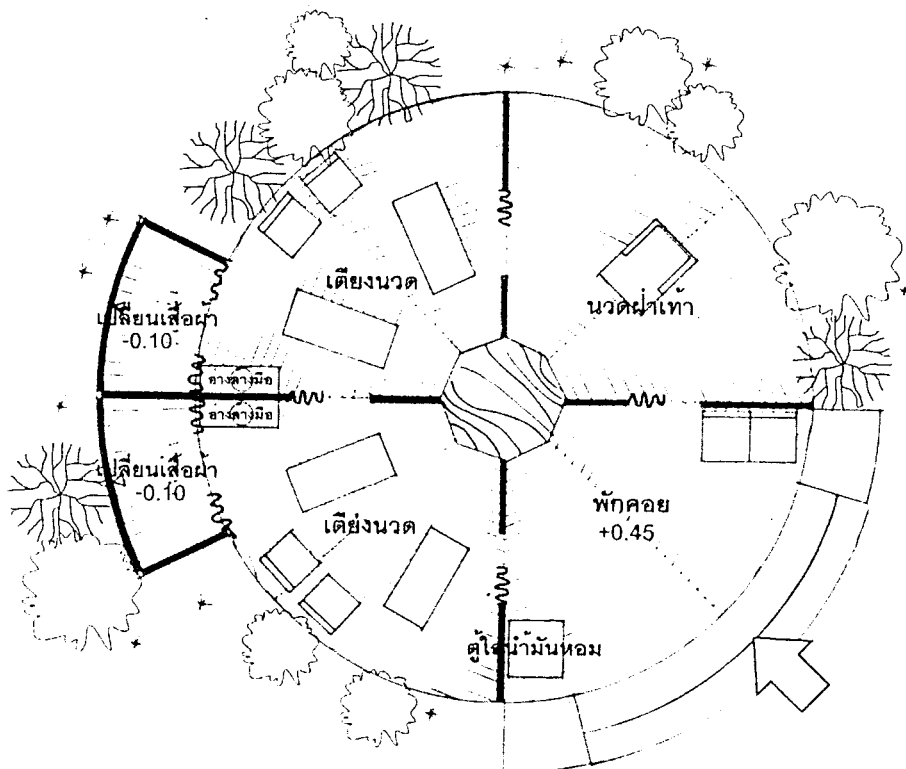
ส่วนศึกษา	ศาลานวดไทย
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ลักษณะอาคารชั้นเดียว Open Air วัสดุโครงสร้างหลังคา
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จากทางเข้าเป็นส่วนพักคอย 2 ที่นั่งและตู้โชว์เครื่องหอม วางผังกลมโดยเตียงขนาด 4 เตียงวางตามผังกลม และมีเก้าอี้สำหรับนวดฝ่าเท้า 1 ตัวด้านหลังเป็นส่วนเปลี่ยนเสื้อผ้า
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งแบบไทยทางภาคใต้ นำลักษณะของทรงนกเขา ชวามาใช้และประดับด้วยผ้าให้ความสวยงามและแบ่งพื้นที่เพื่อความเป็นส่วนตัว
3.1 การใช้สี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นสีน้ำตาล - ผนังสีน้ำตาล - ผ้าเพดานสีน้ำตาล - ผ้าม่านสีครีม , เบาะนวดหุ้มผ้าแต่งลายสีดำ - เสาสีน้ำตาล , สีทอง
3.2 แสงสว่าง	<ul style="list-style-type: none"> - แสงธรรมชาติ - แสงตะเกียง

ตารางที่ 2.18 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบศาลานวดไทยโรงแรมสวัสดีวิลเลจ ภูเก็ต(ต่อ)

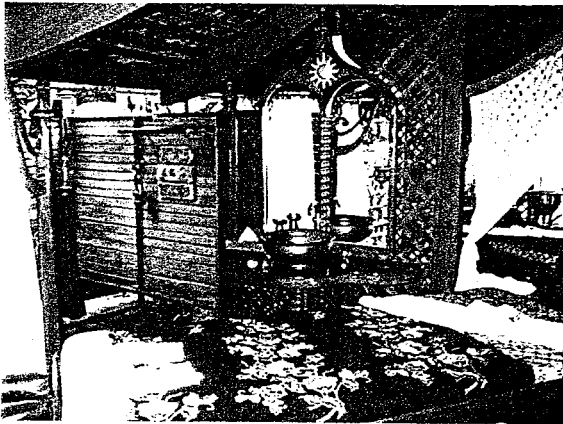
ส่วนศึกษา	ศาลานวด
3.3 วัสดุ	- พื้นไม้ - ผนังไม้ - เพดานโชว์โครงสร้างไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- เติียงนวดโครงสร้างไม้ , เบาะนวดหุ้มผ้า - เก้าอี้พักผ่อนไม้สัก

ตารางที่ 2.19 แสดงข้อดี - ข้อเสีย

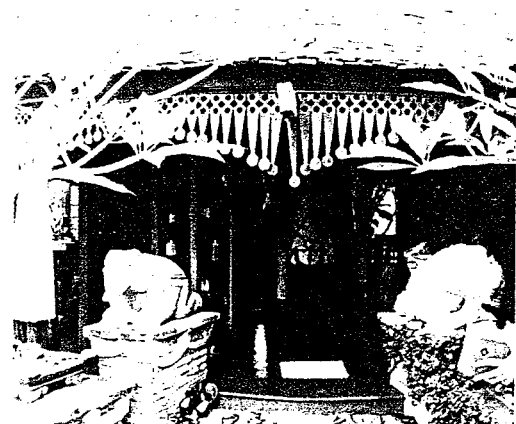
ข้อดี	ข้อเสอแนะ
- การจัดวางผังใช้พื้นที่ได้คุ้มค่า - การต่อเชื่อม SPACE ภายนอกและภายใน ทำให้รู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ	- ทางสัญจรแคบไม่สะดวกในการใช้งาน

ภาพที่ 2.21 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ส่วนศาลานวดไทย

ภาพที่ 2.22 ส่วนนวดเป็นเตียงเดี่ยวที่เหมาะสมกับการนวดน้ำมัน ในบรรยากาศที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติสามารถมองเห็นสวนภายนอก

ภาพที่ 2.23 ทางเข้าศาลานวดนารูปปั้นช่างหมอบมาตกแต่งเพื่อเป็นการเชื้อเชิญ

ตารางที่ 2.20 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบสปา โรงแรม สวัสดิ์ วิลเลจ ภูเก็ต

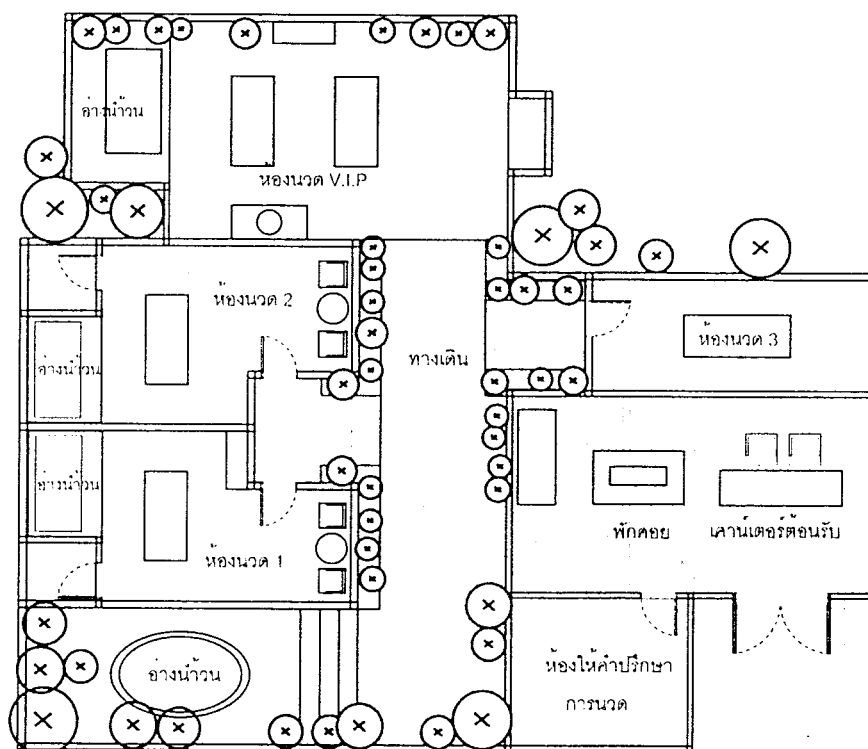
ส่วนศึกษา	สปา
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารชั้นเดียว ฝ้าเพดานสูงตัวอาคารเป็นแบบ Open Air โครงสร้างก่ออิฐฉาบปูน
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เมื่อเข้าสู่ภายในจะพบกับสวนเคาน์เตอร์ต้อนรับถัดไปเป็นเก้าอี้พักผ่อนและมีห้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการนวด พื้นที่ส่วนถัดไปเป็นทางเดินไม้เชื่อมไปยังห้องนวดซึ่งอยู่สองข้าง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งเป็นสไตล์ร่วมสมัย นำคติความเชื่อแบบอินเดียเข้ามาใช้ร่วมด้วยกับความเป็นไทย
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาล , สีส้ม - ผืนสีส้ม , สีเทา - เพดานสีส้ม , สีทอง
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติจากภายนอก - แสงประดิษฐ์จากไฟ DOWN LIGHT - แสงจากโคมไฟ

ตารางที่ 2.20 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบสปา โรงแรมสวีต วิลเลจ ภูเก็ต(ต่อ)

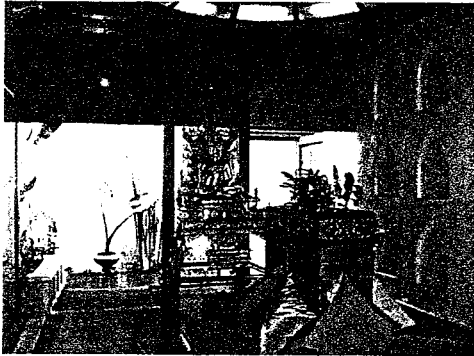
ส่วนศึกษา	สปา
3.3 วัสดุ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้ , พื้นปูนขาวผสมสีขัดมัน - ผนังปูนขาวผสมสีขัดมัน , หินทราย , หิน - เพดานปูนขาวผสมสีขัดมัน, ทองคำเปลว , ไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	<ul style="list-style-type: none"> - เติยงνωดโครงไม้ , เบาะนวมหุ้มผ้า - ที่นั่งพักคอยโครงไม้ , เบาะหุ้มผ้าสีแดง - เก้าอี้ห้องนวดหวายถักโครงสร้างไม้สัก

ตารางที่ 2.21 แสดงข้อดี - ข้อเสีย

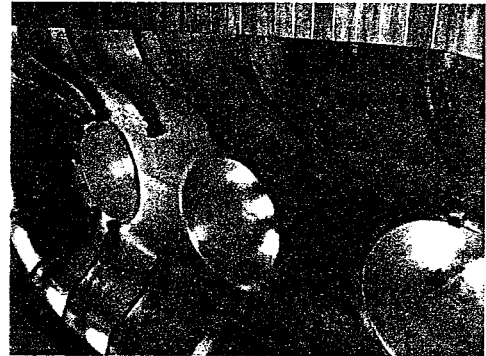
ข้อดี	ข้อเสอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดวางผังมีความเป็นสัดส่วน สามารถเข้าใช้บริการได้อย่างสะดวก - มีการนำธรรมชาติเข้ามาอยู่ภายใน ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย 	<ul style="list-style-type: none"> - การตกแต่งบางส่วนนำแนวความคิดของความตายมาใช้ทั้งแทนวงโลงศพและโกฐไส้ กระตุกให้เกิดความรู้สึกน่ากลัว

ภาพที่ 2.24 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ส่วนสปา

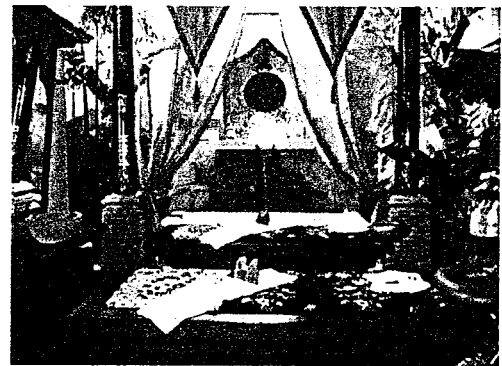
ภาพที่ 2.25 ส่วนพักคอยถัดจากทางเข้า วางแท่นบูชาพระพุทธรูปมองเห็นทางเดินไม่นำไปสู่ห้องนวดและส่วนของอ่างน้ำวน

ภาพที่ 2.26 เพดานส่วนโถงต้อนรับ นำแนวความคิดในการออกแบบมาจากเจดีย์ทรงคว่ำของอินเดีย ที่เชื่อกันว่าจะได้รับพลังจากเบื้องบน

ภาพที่ 2.27 ภายในห้องนวดซึ่งใช้น้ำในการบำบัด โดยที่ท่อด้านบนจะฉีดน้ำสลับร้อน - เย็นอย่างละ 5 วินาทีลงบนร่างกาย น้ำมันที่ใช้นวดเป็นของอินเดีย

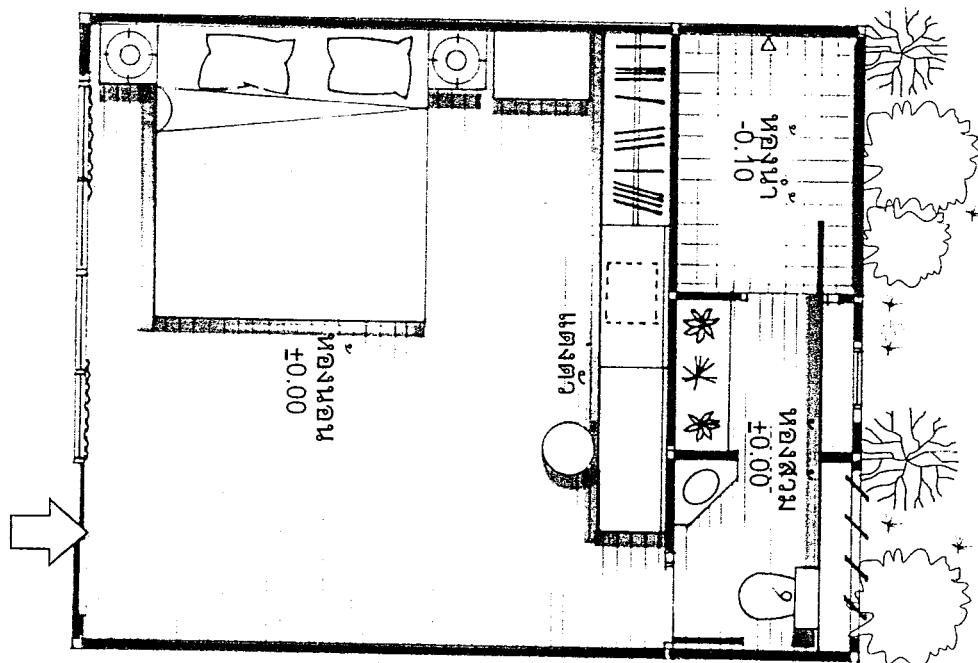
ภาพที่ 2.28 ภายในห้องนวดน้ำมันมีเตียงเดียว 2 เตียงที่เหมาะสมกับการนวด การตกแต่งเน้นการตกแต่งแบบไทยร่วมสมัย นำธรรมชาติเข้าสู่ภายในเพื่อความรู้สึกผ่อนคลาย

ตารางที่ 2.22 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก Pool Villa โรงแรมสวีสวี วิลเลจภูเก็ต

ส่วนศึกษา	Guest Room
1. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ห้องพักแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนคือห้องนอนและห้องน้ำ ห้องนอนอยู่ด้านหน้าติดกับทางเข้าถัดมาเป็นโต๊ะเครื่อง แป้ง ตู้เสื้อผ้าและตู้เย็นสำหรับห้องน้ำจะเป็นห้องส้วม ด้านหน้าและห้องน้ำอยู่ด้านหลังถัดไป
2. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งเป็นสไตล์ร่วมสมัย ใช้ผ้ามาร่วมประดับตกแต่ง
2.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาล - ผ้าม่านสีขาว - เพดานสีขาว , น้ำตาล - เฟอร์นิเจอร์สีขาว , น้ำตาล , สีครีม , สีดำ
2.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงจากไฟดาวนไลท์ , โคมไฟ
2.3 วัสดุ	- พื้นไม้ , กระเบื้อง - ผ้าม่านบุนเรียบทาสีขาว - ผ้าเพดานยิปซัมบอร์ด , โคร่งไม้
2.4 เฟอร์นิเจอร์	- เก้าอี้หวาย - โต๊ะไม้ - ตู้เสื้อผ้าหวายถักโคร่งไม้

ตารางที่ 2.23 แสดงข้อดี - ข้อเสีย

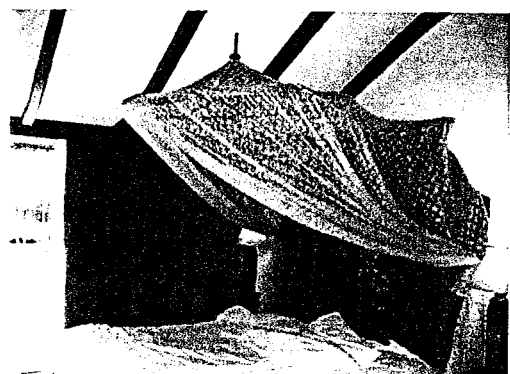
ข้อดี	ข้อเสียนั้น
- ให้โถนสีอบอุ่นเหมาะแก่การพักผ่อน	- ส่วนทางเข้าด้านหน้าเตียงนอน มีพื้นที่ว่าง สามารถจะนำตู้เสื้อผ้าหรือโต๊ะเครื่องแป้งมาวาง ได้ เป็นการเพิ่มพื้นที่ส่วนหัวเตียงได้

ภาพที่ 2.29 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก

ภาพที่ 2.30 ห้องนอนที่ใช้สีโทนอบอุ่น เพื่อให้เหมาะแก่การพักผ่อน ด้านหลัง จะเห็นส่วนแต่งตัวและห้องน้ำ ห้องน้ามี่ ช่องเปิดเพื่อให้ได้รับแสงธรรมชาติ

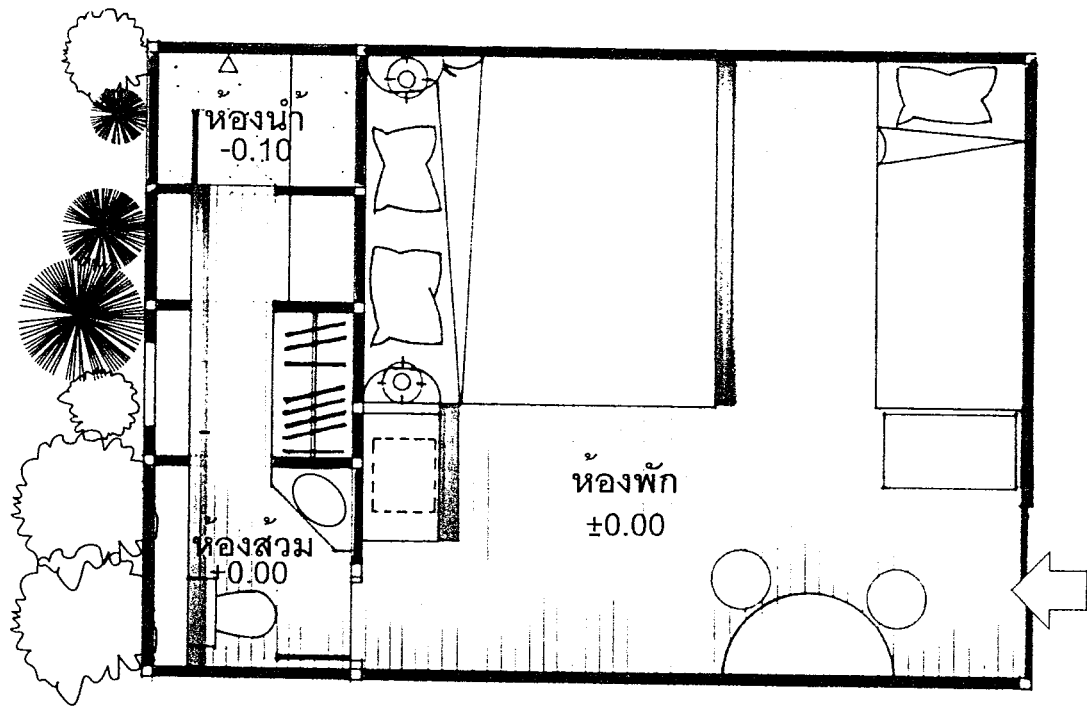
ภาพที่ 2.31 ห้องนอนนำผ้าไปรงบางใช้ประดับตกแต่งส่วนเตียงนอน เพื่อเสริมบรรยากาศให้อ่อนนุ่ม และได้สัมผัสที่นุ่มนวล

ตารางที่ 2.24 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบห้องพัก TRIPER โรงแรมสวัสดิ์ วิลเลจภูเก็ต

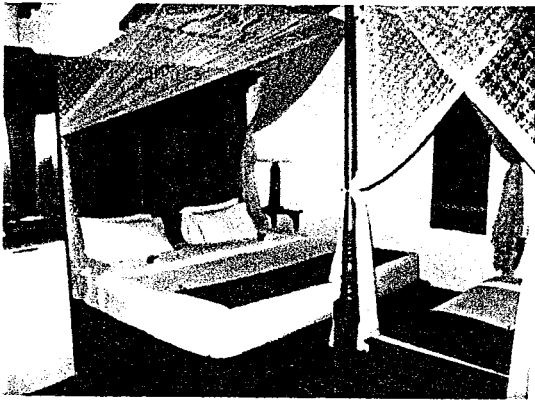
ส่วนศึกษา	Guest Room
1. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ภายในห้องพักแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ห้องนอนและห้องน้ำ จากทางเข้ามาเป็นชุดรับแขก ถัดไปเป็นเตียงนอน มีเตียงคู่และเตียงเดี่ยวด้านหลังของห้องวางตู้เย็นและห้องน้ำด้านหลัง
2. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งเป็นสไตล์ร่วมสมัย ใช้ผ้ามาช่วยประดับตกแต่ง
2.1 การใช้สี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นสีน้ำตาล - ผ้าม่านสีขาว - เพดานสีขาว , น้ำตาล - เฟอร์นิเจอร์สีขาว , น้ำตาล , สีครีม , สีดำ
2.2 แสงสว่าง	<ul style="list-style-type: none"> - แสงไฟดาวน์ไลท์ - โคมไฟ
2.3 วัสดุ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้ , กระเบื้อง - ผ้าม่านปูนเรียบทาสีขาว - ผ้าเพดานยิปซัมบอร์ด , โครงไม้
2.4 เฟอร์นิเจอร์	<ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้หวาย - โต๊ะไม้ - ตู้เสื้อผ้าหวายถักโครงไม้

ตารางที่ 2.25 แสดงข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนั้น
- ให้โทนสีอบอุ่นเหมาะแก่การพักผ่อน	<ul style="list-style-type: none"> - ผ้าที่นำมาใช้ในการตกแต่งมีเยอะจนเกินไป ทำให้ไม่น่าสนใจ - ทางสัญจรภายในห้องมีความคับแคบ ไม่เกิดความสะดวก

ภาพที่ 2.32 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องพัก

ภาพที่ 2.33 ห้องนอนนำผ้ามาใช้ในการตกแต่งทั้งที่ส่วนของเตียงนอนและผนังห้อง ทำให้ดูเยอะจนเกินไป

ภาพที่ 2.34 ห้องน้ำเน้นการใช้สีขาวยให้ดูสะอาดตา และใช้วัสดุไม้ในการตกแต่งในพื้นที่ส่วนแห้ง

2. เซ็นทรัล กระรน วิลเลจ ภูเก็ต (CENTRAL KARON VILLAGE PHUKET)

ที่ตั้ง

8/21 ม.1 ต.กระรน อ.เมือง จ.ภูเก็ต

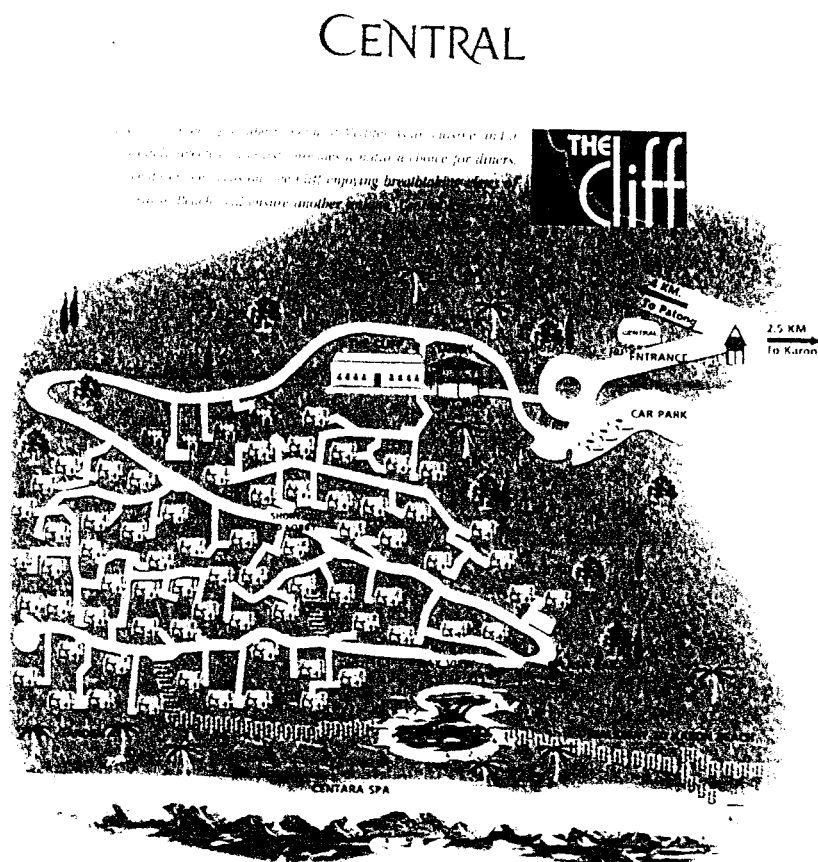
ประเภทโครงการ

รีสอร์ทตากอากาศ

ลักษณะโครงการ

โครงการตั้งอยู่บนเขากระรนซึ่งเป็นเขาเตี้ยๆ ตัวอาคารไล่ระดับไปตามไหล่เขาจนไปถึงซิดนินด้านล่างที่เกิดตามธรรมชาติ ทัศนียภาพจากด้านบนสามารถมองเห็นทะเลได้อย่างชัดเจน ทางเข้าโครงการจะอยู่บนเขา มีทางที่สามารถเดินไปยังชายหาดได้ แนวความคิดหลักของการออกแบบคำนึงถึงความกลมกลืนและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของธรรมชาติโดยรอบ โดยให้สิ่งต่างๆ ที่อยู่โดยรอบทั้งพรรณไม้เขตร้อน, ทะเลสีครามเข้ามารวมด้วยกันเพื่อสร้างอารมณ์และความรู้สึก โครงการตั้งอยู่บนพื้นที่ 17 ไร่ ห้องพักเป็น วิลล่า 72 ห้อง กลุ่มลูกค้าโดยมากเป็นชาวไทย ออสเตรเลียและเยอรมัน

ส่วนประกอบโครงการ

ภาพที่ 2.35 แสดงผังบริเวณโรงแรมเซ็นทรัลกระรน วิลเลจ

ภาพที่ 2.36 การจัดวางผังอาคารที่วางอาคาร
ห้องพัก ลดหลั่นกันไปตามเขาจากด้านบนลงสู่
หาดด้านล่าง

ภาพที่ 2.37 อาคารโถงต้อนรับเป็นอาคาร
แรกที่จะเข้าถึงของโครงการ เนื่องจาก
โครงการอยู่บนเขาจึงต้องมีทางรถเพื่อรับ – ส่ง
แขกไปส่งยังห้องพักและสำหรับรถรับ – ส่งของ

ตารางที่ 2.26 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วน LOBBY

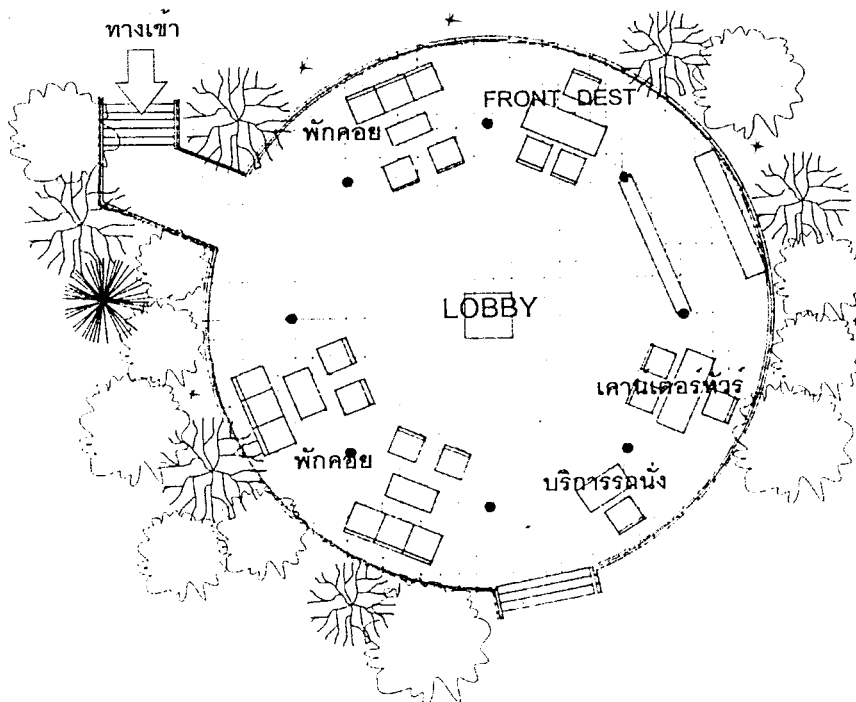
ส่วนศึกษา	LOBBY
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	LOBBY เป็นอาคารเดี่ยว ผังเป็นวงกลมตัวอาคาร โปร่ง ฝ้าเพดานเปิดโล่ง เพื่อรับแสงธรรมชาติและรับ ลมจึงไม่มีเครื่องปรับอากาศ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	วางเฟอร์นิเจอร์แบบโอบล้อม เมื่อเข้ามาภายในอาคาร จะเป็นที่นั่งส่วนพักคอย ถัดออกมาเคาน์เตอร์ต้อนรับ เคาน์เตอร์ทัวร์และเคาน์เตอร์ติดต่อรถนั่งภายในโครงการ
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งเป็นแบบร่วมสมัยให้มีความเรียบง่าย เพื่อให้กลมกลืนกับธรรมชาติโดยรอบ
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาลอมส้ม - ผนังเปิดโล่งมีเสาสีน้ำตาล , ราวกันตกสีขาว - เพดานสีน้ำตาล - เฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงจากโคมไฟ

ตารางที่ 2.26 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วน LOBBY (ต่อ)

ส่วนศึกษา	LOBBY
3.3 วัสดุ	- พื้นกระเบื้องดินเผา - เสาไม้ - เพดานโชว์โครงสร้างไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- เก้าอี้หวายเบาะสีเทา, เบาะลายสีครีม - โต๊ะกลางสี่เหลี่ยมไม้สัก - เคาน์เตอร์โครงไม้สัก

ตารางที่ 2.27 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนะ
<ul style="list-style-type: none"> - จัดวางเฟอร์นิเจอร์ได้สะดวกต่อการใช้งาน - นำแสงธรรมชาติมาใช้ได้อย่างเต็มที่ - บรรยากาศโดยรวมกลมกลืนกับธรรมชาติโดยรอบ 	

ภาพที่ 2.38 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วน LOBBY

ภาพที่ 2.39 โถงต้อนรับส่วนที่นั่งพัก
คอย ลักษณะอาคารแบบเปิดโล่ง
เพื่อเปิดรับธรรมชาติภายใน

ภาพที่ 2.40 ส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับ
และเคาน์เตอร์บริการรถรับ-ส่งภายใน
โครงการ การจัดวางผังแบบโอบล้อม
ศูนย์กลาง

ตารางที่ 2.28 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหารเดอะคลิฟ

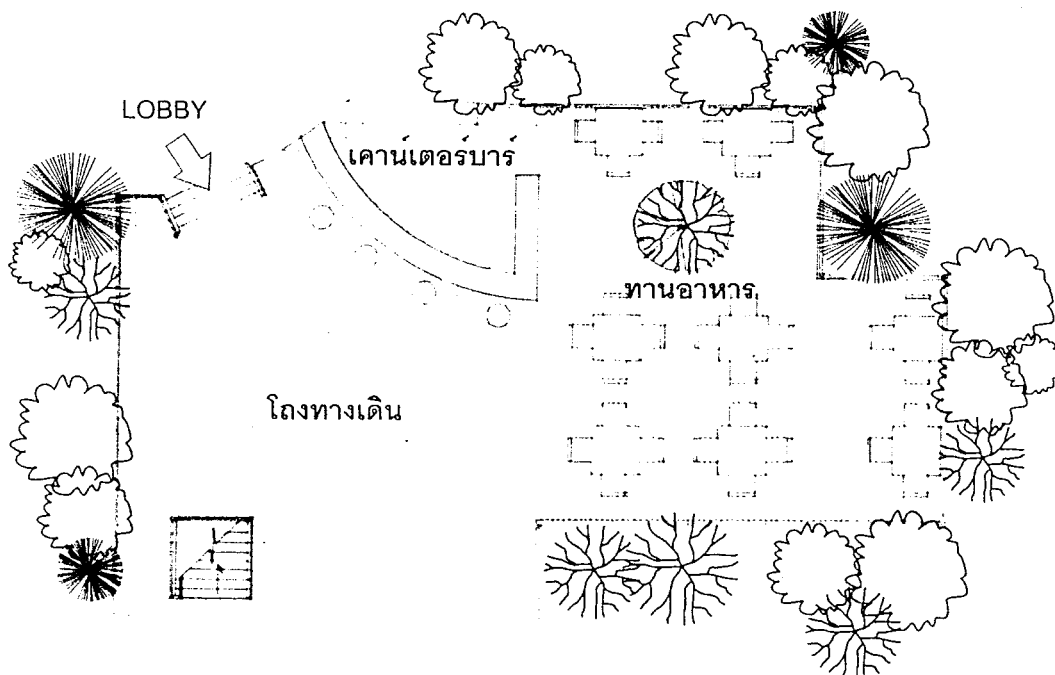
ส่วนศึกษา	ร้านอาหาร
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารทรงไทยแบบเรียบง่าย ตัวอาคารเป็นอาคารเดี่ยวแบบ Out Door และมีระเบียงยื่นยาวเพื่อรับบรรยากาศของธรรมชาติภายนอก
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ตัวอาคารต่อเนื่องจากส่วน Lobby เมื่อเข้ามาภายในเป็นส่วนเคาน์เตอร์บาร์และโต๊ะรับประทานอาหาร 4 ที่นั่งถัดมาเป็นระเบียงยื่นยาวมีโต๊ะทานอาหาร 2 ที่นั่ง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งแบบเรียบง่าย เพราะว่าคุณลักษณะอาคาร Out Door จึงเน้นธรรมชาติภายนอกที่มีทั้งพรรณไม้ขนาดใหญ่และทะเลสีคราม
3.1 การใช้สี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นสีน้ำตาลอมส้ม , สีน้ำตาล - ผนังสีขาว , ราวกันตกสีขาว , เสาสีน้ำตาล - เพดานสีขาว - เฟอร์นิเจอร์สีเหลือง , สีเทา , สีขาว
3.2 แสงสว่าง	<ul style="list-style-type: none"> - แสงธรรมชาติ - ไฟดาวน์ไลท์ - โคมไฟ

ตารางที่ 2.28 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหารเดอะคลิฟ (ต่อ)

ส่วนศึกษา	ร้านอาหาร
3.3 วัสดุ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้ , กระเบื้อง - ผนังราวกันตกไม้ , เสาปูนและไม้ - ฝ้าเพดานยิปซัมบอร์ด
3.4 เฟอร์นิเจอร์	<ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้เคาน์เตอร์บาร์โครงเหล็กเบาะลายสีขาว - เคาน์เตอร์บาร์โครงไม้จริงกรุไม้ย้อมสี Top ไม้จริง - โต๊ะทานอาหารไม้ - เก้าอี้ทานอาหารไม้

ตารางที่ 2.29 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ul style="list-style-type: none"> - มีบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ - วัสดุและสีที่นำมาใช้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ 	

ภาพที่ 2.41 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วนร้านอาหารเดอะคลิฟ

ภาพที่ 2.42 ร้านอาหารยามค่ำคั่นท่ามกลางบรรยากาศของขุนเขาและท้องทะเล ตกแต่งแบบเรียบง่าย ใช้ไฟช่วยให้ได้บรรยากาศที่นุ่มนวลขึ้น

ภาพที่ 2.43 ร้านอาหารส่วน Out Door รับบรรยากาศของธรรมชาติโดยรอบ ทั้งพรรณไม้และท้องทะเล

ตารางที่ 2.30 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหาร BAYVIEW

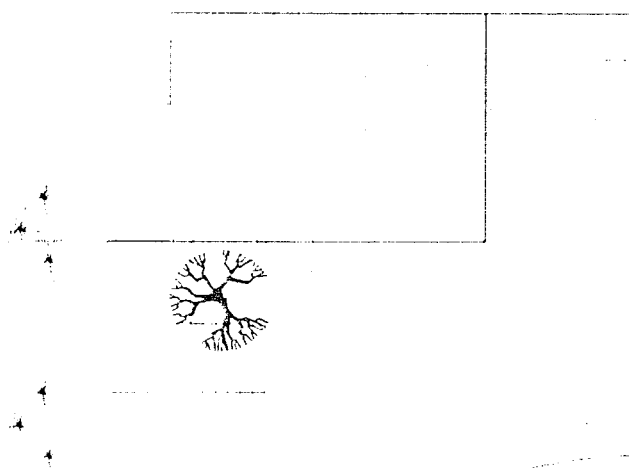
ส่วนศึกษา	ร้านอาหาร
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ตัวอาคารลดหลั่นลงมาตามเนินเขา ลักษณะเป็นอาคารเดี่ยว Out Door โครงสร้างไม้ฝ้าเพดานเปิดโล่ง
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จากทางเข้ามาเป็นเคาน์เตอร์บาร์มี 6 ที่นั่ง ส่วนทานอาหารจะลดระดับลงไป พื้นที่ส่วนนี้เป็นระเบียงยื่นยาวโต๊ะอาหารทุกโต๊ะสามารถมองเห็นทะเล โต๊ะอาหารมีทั้ง 3 และ 4 ที่นั่งวางตามแนวของระเบียง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งแบบเรียบง่ายกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เพราะว่าเป็น Out Door จึงเน้นธรรมชาติภายนอกที่มี
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาลอมส้ม , สีน้ำตาล , สีขาว - ราวกันตกสีขาว , เสาสีน้ำตาล - เพดานสีน้ำตาล - เฟอร์นิเจอร์สีเหลือง , สีน้ำตาล , สีน้ำเงิน
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - ไฟดาวน์ไลท์

ตารางที่ 2.30 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหาร BAYVIEW

ส่วนศึกษา	ร้านอาหาร
3.3 วัสดุ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้ , กระเบื้อง - ราวกันตกไม้ , เสาไม้ - เพดานไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	<ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้เคาน์เตอร์บาร์โครงเหล็กเบาะลายสีม่วง - เคาน์เตอร์บาร์โครงไม้จริงกรุไม้ย้อมสี Top ไม้จริง - โต๊ะทานอาหารไม้ - เก้าอี้ทานอาหารไม้,เบาะหุ้มผ้า - เก้าอี้หวาย , เบาะหุ้มผ้า

ตารางที่ 2.31 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนทานอาหารสามารถมองเห็นวิวทะเลได้ทุกโต๊ะ - วัสดุและสีที่นำมาใช้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนทานอาหาร Out Door ทำให้ได้รับความร้อนจากแสงและในฤดูฝนที่ได้รับผลกระทบจากฝน

ตารางที่ 2.44 แสดงการจดเฟอร์นิเจอร์ส่วนร้านอาหาร Bav View

ภาพที่ 2.45 ส่วนเคาน์เตอร์บาร์ต่อ
เนื่องจากครัว ให้บริการเครื่องดื่มเบา
ๆ การตกแต่งแบบเรียบง่าย

ภาพที่ 2.46 บรรยากาศร้านอาหารแบบ Out
Door เน้นความเรียบง่ายเป็นธรรมชาติ เมื่อ
นั่งทานอาหารยังได้ชื่นชมความงามของท้อง
ทะเล

ตารางที่ 2.32 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนบริการสปา

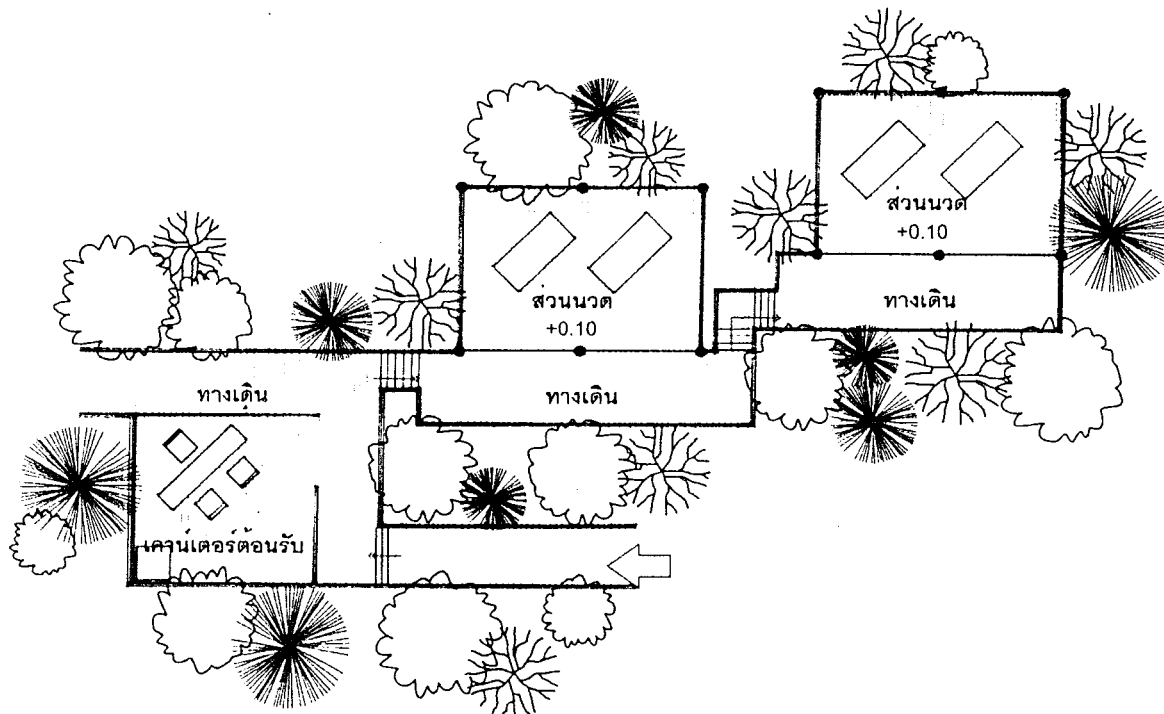
ส่วนศึกษา	สปา
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ตัวอาคารเป็นศาลา 3 หลัง แบ่งเป็นศาลาสปา 2 ศาลาประชาสัมพันธ์ 1 ศาลา แยกออกมาจากส่วนอื่น ๆ อาคารเป็นแบบ OPEN AIR ใกล้ชิดกับธรรมชาติ
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จากทางเดินที่ทอดยาวเข้ามาจะเป็นส่วนเคาน์เตอร์ต้อนรับถัดออกไปเป็นส่วนสปา ลักษณะเป็นศาลา 2 หลัง เดียงนวดแบ่งออกเป็นหลังละ 2 เดียง
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งบรรยากาศแบบเรียบง่าย เน้นความใกล้ชิดกับธรรมชาติ เพื่อความผ่อนคลาย
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาล - ผนังสีน้ำตาล - เพดานสีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงจากไฟ Down light
3.3 วัสดุ	- พื้นไม้ - ผนังไม้ - ฝ้าเพดานโซวโครงสร้างไม้

ตารางที่ 2.32 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนบริการสปา(ต่อ)

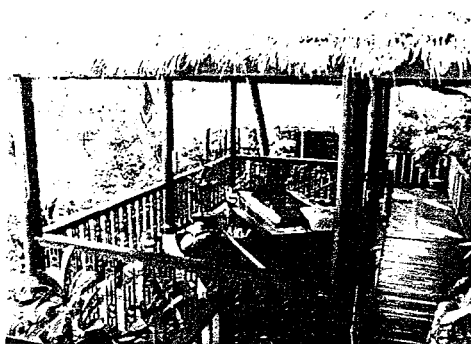
ส่วนศึกษา	สปา
	- เฟอร์นิเจอร์สีขาว , สีน้ำตาล
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- เติยงนวดไม้จริง , เบาะหุ้มผ้า - เก้าอี้ไม้สัก , เบาะหุ้มผ้า - ตู้ใส่น้ำมันนวดโครงไม้หน้าบานกระจกใส

ตารางที่ 2.33 แสดง ข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนั้น
<ul style="list-style-type: none"> - อากาศถ่ายเทสะดวกใช้แสงธรรมชาติได้อย่างเต็มที่ - การตกแต่งแบบเรียบง่าย เน้นธรรมชาติ เพื่อความรู้สึกผ่อนคลาย 	

ภาพที่ 2.47 แสดงการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ส่วนสปา

ภาพที่ 2.48 ศาลานวดสปาบริเวณ
เตียงนวดรายล้อมด้วยแมกไม้และ
ชายหาด ทิศนี้ภาพภายนอก
เป็นอาคารรองรับสร้างความสะดวก

ภาพที่ 2.49 ทางเดินไม้ทอดตัวยาว ขนาบ
ข้างด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด นำไปสู่ศาลานวดที่
อยู่ด้านหลัง

ตารางที่ 2.34 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพักโรงแรมเซ็นทรัล

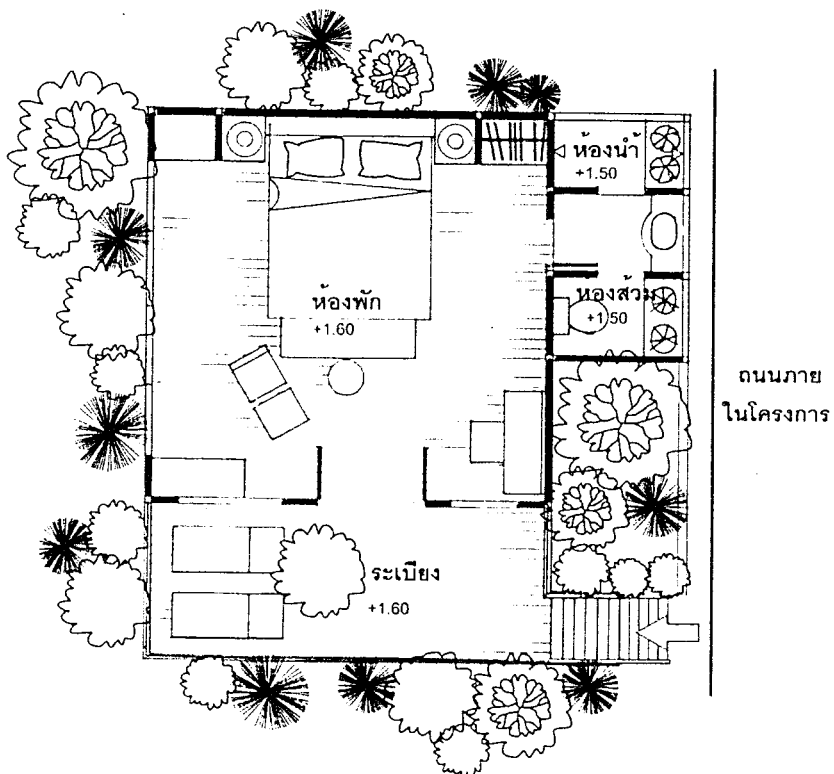
ส่วนศึกษา	ห้องพัก
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารห้องพักคำนึงถึงความกลมกลืนและสอดคล้องกับ ธรรมชาติเป็นหลักตัวบ้านจะวางเรียงรายลดหลั่นตาม ไหล่เขา
2. การศึกษาลักษณะการจัดวาง ผัง	จากทางเข้าเป็นระเบียบ ซึ่งมีเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อน เมื่อเข้าภายในห้องพักเป็นโต๊ะเครื่องแป้ง อยู่ด้านข้าง ด้านหลังเป็นเตียงนอนติดกันเป็นตู้เสื้อผ้า และถัดออกไป ด้านข้าง คือห้องน้ำ
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งแบบเรียบง่ายใช้โทนสีขาว - แดง นำธรรมชาติ เข้าสู่ภายใน
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาล , สีเหลือง - ผนังสีแดง , สีขาว , สีเหลือง - เพดานสีขาว - เฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาล , สีขาว
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงจากไฟประดิษฐ์ดาวนไลท์ - โคมไฟ

ตารางที่ 2.34 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพักโรงแรมเซ็นทรัล (ต่อ)

ส่วนศึกษา	ห้องพัก
3.3 วัสดุ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นไม้ , ปูนขัดมัน - ฉนวนปูนสีขาว , วอลเปเปอร์สีแดง, ปูนขัดมัน - ฝ้าเพดานยิปซัมบอร์ด
3.4 เฟอร์นิเจอร์	<ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้โครงไม้เบาะหุ้มหนัง - โต๊ะกลมไม้สัก - เตียงนอนโครงไม้เบาะหุ้มผ้าสีขาว

ตารางที่ 2.35 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนะ
<ul style="list-style-type: none"> - จัดวางเฟอร์นิเจอร์ใช้งานได้สะดวก - ห้องพักผ่อนเห็นวิวภายนอกเหมาะแก่การพักผ่อน 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อแสงแดดส่องห้องพักบางห้องจะร้อนมากเพราะว่าใช้หน้าต่างกระจกเยอะเกินไป - ฉนวนสีแดงที่ใช้ในห้องทำให้ห้องดูร้อน

ภาพที่ 2.50 แสดงการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนห้องพัก

ภาพที่ 2.51 ห้องนอนการตกแต่งเน้นแบบเรียบง่าย ใช้โทนสีร้อนจากเตียงนอนต่อเนื่องไปตู้เสื้อผ้าด้านหลังและห้องน้ำด้านข้าง

ภาพที่ 2.52 ห้องพักต่อเนื่องจากถนนภายในโครงการ ลักษณะเป็นอาคารเดี่ยวจากบันไดทางขึ้น เป็นระเบียงหน้าห้องสำหรับนั่งพักผ่อน

ภาพที่ 2.53 ห้องน้ำภายในห้องพักการตกแต่งสีเหลือง - ขาวนำธรรมชาติภายนอกเข้าสู่ภายใน โดยการเปิดบานเจาะช่องแสงและทำสวนเล็ก ๆ ภายในแยกส่วนแห้งและส่วนเปียกเป็นสัดส่วน

3. เดอะคลิฟ อ่าวนาง รีสอร์ท (The Cliff Ao Nang Resort) ที่ตั้ง

85/2 ม.2 ต.อ่าวนาง อ.เมือง จ.กระบี่

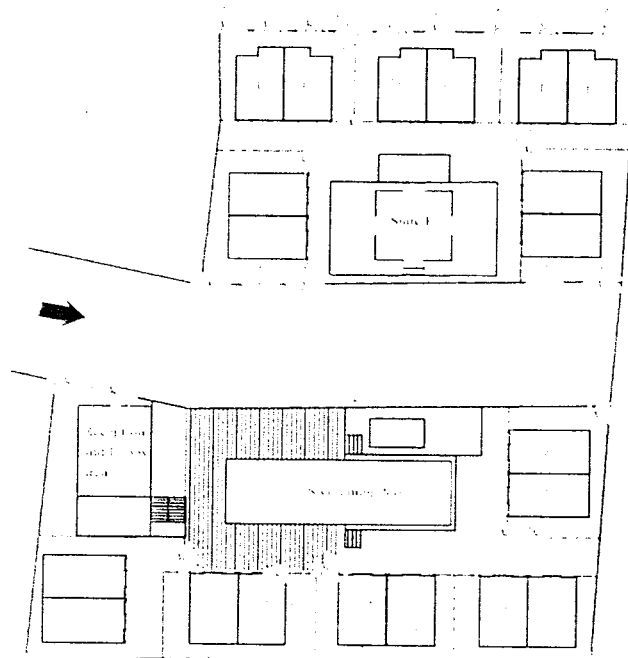
ประเภทโครงการ

รีสอร์ทตากอากาศ

ลักษณะโครงการ

เดอะคลิฟ อ่าวนาง รีสอร์ทเป็นรีสอร์ทแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่บริเวณหาดอ่าวพระนาง จังหวัดกระบี่ ที่ได้รับการจัดอันดับจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ว่าเป็นโรงแรมที่สวยงามที่สุดหนึ่งในห้าโรงแรมของโครงการ UNSEEN PARADISE รีสอร์ทแห่งนี้ตั้งอยู่บริเวณหน้าผาของภูเขาอ่าวพระนาง รีสอร์ทมีขนาดเล็กมีห้องพักเพียง 21 หลังภายใต้แนวคิด “กลับสู่ธรรมชาติ” แห่งนี้ ที่นำวัฒนธรรมชาติต่าง ๆ กลับมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการออกแบบบ้านพักกิ่งบังกะโลตตกแต่งในรูปแบบศิลปะแบบทักซิโตนกลาง (ไชยา) โดยใช้ไม้ยูคาลิปตัสซึ่งหาได้จากพื้นที่และมุ่งหลังคาด้วยกระเบื้องหลังคาดินเผาโบราณอายุกว่าร้อยปีที่ได้มาจากบ้านเก่าทั่วภาคใต้ นอกจากนี้ยังมีการวางผังอาคารที่สอดแทรกด้วยทางเดินและมุมสวนน้อยใหญ่ ทำให้ภาพลักษณ์ของ The Cliff สะท้อนความเป็นไทยท่ามกลางบรรยากาศแบบธรรมชาติที่เป็นกันเองภายในห้องพักตกแต่งสวยงามด้วยวัฒนธรรมชาติ พร้อมห้องน้ำแบบเปิดโล่งท่ามกลางสวนสวย

ส่วนประกอบโครงการ

ภาพที่ 2.54 แสดงผังรวมของโรงแรมเดอะคลิฟ อ่าวนางรีสอร์ท

ภาพที่ 2.55 มุมมองด้านบนของรีสอร์ท มีการวางผังที่สอดแทรกด้วยสวน ได้บรรยากาศแบบธรรมชาติ

ภาพที่ 2.56 หน้าผาด้านหลังเป็นฉากที่สวยงามให้กับรีสอร์ท ส่วนด้านหน้าเป็นสระว่ายน้ำ ที่ใช้ระบบไอโซนในการทำความสะดวกน้ำ

ตารางที่ 2.36 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY & LOBBY LOUGE

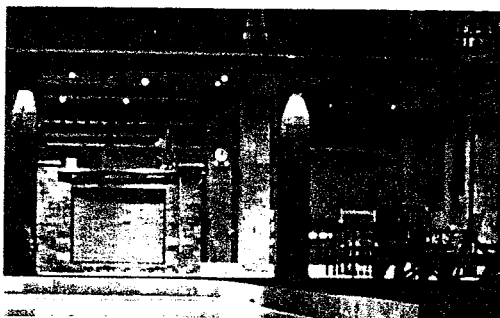
ส่วนศึกษา	LOBBY
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	อาคารชั้นเดียวจะเชื่อมต่อกับส่วน Lobby Loung อาคารเป็นแบบเปิดโล่ง เพื่อเปิดรับบรรยากาศด้านนอก และทำชายคายื่นยาวเพื่อกันแดด - ฝน
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เมื่อเข้ามาในตัวอาคารโถงต้อนรับจะเป็นเคาน์เตอร์ต้อนรับอยู่ด้านข้างมีส่วนพักคอยอยู่ตรงกันข้ามกันจัดวางแบบเรียบง่าย ถัดมาด้านหลังเป็นส่วน Lounge เล็ก ๆ ชุดโต๊ะที่นั่ง 4 ที่นั่ง 2 ชุด
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	การตกแต่งแบบเรียบง่ายวัสดุที่ใช้เป็นของพื้นเมืองหรือวัสดุจากธรรมชาติทั้งสิ้น
3.1 การใช้สี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นสีน้ำตาล, สีเทา - ผ้าม่านสีส้ม, สีน้ำตาล - เพดานสีน้ำตาล - เฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาล

ตารางที่ 2.36 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบ LOBBY & LOBBY LOUGE

ส่วนศึกษา	LOBBY
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงไฟดาวนไลท์ - โคมไฟ
3.3 วัสดุ	- พื้นกระเบื้อง , หิน - ผ้ามิงหนทราย , ไม้ - ฝ้าเพดานไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- เก้าอี้ไม้ - โต๊ะกลางสี่เหลี่ยมไม้

ตารางที่ 2.37 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนะ
- การตกแต่งแบบเรียบง่ายมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม - ตัวอาคารมีความโล่งโปร่งเพื่อเปิดรับลมและอากาศที่เย็นสบาย	

ภาพที่ 2.57 มุมมองจากภายนอกเข้าสู่ภายใน มีแสงไฟช่วยเน้นสัดส่วนและการตกแต่ง สร้างอารมณ์ให้คล้อยตามบรรยากาศได้ดี

ภาพที่ 2.58 เน้นรูปแบบการตกแต่งให้เกิดการประสานกลมกลืนด้วยโทนสีธรรมชาติที่อบอุ่นของผนังและพื้น

ภาพที่ 2.59 ทางเดินนำไปสู่ตัวอาคาร
โถงต้อนรับ สองข้างทางประดับด้วยพันธุ์ไม้
ใหญ่แซมด้วยไม้พุ่มเตี้ยเป็นช่วง ๆ ทำให้
บรรยากาศที่ได้รับเป็นบรรยากาศแบบสบาย
ๆ ก่อนเข้าสู่ตัวอาคาร

ตารางที่ 2.38 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนร้านอาหาร

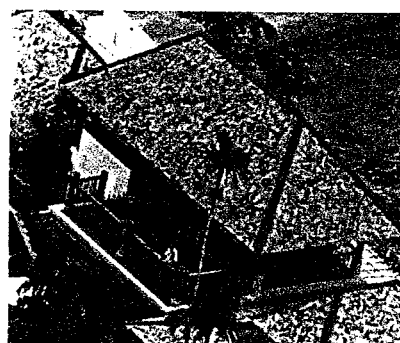
ส่วนศึกษา	ร้านอาหาร
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ตั้งอยู่ชั้น 2 ของอาคารโถงต้อนรับ อาคารเป็นสไตล์ ร่วมสมัยแบบ Open Air โข่วโครงสร้างหลังคา
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	เมื่อเดินขึ้นชั้นสองเป็นโต๊ะรับประทานอาหาร จัดโต๊ะ 4 ที่นั่ง ซึ่งจะมีสวนแคชเชียร์อยู่ด้านหลังถัดไปเป็นครัว
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งแบบเรียบง่ายให้กลมกลืนกับธรรมชาติ
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาลอมส้ม - ผืนสีน้ำตาล - เพดานสีน้ำตาล - เฟอร์นิเจอร์สีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - ไฟดาวนไลท์ - โคมไฟ
3.3 วัสดุ	- พื้นไม้ - ผืนไม้ - เพดานเปิดโล่งโข่วโครงสร้างไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- โต๊ะรับประทานอาหารสี่เหลี่ยมไม้สัก - เก้าอี้โครงไม้สักเบาะหุ้มผ้า

ตารางที่ 2.39 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - การใช้วัสดุกลมกลืนกับธรรมชาติมีการนำแสงธรรมชาติมาใช้ - มองเห็นวิวภายนอกได้ทำให้เกิดบรรยากาศที่สดชื่น 	<ul style="list-style-type: none"> - มุมมองด้านหลังร้านอาหารมีทัศนียภาพที่ไม่ให้บรรยากาศในการทานอาหาร

ภาพที่ 2.60 มุมมองจากภายนอกในเวลาพลบค่ำ นั่งทานอาหารท่ามกลางที่ธรรมชาติใช้ไฟช่วยสร้างบรรยากาศ

ภาพที่ 2.61 ลักษณะอาคารร้านอาหาร อาคารเปิดโล่ง นำธรรมชาติภายนอกเข้าสู่ภายใน ผังสี่เหลี่ยมวัสดุผนังหลังคากระเบื้องดินเผา

ตารางที่ 2.40 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพัก(ห้องสุท)

ส่วนศึกษา	ห้องสุท
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ห้องพักเป็นอาคารเดี่ยว ชั้นเดียว มี 1 ห้องท่ามกลางสวน โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	จากทางเข้าเป็นเตียงคู่ 1 เตียง ตรงกันข้ามเป็นชั้นวางโทรทัศน์และตู้เย็นและตู้เสื้อผ้า ด้านหลังเป็นห้องน้ำ
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งอย่างสวยงามด้วยวัสดุธรรมชาติ พร้อมทั้งห้องน้ำแบบเปิดโล่งท่ามกลางสวน
3.1 การใช้สี	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นสีน้ำตาล , สีเทา - ผนังสีน้ำตาล , สีขาว , สีเทา - เพดานสีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	<ul style="list-style-type: none"> - แสงธรรมชาติ

ตารางที่ 2.40 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพัก ห้องสูท (ต่อ)

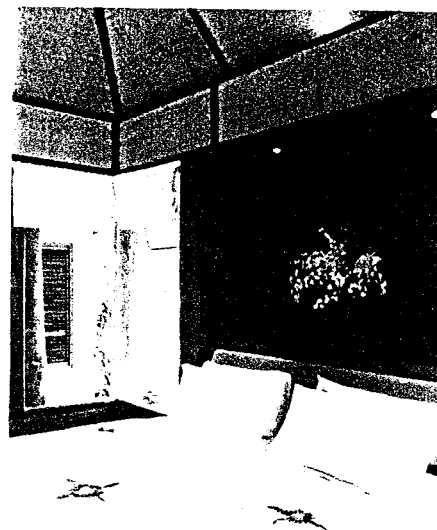
ส่วนศึกษา	ห้องสูท
	- แสงไฟดาวน์ไลท์
3.3 วัสดุ	- พื้นกระเบื้องดินเผา, หินขัด - ผ้าม่านฉาบเรียบทาสี, ไม้, หินขัด - ฝ้าเพดานสี่เหลี่ยมกระจุยสถาน
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- เก้าอี้หวายสานเบาะหุ้มผ้า - หินขัดส่วนเตียงนอน, ที่นอนหุ้มผ้าสีขาว

ตารางที่ 2.41 แสดง ข้อดี – ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสอแนะ
<ul style="list-style-type: none"> - สีที่ใช้ให้ความรู้สึกอบอุ่นเหมาะแก่การพักผ่อน - นำวัสดุธรรมชาติต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์สูงสุด 	

ภาพที่ 2.62 ห้องน้ำภายในห้องพักแบบเปิดโล่ง ท่วมกลางสวน วัสดุที่นำมาตกแต่งเป็นวัสดุธรรมชาติ

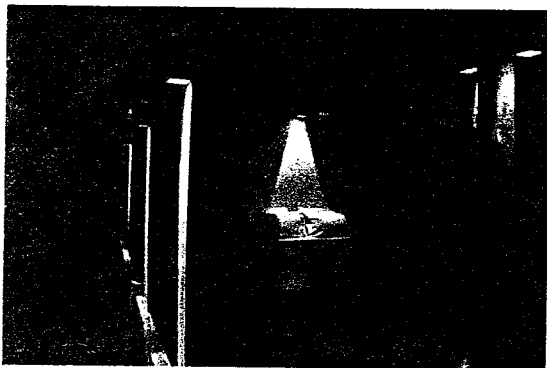
ภาพที่ 2.63 ห้องพักบรรยากาศนุ่มนวล ด้วยการตกแต่งในโทนสีขาว - น้ำตาลโดยรวมตั้งแต่เพดาน ผ้าม่านและที่นอน

ตารางที่ 2.42 แสดงส่วนศึกษาโครงการเปรียบเทียบส่วนห้องพัก Guest Room

ส่วนศึกษา	Guest Room
1. ศึกษาลักษณะอาคาร	ลักษณะเป็นอาคารชั้นเดียว เป็นห้องพักกิ่งบังกะโล โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก
2. การศึกษาลักษณะการจัดวางผัง	ห้องพักเป็นเตียงเดี่ยวและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีห้องน้ำกิ่ง OUTDOOR
3. การศึกษาลักษณะการตกแต่ง	ตกแต่งอย่างสวยงามด้วยวัสดุธรรมชาติ พร้อมทั้ง ห้องน้ำแบบเปิดโล่งท่ามกลางสวน
3.1 การใช้สี	- พื้นสีน้ำตาล , สีเทา - ผ้าม่านสีน้ำตาล , สีขาว , สีเทา - เพดานสีน้ำตาล
3.2 แสงสว่าง	- แสงธรรมชาติ - แสงไฟดาววันไลท์ - โคมไฟ
3.3 วัสดุ	- พื้นกระเบื้องดินเผา, หินขัด - ผ้าม่านฉาบเรียบทาสี , ไม้ , หินขัด - ฝ้าเพดานไม้
3.4 เฟอร์นิเจอร์	- เก้าอี้หวายสานเบาะหุ้มผ้า - เตียงนอนไม้ , ที่นอนหุ้มผ้าสีขาว

ตารางที่ 2.43 แสดง ข้อดี - ข้อเสีย

ข้อดี	ข้อเสียนั้น
- สีและวัสดุที่ใช้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ เหมาะกับการพักผ่อน - การตกแต่งแบบเรียบง่าย	

ภาพที่ 2.64 บรรยากาศภายในห้องพัก
ตกแต่งโดยใช้แสงไฟที่ให้ความนุ่มนวล
สบายให้สอดคล้องกับสรวงภายนอก

ภาพที่ 2.65 ห้องพักตกแต่งโดยใช้โทนสี
ขาว น้ำตาลดูสบายตา สะอาดนำผ้ามา
ประดับให้เกิดความนุ่มนวล

ภาพที่ 2.66 บรรยากาศด้านหน้าห้องพัก
ใกล้ชิดกับธรรมชาติใกล้ ๆ ตัว ด้วยสวนสวย
ลานพักผ่อนริมสระน้ำ ให้ความชุ่มชื้นด้วยไอ
หมอก

บทที่ 3

การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ

3.1 การศึกษาลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

ความเป็นมาของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีมาตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ อยู่ภายใต้การปกครองของเมืองต่าง ๆ เรื่อยมา จนกระทั่ง ร.1 ขึ้นครองราชย์และสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์จนมาเกิดศึกกลางครั้งที่ 1 คุณหญิงจันและคุณหญิงมุกกับชาวกลางด้านศึกพม่า จนได้รับพระราชทานตำแหน่งเป็นท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร พ.ศ. 2329 อังกฤษเช่าเกาะปีนัง โดยมีไลต์เป็นเจ้าเมืองปกครอง ปีนัง เจริญกลายเป็นตลาดการค้าสำคัญและเป็นต้นแบบการสร้างเมืองภูเก็ต พ.ศ. 2352 เกิดศึกกลางแพพม่าจนกลายเป็นเมืองร้าง ต่อมา ร.3 โปรดเกล้าให้หรือฟื้นฟูสร้างเมืองใหม่ที่บ้านท่าเรือ ช่วงเวลานั้นมีการพบสายแร่ที่เมืองเก็ดไฮ้(กะทู้) และที่บ้านทุ่งตา (อ.เมืองภูเก็ต) ในเวลาต่อมาการโยกย้ายเมืองภูเก็ตจึงไปตามสายแร่และอยู่ในฐานะเมืองบริวารของกลาง ไทยทำสนธิสัญญาเบอริงกับอังกฤษส่งผลให้เกิดการค้าขายโดยตรงกับเมืองท่าต่าง ๆ ทำให้กิจการเหมืองแร่เจริญขึ้น มีชาวจีนอพยพเข้ามาทำเหมืองมากขึ้น ปีเตอร์ ดูรองด์ ชาวอังกฤษค้นพบวิธีทำเหล็กวิลาศ แร่ดีบุก จึงเป็นที่ต้องการของตลาดโลก ภูเก็ตเริ่มเจริญกว่าถลางเพราะมีแหล่งแร่เจริญสมบูรณ์ พ.ศ. 2396 ภูเก็ตได้รับการยกฐานะเมืองเท่ากับเมืองถลาง ชาวจีนอพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งที่กะทู้เป็นจำนวนมาก พ.ศ. 2404 ตั้งภูเก็ตเป็นหัวเมืองขึ้นตรงกับกรุงเทพฯ พ.ศ. 2435 ตั้งมณฑลตะวันตกขึ้นที่ภูเก็ตและยุบเมืองถลางเป็น อ.ถลาง พ.ศ. 2437 เปลี่ยนชื่อมณฑลตะวันตกเป็น มณฑลภูเก็ตขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยและตั้งพระยาทิพโกษา เป็นข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ตคนแรก พ.ศ. ตั้งธนาคารชาร์เตอร์แบงก์ที่ภูเก็ต พ.ศ. 2451 พระยารัษฎานุตันตยางพารา มาทดลองปลูกที่ตรัง แล้วขยายมาที่ภูเก็ตและเมืองอื่น ๆ พ.ศ. 2454 จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนขึ้นเป็นแห่งแรกของประเทศ ได้พัฒนามาเป็นโรงเรียนฮั่วบุ๋นก่อนจะมาเป็นโรงเรียนภูเก็ตไทยหัว พ.ศ. 2476 คณะราษฎรเปลี่ยนแปลงการปกครอง ภูเก็ตถูกจัดตั้งเป็นจังหวัด พ.ศ. 2508 สร้างสะพานสารสินทำให้การเดินทางสัมพันธ์กับกรุงเทพฯสะดวกยิ่งขึ้น พ.ศ. 2510 - 2519 เกิดการสร้างโรงแรมเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว พ.ศ. 2516 ททท. เข้ามาวางแผนหลักเพื่อการท่องเที่ยวในภูเก็ต พ.ศ. 2523 เปิดโรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน เป็นโรงแรมชั้นหนึ่งใจกลางเมืองภูเก็ต

ต่อมารัฐบาลประกาศให้ภูเก็ตเป็นปีท่องเที่ยวไทย ส่งผลให้ภูเก็ตเติบโตอย่างรวดเร็ว ภูเก็ตได้รับเลือกให้เป็นเมืองคู่แฝดกับเมืองนิชเมืองตากอากาศระดับโลกในประเทศฝรั่งเศส พ.ศ. 2533 กำหนดให้ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ พ.ศ. 2540 สภพัฒน์ฯ เสนอแผนปฏิบัติการภูเก็ตเมื่อนานาชาติ เพื่อให้เป็นจังหวัดที่มีการปกครองพิเศษ

3.1.1 ลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัด ภูเก็ต

ภาค ภาคใต้ตอนบน

พื้นที่ 570.034 ตารางกิโลเมตร

ดวงตราประจำจังหวัด

ตราประจำจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบันเริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ.2528 เป็นรูปอนุสาวรีย์สองวีรสตรีอยู่ในวงกลมล้อมด้วยลายกนก ซึ่งแสดงถึงวีรกรรมอันห้าวหาญของท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทรที่ได้ปกป้องเมืองถลางให้พ้นจากการรุกรานของพม่า เมื่อปลายปีมะเส็ง พ.ศ.2328

สำหรับอักษรย่อของจังหวัดภูเก็ตที่ใช้ในทางราชการ คือ “ภก”

ภาพที่ 3.1 ตราประจำจังหวัดภูเก็ต

ธงประจำจังหวัดภูเก็ต

ธงประจำจังหวัดภูเก็ตทำด้วยผ้าสีฟ้ามีขอบสีขาว ตรงกลางปักภาพวาดรูปท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร ด้านหลังเป็นรูปภูเขาอยู่ในวงกลม

ภาพที่ 3.2 แสดงธงประจำจังหวัดภูเก็ต

คำขวัญประจำจังหวัดภูเก็ต

“ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง
สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม”

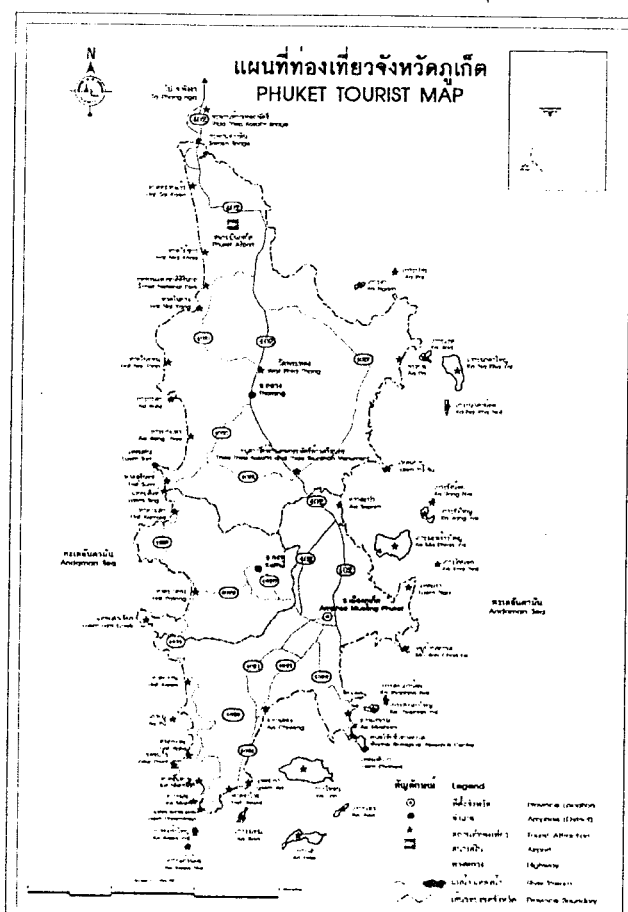
อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพานท้าวเทพกระษัตรี

ทิศใต้ ติดกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก ติดกับทะเลเขตจังหวัดพังงา

ทิศตะวันตก ติดกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ภาพที่ 3.3 แสดงอาณาเขตจังหวัดที่ติดต่อกับจังหวัดภูเก็ต

การปกครอง

จังหวัดภูเก็ตแบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกระทุ่ม อำเภอเขาลาง มี 17 ตำบลและ 102 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาล

เมืองภูเก็ต และเทศบาลตำบลป่าตอง สุขาภิบาล 4 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 13 แห่ง

การคมนาคม

- รถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ (ทางหลวงหมายเลข ๓๕) แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ผ่านจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร อำเภอกระบุรี อำเภอเมือง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง อำเภอคุระบุรี อำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง บ้านโคกกลอย จังหวัดพังงา ชำมะพานสารสิน หรือสะพานท้าวเทพกษัตรี เข้าจังหวัดภูเก็ต รวมระยะทาง ๘๖๒ กิโลเมตร

- รถโดยสารประจำทาง บริษัท ขนส่ง จำกัด มีรถโดยสารทั้งรถธรรมดา และรถปรับอากาศ ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ไปภูเก็ตทุกวัน บริษัทเอกชน ติดต่อ บริษัท ภูเก็ต เซ็นทรัลทัวร์ กรุงเทพฯ และบริษัท ภูเก็ตท่องเที่ยว

- รถไฟ ไม่มีบริการรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปภูเก็ตโดยตรง หากต้องการเดินทางโดยรถไฟ ต้องไปลงที่สถานีรถไฟพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วต่อรถประจำทางเข้าจังหวัดภูเก็ต ใช้เวลาประมาณ ๔ ชั่วโมง

- เครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีเที่ยวบินกรุงเทพฯ - ภูเก็ตทุกวัน นอกจากนี้ บริษัท บางกอกแอร์เวย์ และบริษัท แอร์เอเชีย ได้เปิดบริการเที่ยวบินไป-กลับ กรุงเทพฯ-ภูเก็ต ทุก

การเดินทางภายในจังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีการเดินทางภายในจังหวัดสะดวก มีรถตุ๊กตุ๊ก และรถสองแถวบริการไปตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น หาดราไวย์ หาดป่าตอง อ่าวฉลอง แหลมพันวา หาดกมลา หาดสุรินทร์ ห้าแยกฉลอง อ่าวมะขาม หาดกะตะ หาดกะรน หาดไนยาง อำเภอกะทู้ สามารถขึ้นรถได้บริเวณตลาดสด ใกล้วงเวียนน้ำพุ ถนนระนอง ค่าโดยสารขึ้นอยู่กับระยะทาง

นอกจากนั้นการเดินทางจากสนามบินมายังตัวเมืองภูเก็ต สามารถใช้บริการรถแท็กซี่เข้าตัวเมืองภูเก็ต หรือไปยังหาดต่างๆ ในอัตราค่าบริการตามระยะทาง ส่วนในตัวเมืองก็มีบริการรถตู้ปรับอากาศและรถแท็กซี่รับส่งไปสนามบิน สำหรับรถตู้ปรับอากาศ จะมีระหว่างเวลา ๐๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. รถออกทุกชั่วโมง สำหรับรถแท็กซี่ ต้องโทรแจ้งล่วงหน้า ๑ ชั่วโมง

ลักษณะและสภาพภูมิศาสตร์

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดทางภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 40 ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะจัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันตกของภาคใต้ ในทะเลอันดามันของมหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32

องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือและลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034

ตารางกิโลเมตร หรือ 356,271,.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ 688 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวเป็นแนวจากทิศเหนือไปทางทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาสูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณ ร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทรายที่สวยงาม

ลักษณะภูมิอากาศและฤดูกาล

ภูเก็ตมีอากาศแบบฝนเมืองร้อน มีลมพัดผ่านตลอดเวลา อากาศอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน ฤดูฝนเริ่มเดือนพฤษภาคม-เดือนพฤศจิกายน ฤดูร้อนเริ่มเดือนธันวาคม-เดือนเมษายน ช่วงเดือนพฤศจิกายน-เมษายน เป็นช่วงที่อากาศดีที่สุดในปีไม่มีฝน ท้องฟ้าแจ่มใส

ในปี พ.ศ. 2540 จังหวัดภูเก็ตมีอุณหภูมิสูงสุด 35.7 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด 22.3 องศาเซลเซียส มีฝนตก 161 วัน ปริมาณน้ำฝนวัดได้ 1,869.9

ทิศทางลม

- ได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
- ได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

อิทธิพลของลมมรสุม

ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ช่วงนี้จะได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ จะพัดเอาไอน้ำจากมหาสมุทรอินเดียมาจึงทำให้ชุ่มชื้น ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ช่วงนี้จะได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะมีลมหนาว

แสงแดด

ในช่วงฤดูร้อน จะแผ่รังสีร้อนทางทิศเหนือเล็กน้อย ในฤดูฝนแดดจะค่อนข้างไปทางทิศใต้

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจและการเงินจังหวัดภูเก็ตไตรมาสแรก ปี 2547 ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดภูเก็ตในไตรมาส 1 ปี 2547 ขยายตัวจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนตามภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี ส่งผลให้มีการลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวและการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดการจ้างงานดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันราคาพืชผลเกษตร ที่สำคัญได้แก่ยางพารายังคงปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระตุ้นให้การใช้จ่ายภาคเอกชนขยายตัวในอัตราสูง นอกจากนี้การขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ได้เพิ่มสภาพคล่องแก่ธุรกิจซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม

ภาคการเกษตร

ยางพารา

ผลผลิตยางพาราในจังหวัดภูเก็ตช่วงไตรมาสแรกปีนี้มีปริมาณใกล้เคียงกับปีก่อน ขณะที่ราคายางพาราปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ที่เกษตรกรจำหน่ายได้เฉลี่ย กิโลกรัมละ 41.63 บาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนร้อยละ 19.3 เนื่องจากตลาดต่างประเทศมีความต้องการยางเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยเฉพาะตลาดจีนซึ่งเป็นผู้ใช้จ่ายรายใหญ่มีการขยายการลงทุนผลิตรถยนต์และยางล้อเพิ่มขึ้นมาก

ประมง

การทำประมงในจังหวัดภูเก็ตอยู่ในภาวะขยายตัว โดยมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นที่ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ตเพิ่มขึ้น ซึ่งในไตรมาสแรกปีนี้มีจำนวน 8,171.0 เมตริกตันมูลค่า 528.3 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันกับปีก่อนร้อยละ 38.0 และ 70.1 ตามลำดับ

เหมืองแร่

ผลผลิตสินแร่ดีบุกที่ผลิตได้ในจังหวัดภูเก็ตมีจำนวนทั้งสิ้น 70 เมตริกตันเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนเกือบ 4 เท่าตัวเนื่องจากในปีที่ผ่านมาประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและปัญหาสัมปทานเหมืองแร่ส่งผลให้ผลผลิตมีจำนวนลดลง

การท่องเที่ยว

ภาวะการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในช่วงไตรมาสแรกขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มยุโรป จากตลาดเยอรมนี และสแกนดิเนเวียยังคงเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยในไตรมาสแรกปีนี้มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองภูเก็ตจำนวนทั้งสิ้น 330,152 คน เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนร้อยละ 16.3 ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาติยุโรปและมาเลเซีย ในขณะที่นักท่องเที่ยวสิงคโปร์มีจำนวนลดลง

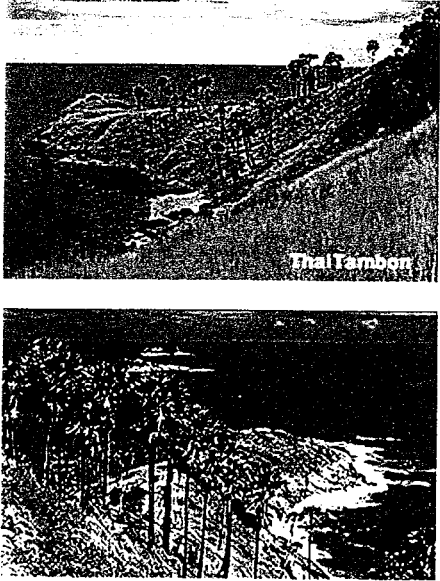

แนวโน้มเศรษฐกิจในไตรมาส 2 ปี 2547

ในไตรมาส 2 คาดว่าเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นผลจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ซึ่งในปัจจุบันนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ประกอบกับมีการแข่งขันด้านราคาที่พักอย่างรุนแรงซึ่งส่งผลดีต่อนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ประกอบกับการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวต่อเนื่องซึ่งก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นและราคาสินค้าเกษตรที่อยู่ในเกณฑ์ดียังคงมีส่วนกระตุ้นการใช้จ่ายภาคเอกชนให้ขยายตัวในอัตราสูง

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
ตึกโบราณชิโน-โปรตุกีส 	ตึกเก่าประมาณ 100 ปี เป็นสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส มีส่วนลึกมากกว่าส่วนกว้าง และไม่สูงนัก โดยมากสร้างในสมัยรัชกาลที่ 5 มีอยู่บริเวณถนนกลาง ถนนตีบุก ถนนพังงา และ ถนนเยาวราช
ท่องเที่ยวเกษตรเกาะมะพร้าว 	บ้านเกาะมะพร้าว เป็นหมู่บ้านหนึ่งของเกาะมะพร้าว อ.เมืองภูเก็ต มีลักษณะเป็นเกาะมีพื้นที่ทั้งหมด 2,620 ไร่ อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ตประมาณ 8 กิโลเมตร
วัดฉลอง 	วัดฉลองเป็นวัดที่มีชื่อเสียงที่สุดของภูเก็ต มีรูปหล่อของหลวงพ่อแช่มและหลวงพ่อช่วงเป็นที่เคารพสักการะของชาวภูเก็ตทั่วไป ประวัตติตอนหนึ่งของหลวงพ่อแช่มเป็นที่เล่าลือกันมาก ในคราวต่อสู้กับพวกจีนทำเหมืองแร่ที่ก่อการกบฏยึดเมืองภูเก็ตในสมัยรัชกาลที่ 5

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต(ต่อ)

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>แหลมพรหมเทพ</p> 	<p>เป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดของภูเก็ต อยู่ห่างจากหาดราไวย์ประมาณ 2 กิโลเมตร เป็นแหลมที่อยู่ตอนใต้สุดของเกาะภูเก็ต จากริมหน้าผามีแนวบันไดลาดลงสู่แหลมที่เป็นโขดหิน สามารถเดินไปจนถึงปลายแหลมได้ มองเห็นน้ำทะเลสีเขียวมรกต และสามารถเห็นเกาะแก้วพิสดารอยู่ด้านหน้าแหลม และทางขวาจะเห็นแนวหาดทรายของหาดในหาน แหลมพรหมเทพนับเป็นสถานที่ชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามมากแห่งหนึ่ง</p>
<p>หาดในหาน</p> 	<p>จากแหลมพรหมเทพเลี้ยวขวาไปตามถนนสายรอบเกาะก็ถึงหาดในหาน ห่างจากตัวเมือง 18 กม. หาดทรายขาวสะอาดแลค่อนข้างสงบ ในช่วงมรสุมระหว่างเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม คลื่นลมแรงมากไม่เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ</p>
<p>หาดกะตะน้อย , กะตะใหญ่ , หาดกะรน</p> 	<p>เป็นชายหาดที่นักท่องเที่ยวนิยมมานอนอาบแดด เพราะชายหาดสวยงาม น้ำใส ทรายขาวสามารถว่ายน้ำดูปะการังได้ไม่ลึกเกินไป มีปะการังให้ดูมากมาย</p>

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต(ต่อ)

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>ศาลเจ้ากะทู้</p> 	<p>ตั้งอยู่เลขที่ 37/1 หมู่ 4 ต.กะทู้ มีพื้นที่ประมาณ 2 ไร่ เป็นสถานที่ใช้สำหรับจัดประเพณีกินผักที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดภูเก็ตเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมในวันสำคัญของชาวจีน อาทิเช่น งานแต่งงาน, งานวันเกิดของพระ (แซยิด) สำหรับวันปกติจะเป็นที่สักการะบูชาของชาวบ้านและบุคคลทั่วไป</p>
<p>หาดป่าตอง</p> 	<p>หาดป่าตอง อยู่ระหว่างหาดกมลาและอ่าวกะรน อยู่ห่างจากตัวเมือง 15 กม. เป็นหาดที่มีความโค้งมาก มีหาดทรายสวยงาม ยาวถึง 3 กม. มีคลื่นลมแรงพอสมควร และมีทิวทัศน์ที่สวยงามมาก คือ มีชายหาดเป็นแหลมยื่นออกไปในทะเลเปิดหัวท้ายหาดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต และยังเป็นหาดที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุดในจังหวัดภูเก็ต เช่น สถานที่พัก, บริษัทนำเที่ยว, ศูนย์การค้า, ร้านอาหาร เป็นต้น</p>
<p>เกาะแก้ว</p> 	<p>เกาะแก้ว อยู่ทางทิศใต้ของแหลมพรหมเทพ นั่งเรือจากหาดราไวย์ประมาณ ๑๕ นาที บนเกาะมีหาดทรายและธรรมชาติได้น้ำที่สวยงามมากนอกจากนั้นยังเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปจำลองด้วย</p>

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต(ต่อ)

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</p> 	<p>นำชมνάตค, สวณผลไม้ตามฤดูกาล, การสาธิตการกรีดยาง, สาธิตการเลี้ยงปลาเลี้ยงหอย และพายเรือแคนูชาระบบนิเวศป่าชายเลน</p>
<p>อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีย์ และท้าวศรีสุนทร</p> 	<p>ตั้งอยู่ที่สี่แยกท่าเรือก่อนถึงตัวเมืองภูเก็ต 12 กิโลเมตร สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2509 เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งวีรกรรมของ ท้าวเทพกษัตรีย์และท้าวศรีสุนทร</p>
<p>เกาะราชาใหญ่</p> 	<p>หมู่เกาะราชาใหญ่ ประกอบด้วยเกาะราชาน้อยและเกาะราชาใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะภูเก็ต สามารถเดินทางโดยเรือหางยาว จากอ่าวฉลองใช้เวลา ๒ ชั่วโมง บนเกาะราชาใหญ่มีหาดทรายขาวสะอาด จุดชมวิว แหล่งปะการัง และมีบริการที่พัก ส่วนเกาะราชาน้อย เป็นเกาะที่เกิดจากการทับถมของปะการังไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ และเป็นแหล่งตกปลาที่น่าสนใจ</p>

ตารางที่ 3.1 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดภูเก็ต(ต่อ)

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว	รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว
<p>หาดกะหลิม</p> 	<p>หาดกะหลิม ไปตามเส้นทางเดียวกันกับหาดป่าตอง แต่เมื่อถึงตัวหาดป่าตองมีทางแยกให้เลี้ยวขวาก็จะถึงหาดกะหลิม เป็นหาดเล็ก ๆ มีโขดหินและแนวปะการัง และมีสถานที่พักริมหาดด้วย</p>
<p>หาดราไวย์</p> 	<p>อยู่ห่างจากตัวเมืองภูเก็ต ประมาณ 17 กิโลเมตร เส้นทางจากห้าแยกฉลองไปสู่ หาดราไวย์ (ทางหลวง 4024) เป็นเส้นทางที่สวยงามที่สุด สายหนึ่งของภูเก็ตหาดราไวย์เป็นหาดที่สวยงามและมีชาวเลอาศัยอยู่</p>

เทศกาลงานประเพณี

1. งานท้าวเทพกษัตรี ท้าวศรีสุนทร ตรงกับวันที่ 13 มีนาคม ในงานเฉลิมฉลองนี้ มีกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เพื่อสดุดีในวีรกรรมของท่านครั้งเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ที่สองวีรสตรีสามารถปกป้องเมืองถลางให้รอดพ้นจากข้าศึก

2 งานประเพณีปล่อยเต่า ตรงกับวันที่ 13 เมษายน หรือวันสงกรานต์ กรมประมงได้กำหนดให้ เป็นวันประมงแห่งชาติ มีประเพณีปล่อยลูกเต่าที่มีอายุตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปลงทะเล โดยจะจัดงานขึ้นที่หาดในยาง ซึ่งเป็นบริเวณที่เต่าขึ้นมาวางไข่เป็นประจำ นอกจากนี้ยังมีการละเล่นพื้นบ้าน กีฬาทางน้ำ และนิทรรศการเกี่ยวกับเต่าทะเลให้ชมกันในงานด้วย

3. เทศกาลอาหารทะเล จัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม เพื่อเผยแพร่อาหารทะเลที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต และเป็นการเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาภูเก็ตในฤดูฝน กิจกรรมต่างๆ ในงาน ได้แก่ การประกวดขบวนแห่ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล การออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและอาหารทะเล สาธิตการประกอบอาหารประจำภาค นิทรรศการแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของ

ชาวเลการประกวดสาวงามและการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน

4. งานประเพณีผ้าต่อ เป็นประเพณีของชาวภูเก็ตเชื้อสายจีน โดยในช่วงเดือน 7 ของจีน หรือ เดือน 9 ของไทย จะมีพิธีไหว้บรรพบุรุษด้วยเครื่องเซ่นต่าง ๆ และมี ขนมชนิดหนึ่งเป็นรูปเต่า ขนาดต่าง ๆ ทำด้วยแป้งทาสีแดง คนจีนเชื่อว่า เต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ดังนั้นการเซ่นไหว้ด้วยขนม รูปเต่าจึงเป็นการต่ออายุให้ตนเองและถือเป็นกุศลที่ยิ่งใหญ่

5. ประเพณีกินผัก กำหนดจัดในวันขึ้น 1-9 ค่ำเดือน 9 ของจีน ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือน กันยายน - ตุลาคม ระหว่างถือศีลกินเจ ชาวบ้านจะไปรับอาหารจากศาล เจ้า มีพิธีกรรมแสดง อภินิหารตามความเชื่อ เช่น ลุยไฟ ไต่บันไดมิด เป็น ต้น มีการแห่เจ้าไปตามถนนต่าง ๆ โดย ชาวบ้านสองฝั่งถนนจะจุด ประทัดไปตลอดทาง ประเพณีนี้ถือว่าเป็นการอุทิศความดีให้กับพระ และ เทวดาฟ้าดินเพื่อให้พระคุ้มครองชาวภูเก็ตตลอดไป

3.2 การศึกษารายละเอียดของโครงการ

3.2.1 ลักษณะที่ตั้ง และสภาพแวดล้อมของโครงการ

โรงแรม THE VILLAGE RESORT มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 7.32 ไร่ ตั้งอยู่บนถนน ปลูก ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โครงการประกอบด้วยกลุ่มอาคาร 7 กลุ่มอาคาร และยังมีพื้นที่ให้บริการอื่น ๆ เช่น สระว่ายน้ำน้ำ

ภาพที่ แสดงส่วนต่าง ๆ ภายในโรงแรม THE VILLAGE RESORT

อาณาเขตที่ตั้งโครงการ

ทิศเหนือ	ติดกับเทือกเขา
ทิศใต้	ติดกับถนนปลูก
ทิศตะวันออก	ติดถนนซอยปลูก 24
ทิศตะวันตก	ติดกับเทือกเขาป่าตอง

3.2.2 สภาพการเข้าถึงโครงการ

ทางเข้าสู่โครงการสามารถเข้าได้ทางเดียว คือจากถนนปลูกเข้ามาทางด้านทิศใต้เลียบ ชายทะเลเข้ามา ซึ่งจากถนนปลูกมีทางเข้าสู่โครงการระยะทางประมาณ 50 เมตร

ลักษณะการเดินทาง สามารถเดินทางโดยรถส่วนตัวหรือจะเป็นรถรับจ้างก็ได้

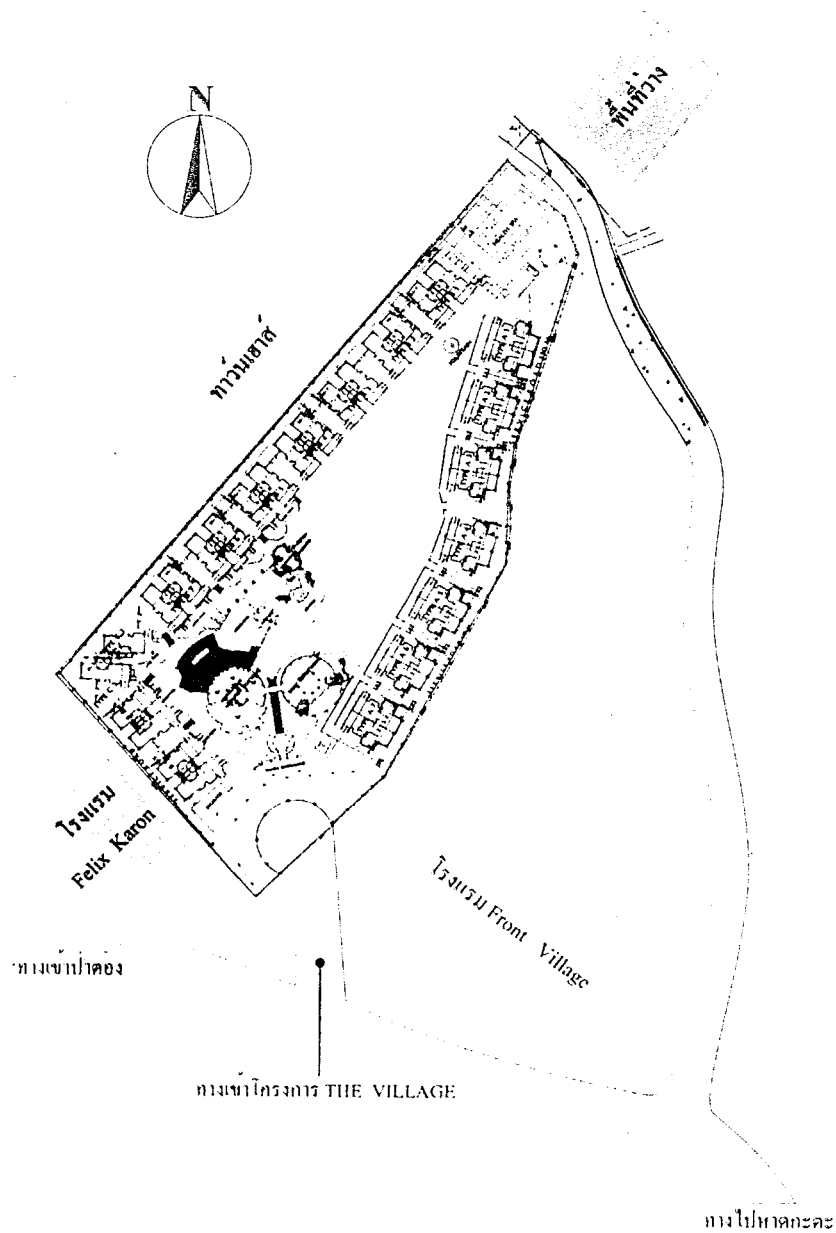
สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

ลักษณะโดยทั่วไปนั้นโดยรอบโครงการจะเป็นเนินเขามีต้นไม้ปกคลุมทั่วไป ซึ่ง เนินเขาจะล้อมรอบพื้นที่ว่างที่เป็นที่ราบอยู่ ทั้งยังมีชายหาดกะรนซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 70 เมตร

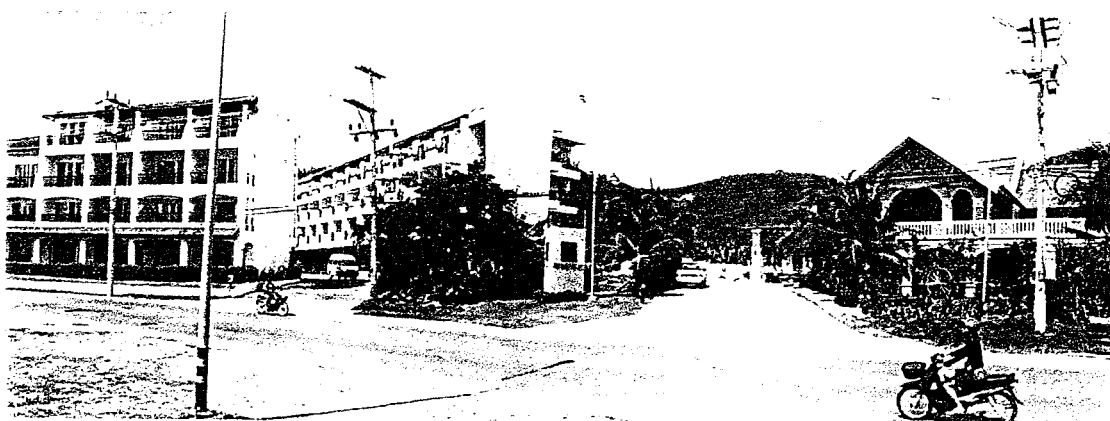
3.2.3 การศึกษาลักษณะของโครงการ

อาคารโรงแรม THE VILLAGE RESORT ที่กำลังดำเนินการก่อสร้างมีสถานที่และอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

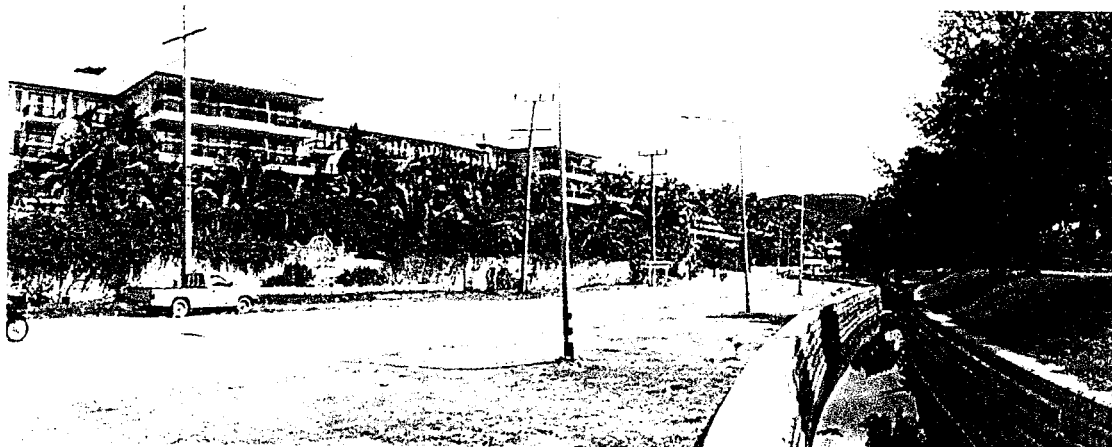
ทิศเหนือ	ติดกับเทือกเขาป่าตองและถนนด้านหลังโครงการ
ทิศใต้	ติดโรงแรม FRONT VILLAGE, โรงแรม FELIX KARON
ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล
ทิศตะวันตก	ติดกับ ทาว์นเฮาส์

ภาพที่ 3.4 แสดงแผนผังที่ตั้งอาคารโครงการ

ภาพที่ 3.5 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ(ถนนปฎัก)

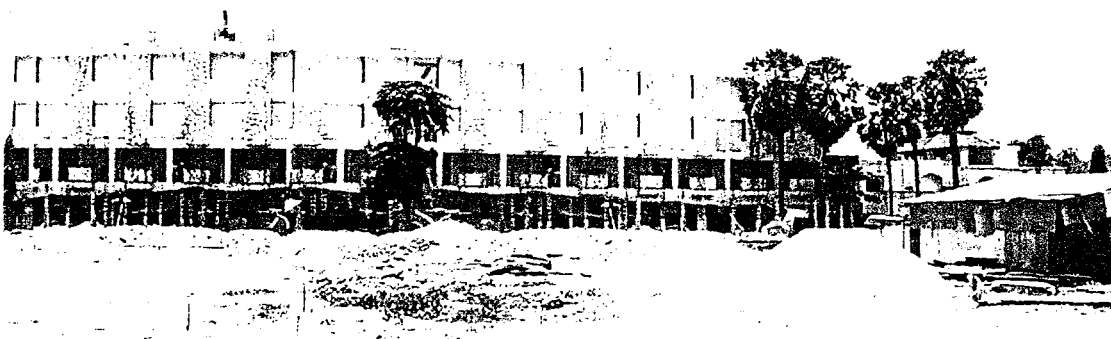
ภาพที่ 3.6 แสดงถนนด้านหน้าทางเข้าสู่โครงการ(ถนนปฎักไปกระวน)

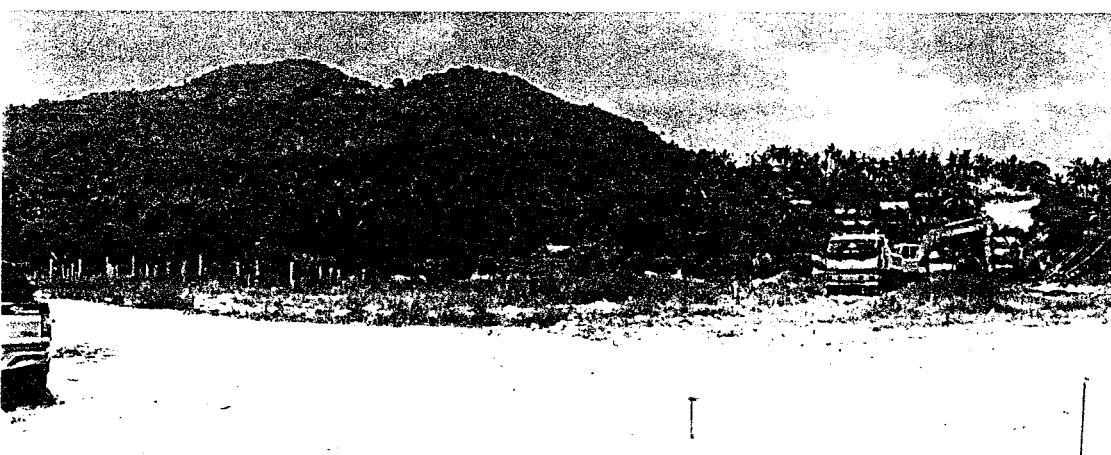
ภาพที่ 3.7 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 3.8 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 3.9 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศใต้

ภาพที่ 3.10 แสดงสภาพแวดล้อมด้านทิศตะวันออก

3.3 สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของอาคารส่วนการออกแบบ

3.3.1 ลักษณะอาคาร

โรงแรม THE VILLAGE RESORT มีความโดดเด่นในงานสถาปัตยกรรม ซึ่งจะบ่งบอกถึงความร่วมสมัย ทั้งยังมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจด้วยหลังคาทรงหมวกที่เดิรบนแนวความเมศตมาจากอาหรับซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดสายตาแก่แขกที่เข้าพัก

ภายในเนื้อที่ / ไร่เศษ การวางผังอาคารเป็นลักษณะอาคารย่อย ๆ ประกอบด้วยกลุ่มอาคาร 6 กลุ่มอาคาร ซึ่งจะมีอาคารที่เป็นส่วนให้บริการและอาคารที่พักอาศัยจะเป็นอาคารวิลล่า รอบบริเวณมีการตกแต่งให้เป็นธรรมชาติด้วยการจัดสวนให้แนบชิดในทุกองค์ประกอบของรีสอร์ทสัมผัสธรรมชาติ

อาคารส่วนที่ออกแบบประกอบด้วย

กลุ่มอาคารส่วนที่ 1

- LOBBY
- LOUNGE
- RESTAURANT

กลุ่มอาคารส่วนที่ 2

- SPA

กลุ่มอาคารส่วนที่ 3

- อาคารห้องพัก A

กลุ่มอาคารส่วนที่ 4

- อาคารห้องพัก B

กลุ่มอาคารส่วนที่ 5

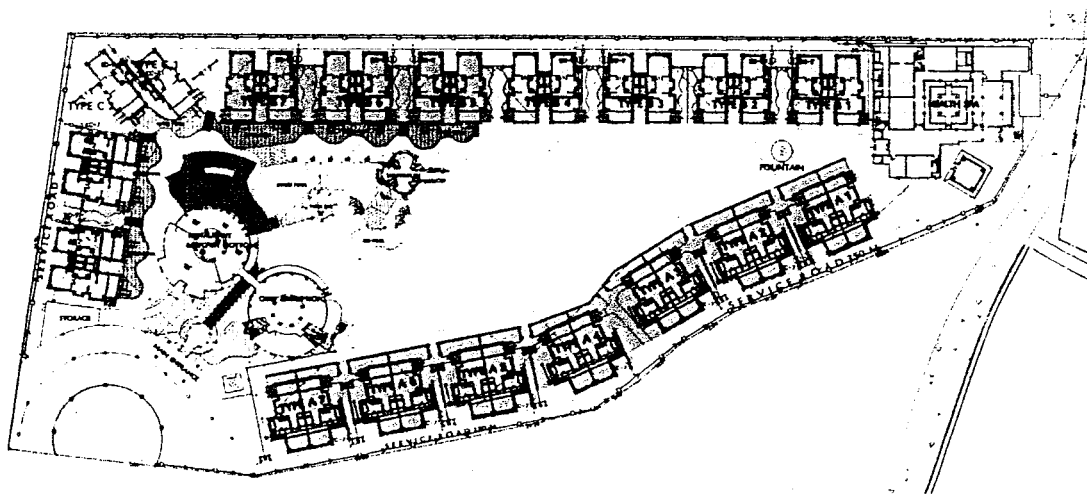
- อาคารห้องพัก B

กลุ่มอาคารส่วนที่ 6

- อาคารห้องพัก C

กลุ่มอาคารส่วนที่ 7

- อาคารห้องพัก D

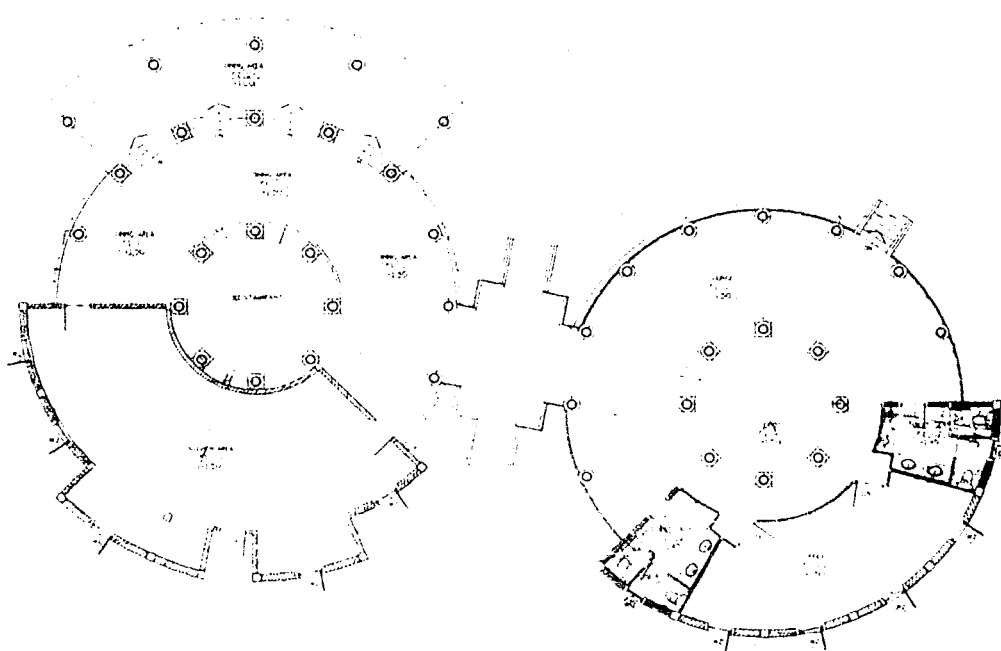

● กลุ่มอาคาร 1	■ กลุ่มอาคาร 4	■ กลุ่มอาคาร 7
● กลุ่มอาคาร 2	■ กลุ่มอาคาร 5	
■ กลุ่มอาคาร 3	■ กลุ่มอาคาร 6	

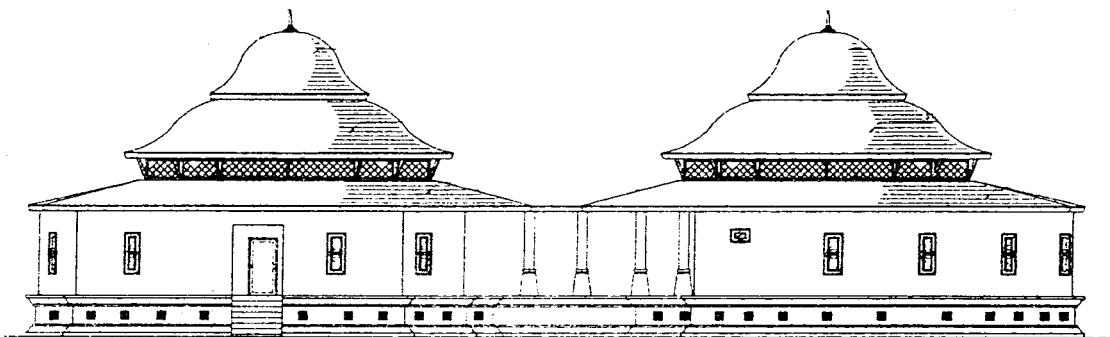
ภาพที่ 3.11 แสดงกลุ่มอาคารโรงแรม THE VILLAGRESORT

กลุ่มอาคารส่วนที่ 1

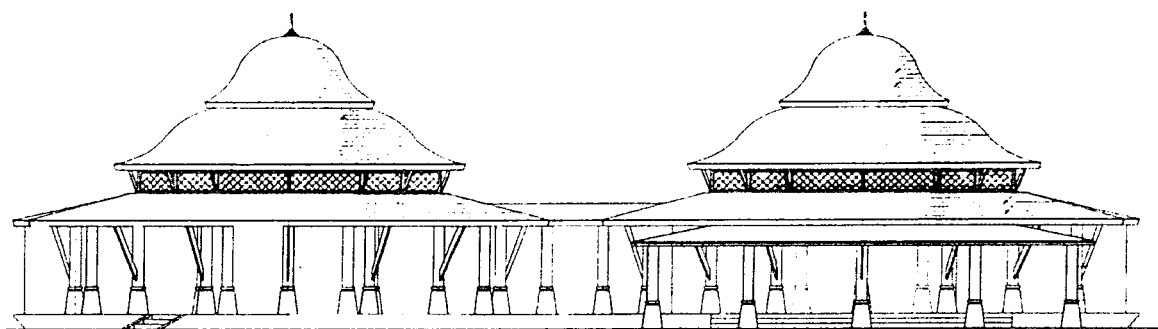
อาคาร LOBBY HALL & RESTAURANT

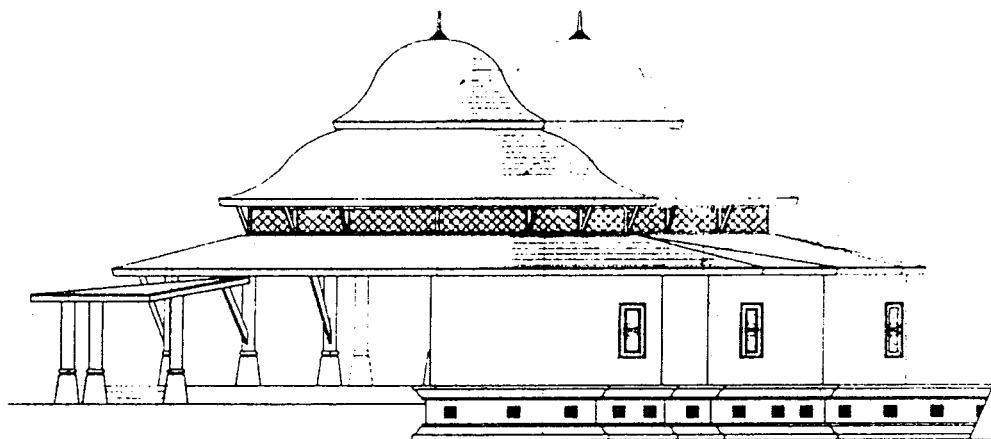
ภาพที่ 3.12 แปลนอาคาร

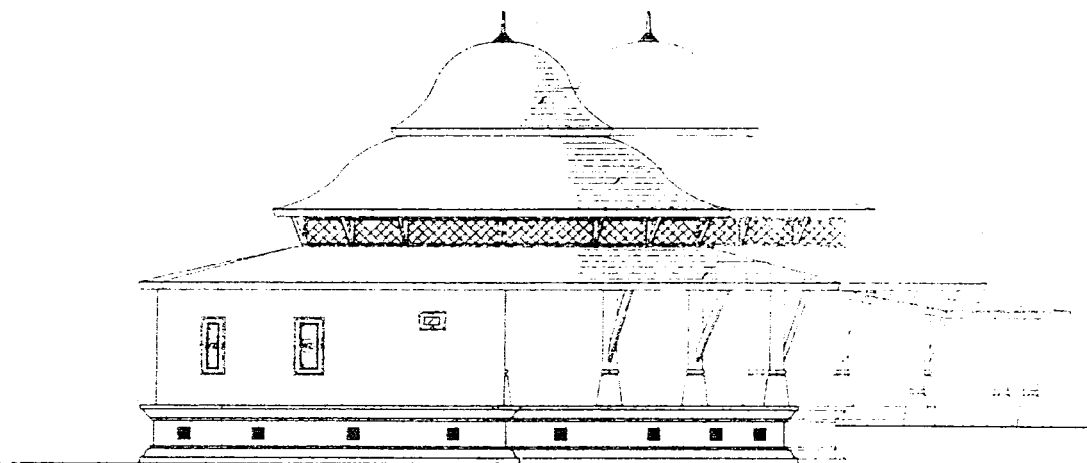
ภาพที่ 3.13 แสดงรูปด้านทิศใต้

ภาพที่ 3.14 แสดงรูปด้านทิศเหนือ

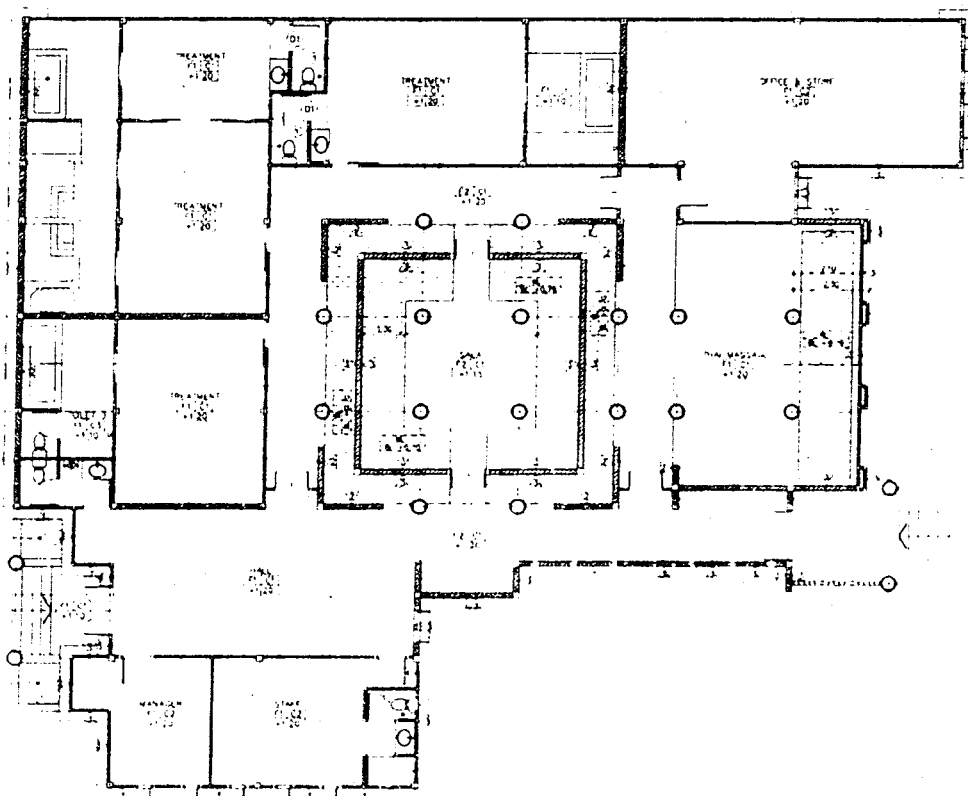
ภาพที่ 3.15 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก

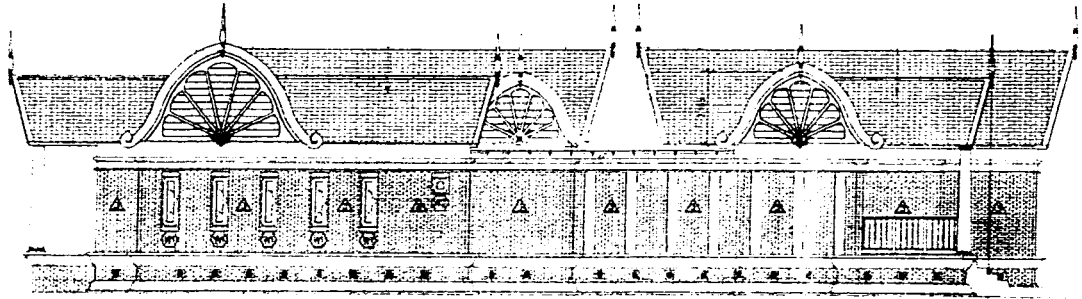
ภาพที่ 3.16 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

กลุ่มอาคารส่วนที่ 2

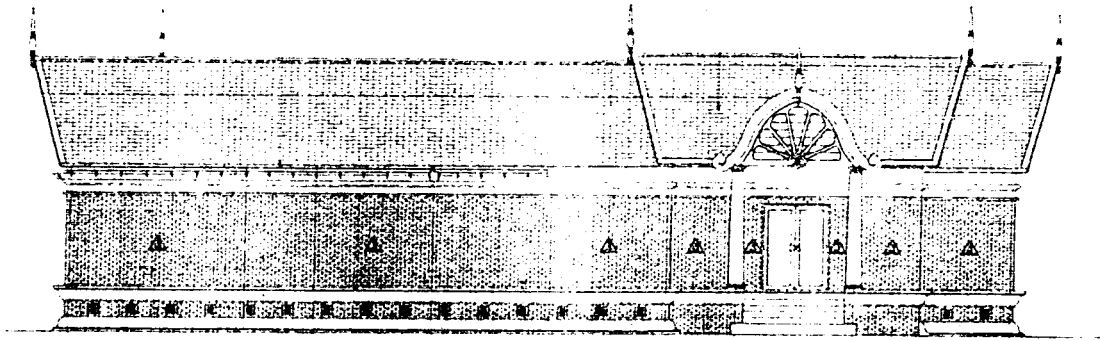
SPA

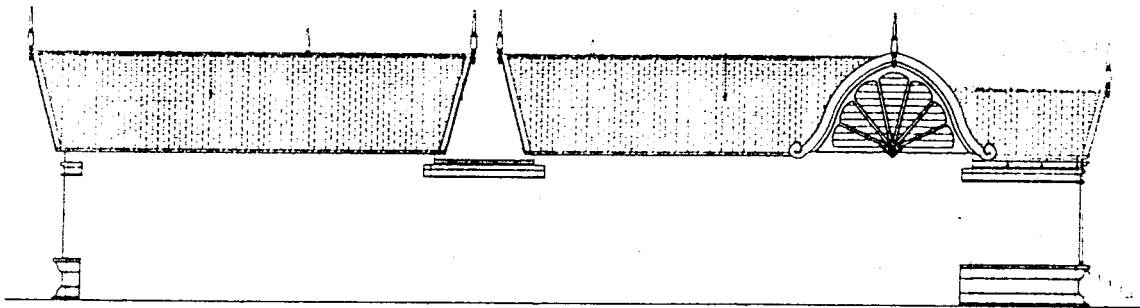
ภาพที่ 3.17 แสดงรูปแปลน

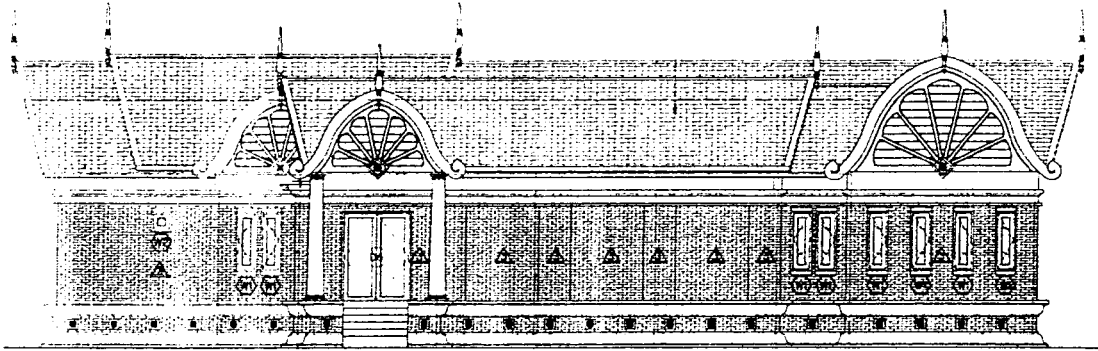
ภาพที่ 3.18 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 3.19 แสดงรูปด้านทิศใต้

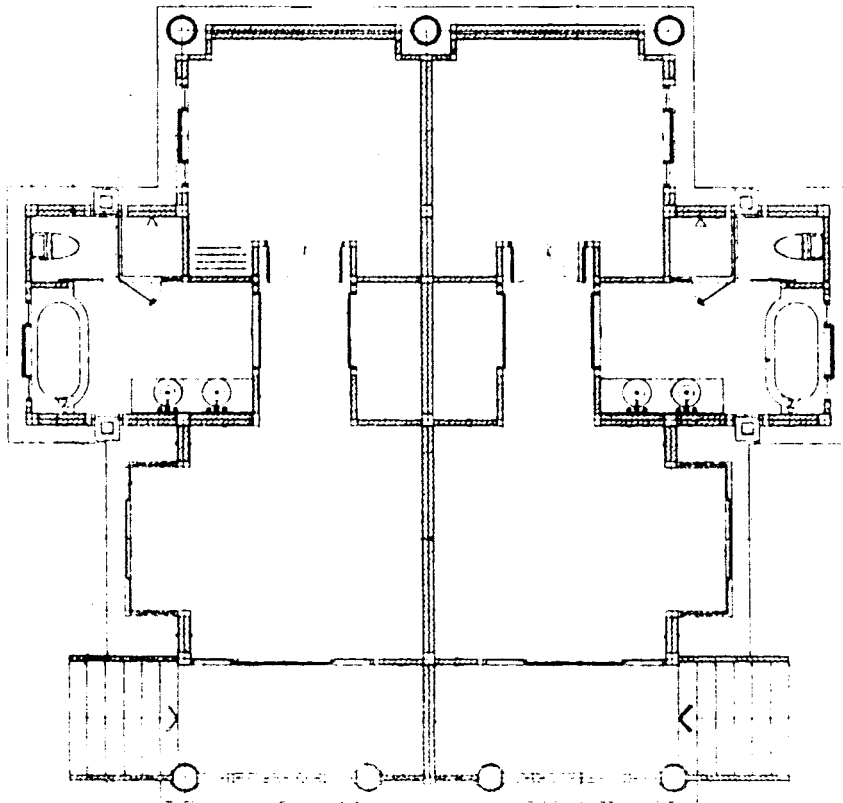
ภาพที่ 3.20 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก

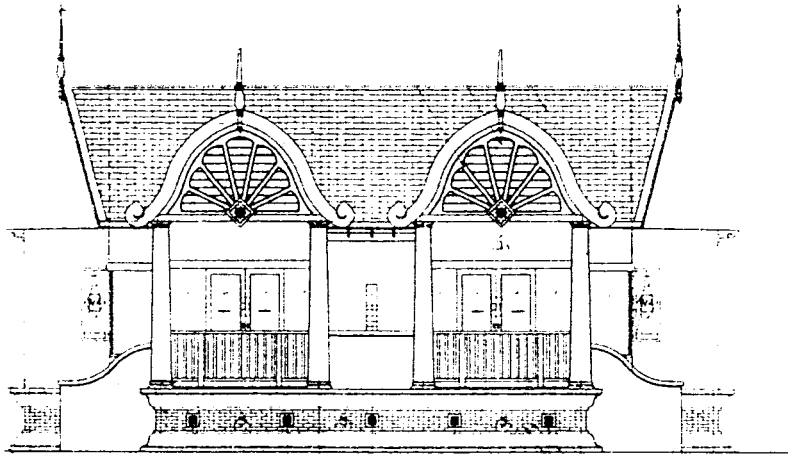
ภาพที่ 3.21 แสดงรูปด้านทิศเหนือ

กลุ่มอาคารส่วนที่ 3

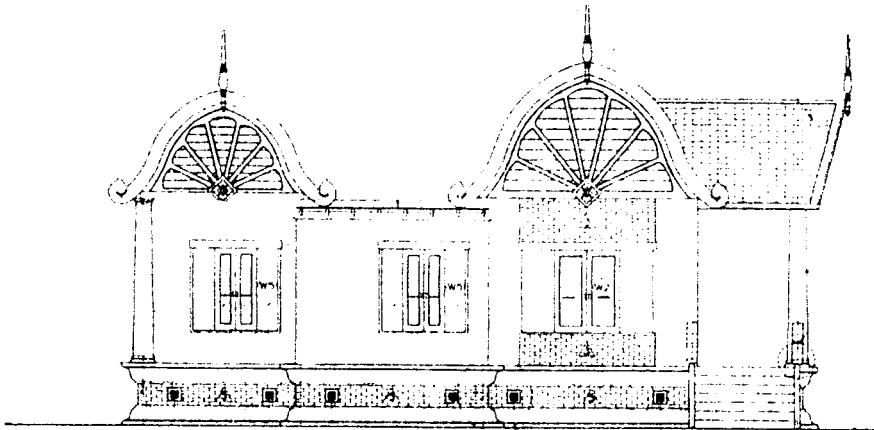
อาคารห้องพัก A

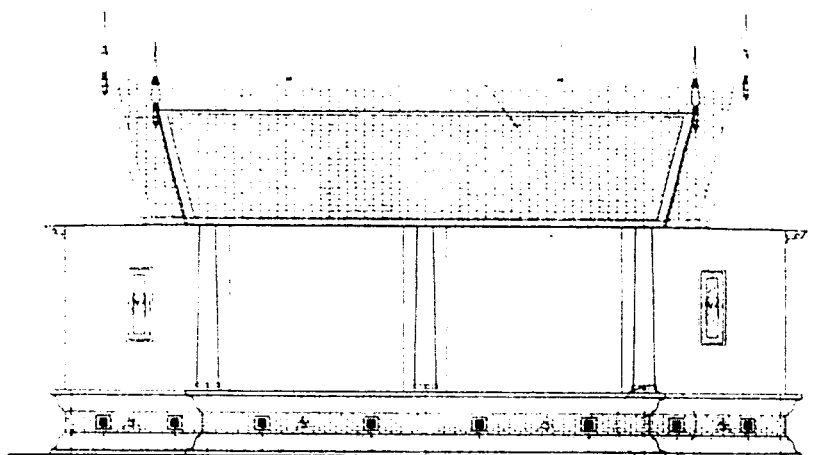
ภาพที่ 3.22 แสดงรูปแปลน

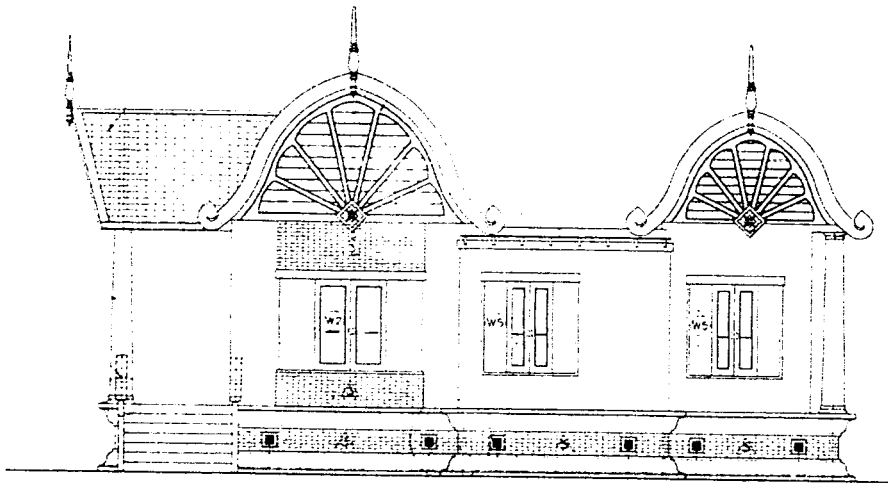
ภาพที่ 3.23 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 3.24 แสดงรูปด้านทิศใต้

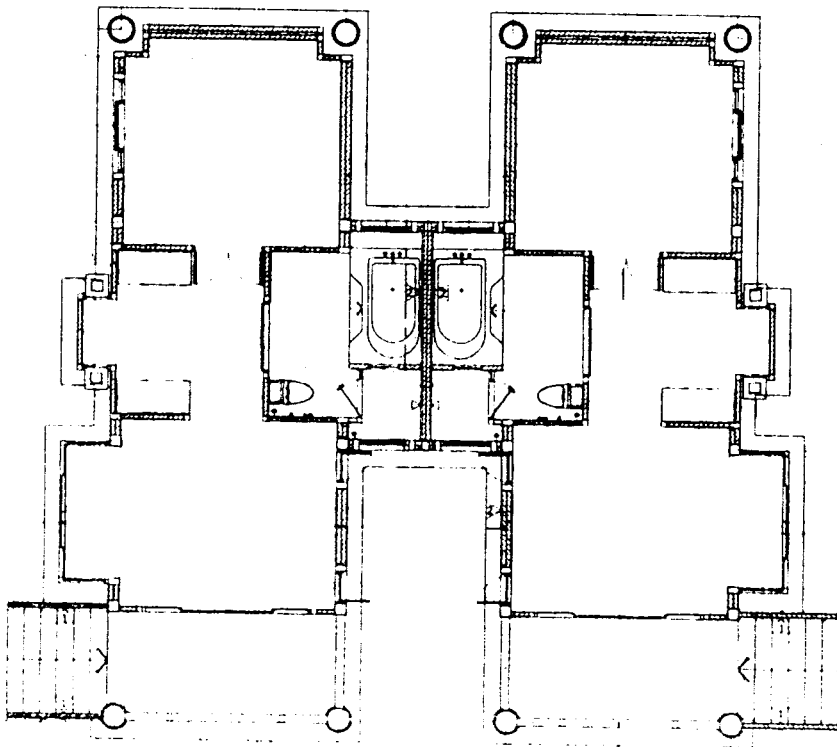
ภาพที่ 3.25 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก

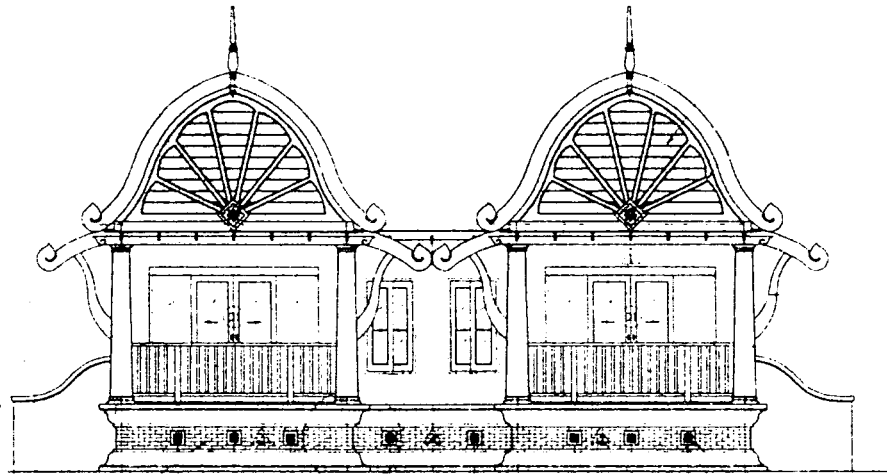
ภาพที่ 3.26 แสดงรูปด้านทิศเหนือ

กลุ่มอาคารส่วนที่ 4

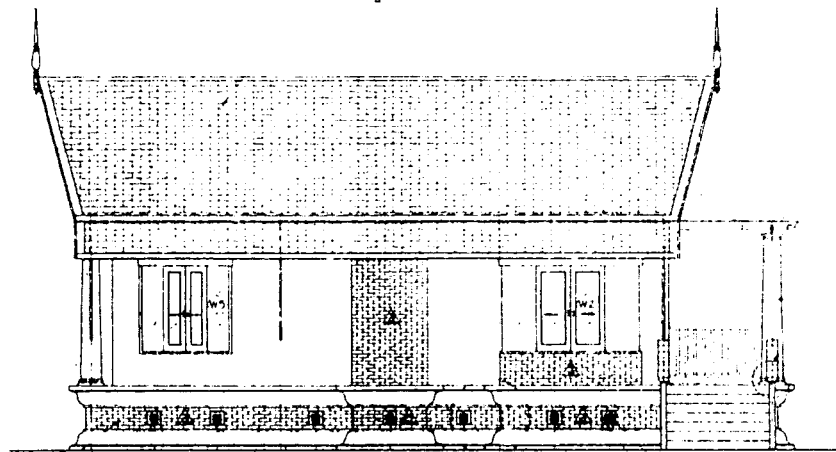
อาคารห้องพัก B

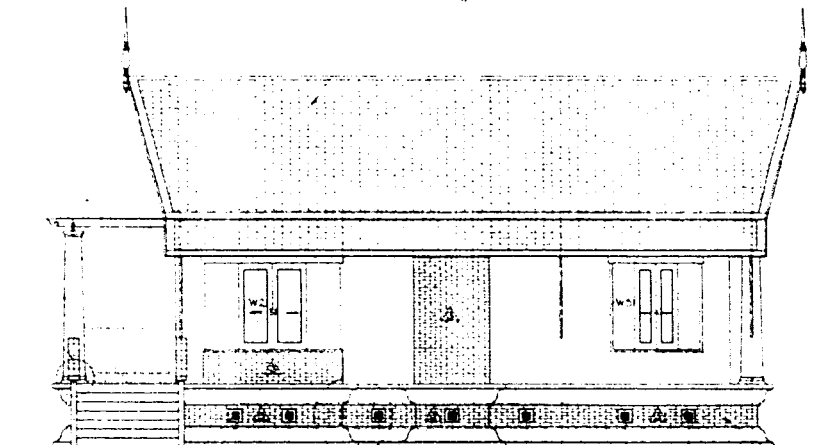
ภาพที่ 3.27 แสดงรูปแปลน

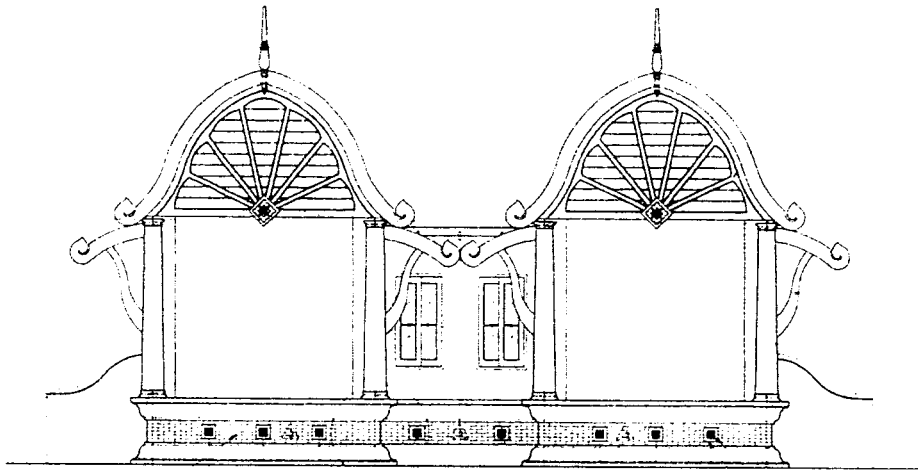
ภาพที่ 3.28 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 3.29 แสดงรูปด้านทิศใต้

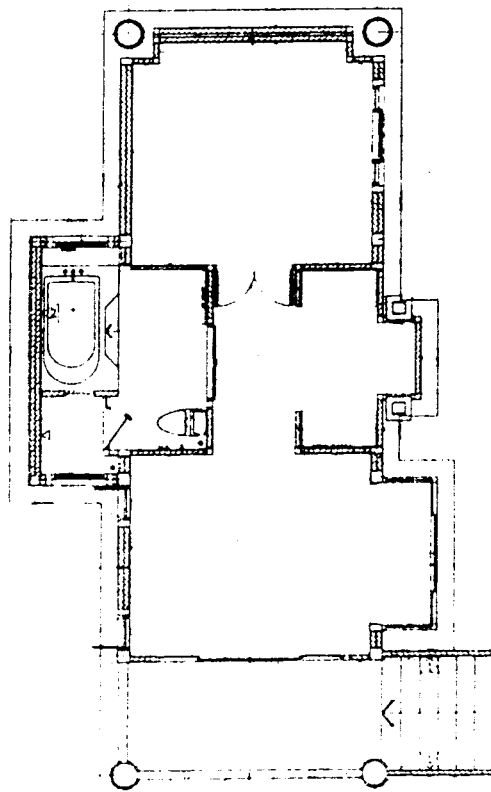

ภาพที่ 3.30 แสดงรูปด้านทิศเหนือ

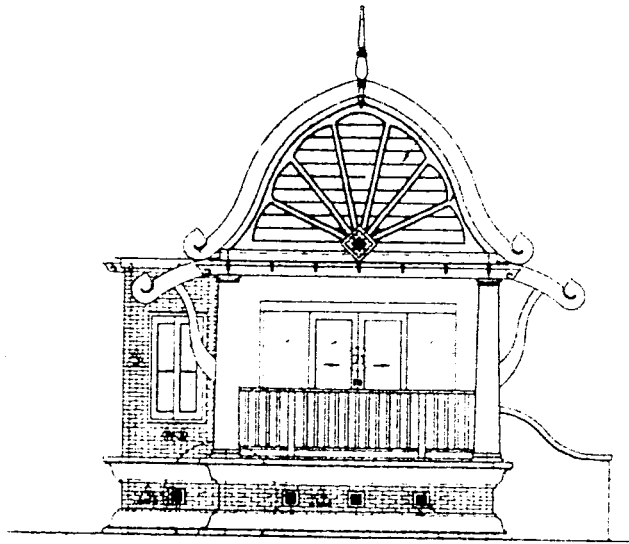

ภาพที่ 3.31 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก

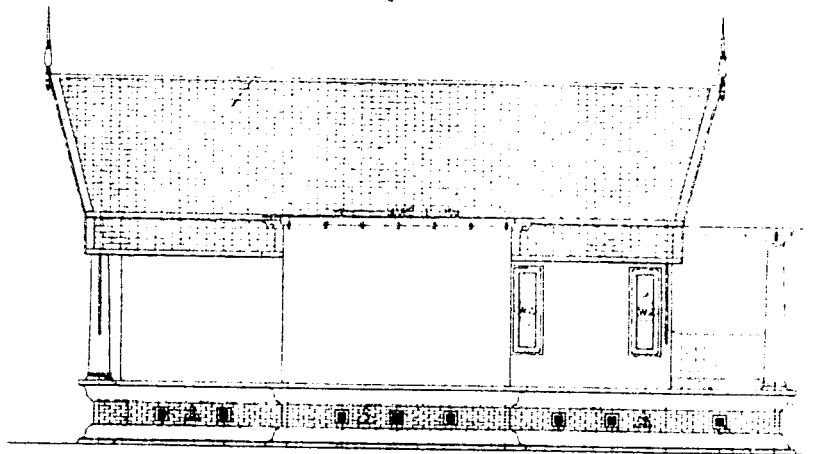
กลุ่มอาคารส่วนที่ 6
อาคารห้องพัก C

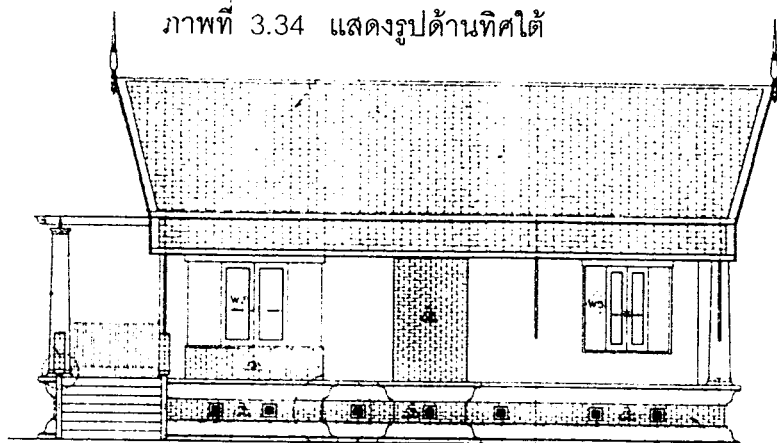
ภาพที่ 3.32 แสดงรูปแปลน

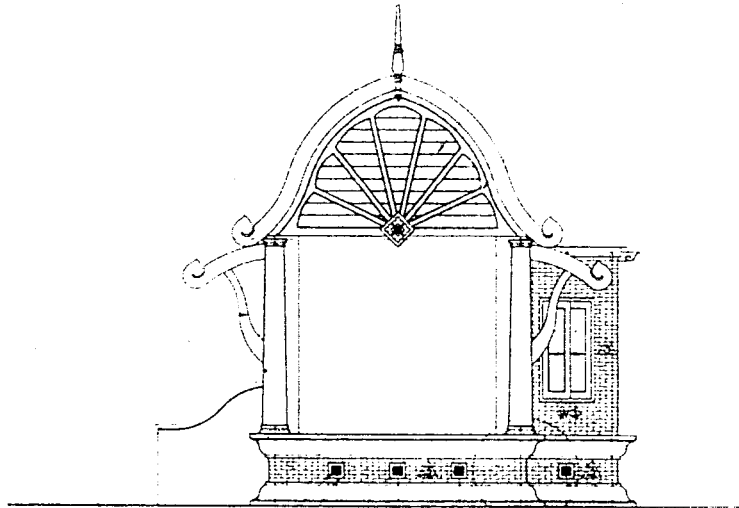
ภาพที่ 3.33 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 3.34 แสดงรูปด้านทิศใต้

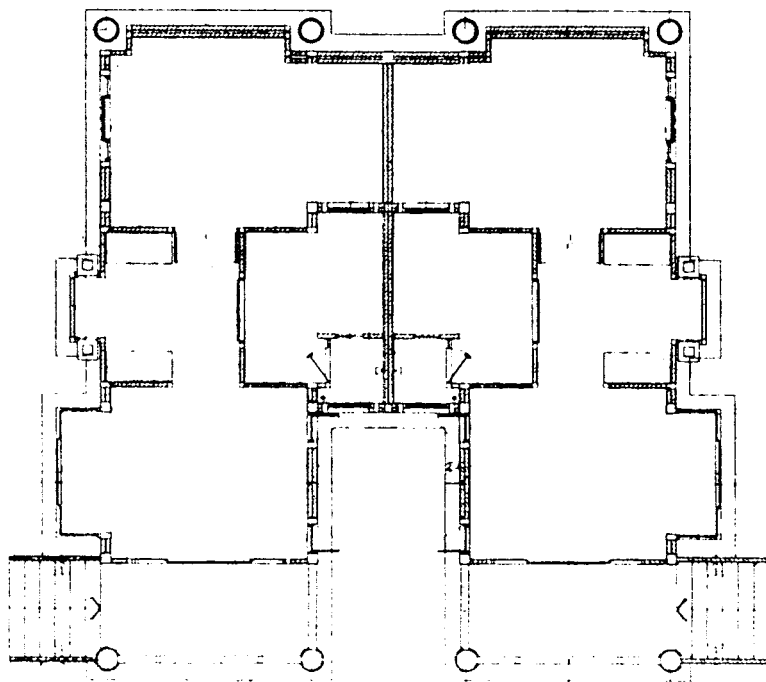

ภาพที่ 3.35 แสดงรูปด้านทิศเหนือ

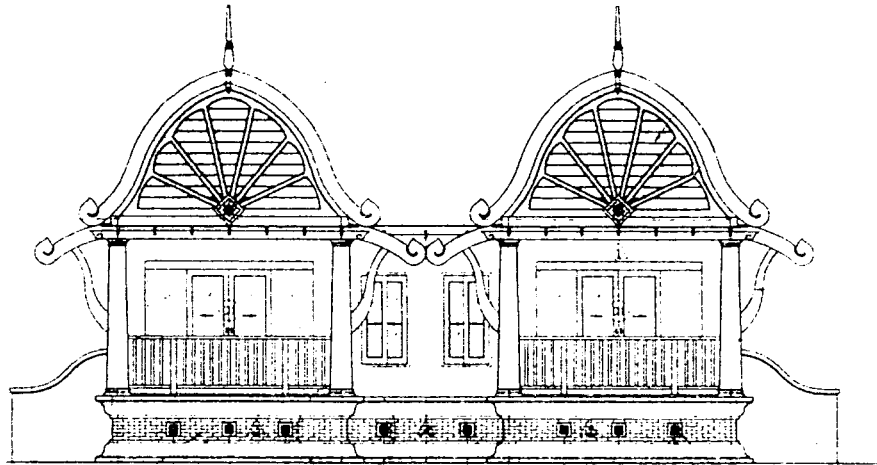

ภาพที่ 3.36 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก

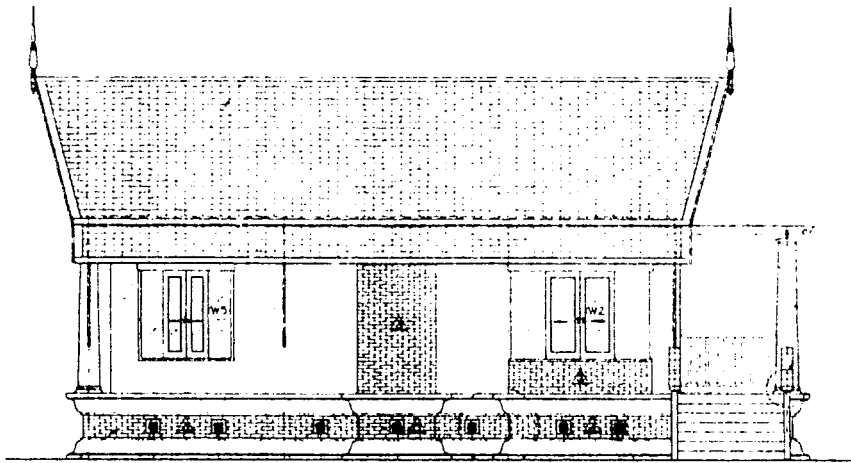
กลุ่มอาคารส่วนที่ 7
อาคารห้องพัก ก

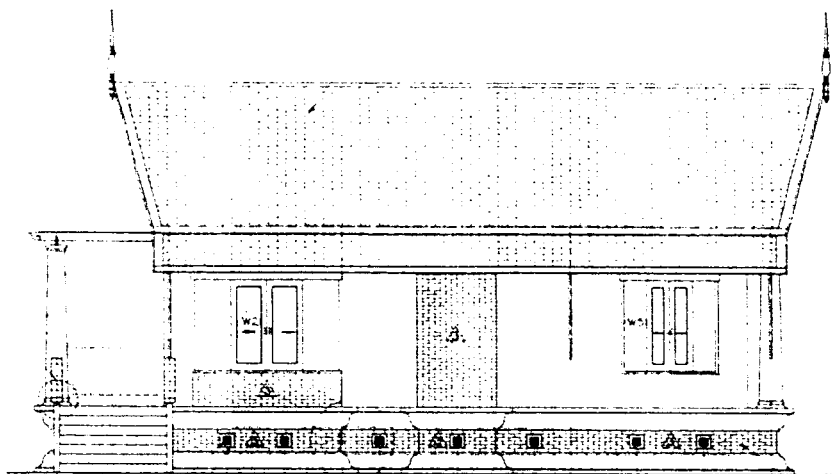
ภาพที่ 3.37 แสดงรูปแปลน

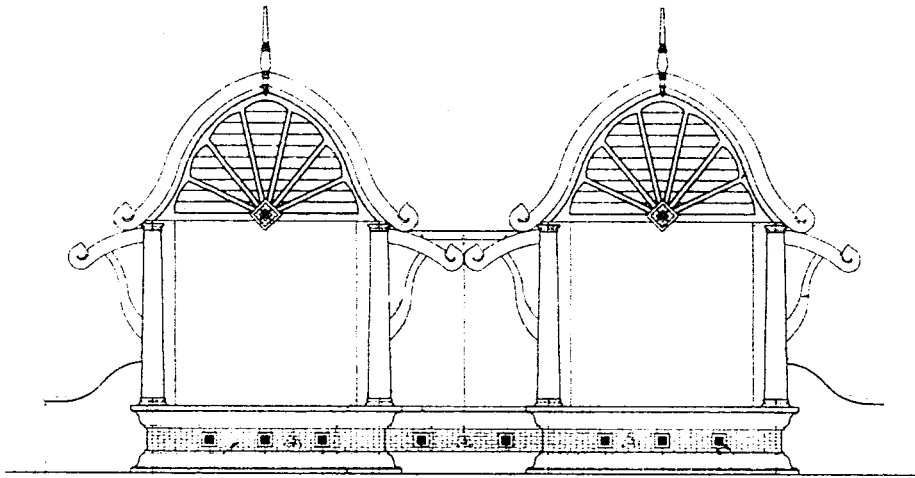
ภาพที่ 3.38 แสดงรูปด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 3.39 แสดงรูปด้านทิศใต้

ภาพที่ 3.40 แสดงรูปด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 3.41 แสดงรูปด้านทิศตะวันตก

3.3.2 การศึกษาสภาพแวดล้อมส่วนที่ออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

1. LOBBY HALL (โถงต้อนรับ)

เมื่อเข้ามาภายในรีสอร์ทจะพบกับอาคารโถงต้อนรับเป็นอาคารแรก บริเวณทางเข้าก่อนถึงอาคารโถงต้อนรับจะเป็นศาลาและสระน้ำซึ่งจัดภูมิทัศน์ไว้ตามทางเดิน ลักษณะตัวอาคารโถงต้อนรับจะยกสูงขึ้นมาจากระดับพื้นดิน เป็นอาคารแบบ OPEN AIR เพื่อสร้างบรรยากาศให้ปลอดโปร่งทำฝ้าเพดานสูงเพื่อช่วยระบายความร้อน บริเวณพื้นที่โถงต้อนรับมีลักษณะเป็นวงกลม มีพื้นที่ที่ต่อเนื่องซึ่งเป็นลิอบบี้เล่านจ์และด้านหลังโถงต้อนรับจะเป็นออฟฟิศ ซึ่งจะเป็นห้องแยกออกเป็นสัดส่วน

2. LOBBY LOUNGE (ลิอบบี้เล่านจ์)

ลิอบบี้เล่านจ์เป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับโถงต้อนรับ ซึ่งเป็นอาคารเดียวกันลักษณะอาคารแบบ OPEN AIR ใหว่โครงสร้างหลังคา เพื่อสร้างบรรยากาศให้ปลอดโปร่งทำฝ้าเพดานสูงเพื่อช่วยระบายความร้อนพื้นที่ส่วนนี้ได้ออกแบบให้มองเห็นมุมมองทัศนียภาพภายนอกได้อย่างชัดเจน ทั้งยังมีทางเดินเชื่อมต่อไปยังอาคารร้านอาหารอีกด้านของลิอบบี้เล่านจ์จะเป็นทางเดินไปยังห้องพัก

3. RESTAURANT (ภัตตาคาร)

ร้านอาหารจะเป็นอาคารที่มีทางต่อเนื่องกับอาคารต้อนรับ ลักษณะอาคารจะเป็นวงกลมแบบ OPEN AIR ฝ้าเพดานสูงเพื่อการระบายอากาศและบรรยากาศในการทานอาหารที่สามารถจะมองเห็นทัศนียภาพภายนอกได้ พื้นที่ส่วนนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือที่นั่งภายในและที่นั่งภายนอก ร้านอาหารนี้จะมีผนังอยู่ครึ่งวงกลมส่วนที่เหลือจะเปิดโล่ง สามารถ

มองเห็นสระว่ายน้ำและทัศนียภาพโดยรอบ

4. SPA (อาคารบริการเพื่อสุขภาพ สปา)

สปาจะอยู่บริเวณด้านหลังของโรงแรมจะต่อเนื่องกับห้องพัก ลักษณะอาคารจะเป็นอาคารเดี่ยว ตัวอาคารยกระดับจากพื้นดิน 1.20 เมตร มีการยกระดับหลังคาให้สูง อาคารมีลักษณะที่ปิดทึบเพื่อความเป็นส่วนตัวและต้องการความสงบ ภายในจะแบ่งพื้นที่ออกเป็นสวนต่าง ๆ เริ่มจากโถงต้อนรับซึ่งเป็นจุดที่กระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ทั้งห้องนวด SPA SUITE ห้องนวด TREATMENT ห้องนวดแผนไทยและศาลา

5. GUEST ROOM (ห้องพัก)

โรงแรม THE VILLAGE RESORT มีห้องพักเป็นอาคารวิลล่าที่กระจายโดยรอบเขตที่ดินของโครงการ โดยโอบรอบพื้นที่ภายในที่จัดแลนด์สเคปไว้ ทำให้ห้องพักแต่ละห้องสามารถมองเห็นทัศนียภาพภายในโครงการได้ทุกห้อง

3.4 การศึกษาระบบการดำเนินงานบุคลากรภายในโรงแรม

อุตสาหกรรมโรงแรม เป็นธุรกิจที่ดำเนินตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ทุกวันไม่มีวันหยุด จึงต้องมีผู้บริหาร และพนักงานปฏิบัติงานอยู่เสมอบุคคลเหล่านี้ จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมดูแลเอาใจใส่ให้มีมาตรฐานการบริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงแรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทุกโรงแรมจึงต้องจัดให้มีโครงสร้างของสายงาน หรือแผนผังองค์กร ตามลำดับการบังคับบัญชา เพราะ ไม่มีความสามารถที่จะบริหารและดำเนินการได้โดยคนเพียงคนเดียว จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน การบริหารงานโรงแรมในปัจจุบัน แบ่งประเภทพนักงานของโรงแรมออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับผู้กำหนดนโยบาย คือ ผู้ควบคุมนโยบายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ไปปฏิบัติได้แก่ ผู้จัดการทั่วไป และระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (General Manager and Department Head)

2. ระดับรอง หรือผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายหรือแผนก (Sub and Assistant Department Head)

3. ระดับหัวหน้างาน (Supervisor)

4. พนักงานปฏิบัติงานทั่วไป (General Staff)

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงงาน แบ่งได้ 5 ฝ่าย หรือ 5 แผนกดังนี้

1. สำนักงานผู้จัดการ (Manager)

2. ส่วนบริหาร (Administrator)

3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม
4. แผนกบริการห้องพัก (Residence)
5. แผนกบริการเพื่อสุขภาพ(SPA)
- 3.4.1 อัตรากำลังคน

การประมาณจำนวนบุคลากรในกิจการโรงแรม สามารถคำนวณจากมาตรฐานของสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในรายงาน ประจำปี พ.ศ 2535 .ได้ว่าจำนวนพนักงานเฉลี่ยต่อห้องพัก) ทั่วประเทศ (คือ 1.5 - 1.098 คนต่อ 1 ห้องพัก)

การจัดอัตรากำลังคนโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตรากำลังของแต่ละฝ่ายของโรงแรม THE VILLAGE RESORT

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน/ คน	หมายเหตุ
1. สำนักงานผู้จัดการ (Manager)			
	- ผู้จัดการโรงแรม(Admin Director)	1	
	- ผู้ช่วยผู้จัดการโรงแรม(Asst. Admin. Director)	1	
รวม		2	
2. ส่วนบริหาร (Administrator)			
2.1 สมุหบัญชี	- ผู้ช่วยสมุหบัญชี	1	
	- หัวหน้าบัญชี	1	
	- แคชเชียร์ใหญ่	1	
	- พนักงานควบคุมต้นทุนอาหาร	1	
	- พนักงานบัญชี	2	
	- แคชเชียร์	2	
2.2 ฝ่ายบุคคล	- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	1	
	- หัวหน้าฝึกอบรม	1	
	- พนักงานประสานงาน	2	
	- พนักงานลงทะเบียนประวัติพนักงาน	1	

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตรากำลังของแต่ละฝ่ายของโรงแรม THE VILLAGE RESORT (ต่อ)

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน/ คน	หมายเหตุ
2.3 หัวหน้าฝ่ายช่าง	- หัวหน้าฝ่ายช่าง	1	
	- ช่างเทคนิค	1	
	- ช่างไฟ	1	
	- ช่างประปา	1	
	- ช่างไม้	2	
	- พนักงานดูแลสวน	1	
	- เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	4	
รวม		24	
3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม			
3.1 ส่วนบริการ	- ผู้จัดการบาร์	1	แบ่งเป็น
	- ผู้จัดการภัตตาคาร	1	-Room Service
	- กัปตัน	1	-Restaurant
	- พนักงานต้อนรับ	1	-Lounge
	- พนักงานบริการ	6	-Pool Bar
	- พนักงานรับออเดอร์	1	
	- พนักงานบริการห้องพัก	1	
3.2 ส่วนครัว	- หัวหน้าแผนกครัว	1	
	- กู้ก	3	
	- พนักงานทำความสะอาดอุปกรณ์	1	
3.3 STORE	- หัวหน้าแผนกพัสดุ	1	
	- พนักงานพัสดุ	1	
รวม		19	
4. แผนกบริการห้องพัก (Residence)			
4.1 ฝ่ายบริการส่วนหน้า	- ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก	1	
	- หัวหน้าฝ่ายบริการส่วนหน้า	1	
	- พนักงานต้อนรับ	1	

ตารางที่ 3.2 แสดงอัตรากำลังของแต่ละฝ่ายของโรงแรม THE VILLAGE RESORT (ต่อ)

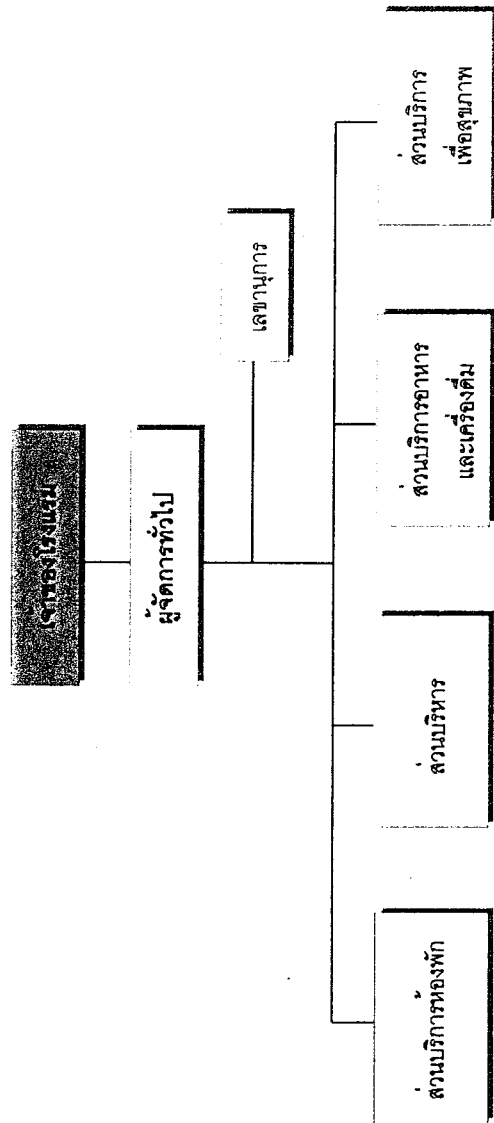
ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน/ คน	หมายเหตุ
4.2 ห้องพัก	- พนักงานรับโทรศัพท์	1	
	- พนักงานจองห้องพัก	1	
	- พนักงานขนสัมภาระ	2	
	- พนักงานเปิดประตู	1	
	- หัวหน้าแม่บ้าน	1	
	- พนักงานดูแลห้องพัก	3	
	- พนักงานขนของทำความสะอาด	1	
	- พนักงานดูแลผ้า	1	
รวม		14	
5. แผนกบริการเพื่อสุขภาพ			
5.1 เคาน์เตอร์ต้อนรับ	- พนักงานต้อนรับ	1	
5.2 ส่วนบริการ	- พนักงานเสริมสวย	1	
	- พนักงานบำบัด	8	
	- แม่บ้าน	1	
รวม		12	
รวมทั้งหมด			

สรุป จำนวนบุคลากรของโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT ทั้งหมด 68 คน

จำนวนพนักงานทั้งหมด 72 คน ÷ จำนวนห้องพัก 34 ห้อง

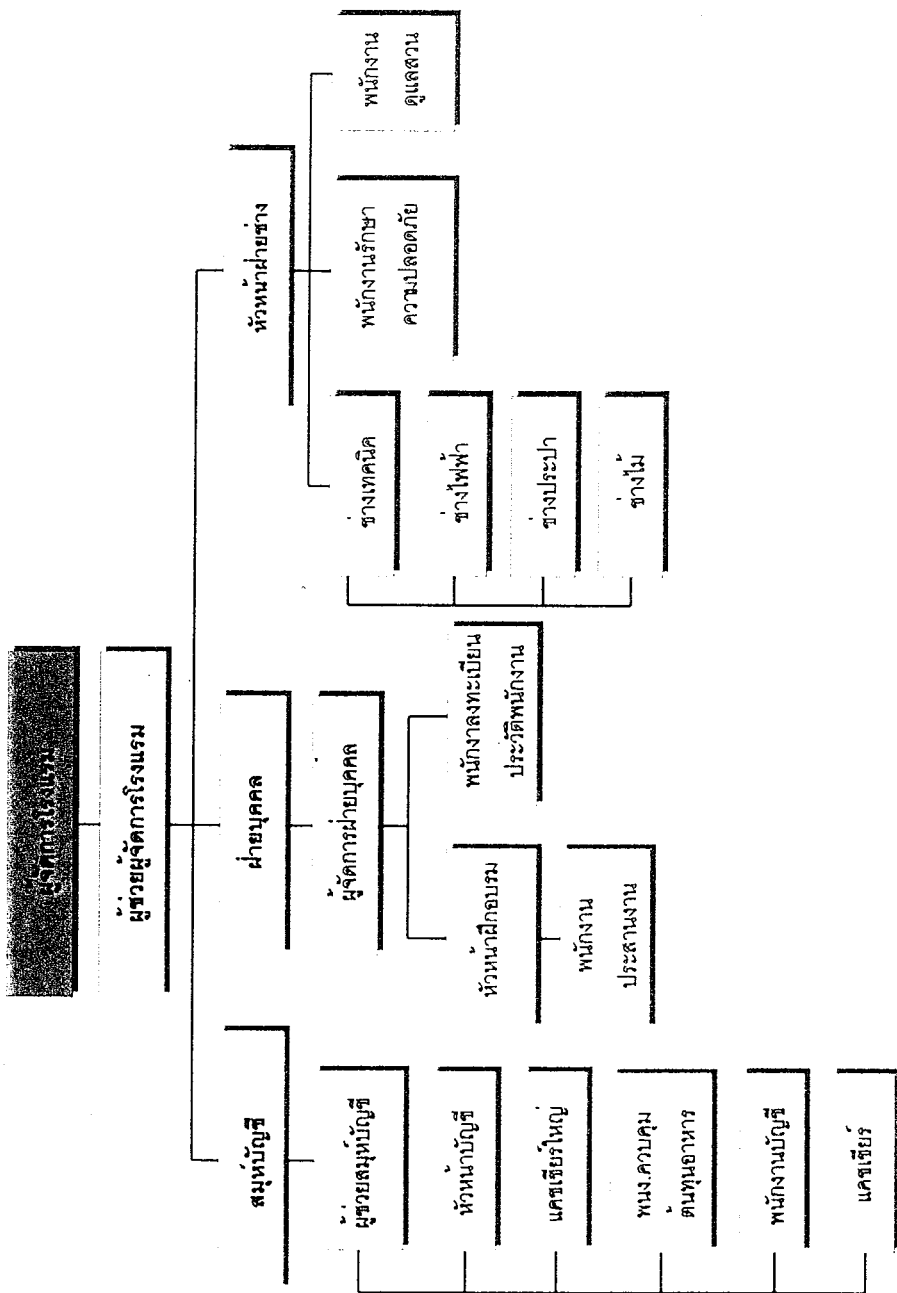
∴ ค่าเฉลี่ยเท่ากับพนักงาน 2 คน / ห้องพัก

3.4.2 การศึกษาสายงานการบริหาร
 แผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารของโรงแรม THE VILLAGE RESORT

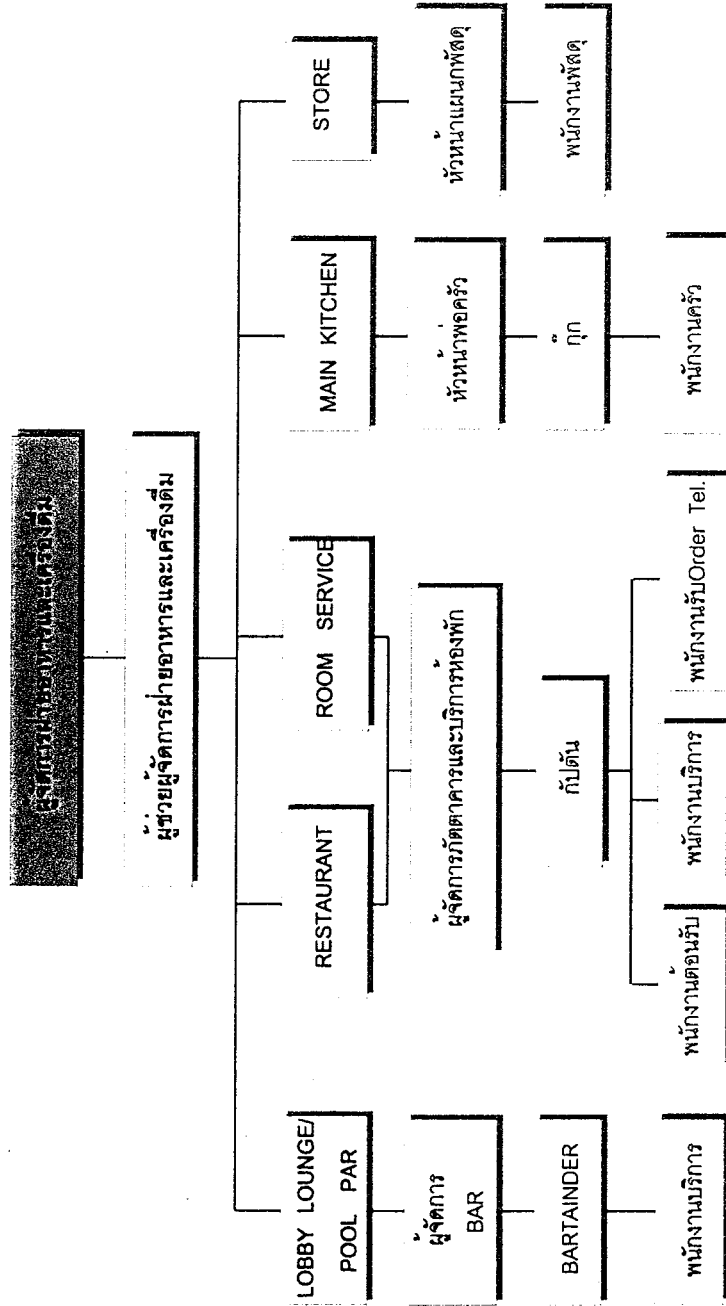
แผนภูมิที่ 3.1 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารของโรงแรม THE VILLAGE RESORT

แผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารของฝ่ายบริหารทั่วไป

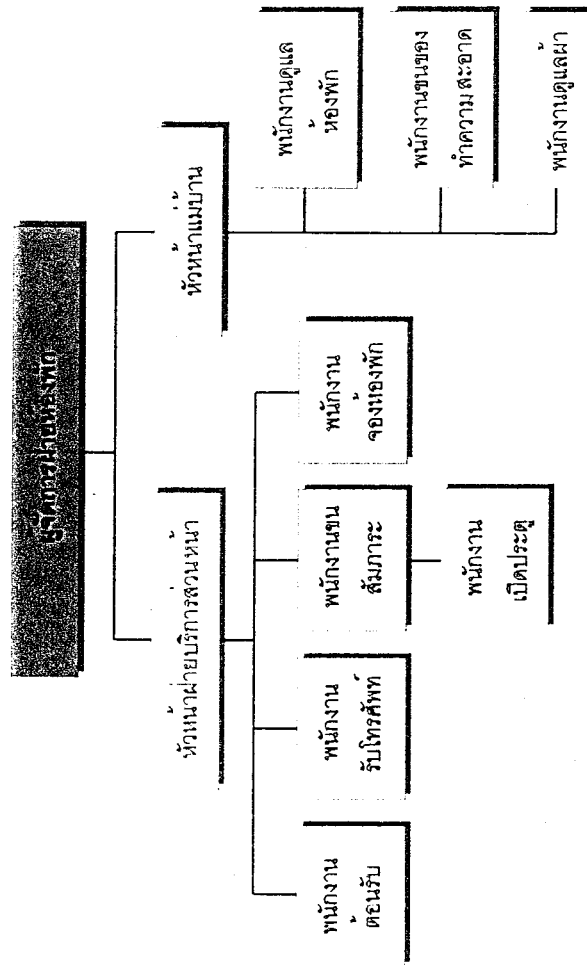
แผนภูมิที่ 3.2 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารทั่วไป

แผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม

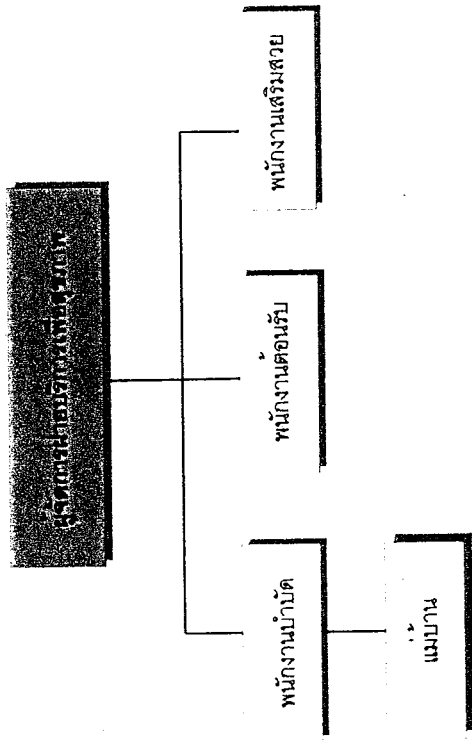
แผนภูมิ 3.3 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม

แผนภูมิ 3.4 โครงสร้างการบริหารแผนงานบริการห้องพักรับรอง

แผนภูมิ 3.4 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนงานบริการห้องพักรับรอง

แผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการเพื่อสุขภาพ

แผนภูมิที่ 3.5 แสดงแผนภูมิโครงสร้างสายงานการบริหารแผนกบริการเพื่อสุขภาพ

3.5 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ผู้ใช้อาคารของโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. ผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่พนักงานอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในอาคารโรงแรม

2. ผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาในอาคารโรงแรม เพื่อเข้ามาใช้บริการทั้งในด้านการพักอาศัยหรือ มาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มาทำธุรกรรมติดต่อการทำธุรกิจต่าง ๆ หรือรับประทานอาหารเช้าภายในโรงแรม

1. ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

1.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง คือ ระดับมัธยสมของโรงแรม

เช่น

ผู้จัดการ , หัวหน้าฝ่าย , ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกต่างๆ

1.2 เจ้าหน้าที่ทั่วไป คือ บุคคลที่ทำงานภายในโรงแรม แต่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำโรงแรม เช่น พนักงานลงทะเบียน พนักงานบัญชี เป็นต้น เจ้าหน้าที่เหล่านี้ทำงานอยู่ใน FRONT OF THE HOUSE ซึ่งต้องพบปะติดต่อกับแขกอยู่เสมอ

1.3 ลูกทั่วๆ ไป คือ เช่น พนักงานเสิร์ฟ พนักงานครัว พนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น พนักงานส่วนนี้อยู่ในส่วน BACK OF THE HOUSE

2. ผู้รับบริการ ผู้รับบริการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- ผู้มาพักโรงแรม
- ผู้มาใช้บริการร่วม

1. ผู้มาพักโรงแรม หมายถึง ผู้มาใช้บริการห้องพักของโรงแรมอาจเป็นนักท่องเที่ยว

นักธุรกิจ หรือผู้มาพักผ่อนเป็นครอบครัว โดยทั่วไปแบ่งแยกต่างประเทศออกเป็น

1.1 F.I.T. (Free Lance Individaul Traveller) เดินทางมาเป็นส่วนตัว

การจองห้องพักไว้ล่วงหน้า Reservation หรือมาพักโดยเลือกโรงแรมเอง เพื่อท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดหรืออาจเป็นกลุ่มทัวร์ Tour Agency

1.2 Group Tour เป็นประเภทที่มักเป็นกลุ่มประมาณ 15-30 คน โดย

ผ่าน Tour Agency

1.3 G.I.T. (Group Individual Traveller) เป็นประเภทที่จัดกลุ่มเอง ประมาณ 7 -15 โดยมากแล้วจะเป็นนักท่องเที่ยว

2. ผู้มาใช้บริการอื่นๆ โดยมากจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด ซึ่งปัจจุบันนิยมใช้บริการของโรงแรมในด้านอาหารเครื่องดื่ม และสถานที่มากขึ้นเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับโรงแรมได้ ดังนี้

2.1 ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรม หรือผู้ที่ใช้สถานที่

โรงแรมเป็นที่นัดพบติดต่อการทำงาน หรือมาพักผ่อนหย่อนใจ เช่น มานั่งฟังเพลง ชื่อของ

2.2 บริการส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

2.3 ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม

3.5.1 พฤติกรรมผู้ใช้อาคารแต่ละประเภท

พฤติกรรมต่างๆของผู้ใช้อาคารเป็นตัวกำหนดสิ่งต่อไปนี้

1. องค์ประกอบในการใช้พื้นที่ของอาคาร
2. ความต้องการก่อนหลังขององค์ประกอบของอาคาร
3. กำหนดเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้สอยภายในส่วนต่างๆของอาคาร

3.4.1.1 พฤติกรรมผู้ใช้บริการ

พฤติกรรมผู้ใช้บริการของโรงแรมจะแตกต่างกันตามประเภทของบุคคลที่ทำงานโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง

เวลาทำงาน 8.30 – 16.30 น.

เวลาพัก 12.00 – 13.00 น.

พฤติกรรม เดินทางมาถึงโรงแรม จอดรถในที่ที่จัดไว้เฉพาะตรงไปสำนักงาน ตอกบัตรเพื่อลงเวลาเข้าทำงาน ตรงไปยังส่วนเจ้าหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติ งานตนเอง จนหมดเวลาทำงาน ไปตอกบัตรกลับเพื่อลงเวลากลับ แล้วจึงเดินทางกลับ

2. เจ้าหน้าที่ทั่วไป

เวลาการทำงานเป็นได้ 2 ลักษณะ คือ

- ทำเป็นผลัด เวลา 8.30 – 16.30 น.

	16.30 – 24.00 น.
	24.00 – 17.00 น.
- ทำงานไม่เป็นผลัด	8.30 – 17.00 น.
เวลาพัก	ผลัดกันไปพัก
พฤติกรรม	เดินทางมาถึงโรงแรมจะต้องไปลงเวลาที่ Time Keeper เครื่องตอกบัตรแล้วไปยังห้องแต่งตัวเพื่อ เปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นชุดตามกำหนดของโรงแรม แล้วไปยังส่วนที่ ปฏิบัติหน้าที่ทำงานจนหมดเวลาทำงาน ไปตอกบัตร กลับ เพื่อลงเวลาเลิกงานแล้วเดินทางกลับ

3. ลูกจ้างและพนักงานบริการ

เวลาทำงาน	แบ่งการทำงานเป็นผลัด และเข้าปฏิบัติงานตามเวลา บริการของส่วนที่รับผิดชอบ
พฤติกรรม	เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ทั่วไป

3.5.1.2 พฤติกรรมผู้รับบริการ

พฤติกรรมของผู้รับบริการนั้นแตกต่างกันตามประเภท และความประสงค์ของการใช้อาคารโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้มาพักโรงแรม ซึ่งมีประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว คือ
 - F.I.T. เป็นแขกที่เดินทางมาเองหรือมาเป็นครอบครัว หรือผู้ที่เดินทางเพื่อทำธุรกิจ
- สัมมนา (นักธุรกิจ) ในบริเวณนั้นๆ

เวลาเข้าใช้ พาทนะ

อื่นๆ

การเดินทาง สนามบิน

พฤติกรรม

เข้าสู่โรงแรมหรือมาทางเรือ

เมื่อเดินทางมาถึงโรงแรมจะเข้าสู่บริเวณล็อบบี้เพื่อ ติดต่อ ห้องพัก ซึ่งจะมีการจองล่วงหน้าไว้ล่วงหน้าอาจจะนั่งพักผ่อน บริเวณสักครู่ หรือนั่งเล่นตี๋มเครื่องตี๋มคอฟฟี่ช็อป หลังจากนั้นก็จะเข้าไปในห้องพัก ต่อจากนั้นก็ออกจากห้องพักมาใช้บริการ

ส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม เช่น รับประทานอาหาร ฟังเพลงชิลๆ และพักผ่อนในห้องพักของโรงแรม

2. ผู้มาใช้บริการ อาจเป็นคนเดียว หรือเป็นกลุ่มก็ได้ แบ่งออกเป็น

- ผู้ใช้บริการประชุมสัมมนา

เวลาเข้าใช้ 08.30 – 17.00 น.

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม ต้องมีการติดต่อจองสถานที่ล่วงหน้า เมื่อถึงกำหนดเวลา

โรงแรม

สถานที่ไว้ให้ผู้ให้บริการ เมื่อผู้เข้ามาถึงก็จะไปยังห้องประชุม โดยที่ทางโรงแรมอาจมีการเตรียมของว่างไว้บริการ และเมื่อเสร็จประชุมก็จะเดินทางกลับ หรือบางส่วนอาจมีการจองห้องพักของทางโรงแรมเป็นที่พักด้วย แล้วอาจจะใช้บริการในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมด้วย

- ผู้ใช้บริการด้านสถานที่จัดเลี้ยงต่างๆ

เวลาเข้าใช้ 11.00 – 14.00 น.

หรือ 18.00 – 21.00 น.

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม เมื่อจองสถานที่และแจ้งความประสงค์แก่โรงแรมแล้ว เมื่อถึงเวลากำหนดโรงแรมจะเตรียมสถานที่ และอาหารเครื่องดื่มไว้ เมื่อผู้ให้บริการมาถึงอาจเข้าห้องจัดเลี้ยงได้เลย เมื่อเสร็จสิ้นก็จะเดินทางกลับ หรือบางส่วนอาจมีการจองห้องพักของทางโรงแรมเป็นที่พักด้วย และอาจจะใช้ บริการในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมด้วย

- ผู้ที่มาใช้บริการซื้อของ รับประทานอาหาร พักผ่อนหย่อนใจ

เวลาเข้าใช้ ไม่แน่นอนแล้วแต่การนัดหมาย

การเดินทาง รถส่วนตัว รถรับจ้าง

พฤติกรรม เดินทางมาถึงโรงแรมแล้วเข้าสู่บริการต่างๆ ตามความต้องการ

เช่น

ร้านขายของที่ระลึก ภัตตาคาร Coffee Shop , Lounge เป็นต้น

เมื่อเสร็จภารกิจแล้วเดินทางกลับ

- ผู้ที่มาติดต่อแขกที่พักอยู่ในโรงแรม

เวลาเข้าใช้	ไม่แน่นอนแล้วแต่การนัดหมาย
การเดินทาง	รถส่วนตัว รถรับจ้าง
พฤติกรรม	ผู้ที่มาติดต่อกับแขกอาจมีการนัดหมายไว้หรือไม่นัดหมายไว้ เมื่อเดินทางมาถึงแขกก็จะไปตามที่นัดหมายกันเอาไว้ เช่น ที่ ล็อบบี้ คอฟฟี่ช็อป ฯลฯ ส่วนแขกที่ไม่ได้นัดหมายก็จะมา ติดต่อที่เคาน์เตอร์ เพื่อสอบถามถึงห้องพัก หลังจากนั้น พนักงานก็จะแจ้งแก่แขกของโรง โดยส่วนมากอาจจะนั่งในล็ อบบี้ คอฟฟี่ช็อปเมื่อติดต่อธุรกิจเสร็จ อาจจะเข้าไปใช้บริการ ในส่วนอื่นๆของโรงแรมต่อ แล้วเดินทางกลับ

3.5.2 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนที่ออกแบบตามโครงการ

3.5.2.1 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนโถงต้อนรับ Lobby

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ Front Desk มีการทำงาน 3 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 08.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 - 24.00 น.

ผลัดที่ 3 ตั้งแต่ 24.00 - 08.00 น.

- ผู้ให้บริการในส่วนหน้า

หน้าที่	คอยดูแลการทำงานบริเวณส่วนหน้า
บทบาท	รับคำสั่งจากฝ่ายบริการ และนำคำสั่งไปปฏิบัติในบริเวณ ส่วนหน้า
กิจกรรม	คอยดูแลการทำงานให้คำแนะนำแก่แขกเพิ่มเติม เมื่อเกิด ปัญหา ต่างๆขึ้น

1. แผนกทะเบียน REGISTRITION

หน้าที่	ลงทะเบียนเข้าออกของแขก Check in – check out
บทบาท	อยู่ในเคาน์เตอร์ คอยให้บริการลงทะเบียนการเข้าพักของแขกและทำ สถิติการเข้าพักของแขก และเก็บกุญแจห้องพัก
กิจกรรม	เมื่อแขกแสดงความต้องการที่จะเข้าพักในโรงแรม ต้องเช็คดูว่าห้อง

ไหนด่วนแก่แขก และให้แขกเซ็นชื่อ ขอดูใบสำคัญ เช่น พาสปอร์ต หรือบัตรประชาชน แล้วเอากุญแจแล้วบอกห้องพักให้แก่แขก จากนั้น จะเข้ามายกเลิกภาระไปยังห้องพักเรียบร้อยแล้ว ทำรายงานประจำวัน และติดต่อแม่บ้านเพื่อเตรียมเครื่องบริการแก่แขก รวบรวมข้อมูล เฟอร์นิเจอร์ เคาน์เตอร์ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ เก้าอี้นั่งทำงาน

2. แผนกประชาสัมพันธ์ INFORMATION

หน้าที่ ให้ข่าวสารและให้คำแนะนำแก่แขกผู้มาพักนอกจากนั้นยังบริการด้าน ไปรษณีย์ โทรเลขและเทเล็กซ์ด้วย

กิจกรรม เมื่อแขกมาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรมต้องการตรวจเช็คที่ใส่ชื่อแขก ตามเรียงลำดับอักษรและหมายเลขห้องพัก เมื่อมีการจัดเลี้ยงแล้วแขก ไม่ทราบห้องก็จะบอกตำแหน่งแก่แขก

บทบาท ตอบข้อซักถาม แจกเอกสาร แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว บริการด้านการสื่อสาร

3. พนักงานเก็บเงิน FRONT CASHIER

หน้าที่ เก็บค่าบริการต่างๆของแขกที่มาพักในโรงแรมและแลกเปลี่ยนตราให้กับแขก

บทบาท รับบิลจากแผนกทะเบียนมาคิดเงินค่าห้องพักของแขกทุกวันในขณะที่แขกพักในโรงแรม และคอยเช็คไปยังแผนกต่างๆว่าแขกได้เข้าไปใช้บริการอะไรบ้างภายในโรงแรม

กิจกรรม คอยรับบิลจากแผนกทะเบียนเมื่อแขกใช้บริการ แล้วคิดค่าห้องพักเป็นประจำวัน และเช็คค่าแขกได้ใช้บริการอะไรบ้างแล้วคิดเงิน รับเงินและนำบิลให้แก่แขก

อุปกรณ์ เครื่องเก็บเงิน

เฟอร์นิเจอร์ เก้าอี้ เคาน์เตอร์

4. แผนกฝากของ SAFE DEPOSIT

หน้าที่ เก็บของมีค่าที่แขกเอามาฝาก

บทบาท อยู่ในตำแหน่งเคาน์เตอร์คอยฝากของมีค่า ของแขกที่มาพักในโรงแรม

กิจกรรม รับของมีค่าเมื่อแขกนำฝาก ต้องเก็บของมีค่านั้นอย่างระมัดระวัง คั้นของแก่แขกเมื่อแขกมารับคืน

อุปกรณ์ ตู้เก็บของฝากต่างๆ และเอกสารในการเช็ครายชื่อของที่แขกมาฝาก

5. หัวหน้าพนักงานยกสัมภาระ BELL CAPTIAN

หน้าที่ ควบคุมดูแลการทำงานของ BELL BOY
 บทบาท ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของ BELL BOY ให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังรับโทรศัพท์ที่มาถึงแขกและสั่งให้ BELL BOY ไปเชิญแขก มารับโทรศัพท์
 กิจกรรม อยู่ที่บริเวณทางเข้า คอยควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของ BELL BOY กรณีที่มีแขกเข้ามามาก ก็ต้องช่วยขนสัมภาระ และในกรณีที่แขก CHECK OUT แล้วฝากสัมภาระไว้พนักงานต้อง ออกตัวให้แก่แขกและตรวจเช็คดูว่ามี BILL CHECK OUT เรียบร้อย หรือยังจากนั้นนำกระเป๋าไปเก็บใน BAGGAGE ROOM

6. พนักงานยกกระเป๋า BELL BOY

หน้าที่ บริการขนกระเป๋าเดินทางและสัมภาระให้แก่แขก
 บทบาท ขนกระเป๋าเดินทางของแขกไปยังห้องพักหรือรถ นอกจากนั้นยังบริการ ตามแขกมารับโทรศัพท์เมื่อมีโทรศัพท์ถึงแขก
 กิจกรรม อยู่ที่บริเวณทางเข้า คอยรับกระเป๋าก่อนขนไปยังห้องพักเมื่อแขก ลงทะเบียนเสร็จ และยกกระเป๋าไปยังรถของแขกเมื่อแขกเดินทางออกจากโรงแรม

7. แผนกจองห้องพัก RESEVATION

หน้าที่ รับจองห้องพัก
 บทบาท คอยรับฟังคำประสงค์ของแขก ว่าแขกต้องการจำนวนห้องพักเท่าใด คอยสอบถามแผนกทะเบียนว่ามีห้องพักเพียงพอหรือไม่
 กิจกรรม คอยรับโทรศัพท์ของแขกที่จองหรือแขกที่มาติดต่อด้วยตนเองว่ามีความ ต้องการห้องพักแบบไหนและจะทำบัตรจองห้องพักแก่แขก
 อุปกรณ์ โทรศัพท์ บัญชีรายชื่อผู้จองห้องพัก
 เฟอร์นิเจอร์ เคาน์เตอร์ทำงาน , เก้าอี้

8. แผนกรับโทรศัพท์

หน้าที่ คอยรับโทรศัพท์
 บทบาท คอยรับโทรศัพท์ที่โทรเข้ามายังโรงแรม แล้วต่อสายไปยังส่วนบริการ

อื่น ๆ

กิจกรรม	เมื่อมีโทรศัพท์เข้ามายังโรงแรม แล้วถามว่าต้องการติดต่อส่วนไหนกับใคร แล้วต่อไปยังส่วนนั้นตามความประสงค์ของผู้ที่โทรมา
อุปกรณ์	โทรศัพท์พร้อมเครื่องโอนสายโทรศัพท์, สมุดจดบันทึก
เฟอร์นิเจอร์	เคาน์เตอร์ทำงาน, เก้าอี้

ข. ผู้รับบริการ

ผู้เข้ารับบริการใน LOBBY แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- แขกที่เข้ามาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรม
 1. แขกที่เข้ามาพักในโรงแรม
 2. ประเภทของผู้มาพักมีหลายเชื้อชาติ โดยส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ

หน้าที่	เป็นแขกของโรงแรม
บทบาท	ปฏิบัติตามกฎที่โรงแรมวางไว้
พฤติกรรม	แขกลงจากรถเข้าสู่ LOBBY ติดต่อลงทะเบียนห้องพักที่จองล่วงหน้าแขกสามารถขึ้นห้องได้เลย หรืออาจนั่งพักบริเวณ บาร์ แล้วจึงขึ้นห้องพักโดยจะลงทะเบียนได้บนห้องพัก กรณีที่มาหลายคน อาจนั่งพัก บางทีจะไปรอบบริเวณบาร์
 2. บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการภายในโรงแรม

หน้าที่	แขกที่เข้ามาใช้บริการโรงแรม
บทบาท	เข้ามาใน LOBBY, BAR เพื่อนั่งรอแขกที่มาพักในโรงแรม และปฏิบัติตามกฎที่โรงแรมวางไว้
พฤติกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - บุคคลภายนอกที่เข้ามาพบผู้พักโรงแรม หลังจากโทรศัพท์ขึ้นไปยังห้องพักแล้วก็นั่งรออยู่ในบริเวณ BAR - บุคคลภายนอกที่เข้ามารับประทานอาหารในโรงแรม จะตรงเข้าไปยังห้องอาหารหรืออาจจะนั่งรอในบริเวณนั้นก็ได้

3.5.2.2 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนล็อบบี้เ้าานจ์ (LOBBY LOUNGE)

บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มทุกชนิด

ก. ผู้ให้บริการ

แบ่งการทำงานเป็นทำงาน 2 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่	8.00 – 18.00 น.
ผลัดที่ 2 ตั้งแต่	18.00 – 03.00 น.

1. ผู้จัดการ Manager

หน้าที่	ควบคุมดูแลความเรียบร้อยภายในล็อบบี้
บทบาท	รับคำสั่งจากฝ่ายบริการ มาประสานงานกับพนักงานภายใน ตรวจสอบตราความเรียบร้อยพร้อมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุง อย่างสม่ำเสมอ
กิจกรรม	คอยให้คำแนะนำแขก คอยดูแลความสงบเรียบร้อย

2. แคชเชียร์ Cashier

หน้าที่	ดูแลเกี่ยวกับการเงินภายในล็อบบี้
บทบาท	เช็คยอดเงินแต่ละโต๊ะ รับเงิน ทอนเงินและทำบัญชียอดเงินในแต่ละวัน
กิจกรรม	ก. พนักงานจะนำใบสั่งของแขก มาเสียบที่ Counter Cashier และแคชเชียร์คิดเงินแล้วให้พนักงานไปเก็บเงินกับแขก ข. ถ้าแขกพักในโรงแรม ซึ่งสามารถจะใช้ Room Card ได้ พนักงานจะนำ Room Card มาให้ แคชเชียร์เพื่อรูดับตรลงบัญชีใน Computer เพื่อทำการส่งบิลไปยังฝ่ายบัญชี และเมื่อหมดการให้บริการก็จะรวมยอดเงินให้ตรงกับใบเสร็จ นำบัญชีเสนอผู้จัดการและฝ่ายบัญชีต่อไป
อุปกรณ์	เครื่องคิดเงิน
เฟอร์นิเจอร์	โต๊ะทำงาน , เก้าอี้ทำงาน

3. บาร์เทนเดอร์ Bartender

หน้าที่	ผสมเครื่องดื่ม จัดการเรื่องเครื่องดื่ม
บทบาท	คอยรับรายการจากพนักงานบริการ แล้วผสมเครื่องดื่มไว้หน้าเคาน์เตอร์ เพื่อที่จะรอให้แขกนำไปเสิร์ฟและจัดอาหารว่าง
กิจกรรม	รับใบรายการส่งของ แล้วจัดรายการตามสั่งนำไปไว้หน้าเคาน์เตอร์ พอเสร็จแล้ววางเครื่องดื่มไว้หน้าเคาน์เตอร์

	เพื่อที่จะรอให้พนักงานนำไปเสิร์ฟแก่แขกต่อไป
อุปกรณ์	ภาชนะต่างๆในการผสมเครื่องดื่ม
เฟอร์นิเจอร์	เคาน์เตอร์บาร์

4. พนักงานเสิร์ฟ

หน้าที่	บริการเสิร์ฟอาหารเครื่องดื่มต่างๆแก่แขก
บทบาท	เข้าทำงานก่อน 30 นาที พร้อมเปลี่ยนเครื่องแบบ ตรวจเช็ค อุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน รวมทั้งเก็บโต๊ะ แก้วต่างๆ
กิจกรรม	เมื่อแขกเข้ามาภายในก็จะจัดหาที่นั่งให้แก่แขก ให้ใบรายการ แล้วถามแขกว่าต้องการอะไร จดรายการส่งไปให้บาร์เทน เดอร์แล้วคอยนำมาเสิร์ฟแก่แขก คอบรับบริการแก่แขกเมื่อ แขกต้องการอะไรเพิ่ม เมื่อจะคิดเงินให้นำบิลที่แคชเชียร์มา ให้แก่แขกพร้อมเก็บเงินแขกแล้วกล่าวคำขอบคุณ

ข. ผู้รับบริการ

มี 2 ประเภท คือ

1. แขกที่มาพักภายในโรงแรม เข้ามาใช้บริการเป็นกลุ่มเล็กๆ
 2. บุคคลที่เข้ามาใช้บริการ ได้แก่ บุคคลภายนอกทั่วไป
หน้าที่	เข้ามารับบริการเครื่องดื่มและอาหารว่าง
บทบาท	นั่งพูดคุยกันอย่างสุภาพ ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น
กิจกรรม	เข้ามาในบริเวณ สั่งเครื่องดื่มและอาหารว่าง ระหว่างสนทนา
เมื่อต้องการ กลับเรียกพนักงานมาเก็บเงินหรือใช้ Room Card
รับเงินทอนและออกไป

3.4.2.3 การศึกษาพฤติกรรมในส่วนภัตตาคาร (Restaurant)

บริการอาหารและเครื่องดื่ม ในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน และจะมีบริการ

อาหารเป็นเทศกาลไปตามฤดูกาลท่องเที่ยว

เปิดบริการ	10.00 - 22.00 น.
บริการ	เครื่องดื่ม และ อาหาร ทุกชนิด

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการแบ่งเป็น 1 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่

9.00 – 23.00 น.

1. ผู้จัดการภัตตาคาร Manager

หน้าที่	ดูแลความเรียบร้อยภายในห้องอาหาร และ Terrace
บทบาท	รับคำสั่งจากฝ่ายบริการ และนำมาประสานงานกับพนักงานใน ความรับผิดชอบ ตรวจสอบดูแลความเรียบร้อย
กิจกรรม	คอนต้อนรับแขกและแนะนำแขก ดูแลความเรียบร้อยของกัปตัน และ คอยแนะนำปรึกษา ส่งงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

2. กัปตัน Captain

หน้าที่	ควบคุมการทำงานของพนักงานเสิร์ฟ
บทบาท	คอยรับคำสั่งจากหัวหน้า คอยให้คำแนะนำแก่พนักงานบริการ แขก และต้อนรับแขก พาแขกไปนั่ง ช่วยเรียกพนักงานบริการ
กิจกรรม	คอยตรวจสอบดูแลการทำงานของพนักงานบริการ ดูแลแขก อำนวยความสะดวกให้คำปรึกษาแก่แขก

3. หัวหน้าบาร์เทนเดอร์ Bartender Manager

หน้าที่	ควบคุมดูแลการทำงานของบาร์เทนเดอร์
บทบาท	คอยดูแลการทำงานของพนักงานบาร์เทนเดอร์ โดยให้คำสั่งแก่ บาร์เทนเดอร์
กิจกรรม	ตรวจเช็ครายการสั่ง คอยควบคุมให้คำแนะนำแก่บาร์เทนเดอร์

4. บาร์เทนเดอร์ Bartender

หน้าที่	ผสมเครื่องดื่มและจัดอาหารว่าง
บทบาท	คอยรับรายการจากพนักงานบริการ ผสมเครื่องดื่มจัดอาหาร ว่าง
กิจกรรม	รับรายการ และจัดอาหารตามสั่งแล้วนำมาวางหน้าเคาน์เตอร์ รอให้พนักงานนำไปเสิร์ฟแก่แขก

5. แคชเชียร์ Cashier

หน้าที่	ดูแลเกี่ยวกับการเงิน
บทบาท	เช็คยอดเงินในแต่ละโต๊ะ จากนั้นรับเงิน ทอนเงินและทำ บัญชีในแต่ละวัน
กิจกรรม	เมื่อพนักงานบริการนำใบสั่งของแขก มาเสียบหน้าเคาน์เตอร์

แคชเชียร์จะนำมาคิดเงิน แล้วให้พนักงานไปเก็บเงิน ส่วนแขกที่พักอยู่ในโรงแรมจะให้แขกเซ็นชื่อก็ได้แล้วส่งบิลไปยังฝ่ายบัญชี และเมื่อห้องอาหารปิดจะต้องเช็คยอดเงินให้ตรงกับใบเสร็จ แล้วนำเสนอผู้จัดการและแผนกบัญชี

6. พนักงานบริการ ชาย - หญิง

หน้าที่	บริการเสิร์ฟอาหารให้แก่แขกผู้มาใช้บริการ
บทบาท	เข้าทำงานก่อนเวลา 30 นาที ใส่เครื่องแบบ แล้วตรวจเช็คอุปกรณ์การบริการให้เรียบร้อย เก็บโต๊ะและนำจานไปเก็บ
กิจกรรม	เข้าทำงานแล้วเตรียมอุปกรณ์ จัดโต๊ะให้เรียบร้อย และหาที่นั่งให้แก่แขก ถามความประสงค์ของแขกว่าต้องการอะไร จัดบันทึกใบสั่งไปยังที่เตรียมอาหาร จากนั้นยกอาหาร เครื่องดื่มให้แก่แขก คอยเติมเครื่องดื่มให้แก่แขก เก็บจาน เก็บโต๊ะ และนำบิลมาให้แขกแล้วเก็บเงินไปให้แคชเชียร์

ข. ผู้รับบริการ

มี 2 ประเภท คือ

1. แขกที่มาพักภายในโรงแรม เข้ามาใช้บริการเป็นกลุ่มเล็กๆ
2. บุคคลที่เข้ามาใช้บริการ ได้แก่ บุคคลภายนอกทั่วไป

หน้าที่	เข้ามาให้บริการเครื่องดื่มและอาหารว่าง
บทบาท	เข้ามาเลือกที่นั่ง หยิบเมนู สั่งเครื่องดื่มและอาหารกับพนักงานบริการ รับประทานอาหาร และ นั่งพูดคุยกันอย่างสุภาพ ไม่ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น
กิจกรรม	เข้ามาในบริเวณ สั่งเครื่องดื่มและอาหารว่าง ระหว่างสนทนา เมื่อต้องการ กลับเรียกพนักงานมาเก็บเงินหรือใช้ Room Card รับเงินทอนและออกไป

3.4.2.2 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนสปา Spa

เปิดบริการตั้งแต่เวลา 10.00 - 22.00 น.

(ให้บริการเฉพาะแขกผู้มาพักภายในโครงการ)

ก. ผู้ให้บริการ

มีการทำงาน 2 ผลัด

ผลัดที่ 1 ตั้งแต่ 09.00 - 16.00 น.

ผลัดที่ 2 ตั้งแต่ 16.00 - 23.00 น.

1. ผู้จัดการฝ่าย Spa Manager

หน้าที่	ดูแลความเรียบร้อยภายในส่วนสปา
บทบาท	รับคำสั่งจากฝ่ายบริหาร และนำมาประสานงานกับพนักงาน ตรวจสอบดูแลความเรียบร้อย และให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุง บริการอยู่เสมอ
กิจกรรม	คอยต้อนรับและแนะนำแขก ตลอดจนคอยแนะนำให้คำปรึกษา สั่งงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

2. พนักงานประชาสัมพันธ์ Spa Receptionist

หน้าที่	ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน
บทบาท	ต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน จัดการขั้นตอนการเข้ามาใช้บริการ ในส่วน Treatment ต่างๆ โดยประสานงานกับพนักงานใน Spa Treatment และดูแลเรื่องการเงินภายในส่วน Spa Treatment
กิจกรรม	คอยต้อนรับให้แขกลงทะเบียน ตรวจสอบข้อมูลประวัติของแขก และโปรแกรม Treatment ที่เหมาะสมกับแขกคนนั้นจาก Computer และติดต่อไปยังพนักงานบำบัดภายในสปา

3. พนักงานบำบัด

หน้าที่	ทำการบำบัดแก่ผู้ใช้บริการ
บทบาท	นำลูกค้าไปยังห้องบำบัดและเริ่มขั้นตอนการบำบัดแก่ผู้ใช้บริการ
กิจกรรม	ต้อนรับและนำแขกไปใช้บริการห้องนวดที่ระบุไว้ในโปรแกรม พาแขกมายังส่วนล้างเท้า ทำการนวดโดยใช้น้ำมันที่เลือกไว้ และเข้าห้องอบซาวน่าสลับกับแช่อ่างจากุซซี่ เมื่อเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ลูกค้าอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า ก็ส่งแขกเพื่อไปยังส่วนประชาสัมพันธ์ รวมทั้งเตรียมและทำความสะอาดอุปกรณ์การนวด

4. แม่บ้าน

หน้าที่	ทำความสะอาดตามจุดต่าง ๆ
บทบาท	ทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ในสปาให้เรียบร้อยก่อนเปิดบริการ ดูแลเรื่องเครื่องตีมแก้ลูกค้า
กิจกรรม	ต้องมาทำงานล่วงหน้าหนึ่งชั่วโมง เริ่มจากทำความสะอาด ส่วนโถงต้อนรับซึ่งเป็นส่วนแรกที่แขกจะเห็น จากนั้นทำความสะอาด สะอาดห้องน้ำส่วนล๊อบบี้ ห้องทรีทเมนต์ส่วนห้องอื่น ๆ ค่อย ทยอยทำไป

ข. ผู้รับบริการ

1. สมาชิกที่มาพักในโครงการ

บทบาท	เข้ามารับการบำบัดด้วยวิธีการต่างๆ ภายในสปา จ่ายค่าบริการ (สำหรับแขกที่ไม่ได้พักในโครงการ) ติดต่อประสานงานกับ ประชาสัมพันธ์
กิจกรรม	เมื่อเข้ามาในโถงทางเข้า ไปลงทะเบียนที่เคาน์เตอร์ เปลี่ยน รองเท้าเป็นรองเท้าหุ้ม เปลี่ยนเสื้อผ้าในห้อง Locker หรือห้องน้ำ เพื่อไปอาบน้ำ เข้าห้อง Sauna หรือ Steam พักสักครู่แล้วจึง เข้าไปอาบน้ำอีกครั้ง เข้าใช้บริการนวดตัวแบบ บริการบำรุงผิว หรือจะ เรียกใช้บริการแบบสมบูรณ์แบบคือ รวมทุกอย่าง การ บำบัดตามขั้นตอนการรักษาตามแบบที่แขกเลือก จากนั้นกลับ เข้าเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้าในห้อง Locker แล้วเปลี่ยนรองเท้าออกไป จ่ายค่าบริการ (เฉพาะแขกที่ไม่ได้พักในโครงการ)

3.4.2.5 การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

การศึกษาพฤติกรรมภายในส่วนห้องพักแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ผู้ให้บริการ
2. ผู้รับบริการ

ก. ผู้ให้บริการบริเวณห้อง

มีการทำงาน	3 ผลัด
ผลัดที่ 1 ตั้งแต่	06.00 - 14.00 น.
ผลัดที่ 2 ตั้งแต่	14.00 - 22.00 น.
ผลัดที่ 3 ตั้งแต่	22.00 - 06.00 น.

1. ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก

หน้าที่	ดูแลความเรียบร้อยภายในส่วนห้องพัก
บทบาท	รับคำสั่งจากฝ่ายบริหาร และนำมาประสานงาน
กิจกรรม	คอยแนะนำให้คำปรึกษา สั่งงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

2. หัวหน้าแม่บ้าน

หน้าที่	บริการดูแลความเรียบร้อยในแผนกแม่บ้านทั้งหมด
บทบาท	ดูแลรับผิดชอบงานแผนกแม่บ้านทั้งหมด
กิจกรรม	คอยแนะนำ และดูแลการทำงานของแม่บ้านประจำห้อง

3. พนักงานประจำห้อง

หน้าที่	บริการดูแลความเรียบร้อยภายในห้องพักแต่ละห้อง
บทบาท	คอยดูแลทำความสะอาดความเป็นระเบียบ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ภายในห้องพัก
กิจกรรม	คอยตรวจดูแลความสะอาดเรียบร้อยของห้องพัก และบริการต่างๆ ภายในห้องพักเมื่อแขกต้องการอะไรเพิ่ม

4. พนักงานขนของทำความสะอาด

หน้าที่	ยกหรือย้ายเฟอร์นิเจอร์
บทบาท	ตรวจสอบดูแลเฟอร์นิเจอร์หรือของใช้ภายในห้องพัก
กิจกรรม	ยกหรือย้ายเฟอร์นิเจอร์หนัก ๆ ที่ชำรุดภายในห้องพักย้ายออกไปแล้ว

นำมา

เปลี่ยนใหม่หรือนำขยะไปทิ้งบางครั้งก็ต้องรับผิดชอบด้านทำความสะอาด

สะอาด

บริเวณใช้ร่วมภายในโรงแรมด้วย

5. พนักงานดูแลผ้า

หน้าที่	ดูแลงานผ้าทุกชนิดที่ใช้ในห้องพักแขก	ผ้าของห้องอาคารและ
	เครื่องแบบพนักงาน	
บทบาท	ดูแลรักษาความสะอาด พร้อมนำไปใช้งานอีกครั้ง	
กิจกรรม	จ่ายผ้าที่ซักแล้ว เก็บรวบรวมผ้าที่ใช้แล้ว ปะชุนผ้าที่ขาดและดูแล	
	ควบคุมการส่งผ้าไปซักและรับคืนผ้าที่ซักแล้ว	

๗. ผู้รับบริการ

ผู้รับบริการในส่วนห้องพัก คือ แขกที่มาพักในโรงแรม

หน้าที่ เป็นแขกของโรงแรม

บทบาท ปฏิบัติตามกฎหมายที่โรงแรมตั้งไว้

กิจกรรม เมื่อแขกติดต่อจองห้องพักไว้แล้ว พนักงานขนกระเป๋าจะขนไป
ยังห้องพักที่จองไว้

ภาพที่ 4

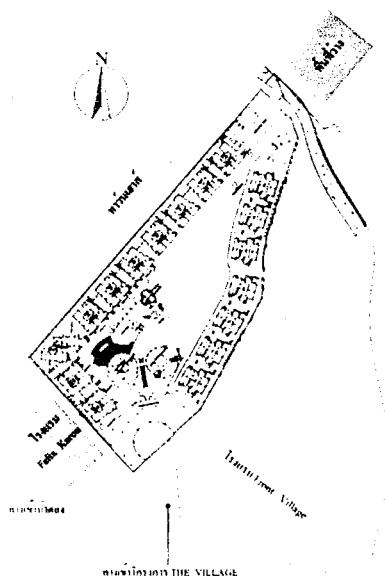
การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและผลกระทบต่ออาคารของโรงแรม

สภาพแวดล้อมที่วิเว

โรงแรม THE VILLAGE RESORT มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 7.32 ไร่ ตั้งอยู่บนถนนปฎัก ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โครงการประกอบด้วยกลุ่มอาคาร / กลุ่มอาคาร การวางผังอาคารเป็นลักษณะอาคารย่อย ๆ ซึ่งจะมีอาคารที่เป็นส่วนให้บริการและอาคารห้องพักจะเป็นอาคารวิลล่าและยังมีพื้นที่ให้บริการอื่น ๆ เช่น สระว่ายน้ำรอบบริเวณมีการตกแต่งให้เป็นธรรมชาติ ด้วยการจัดสวนให้แนบชิดในทุกองค์ประกอบของรีสอร์ทสัมผัสธรรมชาติ

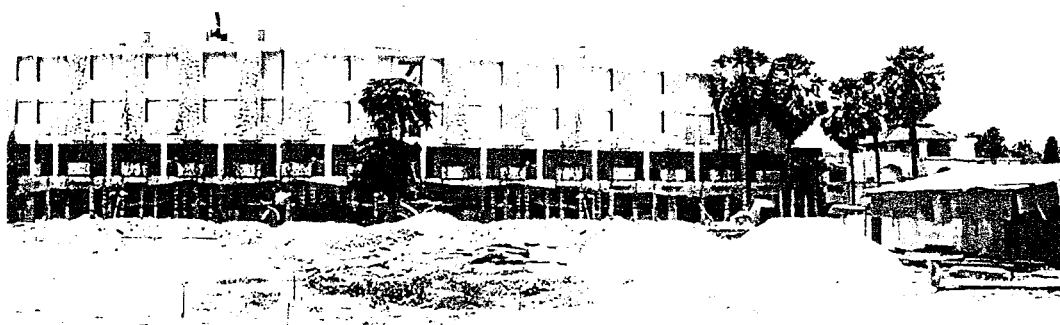
ทิศเหนือ	ติดกับเทือกเขาป่าตองและถนนด้านหลังโครงการ
ทิศใต้	ติดโรงแรม FRONT VILLAGE, โรงแรม FELIX KARON
ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล
ทิศตะวันตก	ติดกับ ทาวน์เฮาส์

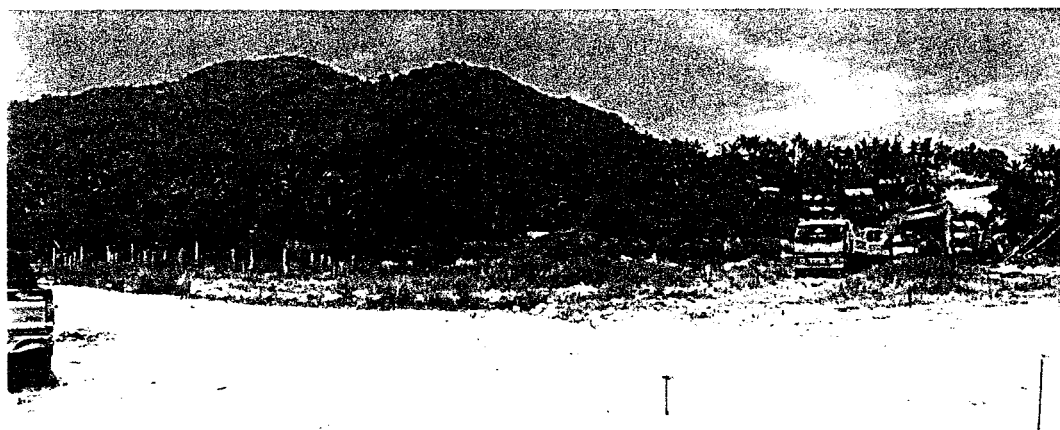
ภาพที่ 4.1 แสดงแผนผังโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT

ภาพที่ 4.2 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศเหนือติดกับเทือกเขาป่าตองและพื้นที่ว่าง

ภาพที่ 4.3 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศใต้ติดกับโรงแรม FRONT VILLAGE, โรงแรม FELIX KARON

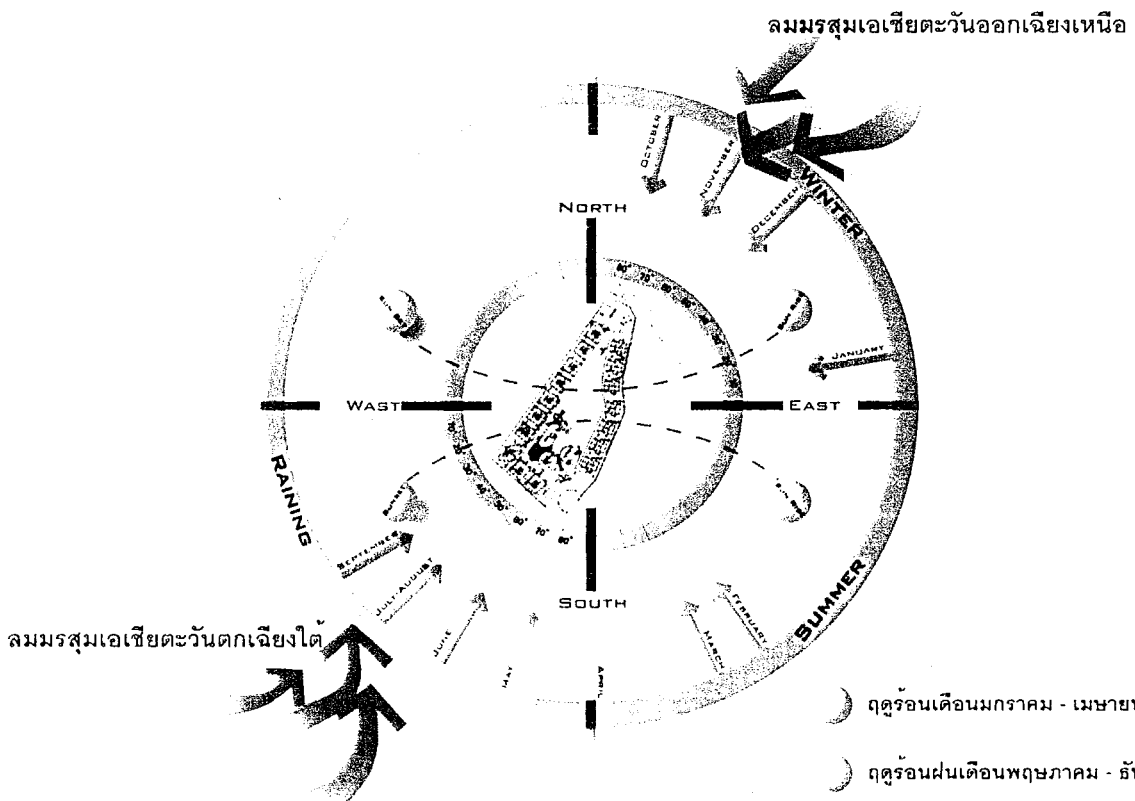

ภาพที่ 4.4 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศตะวันออกติดกับพื้นที่ส่วนบุคคล

ภาพที่ 4.5 แสดงพื้นที่ติดต่อด้านทิศตะวันตกติดกับทาว์นเฮาส์(กำลังอยู่ในขั้นดำเนินการสร้าง)

แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม

ภาพที่ 4.6 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อม

จากสภาพแวดล้อมโดยรอบของโครงการทำให้เกิดผลกระทบต่อตัวอาคารของรีสอร์ทฯ ดังนี้
เสียง

ที่ตั้งของโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT นั้นจะอยู่ใกล้กับถนนปฎักด้านทิศใต้ อาจจะทำให้มีเสียงรบกวนของยานพาหนะบ้าง แต่ด้านทิศใต้นั้นก็มีโรงแรม FRONT VILLAGE ที่ตั้งอยู่ติดกันก็สามารถกันเสียงจากยานพาหนะจากถนนได้ดี ส่วนเสียงจากทางโรงแรม FRONT VILLAGE นั้นก็จะไม่มีเสียงดัง เพราะว่าทางโรงแรมต้องการความสงบแก่ผู้เข้าพักเช่นกัน ทางด้านทิศตะวันออกนั้นเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลซึ่งเป็นที่รกร้างก็จะมีเสียงรบกวน ด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกนั้นเป็นทาว์นเฮาส์และถนนด้านหลังโครงการ ก็มีเสียงจากยานพาหนะที่ดังไปรบกวนส่วนห้องพัก ทางโครงการแก้ไขโดยการปลูกต้นไม้ตามแนวเขตที่ดินเพื่อลดเสียงจากภายนอกที่จะเข้ามาสู่โครงการ

แสงแดด

แสงแดดที่มีผลกระทบต่อตัวอาคารภายในโครงการนั้นจะส่งผลแก่ตัวอาคารทั้งหมด ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ได้ดังนี้

- อาคารโถงต้อนรับ อาคารร้านอาหารและอาคารพักอาศัย TYPE B การวางผังอาคารจะวางด้านหน้า – หลังอาคารเป็นแนวทิศเหนือ – ทิศใต้ ส่วนด้านข้างจะวางตามแนวแกนขึ้นลงของดวงอาทิตย์ คือทิศตะวันออก – ทิศตะวันตก

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นทำให้ด้านข้างของตัวอาคารได้รับแสงแดดโดยตรงทั้งในช่วงเช้าและช่วงเย็น

การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นตัวอาคารโถงต้อนรับและร้านอาหาร เป็นอาคารที่ติดกันทำให้แสงแดดตอนเช้าส่องมายังส่วน LOBBY แต่จะไม่โดนร้านอาหารเพราะว่าตัวอาคารโถงต้อนรับจะบังทิศทางของแสงที่จะส่องไปยังอาคารร้านอาหาร และอาคารโถงต้อนรับและร้านอาหารก็มีการปลูกต้นไม้เพื่อให้เกิดความร่มรื่น ส่วนห้องพักนั้นแสงที่ส่องจะไปกระทบกับส่วนระเบียงห้อง เป็นผลให้แสงแดดที่จะเข้าไปภายในห้องพักมีปริมาณที่น้อยลง ทั้งยังมีการปลูกต้นไม้เพื่อให้ความร่มรื่น

- อาคารห้องพัก TYPE A การวางผังอาคารจะวางด้านหน้า – หลัง วางตามแนวแกนขึ้นลงของดวงอาทิตย์ คือทิศตะวันออก – ทิศตะวันตก ส่วนด้านข้างจะวางทิศเหนือ – ทิศใต้

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นส่งผลให้ด้านหน้าและด้านหลังของตัวอาคารโดนความร้อนจากแสงอาทิตย์ทั้งในช่วงเช้าและช่วงเย็น

การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีการปลูกต้นไม้เพื่อให้ความร่มรื่นแก่ตัวอาคารและการใช้
ผ้าม่านบังแดด

อาคารห้องพัก TYPE B, TYPE D และอาคารสปา การวางผังอาคารจะวางด้านหน้า
และด้านข้างหันไปทางทิศตะวันออก โดยทำมุม 45° ทางทิศตะวันออก

ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านหน้าและด้านข้างอาคารจะโดนความร้อนจากแสงของดวง
อาทิตย์ทั้งในช่วงเช้าและช่วงเย็น

การแก้ปัญหาทางโครงการปลูกต้นไม้เพื่อให้ความร่มรื่นและใช้ผ้าม่านบังแดดเพื่อช่วยลด
ความร้อนที่จะเข้าไปภายในตัวอาคาร

- อาคารห้องพัก TYPE C การวางผังอาคารด้านหน้าวางอาคารตามแนวแกนขึ้นลงของดวง
อาทิตย์ คือ ทิศตะวันออก – ทิศตะวันตก และด้านข้างเป็นทิศเหนือ - ใต้

ผลกระทบที่เกิดขึ้นด้านหน้าและด้านหลังตัวอาคารจะโดนความร้อนจากแสงแดด
ในช่วงเช้าและช่วงเย็น

การแก้ปัญหาทางโครงการปลูกต้นไม้เพื่อให้ความร่มรื่นและใช้ผ้าม่านบังแดดเพื่อลด
ความร้อนที่จะเข้าไปภายในอาคาร

ลม

ลมที่พัดผ่านโครงการ คือลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (ลมฤดูหนาว) , ลมมรสุม
ตะวันออกเฉียงใต้ (ลมฤดูร้อน) และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (ลมฤดูฝน) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ
โครงการดังนี้ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะพัดผ่านเข้าสู่โครงการทางด้านหลัง ซึ่งจะเป็นส่วน
ของสปา ผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้ทางโครงการได้ป้องกันโดยการปลูกต้นไม้เพื่อปรับสภาพอุณหภูมิของ
ลมที่เกิดขึ้นก่อนเข้าสู่ตัวอาคาร ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จะพัดผ่านบริเวณห้องพัก TYPE A ซึ่ง
ส่วนนี้จะไม่มีความกระทบมากเพราะจะมีอาคารของโรงแรม FRONT VILLAGE กำบังจะช่วยกันลม
ได้มาก ส่วนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้นั้นจะพัดผ่านส่วนห้องพัก TYPE B ส่วนนี้จะมีอาคาร
โรงแรม FELIX KARON ซึ่งเป็นอาคาร 3 ชั้นกำบังลมฝนที่เกิดขึ้น ทำให้ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีไม่
มาก

ฝน

ภูเกิดมีอากาศแบบฝนเมืองร้อน ฤดูฝนเริ่มเดือนพฤษภาคม-เดือนพฤศจิกายน ดังนั้น
ลักษณะทางสถาปัตยกรรมเน้นการใช้หลังคาทรงที่มีลักษณะปกคลุม มีชายคายื่นยาวการออกแบบ

จึงเน้นการใช้หลังคาซ้อนลดชั้นยื่นยาวเพื่อกันแดดกันฝน

4.2 การวิเคราะห์รูปแบบสถาปัตยกรรม

แนวความคิดในการออกแบบอาคาร

สำหรับโรงแรม THE VILLAGE RESORT เป็นรีสอร์ทเพื่อการพักผ่อน โดยเจ้าของโครงการต้องการให้แขกที่เข้ามาพักได้รับการพักผ่อนอย่างแท้จริง จึงได้จัดพื้นที่ภายในโครงการให้มีความเป็นธรรมชาติ มีความกลมกลืนสอดคล้องกับพื้นที่โดยรอบโครงการที่เป็นเทือกเขาและทะเล ในการออกแบบนั้นทางเจ้าของโครงการต้องการให้แขกที่เข้ามาพักได้เห็นถึงความเป็นไทย จึงได้นำลวดลายไทยมาใช้โดยการนำมาประยุกต์ ทั้งยังประยุกต์งานสถาปัตยกรรมอาหรับมาผสมผสานอีกด้วยจะเป็นในส่วนหลังคาของอาคาร

รูปแบบสถาปัตยกรรม

โครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT เป็นอาคารชั้นเดียว ที่แยกตัวอาคารเป็นหลัง ๆ เพื่อความเป็นสัดส่วน โดยออกแบบให้เป็นอาคารสไตล์ไทยร่วมสมัย โดยที่ลักษณะของตัวอาคารนั้นมีความเป็นไทยร่วมสมัย รูปทรงหลังคาเป็นหลังคาทรงหมวกโดยที่เจ้าของโครงการได้แนวความคิดมาจากรูปแบบหลังคาอาหรับ โดยที่หลังคาซ้อนชั้นลดหลั่นยื่นยาวเพื่อกันแดดกันฝน สำหรับตัวนั้นส่วนต้อนรับนั้นได้ออกแบบให้มีความโปร่งโล่ง เพื่อนำแสงธรรมชาติเข้าสู่อาคารและเพื่อการถ่ายเทอากาศและในทุก ๆ ส่วนจะมีมุมมองโปร่งสบาย สามารถสัมผัสกับบรรยากาศของสวนที่ร่มรื่นและสระว่ายน้ำภายนอกได้

ลักษณะโครงสร้างอาคาร

โครงสร้างหลักทั่วไปเป็นงานคอนกรีตเสริมเหล็กใช้ระบบเสา , คาน โครงสร้างหลังคาเป็นโครงสร้างเหล็ก

การจัดพื้นที่ใช้สอย แบ่งตามอาคารดังนี้

กลุ่มอาคารส่วนที่ 1 LOBBY, LOUNGE , RESTAURANT

- อาคารโถงต้อนรับจะประกอบด้วย LOBBY, LOUNGE , ซึ่งจะเป็นอาคารเดียวกัน เป็นอาคารชั้นเดียวเปิดโล่งในส่วนของ LOBBY และ LOUNGE อาคารนี้จะประกอบด้วย LOBBY, LOUNGE , TOUR+BELL , OFFICE , TOILET LADY , TOILET GENT ส่วนในกลุ่มอาคารนี้จะมีอีกหนึ่งอาคารเป็นอาคาร RESTAURANT ซึ่งจะเป็นอาคารชั้นเดียวจะ

เหมือนกับอาคารต้อนรับจะประกอบด้วย RESTAURANT , DINNING AREA , BUFFET , KITCHEN

กลุ่มอาคารส่วนที่ 2 สปา

- สปาเป็นอาคารชั้นเดียวจะประกอบด้วย OFFICE , TREATMENT , HALL , THAI MASSAGE , SPA SUITE , SALA

กลุ่มอาคารส่วนที่ 3

- อาคารห้องพัก A เป็นอาคารชั้นเดียวจะประกอบด้วย ห้องนั่งเล่น , ห้องพัก

กลุ่มอาคารส่วนที่ 4

- อาคารห้องพัก B เป็นอาคารชั้นเดียวจะประกอบด้วย ห้องนั่งเล่น , ห้องพัก

กลุ่มอาคารส่วนที่ 5

- อาคารห้องพัก B เป็นอาคารชั้นเดียวจะประกอบด้วย ห้องนั่งเล่น , ห้องพัก

กลุ่มอาคารส่วนที่ 6

- อาคารห้องพัก C เป็นอาคารชั้นเดียวจะประกอบด้วย ห้องนั่งเล่น , ห้องพัก

กลุ่มอาคารส่วนที่ 7

- อาคารห้องพัก D เป็นอาคารชั้นเดียวจะประกอบด้วย ห้องนั่งเล่น , ห้องพัก

4.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ
แยกเป็นแต่ละอาคาร ดังนี้

กลุ่มอาคารส่วนที่ 1 อาคารสาธารณะ

- LOBBY , LOUNGE , RESTAURANT

กลุ่มอาคารส่วนที่ 2 อาคารสปา

- อาคารบริการเพื่อสุขภาพ

กลุ่มอาคารส่วนที่ 3 อาคาร VILLA

- อาคารห้องพัก A

กลุ่มอาคารส่วนที่ 4 อาคาร VILLA

- อาคารห้องพัก B

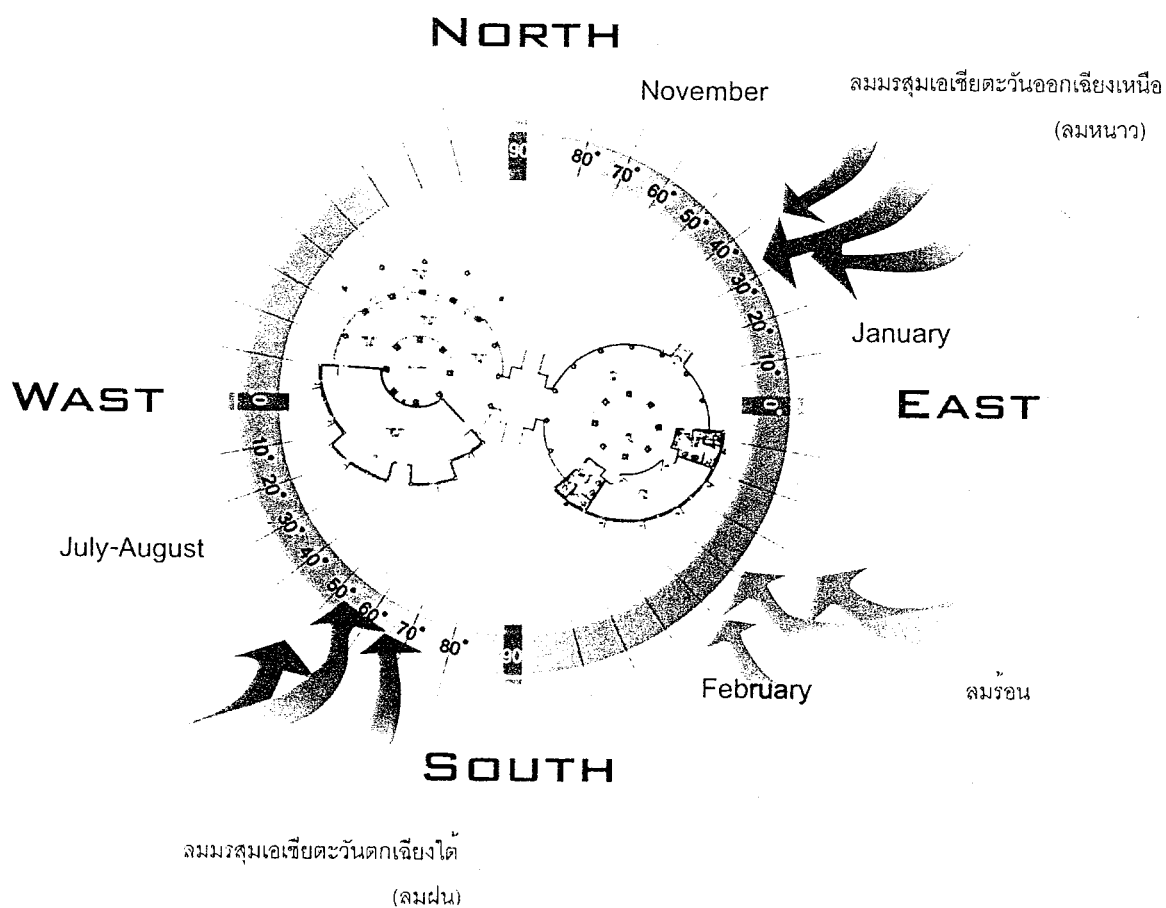
กลุ่มอาคารส่วนที่ 5 อาคาร VILLA

- อาคารห้องพัก B

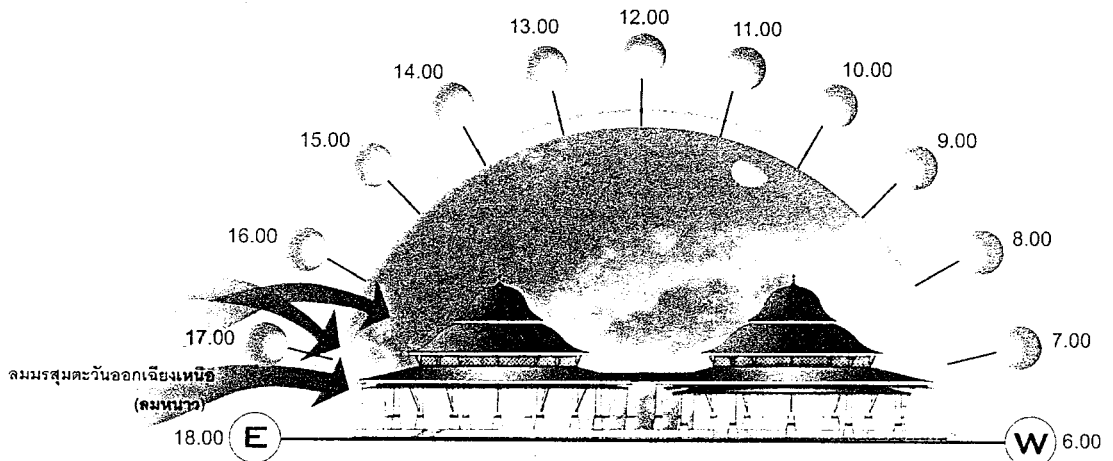
กลุ่มอาคารส่วนที่ 6 อาคาร VILLA

- อาคารห้องพัก C
- กลุ่มอาคารส่วนที่ 7 อาคาร VILLA
- อาคารห้องพัก D

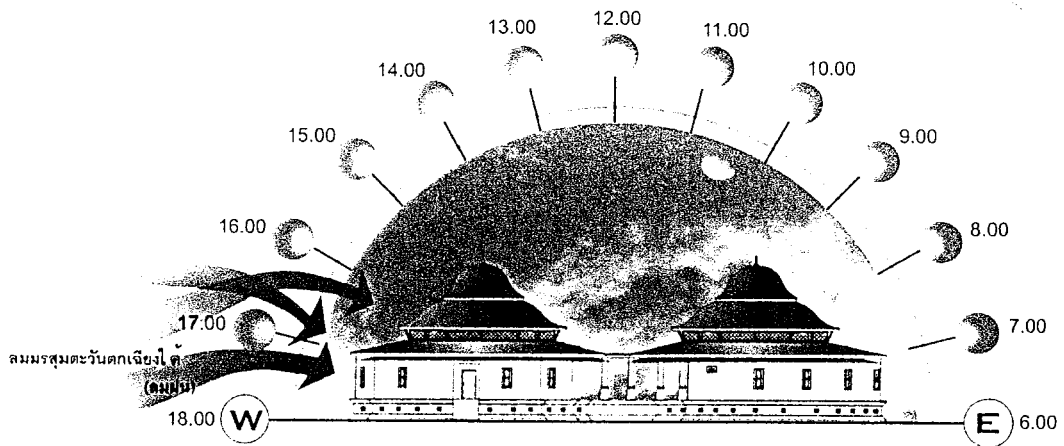
แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารสาธารณะ

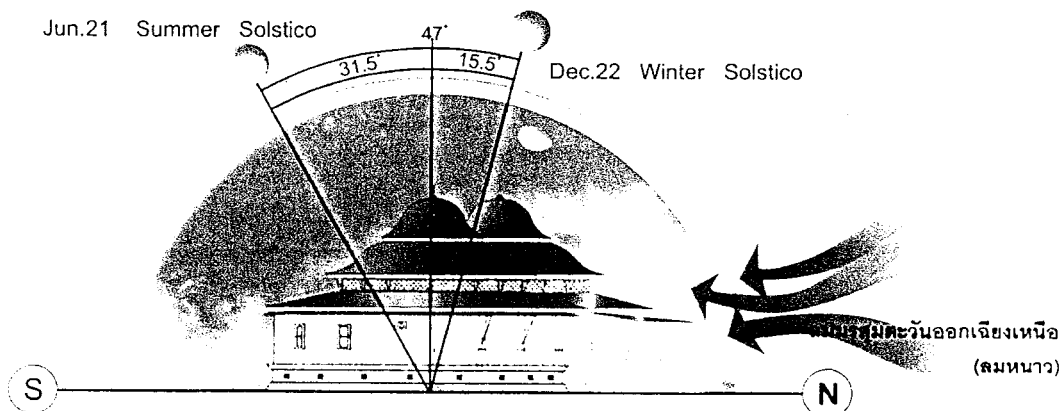
ภาพที่ 4.7 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารสาธารณะ
อาคารสาธารณะ

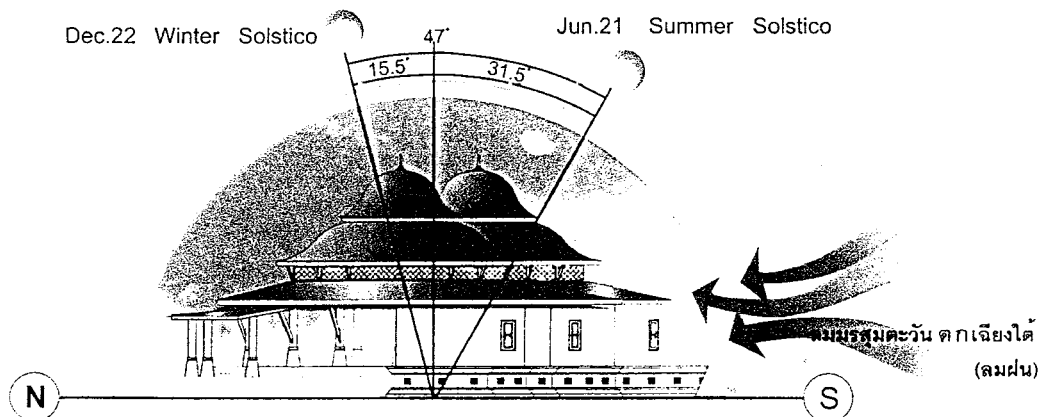
ภาพที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้าน ทิศเหนือ

ภาพที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้าน ทิศใต้

ภาพที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4. 11 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคาร สาธารณะทางด้านทิศตะวันตก

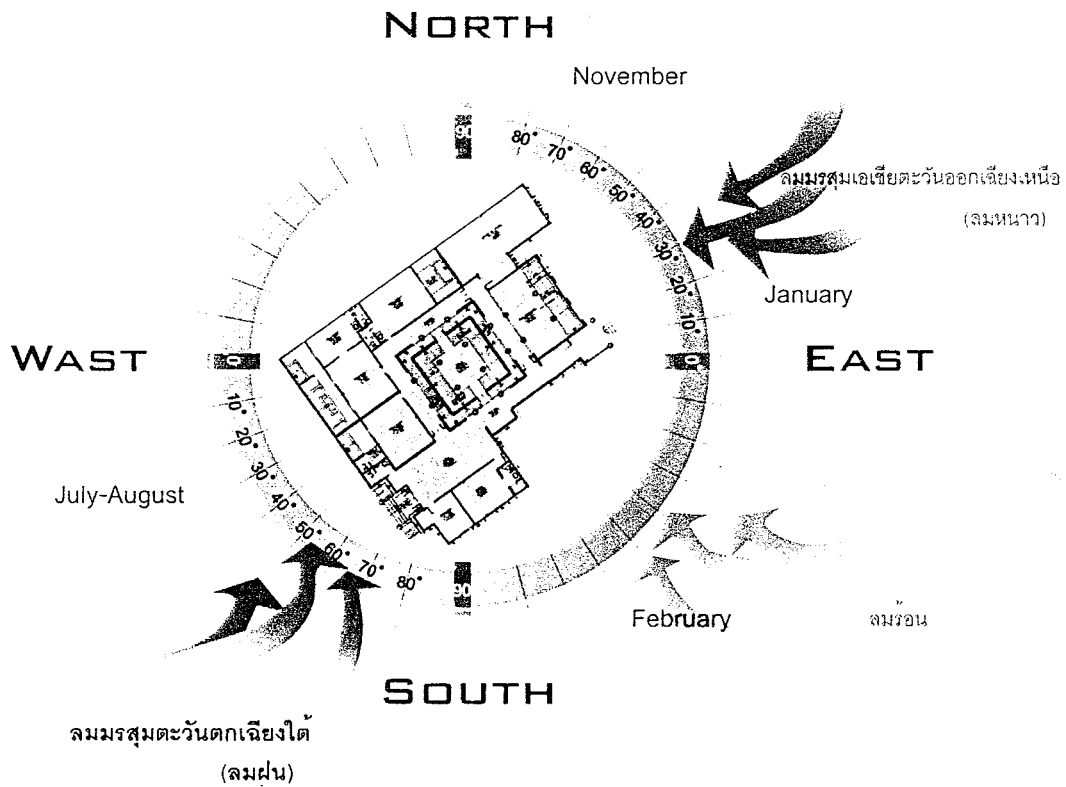
ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารสาธารณะ

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
แสงแดด	ทิศเหนือเป็น Lounge , ทานอาหารพื้นที่ส่วนนี้ จะไม่ได้รับแสง จากดวงอาทิตย์ ตกกระทบ โดยตรง แต่จะได้รับแสงสว่าง	เป็นส่วน Office และครัวในเดือน ธันวาคมเป็นระยะ ที่แดดส่องเข้า ทางด้านทิศใต้มาก แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อ อาคารมากเพราะ ส่วนเป็นผนังปิดทึบ	เป็นส่วนห้องน้ำ และLounge ส่วนนี้ จะรับแสงในช่วง เช้าแต่จะไม่ส่งผล มากเพราะ ตัวอาคารจะมี ชายคาที่ยาว	เป็นส่วน Dinning Area,Kitchen ส่วนนี้จะรับแสง ในช่วงบ่ายแต่จะไม่ ส่งผลมากเพราะว่า ตัวอาคารจะมี ชายคาที่ยาว
ลม	ได้รับลมในช่วงฤดูหนาว ส่งผลให้ลมพัดผ่านตัวอาคาร ทำให้มีการหมุนเวียนอากาศภายใน	ทิศใต้จะรับลมฤดูฝนและร้อนแต่ตัวอาคารทิศใต้จะเป็นผนังปิดทึบบางส่วนเปิดโล่งจึงรับลมได้ไม่เต็มที่	ได้รับลมในฤดูหนาว ส่งผลให้ลมพัดผ่านตัวอาคาร ทำให้มีการหมุนเวียนอากาศได้ดีอีกทั้งอาคารก็เปิด	ร้านอาหารและครัวได้รับลมฝนและลมร้อนทำให้อากาศถ่ายเทได้ดี
ฝน	ร้านอาหารเป็นระเบียบได้รับ	อาคารทิศใต้จะเป็นอาคารที่ปิดทึบด้าน	เป็นส่วนออฟฟิศ และ	ร้านอาหารส่วนเปิดโล่งโดนฝนซึ่งลม

ตารางที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารสาธารณะ(ต่อ)

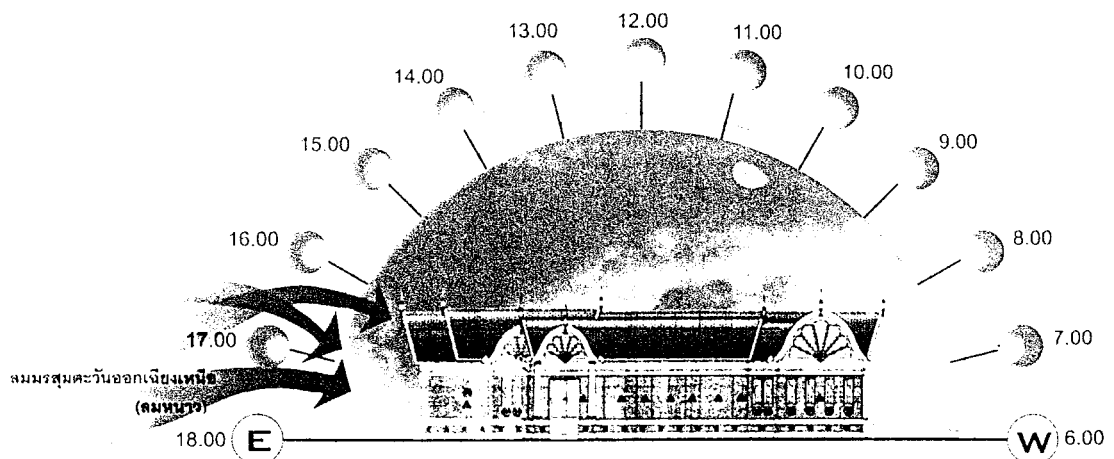
ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
	ผลกระทบบ้างแต่ ไม่มากเพราะมี ชายคายื่นยาว	นี้จึงมีผลกระทบไม่ มาก	เลาจันเป็นผนังที่ และเปิดโล่ง ได้รับ ผลกระทบไม่มาก	พัดพาเข้าตัว อาคารแก้ไขทำยาว คายื่น
อุณหภูมิ	มีลมหนาวพัดผ่าน ต้องมีการป้องกัน ลมหนาวที่จะเกิด ขึ้นภายใน	ไม่มีผลกระทบมาก เพราะตัวอาคาร เป็นผนัง 2 ชั้นและ ทิศใต้ไม่ได้โดนแสง โดยตรง	เนื่องจากเป็นทิศที่ โดนแสงในช่วงเช้า จึงต้องป้องกัน อุณหภูมิของ แสงแดดที่มีผลต่อ อาคารโดยการปลูก ต้นไม้	เป็นทิศที่จะโดน แสงในช่วงเย็น ส่งผลให้อาคารเก็บ อุณหภูมิไว้ภายใน จึงป้องกันโดยทำ ผนัง 2 ชั้นเพื่อช่วย ลดอุณหภูมิ
ความชื้น	ไม่มีผลต่ออาคาร	ลมจะพัดพาความ ชื้นเข้าสู่ตัวอาคาร เนื่องจากด้านทิศ ใต้เป็นสระน้ำ มี การป้องกันโดยการ ทำผนัง 2 ชั้นเพื่อ ลดความชื้นที่เข้าสู่ ตัวอาคาร	ไม่มีผลต่ออาคาร	ไม่มีผลต่ออาคาร

แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารอาคารสปา

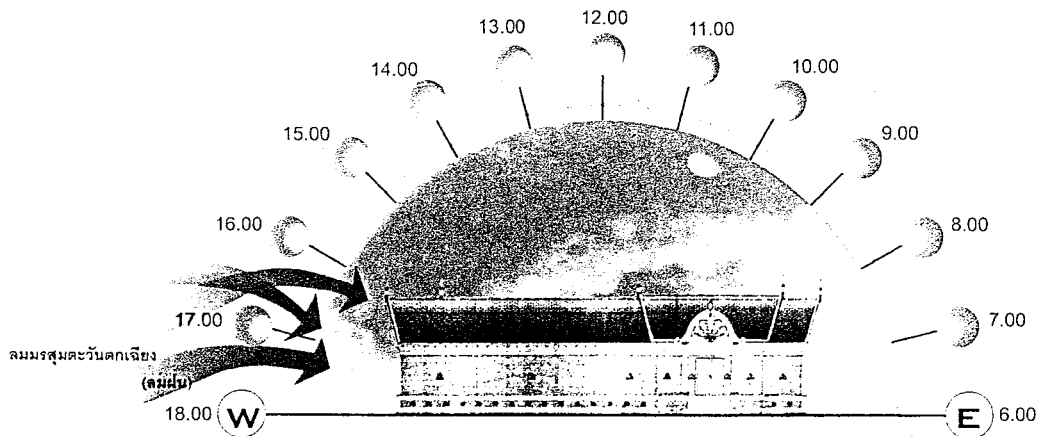

ภาพที่ 4.12 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารสปา

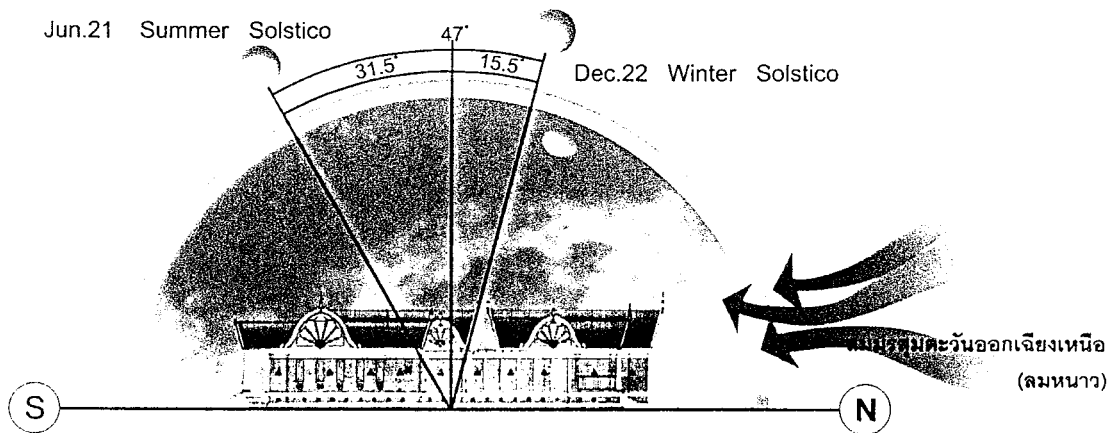
อาคารสปา

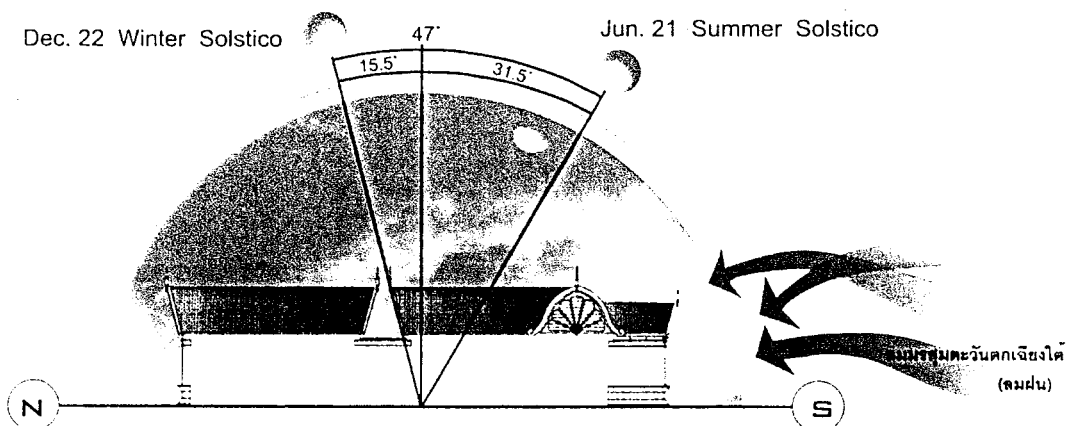
ภาพที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารสปาทางด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 4. 14 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารสถาปัตยกรรมทางด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารสถาปัตยกรรมทางด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4. 16 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารสถาปัตยกรรมทางด้านทิศตะวันออก

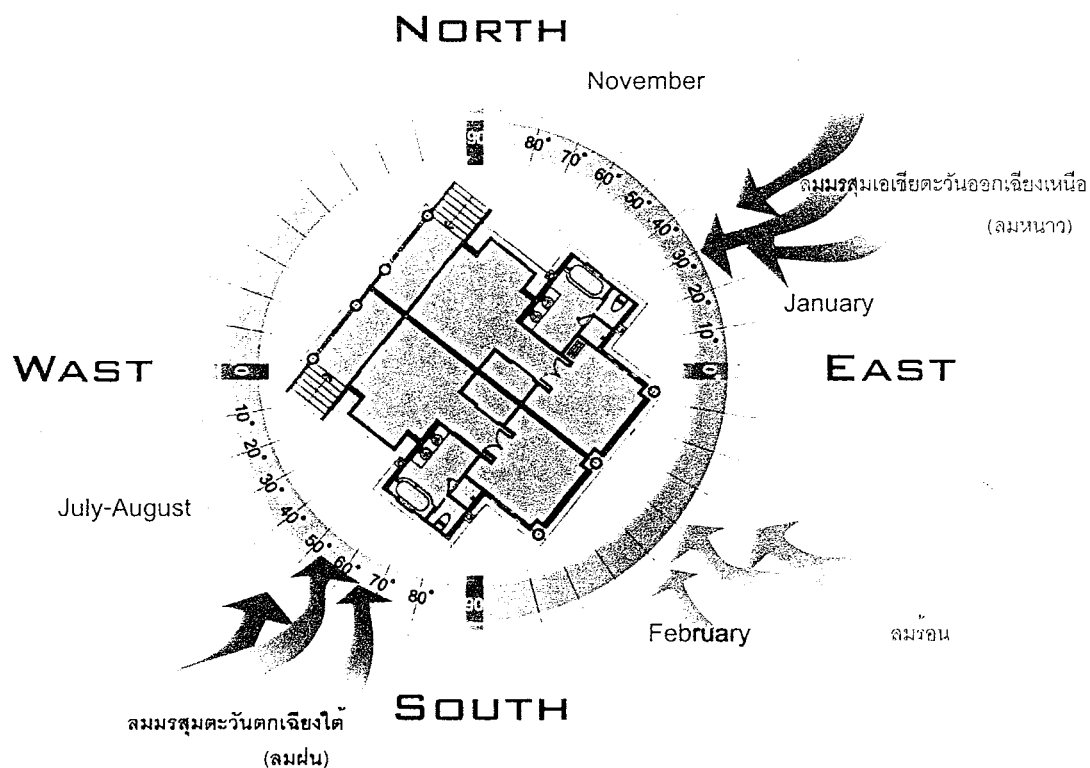
ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารสถาปัตยกรรม

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
แสงแดด	เป็นส่วนออฟฟิศและห้องนวด ส่วนนี้จะรับแสงธรรมชาติได้น้อย เพราะว่าอาคารเป็นผนังทึบมีช่องเปิดเพียงเล็กน้อย	เป็นห้องนวดและทางเข้าไม่ได้รับผลกระทบจากแสงแดด แต่ทางโครงการได้ใช้หลังคาใส เพื่อจะรับแสงธรรมชาติจากภายนอก	เป็นห้องพนักงานและทางเดิน ส่วนนี้จะได้รับผลกระทบจากแสงในช่วงเช้า แต่ผนังจะเป็นผนังทึบไม่ส่งผลมากแต่จะมีการเจาะช่องแสงเพื่อนำแสงธรรมชาติเข้าสู่ภายใน	เป็นห้องนวดและออฟฟิศรับแสงในช่วงบ่ายแต่ไม่ค่อยมีผลกระทบเพราะส่วนนี้เป็นผนังทึบไม่มีการเจาะช่องแสง แต่หลังคานั้นใช้หลังคาใสเพื่อรับแสงภายนอก
ลม	ได้รับอิทธิพลจากลมหนาว อาคารเป็นผนังทึบมีการเจาะช่องเปิดเล็กน้อยเพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศ	ได้รับอิทธิพลจากลมฝน แต่ไม่ส่งผลต่อตัวอาคาร เพราะอาคารด้านทิศใต้เป็นผนังทึบ	รับอิทธิพลจากลมหนาว ผนังด้านนี้ทึบ มีการเจาะช่องเปิดเพียงเล็กน้อยเพื่อการถ่ายเทอากาศ	ได้รับอิทธิพลจากลมฝน แต่ไม่ส่งผลต่อตัวอาคาร เพราะอาคารด้านทิศตะวันตกเป็นผนังทึบ
ฝน	ไม่ได้รับผลกระทบจากฝน เนื่องจากด้านทิศเหนือเป็นผนังทึบ มีช่องเปิดเพียงเล็กน้อย	ได้รับอิทธิพลจากฝนทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ จะส่งผลกระทบต่อข้างบริเวณทางเข้าอาคาร แต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น	ไม่ได้รับผลกระทบจากฝนในด้านนี้ เพราะลักษณะอาคารเป็นผนังทึบ	ได้รับอิทธิพลจากฝนทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อตัวอาคารเพราะอาคารเป็นผนังทึบไม่มีช่องเปิด

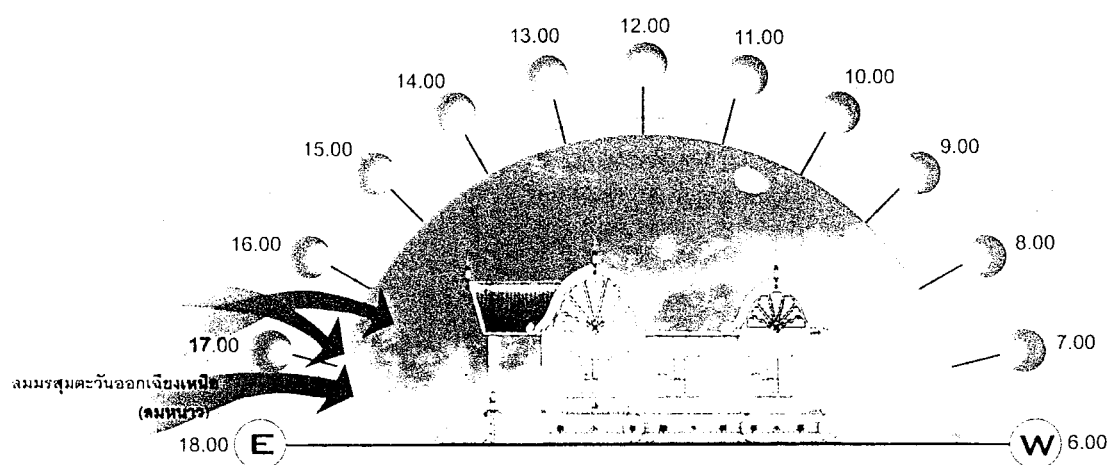
ตารางที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารสปา(ต่อ)

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
อุณหภูมิ	ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือเป็นผลให้ลมหนาวพัดผ่านตัวอาคาร ส่งผลให้อุณหภูมิภายในต่ำ ซึ่งเป็นอากาศที่กำลังสบาย	ได้รับผลกระทบบ้างในช่วงเดือนธันวาคมที่แสงแดดจะเข้าทางทิศใต้มากที่สุดในรอบปี ทำให้อุณหภูมิภายในสูงขึ้นเล็กน้อยจากปกติ ส่วนเดือนอื่น ๆ ก็จะไม่ได้รับผลกระทบ	ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ(ลมหนาว)และเป็นทิศที่แดดจะส่องในช่วงเช้า มีการทำผนัง 2 ชั้นเพื่อป้องกันอุณหภูมิจากความร้อนในช่วงบ่าย	ทางทิศตะวันตกจะได้รับความร้อนจากแสงในช่วงบ่าย อีกทั้งผนังด้านนี้เป็นผนังทึบ ไม่มีช่องเปิด เป็นผลให้อุณหภูมิภายในสูงเพราะไม่มีการถ่ายเทของอากาศภายใน ทำให้ผนังดูดความร้อนในช่วงบ่าย และคายความร้อนในตอนกลางคืน มีการป้องกันโดยการปลูกต้นไม้เพื่อบังแดดให้ร่มเงาแก่ผนัง จะได้ช่วยลดอุณหภูมิที่เกิดขึ้น
ความชื้น	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ

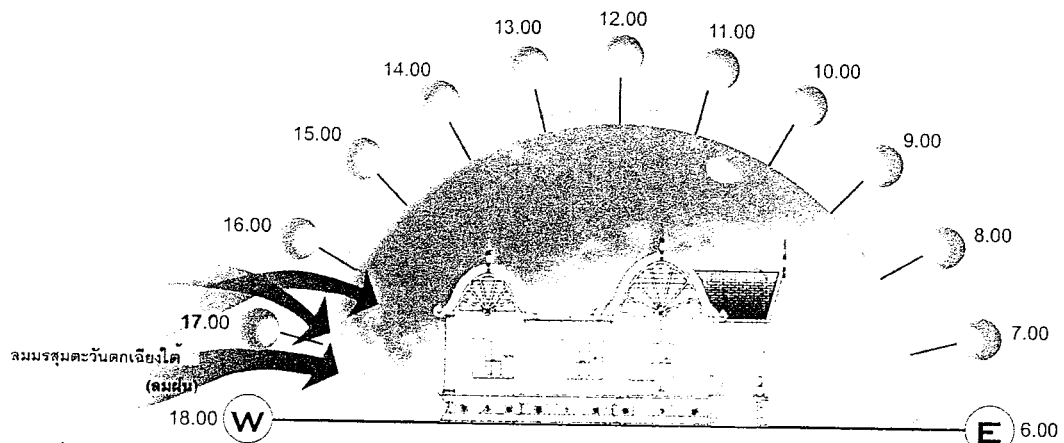
แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารอาคารห้องพัก A

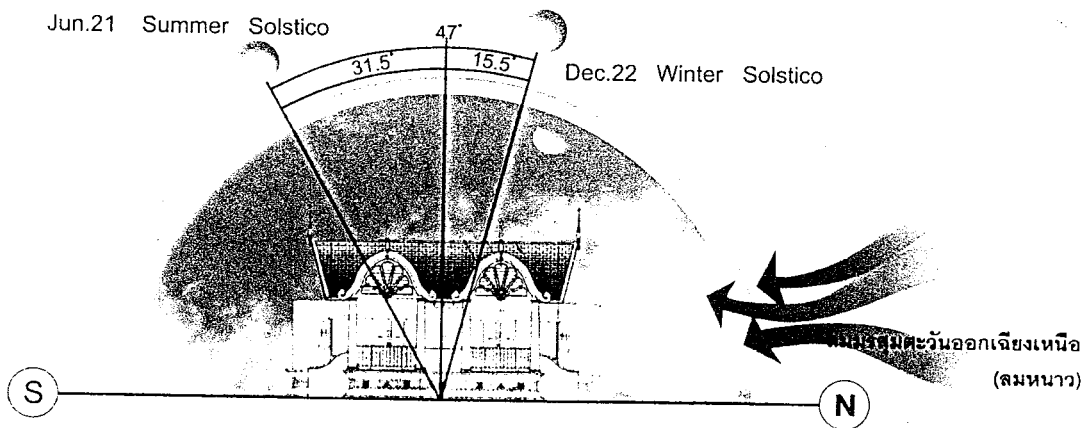
ภาพที่ 4.17 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารห้องพัก A

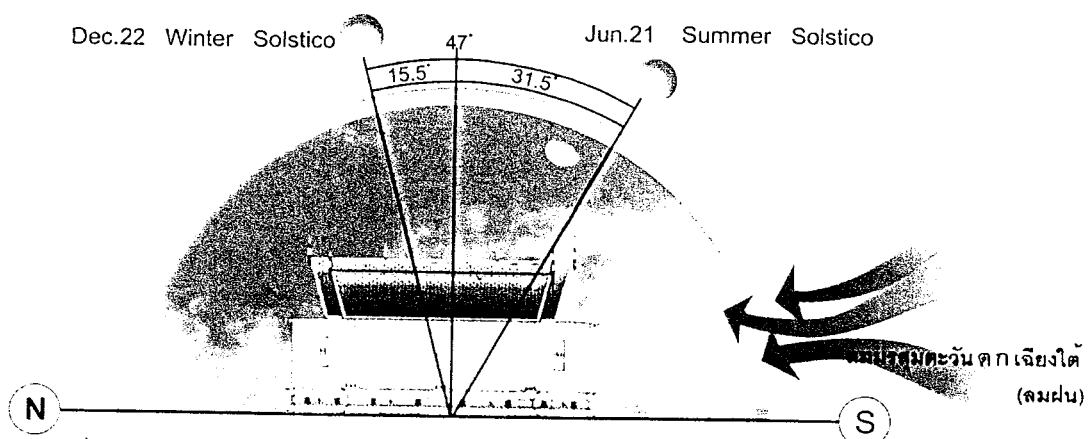
ภาพที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A ทางด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A ทางด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A ทางด้านทิศตะวันตก

ภาพที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A ทางด้านทิศตะวันตก

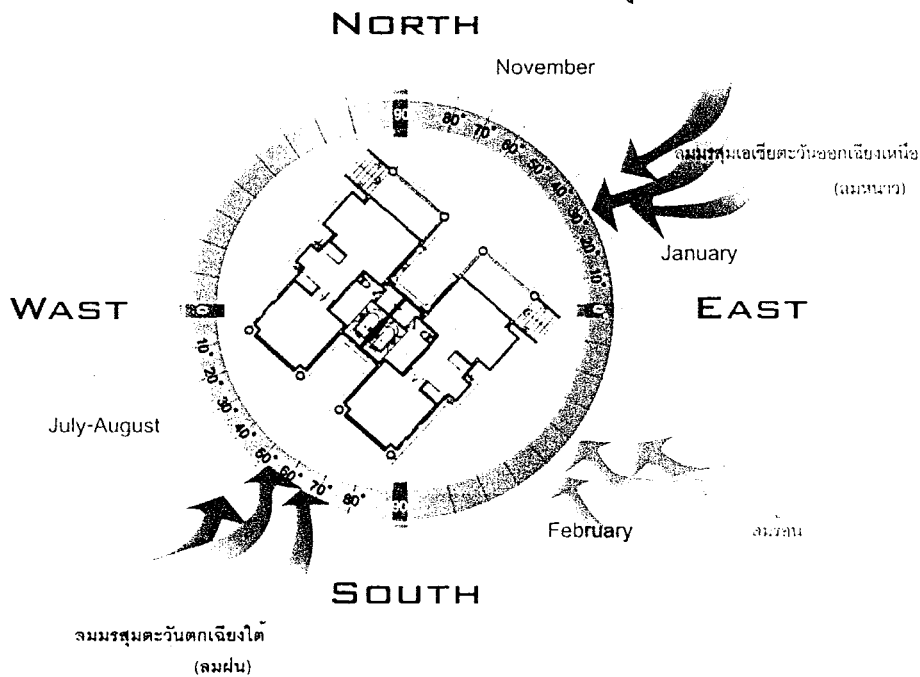
ตารางที่ 4.3 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
แสงแดด	ไม่ได้รับผลกระทบจากความร้อนของแสงแดด ผนังด้านนี้มีช่องแสงส่งผลให้ด้านทิศเหนือได้รับแสงธรรมชาติจากภายนอกให้ความสว่างภายในห้อง	ในช่วงเดือนธันวาคมจะเป็นช่วงที่แสงแดดส่องเข้ามามากที่สุด แต่ก็ไม่ได้ผลกระทบมาก เพราะหลังคาของอาคารยื่นยาวสามารถที่จะกันแดดได้	ได้รับแสงแดดในช่วงเช้าแสงจะส่องเข้ามาตกกระทบบริเวณระเบียงซึ่งเป็นพื้นไม้ เป็นผลให้แสงที่ส่องเข้าห้องมีปริมาณที่ลดลง	เป็นส่วนของห้องนอนที่จะได้รับผลกระทบขอแสงแดดในช่วงบ่าย แต่มีการป้องกันโดยทำผนังทึบ 2 ชั้น ไม่มีการเจาะช่องแสง
ลม	ได้รับอิทธิพลจากลมหนาว ส่งผลให้มีอากาศถ่ายเทเข้าสู่ตัวอาคาร	ได้รับอิทธิพลจากลมฝนและลมร้อน ซึ่งลมร้อนจะมีผลกระทบต่ออาคาร แก้ไขโดยปลูกต้นไม้ ให้ลมพัดผ่านเพื่อปรับอุณหภูมิก่อนเข้าสู่ตัวอาคาร	เป็นส่วนขอระเบียงทิศตะวันออกได้รับอิทธิพลจากลมหนาว ส่งผลให้มีอากาศถ่ายเทเข้าสู่ตัวอาคาร	ห้องนอนได้รับอิทธิพลจากลมหนาว จะไม่มีผลกระทบต่อตัวอาคาร เพราะผนังด้านนี้เป็นผนังทึบ
ฝน	ทางด้านทิศเหนือไม่ได้รับผลกระทบจากฝน เพราะตัวอาคารเป็นผนัง	ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เป็นผลให้ด้านนี้ได้รับผลกระทบจากฝนจะส่งผลต่อบันได	ทิศตะวันออกฝนจะลาดเข้ามาส่วนระเบียงห้องพัก ส่วนนี้จะมีหลังคาคลุม ทำให้ผลกระทบที่เกิดขึ้น	ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อตัวอาคาร เพราะว่าด้านทิศตะวันตก

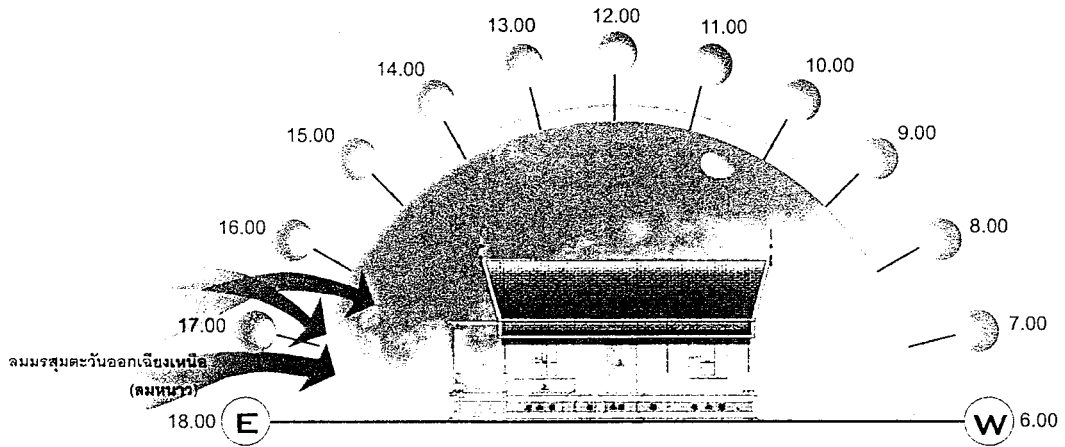
ตารางที่ 4.3 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก A

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
		ทางขึ้นตัวห้องพักที่ ฝนจะสาด	น้อยลง	ผนังเป็นผนังทึบ
อุณหภูมิ	ได้รับอิทธิพลจาก ลมหนาว ทำให้ อุณหภูมิต่ำลง แต่จะไม่ส่งผล กระทบ เพราะ ด้านทิศเหนือเป็น ผนังทึบ	ไม่มีผลกระทบ จากอุณหภูมิ	อุณหภูมิจะสูงใน ช่วงเช้า แต่ไม่ได้ รับผลกระทบต่อ ห้องเพราะแสงที่ ส่องจะกระทบกับ ระเบียง ส่งผลให้ อุณหภูมิลดลง	ความร้อนจากแสง ช่วงบ่ายที่กระทบ ต่ออาคารทำให้ ห้องพักมีอุณหภูมิที่ สูงขึ้น ซึ่งป้องกัน โดยการทำผนัง 2 ชั้น
ความชื้น	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ

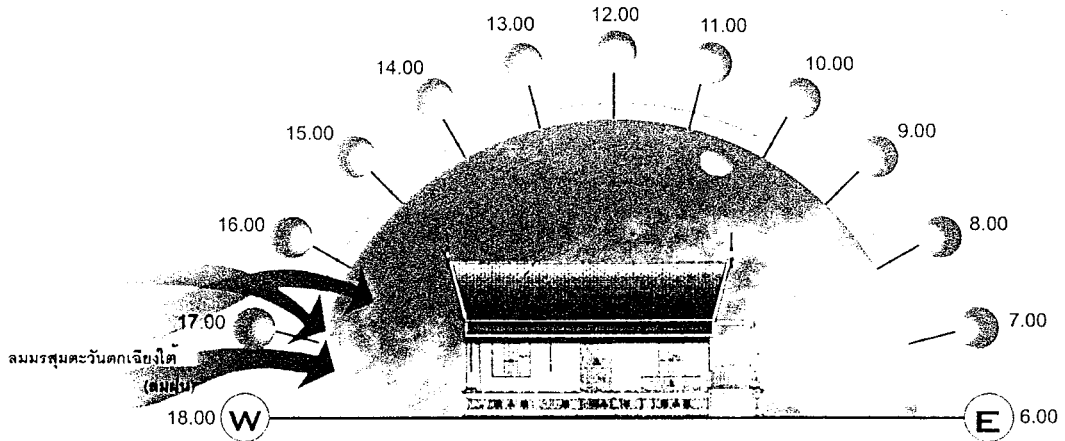
แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารอาคารห้องพัก B

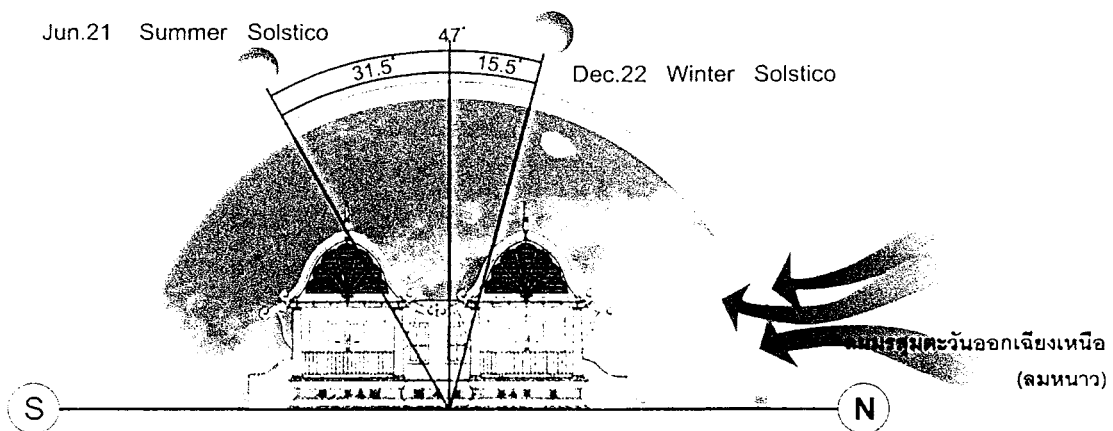
ภาพที่ 4.22 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารอาคารห้องพัก B

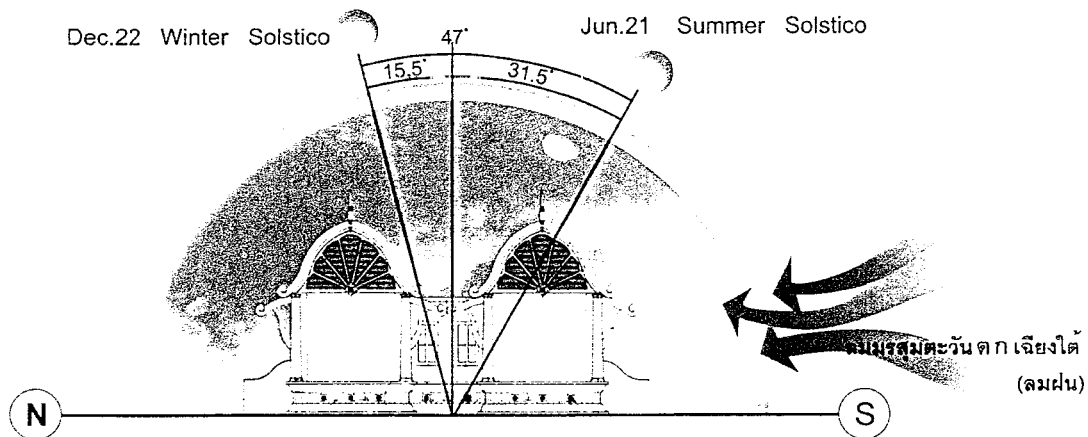
ภาพที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B ทางด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B ทางด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B ด้านทิศตะวันออก

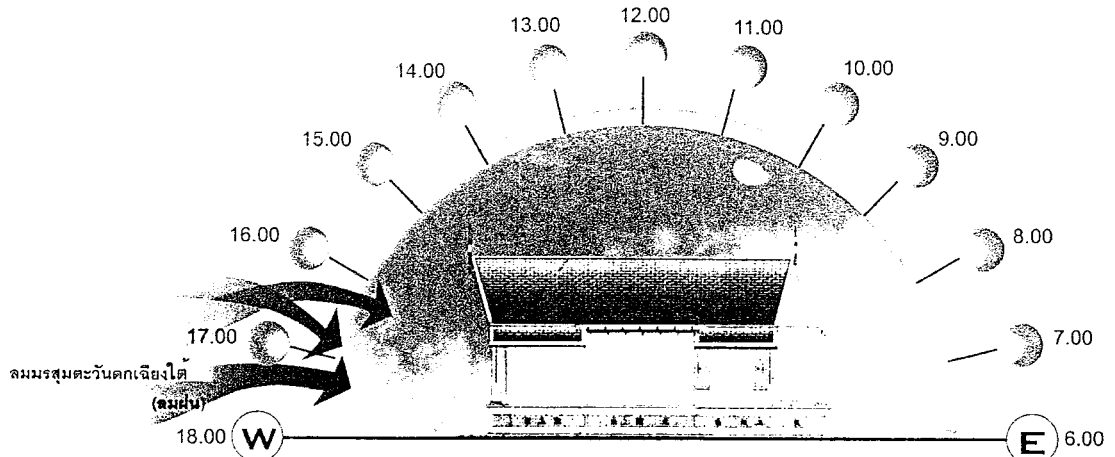
ภาพที่ 4. 26 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B ทางด้านทิศตะวันตก

ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B

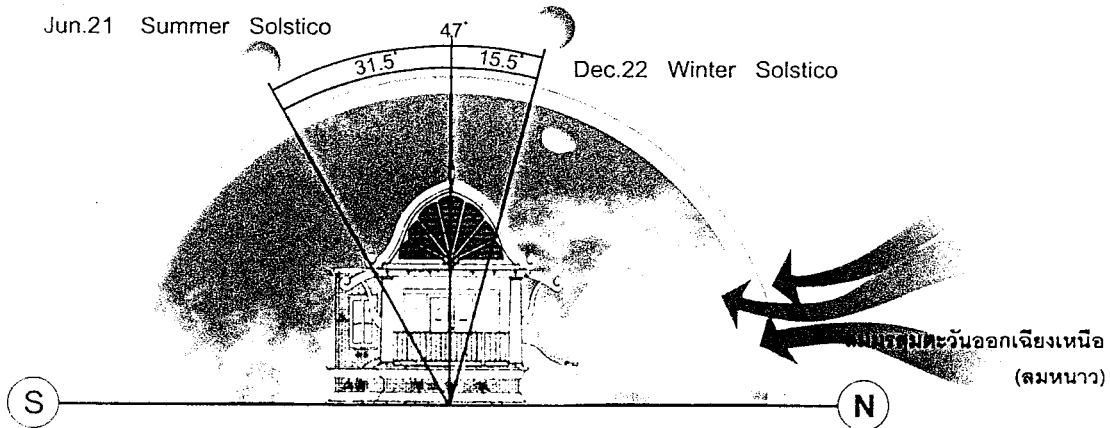
ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
แสงแดด	ด้านทิศเหนือจะไม่ได้รับผลกระทบของแสงแดด อาคารจะมีช่องแสงทำให้ภายในได้รับแสงธรรมชาติ	ทิศใต้จะเป็นด้านที่ไม่ค่อยได้รับแสงแดด เนื่องจากผนังเป็นผนังทึบ จะมีช่องแสงก็เพียงเล็กน้อย	จะรับแสงในช่วงเช้าแสงส่องระเบียงหน้าห้องพักและทางด้านข้างตัวอาคารเพราะทำมุมเฉียง ทำให้ช่วงเช้าได้รับแสงธรรมชาติอย่างเต็มที่	จะโดนแสงในช่วงบ่าย แสงส่องเข้าห้องนอน แต่ไม่ได้รับผลกระทบจากความร้อนมาก เพราะผนังเป็นผนัง 2 ชั้นมีช่องเปิดเล็กน้อย
ลม	ได้รับลมหนาวพัดผ่านด้านหน้าอาคาร ซึ่งเป็นระเบียง เป็นผลให้มีการถ่ายเทอากาศ	ได้รับลมฝน ผนังด้านนี้เป็นผนังทึบมีช่องเปิดเล็กน้อย จึงมีลมพัดผ่านเข้าบ้างเพื่อให้อากาศถ่ายเท	ได้รับอิทธิพลจากลมหนาว พัดผ่านด้านหน้าอาคารที่เป็นระเบียง ทำให้มีการถ่ายเทอากาศ	ได้รับอิทธิพลจากลมฝนพัดผ่านห้องนอน ซึ่งมีช่องเปิดเล็กน้อย ทำให้มีการถ่ายเทอากาศบ้าง

ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก B(ต่อ)

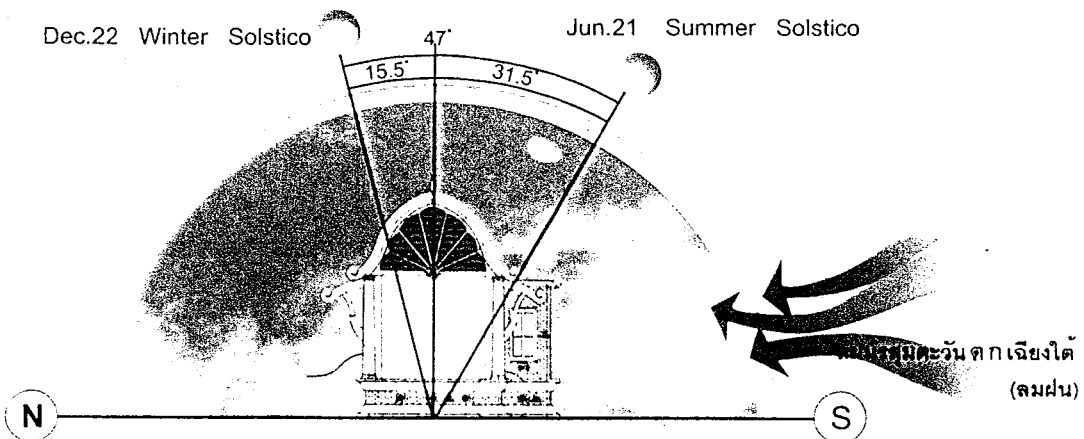
ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
ฝน	ระเบียงได้รับผลกระทบจากฝนแต่ก็ไม่มากมีหลังปกคลุม	ห้องนอนได้รับลมฝนแต่ไม่มีผลกระทบเพราะเป็นผนังปิดทึบ	ไม่เป็นผนังทึบเสียทั้งหมดอาจมีฝนลาดแต่มีหลังคาปกคลุม	ได้รับลมฝนแต่ไม่ส่งผลเพราะว่าผนังเป็นผนังปิดทึบ
อุณหภูมิ	เนื่องจากทางทิศเหนือจะได้รับอิทธิพลจากลมหนาว ทำให้ อุณหภูมิต่ำลงเล็กน้อย ซึ่งเป็นอากาศที่กำลังสบาย	อุณหภูมิทางด้านทิศใต้จะปกติ แต่ในช่วงเดือนธันวาคม อุณหภูมิจะสูงขึ้น เพราะแสงจะส่องเข้ามาแต่มีการป้องกันโดยการทำผนัง 2 ชั้น	พื้นที่ส่วนระเบียงและผนังทึบ แต่ที่ส่องเข้ามาจะตกกระทบระเบียงทำให้ไม่ส่งต่อ อุณหภูมิในห้องพัก	อุณหภูมิจะสูงในช่วงบ่ายผนังจะดูดความร้อนส่งผลไปถึงกลางคืนด้วยที่ผนังคายความร้อนภายในห้องนอนแก้ไขโดยการทำผนัง 2 ชั้นและเจาะช่องเปิดให้ลมพัดผ่านอากาศจะได้ถ่ายเทและเพื่อลดอุณหภูมิภายในที่เกิดขึ้น
ความชื้น	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ

ภาพที่ 4. 29 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก C ทางด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก C ทางด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก C ทางด้านทิศตะวันตก

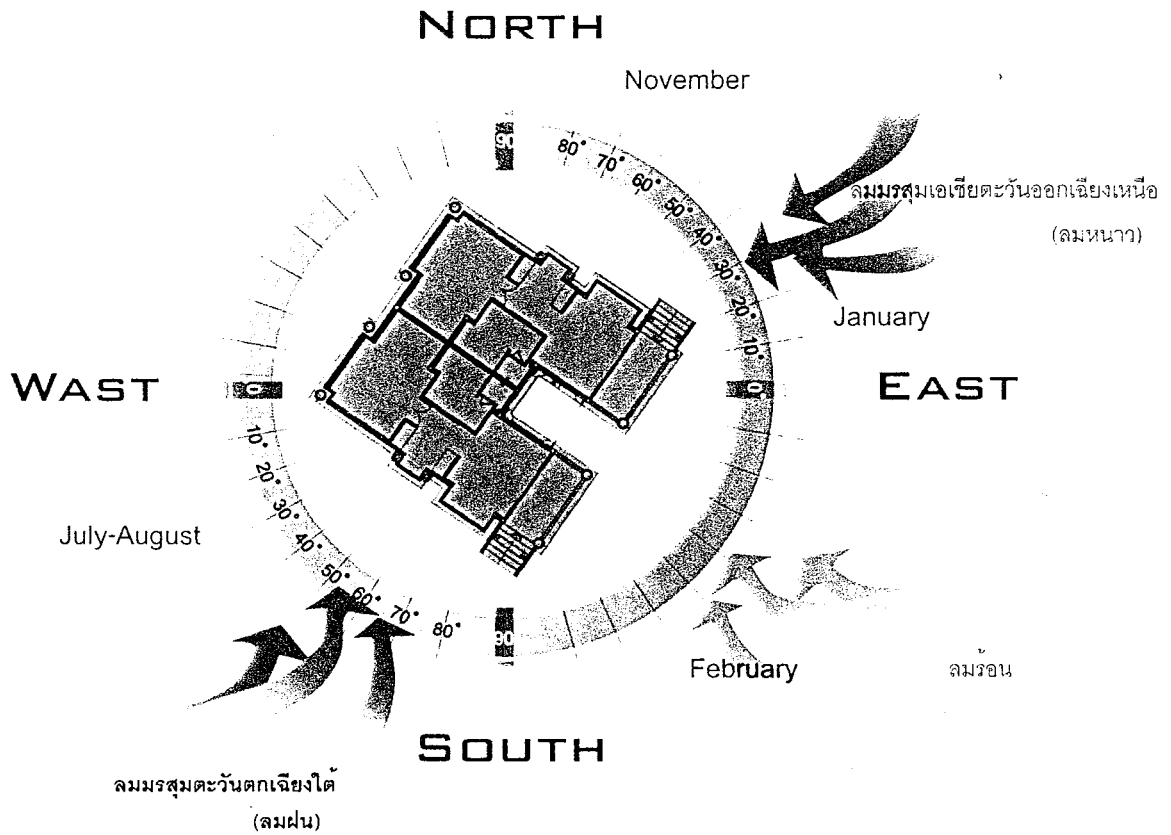
ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก C

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
แสงแดด	ด้านทิศเหนือเป็นห้องนอนและห้องนั่งเล่นจะไม่ได้รับผลกระทบของแสงตัวอาคารจะมีช่องแสง ทำให้ภายในได้รับแสงธรรมชาติ	ทิศใต้ห้องนอนและห้องน้ำจะเป็นด้านที่ไม่ได้รับแสง เนื่องจากผนังเป็นผนังทึบ ให้ห้องนั่งเล่น จะมีช่องแสงทำให้ได้รับแสงธรรมชาติ	จะรับแสงในช่วงเช้า แสงส่องระเบียงหน้าห้องพัก ทำให้ในช่วงเช้าได้รับแสงธรรมชาติอย่างเต็มที่	จะโดนแสงในช่วงบ่าย แสงส่องเข้าห้องนอน แต่ไม่ได้รับผลกระทบจากความร้อนเพราะผนังเป็นผนัง 2 ชั้น
ลม	ได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ (ลมหนาว)พัดผ่านทางห้องนั่งเล่นทำให้มีอากาศถ่ายเทได้ดี	ได้รับลมฝน ด้านนี้เป็นระเบียงและห้องนั่งเล่นมีช่องเปิดเล็กน้อย จึงมีลมพัดผ่านเข้าทำให้มีอากาศถ่ายเทได้ดี	ได้รับอิทธิพลจากลมหนาว พัดผ่านด้านหน้าอาคารซึ่งเป็นระเบียง ทำให้เกิดการถ่ายเทอากาศ	ได้รับอิทธิพลจากลมฝน พัดผ่านห้องนอน ซึ่งผนังด้านห้องนอนจะเป็นผนังทึบส่งผลให้อากาศไม่สามารถพัดผ่านเข้าภายในได้ไม่เกิดการถ่ายเทอากาศ
ฝน	ได้รับผลกระทบจากฝน บริเวณบันไดทางขึ้นอาคาร ซึ่งจะไม่มีความปกคลุมสำหรับบริเวณระ-	เป็นส่วนของห้องนอน, ห้องน้ำ, ห้องนั่งเล่นและระเบียง ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้	เป็นส่วนของระเบียงด้านหน้าของห้องพัก พื้นที่ส่วนนี้จะได้รับผลกระทบจากฝนบริเวณทางขึ้น	ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้(ลมฝน) ซึ่งฝนจะพัดมาทางห้องนอน แต่ก็ไม่ได้ผลกระทบ

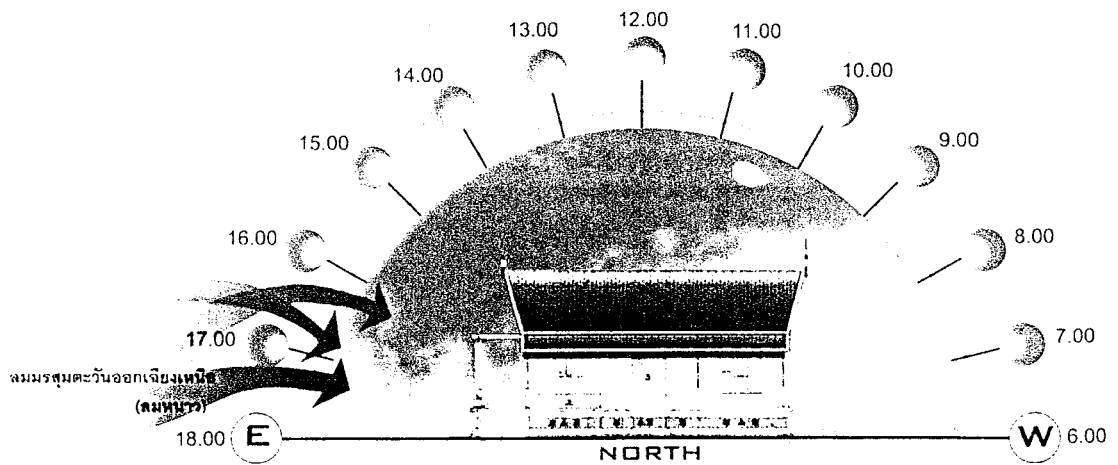
ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก C (ต่อ)

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
	เบี่ยงที่ต่อกับทาง ขึ้นนั้นไม่โดนฝน เนื่องจากมีหลังคา ปกคลุม	ผลกระทบที่เกิดขึ้น ฝนจะสาดบริเวณ ระเบียง ซึ่งเป็น พื้นที่เปิดโล่ง	อาคาร ซึ่งไม่มี หลังคาปกคลุม	จากฝน เพราะ ผนังด้านนี้เป็นผนัง ทึบไม่มีช่องเปิด
อุณหภูมิ	ทิศเหนือจะได้รับ อิทธิพลจากลม หนาวบริเวณ ระเบียงด้านหน้า ห้องพักจะเป็นพื้นที่ ที่ได้รับความหนาว มากกว่าส่วนอื่น ของห้องพัก เนื่องจากไม่ได้เป็น ผนังทึบ	อุณหภูมิทางด้าน ทิศใต้จะปกติ แต่ในช่วงเดือน ธันวาคมอุณหภูมิ จะสูงขึ้นเพราะแสง จะส่องเข้ามาแต่ มีการป้องกันโดย การทำผนัง 2 ชั้น	อุณหภูมิภายใน ห้องพักเป็นปกติ เพราะอาคาร ห้องพักจะมี ระเบียงหน้าห้องที่ สามารถป้องกัน แดดที่จะส่องเข้าถึง ตัวห้องพัก ทำให้ อุณหภูมิในห้องพัก ไม่สูงขึ้น	ทิศตะวันตกซึ่งเป็น ห้องนอนแดดส่อง ในช่วงบ่าย ส่งผล ให้อุณหภูมิภายใน ห้องสูง โดยเฉพาะ กลางคืนที่ผนังคาย ความร้อนต้องป้อง กันโดยทำผนัง 2 ชั้น ปลูกต้นไม้เป็น ร่มเงา
ความชื้น	ไม่ได้รับผลกระทบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ทิศตะวันออกมีสระ น้ำด้านหน้าจะติด กับระเบียงห้องพัก น้ำจะพัดพา ความชื้นเข้าตัว อาคาร ด้านหน้า อาคารเป็นระเบียง สามารถป้องกัน ความชื้นก่อน เข้าถึงห้องพักได้	ไม่ได้รับผลกระทบ

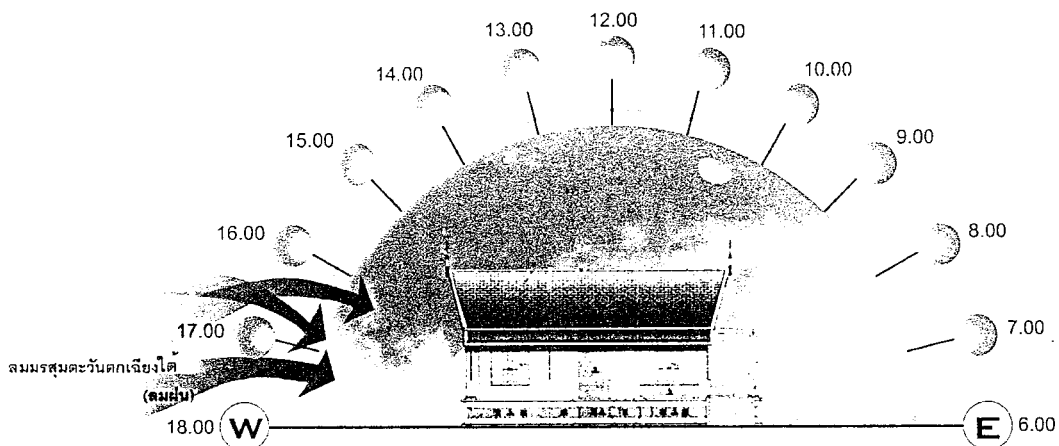
แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารอาคารห้องพัก D

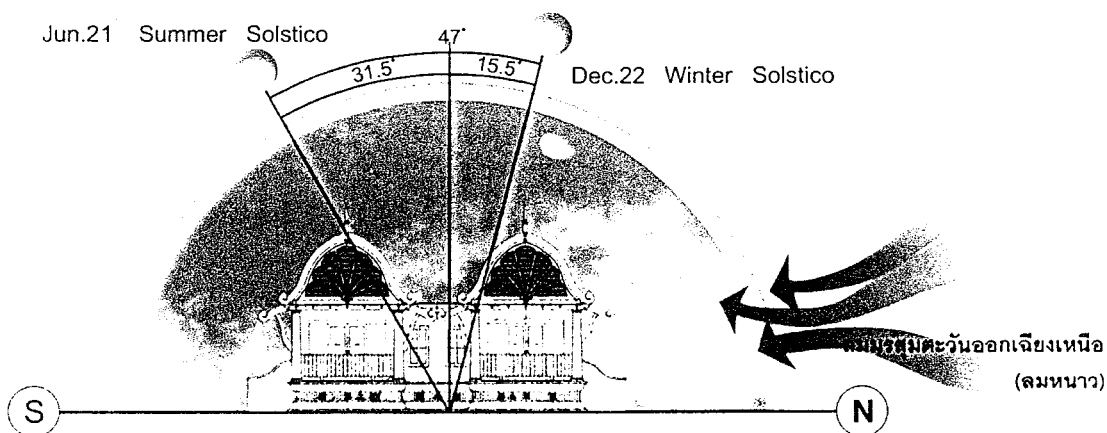
ภาพที่ 4.32 แสดงผลกระทบต่อโครงการจากสภาพแวดล้อมขยายส่วนกลุ่มอาคารห้องพัก D

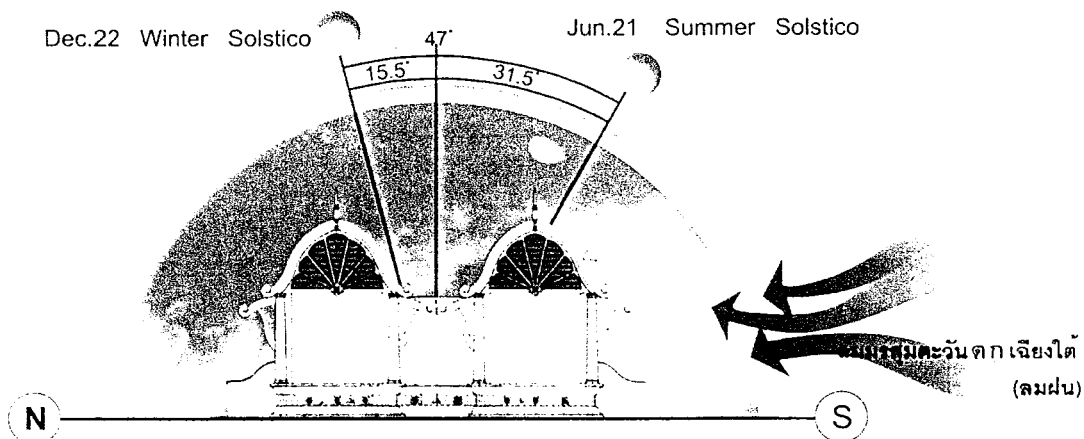
ภาพที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศเหนือ

ภาพที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศใต้

ภาพที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศตะวันออก

ภาพที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์สภาพอากาศที่มีผลกระทบต่ออาคารห้องพัก D ทางด้านทิศตะวันตก

ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาคารห้องพัก D

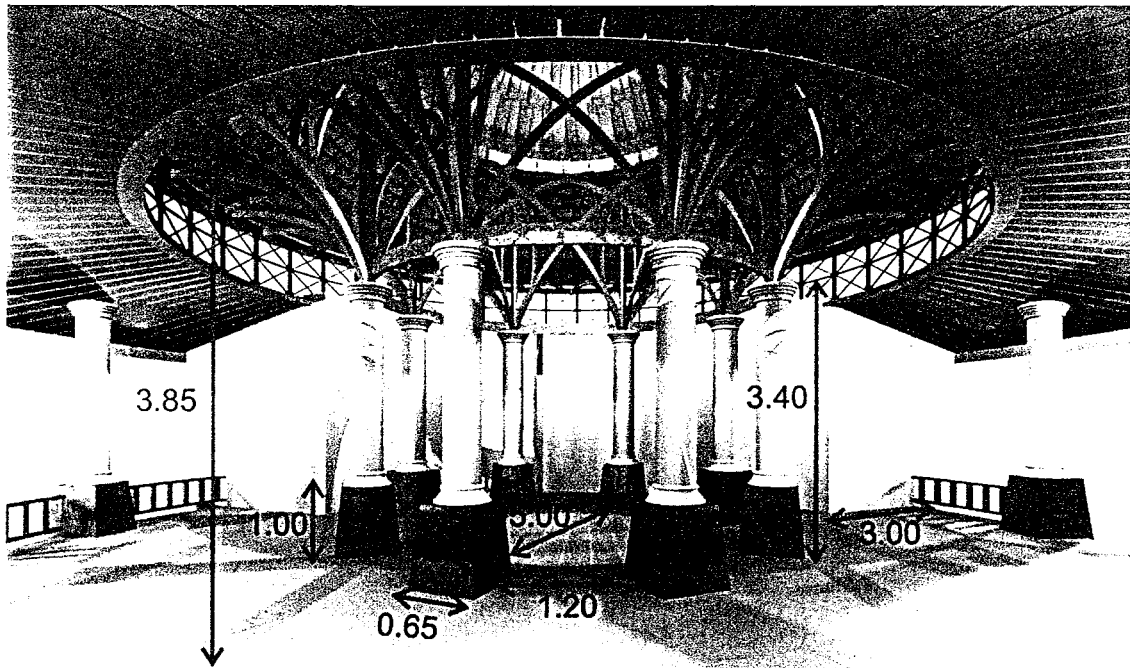
ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
แสงแดด	ด้านทิศเหนือจะเป็นระเบียบและห้องนั่งเล่นไม่ได้รับผลกระทบของแสงตัวอาคารจะมีช่องแสง ทำให้ภายในได้รับแสงธรรมชาติอย่างเต็มที่	ทิศใต้เป็นพื้นที่ของห้องนอนจะเป็นด้านที่ไม่ค่อยได้รับแสงแดด เนื่องจากผนังเป็นผนังทึบ จะมีช่องแสงก็เพียงเล็กน้อย	จะรับแสงในช่วงเช้า แสงจะส่องระเบียบด้านหน้าห้องพักแลทางด้านข้างตัวอาคาร เพราะอาคารทำมุมเฉียงทำให้ช่วงเช้าได้รับแสงธรรมชาติเต็มที่	จะโดนแสงในช่วงบ่าย แสงส่องเข้าห้องนอน แต่ไม่ได้รับผลกระทบจากความร้อนมาก เพราะผนังเป็นผนัง 2 ชั้นมีช่องเปิดเล็กน้อย
ลม	ได้รับลมหนาวพัดผ่านด้านหน้าอาคาร ซึ่งเป็นระเบียบ เป็นผลให้มีการถ่ายเทอากาศ	ได้รับลมฝน ผนังด้านนี้เป็นผนังทึบมีช่องเปิดเล็กน้อย จึงมีลมพัดผ่านเข้าบ้างเพื่อให้อากาศถ่ายเท	ได้รับอิทธิพลจากลมหนาว พัดผ่านด้านหน้าอาคารที่เป็นระเบียบ ทำให้มีการถ่ายเทอากาศ	ได้รับอิทธิพลจากลมฝนพัดผ่านห้องนอน ซึ่งมีช่องเปิดเล็กน้อย ทำให้มีการถ่ายเทอากาศบ้าง แต่ก็ไม่เต็มที่
ฝน	ด้านทิศเหนือบริเวณระเบียบด้านหน้าตัวอาคารได้รับผลกระทบจากฝนบ้างบริเวณบันไดทางขึ้นอาคาร เนื่องจากไม่มีหลังคาปกคลุม	ห้องนอนได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้(ลมฝน) แต่ไม่ได้รับผลกระทบเพราะด้านทิศใต้อาคารเป็นผนังทึบ	ด้านทิศตะวันออกบริเวณระเบียบด้านหน้าตัวอาคารได้รับผลกระทบจากฝนบ้างบริเวณบันไดทางขึ้นอาคารเนื่องจากไม่มีหลังคาปกคลุม	ได้รับอิทธิพลจากลมฝน ส่วนของห้องนอน แต่ไม่ส่งผลกระทบต่ออาคาร เพราะว่าผนังเป็นผนังทึบ

7. จะสำรวจเคราะห์ผลกระทบต้ออาคารห้องพัก B (ต่อ)

ผลกระทบ	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
อุณหภูมิ	เนื่องจากทางด้านทิศเหนือจะได้รับอิทธิพลจากลมหนาว ทำให้ อุณหภูมิต่ำลงเล็กน้อย ซึ่งเป็นอากาศที่กำลังสบาย	อุณหภูมิทางด้านทิศใต้จะปกติ แต่ในช่วงเดือนธันวาคม อุณหภูมิจะสูงขึ้น เพราะแสงจะส่องเข้ามา แต่มีการป้องกันโดยการทำผนัง 2 ชั้น	พื้นที่ส่วนระเบียงและผนังที่บ แดด ที่ส่องเข้ามาจะตกกระทบระเบียงทำ ให้ไม่ส่งต่อ อุณหภูมิในห้องพัก แต่ก็มีกรปลูกต้นไม้เพื่อเป็นร่มเงาให้แก่ตัวอาคาร	อุณหภูมิจะสูง ในช่วงบ่ายผนังจะดูดความร้อนส่งผลไปถึงกลางคืน ผนังคายความร้อนภายในห้อง แก้ไขโดยการทำผนัง 2 ชั้นและเจาะช่องเปิดให้ลมพัดผ่านอากาศจะได้ถ่ายเทและเพื่อลดอุณหภูมิภายในที่ เกิดขึ้น
ความชื้น	ระเบียงด้านหน้าจะได้รับความชื้นจากสระน้ำด้านหน้าอาคาร แต่จะไม่ส่งผลกระทบต่อภายในห้องพัก เพราะอาคารส่วนห้องพักเป็นผนังทึบ	ไม่ได้รับผลกระทบ	ระเบียงด้านหน้าจะได้รับความชื้นจากสระน้ำด้านหน้าอาคาร แต่จะไม่ส่งผลกระทบต่อภายในห้องพัก เพราะอาคารส่วนห้องพักเป็นผนังทึบ	ไม่ได้รับผลกระทบ

4.2.2 วิเคราะห์พื้นที่ภายในอาคาร (SPACE) ส่วนที่ออกแบบ

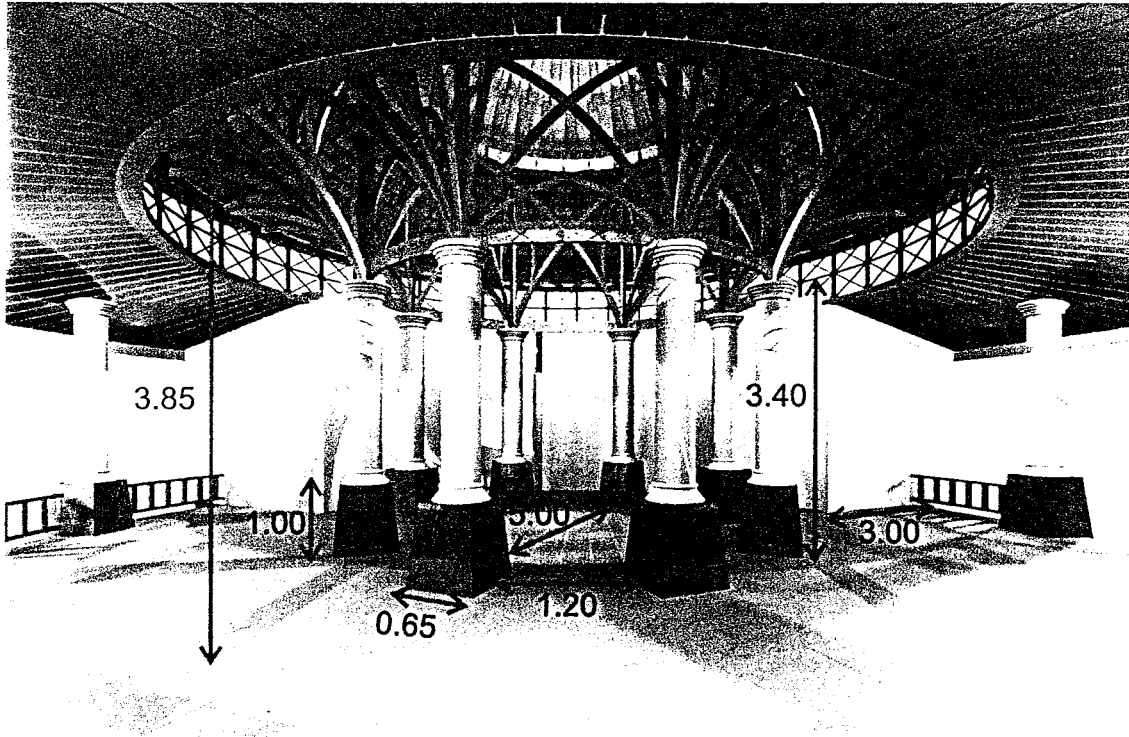
1. อาคารโถงต้อนรับและล็อบบี้เลาจ์

ภาพที่ 4.37 แสดงพื้นที่ภายในอาคารโถงต้อนรับและล็อบบี้เลาจ์

ภายในอาคารโถงต้อนรับแบ่งสัดส่วนพื้นที่การใช้งานเป็นออฟฟิศ , ล็อบบี้เลาจน์ , ห้องน้ำ , เคาน์เตอร์ทัวร์ ลักษณะตัวอาคารเป็นแบบ OPEN AIR ดึงธรรมชาติจากภายนอกเข้าสู่ภายในให้บรรยากาศแบบเปิดโล่งโปร่ง ทำให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเข้าสู่ตัวอาคารได้อย่างเพียงพอ บรรยากาศโดยรวม ให้ความรู้สึกที่เหมาะสมแก่การนั่งพักผ่อนและจากภายนอกมองเข้ามาสามารถเห็นได้ถึงพฤติกรรมให้ความรู้สึกได้ถึงอาคารมีชีวิต ในส่วนของหลังคาใช้โครงสร้างเพื่อให้อาคารโปร่งไม่เกิดความรู้สึกอึดอัดและตัวอาคารที่เป็นฟังก์ลมยังได้ SPACE ที่สิ้นไหลระหว่างตัวอาคารและเสากลางในที่กลมเช่นกันไม่เกิดความรู้สึกขัดแย้ง

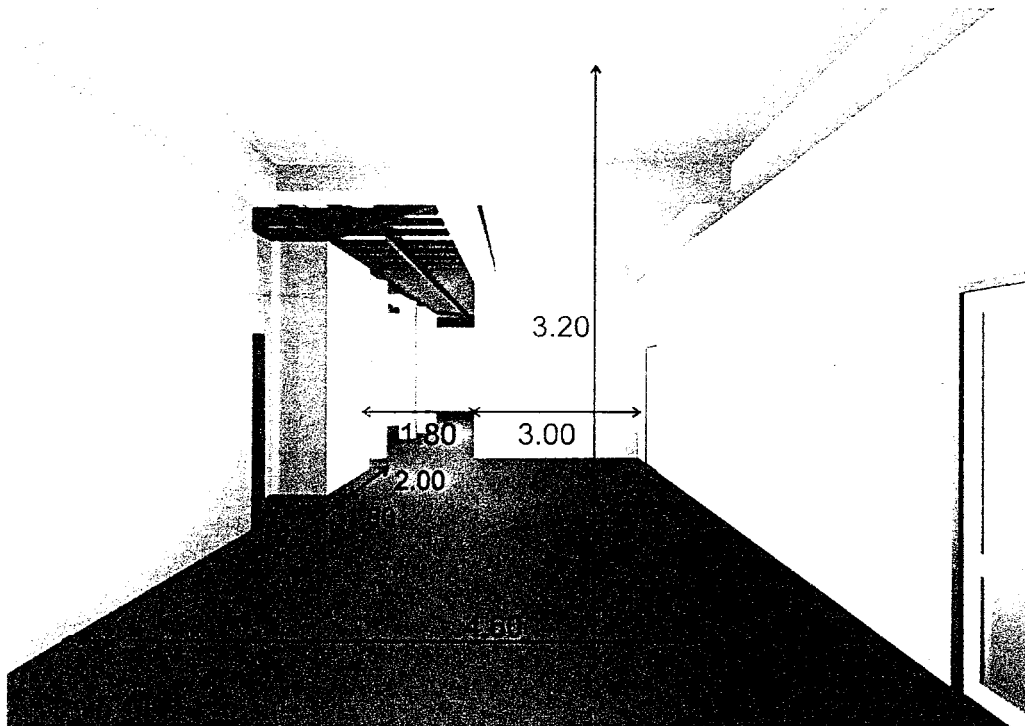
2. อาคารภัตตาคาร

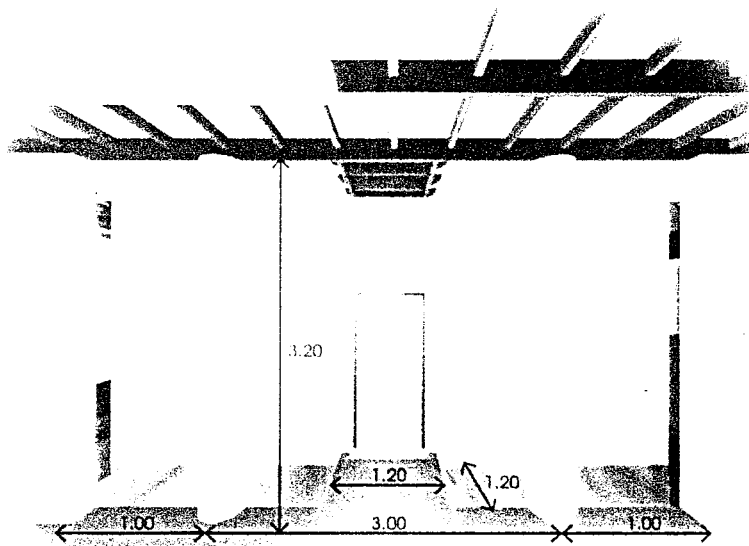
ภาพที่ 4.38 แสดงพื้นที่ภายในอาคารภัตตาคาร

อาคารภัตตาคารเป็นอาคารที่เชื่อมต่อกับอาคารต้อนรับ ลักษณะอาคารเป็นอาคาร OPEN AIR แบ่งสัดส่วนพื้นที่การใช้งานเป็นห้องครัว พื้นที่ทานอาหารภายในและส่วนที่เป็นระเบียงภายนอก ตัวอาคารจะไม่มีผนังเฉพาะแต่ตรงส่วนห้องครัวที่เป็นผนังเพื่อกันความไม่ปลอดภัย พื้นที่ทานอาหารให้มุมมองแบบเปิดโล่ง เพื่อบรรยากาศในการทานอาหารที่สบาย ๆ ไม่เร่งรีบ หลังคาโชว์โครงสร้างทำให้อาคารโปร่งไม่อึดอัด ตัวอาคารมี SPACE ที่สั่นไหวด้วยผังอาคารกลม ด้วยอาคารที่เป็นแบบ OPEN SPACE ทำให้ได้รับแสงธรรมชาติอย่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก

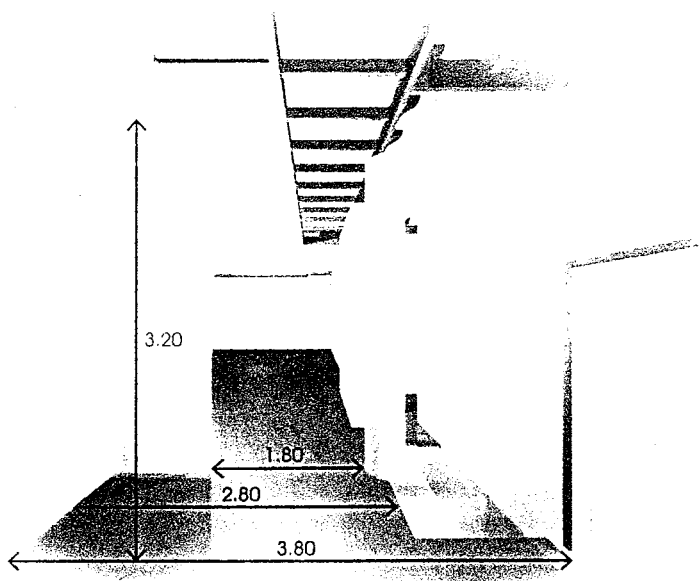
3. อาคารเพื่อสุขภาพ

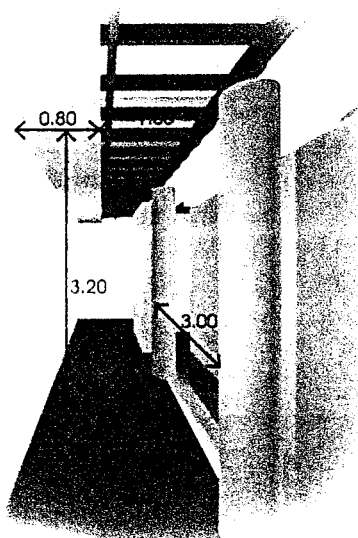
ภาพที่ 4.39 แสดงพื้นที่ภายในส่วนโถงต้อนรับอาคารเพื่อสุขภาพ

ภาพที่ 4.40 แสดงพื้นที่ภายในทางเข้าส่วนพักคอยอาคารเพื่อสุขภาพ

ภาพที่ 4.41 แสดงพื้นที่ภายในส่วนห้องนวด

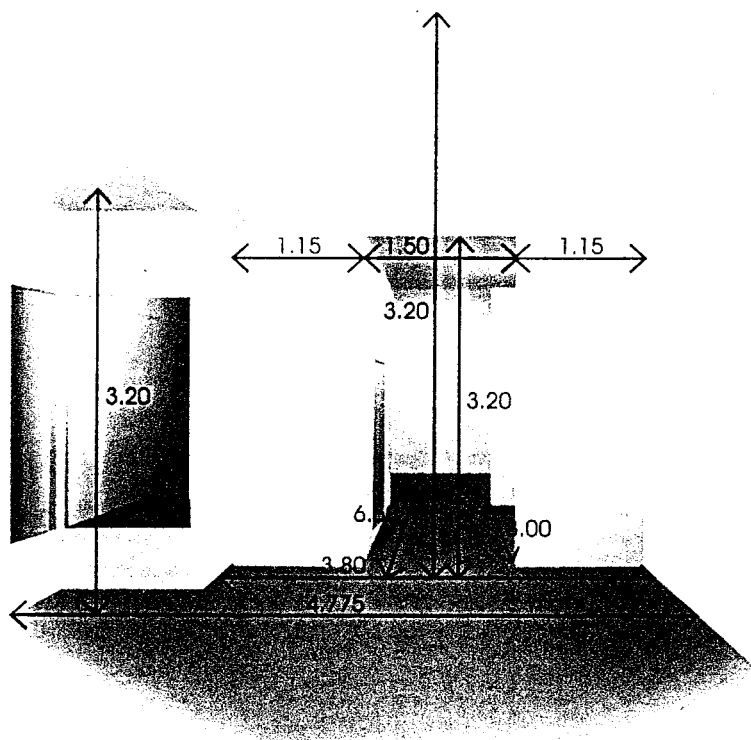

ภาพที่ 4.42 แสดงพื้นที่ภายในห้องนวดไทย

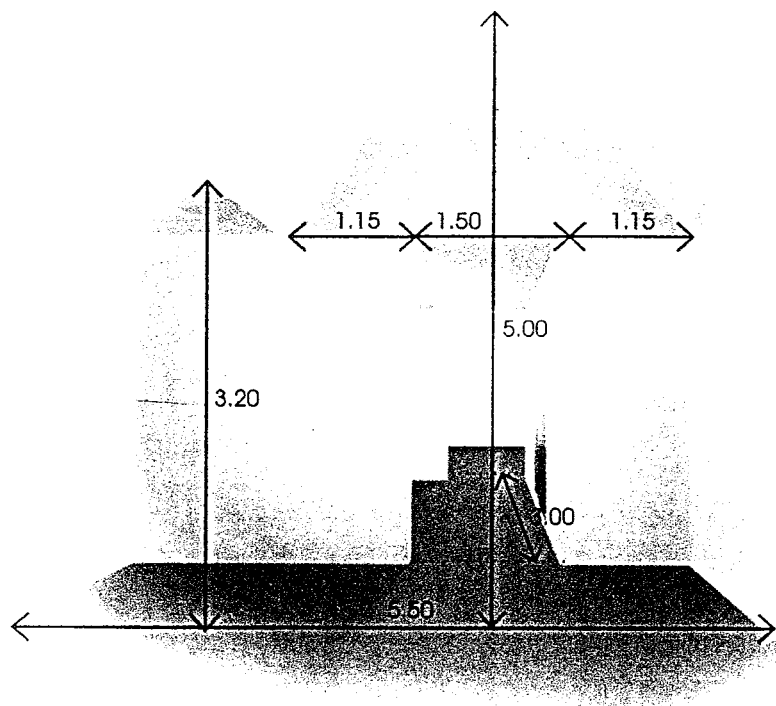
ลักษณะอาคารเป็นอาคารแบบปิดที่พื้นที่ภายในจะแบ่งห้องต่าง ๆ ไว้เป็นส่วนโดยที่ส่วนโถงต้อนรับจะเป็นจุดเชื่อมต่อและกระจายไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เนื่องจากตัวอาคารส่วนนี้ปิดทึบ จึงต้องมีการทำบ่อน้ำเพื่อดึงความเป็นธรรมชาติเข้าสู่ภายใน ส่วนพักคอยมีการเปิด SPACE หลังคาโดยใช้วัสดุโพลีคาบอเนตสีชาอ่อนเพื่อรับแสงธรรมชาติ

ห้องนวดลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีการเชื่อมต่อ SPACE ด้วยผนังกระจกในส่วนนวดกับอ่างน้ำวน จากภายในออกสู่ภายนอกมีการใช้เรื่องมุมมองทางสายตาเป็นตัวช่วยผ่อนคลายความรู้สึก โดยนำธรรมชาติให้เข้ามาสู่ภายใน จัดเน้นในส่วนอ่างน้ำวนที่เป็นส่วนหนึ่งของห้องสปา ให้สามารถเปิดรับแสงอาทิตย์ได้และจัดไว้ท่ามกลางธรรมชาติให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัว

4. อาคารห้องพัก A,B,C,D

ภาพที่ 4.43 แสดงพื้นที่ภายในอาคารห้องพัก A,B,C,D

ภาพที่ 4.44 แสดงพื้นที่ภายในส่วนอาคารห้องพัก A B C D

ลักษณะพื้นที่ห้องเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านหน้าส่วนพักผ่อนผ้าเพดานสูงปล่อย SPACE โล่งเพื่อความโปร่งและดูโอ้อ่า ส่วนด้านในห้องพักนั้นผ้าเพดานสูง 3.20 เมตร จะลดระดับมาจากส่วนหน้าที่สูง 5.00 เมตร ภายในห้องน้ำแบ่งการใช้งานออกเป็นสัดส่วนตามการใช้สอย สำหรับผนังด้านหน้าทางเข้าเป็นผนังกระจกช่วยเปิดมุมมองสู่สวน ให้สามารถมองเห็นบรรยากาศภายนอกได้ พื้นที่ห้องพักเชื่อมต่อกับระเบียงทำให้ด้านหน้าได้รับแสงจากภายนอกให้เกิดความสว่างแก่ห้องพัก ห้องน้ำมีการเปิด SPACE ทางด้านหลังคาใช้วัสดุโพลีคาบอเนตสีชาอ่อนเพื่อรับแสงธรรมชาติ

4.3 การวิเคราะห์พฤติกรรมและผู้ใช้บริการ

พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ผู้ใช้อาคารในโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

- 1.1 ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น กรรมการ ผู้จัดการ
- 1.2 เจ้าหน้าที่ทั่วไป เช่น พนักงานลงทะเบียน พนักงานบัญชี
- 1.3 ลูกจ้าง เช่น พนักงานเสิร์ฟ รปภ.

2. ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่างๆของโรงแรม แบ่งได้เป็น

2 ประเภท คือ

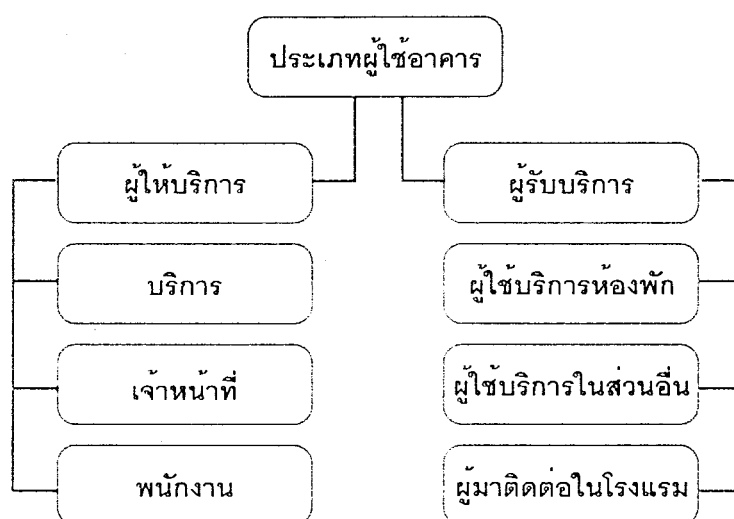
2.1 ผู้เข้ามาพักโรงแรม คือ ผู้ที่เข้ามาใช้บริการห้องพักของโรงแรมเพื่อพักค้างคืนสามารถแบ่งได้ ดังนี้

- ผู้ที่เดินทางมาเป็นส่วนตัว
- ผู้ที่เดินทางมากับกรุ๊ปทัวร์

2.2 ผู้ที่มาใช้บริการส่วนอื่นๆ โดยมักจะเป็นลูกค้าภายในจังหวัด

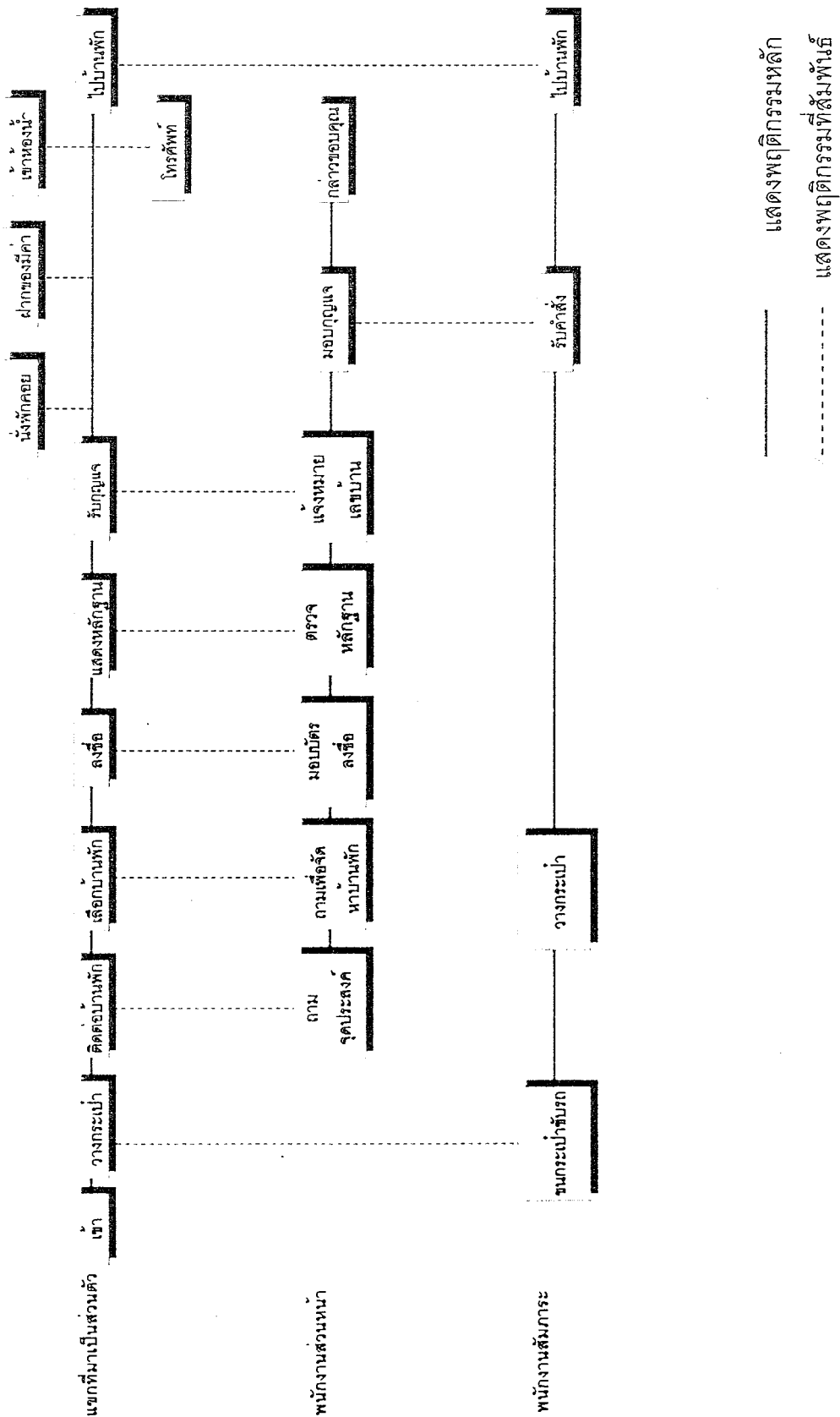
ซึ่งนิยมใช้บริการของโรงแรมในด้านอาหาร,สถานที่จัดเลี้ยง ฯลฯ สามารถแบ่งได้ดังนี้

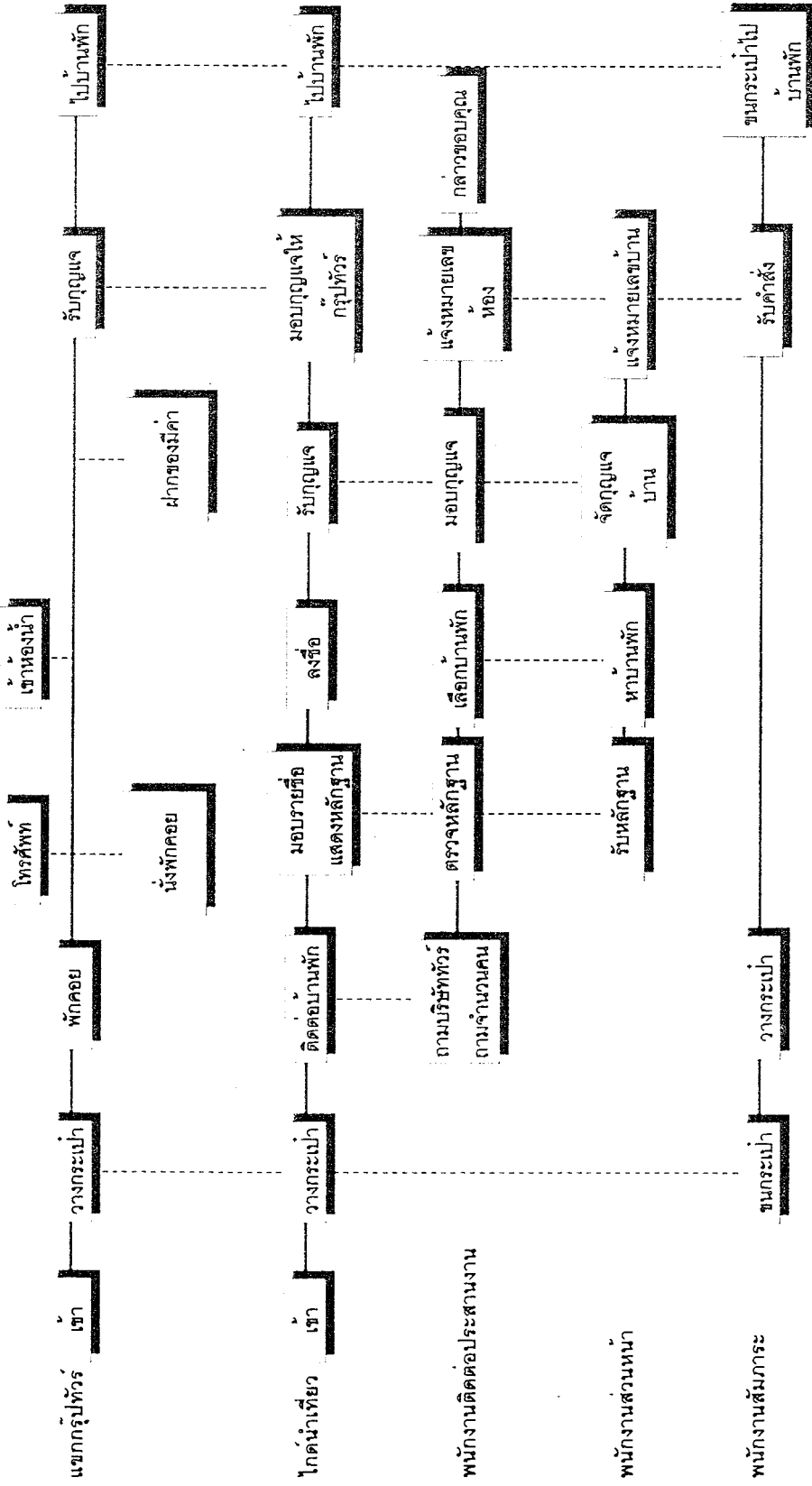
- ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ภัตตาคาร
- ผู้มาใช้บริการส่วนบริการเพื่อสุขภาพ
- ผู้มาติดต่อแขกที่มาพักในโรงแรม
- ผู้ที่มาใช้บริการสระน้ำ

แผนภูมิที่ 4.1 แสดงประเภทของผู้ใช้อาคาร

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงพฤติกรรมส่วน LOBBY HALL

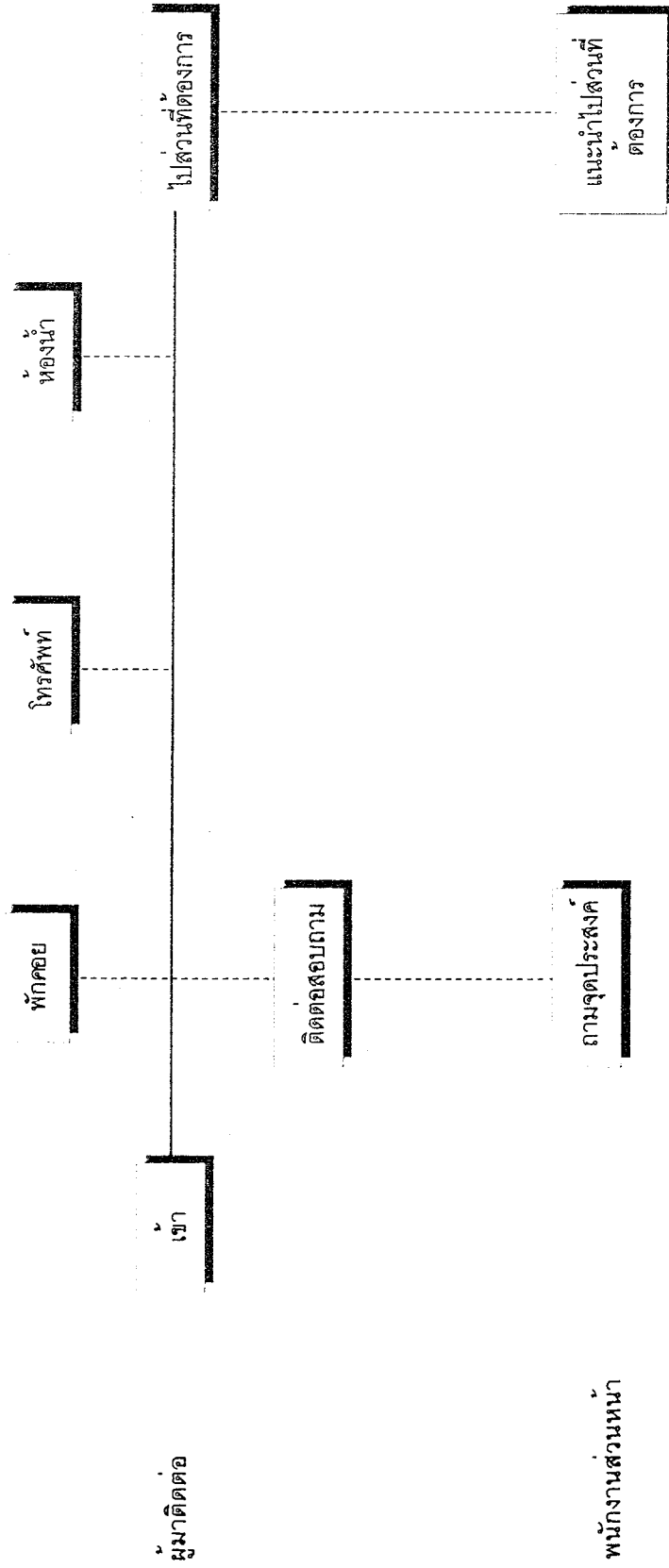
แสดงพฤติกรรมหลัก

แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

พนักงานติดต่อประสานงาน

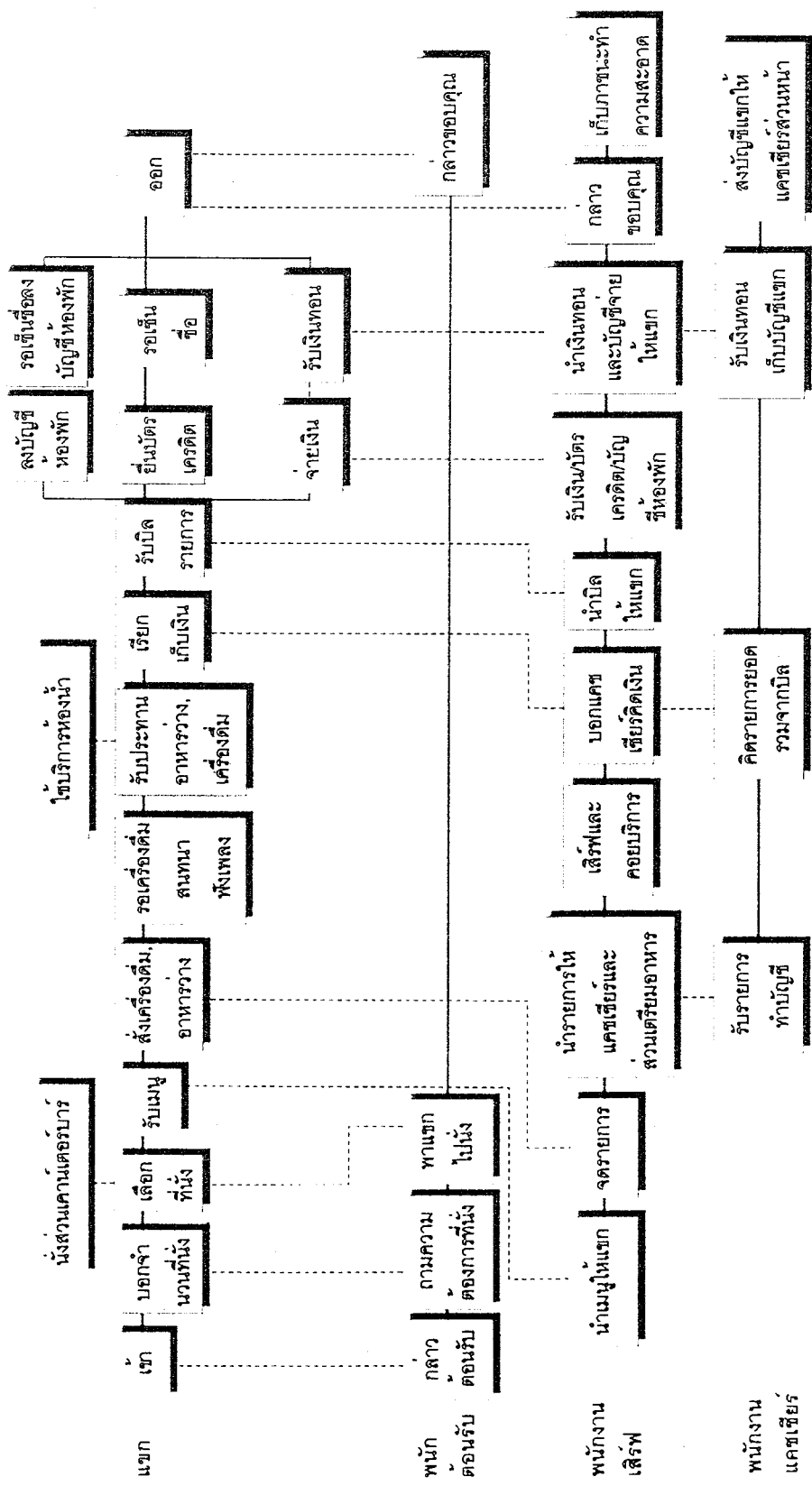
พนักงานส่วนหน้า

พนักงานสัมภาระ

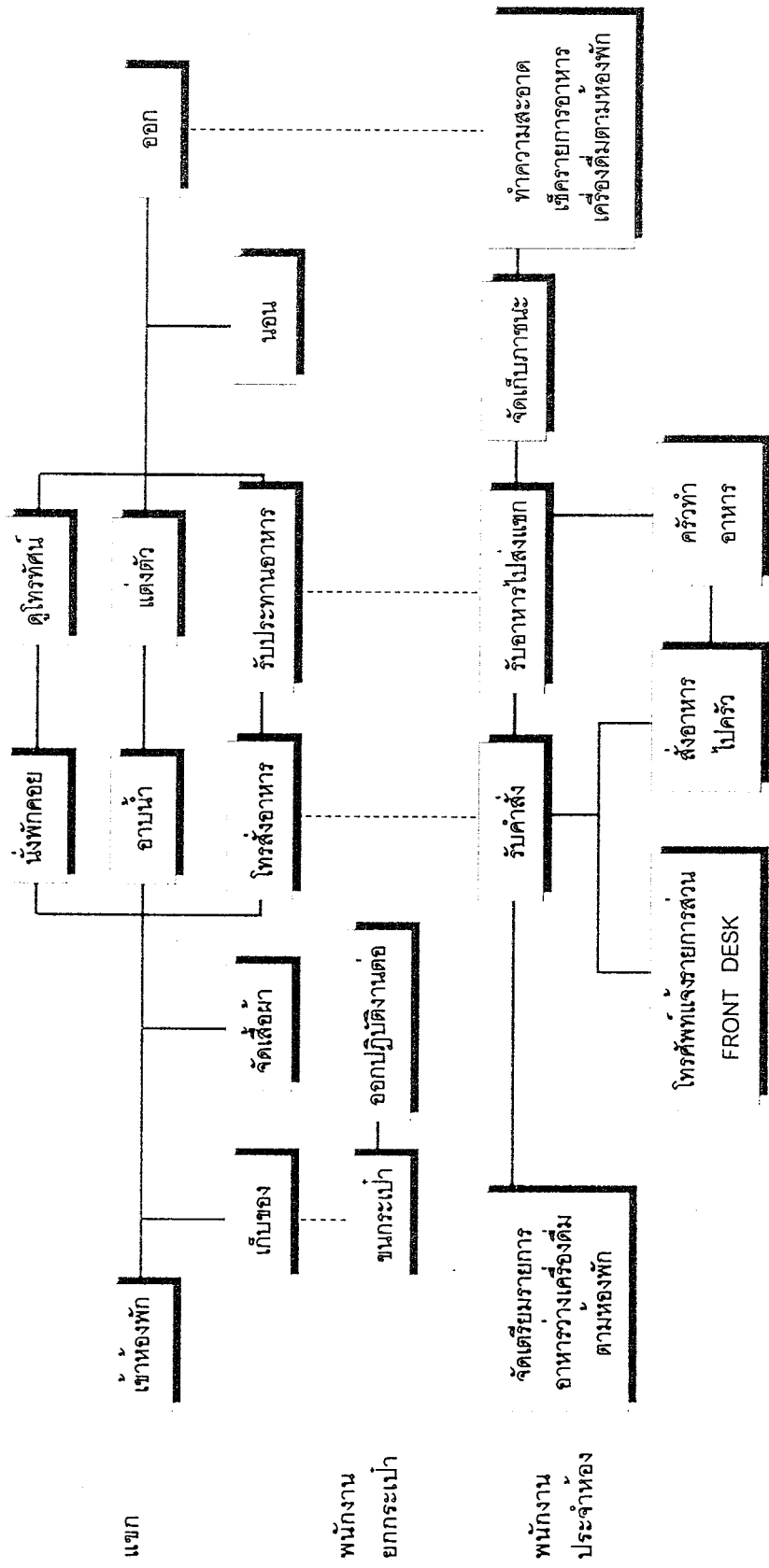
พนักงานส่วนหน้า

แผนภูมิที่ 4.3 แสดงพฤติกรรมการส่วนต้อนรับ (LOBBY LOUNGE)

_____ แสดงพฤติกรรมการหลัก
 - - - - - แสดงพฤติกรรมการที่สัมพันธ์

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงพฤติกรรมส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

_____ แสดงพฤติกรรมหลัก
 ----- แสดงพฤติกรรมที่สัมพันธ์

- ๔ การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

4.4.1 หลักในการหาค่าความสัมพันธ์

หลักในการหาค่าความสัมพันธ์มีหลายวิธี ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ มีระดับการวิเคราะห์ดังนี้

4.4.1.1 ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยกับหน้าที่ใช้สอยหลัก โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของหน้าที่ใช้สอยรองต่างๆ

4.4.1.2 ระดับระหว่างหน้าที่ใช้สอยรองต่างๆ โดยพิจารณาในการดำเนินงานของกิจกรรมต่างๆ

4.4.1.3 ระดับระหว่างกิจกรรม โดยพิจารณาความสัมพันธ์ของการกระทำต่างๆ

4.4.1.4 ระดับระหว่างการกระทำกับการกระทำ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ในการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ระดับใดก็ตามต้องอาศัยองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบในระดับที่วิเคราะห์นั้น

4.4.2 การจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูล ซึ่งอาจได้รับจากการสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต หรือด้วยวิธีอื่นๆ จำเป็นต้องผ่านการวิเคราะห์ทางสถิติและการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ที่ต้องการ ในกรณีที่ต้องการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอยต้องอาศัยเทคนิคเฉพาะในการจัดระเบียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีความซับซ้อน ทั้งในจำนวนองค์ประกอบและลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เทคนิคในการจัดระเบียบความสัมพันธ์นี้ ยังต้องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ และแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ในลักษณะการสรุปย่อข้อมูลความสัมพันธ์อย่างชัดเจน สำหรับโครงการอัลลาบุรี วีลเลอร์แอนด์สป่า สามารถจัดระเบียบความสัมพันธ์ได้ตามลำดับดังนี้

4.4.2.1 การจัดทำค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ

4.4.2.2 การจัดทำค่าความสัมพันธ์สามารถแจกแจงขั้นตอนการทำได้ดังนี้

ก) การทำตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

(RELATIONSHIP MATRIX)

ข) การหาโครงข่ายความสัมพันธ์

(INTERACTION NET DIAGRAM)

ค) การทำแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์

(BUBBLE DIAGRAM)

ง) การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย

(FUNCTION DIAGRAM)

ก) การทำตารางค่าความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ (RELATIONSHIP MATRIX)

จะแสดงความสัมพันธ์ด้านความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด ทำให้ทราบวาพื้นที่ใดควรอยู่ใกล้กับพื้นที่ใด และทำให้ทราบถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ทั้งหมด เพราะการจัดระเบียบเป็นตารางความใกล้ชิดนี้ทำให้สามารถกำหนดค่าความใกล้ชิดได้ ระหว่างพื้นที่ที่ละคู่จนครบหมด ค่าความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้รวบรวมจากการสัมภาษณ์ การให้แบบสอบถาม สังเกตหรือเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับกันทั่วไป ส่วนเกณฑ์การพิจารณาค่าความสัมพันธ์ก็ได้จากการศึกษาพฤติกรรม , กิจกรรมของผู้ใช้โครงการ ความถี่ในการใช้พื้นที่ , การติดต่อสื่อสาร , การบริหารงาน เป็นต้น

เกณฑ์การให้ค่าความสัมพันธ์ สามารถกำหนดได้ดังนี้

- 1 เท่ากับ ความสัมพันธ์น้อย
- 2 เท่ากับ ความสัมพันธ์ปานกลาง
- 3 เท่ากับ ความสัมพันธ์มาก
- 4 เท่ากับ ความสัมพันธ์มากที่สุด

จากคะแนนความสัมพันธ์นี้ทำให้ทราบถึงว่า หน่วยงานไหนมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานใดก็ตาม ถ้าให้คะแนนความสัมพันธ์ออกมาเป็น 4 คะแนน แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันมาก จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมาก ควรจัดอยู่ใกล้กันที่สุด ถ้าระดับของคะแนนมีความสัมพันธ์ออกมามีค่าน้อยกว่า 4 ลงไป ก็จะทำให้ทราบว่าหน่วยงานทั้งสองมีความสัมพันธ์กันน้อย จึงควรจัดมาอยู่ในบริเวณเดียวกัน ถ้าระดับคะแนนมีความสัมพันธ์น้อยลงมา ความใกล้ชิดของหน่วยงานก็ลดหลั่นกันไปด้วย คือ จะห่างกัน

วิธีการให้คะแนนความสัมพันธ์

การให้คะแนนความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานใดก็ตาม		พิจารณาคะแนนที่ได้ดังนี้
ความสัมพันธ์ทางด้านบริหาร	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านบริการ	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอย	1	คะแนน
ความสัมพันธ์ทางด้านติดต่อประสานงาน	1	คะแนน

ค่าคะแนน 4 แทนค่าความสัมพันธ์กันมากที่สุด

หมายถึง หน่วยงานหรือบุคคลที่มีการติดต่อประสานงานกันถึง หรือต้องปรึกษาหารือกันตลอด หรือต้องให้บริการหน่วยงานอีกฝ่าย เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการบริหารงาน ซึ่งดูได้จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งกรณีสายงานการบริหารที่ให้ค่าระดับคะแนน 3 บางที่อาจไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดกันก็ได้ บางกรณีอาจจะอยู่ต่างชั้นกัน

ค่าคะแนน 3 แทนค่าความสัมพันธ์กันมาก

หมายถึง หน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกันตามลักษณะงานที่ต่อเนื่องกัน จากพฤติกรรมที่ต้องติดต่อประสานงานกันตลอด หรือการให้บริการเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กัน รองลงมาจากค่าคะแนนระดับ 3 ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงาน หน้าที่งานที่จะต้องสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ซึ่งบางที่ตำแหน่งผังอาคารจำเป็นต้องอยู่ใกล้ชิดกัน โดยเป็นไปตามสายงานบริหาร

ค่าคะแนน 2 แทนค่าความสัมพันธ์กันปานกลาง

หมายถึง ความสัมพันธ์กันแต่ละหน่วยงานที่มีการติดต่อประสานงานกันหรือ การบริการ มีความถี่น้อยมาก โดยมีความสัมพันธ์กันตามระบบโครงสร้างการบริหารเพียงอย่างเดียว โดยดูได้จากพฤติกรรมและลักษณะสายงานการบริหาร การวางตำแหน่งผังอาคาร จึงอยู่ใกล้กัน หรือคนละชั้นอาคารสำนักงาน

ค่าคะแนน 1 แทนค่าความสัมพันธ์กันน้อย

หมายถึง ทั้งพฤติกรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ไม่มีการติดต่อประสานงานกันเลย หรืออาจมีการติดต่อกันบ้างในบางครั้ง โดยกรณีลักษณะโครงสร้างการบริหาร การจัดวางผัง

ข) การทำแผนภูมิโครงตาข่ายความสัมพันธ์ (INTERACTION NET DIAGRAM)

เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์จากตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ (RELATION SHIP MATRIX) โดยนำค่า 3 และ 4 (ความสัมพันธ์มากและมากที่สุด) มาโยงเส้นความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน

การทำแผนภูมิแบบโครงตาข่ายเป็นการทำที่ง่าย เพียงแต่นำค่าความสัมพันธ์มาใช้ แต่การมองความสัมพันธ์ยังยากอยู่ เนื่องจากเส้นยังมากจึงทำให้ดูค่อนข้างสับสน

ค) การทำแผนภูมิรูปฟองอากาศความสัมพันธ์ (BUBBLE DIAGRAM)

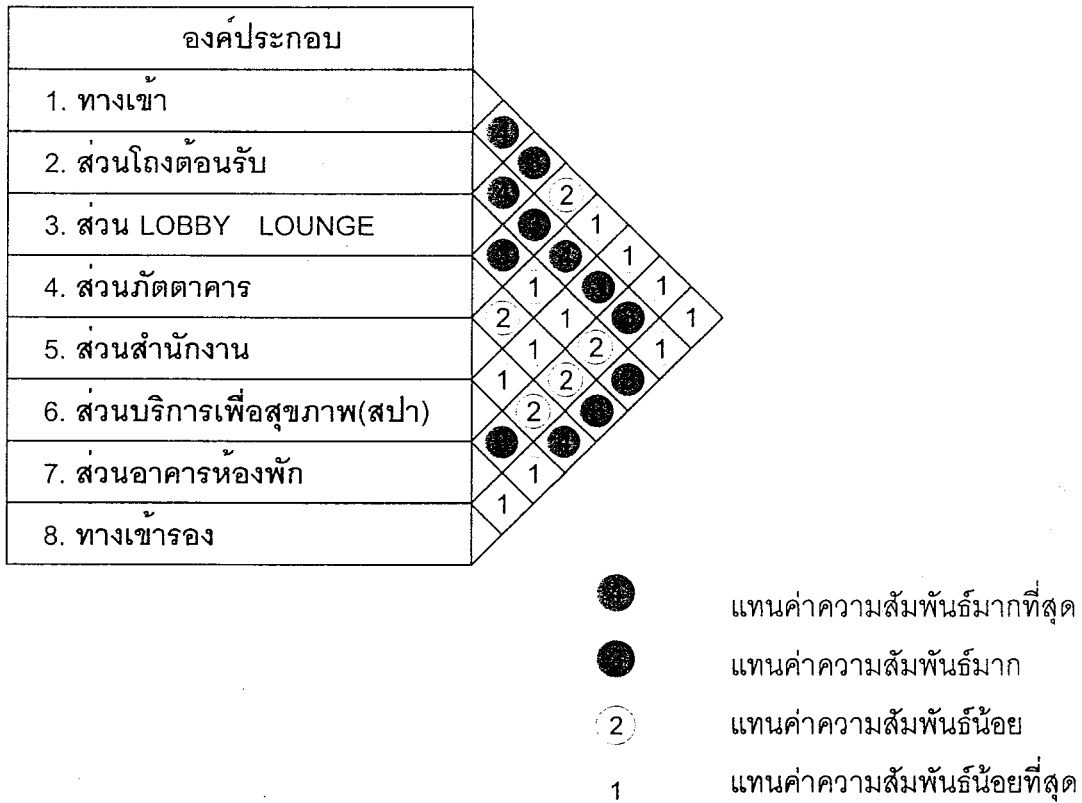
เป็นแผนภูมิที่ถ่ายทอดความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากแผนภูมิโครงตาข่าย แต่จะปรับตำแหน่งขององค์ประกอบ ให้อยู่ใกล้ชิดกันตามความสัมพันธ์จากเส้น เช่น องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดก็จะอยู่ใกล้กันมากที่สุด องค์ประกอบที่มีค่าน้อยกว่าและพยายามปรับเปลี่ยนให้ค่าความสัมพันธ์มีการติดต่อกันน้อยที่สุด ซึ่งจะเป็นการมองที่ง่ายขึ้น โดยยังคงค่าให้เป็นไปตามเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ง) การทำแผนภูมิความสัมพันธ์ทางหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION DIAGRAM)

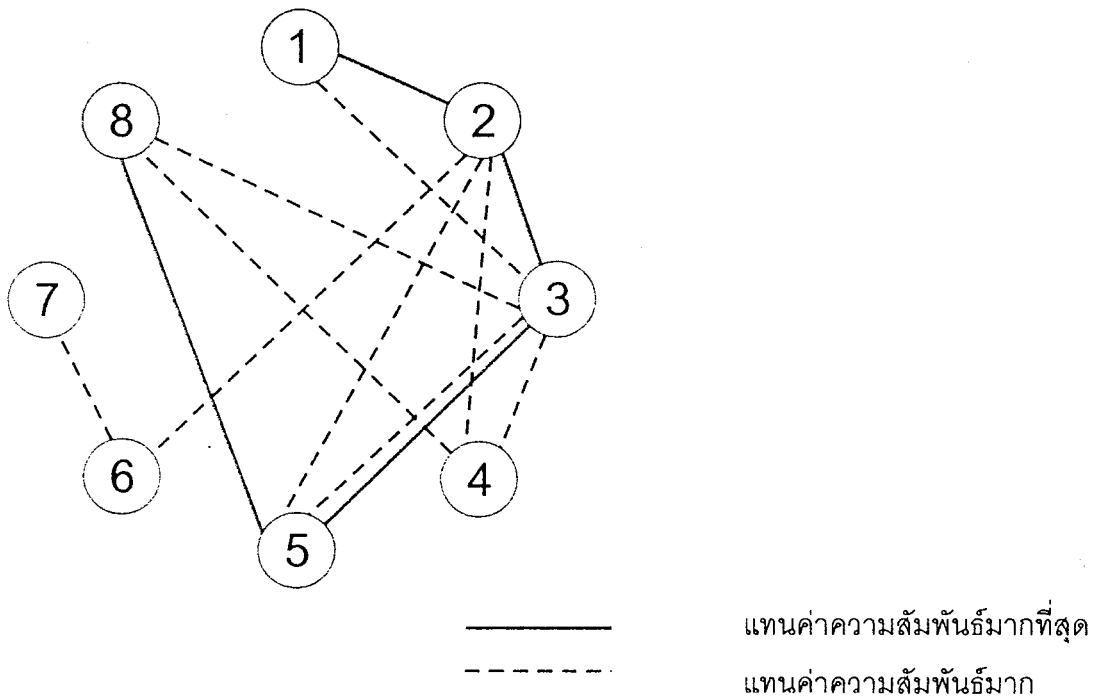
เป็นแผนภูมิที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบกับกลุ่มผู้ใช้โครงการแต่ละประเภทในการโยงเส้น สามารถพิจารณาจากพฤติกรรมและหน้าที่ของผู้ใช้โครงการ

แผนภูมิประเภทนี้จะมีการจัดวางตำแหน่งตามหน้าที่ใช้สอย (FUNCTION DIAGRAM) ต่างกันในเรื่องของเส้นที่โยง หากองค์ประกอบใดมีเส้นที่ผ่านมากก็จะมีผลต่อการเพิ่มเนื้อที่ทางสัญจรในส่วนของการคิดพื้นที่วิเคราะห์

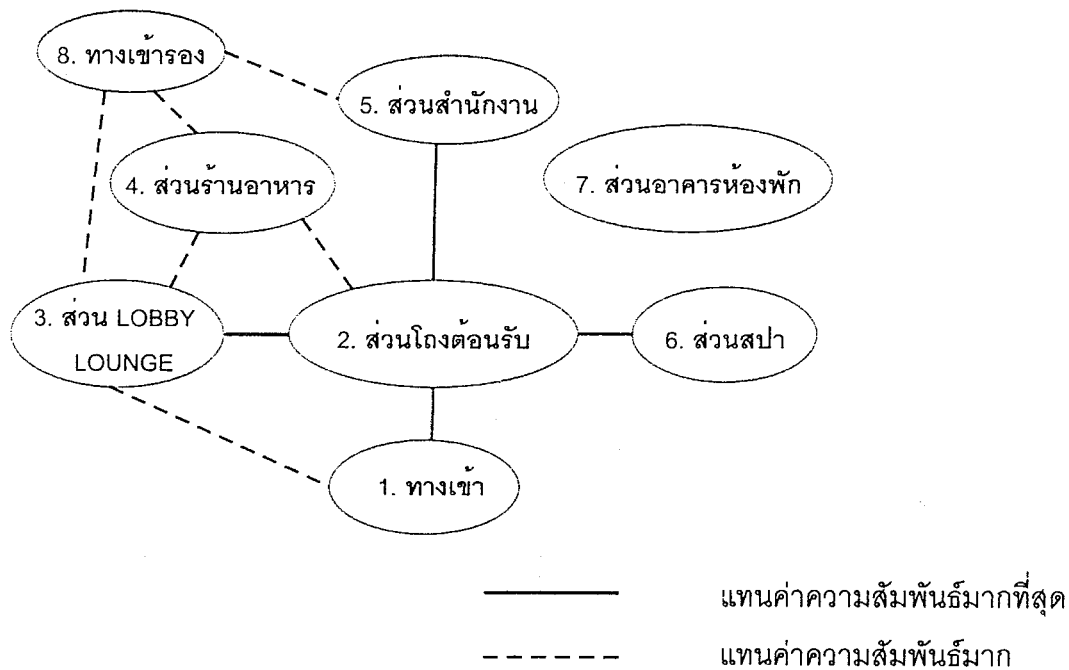
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบหลักของโครงการ

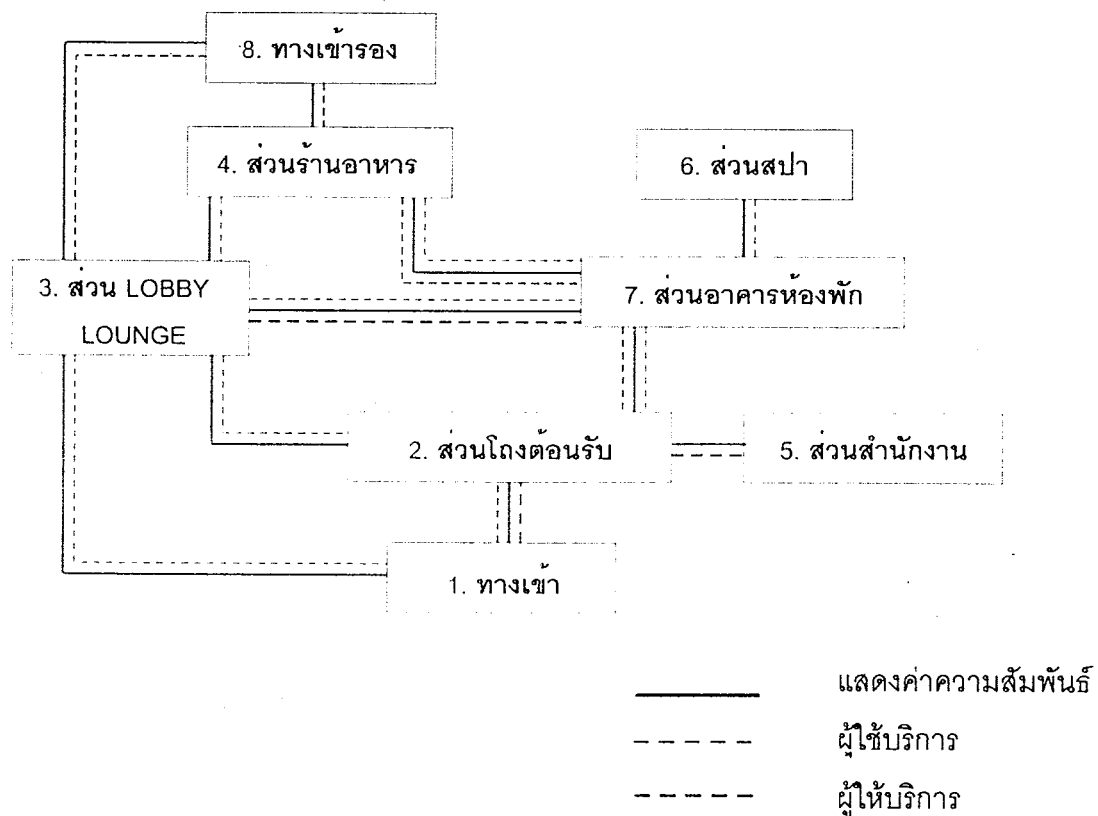
แผนภูมิที่ 4.7 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์หลักของโครงการ

แผนภูมิที่ 4.8 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์หลักของโครงการ

แผนภูมิที่ 4.9 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนหลักของโครงการ

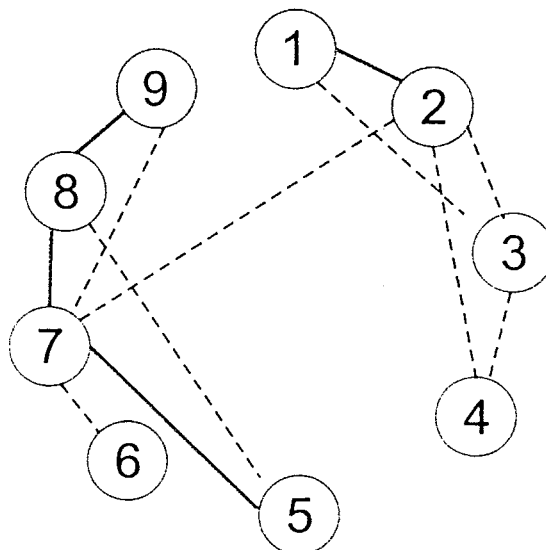

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนโคงต้อนรับและล็อบบี้ไเลจัน

องค์ประกอบ									
1. ทางเข้าหลัก									
2. เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	●								
3. เคาน์เตอร์เบลล์บอย	●	2							
4. เคาน์เตอร์ทัวร์	2	1	1						
5. ห้องนำสาธารณะ	1	1	1	●					
6. โทรศัพท์สาธารณะ	1	2	1	1	1				
7. ที่นั่งแขก	●	●	●	1	1				
8. เคาน์เตอร์บาร์	●	●	●	1	1				
9. แคชเชียร์	●	●	●	1	1				

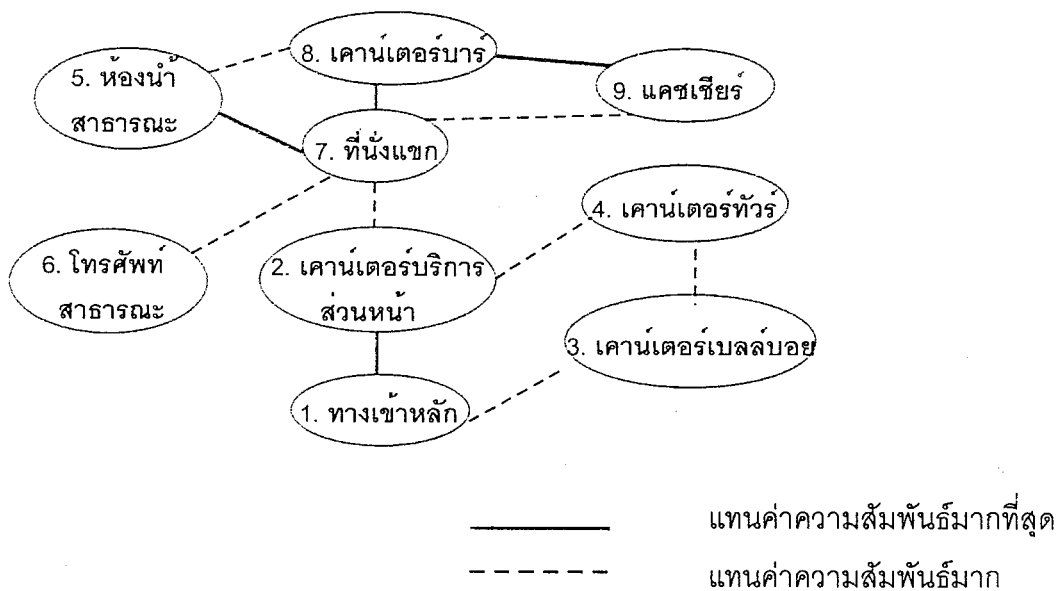
- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าความสัมพันธ์มาก
- 2 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.10 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนโคงต้อนรับและล็อบบี้ไเลจัน

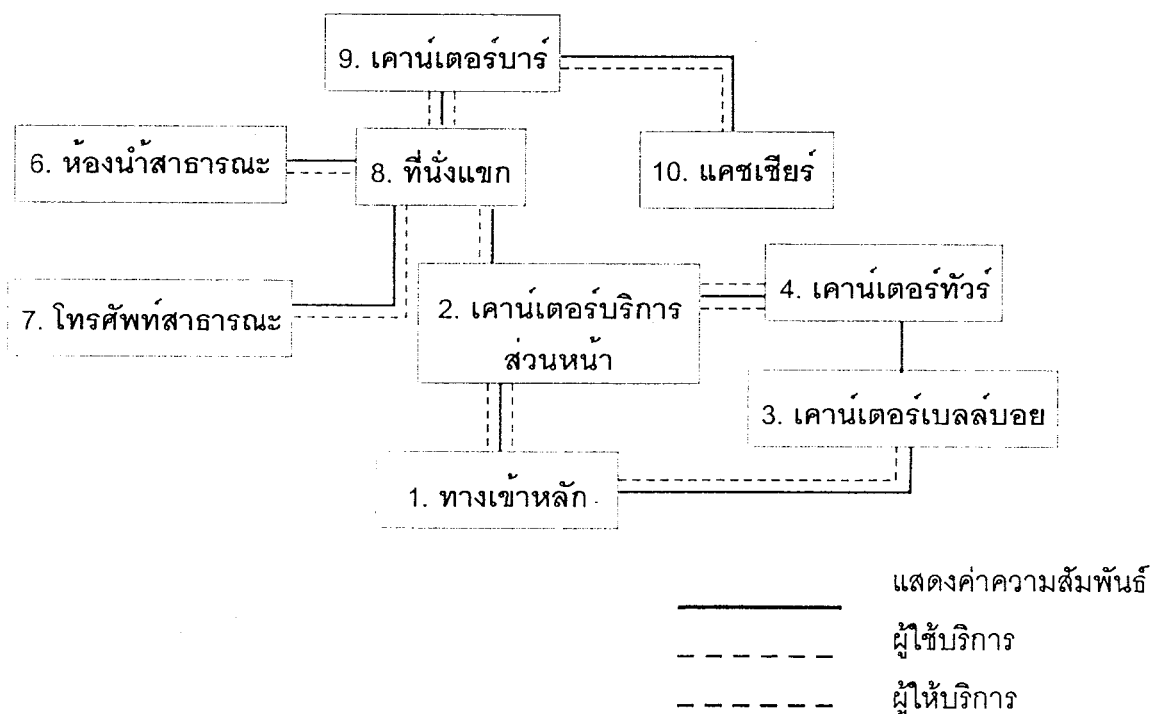

- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- - - - - แทนค่าความสัมพันธ์มาก

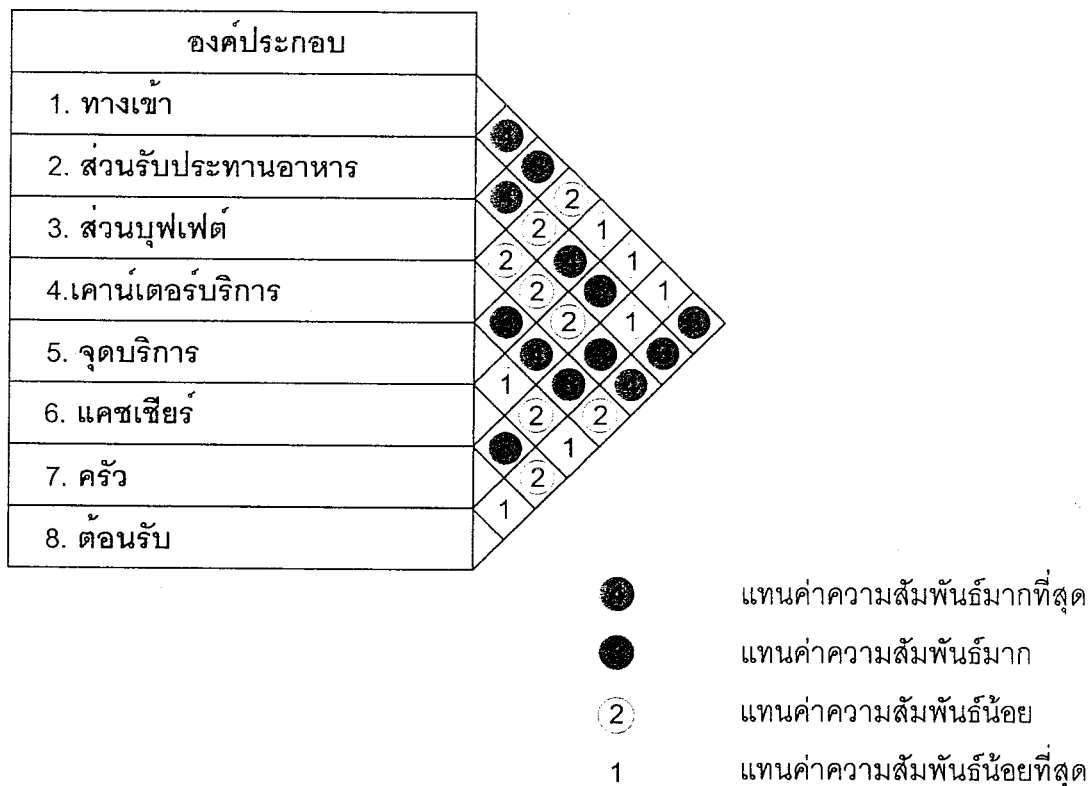
แผนภูมิที่ 4.11 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนโง่ต้อนรับและลือบปีเลาเงิน

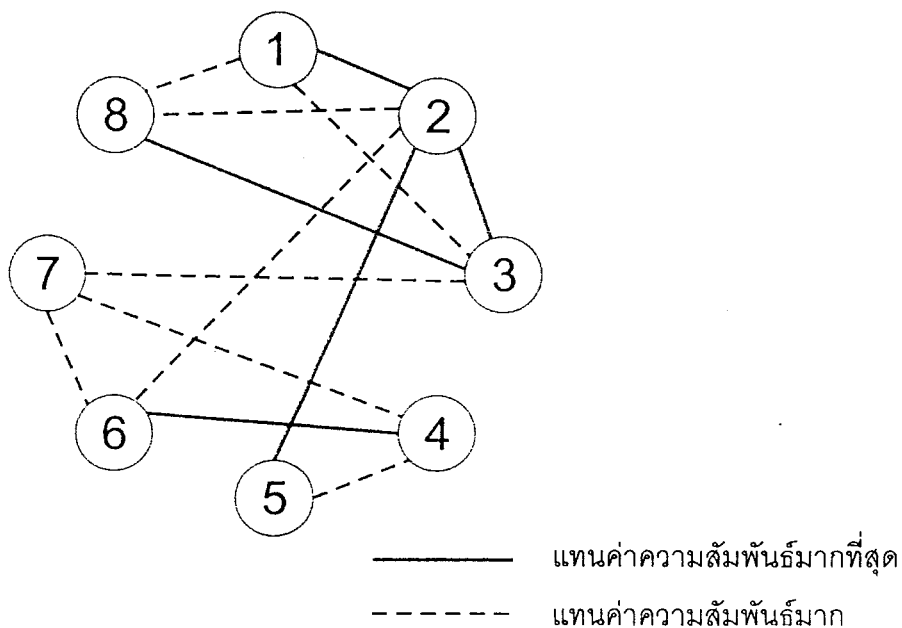
แผนภูมิที่ 4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ให้บริการส่วนโง่ต้อนรับและลือบปีเลาเงิน

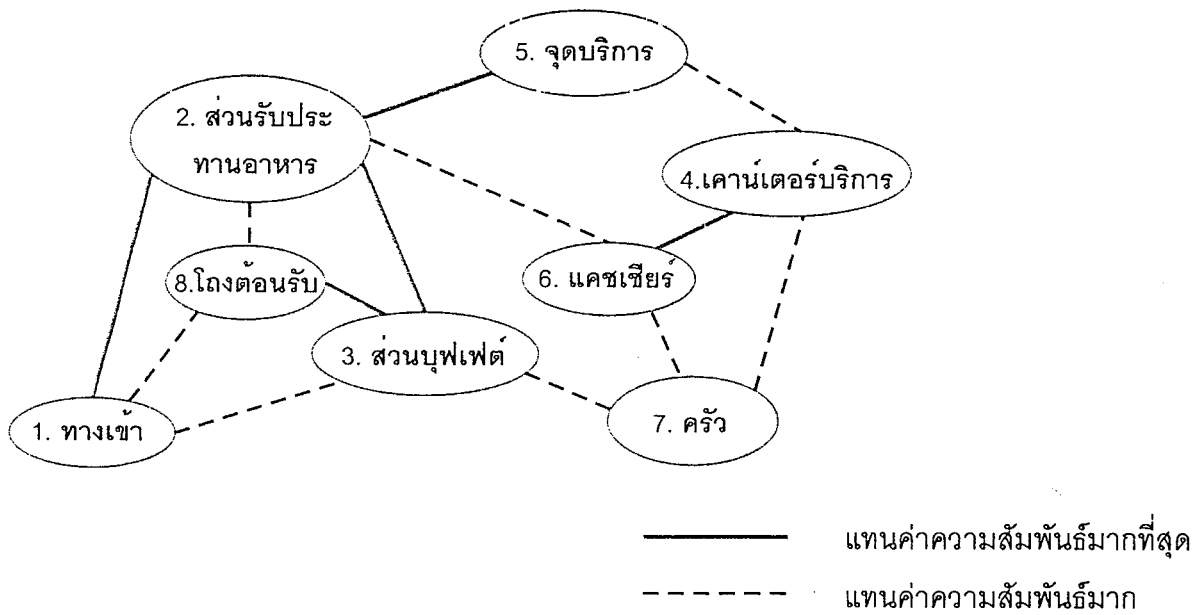
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนภัตตาคาร

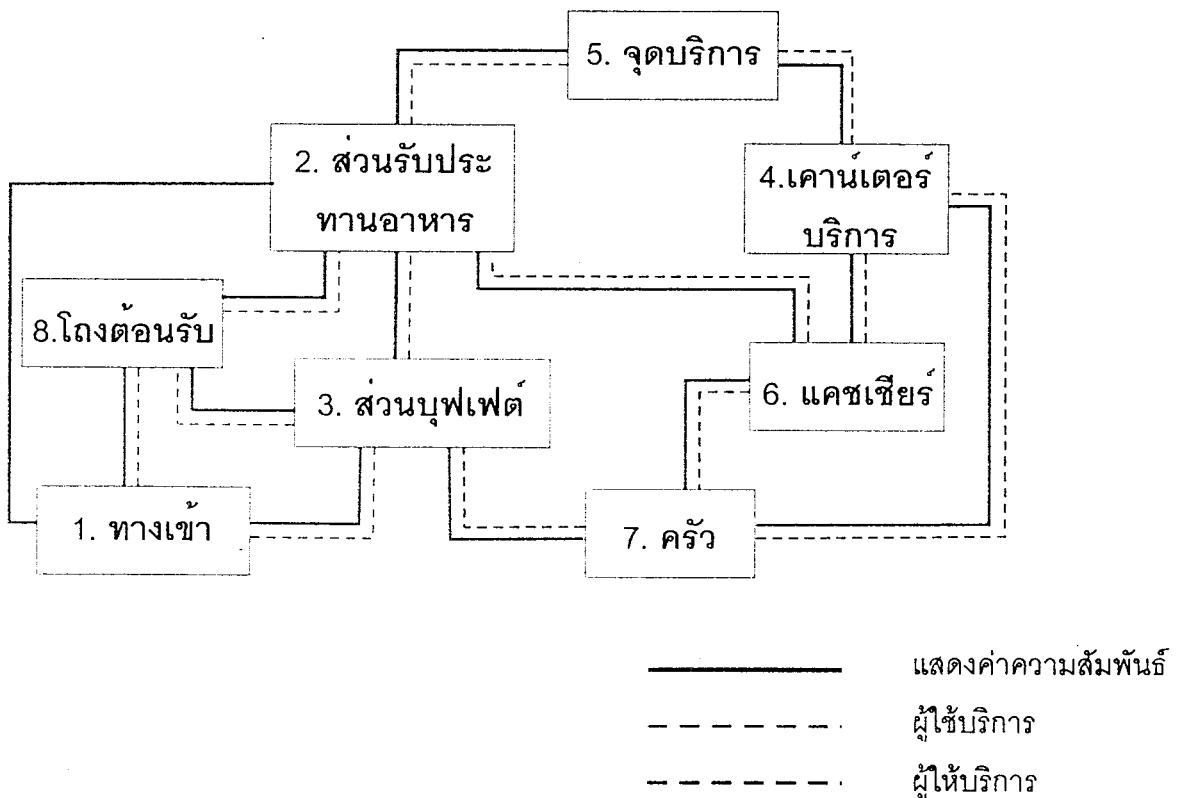
แผนภูมิที่ 4.13 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนภัตตาคาร

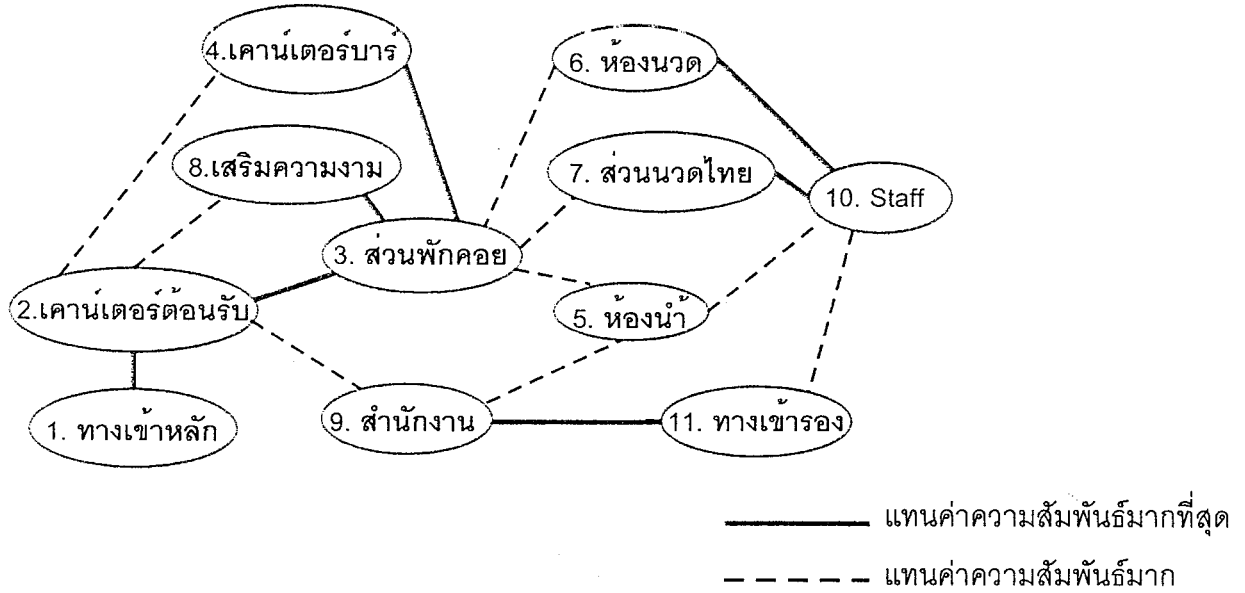
แผนภูมิที่ 4.14 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนภัตตาคาร

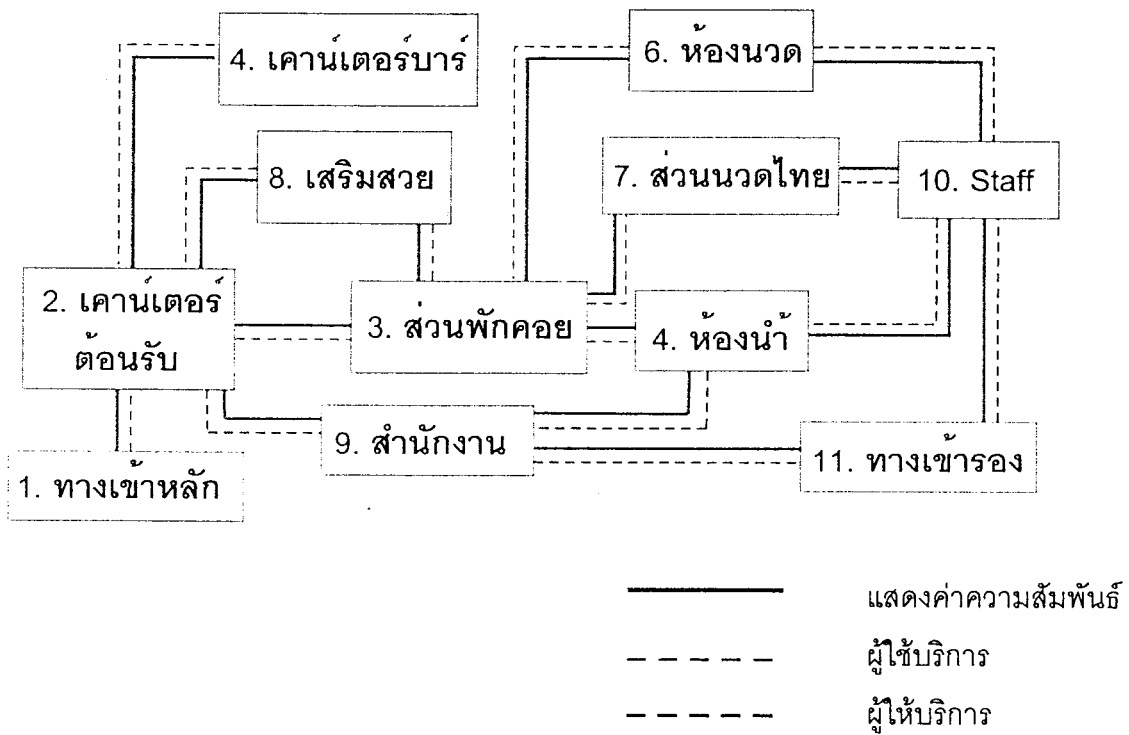
แผนภูมิที่ 4.15 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนภัตตาคาร

แผนภูมิที่ 4.17 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

แผนภูมิที่ 4.18 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ

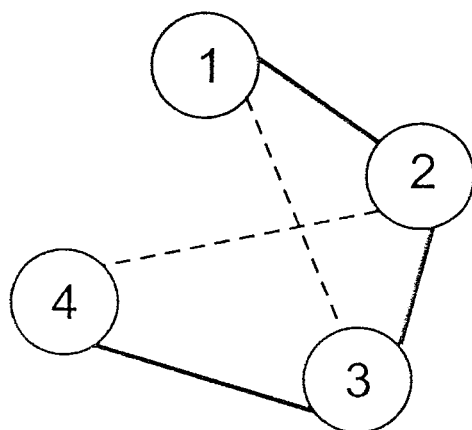

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ห้องนวดไทย)

องค์ประกอบ	
1. ทางเข้า	
2. ลีโอดเกอร์	●
3. ห้องน้ำ	● ●
4. ส่วนนวด	● ● ● 1

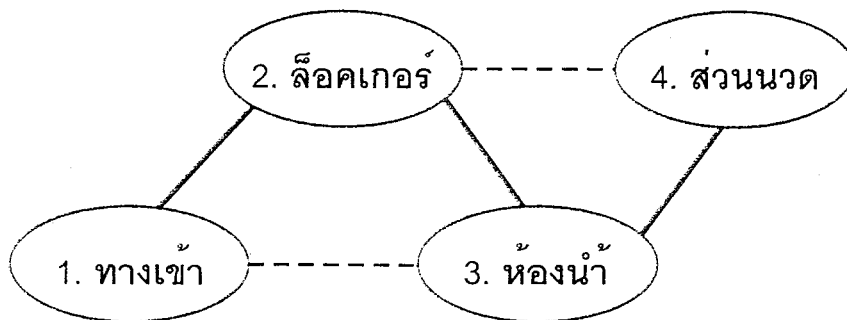
- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- แทนค่าความสัมพันธ์มาก
- 2 แทนค่าความสัมพันธ์น้อย
- 1 แทนค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.19 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องนวดไทย

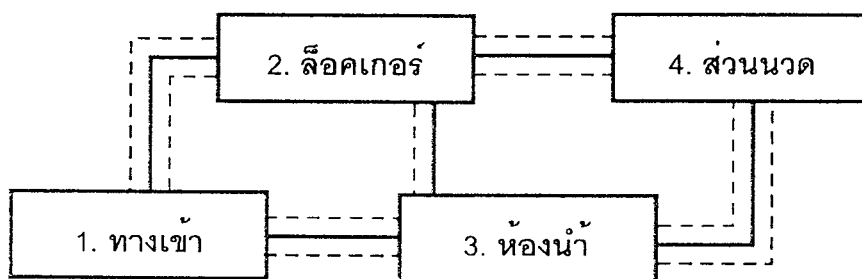
- แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
- - - - - แทนค่าความสัมพันธ์มาก

แผนภูมิที่ 4.20 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องนวดไทย

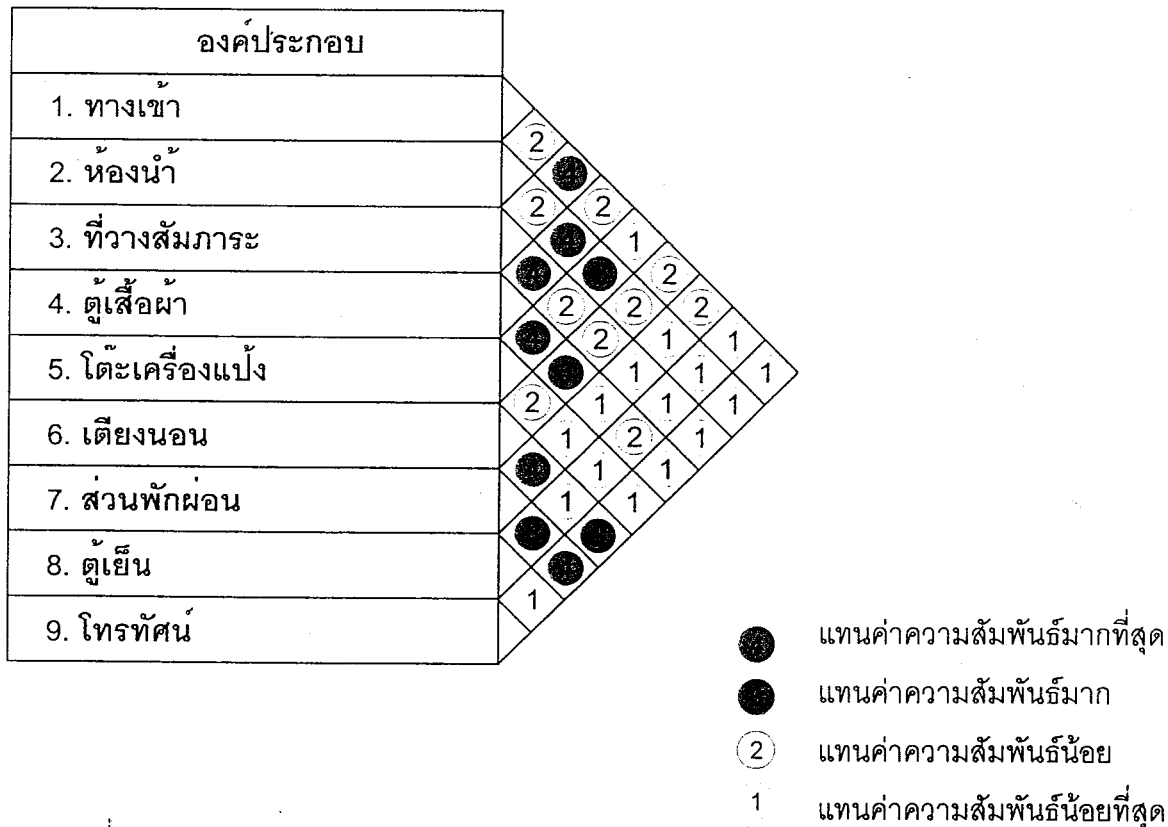
————— แทนค่าความสัมพันธ์มากที่สุด
 - - - - - แทนค่าความสัมพันธ์มาก

แผนภูมิที่ 4.21 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องนวดไทย

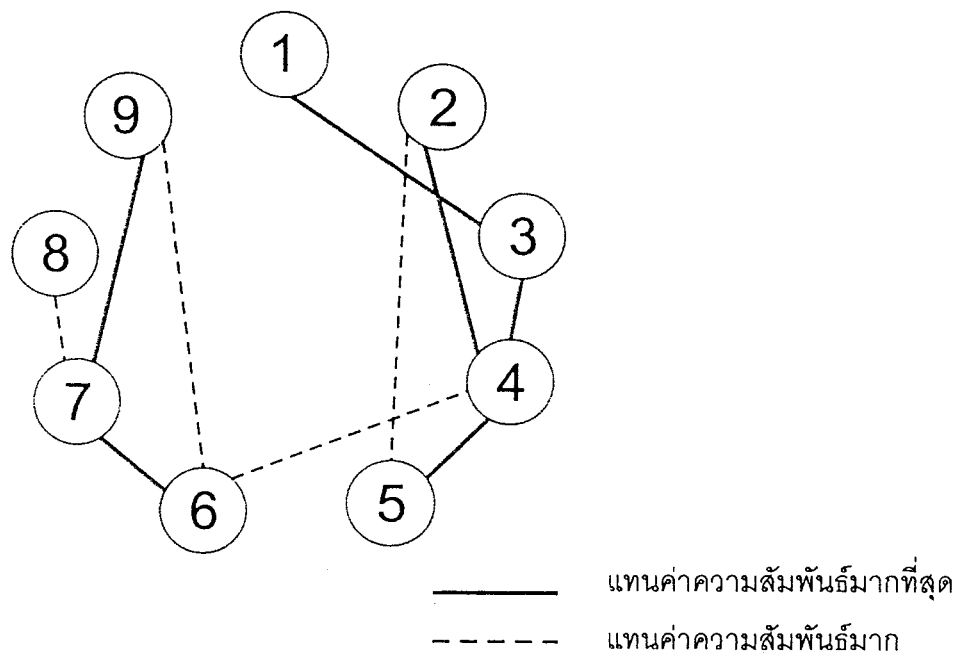

————— แสดงค่าความสัมพันธ์
 - - - - - ผู้ใช้บริการ
 - - - - - ผู้ให้บริการ

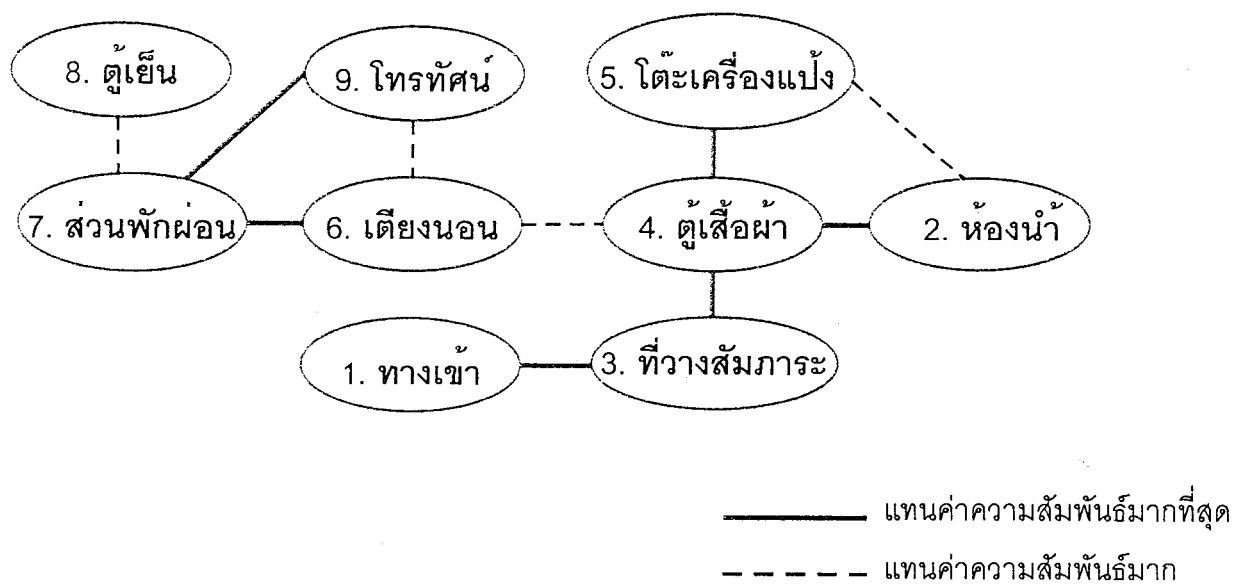
ตารางที่ 4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Standard room

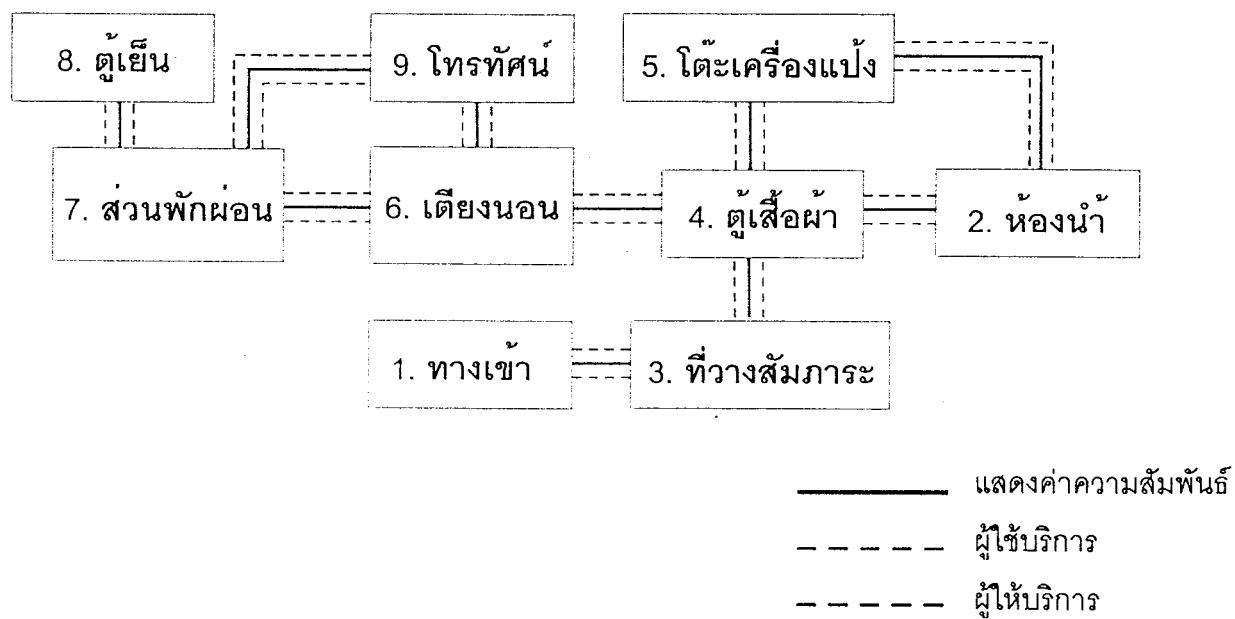
แผนภูมิที่ 4.22 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Standard room

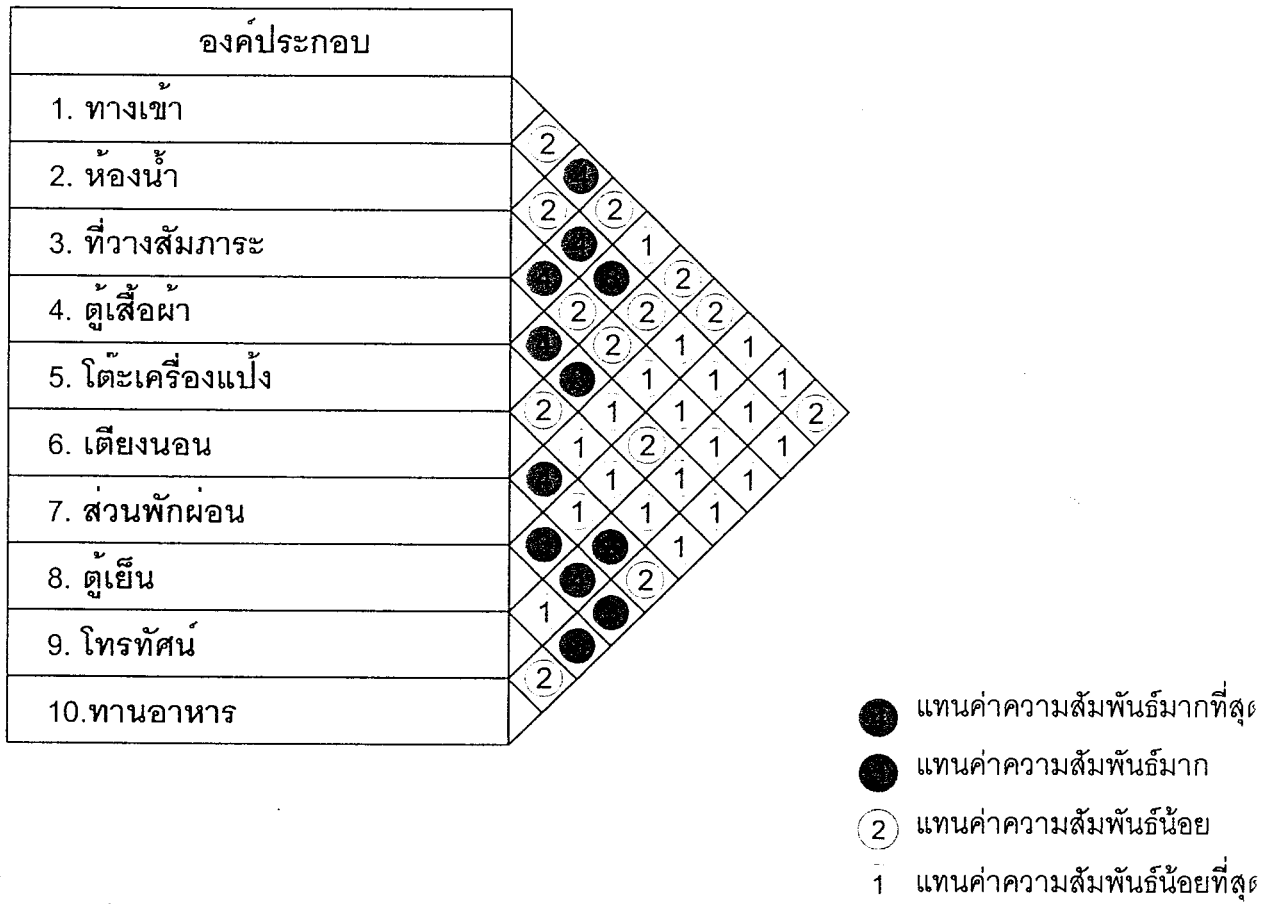
แผนภูมิที่ 4.23 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Standard room

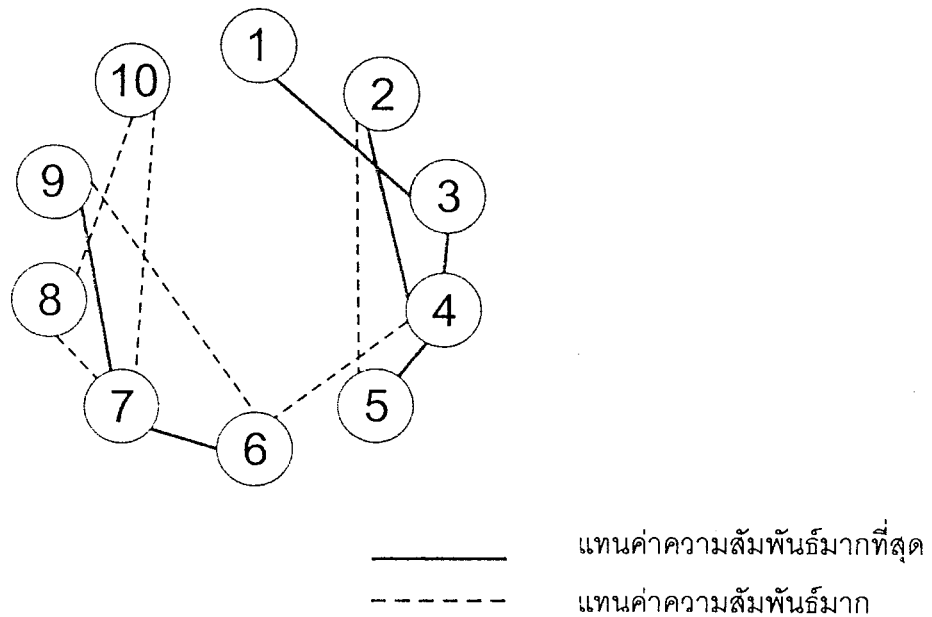
แผนภูมิที่ 4.24 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Standard room

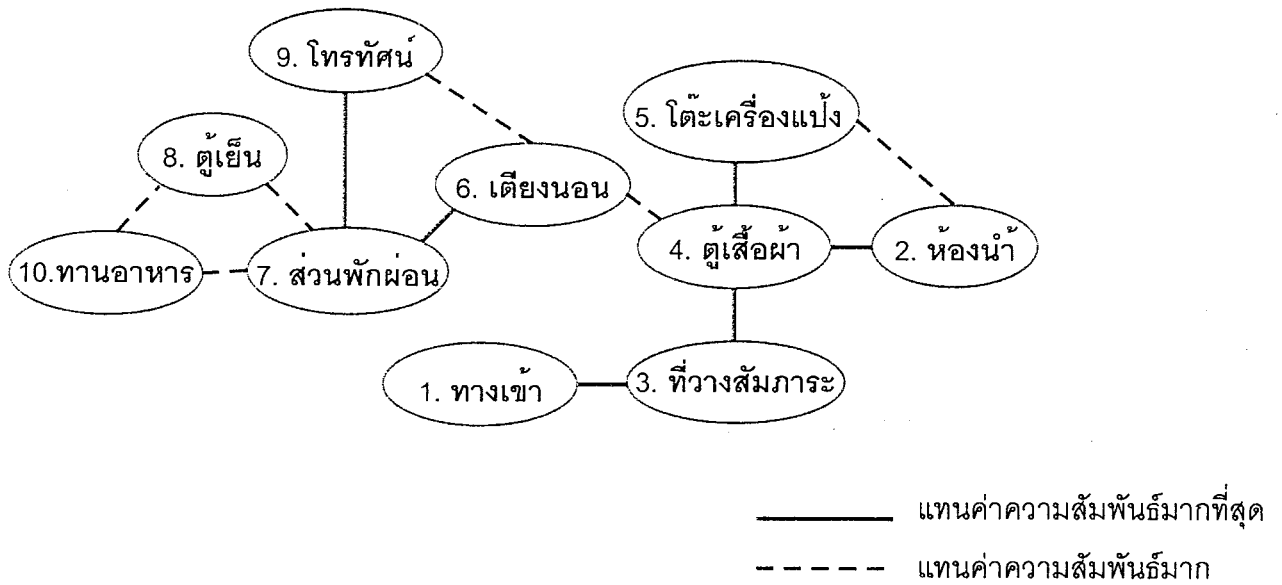
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Deluxe Room

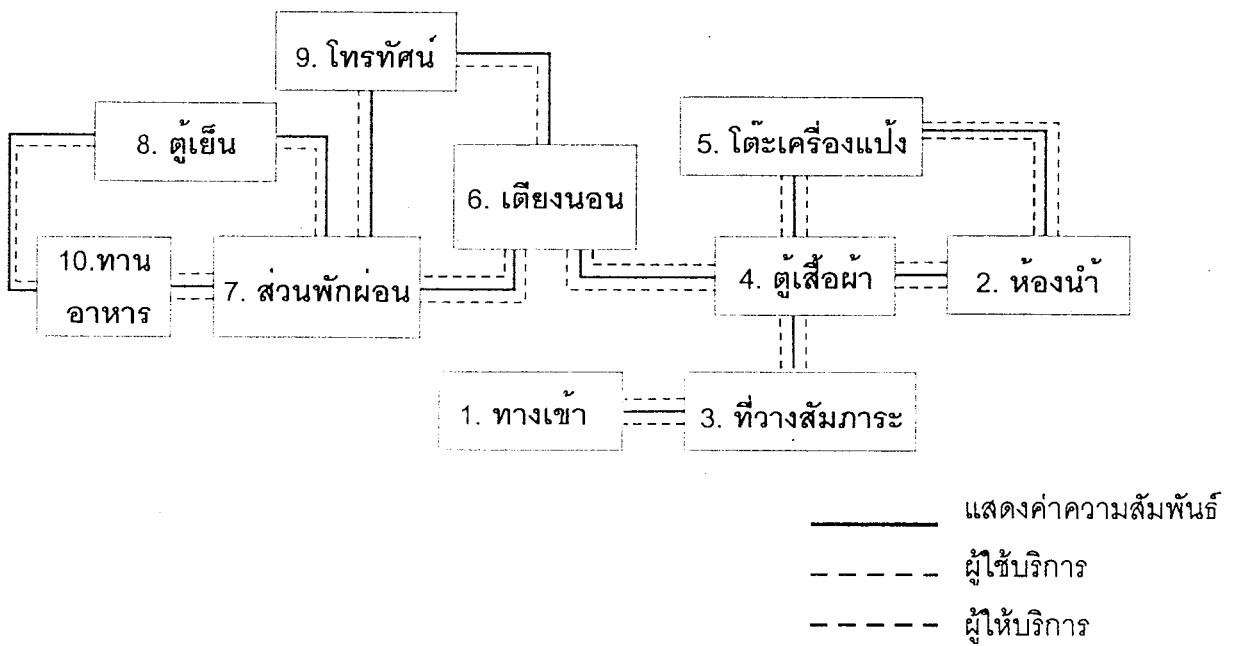
แผนภูมิที่ 4.25 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Deluxe Room

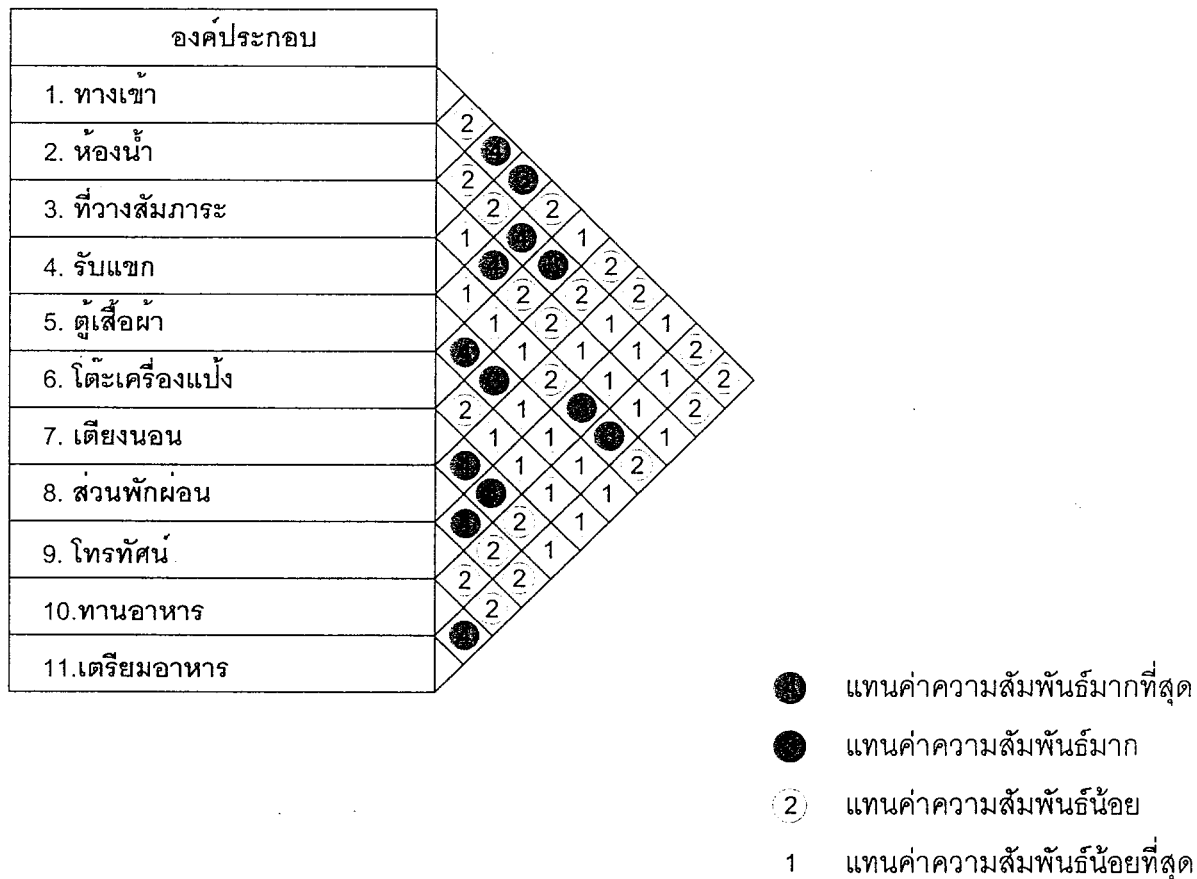
แผนภูมิที่ 4.26 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Deluxe Room

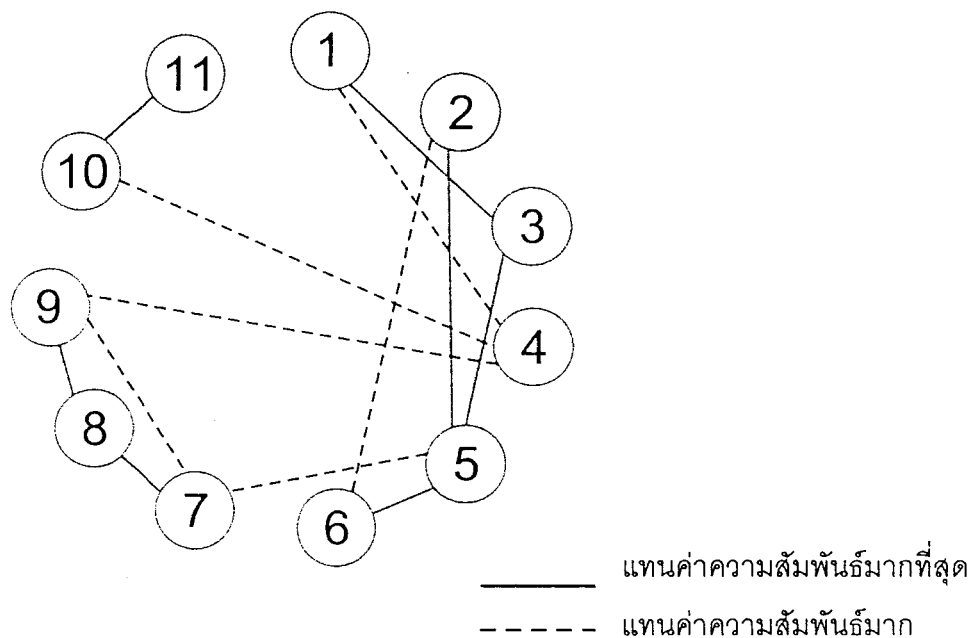
แผนภูมิที่ 4.27 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Deluxe Room

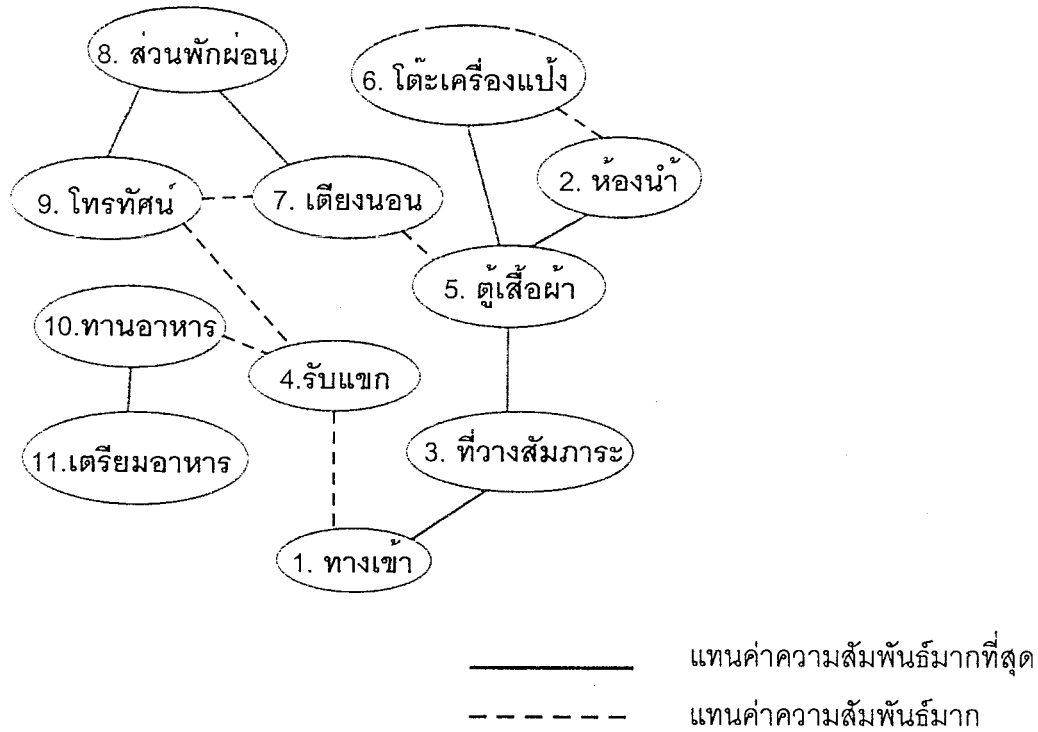
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบส่วนห้องพัก Suite Room

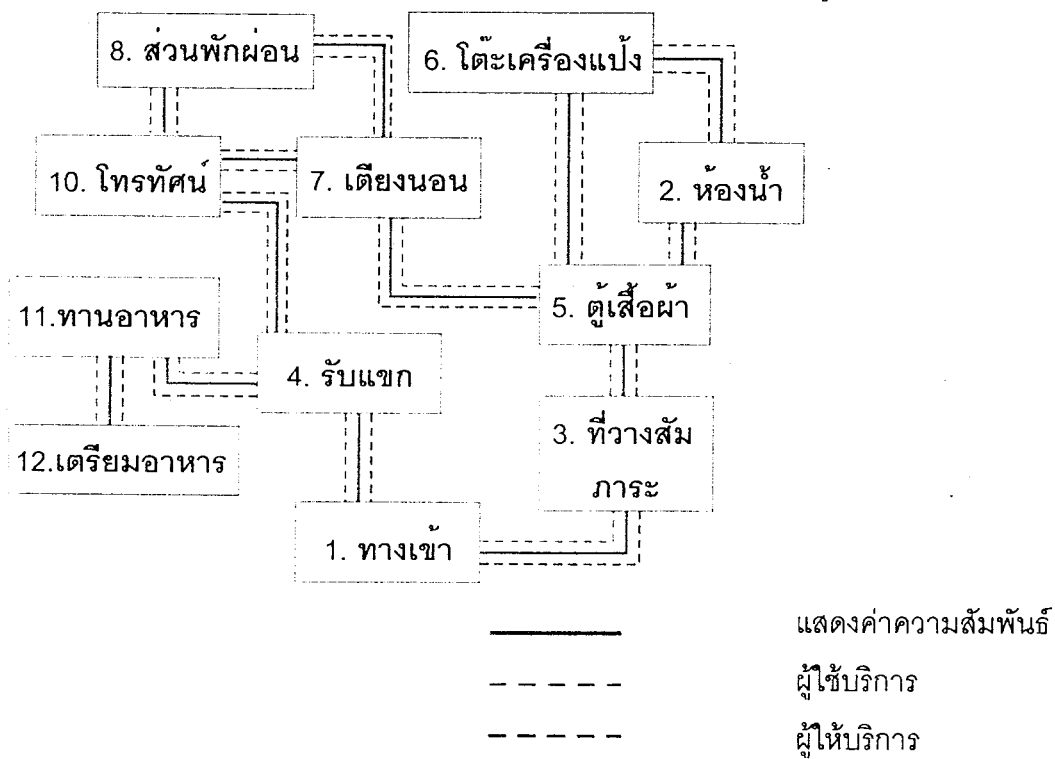
แผนภูมิที่ 4.28 แสดงโครงตาข่ายค่าความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Suite Room

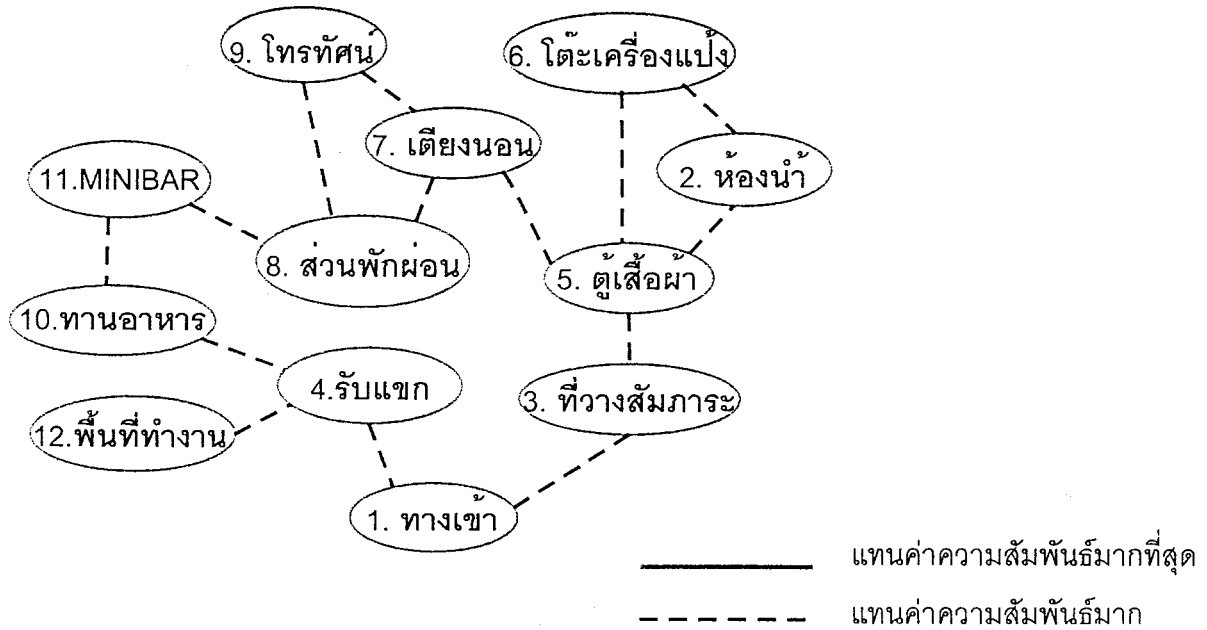
แผนภูมิที่ 4.29 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Suite Room

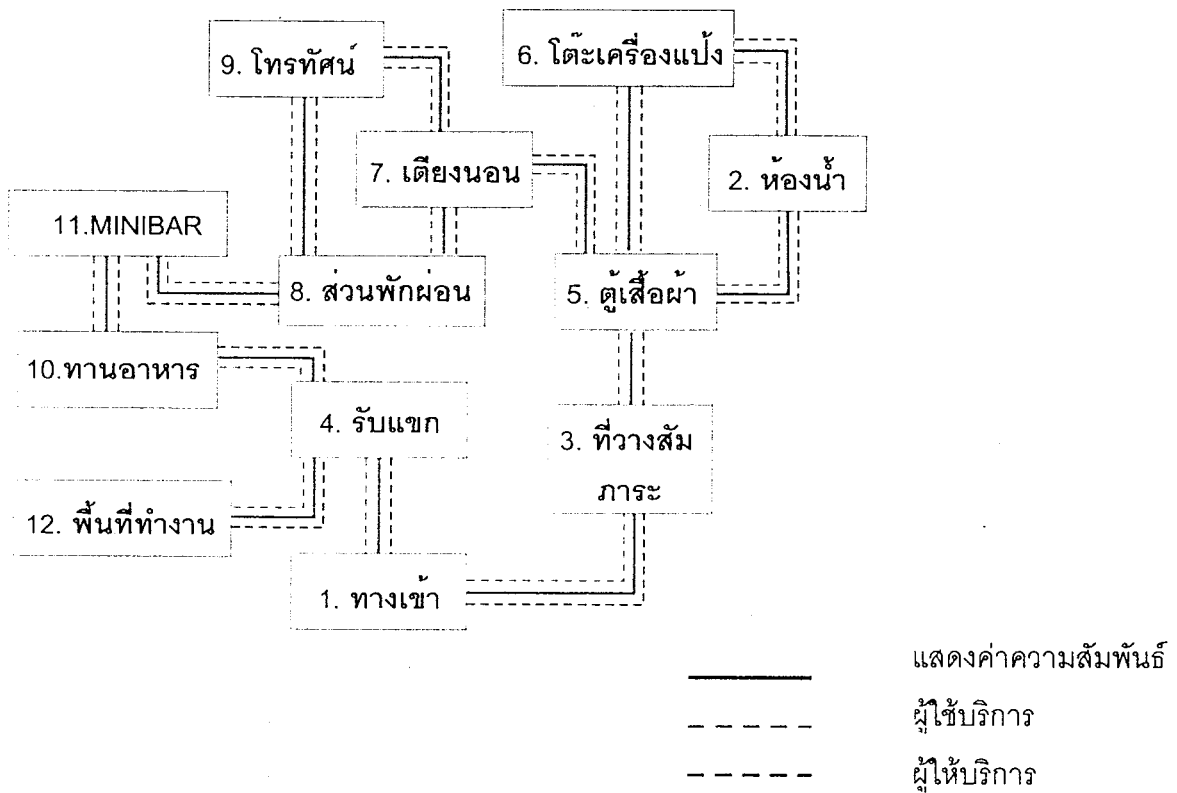
แผนภูมิที่ 4.30 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Suite Room

แผนภูมิที่ 4.32 แสดงแผนภูมิฟองอากาศความสัมพันธ์ส่วนห้องพัก Executive Suite

แผนภูมิที่ 4.33 แสดงค่าความสัมพันธ์ประโยชน์ใช้สอยและประเภทผู้ใช้ส่วนห้องพัก Executive Suite

4.5 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอย เป็นการคิดพื้นที่องค์ประกอบใช้สอยต่าง ๆ รวมทั้งพื้นที่ทางสัญจร และการศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการของพื้นที่นั้น ๆ ในความเป็นจริงจากความต้องการที่พอเพียง แต่มีขนาดใกล้เคียงกับพื้นที่จริงของโครงการหรือไม่ โดยส่วนของโครงการ ให้เหมาะสมกับความต้องการพื้นที่ใช้สอย โดยอาจเพิ่มหรือลดพื้นที่ในแต่ละส่วนจากพื้นที่จริง การวิเคราะห์พื้นที่นี้ จะนำเสนอเฉพาะในส่วนของขอบเขตปริญญาานิพนธ์ในโครงการการศึกษาข้อมูล ดังนี้

1. ส่วน LOBBY HALL.& LOBBY LOUNGE
2. ภัตตาคาร
3. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพสปา
4. อาคารห้องพัก A-D.
 - 4.1.1 ห้องพักแบบ STANDARD ROOM
 - 4.1.2 ห้องพักแบบ DELUXE ROOM
 - 4.1.3 ห้องพักแบบ SUITE ROOM
 - 4.1.4 ห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

ในส่วนบริเวณทั้งหมดนี้จะทำการศึกษา และค้นคว้าตามสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงภายในโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT เพื่อนำเข้าสู่ในการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนต่าง ๆ การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของส่วนต่าง ๆ สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. โถงต้อนรับและล็อบบี้เล่าจัน (LOBBY HALL.& LOBBY LOUNGE)

ลักษณะทั่วไป

โถงต้อนรับนี้เป็นศูนย์กลางของอาคารนี้ ลักษณะเป็นส่วนเปิดโล่ง จะมีบรรยากาศแบบ OPEN AIR และยังเป็นส่วนที่จะแจกจ่ายคนไปยังส่วนต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักได้สัมผัส เมื่อก้าวเข้าสู่ตัวอาคารตลอดจนเป็นผู้ที่ติดต่อห้องพัก นั่งพักคอยและผู้ที่มาพบกับแขกดังนั้นส่วนล็อบบี้นี้จึงควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถติดต่อได้โดยสะดวก ทางเข้าใหญ่เป็นส่วนที่มีความเคลื่อนไหวพลุกพล่าน เนื้อที่ส่วนนี้จึงมีขนาดใหญ่เพียงพอแก่แขก และผู้มาติดต่อกับ FRONT DESK ได้ โดยไม่มีสิ่งกีดขวางพร้อมกับจัดให้มีส่วนนั่งพักคอย โดยพยายามตกแต่งให้สวยงามสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับแขกเกิดความประทับใจ

ล็อบบี้เลาจน์จะเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับส่วนโถงต้อนรับเป็นส่วนเปิดโล่งเช่นกัน บรรยากาศโดยรวมเป็นแบบ OPEN AIR เป็นส่วนที่แขกจะมาพักหรือติดต่อทำธุระใช้เป็นบริเวณพักผ่อนหรือนั่งเล่น ดื่มเครื่องดื่มและชมทิวทัศน์ อ่านหนังสือ พบปะสังสรรค์หรือนั่งรอแขกในโรงแรม

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง อยู่ในอาคารโถงต้อนรับติดกับทางเข้าหลัก

เนื้อที่จริง 181.20 ตารางเมตร

เวลาทำการ

โถงต้อนรับ ตลอด 24 ชั่วโมง

ล็อบบี้เลาจน์ 10.00 - 02.00 นาฬิกา

ผู้ใช้พื้นที่ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ

1. ผู้ให้บริการ

- โถงต้อนรับ

1.1 พนักงานต้อนรับ (RECEPTIONISTS)

1.2 พนักงานติดต่อสอบถาม (INFORMATION CLERK)

1.3 พนักงานบัญชี - เก็บเงิน (CASHIER)

1.4 พนักงานทะเบียน (REGISTRATOR)

1.5 พนักงานจองห้องพัก (RESERVATION CLERK)

- ล็อบบี้เลาจน์

1.1 หัวหน้าพนักงานบริการ

1.2 พนักงานบริการ

1.3 พนักงานแคชเชียร์

1.4 บาร์เทนเดอร์

2. ผู้ใช้บริการ

2.1 แขกผู้มาพักโรงแรม

2.2 ผู้มาติดต่อ

2.3 ผู้มาใช้บริการอื่น ๆ ในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

1. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัวเข้ามาในส่วนโถงต้อนรับโดยมีพนักงานต้อนรับและให้วางกระเป๋าติดต่อสอบถามพนักงานกล่าวต้อนรับ ให้คำแนะนำ ลงทะเบียนห้องพัก พนักงานลงทะเบียนให้แขก ตรวจสอบหลักฐาน มอบกุญแจ รับฝากของมีค่าในระหว่างที่ลงทะเบียนอาจจะนั่งพักคอย ระหว่างพักคอยอาจใช้บริการในส่วนโถง LOBBY เช่น LOBBY LOUNGE , ห้องน้ำ ฯ ลฯ ก่อนไปยังห้องพัก

2. ผู้ใช้บริการที่มาอยู่กับกลุ่มทัวร์เข้ามาในส่วนล็อบบี้ โดยมีพนักงานต้อนรับและให้วางกระเป๋าแขกจะนั่งพักคอย (ในระหว่างที่พักคอยอาจใช้บริการ ในส่วนโถง เช่น ห้องน้ำ ฯ ลฯ โกวด์แยกไปติดต่อสอบถามส่วนใหญ่จะจองห้องพักไว้ล่วงหน้าแล้ว พนักงานจะตรวจสอบหลักฐานและลงทะเบียนมอบกุญแจห้องพัก โกวด์นำไปแจกจ่ายแก่แขก แขกฝากของมีค่าเสร็จแล้วไปยังห้องพัก

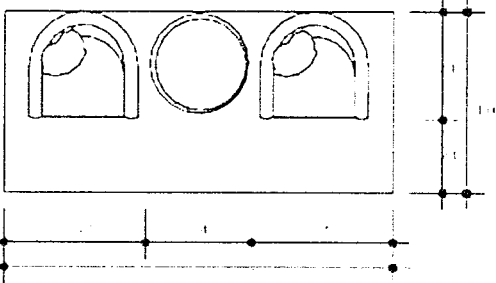
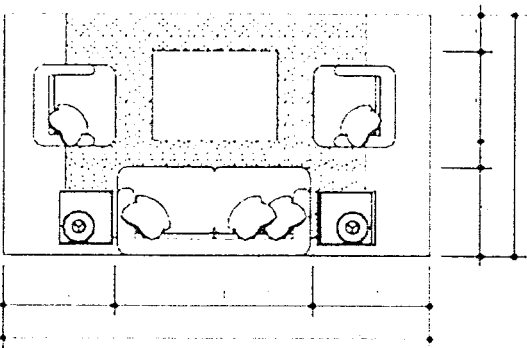
3. ผู้ใช้บริการในส่วนอื่นๆหรือมาติดต่อกับแขกที่มาพักเข้ามาในส่วนล็อบบี้ โดยพนักงานต้อนรับ ติดต่อสอบถาม พนักงานแนะนำอาจจะไปใช้บริการในส่วนอื่น ๆ เลย์หรือนั่งพักคอย (ในระหว่างที่นั่งพักคอยอาจใช้บริการในส่วนโถงพักคอย เช่น LOBBY LOUNGE , ห้องน้ำ หรือ ฯ ลฯ) ถ้ามาติดต่อกับแขกที่มาพักก็จะโทรศัพท์ติดต่อแล้วนัดพบกันในส่วนต่างๆของโรงแรมเมื่อเสร็จธุระก็จะออกจากโรงแรม

4. แขกที่มาใช้บริการจะมานั่งแล้วพนักงานบริการจะให้แขกเลือกเครื่องดื่ม แล้วบาร์เทนเดอร์จะทำตามที่แขกต้องการ พนักงานเสิร์ฟจะนำเครื่องดื่มมาเสิร์ฟ แขกใช้บริการตรงนี้เพื่อพักผ่อน พักคอย พบปะสังสรรค์

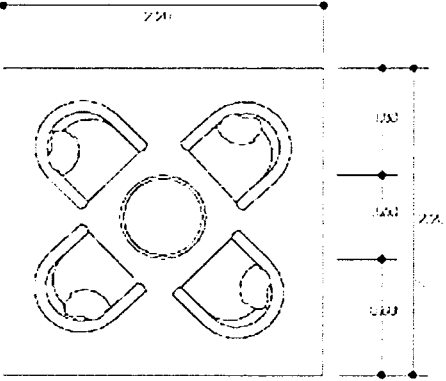
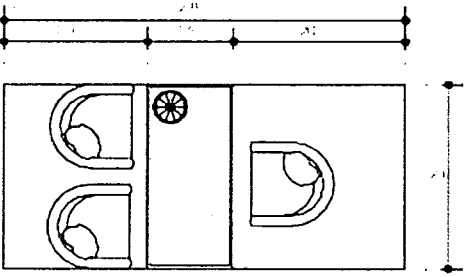
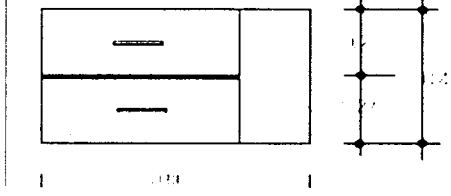
ตารางที่ 4. แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและล็อบบี้เล่าจัน

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ 1.1 พื้นที่เคชเชียร์ <ul style="list-style-type: none"> - คอมพิวเตอร์ - ปรี้นเตอร์ - เครื่องรูดบัตรเครดิต - บริเวณเขียนหนังสือ - โทรศัพท์ 	

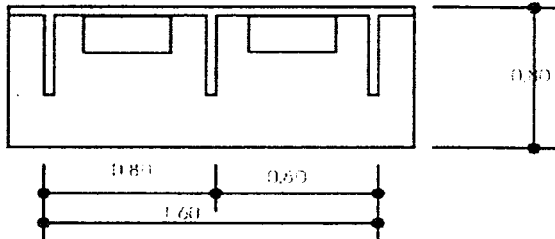
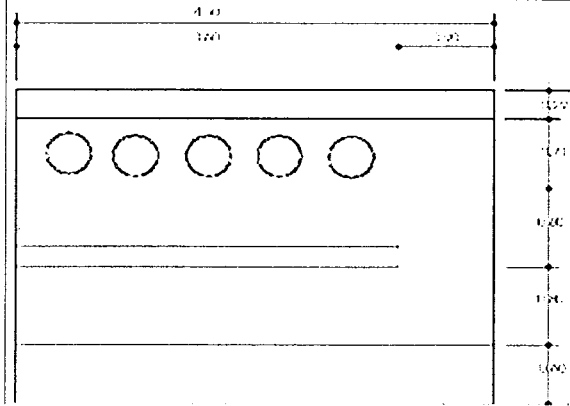
ตารางที่ 4.. แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและล็อบบี้ล่างจัน (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<ul style="list-style-type: none"> - ที่เก็บบิล - ที่เก็บเงิน 1.2 พื้นที่ส่วนลงทะเบียน <ul style="list-style-type: none"> - บริเวณเขียนหนังสือ - คอมพิวเตอร์ - ที่เก็บเอกสาร - โทรศัพท์ - ช่องเก็บกุญแจ , จดหมาย 1.3 พื้นที่ส่วนต้อนรับ <ul style="list-style-type: none"> - กล้องใส่เอกสาร , แผ่นพับ 	<p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยได้จากพื้นที่ใช้งานทั้งหมดของเคาน์เตอร์ $5.00 \times 3.20 = 16.00$ ตารางเมตร</p>
<p>2. ที่พักคอย</p> <p>2.1 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.60×0.60 ม. 2 ตัว - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45×0.45 ม. 1 ตัว <p>2.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โซฟา 2 ที่นั่ง ขนาด 0.60×1.50 ม. - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45×0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.80×0.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.60×0.60 ม. 2 ตัว 	<div style="text-align: center;"> </div> <p>พื้นที่นั่งชุด 2 ที่นั่ง $1.95 \times 1.05 = 2.04$ ตร.ม เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.02 ตารางเมตร</p> <div style="text-align: center;"> </div>

ตารางที่ 4. แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและลิบบีเล่าจัน (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
	<p>พื้นที่นั่งชุด 4 ที่นั่ง $3.10 \times 2.20 = 6.82$ ตร.ม เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.37 ตร.ม</p>
<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.60×0.60 ม. 4 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.60 ม. 1 ตัว 	 <p>พื้นที่นั่งชุด 4 ที่นั่ง $2.20 \times 2.20 = 4.84$ ตารางเมตร เฉลี่ยจากชุดที่นั่ง / คน = 1.21 ตารางเมตร</p>
<p>3. โต๊ะบริการทัวร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะทำงาน ขนาด 0.60×1.20 ม. 1 ตัว - เก้าอี้ ขนาด 0.45×0.45 ม. 3 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.20 \times 2.80 = 3.36$ ตารางเมตร</p>
<p>4. พื้นที่วางกระเป๋า</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระเป๋า 1 ใบมีขนาด 0.22×0.80 ม. จำนวน 24 ใบ 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย กระเป๋า 1 ใบใช้พื้นที่ = 0.18 ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4. แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและลิโอบบี้เล่าจัน (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่โทรศัพท์ $0.80 \times 1.28 = 1.28$ <p>โทรศัพท์ 2 เครื่อง</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ $0.80 \times 1.60 = 1.28$ ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่ / 1 เครื่อง = 0.64 ตรม.</p>
<p>6. เคาน์เตอร์บาร์</p> <p>6.1 ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก็บเครื่องดื่ม - ไซฟ์เครื่องดื่ม - ตู้เก็บน้ำแข็ง - เก็บอุปกรณ์ - บริเวณวางเครื่องดื่มแชก <p>6.2 ส่วนแคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องคิดเงิน - โทรศัพท์ <p>6.3 ที่นั่งของแขก (คิดจาก 10 % ของจำนวนที่นั่งทั้งหมด)</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 5 ที่นั่ง</p> <p>$4.50 \times 3.20 = 14.40$ ตารางเมตร</p> <p>เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 2.88 ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนโถงต้อนรับและลิโอบบี้เล่าจัน

1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)

คิดจากความยาว X ความกว้างของเคาน์เตอร์ด้วยพื้นที่ใช้งานคิดเป็น 16.00 ตารางเมตร

2. พื้นที่นั่งแขก คิดจากจำนวนห้องพัก 30%

ห้องพักทั้งหมด 34 ห้อง $(34 \times 30) / 100 = 10.2$ คน

3. พื้นที่สำหรับโต๊ะบริษัททัวร์จำนวนพนักงาน 1 คน คิดจากพื้นที่ที่นั่งคิดเป็น 3.36 ตารางเมตร. (1.20 x 2.80)

4. พื้นที่วางกระเป๋าเดินทาง

คิดจากพื้นที่ของกระเป๋าเดินทาง 1 ใบ = 0.18 ตารางเมตร

คิดแขก 1 คน มีกระเป๋า 2 ใบ = 0.18 x 2

คิดแขก 10 คน จะมีกระเป๋าทั้งหมด = 0.18 x 2 x 10

= 3.60 ตารางเมตร

5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ

คิดจากความยาว X ความกว้างของส่วนโทรศัพท์ด้วยพื้นที่ใช้งานคิดเป็น 0.64 ตารางเมตร

6. เคาน์เตอร์บาร์

คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ที่นั่งด้านหน้าเคาน์เตอร์คิดจาก 10 % ของจำนวนที่นั่งทั้งหมด คือ $(10 \times 10) / 100 = 1-2$ ที่นั่ง

ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4/ แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนและลือบบี้เค้าจัน

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. เคาน์เตอร์(FRONT DESK)	16.00	1	16.00	- คิดจากองค์ประกอบใช้สอยต่างๆ
3. พื้นที่โต๊ะบริการทัวร์	3.36	1	3.36	- จากจำนวนพนักงาน
4. พื้นที่วางสัมภาระ - ที่วางกระเป๋าเดินทาง	0.18	10	1.8	- จากนโยบายของทางโรงแรมคิดจากแขก 1 คน / กระเป๋า 2 ใบ
5. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	0.64	1	0.64	
6. ที่นั่งแขก	1.21	10	12.1	- คิดจากค่าเฉลี่ยจากการวางแผน

ตารางที่ 4. แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนและล๊อบบี้แล้วจั้น(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
7. เคาน์เตอร์บาร์	14.40	1	14.40	- คิดจากองค์ประกอบ ของการใช้งาน
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ทั้งหมด			48.3	
พื้นที่ทางสัญจร			24.15	- คิดจาก 50% ของพื้นที่ ที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
พื้นที่ความโอ้โงง			24.15	- คิดจาก 50 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			96.6	

สรุป

- พื้นที่จริง	181.2	ตารางเมตร
- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	96.6	ตารางเมตร
- พื้นที่เหลือ $181.2 - 96.6 =$	84.60	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร + พื้นที่ความโอ้โงง = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$84.60 + 24.15 + 24.15 = 132.90$ ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอ้โงงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4. เองการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนโถงต้อนรับ (LOBBY HALL)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK)	16.00	44.02	60.02
2. พื้นที่โต๊ะบริการทัวร์	3.60	9.90	13.50
3. พื้นที่วางสัมภาระ			
- ที่วางกระเป๋าเดินทาง	1.80	4.95	6.75
4. พื้นที่โทรศัพท์สาธารณะ	0.64	1.76	2.40
5. ที่นั่งแขก	12.1	33.29	45.39
6. เคาน์เตอร์บาร์	14.40	39.62	54.02
รวม	48.30	132.90	181.20

2. ภัตตาคารอาหารไทย

ลักษณะโดยทั่วไป

ลักษณะอาคารเปิดโล่ง ไซวโครงสร้างบรรยากาศแบบ OPEN AIR อากาศถ่ายเทได้สะดวกทั้งยังเปิดมุมมองของสวนที่โอบล้อมสระว่ายน้ำที่จัดไว้ภายในโครงการ การเปิดให้บริการเป็นอาหารไทย เปิดบริการเวลา 10.00 - 22.00 นาฬิกา มีส่วนต้อนรับอยู่ด้านหน้าทางเข้าภัตตาคาร จะมีจุดบริการสำหรับพนักงานและห้องครัวที่แยกต่างหากอยู่ด้านหลังของตัวอาคาร

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	อาคารภัตตาคาร
เนื้อที่	190.50 ตารางเมตร
เวลาทำการ	10.00 - 22.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ
	- ผู้จัดการภัตตาคาร
	- กัปตัน
	- พนักงานบริการ
	- พนักงานแคชเชียร์

- พนักงานต้อนรับ

2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

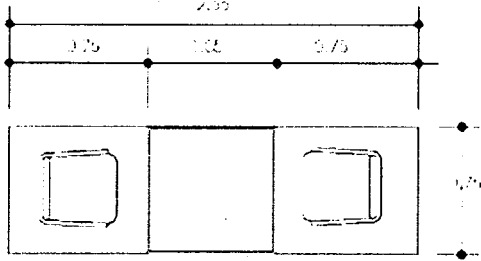
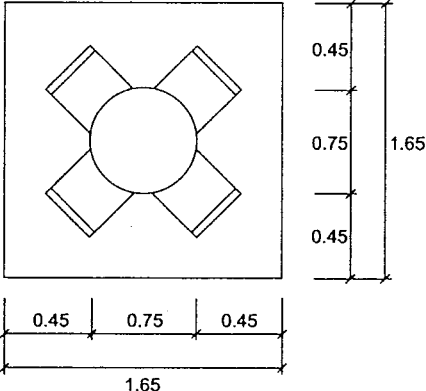
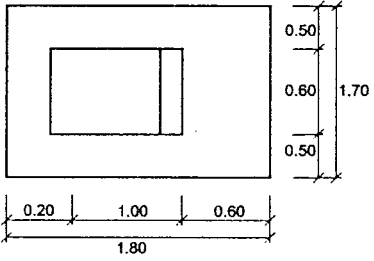
พฤติกรรมโดยย่อ

แขกผู้มาพักอาศัยหรือบุคคลภายนอก เมื่อแขกเข้ามาในภัตตาคาร พนักงานกล่าวต้อนรับ และจัดหาที่นั่งให้ เมื่อแขกนั่งพนักงานนำเมนูมาให้โดยพนักงานแนะนำอาหาร และรอแขกสั่งอาหารและเครื่องดื่ม เมื่อแขกสั่งอาหารและเครื่องดื่มพนักงานบริการจะนำไปส่งอาหารไปให้เคาน์เตอร์ตรวจเช็คครัว-ส่งอาหารและนำไปส่งอาหารและเครื่องดื่มไปให้เคาน์เตอร์บาร์ รับเครื่องดื่มมาเสิร์ฟก่อน แขกดื่มเครื่องดื่มในระหว่างการรออาหาร เมื่ออาหารออกจากครัวตรวจเช็ครายการพนักงานนำไปเสิร์ฟ และคอยบริการ เมื่อแขกรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว เรียกเก็บเงินแคชเชียร์จะคิดเงิน พนักงานเสิร์ฟรับเงินหรือบัตรเครดิต นำมาให้แคชเชียร์ทอนเงินลูกค้า กล่าวขอบคุณพนักงานทำความสะอาดและจัดบริเวณโต๊ะให้เรียบร้อย

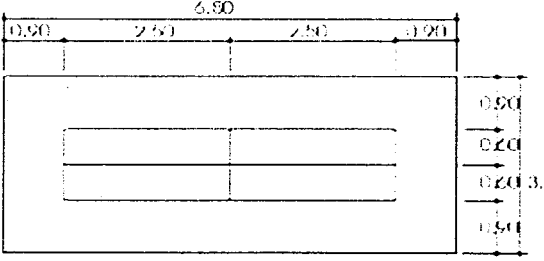
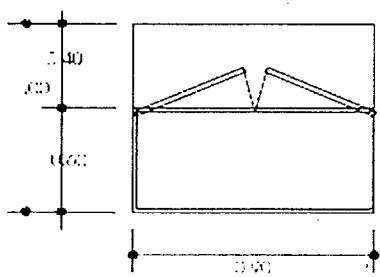
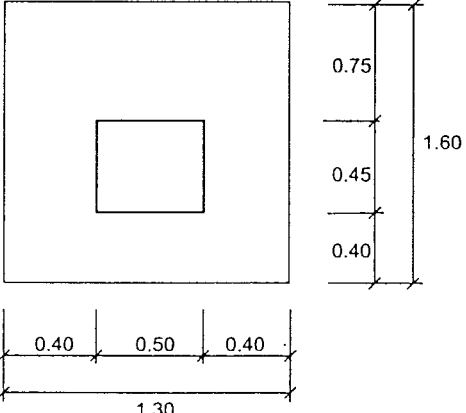
ตารางที่ 4. แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. พื้นที่นั่ง</p> <p>1.1 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว - โต๊ะอาหารขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว 	<p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <p>$1.50 \times 2.55 = 3.83$ ตารางเมตร</p> <p>เฉลี่ยพื้นที่ / คน = 0.96 ตารางเมตร</p>

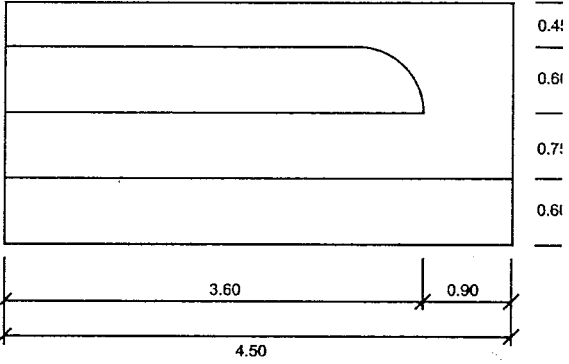
ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1.2 การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> $2.55 \times 0.75 = 1.91 \text{ ตารางเมตร}$ $\text{เฉลี่ยพื้นที่ / คน} = 0.96 \text{ ตารางเมตร}$
<p>1.3 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 4 ตัว - โต๊ะอาหาร ขนาด 0.75 x 0.75 ม. 1 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> $2.30 \times 2.30 = 5.29 \text{ ตารางเมตร}$ $\text{เฉลี่ยพื้นที่ / คน} = 1.32 \text{ ตารางเมตร}$
<p>2. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องดื่ม</p> <p>ขนาด 1.00 x 0.70 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยจุดบริการ</p> $1.75 \times 1.80 = 3.08 \text{ ตารางเมตร}$

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) ขนาด 1.20 x 2.50 ม. 2 ตัววางต่อ</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $3.00 \times 6.80 = 20.4$ ตารางเมตร</p>
<p>4. จุดบริการ - จุดบริการ ขนาด 0.90 x 0.60</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $0.90 \times 1.00 = 0.90$ ตารางเมตร</p>
<p>5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ - ขนาด 1.60 x 1.30 จำนวน 1 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย $1.60 \times 1.30 = 2.08$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>6. เคาน์เตอร์บริการ</p> <p>5.1 ส่วนเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก็บเครื่องดื่ม - โช่วเครื่องดื่ม - ตู้เก็บน้ำแข็ง - เก็บอุปกรณ์ - บริเวณวางอาหาร - บริเวณรับส่งอาหาร <p>5.2 ส่วนแคชเชียร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องคิดเงิน - โทรศัพท์ 	 <p style="text-align: center;">ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p style="text-align: center;">2.40 x 4.50 = 10.80 ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

จำนวนที่นั่งภายในภัตตาคาร คิดจาก 75 % ของจำนวนห้องพัก โดยโรงแรม THE VILLAGE RESORT มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 34 ห้อง

1. ที่นั่ง คิดจาก 75 % ของจำนวนห้องพัก = $34 \times 75\% = 25.5$ ที่นั่ง

จำนวนที่นั่งรับประทานอาหารทั้งหมด 26 ที่นั่ง

ดังนั้นพื้นที่เฉลี่ย / 1 คน = 1.32 ตารางเมตร

2. เคาน์เตอร์บริการ คิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ใช้งานจริง ความต้องการพื้นที่ใช้สอยของเคาน์เตอร์คิดจากองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมด คือ 10.80 ตารางเมตร
 3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์) ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ 20.4 ตารางเมตร
 4. ส่วนบริการ 1 จุด ต่อจำนวนผู้ใช้บริการ 30 คนคือ 26 / 30 ความต้องการทั้งหมด 1 จุด
 5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ 2.08 ตารางเมตร
- พื้นที่ทางสัญจรคิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

6. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องดื่ม ความต้องการพื้นที่ใช้สอย คือ ขนาด 1.00 x 0.70 ม.
รวมพื้นที่ใช้สอย $1.75 \times 1.80 = 3.08$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่นั่ง	1.32	26	34.32	- คิดจากค่าเฉลี่ยจาก การวางแผนใน ลักษณะต่างๆ
2. เคาน์เตอร์บริการ	10.80	1	10.80	- คิดจากองค์ประกอบ ของการใช้งาน
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	20.4	1	20.4	- ศึกษาขนาดจาก โรงแรมขนาดใกล้เคียง กัน
4. พื้นที่จุดบริการ	1.50	1	1.50	- คิดจากขนาด มาตรฐาน
5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	2.08	1	2.08	
6. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่อง ดื่ม	3.08	1	3.08	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			72.18	
พื้นที่ทางสัญจร			36.09	- คิดจาก 50 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			108.27	

สรุป	- พื้นที่จริง	190.50	ตารางเมตร
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	108.27	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ	$190.50 - 108.27 =$	82.23 ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

$$\text{พื้นที่เหลือ} + \text{พื้นที่ทางสัญจร} = \text{พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย}$$

$$82.23 + 36.09 = 118.32 \text{ ตารางเมตร}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโง่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนภัตตาคาร

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่นั่ง	34.32	56.25	90.57
2. เคาน์เตอร์บริการ	10.80	17.70	28.5
3. โต๊ะวางอาหาร (บุฟเฟต์)	20.4	33.44	53.84
4. พื้นที่จุดบริการ	1.50	2.45	3.95
5. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	2.08	3.40	5.48
6. พื้นที่รถเข็นอาหารและเครื่องดื่ม	3.08	5.04	8.12
รวม	72.18	118.32	190.50

3. ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

ลักษณะโดยทั่วไป

ส่วนให้บริการเพื่อสุขภาพเพื่อการผ่อนคลายร่างกาย ในพื้นที่จะมีห้องนวดแบบไทยและนวดทรีทเมนต์ ให้บริการและยังมีห้องนวดวีไอพี สำหรับลูกค้าที่ต้องการความเป็นส่วนตัวและการดูแลเป็นพิเศษ บรรยากาศภายในจะต้องสบายเพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ใกล้กับอาคารห้องพักและทางเข้าด้านหลังโครงการ
เนื้อที่	550.00 ตารางเมตร

เวลาทำการ 10.00 – 22.00 น.

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ให้บริการ

- ผู้จัดการฝ่ายบริการเพื่อสุขภาพ
- พนักงานต้อนรับ
- พนักงานนวดและบริการ

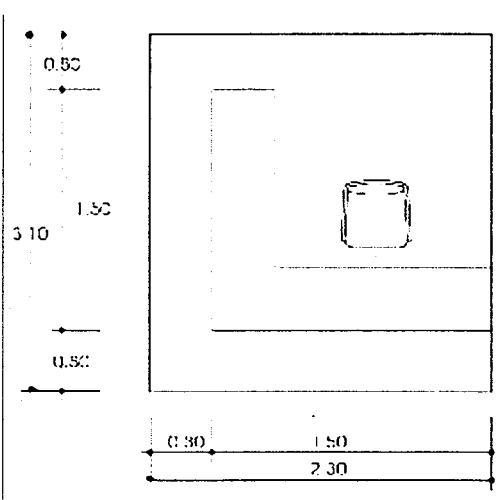
2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม
- บุคคลภายนอก

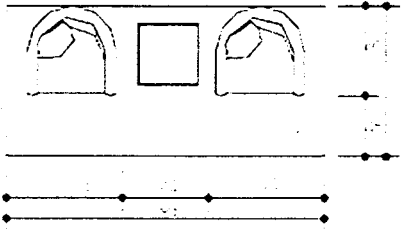
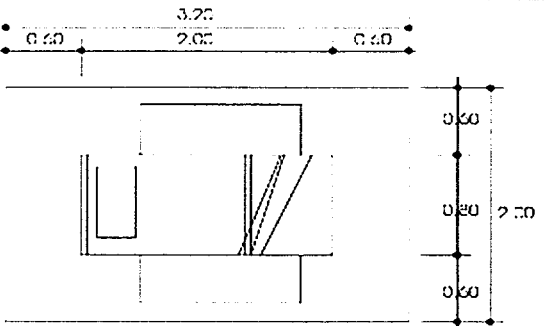
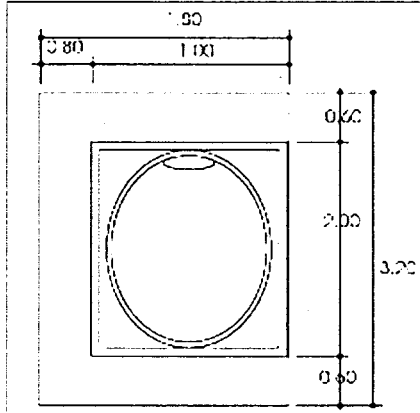
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาติดต่อส่วนต้อนรับและติดต่อเลือกกรใช้บริการ เมื่อเลือกบริการเรียบร้อยแล้ว ก็ไปยังห้องนวดหรือนั่งบริเวณพื้นที่พักคอย สำหรับห้องนวดไทยนั้นเมื่อเข้าไปต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเก็บไว้ในล็อกเกอร์ที่จัดไว้ให้แล้วจึงไปที่เตียงนวดเพื่อรับบริการ การให้บริการจะมีความเป็นส่วนตัวและเป็นสัดส่วนเพื่อให้ได้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายอย่างเต็มที่

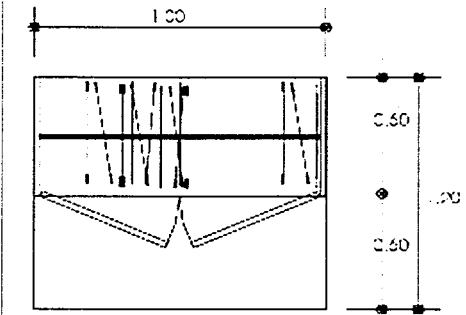
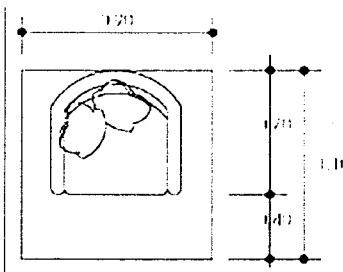
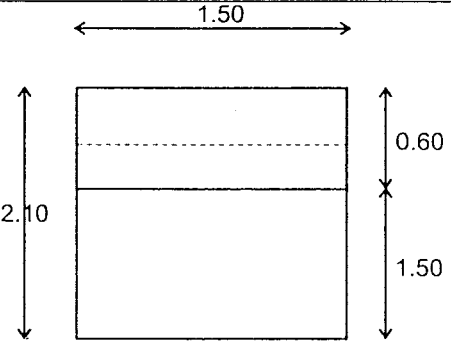
ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เคาน์เตอร์ ขนาด 0.80 x 3.20 ม. - เก้าอี้ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.45 ม. 2 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 2.3 x 3.1 = 7.13 ตารางเมตร</p>

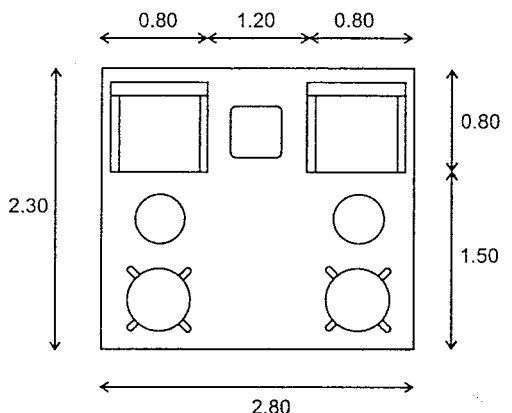
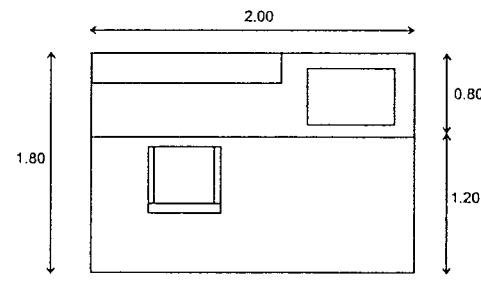
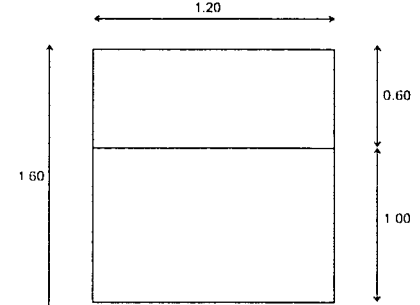
ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. พื้นที่นั่ง</p> <p>การจัดชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้ ขนาด 0.60 x 0.60 ม. 2 ตัว - โต๊ะกลาง ขนาด 0.50 x 0.50 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอยชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง</p> <p>$1.95 \times 1.05 = 2.04$ ตารางเมตร</p>
<p>3. เติียงนอน</p> <p>ขนาด 0.80 x 2.00 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$2.0 \times 3.20 = 6.40$ ตารางเมตร</p>
<p>4. ห้องอาบน้ำวน</p> <p>ขนาด 2.30 x 2.60 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$1.80 \times 3.20 = 5.76$ ตารางเมตร</p>

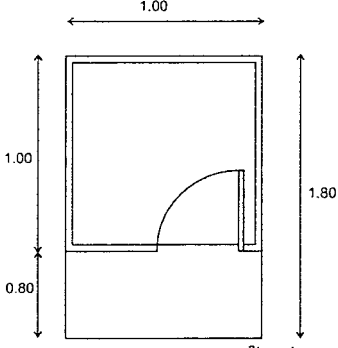
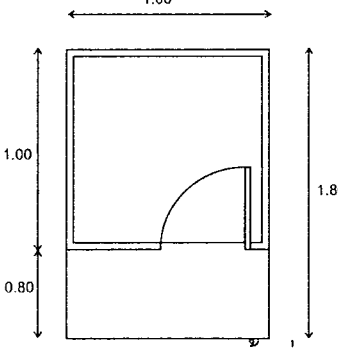
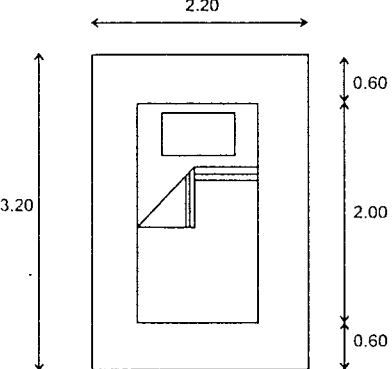
ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>5. ตู้เก็บเสื้อผ้า</p> <p>- ขนาด 0.60 x 1.00 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$1.20 \times 1.00 = 1.20$ ตารางเมตร</p>
<p>6. การจัดชุดที่นั่งพักผ่อน 1 ที่นั่ง</p> <p>- เก้าอี้ ขนาด 0.70 x 0.70 ม. 1 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$0.90 \times 1.10 = 0.99$ ตารางเมตร</p>
<p>7. ส่วน Display โชว์สินค้า</p>	 <p>ความต้องการใช้พื้นที่</p> <p>$2.10 \times 1.50 = 3.15$ ตารางเมตร</p>

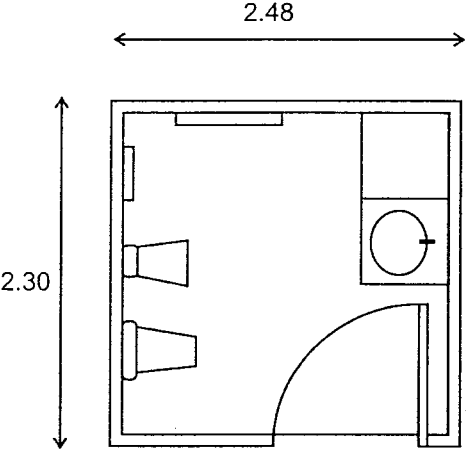
ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
8. ส่วนพักคอยพร้อมบริเวณที่ล้างเท้า	 <p>ความต้องการใช้พื้นที่ $2.30 \times 2.80 = 6.44$ ตารางเมตร</p>
9. ที่ล้างหน้าและวางอุปกรณ์	 <p>ความต้องการใช้พื้นที่ $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร</p>
10. LOCKER	 <p>ความต้องการใช้พื้นที่ $1.20 \times 1.60 = 1.92$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
11. STEAM	 <p data-bbox="905 753 1147 797">ความต้องการใช้พื้นที่</p> <p data-bbox="839 819 1224 862">$1.00 \times 1.80 = 1.80$ ตารางเมตร</p>
12. SAUNA	 <p data-bbox="905 1233 1147 1277">ความต้องการใช้พื้นที่</p> <p data-bbox="839 1299 1224 1343">$1.00 \times 1.80 = 1.80$ ตารางเมตร</p>
13. เบาะรองนวด	 <p data-bbox="905 1758 1147 1801">ความต้องการใช้พื้นที่</p> <p data-bbox="839 1823 1224 1867">$3.20 \times 2.20 = 7.04$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนบริการเพื่อสุขภาพ(ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
14. ห้องน้ำ	 <p data-bbox="905 912 1151 956">ความต้องการใช้พื้นที่</p> <p data-bbox="833 984 1218 1017">2.30 x 2.48 = 5.70 ตารางเมตร</p>

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. ส่วนโถงต้อนรับ

1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ

- คิดจาก ความกว้าง x ยาว = 7.13 ตารางเมตร

2. ที่นั่งพักผ่อน

- คิดจากองค์ประกอบใช้สอยของชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง คือ 2.04 ตารางเมตร

3. ส่วน Display โชว์สินค้า

- คิดจากความกว้าง x ยาว = 3.15 ตารางเมตร

2. ห้องนวดไทย

ประกอบด้วย

1. เตียงนวด

- คิดจาก 1 เตียง = 7.04 ตารางเมตร

ใช้จำนวน 4 เตียง $7.04 \times 3 = 28.16$ ตารางเมตร

2. ตู้ LOCKER คิดจาก ขนาด 1.20×1.60 ม = 1.92 ตารางเมตร

ใช้จำนวน 4 ตู้ $1.92 \times 3 = 7.68$ ตารางเมตร

3. ห้องน้ำ ความต้องการใช้พื้นที่ $2.30 \times 2.48 = 5.70$ ตารางเมตร

4. ที่ล้างหน้าและวางอุปกรณ์ $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร

ใช้จำนวน 4 ที่ $3.60 \times 3 = 14.4$ ตารางเมตร

3. ห้องนวดทรีทเมนต์

ประกอบด้วย

1. เตียงนวด

- คิดจากความกว้าง x ยาว คือ $3.20 \times 2.00 = 6.40$ ตารางเมตร/ 1เตียง

ใช้ 6 เตียง $6.40 \times 6 = 38.40$ ตารางเมตร

2. ห้องอาบน้ำ ขนาด $1.00 \times 1.80 = 1.80$ ตารางเมตร

ใช้ 3 ห้อง $1.80 \times 3 = 5.4$ ตารางเมตร

3. ห้อง STEAM & SHOWER ขนาด $1.00 \times 1.80 = 1.80$ ตารางเมตร

ใช้ 3 ห้อง $1.80 \times 3 = 5.4$ ตารางเมตร

4. ที่ล้างหน้าและวางอุปกรณ์ $2.00 \times 1.80 = 3.60$ ตารางเมตร

ใช้ 6 ที่ $3.60 \times 6 = 21.6$ ตารางเมตร

5. อ่างน้ำวน ขนาด $1.80 \times 3.20 = 5.76$ ตารางเมตร

ใช้ 3 อ่าง $5.76 \times 3 = 17.28$ ตารางเมตร

6. ที่พักคอยพร้อมที่ล้างเท้า 6.44 ตารางเมตร

ใช้จำนวน 3 ที่ $6.44 \times 3 = 19.32$ ตารางเมตร

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
ส่วนโถงต้อนรับ				- คิดจากพนักงาน 1 คน
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ				

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
ส่วนโถงต้อนรับ				- คิดจากพนักงาน 1 คน
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	7.13	1	7.13	
2. พื้นที่นั่งพักคอย - ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	2.04	3	6.12	
3. ส่วน Display ไซวีสินค้า	3.15	1	3.15	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			16.40	
ห้องนวดไทย				
1. เตียงนวด	7.04	4	28.16	
2. ที่ล้างหน้าและวาง อุปกรณ์	3.60	4	14.4	
3. ห้องน้ำ	5.70	2	11.4	
4. ตู้ LOCKER	1.92	4	7.68	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			61.64	
ห้องนวดทรีทเมนต์				
1. เตียงนวด	6.40	6	38.40	
2. ห้องซาวน่า	1.80	3	5.40	
3. ห้อง STEAM & SHOWER	1.80	3	5.40	
4. อ่างน้ำวน	5.76	3	17.28	
5. ที่ล้างหน้าและวาง อุปกรณ์	3.60	6	5.76	
6. ที่พักคอยพร้อมที่ล้างเท้า	6.44	3	19.32	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์			91.56	

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			169.96	
พื้นที่ทางสัญจร			50.98	คิดจาก 30 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			220.94	

สรุป	- พื้นที่จริงส่วนบริการเพื่อสุขภาพ	479.65	ตารางเมตร
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	220.94	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ $479.65 - 220.94 =$	258.71	ตารางเมตร

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย

$258.71 + 50.98 = 297.61$ ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโง่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (SPA)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนโถงต้อนรับ			
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	7.13	12.48	19.61
2. พื้นที่นั่งพักคอย			

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมส่วนอาคารเพื่อสุขภาพ สปา (ต่อ)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
ส่วนโถงต้อนรับ			
1. เคาน์เตอร์ต้อนรับ	7.13	12.48	19.61
2. พื้นที่นั่งพักคอย - ชุดที่นั่ง 2 ที่นั่ง	6.12	10.71	16.83
3. ส่วน Display โซวสินค้า	3.15	5.51	8.66
รวมพื้นที่ส่วนโถงต้อนรับ		43.19	
ห้องนวดไทย			
1. เตียงนวด	28.16	49.30	77.46
2. ที่ล้างหน้าและวางอุปกรณ์	14.4	25.21	39.61
3. ห้องน้ำ	11.4	19.9	31.3
4. ตู้ LOCKER	7.68	13.44	21.12
รวมพื้นที่ห้องนวดแผนไทย		27.114	65.157
ห้องนวดทรีทเมนต์			
1. เตียงนวด	38.40	67.24	105.64
2. ห้องซาวน้ำ	5.40	9.45	14.85
3. ห้อง STEAM & SHOWER	5.40	9.45	14.85
4. อ่างน้ำวน	17.28	30.25	47.53
5. ที่ล้างหน้าและวางอุปกรณ์	5.76	10.08	15.84
6. ที่พักคอยพร้อมที่ล้างเท้า	19.32	33.83	53.15
รวมพื้นที่ห้องนวดทรีทเมนต์			
รวมพื้นที่ทั้งหมด	96.169	61.297	65.479

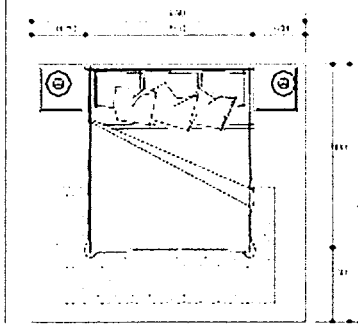
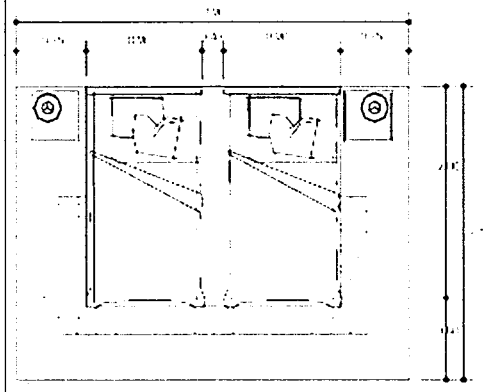
4. ห้องพัก (GUEST ROOM)

ลักษณะโดยทั่วไป

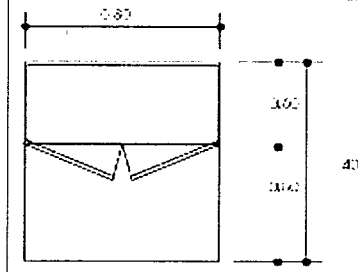
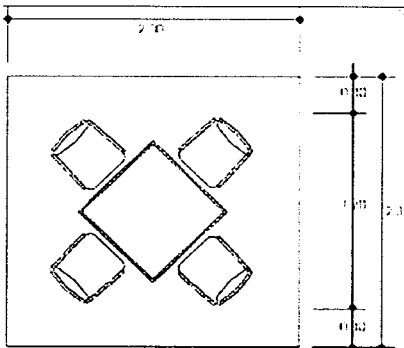
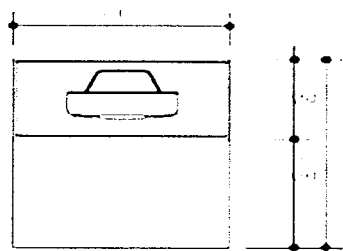
โครงการ THF VILLAGE RESORT มีจำนวนห้องพักรวมทั้งหมด 34 ห้องแบ่งออกเป็น

- 4.1 อาคารห้องพักแบบ C (STANDARD ROOM)
- 4.2 อาคารห้องพักแบบ B (DELUXE ROOM)
- 4.3 อาคารห้องพักแบบ A (SUITE ROOM)
- 4.4 อาคารห้องพักแบบ D (EXECUTIVE SUITE)

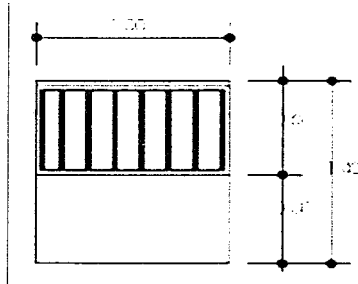
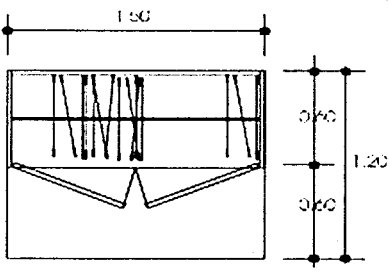
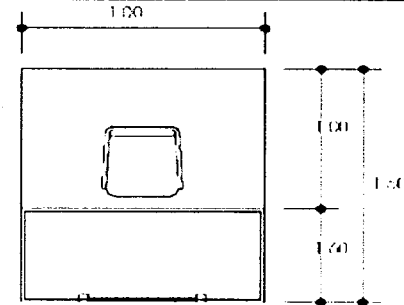
ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>1. เตียงนอน</p> <p>1.1 เตียงนอนแบบ Double</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 2.00 x 2.00 ม. - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว <p>1.2 เตียงนอนแบบ Twin bed</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตียงนอน ขนาด 0.90 x 2.00 ม. <p>2 ตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะข้างเตียง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 ตัว 	<div style="text-align: center;"> <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 3.60 x 2.80 = 10.08 ตารางเมตร</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 3.90 x 2.80 = 10.92 ตารางเมตร</p> </div>

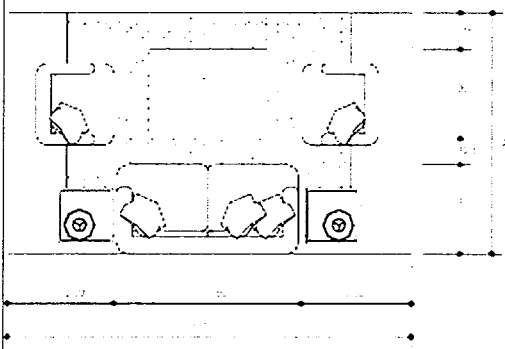
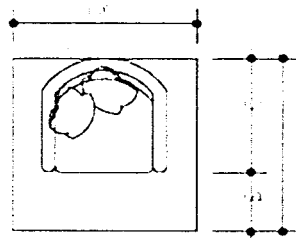
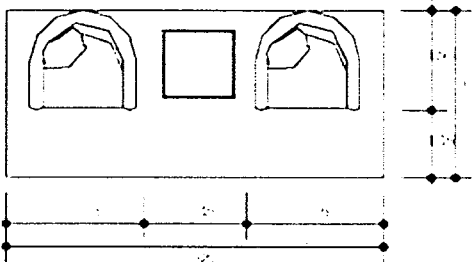
ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ต่อ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>2. ส่วนตู้เย็น</p> <p>- ส่วนเก็บตู้เย็น ขนาด 0.60 x 0.80 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$0.80 \times 1.40 = 1.12$ ตารางเมตร</p>
<p>3. ส่วนรับประทานอาหาร</p> <p>- โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 1.00 x 1.00</p> <p>- เก้าอี้รับประทานอาหารขนาด 0.45 x 0.45 จำนวน 4 ตัว</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$2.30 \times 2.30 = 5.29$ ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่/คน = 1.32 ตารางเมตร</p>
<p>4. ตู้วางโทรทัศน์</p> <p>- ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 x 0.60 ม.</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$0.80 \times 1.40 = 1.12$ ตารางเมตร</p>

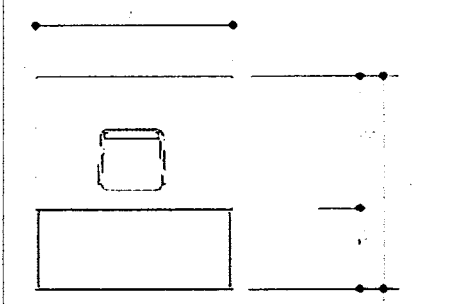
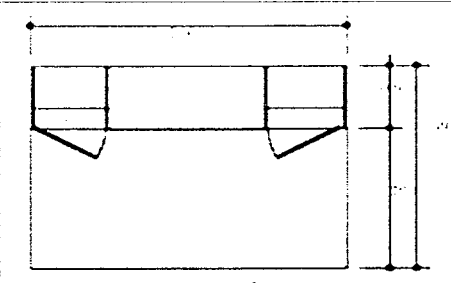
ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ต่อ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>5. ที่วางสัมภาระ</p> <p>- ขนาด 0.60 x 1.00 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$1.00 \times 1.40 = 1.40$ ตารางเมตร</p>
<p>6. ตู้เก็บเสื้อผ้า</p> <p>- ขนาด 0.60 x 1.50 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$1.20 \times 1.50 = 1.80$ ตารางเมตร</p>
<p>7. ส่วนโต๊ะเครื่องแป้ง</p> <p>- โต๊ะขนาด 0.60 x 1.00 ม</p> <p>- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม</p>	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>$1.00 \times 1.60 = 1.60$ ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ต่อ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>8. ส่วนพักผ่อน,รับแขก</p> <p>8.1 การจัดชุดที่นั่ง 4 ที่นั่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โซฟา 2 ที่นั่ง ขนาด 0.60 x 1.50 - โต๊ะข้าง ขนาด 0.45 x 0.45 ม. 2 <p>ตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะกลาง ขนาด 0.80 x 0.80 ม. - เก้าอี้มีเท้าแขน 0.60 x 0.60 ม. 2 <p>ตัว</p> <p>8.3 เก้าอี้นั่งมีเท้าแขน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เก้าอี้นั่งมีเท้าแขน ขนาด 0.70 x 0.70 ม. 1 ตัว 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 3.10 x 1.70 = 5.27 ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่ / คน = 1.3 ตารางเมตร</p> <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 0.90 x 0.90 = 0.81 ตารางเมตร</p> <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย 1.05 x 1.95 = 2.00 ตารางเมตร</p> <p>พื้นที่ / 1 ตัว = 1.0 ตารางเมตร</p>

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ต่อ

องค์ประกอบ	พื้นที่จากองค์ประกอบ
<p>9. ส่วนทำงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โต๊ะขนาด 0.60 x 1.20 ม - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>1.2. x 1.6 = 1.92 ตารางเมตร</p>
<p>10. ส่วนเตรียมอาหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนเก็บอุปกรณ์ขนาด 0.60 x 2.00 ม. 	 <p>ความต้องการพื้นที่ใช้สอย</p> <p>2.00 x 1.80 = 3.60 ตารางเมตร</p>

4.1 ห้องพักแบบ STANDARD ROOM

1. อาคารห้องพักแบบ STANDARD ROOM (DOUBLE BED)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ (DOUBLE BED) 1 เตียง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง เหมาะสำหรับแขก 2 คน ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

ตั้งใกล้กับสระว่ายน้ำ

เนื้อที่

ห้องมีพื้นที่ 44.9 ตารางเมตร (ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง)

เวลาทำการ ตลอด 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่

1. ผู้ให้บริการ

- พนักงานทำความสะอาด

2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้าและพับนอนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพับนอนจนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ STANDARD ROOM

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน (DOUBLE BED)

- เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง

- ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 10.08 ตารางเมตร

2. ส่วนตู้เย็น ขนาด 0.80 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

3. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 1.00 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.40 ตารางเมตร

5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 1.50 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 ตารางเมตร

6. โต๊ะเครื่องแป้ง

- โต๊ะเครื่องแป้ง ขนาด 1.00 x 0.60 ม.

- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.60 ตารางเมตร

7. ส่วนพักผ่อน

- ชุดเก้าอี้ 4 ที่นั่ง $3.10 \times 170 = 5.27$ ตารางเมตร / 1 ชุด
- โต๊ะข้าง ขนาด 0.40×0.40 ม. = 0.16 ตารางเมตร

ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 35 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ STANDARD ROOM

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	1	10.08	- เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัวเตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1	1.12	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1	1.12	
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1	1.40	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1	1.80	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1	1.60	
7. พื้นที่พักผ่อน	5.27	1	5.27	
8. เก้าอี้ท้าวแขน	1.00	2	2.00	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			24.39	
พื้นที่ทางสัญจร			8.53	- คิดจาก 35 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			32.92	

- สรุป
- พื้นที่จริง 44.9 ตารางเมตร (ไม่รวมห้องน้ำและระเบียง)
 - พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย 32.92 ตารางเมตร
 - พื้นที่เหลือ $44.9 - 32.92 = 11.98$ ตารางเมตร (ไม่รวมห้องน้ำและระเบียง)

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

$$\begin{aligned} \text{พื้นที่เหลือ} + \text{พื้นที่ทางสัญจร} &= \text{พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย} \\ 11.98 + 8.53 &= 20.51 \text{ ตารางเมตร} \end{aligned}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโง่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ STANDARD ROOM (DOUBLE BED)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	8.4	18.48
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	0.94	2.14
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	0.94	2.14
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1.17	2.57
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1.51	3.31
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1.34	2.94
7. พื้นที่พักผ่อน	5.27	4.43	9.7
8. เก้าอี้ทำวแซน	2.00	2.01	4.01
รวม	24.39	20.51	44.90

4.2. ห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ (TWIN BED) 2 เตียง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้พอสมควร การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอย ความสวยงามก็อยู่ในระดับหนึ่ง การตกแต่งจะคล้ายกับแบบที่ 1 ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่มาตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 2 คน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง

ติดกับ TYPE D และอาคารเพื่อสุขภาพ

เนื้อที่ ห้องมีพื้นที่ 44.80 ตารางเมตร (ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง)

เวลาทำการ ตลอด 24 ชั่วโมง

ผู้ใช้พื้นที่ 1. ผู้ให้บริการ

- พนักงานทำความสะอาด

2. ผู้ใช้บริการ

- แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้าและพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)

ความต้องการใช้พื้นที่

1. พื้นที่เตียงนอน (Twin Bed)

- เตียงนอนขนาด 1.00 x 2.00 ม. จำนวน 2 เตียง

- ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 9.36 ตารางเมตร

2. ส่วนตู้เย็น ขนาด 0.80 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

3. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.80 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 1.00 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.40 ตารางเมตร

5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 1.50 x 0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 ตารางเมตร

6. โต๊ะเครื่องแป้ง

- โต๊ะเครื่องแป้ง ขนาด 1.00 x 0.60 ม.

- เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.60 ตารางเมตร

7. ส่วนพักผ่อน

- เก้าอี้มีเท้าแขน ขนาด 0.60 x 0.60 ม. พื้นที่ / 1 ตัว = 1.0 ตร.ม ใช้ 2 ตัว = 2.0

- โต๊ะข้าง ขนาด 0.40 x 0.40 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.00 ตารางเมตร

8. ชุดรับประทานอาหาร 4 ที่นั่ง

- โต๊ะอาหาร 1 ตัว ,

- เก้าอี้ 4 ตัวรวมพื้นที่ทางสัญจร = 4.41 ตารางเมตร

ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 35 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพัก DELUXE ROOM (TWIN BED)

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	1	10.92	- เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัว เตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1	1.12	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1	1.12	
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1	1.40	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1	1.80	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1	1.60	
7. พื้นที่พักผ่อน	1.00	2	2.00	
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	1	4.41	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			24.46	
พื้นที่ทางสัญจร			8.56	- คิดจาก 35 % ของ พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			33.02	

สรุป

- พื้นที่จริง	44.80	ตารางเมตร
(ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง)		
- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	33.02	ตารางเมตร
- พื้นที่เหลือ	$44.80 - 33.02 =$	11.78 ตารางเมตร
(พื้นที่จริงไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง)		

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

$$\text{พื้นที่เหลือ} + \text{พื้นที่ทางสัญจร} = \text{พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย}$$

$$11.78 + 8.56 = 20.34 \text{ ตารางเมตร}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโลงสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ DELUXE ROOM (TWIN BED)

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่เตียงนอน	10.92	9.08	20.00
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	0.93	2.05
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	0.93	2.05
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1.16	2.56
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1.49	3.29
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1.33	2.93
7. พื้นที่พักผ่อน	2.00	1.66	3.66
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	3.66	8.07
รวม	24.46	20.34	44.80

4.3 ห้องพักแบบ SUITE ROOM

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นห้องที่มีความส่วนตัวและมีความสะดวกสบายต่อผู้พัก ประกอบด้วยเตียงแบบ DOUBLE BED 1 เตียง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองพฤติกรรมครบพอสมควร นอกจากนั้นก็จะมีส่วนประกอบต่างๆ เช่น ส่วนพักผ่อน , ส่วนรับประทานอาหาร , ส่วนเตรียมอาหาร , ส่วนทำงาน , ส่วนแต่งตัว ฯลฯ การออกแบบเน้นประโยชน์ใช้สอยที่สะดวก ความสะดวกก็อยู่ในระดับที่ดี มีการตกแต่งภายในหรูหรากว่าห้องพักธรรมดา

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ใกล้กับโถงต้อนรับ
เนื้อที่	มีพื้นที่ 48.70 ตารางเมตร (ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง)
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - พนักงานทำความสะอาด, พนักงานบำบัด 2. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out ก็จะเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก คืนกุญแจห้องที่เคาน์เตอร์ จ่ายเงินค่าห้องพักและออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ SUITE ROOM

ความต้องการใช้พื้นที่

1. ส่วนนอน

- พื้นที่เตียงนอน (DOUBLE BED)
 - เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
 - ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 10.08 ตารางเมตร
- ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60 x 0.80 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

3. ส่วนตู้เย็น ขนาด 0.80×0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

4. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 0.60×1.00 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.40 ตารางเมตร

5. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60×1.50 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 ตารางเมตร

6. โต๊ะเครื่องแป้ง

- โต๊ะเครื่องแป้ง ขนาด 0.60×1.00 ม.

- เก้าอี้ 0.45×0.45 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.60 ตารางเมตร

7. ส่วนพักผ่อน

- เก้าอี้มีเท้าแขน ขนาด 0.60×0.60 ม. พื้นที่ / 1 ตัว = 1.0 ตารางเมตร ใช้ 2 ตัว

=

2.0 ตารางเมตร

- โต๊ะข้าง ขนาด 0.40×0.40 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.00 ตารางเมตร

2. ส่วนรับแขก

1. ชุดรับแขก โซฟา 2 ที่นั่ง , เก้าอี้มีเท้าแขน 2 ตัว , โต๊ะกลาง , โต๊ะข้าง 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 8.69 ตารางเมตร

2. ชุดรับประทานอาหาร 4 ที่นั่ง โต๊ะอาหาร 1 ตัว , เก้าอี้ 4 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 4.41 ตารางเมตร

3. ส่วนเตรียมอาหาร

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.60 ตารางเมตร

ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ SUITE ROOM

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	1	10.08	- เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัว เตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1	1.12	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1	1.12	
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1	1.40	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1	1.80	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1	1.60	
7. พื้นที่พักผ่อน	1.00	2	2.00	
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	1	4.41	
9. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	
10. ชุดรับแขก	8.69	1	8.69	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			35.82	
พื้นที่ทางสัญจร			8.95	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			44.77	

สรุป	- พื้นที่จริง (ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง)	48.70	ตารางเมตร
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	44.77	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ $48.70 - 44.77 =$	3.93	ตารางเมตร
	(พื้นที่จริงไม่รวมห้องน้ำและระเบียง)		

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน

$$\text{พื้นที่เหลือ} + \text{พื้นที่ทางสัญจร} = \text{พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย}$$

$$13.93 + 8.95 = 22.88 \text{ ตารางเมตร}$$

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโง่งสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ SUITE ROOM

องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่รวม (ตร.ม.)
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	6.43	16.51
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	0.76	1.88
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	0.76	1.88
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	0.89	2.29
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1.14	2.94
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1.02	2.62
7. พื้นที่พักผ่อน	2.00	1.27	3.27
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	2.81	7.22
9. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	2.29	5.89
10. ชุดรับแขก	8.69	5.55	14.24
รวม	35.82	22.88	48.70

4.4 ห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE.

ลักษณะโดยทั่วไป

มีเตียงนอน Double Bed 1 เตียง นอกจากนั้นก็จะมีส่วนประกอบต่างๆ เช่น ส่วนรับแขก, ส่วนรับประทานอาหาร, ส่วนเตรียมอาหาร, ส่วนทำงาน, ส่วนแต่งตัว และมีห้องน้ำเหมาะสำหรับการพักผ่อนแบบครอบครัวหรือสำหรับนักธุรกิจที่เดินทางมาติดต่อกิจการ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ใกล้กับห้องพัก TYPE C ภัตตาคารและสระว่ายน้ำ
เนื้อที่	มีพื้นที่ 50.3 ตารางเมตร * ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - พนักงานทำความสะอาด, พนักงานบำบัด
	2. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักในโรงแรม

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในห้องพักก็จะเก็บสัมภาระ จัดเสื้อผ้า และพักผ่อนดูโทรทัศน์หรืออาจจะออกไปทำธุระข้างนอก จากนั้นก็จะเข้ามาพักผ่อน จนถึงเวลา Check Out สามารถ Check Out จากบริเวณชั้นนี้ได้ ซึ่งทางโรงแรมจะมีการบริการในส่วนนี้ จากนั้นแขกจัดเก็บสัมภาระและออกจากห้องพัก พนักงานขนกระเป๋าจะมาบริการ จากนั้นจึงออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพักแบบ PRESIDENT SUITE. ความต้องการใช้พื้นที่

- พื้นที่เตียงนอน (DOUBLE BED)
 - เตียงนอนขนาด 2.00 x 2.00 ม. จำนวน 1 เตียง
 - ตู้ข้างเตียง 0.45 x 0.45 ม. จำนวน 2 ตัว
 - รวมพื้นที่ทางสัญจร = 10.08 ตารางเมตร
- โต๊ะเครื่องแป้ง
 - โต๊ะเครื่องแป้ง ขนาด 0.60 x 1.00 ม.
 - เก้าอี้ 0.45 x 0.45 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.60 ตารางเมตร

3. พื้นที่วางสัมภาระ ขนาด 0.60×1.00 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.40 ตารางเมตร

4. ตู้เสื้อผ้า ขนาด 0.60×1.50 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.80 ตารางเมตร

5. ตู้วางโทรทัศน์ ขนาด 0.60×0.80 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

6. ส่วนพักผ่อน

- เก้าอี้มีเท้าแขน ขนาด 0.60×0.60 ม. พื้นที่/ 1 ตัว = 1.0 ตารางเมตร ใช้ 2 ตัว = 2.0

- โต๊ะข้าง ขนาด 0.40×0.40 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 2.00 ตารางเมตร

7. ส่วนตู้เย็น ขนาด 0.80×0.60 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.12 ตารางเมตร

8. ส่วนทำงาน

- โต๊ะขนาด 0.60×1.20 1 ตัว

- เก้าอี้ 0.45×0.45 ม.

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 1.92 ตารางเมตร

9. ชุดรับแขก โซฟา 2 ที่นั่ง , เก้าอี้มีเท้าแขน 2 ตัว , โต๊ะกลาง , โต๊ะข้าง 2 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 8.69 ตารางเมตร

10. ชุดรับประทาน 4 ที่นั่ง โต๊ะอาหาร 1 ตัว , เก้าอี้ 4 ตัว

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 4.41 ตารางเมตร

11. ส่วนเตรียมอาหาร

รวมพื้นที่ทางสัญจร = 3.60 ตารางเมตร

ทางสัญจรภายในห้องพักคิด 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความต้องการพื้นที่ใช้สอยห้องพักแบบ EXECUTIVE SUITE

องค์ประกอบ	พื้นที่ / หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่ รวม (ตร.ม.)	หมายเหตุ
พื้นที่เตียงนอน	10.08	1	10.08	- เตียงนอนพร้อมโต๊ะหัว เตียง 2 ตัว
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	1	1.12	
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	1	1.12	
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	1	1.40	
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	1	1.80	
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	1	1.60	
7. พื้นที่พักผ่อน	1.00	2	2.00	
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	1	4.41	
9. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	1	3.60	
10. ชุดรับแขก	8.69	1	8.69	
11. ส่วนทำงาน	1.92	1	1.92	
รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด			37.66	
พื้นที่ทางสัญจร			9.415	- คิดจาก 25 % ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวมพื้นที่ที่ต้องการ			47.07	

สรุป	- พื้นที่จริง	68.50	ตารางเมตร
	* ไม่รวมพื้นที่ห้องน้ำและระเบียง		
	- พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย	47.07	ตารางเมตร
	- พื้นที่เหลือ $68.50 - 47.07 =$	21.43	ตารางเมตร
	* พื้นที่จริงไม่รวมห้องน้ำ		

การวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมเพื่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

นำพื้นที่เหลือไปเฉลี่ยเพิ่มเติมตามสัดส่วน
 พื้นที่เหลือ + พื้นที่ทางสัญจร = พื้นที่ที่จะนำไปเฉลี่ย
 $21.43 + 9.41 = 12.02$ ตารางเมตร

โดยนำพื้นที่เหลือมาเฉลี่ยเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโงะสะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่เพิ่มเติมห้องพักแบบ EXECUTIVE ROOM

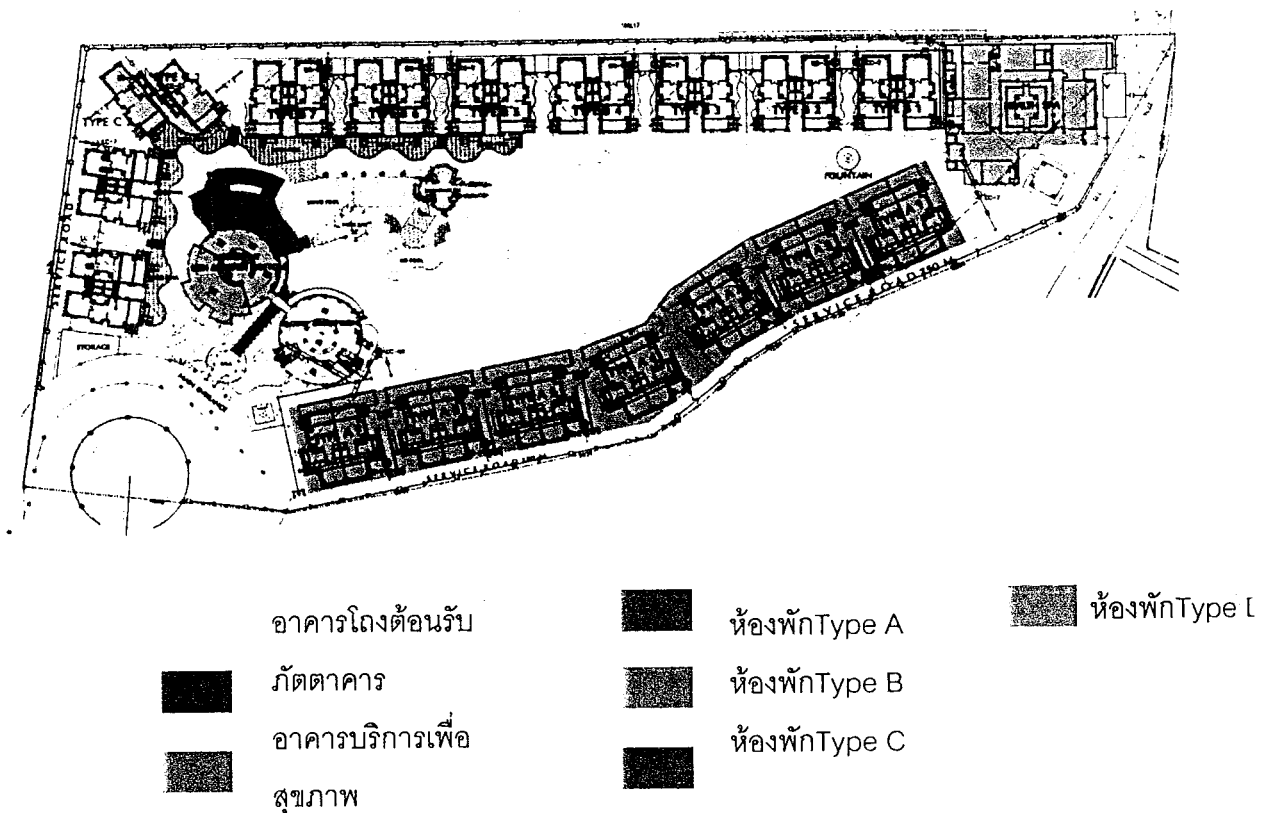
องค์ประกอบ	พื้นที่ที่ต้องการ (ตร.ม.)	พื้นที่เพิ่มเติม (ตร.ม.)	พื้นที่ (ตร.ม.)
1. พื้นที่เตียงนอน	10.08	3.21	13.29
2. พื้นที่ตู้เย็น	1.12	0.35	1.47
3. พื้นที่ตู้วางโทรทัศน์	1.12	0.35	1.47
4. พื้นที่วางสัมภาระ	1.40	0.44	1.84
5. พื้นที่ตู้เสื้อผ้า	1.80	0.57	2.37
6. พื้นที่โต๊ะเครื่องแป้ง	1.60	0.51	2.11
7. พื้นที่พักผ่อน	2.00	0.63	2.63
8. พื้นที่ทานอาหาร	4.41	1.40	5.81
9. ส่วนเตรียมอาหาร	3.60	1.14	4.74
10. ชุดรับแขก	8.69	2.77	11.46
11. ส่วนทำงาน	1.92	0.61	2.53
รวม	37.66	12.02	68.50

4.6 การแบ่งพื้นที่ใช้สอยตามการวิเคราะห์

จากการศึกษาประโยชน์ใช้สอย และนำมาพิจารณาพร้อมกับความต้องการของพื้นที่ จึงสามารถสรุปการแบ่งขอบเขตพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ ที่มี ดังนี้

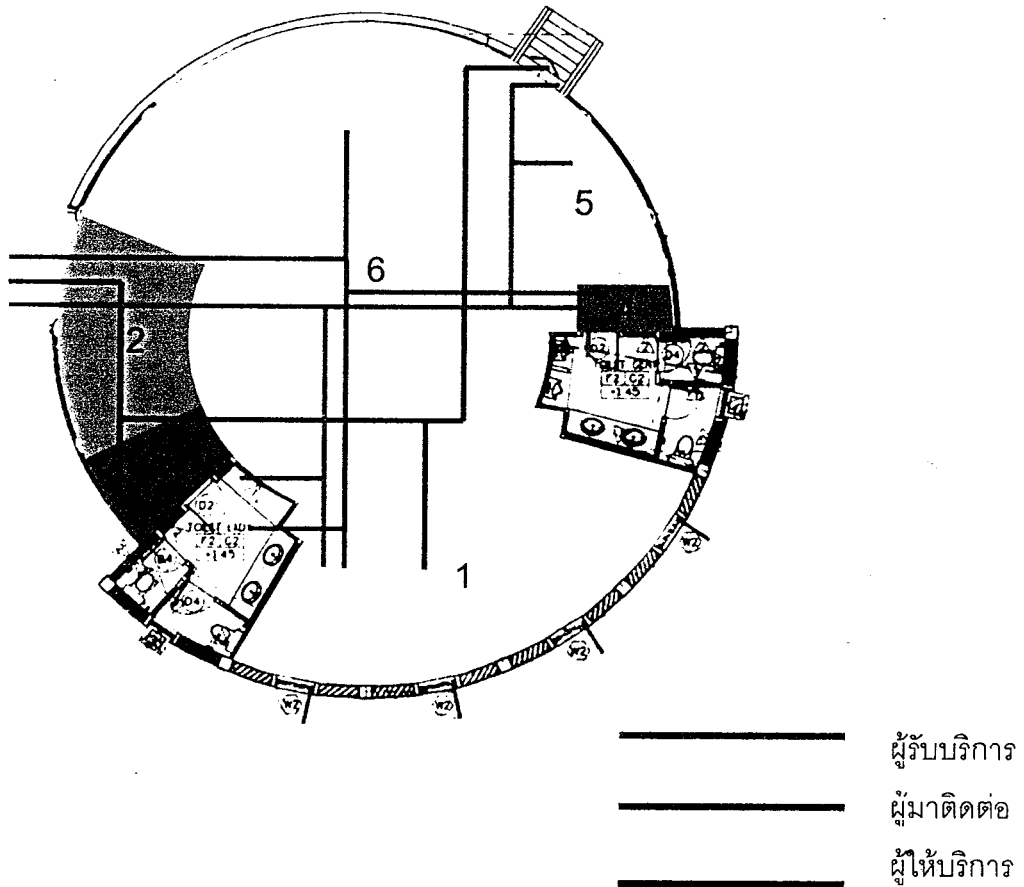
- ส่วนโถงต้อนรับ(Lobby Hall &Lobby Lounge)
- ส่วนภัตตาคาร (Restaurant)
- ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ สปา (Spa)
- ส่วนห้องพัก(Guest Room)

4.6.1 พื้นที่ใช้สอยรวมทั้งโครงการ

ภาพที่ 4 45 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการโรงแรม THE VILLAGE RESORT

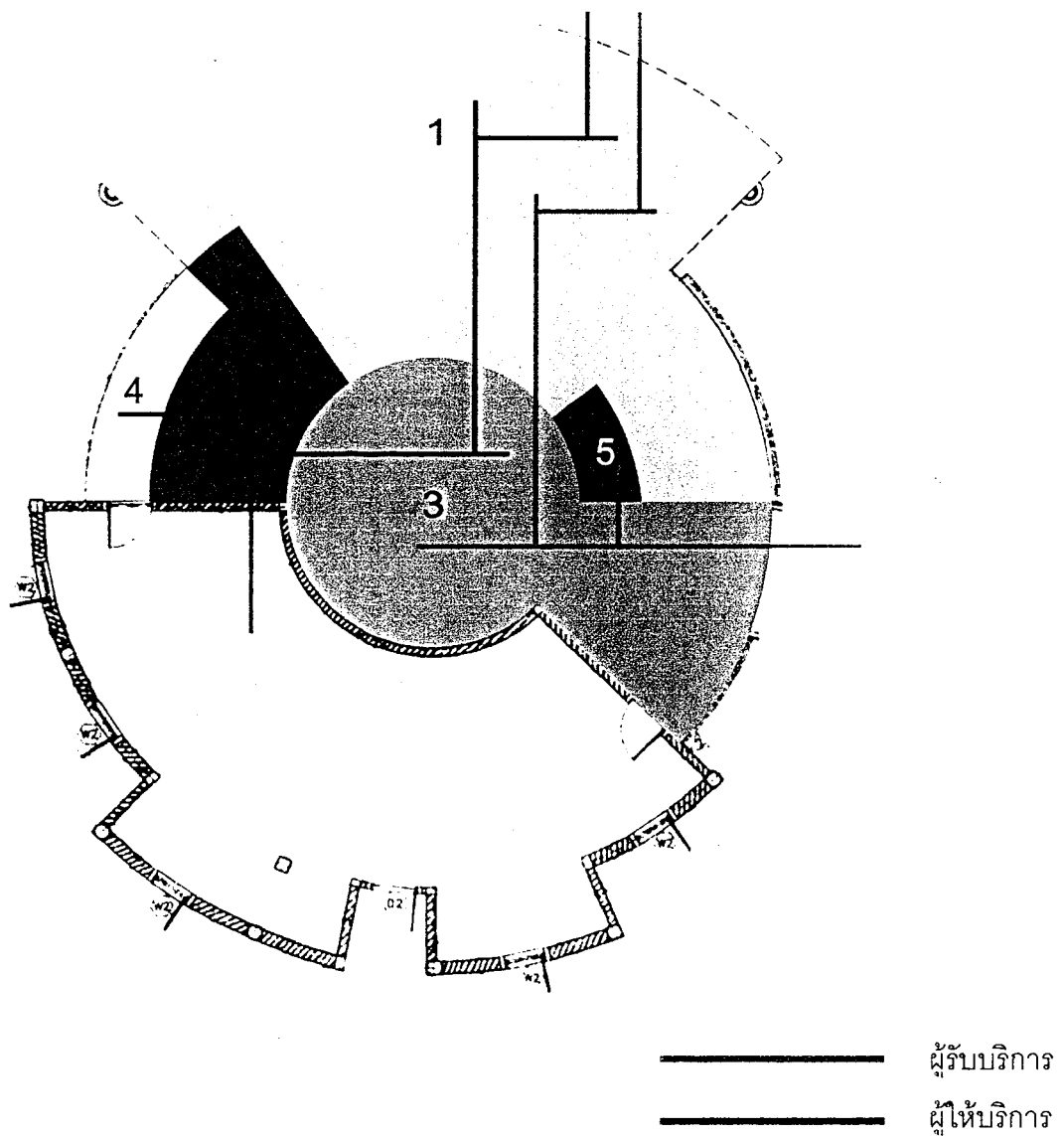
4.6.2 โถงต้อนรับ (Lobby Hall)

ภาพที่ 4. 46 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนโถงต้อนรับและลิโอบบี้เลาจน์

1 เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	2 เคาน์เตอร์ทัวร์
3 เคาน์เตอร์เบลล์บอย, วางสัมภาระ	4 โทรศัพท์สาธารณะ
5 ที่นั่งแขก	6 เคาน์เตอร์บาร์

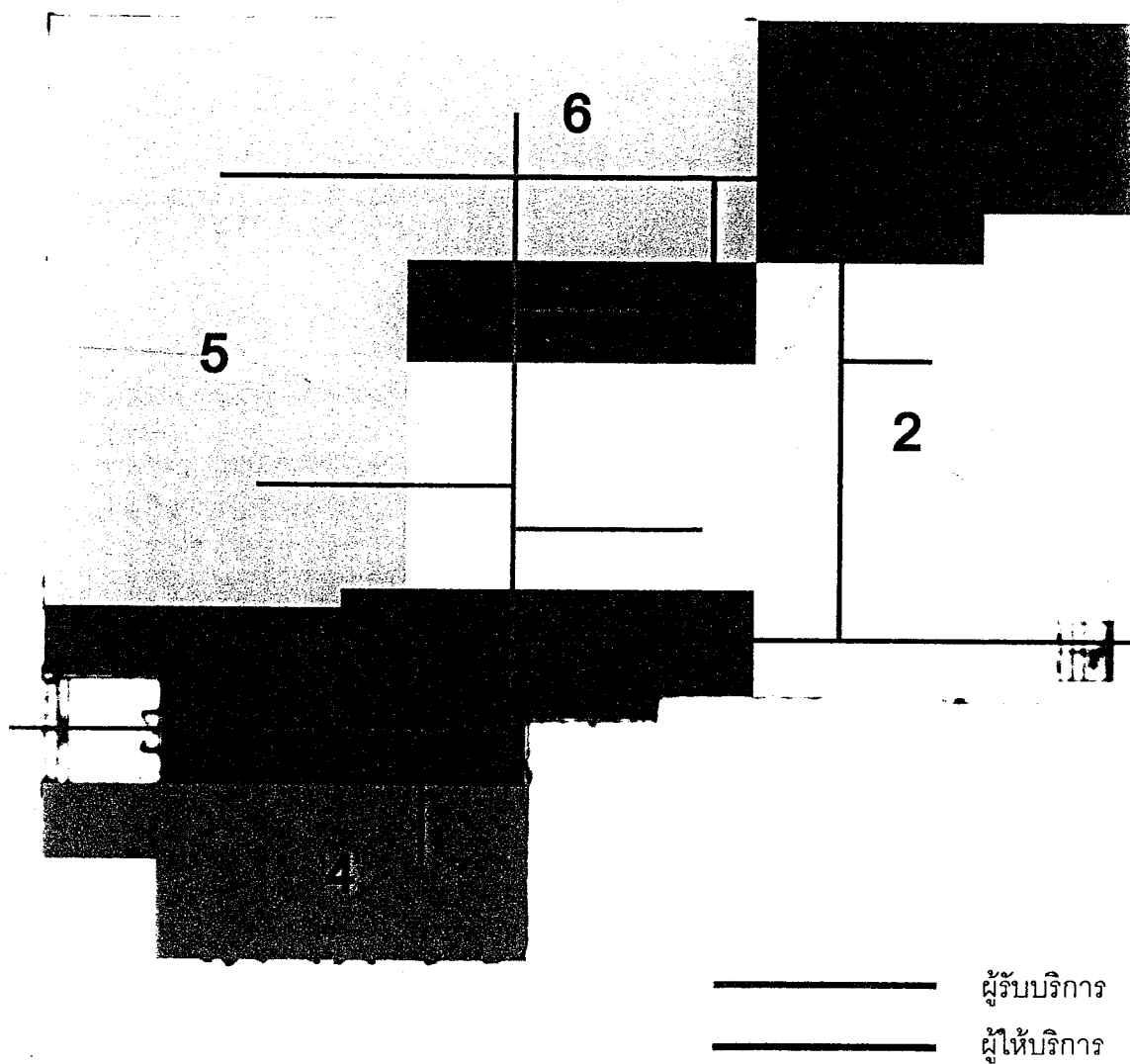
4.6.3 ห้องอาหาร (Restaurant)

ภาพที่ 4.47 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคาร

- 1 ส่วนนั่งรับประทานอาหาร
- 2 เคาน์เตอร์บริการ
- 3 บัฟเฟต์
- 4 จุดบริการ
- 5 เคาน์เตอร์ต้อนรับ

4.6.4 ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (สปา) Spa

ภาพที่ 4.48 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยใน ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (สปา) Spa

1 ส่วนโถงต้อนรับ, พักคอย

2 ห้องนวดไทย

3 ห้องน้ำ

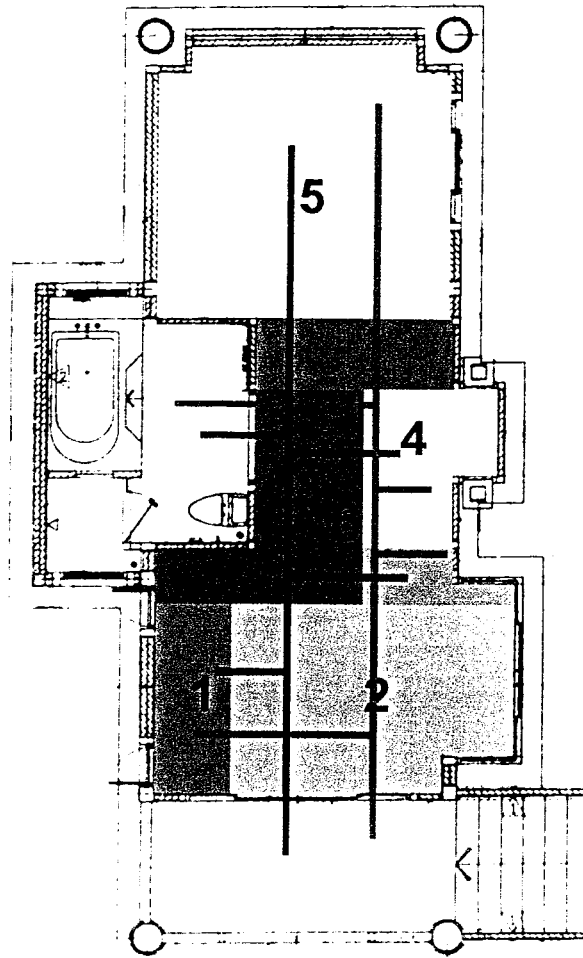
4 สำนักงาน

5 ห้องนวดที่รีทเมนต์

6 ห้องนวด VIP.

7 ห้องพักพนักงาน

4.6.5 ส่วนห้องพัก Standard Room

————— ผู้รับบริการ
 ————— ผู้ให้บริการ

ภาพที่ 4 49 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Standard Room

1 วางสัมภาระ

2 ส่วนพักผ่อน

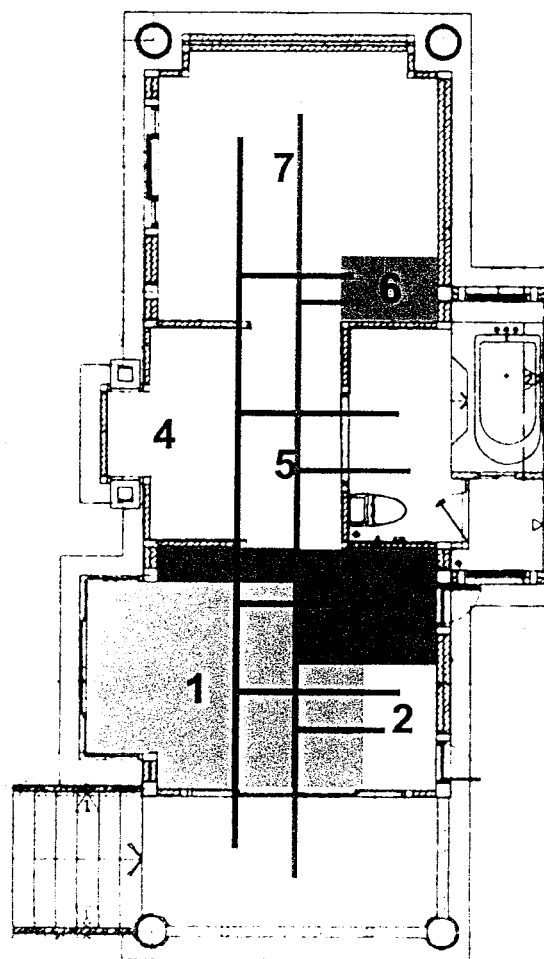
3 ตู้เสื้อผ้า, ตู้เย็น

4 โต๊ะเครื่องแป้ง

5 ส่วนนอน

6 โทรทัศน์

4.6.6 ส่วนห้องพัก Deluxe Room

 ผู้รับบริการ
 ผู้ให้บริการ

ภาพที่ 4.50 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Deluxe Room

1 ส่วนพักผ่อน

3 ทานอาหาร, ตู้เย็น

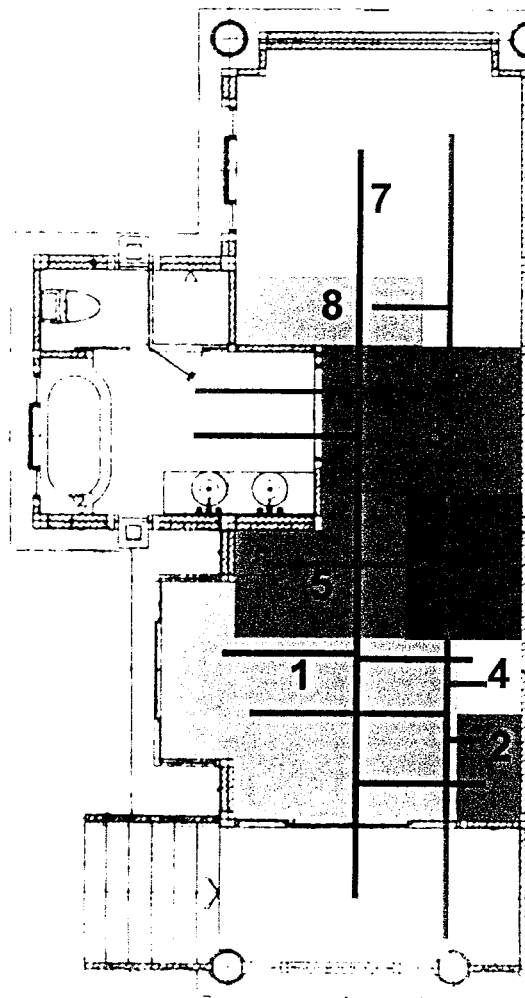
6 โทรทัศน์

2 วางสัมภาระ

4-5 โต๊ะเครื่องแป้ง, ตู้เสื้อผ้า

7 ส่วนนอน

4.6.7 ส่วนห้องพัก Suite Room

————— ผู้รับบริการ
 ————— ผู้ให้บริการ

ภาพที่ 4.51 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Suite Room

1 ส่วนพักนอน,รับแขก

2 วางสัมภาระ

3 โต๊ะเครื่องแป้ง,ตู้เสื้อผ้า

4 ตู้เย็น

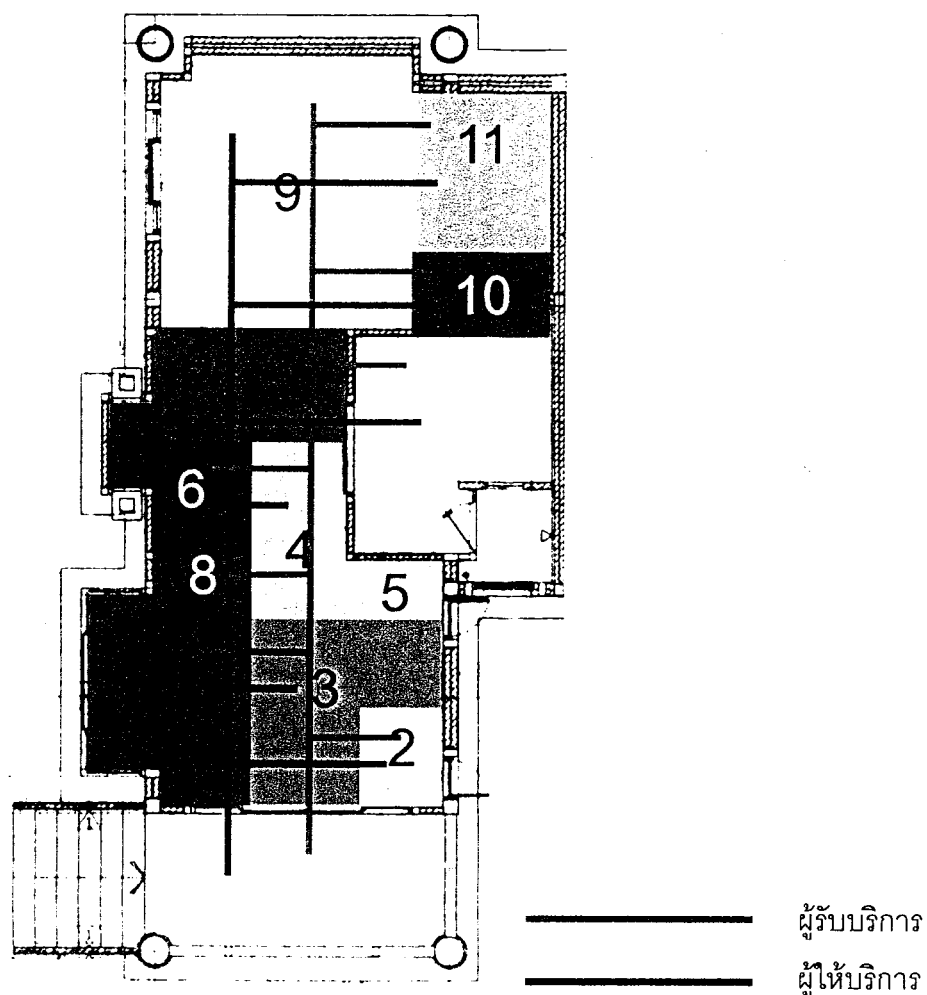
5 ทานอาหาร

6 เตรียมอาหาร

7 ส่วนนอน

8 โทรทัศน์

4.6.8 ส่วนห้องพัก Executive Room

ภาพที่ 4.52 แสดงการแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนห้องพัก Suite Room

1 รับแขก	2 วางสัมภาระ
3 ทำงาน	4 เตรียมอาหาร
5 ทานอาหาร	6,ตู้เสื้อผ้า
7 โต๊ะเครื่องแป้ง	8 ตู้เย็น
9 ส่วนนอน	10 โถงทศน์
11 ส่วนพักผ่อน	

การวิเคราะห์สถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ต

สถาปัตยกรรมของชาวภูเก็ตที่หลงเหลืออยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ที่อยู่อาศัย สถานที่ราชการและวัดวาอาราม สำหรับที่อยู่อาศัยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ต สามารถแบ่งได้เป็น สถาปัตยกรรมแบบพื้นบ้าน และสถาปัตยกรรมแบบจีน

ตารางที่ 4.35 สถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัยชาวจังหวัดภูเก็ต แบบต่าง ๆ

รูปแบบสถาปัตยกรรม	ลักษณะสำคัญ	คุณสมบัติ	ที่ตั้งบริเวณ
แบบพื้นบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - วัสดุที่ใช้ ได้แก่ ไม้ไผ่ ไม้โกงกาง หวาย และจาก - การตั้งเสาเรือนจะไม่ฝังดิน แต่จะวางหินเป็นฐาน - ฝาเรือนทำด้วยไม้ไผ่ขัดแตะเป็นลาย เช่น ลายลูกแก้ว ลายสองขลุ่ย ไม่นิยมเจาะหน้าต่าง - ตัวเรือน ไม่มีระเบียง 	<ul style="list-style-type: none"> - หาได้ง่ายจากท้องถิ่น - ป้องกันการทรุดตัว เพราะพื้นดินมีสภาพเป็นดินทราย - อากาศสามารถถ่ายเทได้สะดวก - เข้ากับสภาพภูมิอากาศ ช่วงฝนตกพื้นเรือนจะไม่ผุ 	บ้านดอน, บ้านเคียน, บ้านไนทอน และบ้านฉลอง
แบบจีน	<ul style="list-style-type: none"> - วัสดุที่ใช้ ได้แก่ ดินเผา และดินเหนียว - ตัวเรือนส่วนใหญ่จะเตี้ย 	<ul style="list-style-type: none"> - แข็งแรง และมีความทนทาน - เหมาะกับสภาพอากาศที่ฝนตกชุกและลมแรง 	- อำเภอกะทู้
แบบผสม (แบบชิโนโปรตุกิส)	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวตึกมีลักษณะผสมแบบยุโรปและเอเชีย(จีน) - มีทางเดินใต้ตึกเชื่อมต่อกันระหว่างแต่ละตึก เรียกว่า อาเซต 	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารไม่ร้อนอบอ้าว มีแสงสว่างตามธรรมชาติ - ช่วงฝนตกสามารถเดินได้โดยไม่เปียก 	- บริเวณตัวเมืองภูเก็ต ได้แก่ ถนนกลาง ถนนรัฐาถนนเยาวราช ฯลฯ

ประวัติความเป็นมาของงานสถาปัตยกรรมในจังหวัดภูเก็ต

เนื่องจากในประวัติศาสตร์ภูเก็ตมีการติดต่อค้าขายกับหลายประเทศ จึงทำให้ได้รับอิทธิพลถึงผสมผสานกันให้เห็นได้ชัด คือ สถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน ย่านการค้าใจกลางชุมชน ประกอบไปด้วยกลุ่มอาคาร ร้านที่มีคุณค่าในทางสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน จีน-ยุโรป อันสืบเนื่องมาจากการทลายทอดทางวัฒนธรรมระหว่างภูเก็ต และปีนังในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 และพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ความสะดวกในการค้าขายติดต่อและความใกล้ชิดของวงศ์ญาติ ระหว่างภูเก็ตกับปีนังมีมากกว่ากรุงเทพ จึงได้เกิดการนำสถาปนิก ช่างก่อสร้างช่างฝีมือแบบอย่างสถาปัตยกรรมและวัสดุในปีนังมาสร้างที่ภูเก็ต ทำให้สถาปนิกไทยได้เรียกลักษณะร้านค้าโบราณที่ภูเก็ตว่า สถาปัตยกรรมแบบชิโนโปรตุเกส ซึ่งหมายถึงการผสมผสานสถาปัตยกรรมระหว่างจีนกับโปรตุเกส

อิทธิพลทางสถาปัตยกรรม

1. อิทธิพลทางสถาปัตยกรรมจีน ได้รับมาจากชาวจีนซึ่งอพยพตั้งถิ่นฐานในปีนัง แล้วถ่ายทอดมายังภูเก็ต ลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมจีน คือลักษณะของห้องแถวแคบยาวชั้นล่างทำการค้า ชั้นบนเป็นที่อยู่อาศัย มีการเว้นช่องเปิดช่องแสงในอาคาร การใช้วัสดุและการตกแต่งแบบจีน เช่น กระเบื้องดินเผาแบบจีน กระเบื้องพื้นการตกแต่งหลังคาและประตูหน้าต่างเป็นต้น

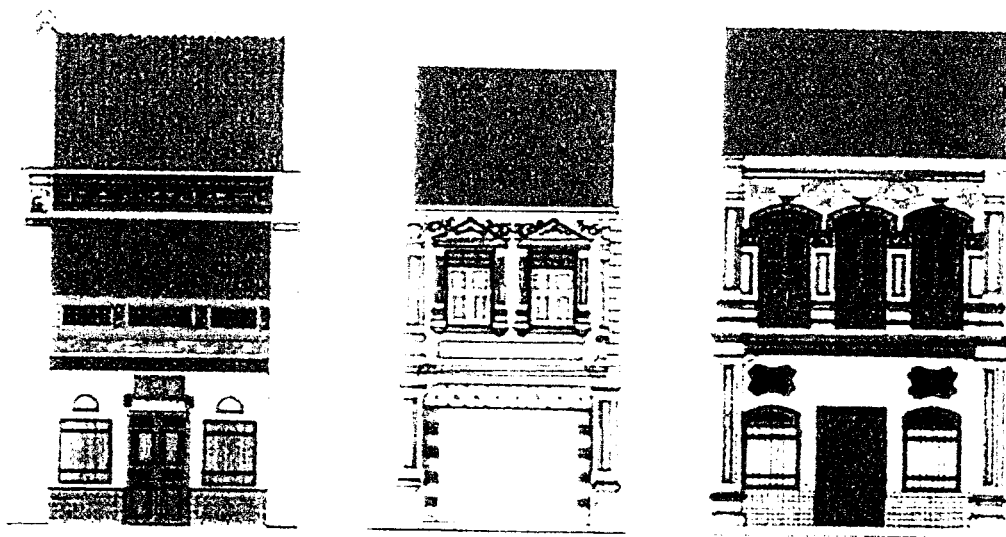
2. อิทธิพลทางสถาปัตยกรรมแบบโคโรเนียล สำหรับอาคารในปีนัง นายช่างซึ่งออกแบบอาคารเหล่านี้ส่วนมากเป็นช่างฝีมือจากสิงคโปร์ ซึ่งเป็นสถาปนิกชาวอังกฤษในสมัยที่สิงคโปร์เป็นอาณานิคมภายใต้การปกครองของอังกฤษ ดังนั้นการออกแบบจึงได้ดัดแปลงจากแบบเดิมในอังกฤษ โดยยังคงลักษณะแบบอย่างไว้ เช่น การตกแต่งประดับด้านหน้าของอาคารหน้าต่างโค้ง ลวดลายปูนปั้น และหัวเสาคลาสสิก เป็นต้น

3. อิทธิพลทางสถาปัตยกรรมแบบยุโรป - อินเดีย เป็นสถาปัตยกรรมซึ่งออกแบบโดยสถาปนิกชาวอังกฤษในอินเดีย เมื่อตกอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษมีการดัดแปลงให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศของประเทศอินเดีย เช่น หน้าต่างบานเกล็ดไม้ปรับได้เป็นลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัด แบบอย่างนี้ได้ถ่ายทอดมาใช้กันอย่างแพร่หลายในมาเลเซีย และจอร์จทาวน์ ปีนังภูเก็ตจึงได้รับอิทธิพลดังกล่าวมาด้วย

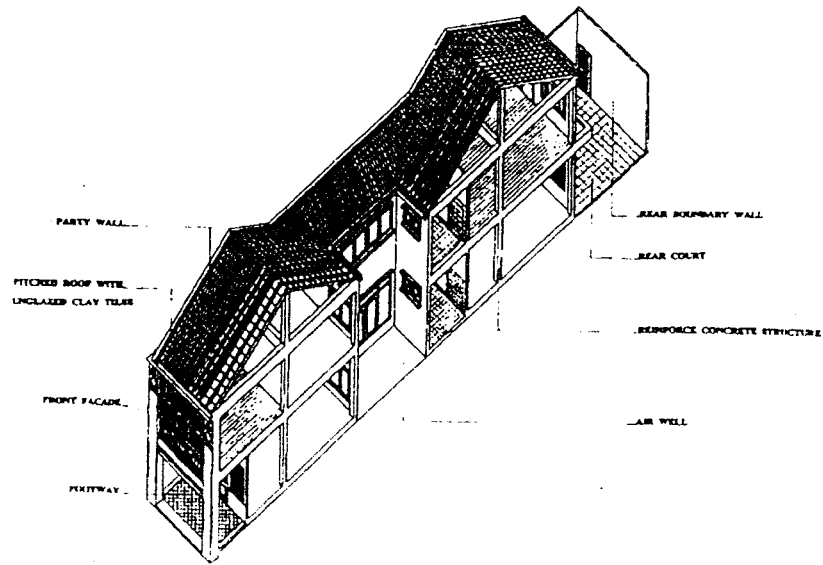
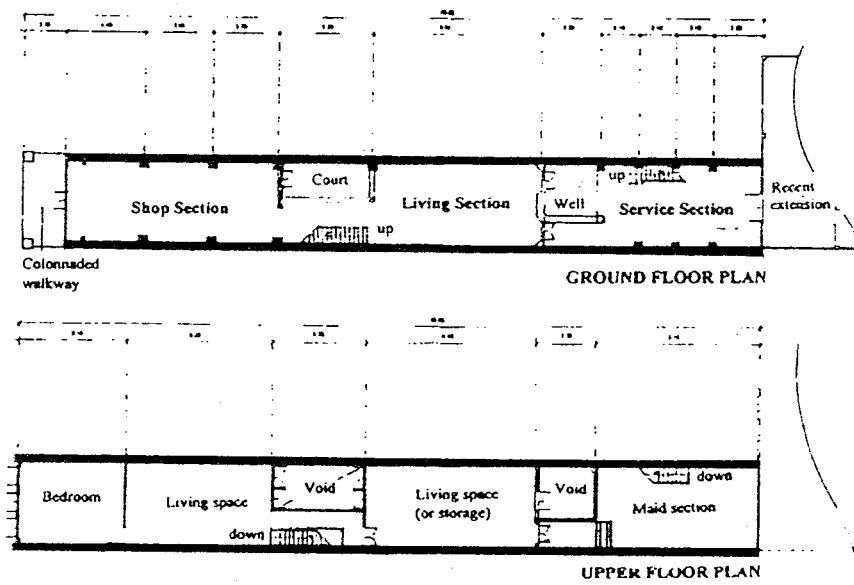
การศึกษาแบบและลักษณะของสถาปัตยกรรมในเมืองภูเก็ต

อาคารเก่าแก่ในภูเก็ตมีอายุประมาณ 30 - 125 ปี มีทั้งเป็นอาคารที่ทำการของส่วนราชการ เช่น ศาลจังหวัด ที่ทำการไปรษณีย์ ศาลากลาง อาคารธุรกิจ เช่น อาคารชาเตอร์ ที่ทำการบริษัทเดินอากาศไทย บ้านพักอาศัย และกลุ่มตึกแถว มากกว่าครึ่งมีอายุโดยเฉลี่ย 60 - 80 ปี กลุ่มที่มีอายุมากที่สุดมีประมาณ 11% ของตึกแถวทั้งหมดมีอายุราว 90 - 125 ปี ตึกแถวส่วนใหญ่ใช้ดำเนินกิจการค้าขายและเป็นสำนักงาน มีบางส่วนที่ใช้อยู่อาศัยเพียงอย่างเดียว ย่านที่มีตึกแถวแบบเก่ายังคงลักษณะดั้งเดิมและรักษาบรรยากาศไว้คือบริเวณถนนถลาง ถนนเยาวราช และถนนดิบุก ถึงแม้ว่าบางห้องจะถูกรื้อทิ้งแล้วสร้างใหม่ หรือดัดแปลงแก้ไขรูปแบบไปบ้างก็ตาม แต่ยังคงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของเมืองที่มีความงามทางด้านสถาปัตยกรรมไว้ได้ครบถ้วน

อาคารตึกแถวเก่าเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นอาคาร 2 ชั้น มีเป็นส่วนน้อยที่สูงถึง 3 ชั้น ความสูงวัดจากระดับพื้นถึงชายหลังคาโดยเฉลี่ยประมาณ 9 เมตร สำหรับอาคาร 2 และชั้น 13 เมตร สำหรับอาคาร 3 ชั้น ความกว้างประมาณ 3.50 - 8 เมตร ลึกประมาณ 20 - 62 เมตร ขึ้นอยู่กับความลึกของที่ดิน มีช่องแสงเป็นระยะตามความลึกของอาคารมีจำนวนขึ้นอยู่กับการแบ่งช่องอาคารของผู้ออกแบบ ระบบการก่อสร้างมีทั้งระบบเสา - คาน และกำแพงรับน้ำหนักกำแพงจึงหนามากอย่างน้อยประมาณ 37.5 เซนติเมตร สำหรับกำแพงของชั้นล่าง และ 22.5 เซนติเมตร สำหรับกำแพงชั้นถัดไป

รูปที่ 4-53 ตึกแถว เหนือดำเนินกิจการค้าขายและเป็นสำนักงานได้รับอิทธิพลทางสถาปัตยกรรมแบบยุโรป - อินเดีย

ภาพที่ 2.12 แสดงแผนผังและโครงสร้างของตัวอาคารตึกแถว

1. อาคารยุคแรก (ค.ศ. 1880 - 1900)

อาคารในยุคนี้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากสถาปัตยกรรมจีน เป็นอาคารชั้นเดียว หรือ 2 ชั้นแบบง่ายชั้นบนและชั้นล่างตรงกันไม่มีส่วนยื่นล้ำแบบอาคารยุคอื่นๆ ทางเข้าด้านหน้าไม่มีโค้งรับ

เป็นเพียงเสาและคานารับน้ำหนัก มีการใช้กระเบื้องดินเผาแบบจีนโครงหลังคาไม้เสาสูงบานประตูไม้
อาคารในยุคแรกนี้ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมยากแก่การบูรณะซ่อมแซมตัวอย่างเช่น ตึกแถวริม
ถนนตีบุก

ภาพที่ 4.55 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคแรก

2. อาคารยุคที่ 2 (ค.ศ. 1890-1920)

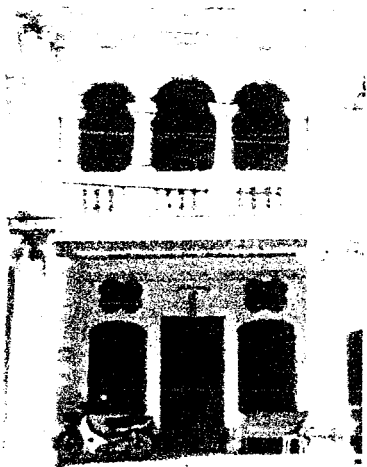
สถาปัตยกรรมแบบนี้โอ - คลาสสิก ได้เริ่มมีอิทธิพลต่องานสถาปัตยกรรมจีน การประดับ
ประดาตกแต่งส่วนหน้าของอาคารมีมากขึ้น เป็นแบบผสมทั้งจีนและแบบตะวันตก เช่น หน้าต่าง
โค้งยาวจรดพื้น ลวดลายปูนปั้นเหนือขอบหน้าต่าง ประตูไม้แบบจีน การทำหัวเสาแบบคลาสสิก
การเปิดช่องแสง อาคารในยุคนี้มีความสูงมากกว่าอาคารในยุคแรก แต่ยังคงมีเพียง 2 ชั้น
อาคารในยุคนี้เป็นแบบที่พบมากที่สุดในภูเก็ต กล่าวคือมีประมาณ 85 % ของอาคารตึกแถวแบบเก่า
ในย่านใจกลางเมือง พบมากบริเวณ ถนนถลาง ถนนเยาวราช ถนนตีบุก

ภาพที่ 4.56 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคที่ 2

3. อาคารยุคที่ 3 (ค.ศ. 1910 – 1930)

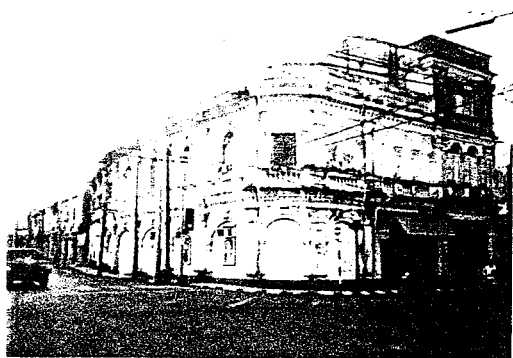
อาคารยุคนี้ได้รับอิทธิพลมาจากสถาปัตยกรรมแบบนีโอ - คลาสสิก และแบบเรอเนซองส์ จำนวนชั้นของอาคารมีทั้ง 2 และ 3 ชั้น ชั้นสองของอาคารมีระเบียงยื่นล้ำชั้นล่างซึ่งส่วนหน้าเปิดเป็นทางเดินติดต่อกัน การตกแต่งประดับประดาด้วยลวดลายขอบประตูหน้าต่างมีน้อยลง เพราะตัวอาคารชั้นบนอยู่หลังระเบียงลึกเข้าไป ลักษณะเด่นคือการตกแต่งราวระเบียง หัวเสาแบบคลาสสิก ตัวอย่างได้แก่ ตึกแถวริม ถนนรัชฎา

ภาพที่ 4.57 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคที่ 3

4. อาคารยุคที่ 4 (ค.ศ. 1925 – 1940)

เป็นกลุ่มอาคารได้รับอิทธิพลมาจากสถาปัตยกรรมแบบนีโอ - คลาสสิก และแบบเรอเนซองส์เช่นเดียวกับยุคที่ 3 แต่มีการตกแต่งประดับประดาส่วนหน้าของอาคารมากกว่า เช่น หน้าต่างแคบสูง ยาวจรดพื้นที่บ้านเกล็ดหรือกระจก หัวเสาแบบคลาสสิก ลวดลายปูนปั้นแบบตะวันตก บานประตูไม้แบบจีนยังคงใช้อยู่ถึงแม้ว่าชั้นที่ 2 และ 3 จะตกแต่งด้วยสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกก็ตาม ลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดคือ การราวระเบียง เป็นขอบปิดความลาดชันของหลังคาไว้ ความสูงของอาคารมีทั้ง 2 และ 3 ชั้นที่พบในภูเก็ตมีจำนวนมากและยังอยู่ในสภาพดี ตัวอย่างเช่น ตึกแถวริมถนนเยาวราช และถนนถลาง

ภาพที่ 4.58 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมของจังหวัดภูเก็ตในยุคที่ 4

ลักษณะและรูปแบบทางสถาปัตยกรรมชาวเล (ชุมชนเกาะสิเหร่)

ประวัติความเป็นมา

ชาวทะเลเป็นชนเผ่าหนึ่ง อาศัยอยู่ตามเกาะต่างๆ แถบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกทางภาคใต้ของประเทศไทย เริ่มตั้งบริเวณหมู่เกาะทางตอนใต้ของ สหภาพพม่า หมู่เกาะในเขตจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ไปจนถึงหมู่เกาะในมาเลเซีย

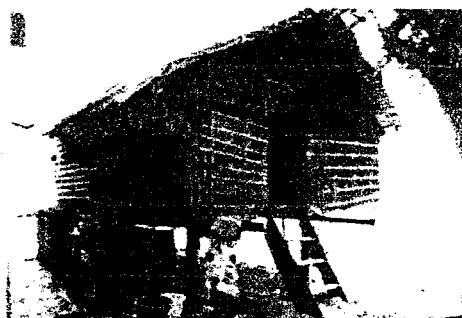
ลักษณะการตั้งบ้านเรือน

บ้านของชาวทะเลในจังหวัดภูเก็ตมีความคล้ายคลึงกัน รูปแบบบ้านส่วนมากเป็นบ้านชั้นเดียวเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า บ้านมีได้ถุนสูงประมาณ 1 เมตร มีประตูหน้าบ้านและหลังบ้าน มีหน้าต่างอย่างน้อย 2 บาน นอกจากนั้นยังมีบ้านที่สร้างติดกับพื้นดินมีประตูเดียวหน้าต่างถ้ามีก็ขนาดเล็กมาก ภายในบ้านนั้นจะโล่งมีแต่การวางแคร่ทำเป็นเตียงและตั้งครีวอยู่ภายใน ส่วนส่วนนั้นชาวทะเลไม่ค่อยสนใจนัก มักไปถ่ายตามป่าละเมาะนอกจากบางกลุ่มที่มีการพัฒนาแล้วก็อาจสร้างส้วมไว้ภายในบ้าน

วัสดุที่ใช้สร้างบ้านนั้นถ้าเป็นบ้านชั่วคราวจะใช้วัสดุที่ทำได้ง่ายจากบริเวณใกล้เคียงชุมชนและไม่พิถีพิถันกับตัววัสดุมากนัก ส่วนประกอบสำคัญในการสร้างบ้านแบบนี้ได้แก่ วัสดุทำจากใบมะพร้าว ใช้กันเป็นฝาบ้าน และใช้เป็นเสากลม พื้นบ้านเป็นพื้นทรายส่วนที่นอนนั้นทำด้วยไม้ไผ่ ในปัจจุบันวัสดุที่นำมาสร้างบ้านมักขึ้นอยู่กับความสะดวก บางบ้านใช้สังกะสีทำเป็นบานประตู หรือกันเป็นฝาบ้าน บางทีก็ใช้เศษไม้เข้าไปแซมเป็นฝาบ้านปนกันดูไม่เป็นระเบียบ ในขณะที่บางบ้านค่อนข้างจะใช้วัสดุพิถีพิถันมากขึ้น เป็นต้นว่าใช้ไม้ไผ่หรือใช้ไม้กระดากปูพื้นและกันฝา ใช้สังกะสี

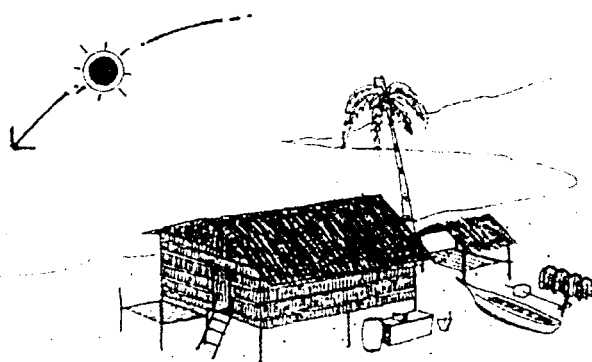
หรือจากมงหลังคา แต่ก็มีอยู่หลายบ้านใช้วัสดุในการสร้างบ้านแบบผสมปนเปกัน สำหรับบ้านชาวทะเลที่ค่อนข้างมีฐานะจะเป็นบ้านที่สร้างขึ้นอย่างมีแบบแปลน ใช้ไม้เนื้อแข็ง บางบ้านก็เทพื้นคอนกรีต เหนือเบียงมุงหลังคา ภายนอกบานมการจดทอง กระจับปี่เหมือนกับคนในท้องถิ่น โดยทั่วไป

บ้านชาวทะเลมักจะสร้างอยู่ใกล้กัน ไม่มีรั้วกันหรือตกแต่บริเวณ จนไม่อาจรู้ได้ว่าเป็นบริเวณบ้านไหน ทั้งนี้อาจเนื่องจากพื้นที่ที่สร้างบ้านนั้นไม่ใช่ที่ดินของพวกเขา จึงไม่สนใจเลยสักเรื่องนี่ บริเวณได้ถูกบ้านมักใช้เป็นที่นั่งเล่นเก็บของบางอย่างและยังใช้เป็นที่พัก กุ้ง หอย ปู อีกด้วย

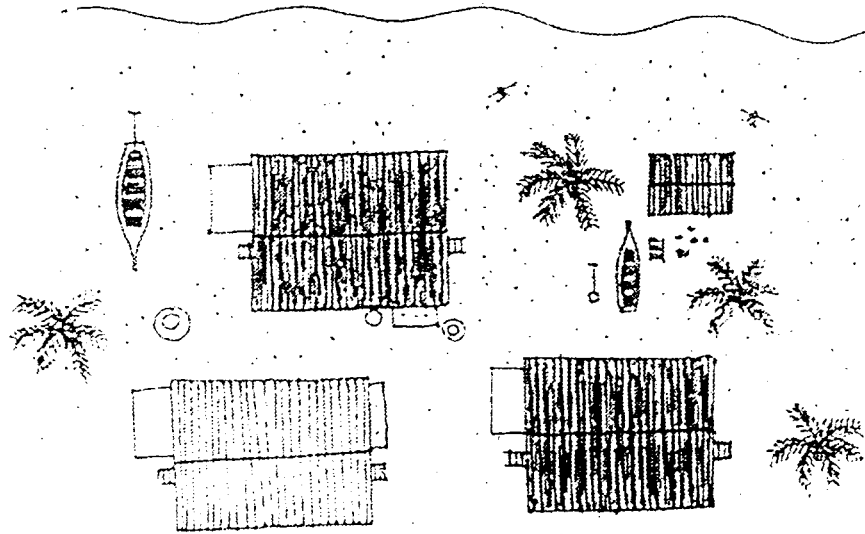

ภาพที่ 4.59 แสดงรูปแบบงานสถาปัตยกรรมชาวเล (ชุมชนเกาะสิเหร่)

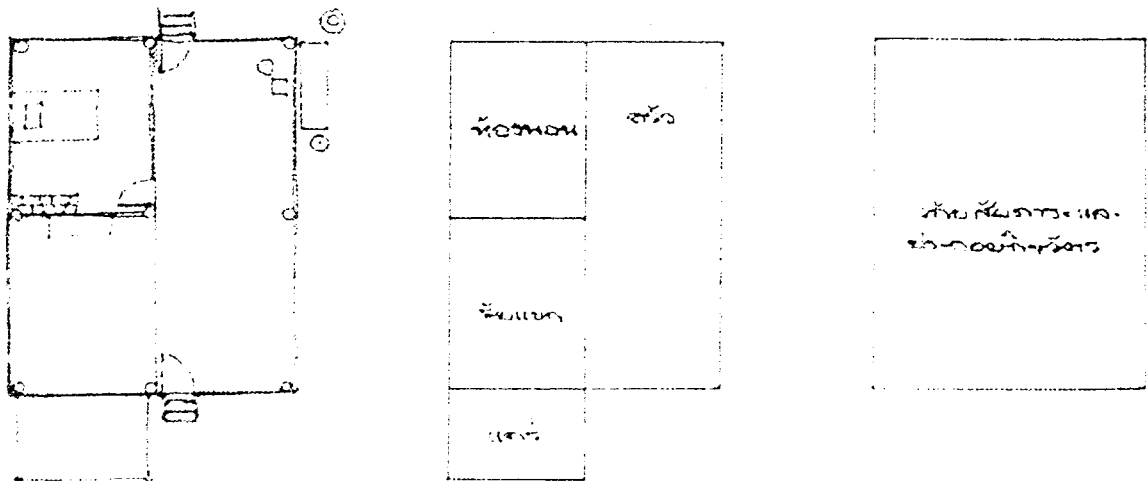
จากรูปแบบบ้านพักอาศัยของชาวทะเล เป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่อยู่ตามฝั่งทะเล ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นดังนั้นการที่จะพัฒนาและสร้างความต่อเนื่องให้กับย่านวัฒนธรรมชุมชนเมืองภูเก็ต จึงต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงรายละเอียดวิถีชีวิตในการประกอบอาชีพ และอื่นๆ เพื่อนำไปซึ่งถึงการพัฒนาต่อไป

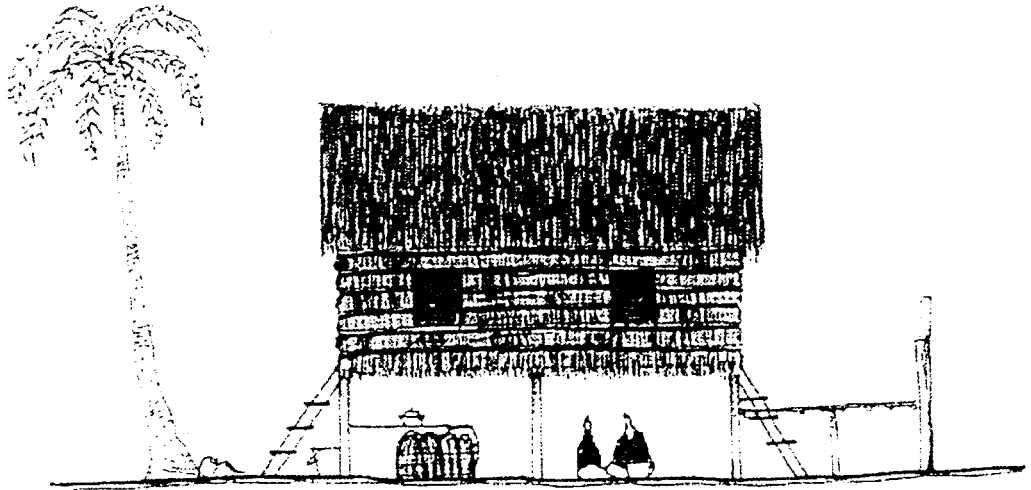
ภาพที่ 4.60 แสดงคติความเชื่อในการตั้งทิศบ้านคติความเชื่อในการวางผังบ้านชาวทะเลคือวางผังบ้านตามแนวดวงอาทิตย์

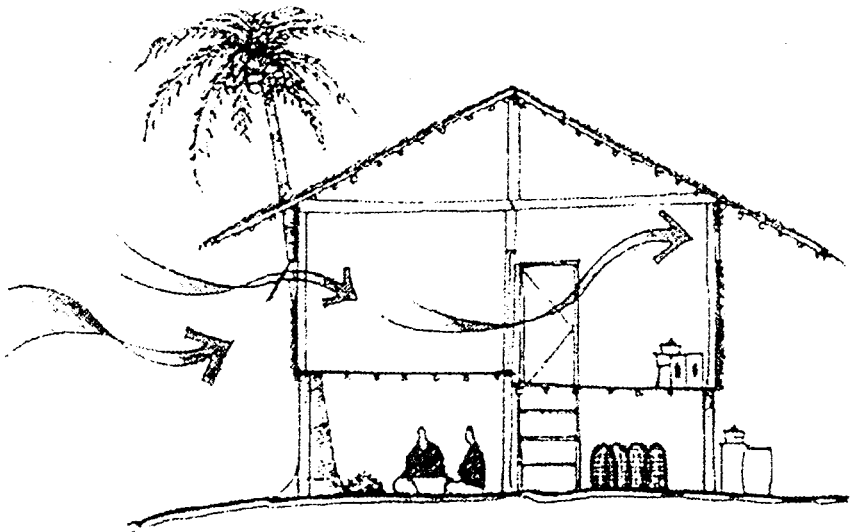
ภาพที่ 4.01 แสดงการจัดวางผังสภาพแวดล้อมบ้านชาวทะเล
การจัดผังบ้านชาวทะเลมักสร้างบ้านอยู่ติดกัน โดยไม่มีรั้วกันเขตแดน

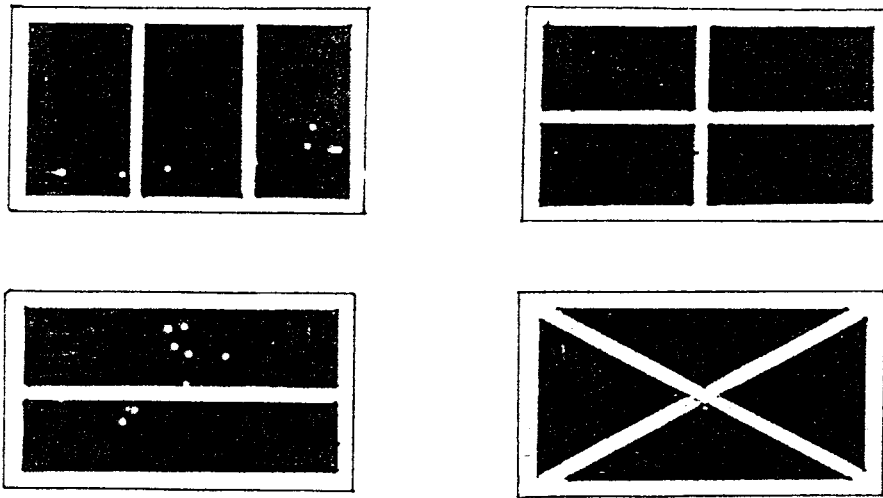
บ้านชาวทะเลลักษณะทรงเหลี่ยมผืนผ้ามีประตูหน้าต่างอย่างน้อย 2
บาน ส่วนใต้ถุนไว้ประกอบกิจวัตรประจำวันและอุปกรณ์ประมง

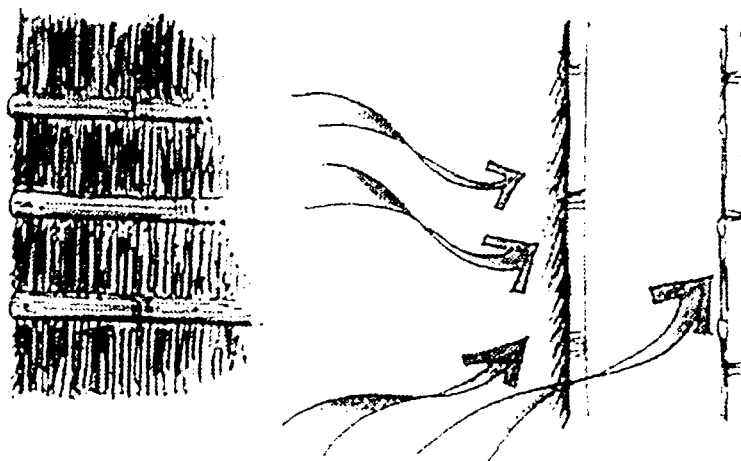
ภาพที่ 4.63 แสดงรูปด้านบ้านชาวทะเลลักษณะบ้านมีได้ถุนสูงประมาณ 1 เมตร มักใช้เก็บอุปกรณ์ประมง และเป็นที่นั่งปอกกุ้ง หอย ปู

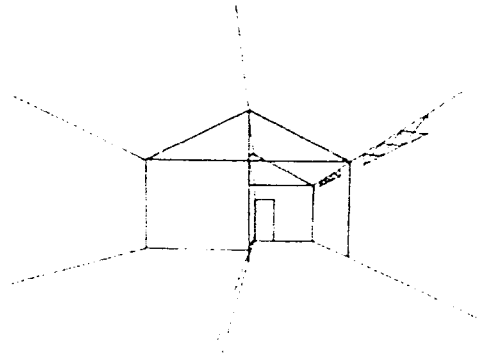
ภาพที่ 4.64 แสดงรูปตัดบ้านชาวทะเลลักษณะช่องหน้าต่างจะมีขนาดเล็กเพื่อไม่ให้กระแสลมพัดเข้ามาในบ้านมากเกินไป

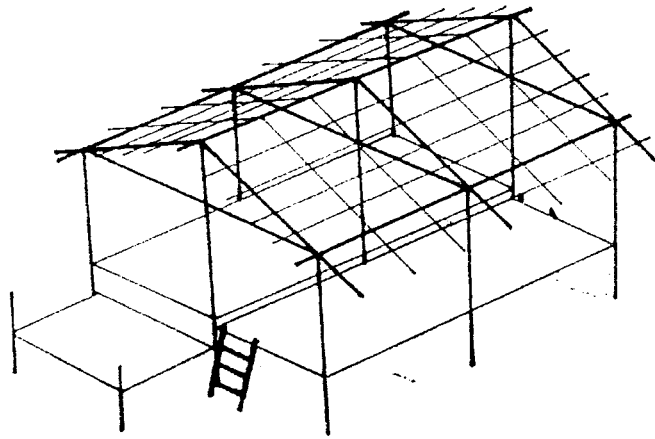
ภาพที่ 4.65 แสดงลักษณะช่องลมช่องลมในการถ่ายเทอากาศภายในบ้านมีลักษณะรูปแบบที่เรียบง่าย

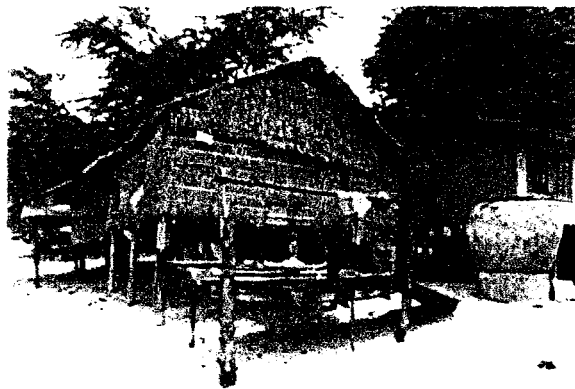
ภาพที่ 4.66 แสดงรายละเอียดผนังบ้านชาวทะเลลักษณะผนังบ้านชาวทะเลที่นิยมใช้ใบจากยึดติดไม้ไผ่ตามแนวขวางปิดทับ เพื่อป้องกันการหลุดร่วงจากกระแสนมทะเลที่แรง

ภาพที่ 4.67 แสดงแสดงที่ว่างภายในบ้านชาวทะเลพื้นที่ว่างภายในมีการแบ่งพื้นที่ใช้สอย ด้วยการยกระดับพื้น เพื่อยกส่วนให้เด่นชัด

ภาพที่ 4.68 แสดงโครงสร้างบ้านชาวทะเลลักษณะโครงสร้างบ้านชาวทะเลที่นิยมสร้าง เป็นเรือนเครื่องผูก

ภาพที่ 4.69 แสดงคติความเชื่อในการตั้งทิศบ้าน

พจนานุกรมที่ตั้งและสภาพแวดล้อมรูปแบบสถาปัตยกรรม เป็นชุมชนที่มีประเพณี และ
วัฒนธรรมมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ต่างออกไปจากชุมชนเมืองภูเก็ต และยังคงสภาพความเป็นอยู่
แบบดั้งเดิมได้จนถึงปัจจุบัน

บทที่ 5

สรุปแนวความคิดในการออกแบบ

5.1 สรุปเพื่อการออกแบบ

5.1.1 ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย

เนื่องจาก โครงการโรงแรมเดอะ วิลเลจ รีสอร์ท ต้องการสื่อถึงความเป็นแหล่งพักผ่อนอันสงบ เน้นการให้บริการอย่างใกล้ชิด เพื่อการอย่างเต็มของลูกค้าที่ต้องการสัมผัสได้ถึงบรรยากาศอันร่มรื่นของธรรมชาติหรืออยากมีเวลาส่วนตัวสำหรับผ่อนคลาย ต้องการเติมพลังในวันหยุดพักผ่อน

ดังนั้นภาพลักษณ์และบรรยากาศของรีสอร์ทจึงเป็นสถานที่ที่สงบ เรียบง่าย ง่ายล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงามโดดเด่นด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัว ท่ามกลางบรรยากาศแบบเป็นกันเอง ทำให้บรรดาผู้มาพักรู้สึกสบายใจเหมือนได้กลับบ้าน

5.1.2 ความต้องการด้านลักษณะที่ตั้งของโครงการ

โครงการโรงแรมเดอะ วิลเลจ รีสอร์ทตั้งอยู่ใกล้กับชายหาดกะรน ซึ่งเป็นชายหาดที่สงบเงียบเหมาะแก่การพักผ่อนอย่างเป็นส่วนตัว สามารถชื่นชมธรรมชาติอย่างเต็มที่ โดยโครงการห่างจากชายหาดกะรนเพียง 50 เมตร ที่ตั้งโครงการตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่มีอย่างสมบูรณ์ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ

ดังนั้น ภาพลักษณ์และบรรยากาศของรีสอร์ทต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างภายในและธรรมชาติภายนอกมีความสอดคล้องกัน

5.1.3 ความต้องการด้านลักษณะอาคาร

โครงการโรงแรมเดอะ วิลเลจ รีสอร์ท เป็นรีสอร์ทที่มีความโดดเด่นแตกต่างจากรีสอร์ทในบริเวณเดียวกัน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ประยุกต์ความเป็นไทยผสมผสานกับสถาปัตยกรรมแบบบาฮาลี การจัดวางตัวอาคารเป็นเหมือนหมู่บ้านซึ่งก็เป็นชื่อของโครงการ โดยที่มีสวนอยู่ส่วนกลางของโครงการเสมือนยกเอาธรรมชาติมาให้ใกล้ชิดอย่างเต็มที่

ดังนั้น ภาพลักษณ์และบรรยากาศของรีสอร์ทที่นำเสนอเป็นแบบไทยผสมผสานกับ
 บาหลี่แบบเรียบง่าย โดยมีความสอดคล้องกับธรรมชาติภายนอก

5.2 แนวความคิดในการออกแบบ

โครงการเดอะวิลเลจ รีสอร์ทตั้งอยู่บริเวณหาดกะรนในอำเภอเมืองจังหวัดภูเก็ต การ
 ออกแบบตอบสนองการพักผ่อนอย่างแท้จริง โดยเน้นบรรยากาศและความกลมกลืนระหว่างภายใน
 และภายนอกนำสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมาเป็นส่วนหนึ่งของรีสอร์ท ทั้งเรื่องราวของหาดทรายที่สวยงาม
 ปะการังใต้ท้องทะเลและธรรมชาติโดยรอบ ล้วนทำให้เกิดบรรยากาศที่เรียบง่าย ดิบเป็นธรรมชาติที่เรียบง่าย
 ง่ายสะท้อนบรรยากาศของสถาปัตยกรรมแบบบาหลี่แฝงความทันสมัย เพื่อให้เกิดความเรียบง่ายขึ้น
 ทั้งยังผสมผสานรูปทรงที่ทันสมัยกับวัสดุพื้นถิ่นตามธรรมชาติ การเลือกใช้สีสันทันทีหลากหลายล้วนสร้างภาพ
 แห่งความรู้สึกเป็นธรรมชาติที่มีโดยรอบได้กลิ่นอายที่อบอุ่นทั้งการตกแต่งที่เน้นการใช้วัสดุไม้ หวาย
 นำมาผสมผสานหยิบเอาวัสดุในพื้นที่มาเลือกใช้ให้เกิดความเหมาะสมเน้นความเป็นธรรมชาติของ
 วัสดุและผสมผสานด้วยวัฒนธรรมทางใต้ โดยการใช้ผ้าปาเต๊ะมาตัดเป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่งสร้าง
 บรรยากาศสบาย ๆ นอกจากนี้ได้ผ่อนคลายไปกับภูมิทัศน์ของรีสอร์ทแห่งนี้เป็นสถานที่พิเศษอีกแห่ง
 หนึ่ง ที่รอให้ผู้มาเยือนได้สัมผัสและพักผ่อนกัน

5.3 สรุปแนวความคิดในการออกแบบและผลงาน

จากการศึกษาสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อม ตลอดจนประโยชน์ใช้สอยของโครงการ
 และความต้องการของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ การออกแบบสถาปัตยกรรมภายในจึงต้องคำนึงถึง
 ประโยชน์ใช้สอยและความเหมาะสมของแต่ละส่วนดังนี้

ป่าเต็งลายสวยให้แลดูสดใสทั้งยังสื่อถึงเอกลักษณ์ท้องถิ่นได้ดี เพิ่มความรู้สึกสบายมีชีวิตชีวาด้วยสีส้มของดอกไม้

การจัดวางผัง

พื้นที่ส่วนโถงต้อนรับจะเป็นจุดศูนย์กลางก่อนที่ผู้ใช้บริการจะแยกไปยังส่วนอื่น ๆ การจัดวางผังในส่วนนี้จะเน้นทางสัญจรเป็นหลักเพราะผังจะเป็นวงกลม และมีส่วน Lobby Lounge อยู่บริเวณเดียวกัน จึงมีการแบ่งสัดส่วนอย่างชัดเจน เน้นการจัดที่โล่ง มีลักษณะโปร่งเพื่อความสะดวกสำหรับผู้ที่ใช้บริการ

CONCEPT OF DESIGN

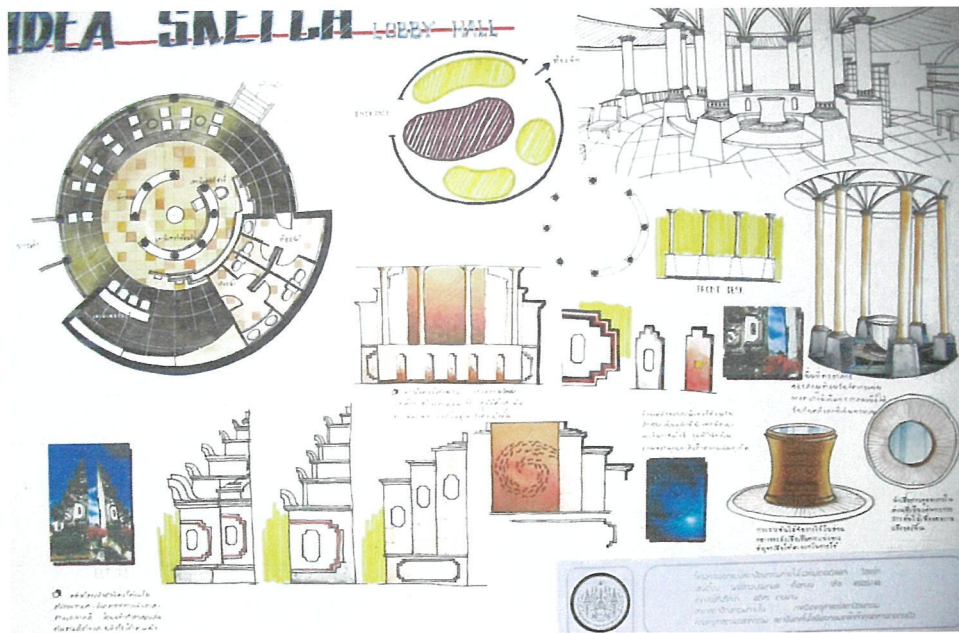
INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR THE VILLAGE RESORT

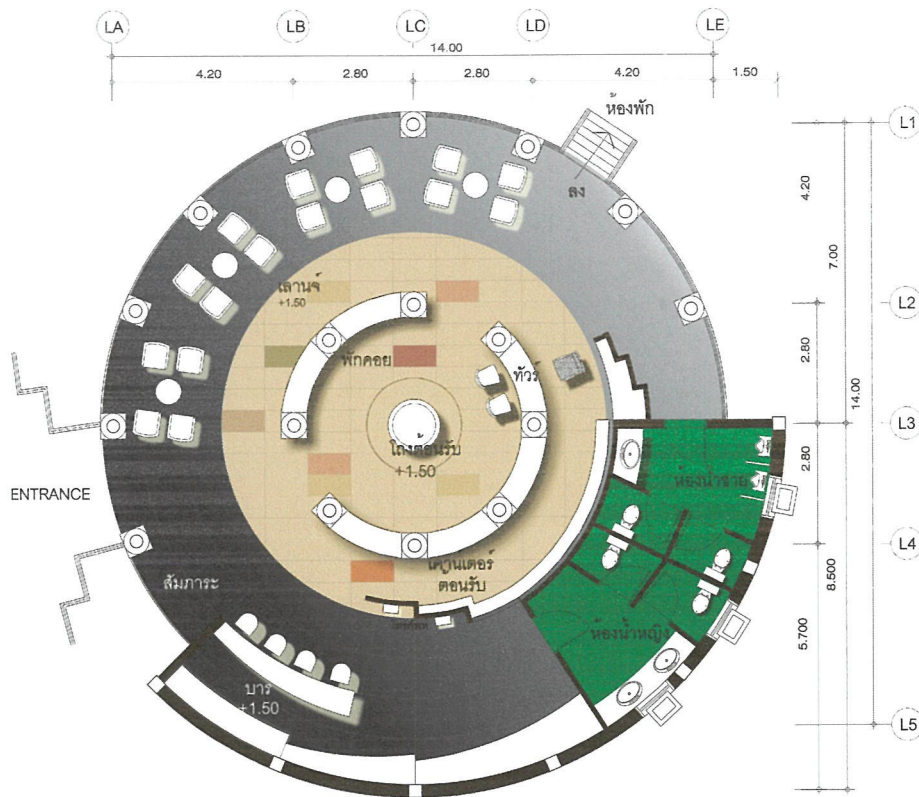
Lobby Hall

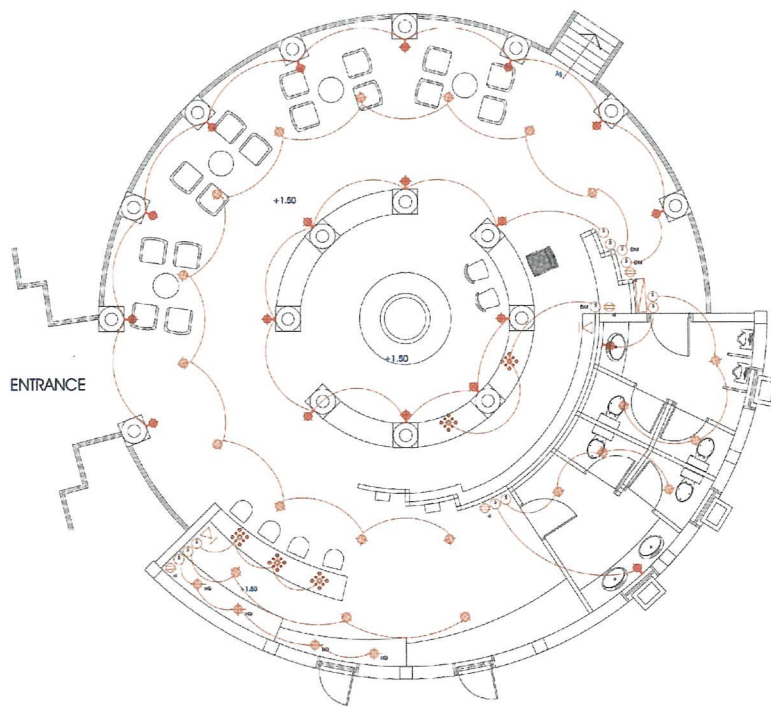
ภาพที่ 5.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก LOBBY HALL

ภาพที่ 5.3 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอกส่วน LOBBY

ภาพที่ 5.4 แสดงการจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์และผังพื้นที่ส่วน LOBBY

ภาพที่ 5.5 แสดงผังระบบไฟฟ้า ส่วน LOBBY HALL

ภาพที่ 5.6 แสดงผังไฟเพดาน ส่วน LOBBY HALL

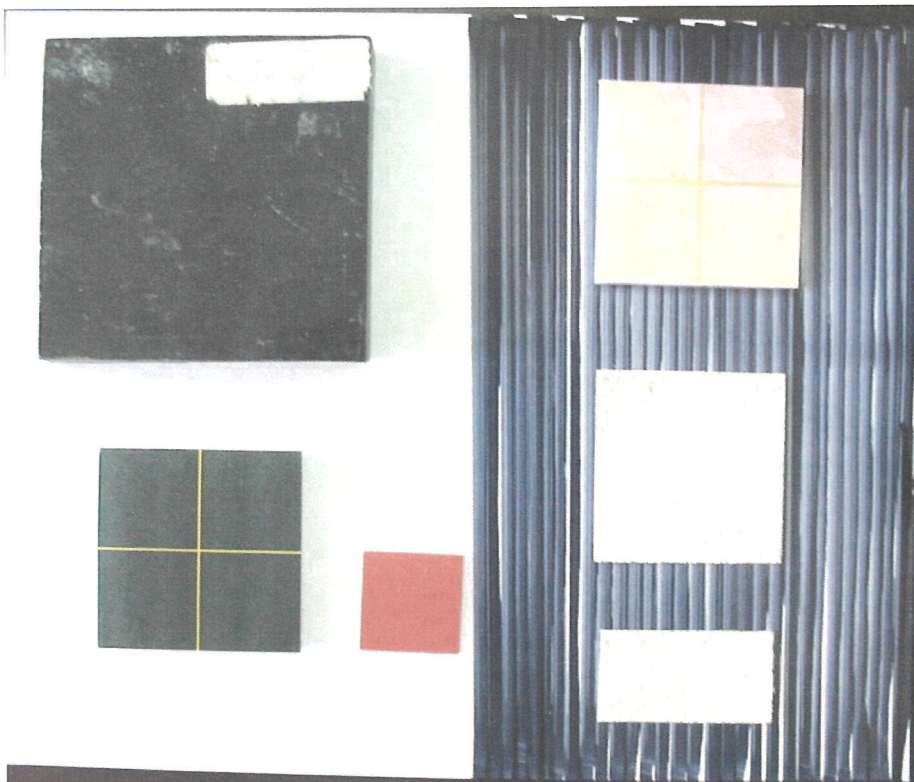
ภาพที่ 5.7 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY HALL I

ภาพที่ 5.8 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY HALL

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น	หินขัดสีเหลืองและหินขัดสีดำคาดทองเหลือง
ผนัง	เสาปูนผสมสีฉาบเรียบ ส่วนหลังเคาน์เตอร์เป็นผนังหินทรายกรูเปเปอร์มาเซทำสีเหลืองทำลาย
เพดาน	ส่วนกลางโซ่วโครงสร้าง ด้านนอกระแนงไม้
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ลอยตัวมีทั้งไม้และหวาย

ภาพที่ 5.9 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน LOBBY HALL

5.3.2 ส่วนลิโอบบี้เล้านจ์ (LOBBY LOUNGE)

ความต้องการในการบริการ

1. ชุดที่นั่ง
2. เคาน์เตอร์บาร์

แนวความคิดในการออกแบบ

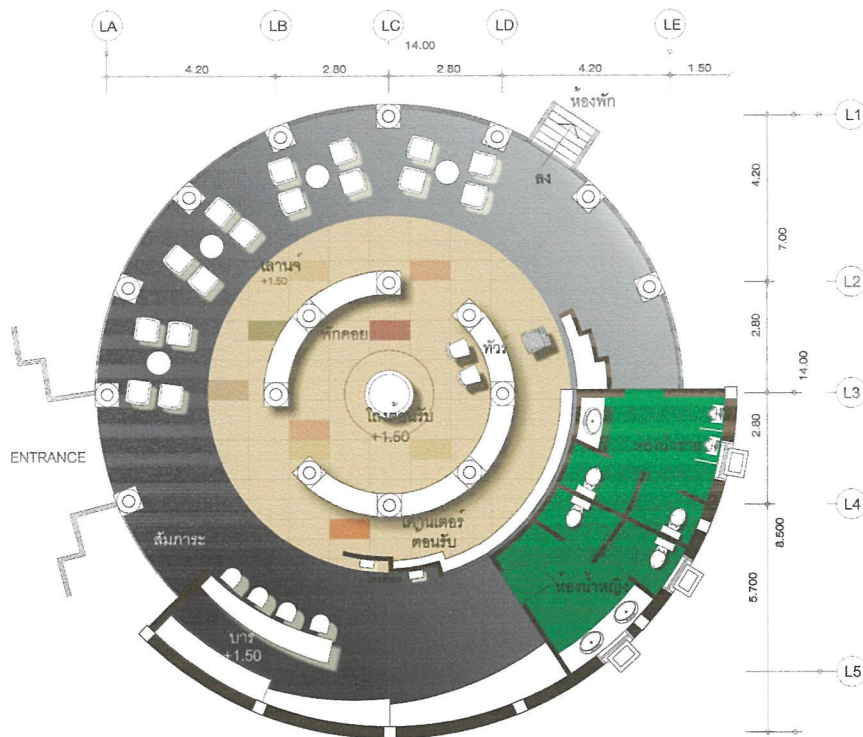
Lobby Lounge ตกแต่งแบบ Open Air เปิดผ้าโล่ง ให้อาคารดูโอ่อา่่าทั้งเปิดบรรยากาศเป็นพื้นที่ส่วนที่ต่อเนื่องกับโถงต้อนรับ ในส่วนนี้จะได้รับบรรยากาศของธรรมชาติได้อย่างดี การตกแต่งใช้ลวดลายของภาพลึที่นำมาตัดทอนให้เรียบง่ายขึ้น โทนสีสำหรับตกแต่งใช้สีที่สดใสให้เกิดบรรยากาศที่สนุกมีสีสัน ซึ่งจะตัดกับสีของธรรมชาติโดยรอบที่เป็นสีเขียว สร้างสีสันในวันพักผ่อน ใช้วัสดุที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติด้วยหาวยให้ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสิ่งแวดล้อมโดยรอบ เพิ่มความน่าสนใจด้วยคอมพิวเตอร์สร้างบรรยากาศ

การจัดวางผัง

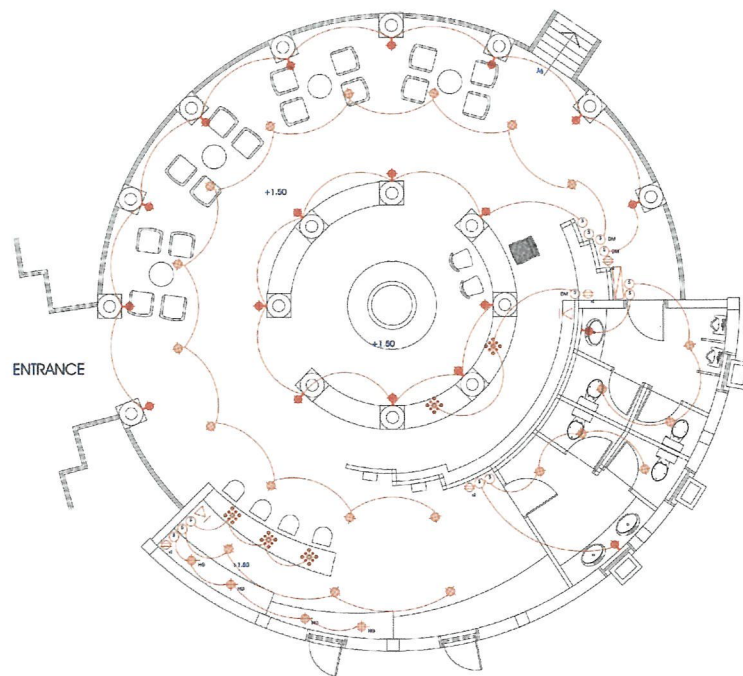
การจัดวางเฟอร์นิเจอร์จะโอบล้อมส่วนโถงต้อนรับ โดยมีโถงต้อนรับเป็นแกนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกเพราะแบ่งทางสัญจรไว้อย่างชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการใช้งาน จากทางเข้าจะเป็นเคาน์เตอร์บาร์และที่นั่งเลาจน์อยู่คนละด้านแต่อยู่ในบริเวณเดียวกัน โดยที่นั่งจะเป็นแบบ 4 ที่นั่ง เปิดมุมมองไปสู่ภายนอกได้รับวิวของธรรมชาติอย่างเต็มที่

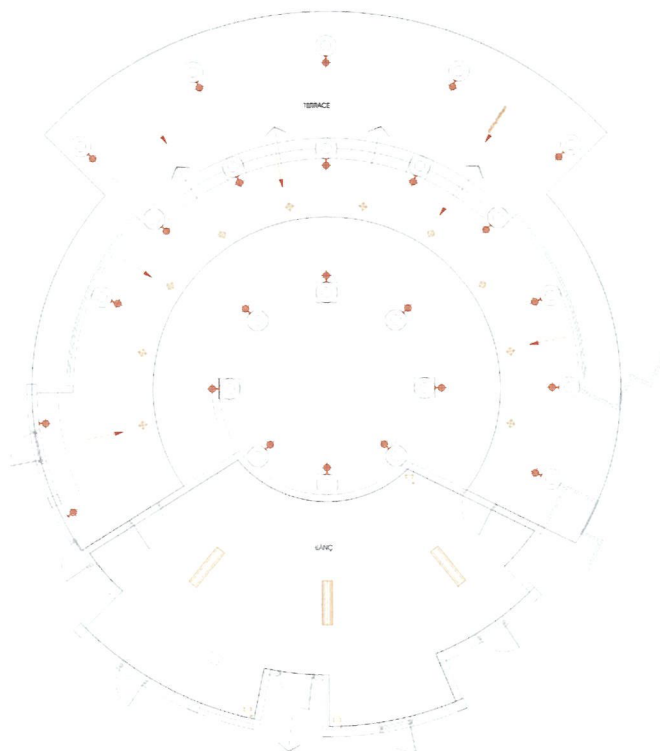
ภาพที่ 5.11 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก LOBBY

ภาพที่ 5.12 แสดงการจัดวางผังเฟอร์นิเจอร์และผังพื้นที่ส่วน LOBBY LOUNG

ภาพที่ 5.13 แสดงผังระบบไฟฟ้าส่วน LOBBY LOUNG

ภาพที่ 5.14 แสดงผังพาพาน สวน LOBBY LOUNG

ภาพที่ 5.15 แสดงรูปด้านในในส่วน LOBBY LOUNG

ภาพที่ 5.16 แสดงรูปด้านในในส่วน LOBBY LOUNG

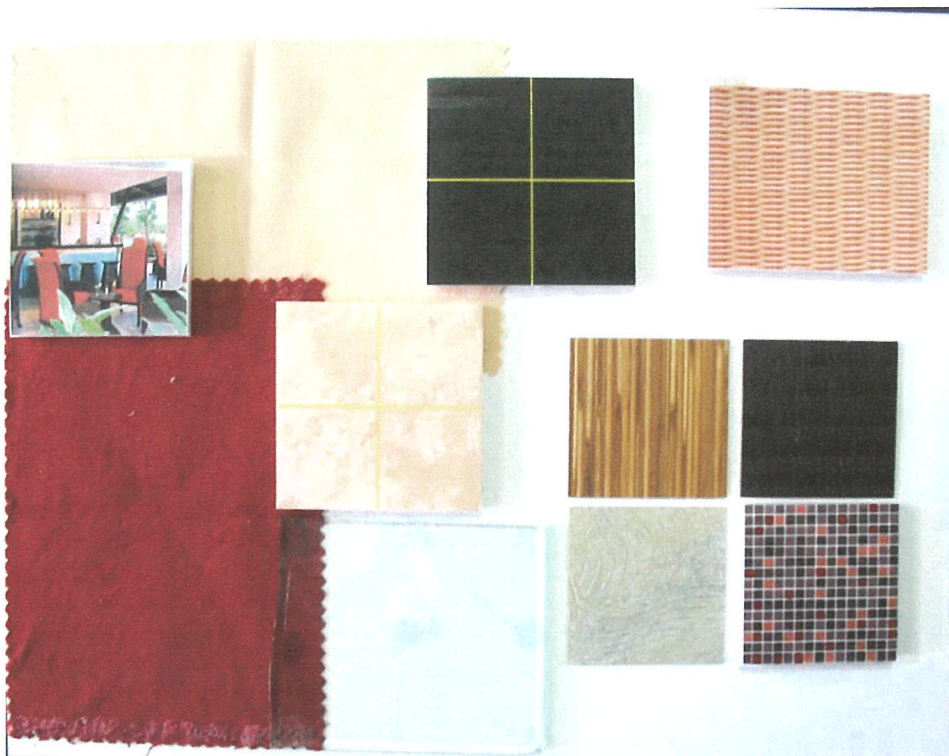
ภาพที่ 5.17 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY LOUNG

ภาพที่ 5.18 แสดงทัศนียภาพในส่วน LOBBY LOUNG

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น	หินขัดสีเหลืองและหินขัดสีดำคาดทองเหลือง
ผนัง	เสาปูนผสมสีฉาบเรียบ ส่วนหลังเคาน์เตอร์เป็นผนังปูนฉาบเรียบทำสีขาว
เพดาน	ระแนงไม้
เฟอร์นิเจอร์	เฟอร์นิเจอร์ลอยตัวมีทั้งไม้และหวาย เคาน์เตอร์บาร์กรุลามิเนตสีน้ำตาล

ภาพที่ 5.19 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน LOBBY LOUNG

5.3.3 ส่วนห้องอาหาร (RESTAURANT)

ความต้องการในการบริการ

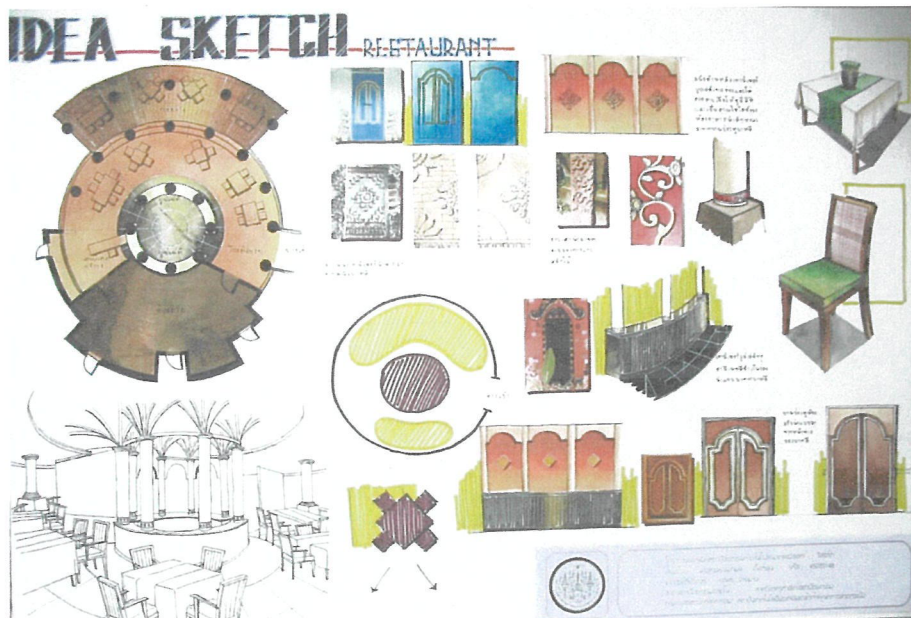
1. ชุดโต๊ะรับประทานอาหาร
2. เคาน์เตอร์บริการ
3. จุดบริการ
4. โต๊ะบุฟเฟต์

แนวความคิดในการออกแบบ

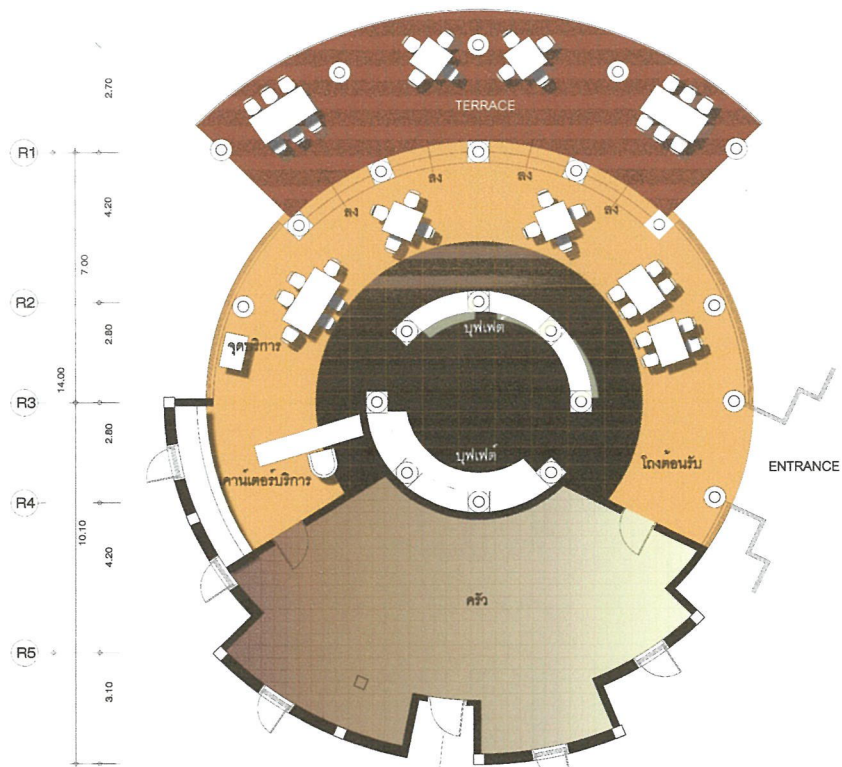
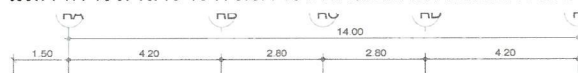
ห้องอาหารออกแบบในบรรยากาศคล้ายธรรมชาติของพันธุ์ไม้نانานชนิดทั้งห้องอาหารในพื้นที่ของตัวอาคารและบนระเบียงใกล้กับสระว่ายน้ำ ห้องอาหารเป็นอาคารเดี่ยวเปิดโล่งเพื่อโชว์โครงสร้างให้อาคารดูโอ้อ่า ส่วนการตกแต่งเป็นไปในแบบบาหลีที่ออกมาในลวดลายที่ตัดทอนให้เรียบง่ายมากยิ่งขึ้นผสมผสานกับวัฒนธรรมทางใต้บอกเล่าผ่านผ้าปาเต๊ะ สื่อให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติเน้นการใช้สีส้มของวัสดุธรรมชาติเพื่อให้ดูสบาย ๆ ผ่านตัวเฟอร์นิเจอร์รวมถึงความเรียบง่ายของรูปทรง สร้างบรรยากาศให้ออกมานุ่มนวล อบอุ่น

การจัดวางผัง

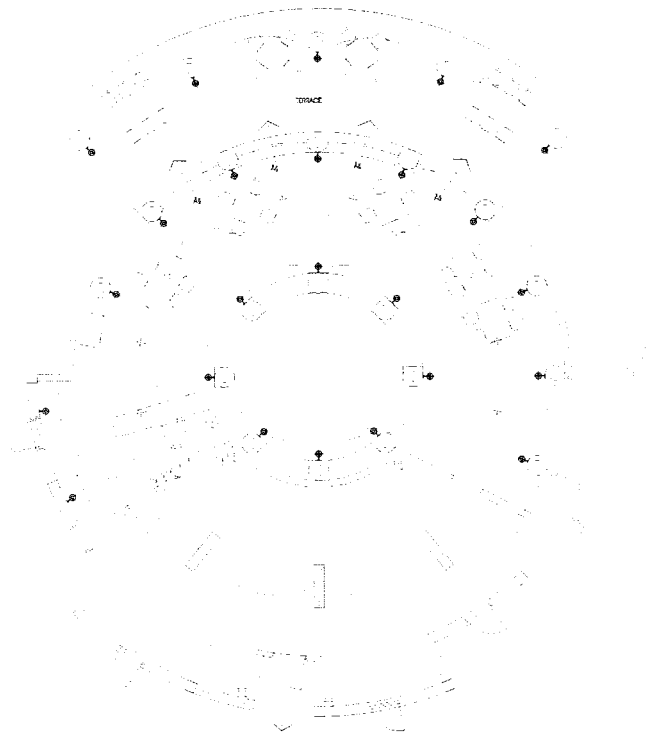
ร้านอาหารจะแยกเป็นอาคารเดี่ยวเป็นส่วนที่ต่อเนื่องกับโถงต้อนรับ ลักษณะผังจะเป็นผังกลม โดยมีสวนบุฟเฟต์เป็นศูนย์กลางของผัง โอบล้อมด้วยบริเวณทานอาหารเพื่อความสะดวกของลูกค้าและพนักงานในการให้บริการ โดยส่วนครัวจะอยู่ด้านหลังของสวนบุฟเฟต์ซึ่งเป็นผนังปิดทึบมีทางเข้า 2 ทาง เพื่อสะดวกในการใช้งาน ส่วนที่ติดกับห้องครัวเป็นเคาน์เตอร์บริการ โต๊ะอาหารจะเป็นแบบ 4 ที่นั่งและ 6 ที่นั่ง มีทั้งในตัวอาคารและเฉลียง จัดวางต่างมุมกันโดยแต่ละที่จะได้มุมมองที่แตกต่างกันเพื่ออรรถรสในการทานอาหาร

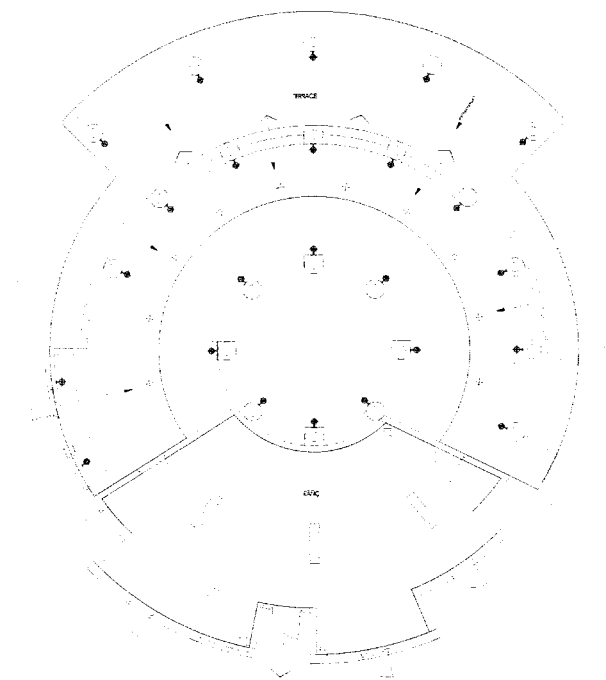
ภาพที่ 5.21 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก

ภาพที่ 5.22 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์.ผังพื้น RESTAURANT

ภาพที่ 5.23 แสดงผังระบบไฟฟ้าส่วน RESTAURANT

ภาพที่ 5.24 แสดงผังฝ้าส่วน RESTAURANT

ภาพที่ 5.25 แสดงรูปด้านในส่วน RESTAURANT

ภาพที่ 5.26 แสดงรูปด้านในส่วน RESTAURANT

ภาพที่ 5.27 แสดงทัศนียภาพในส่วน RESTAURANT

ภาพที่ 5.28 แสดงทัศนียภาพในส่วน RESTAURANT

ภาพที่ 5.29 แสดงทัศนียภาพในส่วน RESTAURANT

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

- พื้น** หินขัดสีเหลืองอมส้มคาดทองเหลือง ส่วนเฉลียงพื้นไม้
- ผนัง** ฉาบปูนเรียบทำสีขาว
- เพดาน** ส่วนกลางใช้โครงสร้าง ด้านนอกระแนงไม้
- เฟอร์นิเจอร์** เฟอร์นิเจอร์ลอยตัว แก้วไม้ เคาน์เตอร์กรุลามิเนตสีดำแว่นรอง

ภาพที่ 5.30 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วน RESTAURANT

5.3.4 ส่วนบริการเพื่อสุขภาพ (SPA)

ความต้องการในการบริการ

1. ส่วนต้อนรับและพักผ่อน
2. ส่วนห้องนวด
3. ส่วนนวดไทย
4. ส่วนห้องนวด พิเศษ
5. ส่วนเสริมความงาม

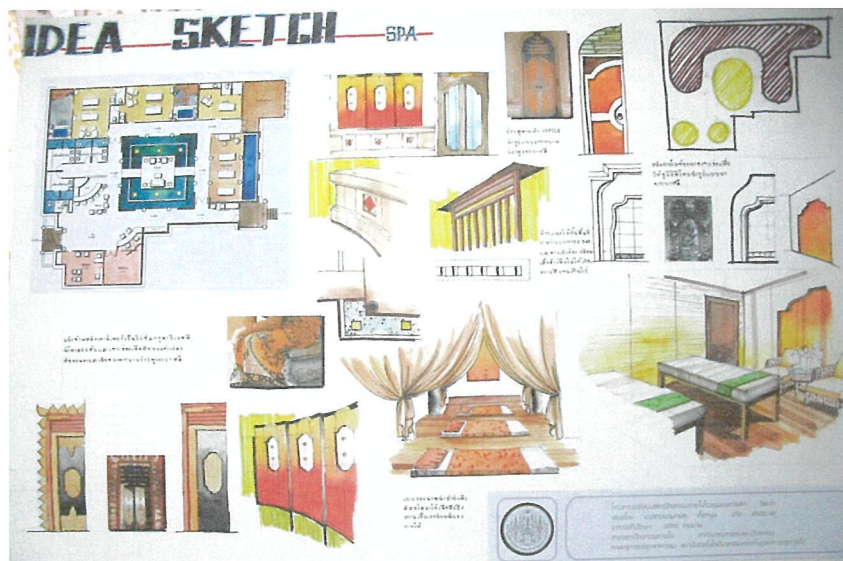
แนวความคิดในการออกแบบ

สงบสบายเรียบง่าย ความเป็นธรรมชาติสร้างความผ่อนคลาย การทำสปาได้รับความนิยมนับอย่างสูง เมื่อนำมาปรับประยุกต์กับการออกแบบดีไซน์ให้สวยงามน่าใช้ สปาจึงเป็นอีกหนึ่งโปรแกรมที่ขาดไม่ได้เลยในการพักผ่อนที่สมบูรณ์ คงคอนเซ็ปต์เชิงธรรมชาติที่เรียบง่าย ผสมผสานกลิ่นอายความเป็นบาลีในรายละเอียดต่าง ๆ ให้ได้สัมผัสกันถึงบรรยากาศที่สงบเงียบและผ่อนคลายได้อย่างแท้จริง ตกแต่งโดยผสมผสานการใช้วัสดุธรรมชาติอย่าง หิน ไม้ หวายที่นำมา

ธรรมชาติ มีความแข็งแรงทนทานและมีสีสันสวยงามเพื่อความกลมกลืนและเป็นส่วนหนึ่งกับธรรมชาติ เน้นความสบายตาด้วยผ้าและสีที่ลวดลายของผ้าปาเต๊ะซึ่งเป็นผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ ทั้งยังนำธรรมชาติโดยรอบมาเป็นส่วนหนึ่งของการตกแต่งให้เกิดความสอดคล้องกับธรรมชาติโดยรวม

การจัดวางผัง

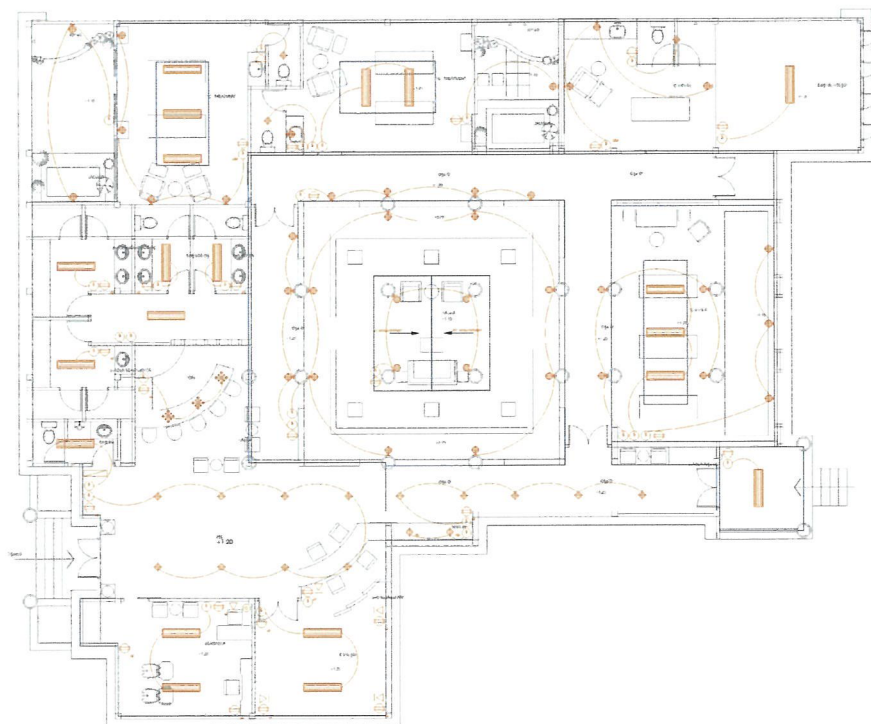
การจัดวางผังสวนโถงต้อนรับจะเป็นบริเวณแรกที่แขกสามารถเข้าถึงได้โดยตรงจากทางเข้าหลักโดยมีเคาน์เตอร์ต้อนรับให้บริการอยู่ด้านหน้า โดยถัดไปเป็นส่วนเสริมสวยที่ให้บริการด้านความงามสำหรับแขกที่นัดตัวเสร็จแล้วหรือแขกที่ไม่ต้องการนัดแต่ต้องการเสริมสวยจึงจัดส่วนเสริมสวยไว้ด้านหน้าเพื่อการให้บริการที่สะดวก ส่วนนั่งพักคอยและเคาน์เตอร์บาร์เพื่อให้ลูกค้าได้มานั่งพักผ่อนแบบสบาย ๆ พร้อมด้วยเครื่องดื่มเย็น ๆ ก่อนจะเข้ารับบริการในการนัดที่เป็นส่วนตัวในบรรยากาศสงบท่ามกลางธรรมชาติ โดยการจัดผังห้องนวดจะอยู่ส่วนหลังของสปาเพื่อความเป็นส่วนตัว และมีทางเข้ารองที่เป็นทางเข้าสำหรับพนักงานซึ่งจะอยู่คนละส่วนกับทางเข้าหลักจะแบ่งแยกกันเป็นสัดส่วนระหว่างลูกค้ากับพนักงาน โดยห้องพักพนักงานจะอยู่ด้านหลังสปาบริเวณเดียวกับห้องนวดเพื่อการให้บริการอย่างสะดวกและรวดเร็วเพื่อความประทับใจของผู้ใช้บริการ

ภาพที่ 5.32 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอกบริเวณ บริการ

ภาพที่ 5.33 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์.ผังพื้นที่ส่วนบริการ SPA

ภาพที่ 5.34 แสดงผังระบบไฟฟ้าและฟ้าเพดาน ส่วนบริการ SPA

ภาพที่ 5.35 แสดงทัศนียภาพในส่วนโถงต้อนรับ SPA

ภาพที่ 5.36 แสดงทัศนียภาพในส่วนพักผ่อน SPA

ภาพที่ 5.37 แสดงทัศนียภาพในส่วนนวดแผนไทย SPA

ภาพที่ 5.38 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องนวดพรีทเมนต์ SPA

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

- พื้น** ส่วนต้อนรับด้านนอกกระเบื้องสีเหลืองอ่อน ส่วนพักผ่อนพื้นกระเบื้องดินเผา ภายในห้องนวดจะเป็นพื้นไม้
- ผนัง** ปูนฉาบเรียบ หินทราย กระเบื้องหลังเตา กระเบื้องดินเผาเนื้อหยาบยิปซัมบอร์ดกรุลามิเนต
- เพดาน** ยิปซัมบอร์ด ส่วนพักผ่อนโชว์โครงหลังคาพร้อมกรุไม้สีน้ำตาลเข้ม
- เฟอร์นิเจอร์** เฟอร์นิเจอร์ลอยตัวจะเป็นไม้และหวายเป็นส่วนใหญ่ซึ่งให้รู้สึกเป็นธรรมชาติ เคาน์เตอร์กรุลามิเนตสีน้ำตาลเข้ม

ภาพที่ 5.39 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนบริการ SPA

5.3.5 ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ความต้องการในการบริการ มีห้องพักหลายระดับเพื่อรองรับผู้ที่เข้ามาใช้บริการ

ดังนี้

- 1 . Standard room
2. Deluxe room
3. Suite room

แนวความคิดในการออกแบบ

Standard room

ห้องพัก Standard ตกแต่งแบบสมัยใหม่โดยใช้สีสันทันและลวดลายประดับอย่างเรียบง่าย โดยลายที่นำมาใช้โดยรอบของเกาะภูเก็ต อาทิ เช่น ต้นมะพร้าว ต้นยาง ภูเขาหาดทรายโดยนำเรื่องราวต่างๆ มาใช้ในการตกแต่งภายในทั้งในเรื่องการกำหนดโทนสีการใช้ของประดับตกแต่งและพื้นผิวสัมผัส เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกและยังได้สัมผัสกับบรรยากาศแบบบาฮี ห้องพักจัดวางเฟอร์นิเจอร์ประเภทหวายและไม่ให้บรรยากาศโดยรวมมีความอบอุ่นใกล้ชิดธรรมชาติทั้งยังเพิ่มความสดใสด้วยผ้าปาเต๊ะ

CONCEPT OF DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR THE VILLAGE RESORT

Standard Room

The Village Resort

ห้องมาตรฐาน Standard Room

ตกแต่งด้วยสไตล์ สบายๆ ผสมผสานความเป็นไทย โดยไม่สิ้นเชิงและวาง

โดยคำนึงถึงบรรยากาศโดยรวมของห้องพักที่สะอาด สบาย และกว้าง พื้นผิว วัสดุที่เลือกใช้เน้นที่เรียบง่าย ๆ เข้าใจในภาพลักษณ์ภายในที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความอบอุ่น เมื่อได้พักผ่อนในห้องนี้

อย่างเพลิดเพลินสบายใจและมีกลิ่นอายความเป็นไทยที่

กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

มีความอบอุ่น ใกล้เคียงธรรมชาติอันอ่อนโยนและใช้วัสดุที่

โครงการออกแบบและพัฒนาโดย บริษัท อาริยา อิมเมจ จำกัด

เลขที่ 111 หมู่ 10 ต.บ้านใหม่ อ.เมือง จ.นนทบุรี

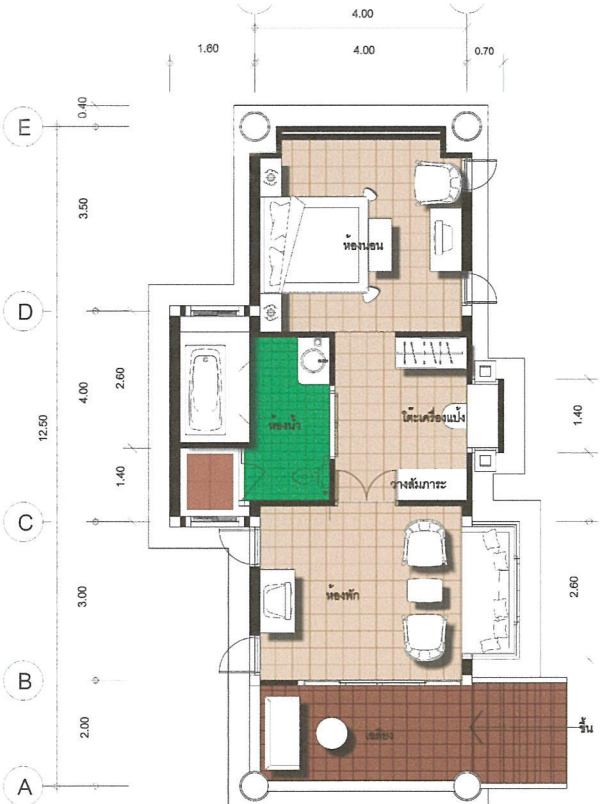
โทร: 02-562-1111

www.ariyaimage.com

ภาพที่ 5.40 แสดงแนวความคิดในส่วนห้องพักแบบ Standard Room

ภาพที่ 5.41 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอกส่วน Standard

ภาพที่ 5.42 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์.ผังพื้น ส่วนห้องพัก STANDARD ROOM

ภาพที่ 5.43 แสดงผังระบบไฟฟ้าและฟ้าเพดาน ส่วนห้องพักแบบ Standard Room

ภาพที่ 5.44 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Standard Room

ภาพที่ 5.45 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Standard

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น	พื้นกระเบื้องสีเหลือง
ผนัง	ฉาบปูนทาสีเขียว ประตูบานเปิดกรอบไม้สีเข้ม
เพดาน	ยิปซัมบอร์ดตัดโค้งฉาบเรียบทาสี
เฟอร์นิเจอร์	จะเป็นไม้และหวายเป็นส่วนใหญ่ซึ่งให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ ใช้ผ้าที่มีผิวสีครีม

ภาพที่ 5.46 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพักแบบ Standard Room

Deluxe room

การตกแต่งมีความต่อเนื่องกับภายนอกเพื่อให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดธรรมชาติ ภายในห้อง Deluxe นำเรื่องราวของพระอาทิตย์ตกที่แหลมพรหมเทพมาเป็นจุดหลัก แหลมพรหมเทพเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามที่สุดของภูเก็ต การตกแต่งนำมาใช้ทั้งโทนสีเส้นสายและผิวสัมผัสของพื้นผิวธรรมชาติผสมผสานกลิ่นอายบาฮิแบบเรียบง่าย โดยบรรยากาศที่สื่อออกมาจะสบาย ๆ ผ่อนคลายเห็นได้จากเฟอร์นิเจอร์โดยเน้นวัสดุธรรมชาติ หาได้ง่ายในท้องถิ่นและเป็นงานฝีมือของชาวบ้านอย่างเฟอร์นิเจอร์ไม้ หวาย

CONCEPT OF DESIGN

INTERIOR ARCHITECTURE DESIGN PROJECT FOR THE VILLAGE RESORT

Deluxe Room

The Village Resort

การตกแต่งมีความต่อเนื่องกับภายนอกเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่สอดคล้องกัน
 ภายในห้อง Deluxe นำเรื่องราวของประวัติศาสตร์อันยาวนานของพื้นที่มาถ่ายทอดผ่านงานศิลปะและสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นและมีความหมาย โดยบรรยากาศที่อบอุ่นสบาย ๆ ออกแบบมาให้แขกผู้เข้าพักได้สัมผัสถึงความผ่อนคลายและความสะดวกสบายในทุกสิ่งอย่าง

โครงการออกแบบและตกแต่งภายใน
 บริษัท อักษรสถาปัตย์ จำกัด
 100 หมู่ 10 ต.บ้านใหม่ อ.เมือง จ.สงขลา

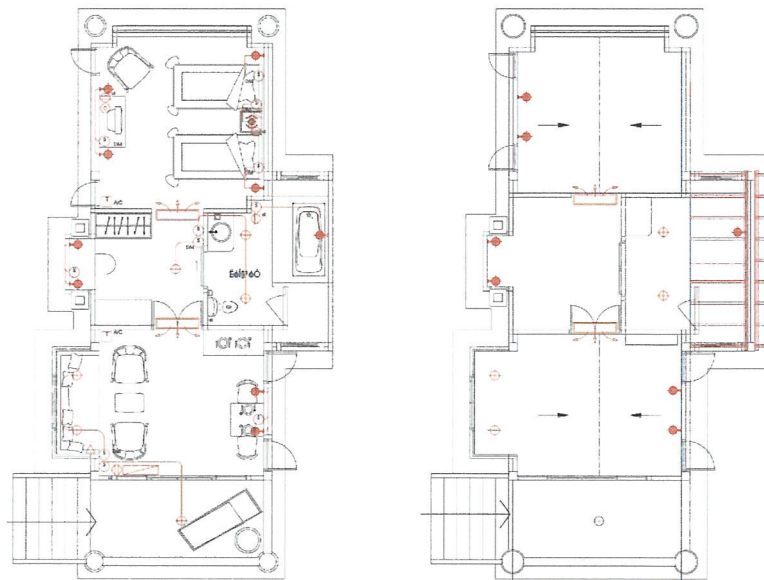
ภาพที่ 5.47 แสดงแนวความคิดในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room

ภาพที่ 5.48 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก Deluxe Room

ภาพที่ 5.49 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์.ผังพื้น ส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room

ภาพที่ 5.50 แสดงผังระบบไฟฟ้า ส่วนห้องพักแบบ Suite Room

ภาพที่ 5.51 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room

ภาพที่ 5.52 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น	พื้นกระเบื้องสีเหลือง กระเบื้องดินเผา
ผนัง	ฉาบปูนทาสีขาว ผนังส่วนหัวเตียงปูนขาวผสมสีฉาบเรียบ ผนังหน้าต่างบานเลื่อนกรอบไม้สีเข้มกรุกระจกใส
เพดาน	ยิปซัมบอร์ดตัดโค้งฉาบเรียบทาสี
เฟอร์นิเจอร์	จะเป็นไม้และหวายเป็นส่วนใหญ่ซึ่งให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ ใช้ผ้าบุที่มีผิวสีครีม

ภาพที่ 5.53 แสดงวัสดุที่ใช้ในส่วนห้องพักแบบ Deluxe Room

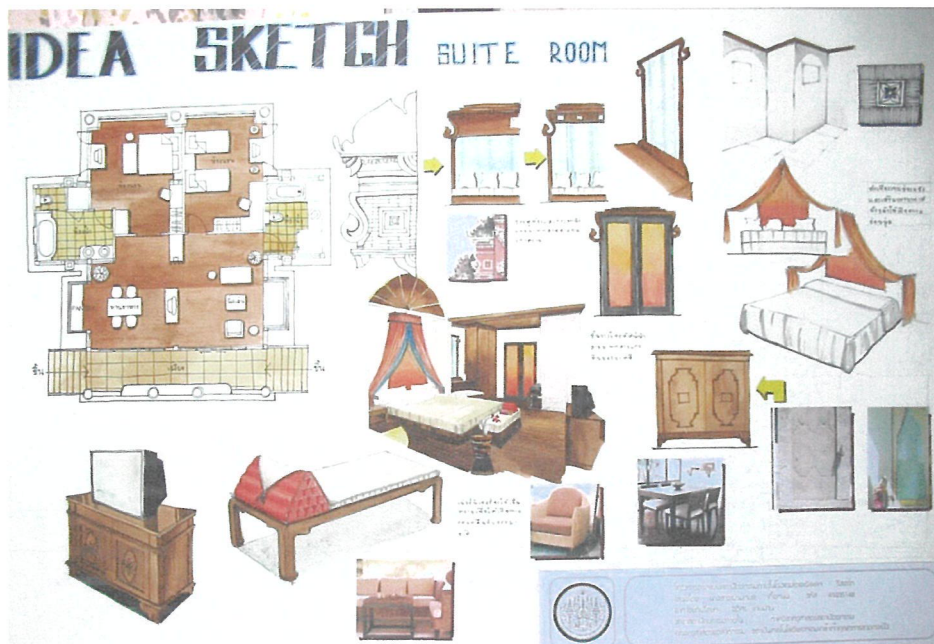
Suite room

การตกแต่งเชื่อม Space กับภายนอกมีช่องแสงเสมือนว่าธรรมชาติจากด้านนอกและด้านใน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีกลิ่นอายความเป็นบาหลีสผสมผสานกับสีสันความเป็นธรรมชาติที่สดใสห้อง

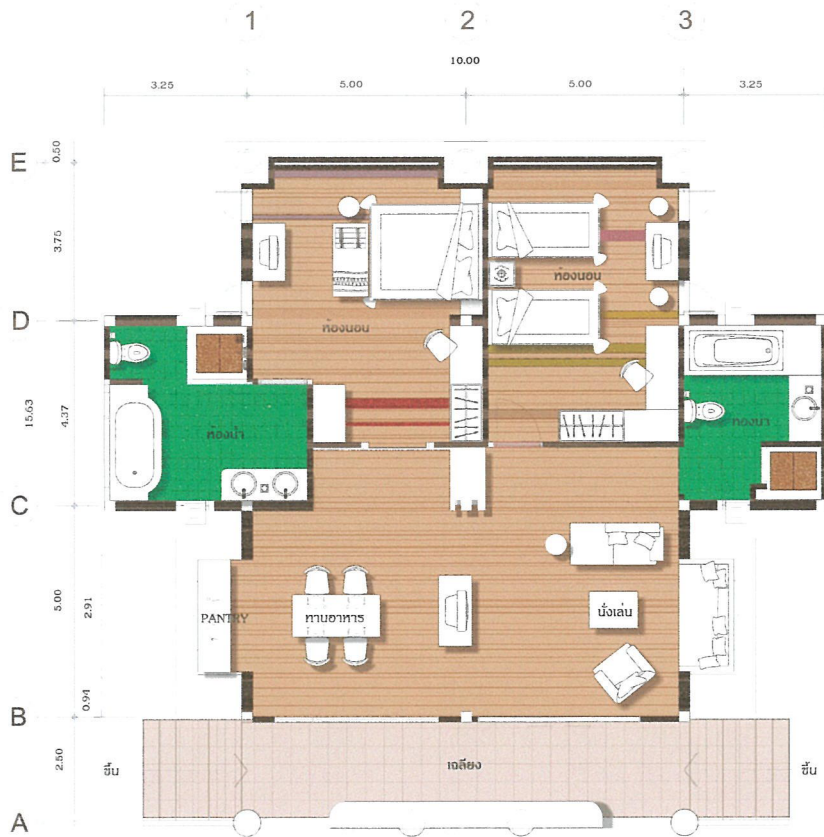
Suite เบนต์เหลืองอมส้มผสมของพระอาทิตย์ นาเทนส์ที่โดดเด่นมาแต่งแต้มเกิดอารมณ์ที่สนุกสนาน เติร์มเส้นโค้งของห้องให้ดูอบอุ่นเป็นกันเองด้วยผ้าทั้งยังใช้เฟอร์นิเจอร์และวัสดุที่ทำด้วยไม้ หวาย หิน เพื่อความกลมกลืนสอดคล้องกับธรรมชาติ

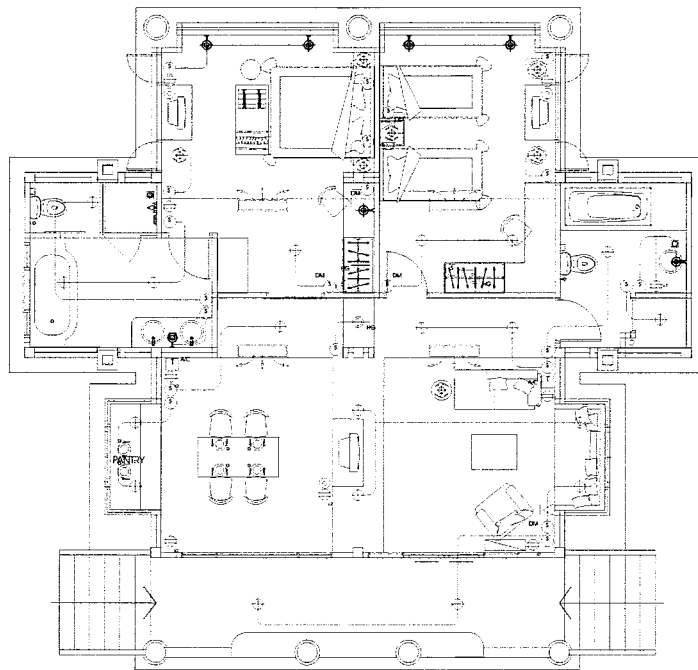
ภาพที่ 5.54 แสดงแนวความคิดในส่วนห้องพักแแน่ 111 Suite Room

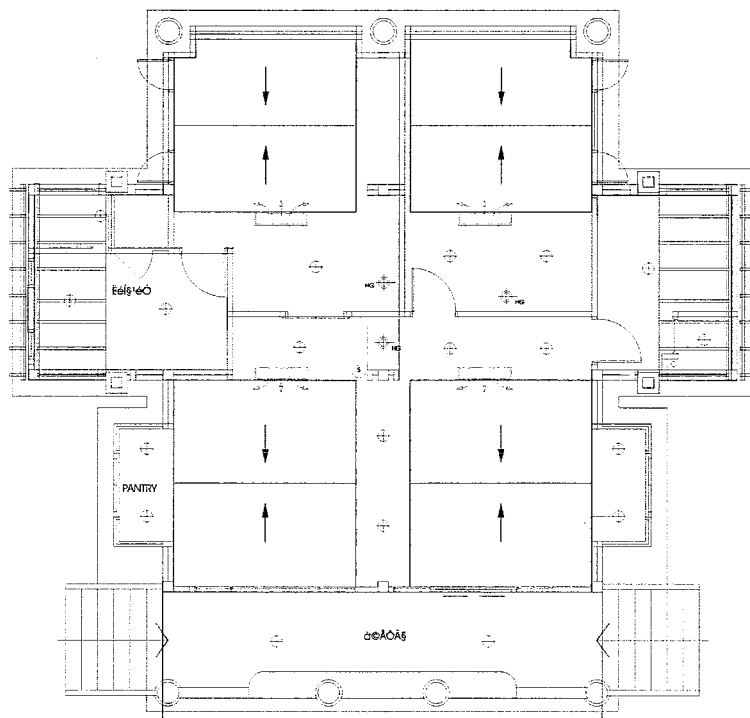
ภาพที่ 5.55 แสดงการสังเคราะห์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอก Suite Room

ภาพที่ 5.56 แสดงผังเฟอร์นิเจอร์ผังพื้นที่ส่วนห้องพักแบบ Suite Room

ภาพที่ 5.57 แสดงผังระบบไฟฟ้า ส่วนห้องพักแบบ Suite Room

ภาพที่ 5.58 แสดงผังระบบฝ้า ส่วนห้องพักแบบ Suite Room

ภาพที่ 5.59 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องพักแม่ 111 Suite Room

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น ไม้ปาร์เก้

ผนัง ฉาบปูนทาสีขาว ผนังส่วนหัวเตียงเจาะช่องทำสี

เพดาน ยิปซัมบอร์ดตัดโค้งฉาบเรียบทาสี

เฟอร์นิเจอร์ จะเป็นไม้และหวายเป็นส่วนใหญ่ซึ่งให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ ใช้
ผ้าที่มีผิวสึครี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวเปรมกมล เกื้อหนุน
เกิด	28 พฤษภาคม 2524
ภูมิลำเนา	3 หมู่ 2 ต.สินเจริญ อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี
โทรศัพท์	09-2913355 , (077)280091
ประวัติการศึกษา	
ระดับประถมศึกษา	ป.1 – ป.6 โรงเรียนเทศบาลปากพ่อง 2
ระดับมัธยมศึกษา	ม.1 – ม.3 โรงเรียนสตรีปากพ่อง
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	โรงเรียนสุราษฎร์เทคโนโลยี ช่างอุตสาหกรรม
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวล
ระดับปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง